

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנַּחַל
חֵלֶק מִ"ז

וְהוּא קִבְץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל הַנוֹכַע
מִקּוּר חֲכָמָה יִסְדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה
וּדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

* * *

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
בּוֹצֵינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגְּאוּן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, פְּתוּבִים, וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
בְּנֵאֵל
עִיר בְּרֶסְלָב, בְּגַלְלִיל
שְׁנַת תשע"ו

ספר
אֲשֶׁר בַּנְחָל

ניתן להשיג
את הספר הקדוש הזה
ועוד שאר ספרים
"קרן הדפסה והפצה
חסידות ברסלב"
יבנאל
טל. 04-6708356
נייד. 054-2287882

הדפסה:
כתר הוצאה לאור בע"מ
טל. 02-6557822
ירושלים

גרפיקה ועימוד:
 יצחק ישראל יוקר
054-6554554
כריכה
הרב אברהם אוחיון

פְּתַח דְבָר

הַיְהִי חֶלְקִי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחִיִּים וּמְחַזְּקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵיָא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַיְהִי סְפָרִים אֱלֹה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֶךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֶלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּפִים בְּיֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמּוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מְפֹסְקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, בְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֵנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׂמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עָמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֵתָה אֶת כְּרֶךְ מִזֵּ, וּמִקְנִיִּים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַפְּרָכִים כְּפִי סֹדֶר הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנֶה, שְׂכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזֵה, יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלֻבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּאִפְסָן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׂכָּל עֲלִיוֹן לְשִׂכָּל תַּחְתּוֹן, מְעִילָא לְעִלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מִמְעַמַּד עַל כָּל מֵה שְׂעוּבָר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפְרָטִי פְרָטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׂעוּבָרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּזְכֶּה לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוּ לִנּוֹ בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׂעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֻקִּים זִוְלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שִׁלְמִ'ה', אֲמֵן וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, בשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו באלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשא אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל בשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה ליצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הפולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו' וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או

פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה פשוטים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו פשוטים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה פראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכמה ספרים לאֲלָפִים
 ולרַבּוֹת מחברים בשביל עסקי העולם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ'
 ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּיֵּן
 לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הָרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהֲבִלּוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ',
 וְכִמָּה סְפָרִים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֲצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמֻצָא, שְׁכַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נְמֻצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן
 כִּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מְכַל שְׁבִין
 וְכָל שְׁבִין לְבוֹא לְחֻדְרֵיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֵלֵק אֶחָד מֵאֵלֶּף מַעֲמֵק
 רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרֵזֵי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבִזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרֵים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסְפָרִים אַחֲרֵים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו', וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחביב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אמה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן,

בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, ורחבא חברי אית ליה, ורחבא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשא, פי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, פי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשפחה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן פן יהי רצון!

ספר אשר בנחל כרך מז

ח' תלט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

בענין מה ששאלת, אודות מצות כבוד אב ואם וכו'. עליך לדעת, שתחמינו הקדושים אמרו (דברים רבה, פרשה ו', סימן ב'): חמורה שבחמורות — כבוד את אביך ואת אמך; רואים מזה, איך הקדוש-ברוך-הוא מאד מאד מחמיר על כבוד הורים, עד כדי כך שאמרו תחמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק כז): כל העולם כלו של הקדוש-ברוך-הוא, ואין הקדוש-ברוך-הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם. ולכן צריכים מאד מאד להזהר במצוה זו, וראוי ללמד פעם בשבוע ביורה דעה, סימן רמ, הלכות כבוד אב ואם, שנה יסוד גדול ביהדות.

אסור לומר לילד בצחוק: תרביץ לאמא וכו', אף שהוא עדין מקטני קטנים, אסור להוציא מהפה מלה כזו, וזה מעקרי החנוכה, שמחייבים לתנן את הילדים פשהם עדין קטנים ביותר, שיכבדו הוריהם, וכך פשיגדלו, ידעו כיצד לכבדם וכבדו. ומוכא בפספס

"ראשית חקמה" (פרק גדול בנים): ילמד לבנו כשהוא קטן לנשק ידי אביו ואמו ורבו וגדולים וצדיקים. ואסור להקל ראש בפניהם.

צריכים לגער בילדים כשהם עדין קטני קטנים, שלא יזלזלו בכבוד אב ואם, כי זהו עון חמור במאד מאד, ואם יתעלמו מזה בעודם קטנים, אזי יהיו מורדים כשיגדלו.

מוכא בספר הגלגולים (הקדמה לח), שהאר"י ו"ל נתן תקון לרבי חיים ויטאל, שיתענה שלשה ימים רצופים לילה ויום, על שהקה אמו בהיותו קטן. וזה פלא על גבי פלא. וכן מוכא בספר "דברי חיים" על התורה (פרשת כי תבוא), שהרב הקדוש הרבי רבי אלימלך זי"ע, עשה תשובה ושרף ידיו, על אשר ידו הכתה על שדי אמו בהיותו קטן. וכן ראיתי בשאלות ותשובות "רב פעלים" (חלק א', סוד ישרים, סימן ג'), שמביא בשם ספר, שאף תינוק הינוק משדי אמו ומכה על הדד בידו, עונשין אותו על זה לעתיד, הינו שמכים ידו כמה פעמים וכו'. ולכן צריכים להזהר בדבר זה מאד מאד, ואין זה צחוק כלל. ואם מדברים פה מקטני קטנים שעדין יונקים, על אחת כמה וכמה ילד בן חמש או שש שנים, איך צריכים להשמר מאד מאד ולראות שלא יזלזל באביו ואמו, ומכל שכן שלא להכותם, שזהו עון חמור במאד מאד.

אבקש אותך מאד, שתחדיר דבורים אלו בביתך, וכן בחדר בפתח שאתה מלמד, ואז תראה שהילדים יאהבו אותך מאד. כי כשמדברים עם הילדים דבורי יראת שמים, הם מתפעלים במאד מאד, ורוצים לעשות חפץ הקדוש-ברוך-הוא.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ח' תמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! הלא אתה הכי מאשר בחיים. אתה יכול לרקוד כל ימי חייך, שזכית מה שאחרים לא זכו. אתה הולך מדי יום ביומו להפיץ, ובפרט לבחורים, את הספר הנפלא: שאלות ותשובות "אשר בנחל", שזו החיות שלהם, זה מחזקם ומעודדם ומשמחם, אתה מפיץ ספרי אוצרות כאלו, שמצילים את נשמות ישראל מאבדון. ולכן אל תהיה בטלן, ראה להיות רק בשמחה, היודע אתה איזו זכות יש לך בשמים!?

בודאי סוף כל סוף יהיה לך טוב, אף העקר ראה לחזק ולעודד את אשתך במאד מאד, כי מסכנה, היא מצפה ליחס טוב ממך, לדבורים נפלאים ומחזקים מאתך, ואם תחיו ביחד באהבה, תראה שלא תחסרו דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תמא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מכתבך לנכון קבלתי.

מה אמר לך! העקר עליך להיות שמח במאד מאד, ולשמח את אשתך. חכמינו הקדושים אומרים (ראש השנה ו): אשה — בעלה משמחה; אשתך צריכה תשומת לב רבה, היא צריכה שמחה, ומחכה לך, שאתה תתן לה את החיוך והשמחה. ולכן ראה לעשות

שָׁמַח בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְתִשְׁמְעוּ כָּלִי זְמַר, וְשִׁתְּהִי אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, וְהַיְלָדִים יִהְיוּ שְׂמֵחִים, וְחַס וְשָׁלוֹם, לֹא יִהְיוּ שׁוֹם קַפְדוֹת, שׁוֹם כַּעַס וְשׁוֹם קִטְטוֹת, רַק בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּרִית, אֲזוּ יִהְיוּ לָךְ יְלָדִים צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוּת. וְאֵין לְתֹאֵר לְמָה תִּזְכֶּה כְּאֲשֶׁר תִּהְיֶה בַּבַּיִת אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה. וְלִכֵּן רְאֵה לְמַסַּר נִפְשֶׁךָ בְּעִבּוֹר הַשְׂמֵחָה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), שֶׁהַשְׂמֵחָה בְּאֵה לְאָדָם קֶשֶׁה מְאֹד, וְלִכֵּן עָשָׂה כָּל שְׂבִיכֵלְתֶךָ לְהַרְבּוֹת הַשְׂמֵחָה. וּבַכֶּרֶט אֵת אֲשַׁתְּךָ, אוֹתָהּ עָלֶיךָ לְשַׂמַּח, כִּי הִיא אֲשֶׁה צְדִיקָת, אֲשֶׁה טוֹבָה מְאֹד, אִךָ חֶסֶד לָהּ שְׂמֵחַת הַחַיִּים. תַּחֲדִיר בָּהּ שְׂמֵחָה, וְאֲזוּ תִהְיֶה לָךְ אֲשֶׁה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְכָל חַיֶּיךָ יִשְׁתַּנּוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָכֶם בַּיִת מְשֻׁלָּכֶם, כִּי כָּךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם מוֹעֵד קָטָן דף ט:): שְׂמֵחָה לְאָדָם בְּשִׂעָה שֶׁהוּא דָר בְּתוֹךְ שָׁלוֹם; וְלִכֵּן רְאוּ לְדוֹר בְּיַחַד בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתַקִּימוּ שֵׁם הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים, וּבִזְכוּת זֶה הַשְּׂכִינָה תִהְיֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאֲשַׁתְּךָ תִּהְיֶה בְּרִיאָה, וְתִשְׁחַקוּ מִכָּל הַשְּׂטִיּוֹת וְהַהֲבָלִים שְׂעוּבָרִים עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ד טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְקָרֵב נִשְׁמוֹת אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוֹב מִזֶּה, וּכְדָאִי אֶפְלוּ לְשַׁכְנְעָם בְּכָל מִינֵי שַׁכְנוּעִים, הַעֲקָר שְׂיִלְכוּ לְשִׁמְעַע שְׂעוּרֵי תוֹרָה וְאַמוּנָה, כִּי אֵין עוֹד תַּקּוּן גְּדוֹל יוֹתֵר. וְעָלֶיךָ לְהַחֲדִיר בְּעִצְמֶךָ דְּבָר זֶה, וְזֶה יִהְיֶה תַּקּוּנֶךָ — לְקָרֵב יְהוּדִים.

ואם אַתָּה תַחֲזֹק אַחֲרַיִם — גַּם לָךְ יִהְיֶה חֲזוּק, כִּי זֶה הַיְסוּד אֲצִל רַבְנוּ ז"ל.

ועל-כֵּן זוֹ צְרִיכָה לִהְיוֹת עֲבוּדָתְךָ — לַחֲזֹק וּלְאַמֵּץ כָּל בְּאֵי עוֹלָם. וְהַעֲקֹר — בְּאַמוּנַת חֲכָמִים. וְכָלֵל זֶה תַקּוּחַ בְּיַדְךָ — מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, לֹא יִהְיוּ לוֹ שׁוּם קְשׁוּיּוֹת, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ קְשׁוּיּוֹת, כָּבֵר לֹא יוֹעִילוֹ לוֹ שׁוּם תְּרוּצִים. וְלִכֵּן אֵל תַּכְנִס בּוֹכּוּחִים עִם אֶף אֶחָד, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ קְשׁוּיּוֹת עַל הַצְדִּיק וְעַל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא רְקוּב מִבֵּית וּמִבְּפָנָיִם, וְחָבֵל אֲפִלּוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ, כִּי הַתּוֹלַעַת אוֹכֶלֶת בּוֹ. וְלִכֵּן אַתָּה רֹאֵה לְדַבֵּר רַק עִם אַחֲרַיִם וְאֵז תַּצְלִיחַ, שְׁגַם לָךְ תִּהְיֶה אֲמוּנַת חֲכָמִים וְאַמוּנָה בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשִׁלִּי כח, כ): "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת".

עֲלֶיךָ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה לֹא תִבְרַח, וְאַתָּה תִּהְיֶה חֲזָק עַד הַנְּשִׁימָה הָאַחֲרוֹנָה, כִּי גַם אֲצִל רַבְנוּ ז"ל בְּרַחוּ. וְלִכֵּן צְרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לֹא לִבְרַח, וּלְהִשָּׂאֵר בְּתַמִּימוֹת מִהַתְחַלָּה עַד הַסּוּף.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ד טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... יָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאֶרֶץ.

עֲלֶיךָ לְהַתְחַזֵּק בְּמֵאֵד מְאֹד, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלְךָ, שְׂאֵתָה זּוֹכָה לְהַפְיֵץ אוֹר רַבְנוּ ז"ל. אֵינְךָ יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה. כִּי בַחֲוָרִים נִפְגָּמִים בְּפָגַם הַבְּרִית, וְצְרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת, וְרַק סְפָרֵי רַבְנוּ ז"ל יְכוּלִים לְחַזְּקֵם. אֲבָרְכֶם — עוֹבֵר עֲלֵיהֶם, אֵין לָהֶם שְׁלוֹם-בֵּית, אֵין לָהֶם יְלָדִים, הֵם שְׁבוּרִים וְרַצוּצִים, וְרַק סְפָרֵי רַבְנוּ ז"ל יְכוּלִים לְעַזֵּר לָהֶם. וְאַתָּה הוֹלֵךְ וּמְפִיץ

מדי יום ביומו במסירות נפש הכי גדולה. תדע לך, שזו הזכות הגדולה ביותר, וזו היתה עבודתו של אברהם אבינו, שיצא בחוץ, וגלה ופרסם את הקדוש-ברוך-הוא במסירות נפש עצומה. עד שאומרים חכמינו הקדושים (ספרי האזינו): עד שלא בא אבינו אברהם לעולם, כביכול, לא היה הקדוש-ברוך-הוא מלך אלא על השמים, אבינו אברהם המליכו על השמים ועל הארץ. אפלו בקש המקום מאבינו אברהם גלגל עינו ואף נפשו — היה נותן לו. כל-כך היה מוכן למסר נפשו בעבורו? תברך, שהיה נותן לו? תברך את עיניו ונפשו. כך עלינו לילך במסירות נפש הכי גדולה, רק לגלות את הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן תהיה גם אתה חזק, ותמשיך בעבודתך עבודת הקדש בכל יום, ותראה איך שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

עליך להתחזק במאד מאד להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, כי חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו): אשה — בעלה משמחה; יש לך אשה צדקת, שהולכת עמך להפיץ לנשמות ישראל, היכן זוכים לראות את זאת, שבצל ואשה יוצאים להפצה?! זה עושה יחוד גדול בשמים, סוף כל סוף לא נשאר פאן הרבה זמן, עוד מעט אנו יוצאים מזה העולם, ומה ישאר מאתנו? רק זה שאנו גלינו את אור הצדיק בעולם. ולכן עליך לשמח מאד מאד עם אשתך, וזה לכם תקון נפלא.

הצדיק הקדוש המגיד מקוֹז'ניץ זי"ע, היה מאד מאד דבוק בהקדוש-ברוך-הוא. הוא נתן הספמה על ה"לקוטי-מוהר"ן", וכתב שבחיים גדולים על רבנו ז"ל. הוריו היו אנשים פשוטים. אביו נקרא ר' שבתאי כורף ספרים, וכיצד זכו לבן צדיק קדוש כזה? אלא האבא היה איש פשוט מאד, כורף ספרים, שהרויח מעט, והיה חוסך כל השבוע להוצאות שבת, ולכבוד שבת היה קונה ברחבות גדולה, ומתוך כך היה נותר לו שפע לכל השבוע. וכיון שנכנסה שבת, ושב מבית-הכנסת, היו נוהגים הוא ואשתו לרקוד בשמחה

אין סופית עד אפיסת כחות ממש, מתוך רב שמחה ששמחו עם השבת, ואחר-כך הנה עושה קדוש.

ולכן ראה גם אתה לרקוד וכו' וכו', אם אתה זוכה להפיץ עם אשתך את אור רבנו ז"ל, זו השמחה הכי גדולה, ומי יודע איזו נשמה רוצה הקדוש-ברוך-הוא לתת לכם. ולכן ראה להיות בשמחה גדולה מאוד.

ובכלל, ראה לעורר עוד אנשי שלומנו, שיעסקו בהפצה, כי אין דבר גדול מזה. אשריך ואשרי חלקך!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תּוֹמֵד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

מכתבך לנכון קבלתי עם המעות להדפסה, ותשואות חן לך על זה.

עליך להתחזק מאוד מאוד ולחזק את אשתך, ובניחוד תחיו באהבה ובהבנה הדדית, אז לא תהיה מדרגה בעולם שלא תגיעו אליה. והקדוש-ברוך-הוא יפתח לכם את שערי השפע, וישפיע עליכם כל-כף הרבה, עד שתחלקו לעניים. כי אדם צריך תמיד לבקש את הקדוש-ברוך-הוא: "רבוננו של עולם, תן לי שפע כדי שאזכה לחלק גם לאחרים".

ולכן ראה להתחזק בשמחה, זכה אותך הקדוש-ברוך-הוא עם אשה צדקת. ראה לכבדה וליקרה במאד מאד, ואל תזלזל בה כרגע, כי היא מתנה מן השמים, ואם תשמר בכבודה, תזכה לעשירות גדולה, וכמאמרם ז"ל (בבא מציעא נט): אוקירו לנשייכו, כי היכי דתתערתו [תכבדו] את נשותיכם כדי שתתעשרו], ולכן רק תחזק את

אֲשֶׁתָּךְ, וְהִיא תִחַזַּק אוֹתְךָ, וּשְׁנֵיכֶם תִּהְיוּ מְחַזְּקִים, וּתְקַרְבוּ עוֹד
יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ...

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי.

רְצִיטִי מְאֹד שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, וּשְׁנֵיכֶם תִּחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה עַל
פְּגָם אָמוּנַת חֲכָמִים, וְתִתְחַזְּקוּ בְּמֵאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְכַבֵּד
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
זַכְּנֵי לְאָמוּנַת חֲכָמִים, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁשׁוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם לֹא תוּכַל
לְנַתֵּק אוֹתִי מֵהַצְּדִיק", כִּי עַל זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם, כָּל שְׁעָה
וְכָל רִגְעַ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִיּוֹנֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְנַתֵּק
בְּנֵי-אָדָם מֵהַצְּדִיק, וְלִכְּן אַתֶּם שְׁנֵיכֶם צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּלְצִיַּת אֶת הַצְּדִיק,
וְהָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק יֵאִיר עֲלֵיכֶם, וְתִרְאוּ אֵיזָה בֵּית יָפָה יְהִיָּה לְכֶם,
תְּהִיָּה לְכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִהְיוּ תְלוּיִים בְּאַחֲרִים וְלֹא תִדּוּרוּ
בְּשִׁכְרוּת, וְתִזְכּוּ לְהַכְנִיס אוֹרְחִים וּלְדַבֵּר תְּמִיד מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז
תִּרְאוּ אֵיזָה יְפִי שֶׁל חַיִּים יְהִיָּה לְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתּוּלִידֵי בְּקִלוֹת מְאֹד מְאֹד, רַק תִּגִּידֵי
שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וּבְזֻכוֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב,
מֹשֶׁה, אֶהֱרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא
אֲשֶׁפְּנֹזֵי הָאֲרִיז"ל, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, וְכָל
הַתְּלַמִּידִים, רַבְּנוּ נַחְמָן בֶּן פִּיִּיגָא זי"ע, וְאִז תִּזְכּוּ לְהוֹלִיד בְּנִגְלָה מְאֹד,
אֲסוּר לְךָ לְדַאֵג וּלְפַחַד כָּלָל.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ח' תמוז — ח' תמוז בַּנְחָל יט
ח' תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ זְאִיר.

מִכְתָּבְךָ הָאָרְזִי לְנִכּוֹן קִבְלָתִי.

אוֹדוֹת שְׁאֵלְתְּךָ וְכוּ', הֵעֵקֶר רַק תִּבְקֶשׂ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵתָה צְרִיךְ דִּירָה, וְכָל מָה שְׁמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ — מִקְבָּלִים. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (יְרוּשְׁלָמִי מוֹעֵד קָטָן, דף ט:) : שְׂמִחָה לְאָדָם בְּשִׁעָה שְׂדֵר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ; וְלִכֵּן אֵתָה צְרִיךְ דִּירָה מִשְׁלָךְ, וְלֹא לְגוֹר בְּשִׁכְרוּת, וְאֶדְרָבָה, יִהְיוּ לְךָ דִּירוֹת לְהִשְׁפִּיר לְאַחֲרִים, וְתִזְכֶּה לְהַכְנִיס אוֹרְחִים בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ.

וְהֵעֵקֶר — תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, אֲשֶׁר זוֹ מִצְוָה הַכִּי גְדוּלָה. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (ראש השנה ו:): אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה; וְכָל הַשְּׂפַע בָּא מִצֵּד הָאִשָּׁה, כִּי אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סט), שֶׁהַכֶּסֶף בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְשִׂמְחָה, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

רְאֵה לְהַרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שְׂבָכָל שְׁבוּעַת תְּסִיִּים אֵת פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן מִהַתְחַלָּה — פְּרָק אַחַר פְּרָק, וְאֵז תִּרְאֶה אִיזוֹ הַצְּלָחָה תִּהְיֶה לְךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָה ...

גְּרוֹ זְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפָדְיוֹן, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדְּינִים עַל-יַדֵּי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם הָיִיתָ 'גּוֹנֵב'
חֲמֵשׁ דְּקוֹת פּוּה, חֲמֵשׁ דְּקוֹת שָׁם, הָיִיתָ אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי. אִינְךָ יָכוֹל
לְתַאֵר מַה זֶה לְדַבֵּר חֲמֵשׁ דְּקוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְאָדָם זֶה
נִרְאָה כְּכֹלֹם, אָבֵל בְּאֵמַת לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם כָּל דְּבוּר, כָּל שִׁיחָה,
שְׂאָדָם מְדַבֵּר, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל מְאֹד.

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים פּוּה בְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, וְחוֹשְׁבִים:
מַה כָּבֵר אָנִי שׁוּה, אָבֵל בְּשָׁמַיִם זֶה חֲשַׁבּוֹן אַחֵר לְגַמְרִי. כַּמָּה זְמַן
אַתָּה חוֹשֵׁב שְׁוֹנְהִיָּה פּוּה? ! מִי יוֹדֵעַ, הִנֵּה אָדָם הוֹלֵךְ לִישׁוֹן וְלֹא קָם.
וְלִכְּנֹן כָּל בִּקְרָר אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לוֹמַר אֶת הַבְּרָכוֹת מִחֲדָשׁ, שְׁהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא הִחְזִיר לָנוּ אֶת הַגִּשְׁמָה, וְכֵן חַיִּים כָּל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ.
וְאִם מִתְחִילִים לְהִסְתַּכֵּל בְּצוּרָה כְּזוֹ עַל הַחַיִּים, אִזּוֹ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמַדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה עֲנִין אַחֵר לְגַמְרִי.

וְכֵן רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמְךָ חֶק, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבִיעַ, זֶה יִתֵּן לְךָ סְפוּק נִפְשִׁי, אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר
וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וּמִכָּל שְׁפֹן שְׁתִּלְמַד פִּרְק אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת, אֵין זֶה כָּל-כֶּף
קָשָׁה, אֲפִלּוּ בְּלִי פְּרוּשִׁים, וּמִי שְׁזוּכָה עִם פְּרוּשׁ — אֵין טוֹב יוֹתֵר
מִזֶּה. וּמִכָּל שְׁפֹן דֶּף גְּמָרָא — זֶה שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת. וְכֵן הִלְכָה,
רְאֵה 'לְגֹנֵב' עֲתִים לְתוֹרָה, וְאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, כִּי אֵין לְךָ אֲשֶׁר וְסְפוּק
גְּדוֹל מִזֶּה.

רַק אֵל תְּדַאֵג, בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׁנַתֵּן לְךָ הַצְּלָחָה, פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ,
וְלָמָּה תְּהִיָּה שְׁבוּר?! רַק תִּתְחַזַּק וְאֵל תִּשְׁבֵּר כָּלֵל. תִּרְאֵה אֵיךְ אָנִי
מִתְחַזַּק בְּתוֹךְ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת שְׁיֵשׁ עָלַי, הַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילוֹת
שׁוּא וְרִשְׁעַ, וַיֵּשׁ עָלַי מִתְּנַגְדִּים לְאֵין סֶפֶר מִכָּל הַצְּדָדִים, וְאֶף-עַל-
פִּי-כֵן אָנִי מִתְחַזַּק, יוֹשֵׁב בְּחֲדָרֵי בֵּין אֲלֵפֵי סְפָרִים וְרַק מִתְחַזַּק. כִּי
הַעֲקָר לְהִחְזִיק מִעֲמַד בְּזֶה הָעוֹלָם. כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הַנְּסִיווֹת שְׁלוֹ,
וְאִסוּר לְהִשְׁבֵּר. זוֹ מַעֲלַת בְּרִי שְׂרָאֵל, שְׁיִכּוֹל לְהִחְזִיק מִעֲמַד וְלֹא לְפַל
בְּדַעְתּוֹ.

אָשֶׁר ח' תמח בַּנְחַל כא

לְכֵן רָאָה לְקַחַת עֲצָמָהּ בְּיַדָּהּ, וְתָצֵא מֵעֲצָמָהּ, וְאִז תִּרְאֶה שְׂתֵהִיָּה
הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיָּיהָ.

הַמֵּאַחַל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵינְנִי יוֹדֵעַ מָה אִתְּכֶם! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹשֶׂה לְכֶם גַּם גְּלוּי,
שְׂשֻׁנִיכֶם לֹא הֵייתֶם יְכוּלִים לְהַבִּיא יְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכְנִיס
בְּכֶם יְשׁוּעָה כְּזוֹ גַם בְּתוֹךְ גַּם, וּלְבִסּוּף עוֹד תִּהְיוּ שְׂבוּרִים — אִם זוֹ
תִּהְיֶה בַת? אֵינְנִי מִבִּין מָה אִתְּכֶם! הֲלֹא עֲלִיכֶם לִפְלַל בְּכֹל יוֹם עַל
הַפְּנִים, וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵאִתּוֹ יִתְפָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְפָּרֵךְ, שֶׁהַכֹּל
יַעֲבֹר כְּשׁוֹרָה וּבְנֵגֶל, הֲלֹא נָתַן לְכֶם מִתְּנֵה הַרְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שְׂיַעֲבֹר הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וְאֲשַׁתֵּף תּוֹלִיד בְּבְרִיאוֹת, וְצָרִיכִים לָתֵן רַק
תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מַה שְׂיִתֵּן — שְׂיִהְיֶה לְבְרָכָה, הַעֲקָר
שְׂהַעֲבֹר יִהְיֶה בְּרִיא, זֶה מַה שְׂצָרִיכִים לְבַקֵּשׁוּ יִתְפָּרֵךְ, לֹא עַל בֶּן וְלֹא
עַל בַּת, רַק מַה שֶּׁהוּא יִתְפָּרֵךְ נוֹתֵן, אִם נוֹתֵן בֶּן — מַה טוֹב וּמַה
נָעִים, אִם נוֹתֵן בַּת — מַה טוֹב וּמַה נָעִים, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְעוֹלָם בְּלֹא
זְכָרִים, וְאֵי אֶפְשָׁר לְעוֹלָם בְּלֹא נְקִבוֹת, וְצָרִיכִים אֶת שְׂגִיָּהֶם. וְלִכֵּן
אִיֵּה הֵיכֵן שְׂכַלְכֶם לְהִיּוֹת מִמְרָמְרִים — אִם זוֹ תִּהְיֶה בַת? הֲיִתְכַּן? !
אֲחֵרֵי גַסִּים כְּאֵלוֹ, שְׂדוּד הַטָּבַע, שְׂבְּדָרָה הַטָּבַע לֹא הֵייתֶם יְכוּלִים
לְהוֹלִיד, וְהִנֵּה הַצְדִּיק הַשְּׂפִיעַ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה, וְתִהְיוּ שְׂבוּרִים
וְרָצוּצִים? !

וְלִכֵּן רָאוּ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סְלִיחָה, וְהוּא

יתברך בודאי ימחל לכם, והמשיכו לעשות חסד וצדקה, ובזכות הצדקה אשתך תוליד בנקל מאד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תמט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נארא, כ"ד טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אַל ...

עליך להיות שמחה ועליזה על החסד שעשה לך הקדוש-ברוך-הוא, נסי נסים. את היית עקרה, והקדוש-ברוך-הוא עזר לך דרך הצדיק, ונתברכת בזרע של קימא, איה היכן שכלך וחקמתך להצטער אם זו בת ולא בן? הלא מה שנותן הקדוש-ברוך-הוא זה לברכה — בן או בת, העקר שיהיו ילדים בריאים, זאת צריכים לבקש כל יום, ולצאת מעצבות, וראי רק לשמח את בעלך, ואל תצערי אותו, יש לך בעל צדיק, בעל שדואג לך, ולמה תצערי אותו ותציקי לו כל-כף, למה תגרמי לו לעצבות ולדכאון?!

ראי לשמח ולרקד בכל יום על הנס שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, והוציאי את הדכאון והמרירות מתוכך, הסירי ממך כל הדאגות והעצבות, הלא אינך חסרה דבר, ומדוע תצערי עצמך על לא דבר, את צריכה להיות הכי מאשרת, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך דעת ושכל, שתביני את הנס שעשו לך.

מה אכפת לך מה בעלך עושה, הלא הוא צדיק, הולך להתפלל שלש פעמים ביום לבית-הכנסת, קובע עתים לתורה, עושה חסד עם עניים, ולבסוף את ממררת לו את חיו, איה היכן שכלך ודעתך? הלא עליך לצעק להקדוש-ברוך-הוא: "רבוננו של עולם, תן לי דעת, תן לי ישוב הדעת".

אֲשֶׁר ח' תנ בְּנַחֵל כג

אָקוּהָ מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּשְׁתַּנִּי, וְתַחֲזְרֵי בְּתַשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, וּתְבַקְשִׁי סְלִיחָה מִלְּפָנָיו יְתִבְרַךְ, וְתוֹלִידֵי בְּנֵקֶל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טֵבֵת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מָה אָמַר לָכֶם! עֲלֵיכֶם לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְלֹא
לְהִיּוֹת כְּדִגְמַת מִזְג אֲוִיר — פֶּעַם הַשְּׁמֶשׁ זֹרַחַת, וְכֹל-כֶּף שְׂמַח,
וְהַלְבָּנָה מְחִיכָת, וּפֶעַם יֵשׁ עֲנָנִים אֲפֹרִים, וְיֹרֵד גֶּשֶׁם, וְרוּחוֹת עֲזוּת
וְכוֹ; כֶּף חַיִּי הַנְּשׂוֹאִין אֶצְלָכֶם, הִנֵּה מְחִיכִים זֶה לְזֶה, וְאוֹהֲבִים זֶה
אֶת זֶה, וּפְתָאֵם נִכְנָס הַשֶּׁטֶן בֵּינֵיכֶם וְשׂוֹבֵר אֶתְכֶם, וְרוֹצֵה לְהַטְבִּיעְכֶם
בְּגֶשֶׁם הַמְּרִיבוֹת וְהַשְּׂנָאוֹת.

אַתֶּם זֹוג מְאֹד מְאֹד מֵתָאִים, וְעֲלֵיכֶם לְחִיּוֹת יַחַד בְּהִבְנָה הַדְּדִית.
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָכֶם מִתְּנוּת בְּנוֹת חֶמֶד, וְלָמָּה יִהְיוּ אֵי הַבְּנוֹת
בֵּינֵיכֶם? ! לָמָּה תַּחֲרִי כְּמוֹ מִזְג אֲוִיר, פֶּעַם רוּחוֹת, פֶּעַם עֲצָבוֹת, פֶּעַם
פְּרִיחָה, פֶּעַם שְׂמִחָה, פֶּעַם דְּכָאוֹן, פֶּעַם חֲשָׁךְ, פֶּעַם אֹר, פֶּעַם טוֹב,
רְאוּ לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה תְּמִידִית, וְתַתְּפִלְלוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְשִׁלּוּם-בֵּית אִמְתִּי".

וּכְשֶׁהָאִשָּׁה מִדְּלָקַת גְּרוּת שְׁבֵת, תִּרְאֶה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִלְּפָנָיו
יְתִבְרַךְ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ עַל שִׁלּוּם-בֵּית, כִּי זֶהוּ עֵת רְצוֹן גְּדוֹל. וּבְכֹלֵל
רְאוּי לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שְׁבֵת-קִדְשׁ שְׁנֵי גְרוּת שֶׁל שְׂמֵן זֵית, וְאַרְבָּעָה
גְרוּת שֶׁל חֵלֶב, וְעַל כָּל בֵּן וּבַת שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן, צְרִיכִים
לְהוֹסִיף עוֹד גֵּר. וּבְעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוּת צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם, זַכְּנוּ לְשִׁלּוּם-בֵּית, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּהֲיֶה בְּבֵיתִי"
וְכוֹ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבֵת י.): "שִׁלּוּם" זֶהוּ שְׂמוֹ שֶׁל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בַּיִת — זֶהוּ מִשְׁכַּן הָאֵלִים וְהָאֲשֵׁה, וְרַק חֹסֵר
הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיךְ לְהַכְנִיֵס אֶת הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא
שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֲזִי יִהְיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁתְּחִילוֹ עֲכָשׁוּ לְצִיַּת אוֹתִי, וְאִם
שִׁישְׁנָן עֲלֵיּוֹת וִירִידוֹת, שְׁנוּיִים בְּמִזְג הָאָוִיר: קִיץ וְחֹרֶף, שְׁלֵג וְרוּחַ,
סֶתוּ וְאָבִיב, אִם אַתֶּם תִּדְלְגוּ עַל הַכֹּל, וְתַחֲיוּ בְּנַעַם וּבְשִׁלּוּחַ, בְּשְׁלוֹם
וּבְאַחֲדוּת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ח' תנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נֶאֱרָא, ח' דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּר
יָאִיר.

אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְאִם מֵצֵד אֶחָד אֲנִי מְאֹד מְצֻטָּעֵר
מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעֵנֶיךָ זְוָגִים וְשְׂדוּכִים, אִם מֵצֵד שְׁנֵי אֲנִי מְאֹד
שָׂמַח, שְׂזוּכִית לִפְלֵי בְּחֻלְקוֹ וּבְגוֹרְלוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ
אֵלָיו, וּבְנֻדְאֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַשְׂאֵר קִיָּם אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל, יִזְכֶּה לְכֹל טוֹב
אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְאִם שֶׁעֲכָשׁוּ אֵינּוּ רוֹאֶה שׁוֹם דְּבָר, סוּף כָּל סוּף אַחֵר
הָרַע יָבֵא הַטוֹב.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבֵא יָבֵא יוֹם יְשׁוּעָתְךָ, וְתִשְׁפַּח
מִכָּל הַסִּבָּל וְהַעֲגָמַת נִפְשׁ שְׂכָבֵר סְבִלָת. וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם: "אֵין
הָאוֹר נֶפֶר, אֲלָא מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁךְ"; כִּי יִתְרוֹן הָאוֹר מִן הַחֲשֵׁךְ דִּיקָא,
כְּשֶׁעוֹבְרַת חֲשָׁכוֹת עַל הָאָדָם, מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים, וְאִם-עַל-פִּי-כֵן הוּא
מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָגִים שְׂבַעוֹלָם, סוּף כָּל סוּף כְּשֶׁיָּבֹא לוֹ
הָאוֹר, אֲזִי יִרְגִישׁ וְיִטְעַם מִהוּ אוֹר.

הֵן אֲמַת, שְׂאֲנִי מִבֵּין פְּנִימִיּוֹת מְכֹאֲבֵי נִפְשָׁךְ וְכֹל מַה שֶׁעוֹבֵר

אָשֶׁר ח' תנב בְּנִחַל כה

עֲלִיךָ זֶה יָמִים וְשָׁנִים מֵהוֹרֶיךָ הַיְקָרִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲלִיךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂזֻכִיתָ לְהַתְנוּדַע מִרְבֵּנוּ וְ"ל וּמַעֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר בְּיָדָי עַל יָדֶם תּוּכַל לְעֵבֵר אֶת הַחַיִּים בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים, וּבְכַרְטִיּוֹת עַל-יְדֵי הָעֶצֶה הַנּוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה שֶׁהִיא תִּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַ עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הָעֶצֶה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הָעֲצוֹת, וְאִיךָ שָׂרַק לֹא יַעֲבֹר עֲלֶיךָ, עַל-כָּל-פָּנִים יֵשׁ לָךְ אֵל מִי לַפְּנוֹת בַּעַת צָרָה.

אֲשֶׁרנוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ, שְׂזֻכִינוּ לְהַתְנוּדַע מִרְבֵּנוּ וְ"ל, טוֹב הַהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַרְא, ח' דְּשׁוּבָכִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי רַק עֵכָשׁ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְמַה נִּתְעַכֵּב עַד כֹּה, כִּי אֲנִי רוֹאָה, שֶׁצִּינָתְךָ אֶת הַתְּאָרִיךְ עוֹד בְּחֻדֶשׁ אָב שֶׁעָבַר, אִךְ בְּיָדָי הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִוְלִיךָ אוֹתָךְ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת וּבְדֶרֶךְ הַקֵּל, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תַּצְלִיחִי.

נָא וְנָא לֹא לְקַחַת לִלְב אֶת כָּל מַה שֶּׁמְגִיבִים, וְתִקְבְּלִי אֶת כָּל זֶה בְּאַהֲבָה.

רְאִי לְהַשְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם מִצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, כְּשֵׁי שֶׁ לָךְ פָּעַם אֵינָה זְמַן פְּנוּי, תִּגְשִׁי לְבֵית-חוֹלִים לְבַקֵּר שָׁם חוֹלִים, וּבְזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ. כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת שֶׁל בְּקוֹר חוֹלִים מְאֹד חֲשׁוּבָה אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ, עַד שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת דְּרַבֵּי גִמְזוּ, פָּרָק ל'): בְּקוֹר חוֹלִים מְבִיא טוֹבָה

לְעוֹלָם; וְאָמְרוּ (סוּטָה י'): מָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבְּקַר חוֹלִים, אֶף אַתָּה בְּקַר חוֹלִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וַיִּמְשִׁיךְ לָךְ יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֵרָא, ט' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְלֵ-הַקְדוּשׁ", דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֵּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּרְחִיב לָהֶם בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאִמְצוּ לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, אֲשֶׁר מְאֹד הִזְהִירָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְעַל אֶף שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מָה שְׁעוֹבֵר, עָלָיו לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי זֶה הִיסוּד וְהַעֲקָר — מְכַל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּזֵה הָעוֹלָם, לְהַפְּךָ הַכָּל לְשִׁמְחָה עֲצוּמָה. וְזֶה עֲקָר גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאֵינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר.

זְכְּרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, אֵיךְ שְׂרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה יוֹתֵר מֵהַכָּל. וּבְפָרוּשׁ אָמַר לָנוּ: אִם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה שְׂמֵחִים, אֲזִי תִהְיֶה טוֹבָה לְכָל הָעוֹלָם. וְכָל כּוֹנְנֵתוֹ הִיְתָה בִּפְשִׁיטוֹת, יַעַן שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מָה שְׁעוֹבֵר, וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, עַל-כֵּן עָלִינוּ — תְּלַמִּידֵינוּ, שְׂקִבְלָנוּ אֶת לְמוּדוֹ הַטוֹב, רְאוּי לָנוּ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, אֲלֹא נִחְזַק וְנִאֲמָץ גַּם אֶת חֲבֵרֵינוּ אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא רְאוּ לְחֻזַּק עֲצֻמְכֶם בְּנִקְדַּת הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת — לְחֻזַּק וּלְאֲמָץ אַחֲרֵים בְּאִפְסָן שְׂנַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה, כִּי עֲקָר מָה שְׂאָדָם רְחוּק

מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא רַק מֵצֵד הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שֶׁנוֹפְּלוֹת עָלָיו בְּכָל פֶּעַם, וְעַל-יְדֵי שְׁמִכְנִיּוּסִים בּוֹ תִקְנֶה וְהִתְחַזְּקוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְזַרְזוּ עֲצָמְכֶם לְחַזֵּק אֶת כָּל מִידְעֵיכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ שְׁלֵבֵל תֵּצֵא מִכֶּם מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וּבִפְרָט לְשִׂמְחַ אַחֲרִים, אֲשֶׁר מִי שְׂזוּכָה לָזֶה, אֵין לְשַׁעַר וּלְתֹאֵר מַעְלָתוֹ בְּשָׂמִים, וְהוּא מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ — כְּשִׂמְחֹזֵק וּמְשִׂמְחַ אַחֲרִים. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂבֻזְכוֹת שְׂאֵנוּ זֹכִים לְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, נִזְכֶּה לְחַזֵּק גַּם אֶת עֲצָמְנוּ וְאֶת כָּל מִידְעֵינוּ וְאֶת כָּל מִשְׁפַּחַתְנוּ, עַד שֶׁבְּכָל סְבִיבָתְנוּ תִהְיֶה תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה וְהִתְחַזְּקוֹת וְהִרְחַבַת הַדַּעַת.

אֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֵנוּ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רְבִי הַמְלַמְדֵנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, רְבִי הַמְחַזֵּק אוֹתְנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, עַל אִף שְׂעוּבָר עָלֵינוּ מֵהַ שְׂעוּבָר, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל הַחֲסָד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, חֲבָלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲמִים "אֲשֶׁר בַּנְחַל" שֶׁם חֵלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ — אֲשֶׁרֵינוּ!

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

ח' תנ"ד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶרָא, ט' דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַעֲקָר וְהַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וְהִיא עֲקָר הַצְּלָחַת הָאָדָם בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח.

כח אֲשֶׁר ח' תנה בנחל

וְהַעֲוֹלָה עַל הַכֹּל בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, שְׁצַרִיךְ הַבְּעַל תָּמִיד לְשִׂמְחָה
אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי דַרְכָּהּ שֶׁל אִשָּׁה לְהִיּוֹת עֲצָבָנִית וְעֲצוּבָה וְכוּ' וְכוּ',
וְהַבְּעַל צָרִיךְ לְשִׂמְחָה, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו:):
אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מְשִׂיחָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה גְדוּלָּה עִם אִשְׁתְּךָ, וְשִׂתְהִיָּה
הַבְּנָה שְׂלָמָה בֵּינֵיכֶם.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמִיחַ לְקִרְאָת כָּל מָה שְׂאִתָּה כּוֹתֵב לִי, וּמִמָּשׁ
אִתָּה מְחִינִי, בְּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב לִי
וּלְחַזְקֵנִי בְּדַבּוּרֶיךָ. וּמִי יִתֵּן, שְׂתַכְתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֵרָא, ט' דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמָאד מָאד אָנִי שְׂמִיחַ לְשִׂמְעַ, אִיךָ
שְׂאִתָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְּבִיּוֹת בְּקִרְוֵי רְחוּקִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה
מִזֶּה בְּתַקּוּן הָעֶבֶר, כְּמוֹ שְׂגִלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל: כְּשִׁזְזוּכִים לְקִרְב
רְחוּקִים, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ בְּעֶצְמוֹ תַקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מָאד.

וּבִכְפָּרְט אִתָּה, שְׁנוּלְדָת וְנִתְגַּדְלָת בְּקִבוּץ פּוֹרְקֵי עַל לְגַמְרֵי, וְעִכְשָׁו
אִתָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְּבִיּוֹת לְקִרְבֶּם אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ, אֵין לְךָ עוֹד דְּבָר
גְּדוּל מִזֶּה בְּשָׁמַיִם, וְאִתָּה יְכוּל לְעֲשׂוֹת תְּקוּנִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר אַחֲרֵים
אֵינָם יְכוּלִים לְעֲשׂוֹת לוֹ יִתְפָּרֵךְ, כִּי דִיקָא זֶה שְׂרַחוּק, כְּשִׁזְזוּכָה לְחִזּוֹר
בְּתִשׁוּבָה וּמְחִזִּיר גַּם אַחֲרֵים, מַעֲלָתוֹ גְּדוּלָּה מָאד בְּשָׁמַיִם.

אָנִי מְקַנֶּה לְהִיּוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלִשְׁבוֹת בְּשִׁבְת פְּרִשְׁת בְּשַׁלַּח,
שְׁבַת שִׁירָה, בְּעִיר הַקִּדְשׁ טְבִרְיָה, וְאֵז נִתְרָאָה פְּנִים אֵל פְּנִים, וּבֵין

כט בנחל ח' תנו אשר

בך ראה להפיץ את הקונטרסים החדשים, ובפרט בקבוץ שלכם, ואל תחביש משום בריה שבעולם, כי זה עקר תקונך הנצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נארא, ט' דשוכבים ה'תשמ"ו.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הניקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי עם הגליונות של "המאיר", אשריך
ואשרי חלקך, שאתה זוכה ומזכה את הרבים, אשר בודאי לא יבא
חטא על ידך, כי כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו (אבות
ה, יח).

ומי יתן, שתזכה להכניס כל שבוע מדברי רבנו ז"ל, לחזק
ולעזר את אחינו בני ישראל באמונה פשוטה בו יתברך, ובשקיפה
רבה בתורה הקדושה, ותגלה ותפרסם את "היכל-הקדש", אשר שם
לומדים אמונה בבחינת עגולא ורבועה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
נט), שנה סוד יחודא עלאה ויחודא תתאה (עין שם, סימן יא), שנה
סוד העגולים והישר המובא בדברי רבנו איש האלקי הארי ז"ל,
העגולים הם בסוד יחודא עלאה, ואמונתך סביבותיך (תהלים פט, ט),
סוד העגול, בחינת המקיף, והרבועה הוא בסוד הישר, שהם כלל
העולמות ששרשם בשם הו"ה ברוך הוא וד' אותיותיו, אשר משם
יוצאים הד' עולמות: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, יחודא תתאה, התגלות
אלקות בתוך העולמות, בחינת הפנימי, והבן.

כל זה סוד התפלין שיש בהם ש' של ד' ראשים וש' של ג'
ראשים, שנה מרמז גם-כן על הנ"ל. ומובא בדברי רבנו ז"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'): כשאדם זוכה למחין נקיים, אז

ל אֲשֶׁר ח' תנו בנחל

התפלין שלו מאירים וְשומרים אותו מכל מיני מקרים רעים וטמאות, ואין לו שום קשיות עליו ותברך, אשרי מי שזוכה לזה!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, ט' דשוכבים ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

זה זמן רב שלא זכיתי לשמע מכם כלום, אקנה שהכל מסתדר
אצלכם בשלום, ובתוך תחיה גדלה ומתפתחת.

הקדוש־ברוך־הוא יעזור לכם, שיהיה לכם רב נחת ממנה, ועוד
תזכו לבנים רבים.

העקר ראה, שיהיה שלום בביתכם, פי בבית שיש שלום,
השכינה שורה בו, וכשהשכינה שורה שם, כבר לא חסר שום דבר.

נא ונא ראה לקבע עתים בתורה, אשר רבנו ז"ל מאד עוררנו
וחזקנו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואמר (שיחות־הר"ן, סימן ה'):
אפלו אותן הנשמות, שנפלו בנוקבא דתהומא רבה, אם יקבעו
לעצמם בכל יום חק קבוע ללמד כן וכן, התורה בעצמה תוציאם
משם, עין שם.

ראה לדקדק מאד במאכלים שאתה אוכל, שיהיו כשרים בלי
שום פקפוק, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'),
שלפעמים טמאת המקרה והקרי בא על־ידי המאכלים, פי מן
המאכלים עולים עשנים אל המוח וכו' וכו', ונעשה חלום על־ידי
שד וכו' וכו', עין שם.

אֲשֶׁר ח' תנח בנחל לא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.
הַמְאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲקַנְנָה לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעִיר טְבֵרְיָה, בְּשַׁבַּת שִׁירָה פְּרֻשֶׁת
בְּשִׁלַח, וְאִז נִתְרָאָה פָּנִים אֶל פָּנִים.

ח' תנח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶרְא, ט' דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעוֹת לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּזִכּוֹת הַצְדָקָה לְשַׁפֵּעַ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְתַעֲלֶה תָּמִיד מַעֲלָה
מַעֲלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּזְכֶּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּת בּו
יִתְבָּרַךְ, לִידַע שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל
אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאִין שׁוֹם טָבַע וּמִקְרָה כָּלֵל. וְכַפִּי שֵׁיכְנִים בְּעַצְמוֹ
יְדִיעָה זו, כְּמוֹ-כֵן יִזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבּוּרֵיו וּבְשֵׁס"ה
גִּידָיו וּבְכָל טַפֵּי דָמָיו, כְּמוֹבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'),
שְׁעַל-יְדֵי אַמוּנָה זוֹכִים לְרַפּוּאָה.

וּלְזִכּוֹת לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּת כְּזוֹ, הוּא עַל-יְדֵי הַמַּגְנֵי אֶרֶץ,
שֶׁהֵם הַתְּלַמִּידִים הַקְדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר יֵשׁ
לָהֶם דְּבוּרִים כְּשֵׁרִים לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב אֶת הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפֹלוֹת, כִּי יֵשׁ
נְשָׁמוֹת שׁוֹנְפָלוּ, וְצָרִיכִים לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב אוֹתָם בְּכָל מִינֵי מְטַעְמִים
הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ. וְדָבָר זֶה נַעֲשֶׂה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, עַל-יְדֵי גְדוּלֵי
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.

וּבִדְוֹר הַזֶּה עַקֵּר הַדְּבוּרִים כְּשֵׁרִים — לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב אֶת כָּל

לד אֲשֶׁר ח' תסא בַּנְחַל

צְרִיכָה פִּרְנָסָה, וְכֵן הַגּוֹף לְבַד אֵינוֹ צְרִיךְ גַּם-כֵּן לְפִרְנָסָה, וְעַקֵּר צִרְף
הַפִּרְנָסָה הוּא רַק כְּשֶׁנִּתְחַבְּרַת הַנְּשֻׁמָּה עִם הַגּוֹף.

וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ בְּדִבְרֵי יִרְאָת שָׁמַיִם אוֹ בְּדִבְרֵי
אֱמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְקַשֵּׁר אֶת הַגּוֹף עִם
הַנְּשֻׁמָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפֵּיעַ לוֹ עַל-יְדֵי-זֶה שְׁפַע רוּחָנִי
וְגִשְׁמֵי וּפִרְנָסָה בְּנִקְלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכֶּה לְכָל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶרְא, ט' דְּשׁוּבְכֵיִם ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תּוּכַל לְבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

אַהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רַבְּנוּ וַי"ל הַזֶּהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד עַל אֱמוּנָה,
וְצִוָּה אוֹתְנוּ, שְׂנַחֲפֵשׂ בְּעֶצְמֵנוּ אֵיךְ אָנוּ אוֹחֲזִים בְּאֱמוּנָה (עֵין
לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'). וְהַתְקוּן לְזָכוֹת לְמִצְאָת נִקְדַּת
הָאֱמוּנָה, הוּא עַל-יְדֵי הַעֲצוֹת שְׂמַקְבְּלִים מֵהָאִישׁ תְּבוּנוֹת, שֶׁהוּא
הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, עֵין שָׁם.

עַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַשְׁתַּוְּקֵק תְּמִיד לְהַתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ וַי"ל וְאֵל
תְּלַמִּידוֹ וְתַלְמִידֵי תְּלַמִּידוֹ וְכוּ', אֲשֶׁר הֵם בְּכָלֵל אִישׁ תְּבוּנָה, כִּי
כְּתִיב (מְשָׁלִי כ, ה): "מִיָּם עֲמֻקִּים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ, וְאִישׁ תְּבוּנוֹת
יְדַלְּנָה"; הֵינוּ מִי שְׂדוּלָה וּמְשָׁקָה מִתּוֹרַת רַבּוֹ לְאַחֲרֵי, הוּא נִקְרָא
אִישׁ תְּבוּנוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכֶּה לְהַתְמִיד בְּסִפְרָנוּ שׁו"ת
"אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשָׁם תִּמְצָא מְרָגוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

אֲשֶׁר ח' תסב בַּנְחָל לה

אָנִי מְקַנֶּה לֵהִיּוֹת בְּשִׁבְת־קִדְשׁ פְּרִשְׁת בְּשִׁלַּח, שְׁבַת שִׁינָה, בְּעִיר
הַקִּדְשׁ טְבֻרְיָה, וְאִז נִתְרָאָה פָּנִים אֶל פָּנִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר וְאָרְא, ט' דְּשׁוּבְכִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אֶקְנֶה לֵהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְוֹב, וְאִז
נִתְרָאָה פָּנִים אֶל פָּנִים. אָנִי מִגִּיעַ, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִם יִתֵּן
הַקִּדְוֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לִסְדֵּר בְּשִׁלַּח אַחַר
הַצְּהָרִים, וּבְשִׁבְת־קִדְשׁ אֲשֻׁבוֹת בְּעִיר הַקִּדְשׁ טְבֻרְיָה. אֶקְנֶה לְרֵאוֹתָךְ
שָׁם, וּבִיחַד נִשְׁמַח עַל שְׁזָכִינוּ לְהַתְּוֹדַע מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה.

מָה אֵמַר לָךְ, בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאִין
שׁוֹם מְקוֹם לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כְּרָגַע הִיָּה אֶצְלִי בְּחוֹר, שְׁבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, יֵשׁ לוֹ מִחַלַּת
הַסְּרִטוֹן, וְהוּא צָרִיף לְרַפּוּאָה גְּדוּלָּה מֵהַשָּׁמַיִם (הַקִּדְוֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לוֹ בְּתוֹף שְׁאָר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל). וּבְשִׁבּוּעַ זֶה הוּא צָרִיף לְעֹבֵר נְתוּחַ
קֶשֶׁה, הַרְחֵמֵן יִשְׁלַח אֶת מְלֶאכֶּה רַפְּאֵל לִימִין הַרּוֹפֵא. וְרֵאִיתִי מִכָּל
זֶה, אֵיךְ שֶׁהָאֵדָם צָרִיף לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַקִּדְוֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גְּדֹל הַחֲסֵד, שְׁנוֹתֵן לָנוּ אֶת הַבְּרִיאוֹת.
וְצָרִיכִים תָּמִיד לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה לְהַקִּדְוֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישְׁמְרֵנוּ וְיִשְׁמַר
אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל רָע.

בְּדִיוֹק עֲכָשׁוּ גַם אָנִי אוֹחַז בְּסִדְרֵי הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" (כְּפִי
שְׁנַחֲלֵק לִימֵי הַחֲדָשׁ) בְּתוֹרָה "תִּקְעוּ אֶמּוֹנָה", שְׁמוּבָא שָׁם, כִּי יֵשׁ
סוּבְלֵי חֲלָאִים, שֵׁישׁ לָהֶם מַכּוֹת מְפֹלְאוֹת, וְהֵם סוּבְלִים הַחֲלָאִים רַק
בְּשִׁבִיל נְפִילַת הָאֱמוּנָה, עֵינֵי שָׁם. נִמְצָא, שְׁצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ

יִתְבַּרְךָ, שְׁנוֹזְכָה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ, שְׁאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְכֹל מֵה שְׁיִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, תְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִהַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף. וְעֲלִינוּ תְּמִיד לְבַקֵּשׁ עַל כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

חֲזַק וְאַמֵץ עֲצָמְךָ בְּכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וּרְאֵה לְגִלוֹת וּלְפָרְסִים אֶת עֲצוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, כְּפִי שְׁלוֹמֵדִים אֲצַלְנוּ ב"הִיכָל-הַקְדוּשׁ", וּבֵא תְּבֵא עַל שְׁכָרְךָ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח.

הַמְקַנְיָה לְרֵאוֹתָךְ בְּקִרְוֹב...

ח' תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֵרָא, ט' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִהַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִזְכֵּי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְלָה, וְתַעֲזְרֵי לְבַעֲלֶךָ, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פָּרָק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; כִּי זֶה עֲקָר חֲשִׁיבוֹת הָאִשָּׁה, כְּשֶׁהִיא עוֹזֶרֶת לְבַעֲלָה, אִזּוּ שְׂכָרָה גְדוֹל מְאֹד מְאֹד. וּבְפָרְטִיּוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת וּמְשַׁמַּחַת אוֹתוֹ, אִין לְמַעְלָה מְזֵה, וְאִזּוּ נַעֲשִׂים אֶחָד; וּכְעֵין שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשְׁלַמִי סִנְהֶדְרִין, פָּרָק ג', הַלְכָה ו'): אִשָּׁה כְּבַעֲלָה וּבַעֲלָה כְּאִשָּׁתוֹ; וְזֶה דוֹקָא כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְשַׁמַּחַת אֶת בְּעֵלָה וְהַבַּעַל מְשַׁמַּח אֶת אִשָּׁתוֹ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁשִׁנִּיהֶם יִקְיִם אֲצִלְכֶם.

הַמְאַחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאָרָא, ט' דְּשׁוּבְכִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, אֵיךְ שָׂאתָ מְחֻזְקָת אֶת בְּעֵלְךָ, בְּן רְאוּי וְנִכּוֹן, שֶׁהָאִשָּׁה תְּמִיד תַּחֲזֹק אֶת בְּעֵלְהָ. וְאֲשֶׁרִי הִבְעַל, שְׁזוּכָה לְאִשָּׁה כְּזֹאת, שֶׁהִיא תְּמִיד מְחֻזְקָת וּמְאֻמָּצָת אוֹתוֹ, וּמִגְבֶּהֶת אֶת מַחוֹ וְדַעְתּוֹ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כְּמוֹ שֶׁהָאִשָּׁה אֵינָה אוֹהֶבֶת שׁוֹם בְּקֶרְתָּ, בְּאֵין עֶרְךָ כָּלֵל הִבְעַל אֵינּוּ אוֹהֵב כְּשֶׁעוֹשִׂים לוֹ בְּקֶרְתָּ. עַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְפַעַל מְשֵׁהוּ אֶצֶל בְּעֵלְךָ, שִׁיְהִיָּה הַכֹּל בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה וּבְקִרְוּב לְכַבּוֹת וּבְהִבְנָה הַדְּדִית.

וְדַבֵּר זֶה צְרִיכָה כָּל אִשָּׁה לְדַעַת, אִם הִיא רוֹצֵה לְפַעַל מְשֵׁהוּ אֶצֶל בְּעֵלְהָ, שֶׁתִּרְאֶה לְעוֹרֵר קִדְּם אֶת אֲהַבְתּוֹ אֵלֶיָּה, וְאִזּוּ בְּנִקֵּל לָהּ לְפַעַל אֶצֶלוֹ מֵהַ שֶׁהִיא רוֹצֵה. לֹא-כֵן כְּשֶׁהִיא תְּמִיד מְצַבִּיעָה עַל מוֹמִיו וְחִסְרוֹנוֹתָיו, אִזּוּ הוּא בּוֹדֵאֵי יִגִּיב בְּחֻזְרָה.

עַל-כֵּן רְאֵי לְחֻזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי הוּא רְאוּי לְחֻזֵּק וּלְהִבְנָה, מֵאַחַר שֶׁעוֹסֵק בְּצִרְכֵי רַבִּים בְּאֻמוּנָה. וּבּוֹדֵאֵי בְּזָכוֹת זֶה יַעֲזוֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשַׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְתִזְכּוּ לְרוֹוֹת רַב גִּמְתַּת מֵהִילָדִים, וְשִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵי לְקִיָּם אֶת דְּבָרִי, וְכֹל מֵהַ שָׂאתָ צְרִיכָה מִבְּעֵלְךָ, תִּרְאֵי לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ רַק בְּאֶפֶן שֶׁל הִבְנָה הַדְּדִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּקְבְּלִי הַכֹּל, כִּי הַעֲקָר הוּא הָאַהֲבָה וְקִרְוּב הַלְּכַבּוֹת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֻזֵּק.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

לח אֲשֶׁר ח' תסה — ח' תסו בנחל
ח' תסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֵרָא, ט' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.
אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֵת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל.

רְאֵה לְהִתְמִיד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי־הַלְכוֹת" כְּסֹדֶרְךָ, שֵׁשׁ
מִפְּרֵשׁ מוֹהֲרָנִי"ת ו"ל אֵת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּאֵר הַיֵּטֵב, בְּאִפְּנֵי שִׂיחֵי
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל לְעֵבֶדְךָ וּלְמַעֲשֵׂה. גַּם רְאֵה לְעִיֵּן הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי שׁו"ת
"אֲשֶׁר בְּנַחֲל", שֵׁשׁ מְדַבֵּר מְכַל מִיָּנִי בְּעִוֹת שִׂישְׁנָן בַּחַיִּים, וּמְבַאֵר
וּמְפָרֵשׁ עַל־פִּי דַעְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל. גַּם רְאֵה לְשִׁקְד בְּקוֹנְטְרַסִים
הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵז תִּרְאֶה מְרְגוּעַ לְנַפְשֶׁךָ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְהִרְגִיל אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ, בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְתַבְרַח לְךָ
מְכַל מִיָּנִי לְצִים וּמְלַעֲיָגִים, וְאֵל תִּתְעַרֵּב עִם שׁוֹם רְשָׁעִים, וְשִׁמְר
נַפְשֶׁךָ מְאֹד, שְׁלֵא תִפֹּל בְּאִיזָה פַח יְקוּשׁ.

הַקְדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהַצְלִיחַ אֵת דְּרָכֶךָ תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְהִתְוַעֵד בְּכָל יוֹם עִם יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר,
וְעִם יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר, וּמְשִׁנִּיהֶם תִּקְבַּל אֵת נְקֻדַּת
הַחֶבֶר, אֲשֶׁר מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל עַל זֶה.

ח' תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֵרָא, ט' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר ח' תסז בְּנַחֵל לט

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר
עָלַיךָ בְּבֵיתְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שִׁיתְּרַחֵב לְךָ בְּכָל הָעֲנֻנִים.

נָא וְנָא לֹא לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת
אֶת הַדַּעַת, שִׁיזְכֶּה לְחֹשֶׁב יִשְׂרָאֵל, כִּי כִשְׁהָאָדָם עֲצוּב וּבְדִכְאוֹן, אֲזַי אֵינוֹ
מְסַגֵּל לְחֹשֶׁב יִשְׂרָאֵל, וְנוֹפֵל וּמִתְמוּטֵט לְגַמְרִי.

עַל-כֵּן רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית, וּלְבַל
תֵּאבֵד אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לֹמֵר עֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁגִּלְהָ רַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁהֵם סְגֻלָּה גְדוֹלָה לְפִרְנִסָּה וּלְתִקּוֹן הַנַּפֶּשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאֶרְאֵה, ט' דְּשׁוֹכְבִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
וְאֵיךְ שֶׁאֲתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל-פִּי דְרָכֵי רַבְּנוּ
ז"ל.

אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שֶׁאֲנוּ זוֹכִים לִידַע
מִרְבֵּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִזֵּק אוֹתָנוּ וּמְדַרְיֵכֵנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֲמֵת, וְעֲלִינוּ
לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁנִּזְכֶּה לְהַשְׁאֵר קִיָּמִים אֲצִלוּ,
וּלְעוֹלָם לֹא נִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, כִּי עַל זֶה צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, כִּפִּי
הַתְּגַבְרוֹת הַיָּצֵר שֶׁמִּתְגַּבֵּר בְּכָל יוֹם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וְעַל-כֵּן

צְרִיכִים רַחֲמִים מִיְחָדִים, שְׁנוֹזְפָה לְהִשָּׁאֵר קְיָמִים אֲצֵל רַבְּנוּ ו'ל, וְלַעוֹלָם לֹא נִתְרַחֵק, וְשָׁלֵא יִבְלָבְלוּ לָנוּ אֶת דַּעְתָּנוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶאֱרָא, ט' דְּשׁוֹבְבִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְאִם מֵצֵד אֶחָד אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂקִיבֵלְתָּ עָלַי לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל מֵצֵד שְׁנֵי אֲנִי מְאֹד שְׁבוּר, שְׂעֵדִין עוֹלָיִם לָךְ סִפְקוֹת לְכָאן וּלְכָאן, אַחֲרֵי שְׂכָבֵר טַעֲמַתְּ אֶת טַעֲם מְרִירוֹת הָרַע, אֲשֶׁר רַק נִדְמָה בְּהִתְחַלָּה כְּאֵלוֹ הוּא טוֹב, אֲבָל אַחֲרֵי-כֵן מִתְחִילִים לְהִרְגִישׁ אֶת הַמְרִירוֹת בְּחַיִּים.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַקְּשָׁיִים שְׁלָךְ, וּכְבָר אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת ה, כב): לְפֹהֵם צַעֲרָא אֲגָרָא; כְּפִי הַצַּעַר שְׂהֶאֱדָם מְרַגֵּישׁ בְּתַחֲלַת הַתִּשׁוּבָה, כֵּן יִקְבֵּל אֶת שְׂכָרוֹ.

עַל-כֵּן רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תְּנִיחֵי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שִׁישְׁלָטוּ בְּךָ כְּרַגַּע. וּכְשֶׁהֶאֱדָם זוֹכָה לְשִׂמְחָה, אֲזִי נִתְרַחֵבֵת דַּעְתּוֹ, וּכְשִׁישׁ לוֹ דַּעַת רַחֲבָה, אֲזִי מְצַלִּיחַ בְּחַיָּוִי.

אֲקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִּרְאֵי לְהִיּוֹת אִתִּי בְּקֶשֶׁר, וְתִזְכְּרֵי לְחִזּוֹר בְּאַמַּת בְּתִשׁוּבָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֶהְיֶה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה בְּקָרוֹב, וְאַשְׁבוֹת בְּשִׁבְת־קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת בְּשִׁלַּח, שְׁבַת שִׁירָה, בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ טְבֵרְיָה.

ח' תסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ו טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנֹכַח קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי שֶׁזִּכִּיתָ לְהִתְנוּדַע מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְאַתָּה שׁוֹקֵד עַל הַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְאַתָּה מְחִיָּה עֲצָמְךָ עִמָּהֶם. וּפֹה תִקְבַּל רְצוּף עוֹד כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים שְׂאֵף נִדְפָסוּ.

הַעֲקָר וְהִסוּד שֶׁל לְמוֹד רַבֵּנוּ ו"ל הוּא — לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, לְהַפִּיץ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה אֶל תִּקְוָה הַשְּׂמֵחָה, לְשִׂמַּח אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו, כִּי שְׂמֵחָה מִרְחֻבַת אֶת הַדַּעַת, וּכְשֵׁי שֶׁהַרְחֻבַת הַדַּעַת, כְּבָר מִמִּילָא הָאָדָם הוּא בֶן חוֹרִין לַחֲשֹׁב כָּל מַה שְׂרוּצָה, וְאִינוּ מִנַּח בְּגָלוֹת עֲצָמוֹ.

וְאֵף שְׂמֵדַת הַשְּׂמֵחָה הִיא הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, מְרַב צְרוּת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת, שְׁעוֹבְרִים עָלָיו מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, אֵף-עַל-פִּי-כֵן זֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — כְּשִׁזּוּכָה לְהַפִּיץ הַכֹּל אֶל שְׂמֵחָה. וְרַק עַל קֶטֶב זֶה סוֹבֶבֶת כָּל הַהִתְגַּלּוּת הַנּוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, שְׂרוּצָה לְשִׂמַּח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי פָּשוּט, לְקַיֵּם אֶת כָּל הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְשִׁיכַל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ; כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא. וְכִפִּי שְׂמֵחָתִי דָּבָר זֶה בְּדַעַתּוֹ, כֵּן יִזְכֶּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בְּזֶה תְּלוּיָה גְּאֻלַּת הָאָדָם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת. כִּי בְּאֵמֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׂמִי, הוּא רַק מִחֲמַת יְסוּרֵי הַמְּצַפּוֹן, אֲשֶׁר הוֹרְסִים אוֹתוֹ לְגִמְרֵי, עַד שֶׁתָּמִיד חוֹשֵׁב עַל הַעֲבֹר שְׁלוֹ, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתוֹ מְאֹד.

עַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל תְּסַתְּכַל עַל הַעֲבֹר כָּלֵל.

רְאֵה לְשִׁמְחֵ אֶת עֲצֻמְךָ וְאֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִלְמַד תּוֹרָה
עַל־פִּי סִדְרֵ־הַדְרָה־הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ
שֶׁתְּצַלִּיחַ דְרָבְךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה...

ח' תע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵ נְאֻרָא, כ"ו טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

רְאוּ לְחִזּוּק עֲצֻמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה
בוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי יִשׁוּעַתְּכֶם תִּלְוֶיָה רַק בִּידֵי הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא וְלֹא בִּידֵי
בִּשְׂרָ וְדָם. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ, שְׁנַתְּנָה רְשׁוּת לְרוֹפְאִים לְרַפֵּא
(אֲבָל לֹא לִיאֵשׁ...).

אִם אַתָּם רוֹצִים פְּרַנְסָה וְיִלְדִים, רְאוּ לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה, וְתִזְכּוּ
לְהַכֵּל.

א. שְׁמְרוּ מְאֹד עַל טְהוּרַת הַמְשַׁפָּחָה, שֶׁהִיא מְצוּנָה הַכִּי גְדוֹלָה,
אֲשֶׁר בָּהּ תִּלְוֶיָה הַצְּלַחַת הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה בְּעִנְיַן יְלָדִים.

ב. שְׁמְרוּ אֶת הַשְּׁבֵת־קִדְשׁ, וְאֵל תַּחֲלִלוּהָ, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי הַשְּׁבֵת
מְעַשְׂרֵת וּמְבִיאָה בְּרָכָה לְאָדָם.

ג. רְאוּ לְאָכֵל רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, שְׂאִין עֲלֵיהֶם שׁוֹם פְּקוּפּוּק
שֶׁל אֶסּוּר, חַס וְשָׁלוֹם, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מְאֹד מֵאֲכִילַת טְרֵפוֹת
וּנְבִלוֹת.

ד. רְאוּ לְבָדֵק אֶת הַמְזוּזוֹת שֶׁבְּבֵיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא,
רְאוּ לְהַחֲלִיפָם תְּכָף־וּמֵיד לְכְשֵׁרוֹת. וְכֵן שְׂיֵהֶיָה בְּפֶתַח בֵּיתְכֶם וּבְכָל
חֶדֶר וְחֶדֶר מְזוּזָה כְּשֵׁרָה.

אָשׁוּר ח' תעא בַּנְחַל מג

ה. ראוּ לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל חֵלֶב וְשְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְלִהְיוֹת לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם.

אם תִּקְיְמוּ אֶת כָּל זֹאת, תִּרְאוּ נִסִּים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנָּסָה, וְתִזְכּוּ לְזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כִּי טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם, אֵיךְ שֶׁזִּכִּיתֶם לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה.

אֵךְ מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר מִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת בְּפְרִנָּסָה וְכוּ' וְכוּ'.

עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּךְ לָכֶם הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֵב הַרְחֵמֶן, וְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, שֶׁמְנַסִּים אֶתְכֶם לְרֵאוֹת אֵיךְ תִּחְזִיקוּ מֵעֵמֶד וּמֵצָב, וְכֵן עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד הַבָּא לְהִתְקַרֵּב אֵל הַקְדוּשָׁה — נְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים כְּאֵלוֹ.

רְאֵי לְהִרְבּוֹת בְּגְרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְתִדְלִיקִי שְׁבַעַת גְרוֹת שֶׁל חֵלֶב וְשְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְתִבְקְשִׁי אֶז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלֹךְ כָּל מֵה שֶׁאֵת צְרִיכָה, כִּי תִתְפַּלֵּה שֶׁהָאֵשׁ מִבְּקִשְׁתָּ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — מְאֹד מְקַבְּלָת.

רְאֵי לְכַרֵּחַ מִהֲרוּפָאִים וְאֵל תַּעֲשׂוּ יוֹתֵר טְפוּלִים, כִּי הֵם רַק יִזְיָקוּ לָךְ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר יִתְקַנּוּ. וּכְבֹר אֶמֶר הַחֶכֶם: "רַב הֲרוּפָאִים תִּמְצָאֵם

בְּנַחֵל

ח' תעב

אָשֶׁר

מד

זְקֵנִים בָּאִים בְּיָמַי, בְּעָבוּר כִּי הַמְּלֶאךָ הַמְּמֹנָה עַל הַמְּנוֹת יִנְיָחֵם לְהַרְבוֹת צְדוֹ.”

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְצֵאת מִכָּל מְצוּקַתְכֶם הַבְּרִיאוּתִית וְהַכְּסָפִית, וְתִזְכּוּ לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמְּאֻחַל לָכֶם כָּל טוֹב.

ח' תעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נֶאֱרָא, כ”ו טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר מִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מִבֵּית וּמְחוּץ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא יַחוּס וַיִּרְחַם עֲלֵיכֶם, וַיִּרְחִיב לָכֶם בְּכָל מֵה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים, וְשִׂיחָה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֻנָּה שׁוֹרָה בְּבֵיתְכֶם, וַיְהִי לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעוֹ.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ: שְׁבָעָה גֵרוֹת שֶׁל חֶלֶב וּשְׂגִי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבְשִׁיעַת הַדְּלָקָת הַגֵּרוֹת תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, שִׂישִׁיתֶנּוּ לָכֶם כָּל מִצֵּב בֵּיתְכֶם לְטוֹבָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהֵאֱשָׂה מִתְּפִלָּת אֲזוֹ, מֵאֵד רְצוּיָה בְּשָׁמַיִם.

נָא וְנָא לְשִׁמֹּר אֶת הַשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאֲזוֹ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

גַּם תִּשְׁמְרוּ מֵה שְׁאַתֶּם אוֹכְלִים, שִׂיחָיו רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים.

נָא וְנָא לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת בְּעֵלְךָ וְאֶת הַיְלָדִים, וּבְבֵית שֶׁהִשְׁמַחָה שׁוֹרָה, שָׁם הַשְּׂכִינָה שְׁרוּיָה, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה שְׁרוּיָה, יֵשׁ כָּבֵד הַצְּלָחָה בְּבֵית.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲשֶׁר ח' תעג — ח' תעד בנחל מה

ח' תעג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראי להרגיל את עצמך להסיח דעת מכל מה שעובר עליך, ולבל תניחי את המצפון שיהרס אותך. בנדאי מצות כבוד אב ואם היא מהחמורה שבחמורות, וצריכים להזהר בזה מאד מאד, אך אסור להניח ליסורי המצפון שיציקו לך.

ראי לחזק את עצמך להיות תמיד שמחה ועליזה, כי השמחה מרחבת את דעת האדם, ומכנסת בו תקנה טובה, שישתכל על החיים בצורה יפה מאד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתעברי על כל הקשיים שבחייך ויתרחב לך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני שמח איך את מחזקת את עצמך מכל מה שעובר עליך. הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה מהשמים, ולא תדעי כבר שום צער ומכאוב.

העקר ראי לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, כי רבנו ז"ל גלה לנו, אשר מדת השמחה מסגלת לכל הרפואות, ומה גם שעל-ידי השמחה יבוא האדם להרחבת הדעת. וכשיש לו הרחבת הדעת — יש לו הכל.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא יִרְחִיב לְכֶם, וַיִּתֵּן בְּבִיתְכֶם תְּמִיד שְׂמֵחָה
וּרְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת, וְלֹא תִדְעוּ מִשׁוּם צָרָה כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נֶאֱרָא, כ"ו טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן עֲכָשׁוּ מְצֵאתִי, עַל אִף שְׂאֲנִי רוֹאֶה לְפִי
הַתְּאָרִיךְ, שֶׁנִּשְׁלַח עוֹד בְּאֲמֻצֵּי הַקִּיץ, אֲכַל מֵאֵת הַשֵּׁם הִיָּתָה זֹאת,
שֶׁרַק עֲכָשׁוּ מְצֵאתִיו אֲצִלִּי.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שָׁבוּר מְכַל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלַיךָ, שֶׁנִּשְׂאֲרָתָ גְּלוּמֹדָה
עִם הַיְלָדִים.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תְּהִי
שְׁבוּרָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְלִבְנֶיךָ תְּהִיָּה רְפוּאָה
שְׁלֵמָה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּשְׁמְרֵי אֶת הַשְּׁבֵת־קֹדֶשׁ וְלֹא לְחַלְלָהּ, וּבְעָרֵב
שְׁבֵת־קֹדֶשׁ תִּדְלִיקִי שִׁשָּׁה גִּירוֹת שֶׁל חֶלֶב וּשְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת,
וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁיְחֹוס וַיִּרְחַם עָלַיךָ שֶׁנִּשְׂאֲרָתָ אֶלְמָנָה
עִם יְלָדִים קְטַנִּים, וְשִׁתְּהִיָּה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל הַיְלָדִים, וּבִפְרָט לְבֶן
שְׁקִבֵל מַחֲלַת הַנְּפִילָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלָת
אֶז לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְאֹד רְצוּיָה וּמְקַבֵּלָת בַּשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא אֵל תְּפָלִי בְּשׁוּם יְאוּשׁ, רְאֵי לְהַתְּחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הַיְלָדִים,
וְלְהַכְנִיֵס בָּהֶם רוּחַ תְּקוּנָה, כִּי בְּנֵדָאֵי יֵשׁ תְּקוּנָה לְאַחֲרֵיתֶךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁלֵא תִדְעֵי כְּכֹר מִשׁוּם צֵעַר
וַיְסוּרִים, וְתִזְכִּי לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ, וְתִרְאֵי בְּקִרּוֹב יְשׁוּעָה.

אֲשֶׁר ח' תעו — ח' תעז בְּנַחֵל מו

ח' תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נֶאֱרָא, כִּי טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּהִיָּה.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְכֶם יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה מֵהַשְּׂמַיִם, וְתִזְכּוּ לְהַנְצִיל מִכָּל רָע, וְתִבּוֹא לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.

נָא וְנָא רְאֵי לְשִׁמּוֹר אֶת הַשְּׂבִת־קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׂבִת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, כִּי הַשְּׂבִת מַעֲשֵׂרֶת גַּם בְּגַשְׂמִיּוֹת.

פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם סְכוּם קָטָן, לְמַעַן תְּהִיָּה בְּרָכָה בְּבֵיתְכֶם, וְתִהְיֶה לְכֶם רֶק הַצְּלָחָה מַעֲכָשׁוּ בְּחַיִּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשְּׂמַיִם.

ח' תעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נֶאֱרָא, כִּי טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקְּדוּשׁ", קִדְשׁ קִדְשִׁים, הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאִמְצוּ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ וְ"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּדוּלָּה, כְּאֲשֶׁר לְמַדְתִּי אֶתְכֶם, וְאֵל תְּסַתְּפְלוּ עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּלֵל, לֹא עַל הַלְצִים מִבְּפָנִים וְלֹא עַל הַלְצִים מִבְּחוּץ.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא גְּסִיוֹנוֹת, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם מֵה שְׁעוֹבֵר — מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, עֲצָבוֹן וְדַבְּאוֹן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי הָעֲנִיָּגִים שְׁלוּ, עַד שְׁלֵא תִמְצְאוּ בְּזֶה הָעוֹלָם אָדָם אֶחָד, שְׂיִהְיֶה נָקִי מִזֶּה, וְאִם־כֵּן לָמָּה לְהִסְתַּכֵּל עַל

הַלְצִים, הַמוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת הַדַּעַת בְּפִתּוּיִם שְׁטוּתִיִּים וּבִהְבֵּלִים. עֲלִינוּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמֵנוּ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי הַדָּבָר הֶרְאִישׁוֹן שְׁצָרִיכִים לְעַבֵּד הַרְבֵּה הוּא — עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּעֵרְבוֹת נַעַם חֻלְקָנוּ, שְׂזָכֵנוּ לְהַתְּוֹדַע מֵרַבִּי אֲמֵת פְּזָה, מַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת פְּאֵלוֹ, וְרֵאוּי לָנוּ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חַנּוּם, שְׁעֲשֵׂה הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ, שְׂבִתְקֶךָ וְחֻקוֹתֵינוּ וְרוּחֵנוּ זָכִינוּ לְהַתְּוֹדַע מֵרַבִּי אֲמֵת פְּזָה, וּמַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת פְּאֵלוֹ. וְאִךָ שְׁעַכְשָׁיו הוּא לְלַעַג וְלִיֻּצְנוֹת כָּל עַנְיָן רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם וְכוּ', וְגַם בְּפָנִים עוֹשִׂים כָּל מִינֵי לִיֻּצְנוֹת מַעוּבְדֵי הַשֵּׁם הָאֱמֵתִיִּים, דַּעוּ לָכֶם, כִּי אֲדַרְבֶּה, מִכָּל זֶה רֵאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזָכֵנוּ בְּתוֹךְ בְּלִבּוֹל וְחֶשֶׁךְ פְּזָה, לְטַעַם מְטַעַם אִוֵּר הַגְּנוּזִי, אִוֵּרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי כִּכָּל שְׂתַזְכּוּ לְהִיּוֹת שְׂמֻחִים בְּזֶה שְׂזָכִיתֶם לְהַתְּוֹדַע מֵרַבְּנוּ ז"ל בְּשִׂמְחָה אֱמֵתִית, לְרַקֵּד וּלְשִׁיר וּלְנַגֵּן נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֻחָה: "אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ", "וְאֲשֶׁרֵינוּ שְׂזָכֵנוּ לְהַתְּקַרֵּב לְרַבְּנוּ" (עַם הַנְּגוּזֵי שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל), בְּזֶה תִּמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמְכֶם אִוֵּרוֹ הַגְּנוּזִי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כִּפִּי הַשְּׂמֻחָה בּוֹ — בֵּן נִמְשָׁךְ מִקְדָּשְׁתּוֹ. וְעַל-יְדֵי שְׂתַזְכּוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עִם רַבְּנוּ ז"ל, עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ, שְׂיִפְתַּח פִּיכֶם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שְׂמַעִיק עֲלִיכֶם, תְּשִׁיחוּ וְתִדְבְּרוּ וְתִסְפְּרוּ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁר הַעֲצָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַעֲצוֹת שְׂבַעוֹלָם, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׂעוֹבֵר, וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְצַאת מִזֶּה, מֵרַב צְרוּת וְדִינִים, קִטְנוֹת וּמְרִירוֹת, וְאִין לוֹ אֶל מִי לְסַפֵּר אֶת לְבָבוֹ. אֲבָל כְּשִׁירְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי כָּבֵר אֵינוֹ צָרִיךְ לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, רַק הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ הוּא אֵב הַרְחֻמָּן, הַמְּרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו, וְהוּא חֲפִץ חֶסֶד וּמִיטִיב לְכָל.

וּיְדִיעָה זֹאת עֲלִיכֶם לְהַכְנִיס גַּם בְּאַחֲרֵים, הֵינּוּ לְשִׂמְחָה אוֹתָם עִם

נְקֻדַּת יְהוּדוּתָם, וּכְכֹל שִׁישְׁמָחוּ יוֹתֵר, יִזְכּוּ שִׁיתְרַחֵב לָבָם, וַיַּחֲזִרוּ אֵלָיו יְתִבְרֶךָ, וַיִּתְחִילוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ פְּנִים אֶל פְּנִים.

וּבְאַמַּת עֵקֶר הַמְּנִיעָה שֶׁל הָאָדָם, שֶׁקְשָׁה לוֹ לָשׁוּב אֵלָיו יְתִבְרֶךָ, הוּא רַק מַחֲמַת שְׁנִכְנֹסָה בּוֹ מְרִירוֹת וְעִקְמוּמִיּוֹת בְּלָבוֹ וּנְחָלָשׁ בְּדַעְתּוֹ, עַד שֶׁחֹשֵׁב כְּאִלוֹ כְּכִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְאִינוֹ צָרִיךְ אוֹתוֹ, וּכְאִלוֹ כְּכֹר אַבְד מְנוּס מְמַנּוּ וְכוּ'. וּבְאַמַּת כָּל זֶה הוּא דְמִיּוֹן מִדְּמִיוֹנוֹת הַיֵּצֵר הָרַע, שֶׁרוֹקֵם בְּלֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַחְלִישׁ אוֹתוֹ וּמְגַרְשׁוֹ מְמַנּוּ יְתִבְרֶךָ, עַד שֶׁנוֹפֵל לְכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, עַד שִׁיוּצָא לְתַרְבוֹת רָעָה, חַס וְשָׁלוֹם. וְכֹל זֶה מֵהַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ הַיֵּצֵר הָרַע, וּמְשַׁבְּרוֹ וּמְכַבֵּטְלוֹ לְגַמְרִי.

וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהוּצִיא מִכָּל אָדָם אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלוֹ, וְלְהַכְנִיס בּוֹ רוּחַ תְּקִנָּה, שִׁיזְכֶּה לְהִתְעַנֵּג עִם נְעִם זִיו שְׁכִינָתוֹ יְתִבְרֶךָ, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְשֵׁלֵא יִרְצוּ שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵיו יְתִבְרֶךָ, וְלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת אִישׁ יְהוּדִי פְּשׁוּט, לְהֶאֱמִין בּוֹ יְתִבְרֶךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יְתִבְרֶךָ בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת כָּלֵל, וְלְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךָ, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַטּוֹב הָאֱמִתִּי וְהַנּוֹצְחִי — לְזַכּוֹת אֶל כָּל הַטּוֹבוֹת וְאֶל כָּל הַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁבְּכֹל הָעוֹלָמוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַכְנִיס אֶת כָּל זֶה בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם וּדְעַתְכֶם, וְתִחַקְקוּ זֹאת הַיֵּטֵב אֲצֻלְכֶם, כִּי רַק זֶה עֵקֶר הַתְּכִלִּית בְּזֵה הָעוֹלָם, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עַל נְעִם חֶלְקֵנוּ, שֶׁזְּכִינוּ לְהַבְרָא מִזֵּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי, וְזָכִינוּ לְהִתְוַדַּע מִרְבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רְבִי תָּמִים כְּזֶה, רְבִי פְּשׁוּט כְּזֶה, הַמְּאִיר בְּנוֹ אֶת אֱמֶתָת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרֶךָ בְּגִלּוֹי נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וּמְנַחֵם אוֹתָנוּ וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ בְּכֹל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת. וְאֵף שְׂאֲחָרִים אֵינָם שְׂמֵחִים בְּזֵה, וְאֵינָם מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם בְּזֵה, וְאֵפֶלּוּ אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים אֵינָם רוֹצִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָם מִזֵּה וְכוּ', מָה לָּנוּ וְלָהֶם?! עָלֵינוּ רַק לְצִיַּת אֶת מוֹהַרְנָת ז"ל, שֶׁכָּךְ לְמַד אוֹתָנוּ, וְכָךְ הִזְהִירָנוּ, וְכָךְ בִּקֵּשׁ אוֹתָנוּ, וְכָךְ הִדְרִיכָנוּ, כְּמוֹבֵא

הַרְבֵּה בְּמִכְתָּבָיו (מִי יָתֵן, שְׁתַּמְיִדוּ בְּכֹל יוֹם בְּסֵפֶר "עֲלִים לְתְרוּפָה", מִכְתָּבֵי מוֹהֲרֵי ת"ו"ל, וְשֵׁם תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהוּא מְחַזֵּק אוֹתָנוּ עַל נִקְדָּה זו).

מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְקַיֵּם אֶת עֲצוֹת רַבֵּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת — הֵן בְּשִׂמְחָה, וְהֵן בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְהֵן בְּסִדְר־דְּרָד־הַלְמוּד.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר וְאָרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע, אִיךָ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

נָא וְנָא לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב, כִּי אֶסוּר לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ כְּמוֹ שֶׁאֶסוּר לְשֵׁנָא אֶת אַחֲרִים.

אוֹדוֹת שֶׁאַלְתֶּךָ וְכוּ', כָּבֵד יְדַעְתָּ, שֶׁהַעֲקָר לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמוֹ מִכְּרִיתוֹת, אֲשֶׁר מְאֹד חָמוּר וְכוּ', אֲכַל בְּשַׁעַת הַתֵּר הַכֹּל מִתֵּר וְכוּ' — הַעֲקָר לְהַנְצִל מֵעֲבֵרוֹת.

רְאֵה לְהַחְזִיק בְּכֹל יוֹם בְּקוֹנְטְרָס חֲדָשׁ, וְתִלְמַד בְּכֹל יוֹם בְּאַיִזָּה קוֹנְטְרָס, וְתַעֲשֶׂה הַתְּבוּדוֹת מְכֹל הַקוֹנְטְרָס שֶׁאַתָּה לוֹמֵד, וּבְזֶה תִּהְיֶה לְךָ הַתְּחַזְקוֹת וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

גַּם רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר

אֲשֶׁר ח' תעט — ח' תפ בנחל נא
הורגת את היצר הרע. ואם תקבע את עצמך בכל יום ללמד בזה,
אזי תעבר על הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ירדפו אל ידי הנקר לי מאד
... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע איך שאתה
מחזק את עצמך לילך בדרך רבנו ז"ל, אשר אין לך טוב מזה.

אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, ומחזיק מעמד
מכל מה שעובר עליו, ואז טוב לו בזה וכבא לנצח.

חבלים נפלו לנו בנעימים, שזכינו להתודע מרבי אמת בזה,
רבי נורא בזה, שמחזק ומאמץ אותנו כל-כף.

ראה להתמיד בכל יום בספריו הקדושים חק ולא יעבר, ושם
תמצא מרגוע לנפשך.

הרגל את עצמך לדבר בכל יום עמו יתברך, אשר אין לך טוב
מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער על כל מה שעובר עליך.

הקדוש־ברוך־הוא ישלח לך רפואה שלמה מהשמים, וכבר לא תסבלי את הסבל המר שסבלת עד עכשו, ותזכי לרפואת הנפש ורפואת הגוף.

העקר ראי להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תפא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ידידי הקר לי מאד ...
גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרךכי רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שזכינו להתודע מרבי אמת כזה, רבי רחמן כזה, ומעצות נוראות ונפלאות כאלו, טוב להודות להשם יתברך על כל החסד חנם שעשה עמנו, שזכינו להתודע מרבנו ז"ל, אשר אין ערוך אליו, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל.

הרגל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך בכל יום ויום, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, וזה עוזר לאדם גם בגשמיות.

גם ראה לחטף בכל יום ללמד השעורים הקבועים על-פי סדר־דרך־הלמוד של רבנו ז"ל: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר אין לה טובה גדולה מזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תפב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער על כל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות גם יחד.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, כי כל העולם הזה מלא מרירות, קשיות ודינים, ולולי שחמל עלינו הקדוש-ברוך-הוא, ושלח אלינו את רבנו ז"ל, היינו נאבדים לגמרי.

על-כן עלינו להשתדל לאחז את עצמנו ברבנו ז"ל בכל מחיר, ולא לעזב אותו, ואף שבין כך עובר עלינו מה שעובר, עלינו לזכור תמיד את החסד חנם הזה, שזכינו לידיע מרבנו ז"ל, אשר הוא החסד הכי גדול בעולם, כי סוף כל סוף עליך לדעת, כי גם מי שאינו מקרב, ואינו יודע מרבנו ז"ל, גם עליו עוברת מרירות ומרירות עד אין סוף, ואף שמבחוץ לא רואים את זה, אבל האמת היא כך, שעובר מה שעובר, אשרי מי שמחזק את עצמו תמיד.

אהובי, אחי היקר! מאחר שזכית להתנדע מרבנו ז"ל, אין ראוי לך לפל בכל פעם בעצבות ובמרה שחורה, עד שתחשב בכל פעם כאלו אבד מנוס ותקנה ממך, אדרבה ראה להחיות את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות אף ורק בשמחה עצומה, על-פי העצות הקדושות שקבלנו מרבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ...

מִכְתָּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

עליך לדעת דבר אחד, אשר אין עוד מצוה גדולה מזו — לחזק ולעודד אחרים. כשאת רואה איזו ידידה או חברה או שכנה שבורה ומדכדכת, מאיזו סבה שתהיה, המצוה הגדולה ביותר — לחזקה ולשמחה, ולתת לה הרגשה שהיא רצויה ואהובה בין הבריות, ולדבר עמה דבורי אמונה והשגחה, ובפרט שישנן הרבה נשים גלמודות ובודדות, וכשמדובכים אותן, אין מצוה גדולה מזו.

חכמינו הקדושים אומרים, שהקנאה מצויה ביותר אצל הנשים, כי אין אשה מקנאת אלא בדרך חברה (מגלה יג), ולכן צריכים להראות בדיוק ההפך ממחשבת השטן, הוא רוצה שתהיה קנאה בקרב הנשים, אזי האשה צריכה לשבר את הטבע הרע שיש בה, ולא להב את הזולת. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתכניסי אהבה בקרב כל חברותיך, אשר אינך יכולה לתאר את השמחה שאת גורמת בשמים, כי מספיק כבר שנאת חנם שיהודים שונאים זה את זה, מספיק הקנאה והשנאה שמצויה בקרב הבריות.

ולכן ההכרח לך לשמח את כל הנשים, ולהחזיר בהן אמונת חכמים, ועל-ידי אמונת חכמים באים לאמונה בהקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (שמות יד): "ויאמינו בה" ובמשה עבדו", שואלים על זה חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח): אם במשה האמינו, בה' לא כל שפן? אלא אי אפשר לבוא לאמונה בהקדוש-ברוך-הוא, אלא על-ידי אמונה בצדיק שנקרא משה.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שאת תהיי שמחה, ותשמחי את בעלך, שזה העקר, כי האשה בהכרח לה לשמח את בעלה, ואז הוא ישמחה, ושניכם תהיו בריאים, והבית יהיה מלא שמחה ואשר. כי אשה פקחית משמחת את בעלה במאד מאד, ומדברת דבורי אמונה והשגחה פרטית: "למה לשרות בעצבות, הלא הקדוש-ברוך-הוא נמצא בתוך ביתנו", וכך אומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות סב:): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכניה; ואם השכינה בבית — הכל בבית.

אָשֶׁר ח' תפד בַּנְחָל נה

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְרֹאוֹת שֶׁהַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּבֵית. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אוֹמְרִים (נְלִקוּט מְלָכִים רְכוּ): אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, אֶלָּא מִתּוֹךְ שְׂמֻחָה.
בְּמָקוֹם הַשְּׂמֻחָה — שֶׁם הַשְּׂכִינָה.

וְלִכֵּן רָאִי שֶׁהַשְּׂמֻחָה תִּהְיֶה שְׂרוּיָה בְּבֵית, כִּי בְּאֵמֶת לְמָה לְחִיּוֹת
בְּעֻצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת, וּבְקִשְׁיוֹת וּבְסִפְקוֹת עַל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, חֵס
וְשְׁלוֹם, בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,
וְהַרְבֵּה דְּבָרִים אֵינָנו מְבִינִים, וְאֵינָנו יְכוּלִים לְהִבִּין, וְלִכֵּן הָעֶקֶר
לְחִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה וּבְטוֹב לֵבָב.

יְעוֹזֵר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיְהִי לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת וּפְרֻנְסָה
בְּשִׁפְעָה, וְאֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תפד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וְאַרְא, כ"ז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַמְּעוֹת לְהַדְּפָסָה, וְתִשׁוּאוֹת חֵן
לְךָ עַל כָּךְ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכוּ', הֲלֹא כְּתִיב (קִהְלַת א, ט): "אֵין כֹּל חֹדֶשׁ
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ", אוֹמְרִים עַל זֶה חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה
כח, סִימָן א'): תַּחַת הַשָּׁמַשׁ אֵין חֹדֶשׁ, אֲבָל לְמַעַלָּה מֵהַשָּׁמַשׁ יֵשׁ חֹדֶשׁ;
הַשָּׁמַשׁ מְאִירָה עַל הָעוֹלָם הַזֶּה, הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי. יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם
שְׁחוּשְׁבִים שֶׁהֶפֶל טָבַע, מְקַרָּה וּמְזֹל, כִּי רוֹאִים, שֶׁהֵנָּה בְּבִקְרָה עוֹלָה
הַשָּׁמַשׁ, וּבְעֶרְבֵי הַיָּמָּה שׁוֹקֵעַת, זֶהוּ גִלְגָּל הַמְּסֻתוֹבֵב, הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה
לַיְלָה, הֵנָּה שְׁבוּעָה, הֵנָּה חֹדֶשׁ וְהֵנָּה שָׁנָה. אֵלוּ הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּפְלוּ תַּחַת
הַמָּקוֹם וְתַחַת הַזְּמַן, לָהֶם אֵין שׁוּם חֹדֶשׁוֹת, אֲדָרְבָּה, יוֹם אַחַר יוֹם
מְסֻכָּנִים, מְחַפְּשִׁים עֲתוּנִים לְרֹאוֹת מֵהַ חֹדֶשׁוֹת. הֵן אֵמֶת, שֶׁכֹּל יוֹם

יִשְׁנו סְפוּר אַחַר, אַף זֶה אוֹתוֹ הִבֵּל, כִּי אִם אֵין מְקַשְׁרִים אֶת זֹאת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הַכֹּל שְׁטוּת וְכֹזֵב. וְלִכֵּן אֵין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהַמְקָרָה וְהַטָּבַע וְהַמְזֹל — אֵין שׁוֹם חֲדָשׁוֹת, מֵה שְׁאֵין כֵּן לְמַעַלָּה מִהַשָּׁמֶשׁ, הֵינּוּ כְּשֶׁאֲדָם יוֹדַע, שֵׁישׁ מִי שְׁמוֹלִיף אֶת הַגִּלְגָּל, אִזּוּ יֵשׁ חֲדָשׁוֹת. כִּי כָּל סְפוּר, כָּל מְאַרְעֵ אֲשֶׁר קוֹרָה בְּעוֹלָם, זֶהוּ לַמּוֹד עֵמֶק מְאֹד, שֵׁיכוֹלִים לְלַמַּד מִמֶּנּוּ דְּבָרִים לְאֵין סֵפֶר, שְׁזֵה מֵה שְׁאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמֵּם עֲצָמוֹ מֵאֵין סוֹף עַד אֵין תְּכֵלִית, וּמְרַמֵּז לְכָל אָדָם רְמִזִּים אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. וְאִם יֵשׁ לוֹ לְאָדָם שְׂכָל, וּמִטָּה אֲזַן קִשְׁבָּת לְשַׁמֵּעַ אֶת קוֹל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְקוֹל הַסְּפוּרִים, הוּא חֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צו), שְׁאֲדָם צְרִיף לְהִרְגִיל עֲצָמוֹ כְּשֶׁהוּא עֹדֵן בְּזֵה הָעוֹלָם לְחֵיוֹת בְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, לְחֵיוֹת רַק עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְנִשְׁם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין בְּלַעֲדֵיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל.

וּבּוֹדָאֵי לְהַגִּיעַ לְדַבֵּר זֶה, אֵין זֶה קַל כָּלֵל וְעַקֵּר, כִּי מְנַסִּים אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְרוֹצִים לְרְאוֹת אֵיךְ יִתְזַיֵּק מִעֲמָד. כָּל אֶחָד שׁוֹמֵעַ סְפוּר אַחַר, וְהוּא מִתְפַּעֵל מִהַסְּפוּר, כִּי כָּל סְפוּר וְסְפוּר מְעַנֵּין בְּמֵאֹד מְאֹד, אֲבָל אָדָם עוֹמֵד מִחוּץ לַסְּפוּר, אַף מִי שְׁנִמְצָא בְּתוֹךְ הַסְּפוּר, הוּא חֵי אֶת הַסְּפוּר, כְּגוֹן: אֶחָד קוֹרָא סְפוּר, שׁוֹמֵעַ סְפוּר, רוֹאֶה סְפוּר, תִּאֲנַת דְּרָכִים, בַּר מִינֵן, זֶה מְזַעְזַע אוֹתוֹ, אֲבָל הוּא מִחוּץ לְתַמּוּנָה, הוּא הֵלֶךְ וּכְבָר שְׂכַח אֶת כָּל הַסְּפוּר, לֹא-כֵן מִסְכֵּן אָדָם שֶׁהִיָּה בְּתוֹךְ הַתִּאֲנַת דְּרָכִים, וְנִחְבַּל קְשׁוּת, וְאֲבָד הַכֶּרֶתוֹ, וְנִכְנַס לְבֵית-חֹלִים, וּמְטַפְּלִים בּוֹ יָמִים, וְלַעֲתִים שְׁבוּעוֹת, וְלַעֲתִים חֲדָשִׁים, לוֹ הַסְּפוּר הוּא סְפוּר אַחַר לְגַמְרֵי, מִסְכֵּן הוּא שׁוֹכֵב בַּמָּטָה, וְצְרִיף לְהִתְמוֹדֵד יוֹם יוֹם עִם כְּאֲבִיו, עִם הַתְּרוּפוֹת, עִם הַמְּגַבְּלוֹת שְׁלוֹ, וְיוֹם יוֹם הוּא צְרִיף לְהִתְחַזֵּק מִהַצְּרוּת שְׁלוֹ אֵיךְ לֹא לְשַׁכַּח מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם-כֵּן רוֹאִים שְׁנֵי הַפְּרָשִׁים, אֶחָד רָאָה סְפוּר, שְׁמַע סְפוּר, וְאֶחָד חֵי עִם הַסְּפוּר, וְזֶה הַהִפְרָשׁ בֵּין אָדָם לְאָדָם, וְאֵין הָאֶחָד יְכוֹל לְהִבִּין אֶת הַשְּׁנֵי. וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-

מוֹהַר־ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'), שְׁמִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה? רַק הַצַּדִּיק שׁוֹנְלָל לְגַמְרֵי בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יְכוּל לְהַבִּין אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

וְאִיךָ בְּאֵמַת הַצַּדִּיק מִבֵּין אֶת כָּל אֶחָד? אֲלֵא הוּא כָּלוּ רוּחָנִי, וְלִכֵּן הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם. וְכָל סִפּוּר שֶׁהוּא רַק שׁוֹמֵעַ, כָּל סִפּוּר שֶׁהוּא רַק קוֹרֵא, כָּל סִפּוּר שֶׁמִּבֵּין, הוּא מִתְלַבֵּשׁ בְּתוֹךְ הַסִּפּוּר הַזֶּה, כְּאִלוּ הוּא נִמְצָא בְּתוֹכוֹ מִמֶּשׁ, וְהוּא מְרַגֵּשׁ אֶת כָּאֵב הַזוּלָת, וְלִכֵּן יְכוּל לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד.

אָבֵל זֶה יְכוּלִים רַק בּוֹדְדִים; פִּי רַב בְּנֵי-אָדָם דְּנִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף חוֹב — "הֵן אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה שְׁקָרָן, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַתְּנוּעוֹת שֶׁלְּךָ בְּשֶׁקֶר, אֵתָה בְּרַגְזוֹ עָלַי" וְכוּ', כָּל אֶחָד כִּי־דִמְיוֹן הַטּוֹבָה עָלָיו, בְּשַׁעַה שֶׁהוּא בְּכָלֵל אֵינּוּ חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ, וְאֵינּוּ הוֹלֵךְ לְכוּוֹן הַדְּמְיוֹן שֶׁלוֹ. וְזֹאת בְּנֵי-אָדָם אֵינָם יְכוּלִים לְהַבִּין, וְלִכֵּן אָנוּ סוֹבְלִים גְּלוּת כָּל-כַּף גְּדוּלָה, שְׂאֵחָד בּוֹנֵה דְמְיוֹנוֹת עַל זוּלָתוֹ, עַד שֶׁמִּתְרַבֶּה הַקִּנְאָה וְהַשָּׂנְאָה וְרַבִּים וּמִתְקוּטְטִים זֶה עִם זֶה. אָבֵל אִם אָדָם מְדַבֵּק עֲצָמוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי, אִף שִׁישׁ לוֹ מִגְּבֻלוֹת.

מוֹהַר־נ' ו"ל כְּשֶׁהָיָה בְּבֵית-סֵהַר, שֶׁם חִבֵּר חֶלֶק גְּדוֹל מִהַלְכָה בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת, יֵין גִּסְף, הַלְכָה ד', בְּשַׁעַה שְׂצַדִּיקִים אַחֲרֵים שֶׁהָיוּ בְּבֵית-סֵהַר, הָיוּ שְׂבוּרִים וְרַצּוּצִים לְגַמְרֵי — "אִיךָ מִגִּיעַ לָהֶם בֵּית-סֵהַר?!" וּמוֹהַר־נ' ו"ל גִּרְשׁוּהוּ מֵעִיר בְּרִסְלָב, וְאַרְבַּע שָׁנִים לֹא יְכוּל הָיָה לְהַפְגִּס לְשֵׁם, וּבְיַדָּאֵי כָּאֵב לוֹ מְאֹד. עִם כָּל זֹאת מְצִינּוּ, שְׁחַדֵּשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר חַדוּשֵׁי תוֹרָה. וּמֵהוּ הַחַדוּשׁ שֶׁל מוֹהַר־נ' ו"ל? שְׂבִטֵל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְרַבְּנוֹ ו"ל. הוּא יָדַע, אֲשֶׁר "לְכָל מֵה שְׂבִיבָתִי זֶה רַק בְּזִכּוֹת רַבְּנוֹ ו"ל! כִּי אִם לֹא רַבְּנוֹ ו"ל, הָיִיתִי בּוֹל עֵץ. אֲפִלוּ שֶׁהָיִיתִי לְמַדָּן וּמִקְבֵּל קֹדֶם שֶׁהַתְּקַרְבָּתִי לְרַבְּנוֹ ו"ל, אָבֵל הַזֶּרֶם הַחֲשָׁמְלִי הַרוּחָנִי — קִבְּלָתִי מִרַבְּנוֹ ו"ל". הוּא הוֹדָה בְּזֶה, וְלִכֵּן הִחְזִיק מֵעַמָּד עַד הַסּוּף. עָבְרוּ עָלָיו כָּל-כַּף הַרְבֵּה מִשְׂבָּרִים וְגֻלִּים, רָדְפוּ אוֹתוֹ עַד חֲרָמָה וּמִסְרוּהוּ לְמַלְכוּת, וְהִיָּתָה תְּקוּפָה, שֶׁלֹּא יְכוּל

הָיָה לִילֶךְ לַמִּקְנָה אֶלָּא בְּאִמְצַע הַלְיָלָה בְּמִסְתּוֹר וּבְמַחְבוּא כְּשֶׁכָּלֵם יִשְׁנוּ, כִּי הָיוּ לוֹ שׁוֹנָאִים, שְׂאֵם הָיוּ יוֹדְעִים כִּי הֵלֶךְ לְטְבִילָה, הָיוּ מְשֻׁלֵּיכִים אֶת בְּגָדָיו לַמַּיִם וְכוּ'. וּבִישׁוֹ אוֹתוֹ בְּרַבִּים, וְדָבְרוּ עָלָיו כָּל דָּבָר אָסוּר, וְעַם כָּל זֹאת הִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלָכֵן זָכָה לְהוֹצִיא סְפָרִים כְּאֵלוֹ, שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְקִים מְאוֹת וְאַלְפִים וּרְבֻבוֹת אֲנָשִׁים.

אֲנִי תָמִיד נִמְשַׁכְתִּי אֶל צִיּוֹן מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל, כִּי כְּשֶׁהֵייתִי צָעִיר לְמַדְתִּי הִרְבֵּה "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וּכְשֶׁבִּאתִי לְצִיּוֹן הִקְדוּשׁ שְׁלוֹ בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב, אֲמַרְתִּי לְעַצְמִי — "הִנֵּה פֹה טָמוֹן אָדָם בְּסוּף הָעוֹלָם, עַל יַד נְהַר הַבּוֹג, וּמְחִיָּה אֶת הָעוֹלָם, אֲנָשִׁים אוֹמְרִים אֶת תְּפִלוֹתָיו, וּמוֹרִידִים דְּמָעוֹת כְּמַיִם, וְהוּא שׁוֹכֵב לוֹ כְּאֵן". אֲזִי בְּכָל פַּעַם שֶׁאֲנִי בָּא אֶל צִיּוֹן מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב, יֵשׁ לִי שֵׁם הַתְּעוֹרוֹרוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי אֲנִי מְתַבּוֹנֵן אִיךָ שֶׁפֹּה מִנַּח יְהוּדִי, הַמְחִיָּה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְאָכֵן מָה הֵיטָה מְדַרְגַת מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל? שֶׁבִטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל רַבְּנוֹ ו"ל, וַיִּדַע אֲשֶׁר אֶת הַכַּח הָאֱלֹקִי קָבַל מִרַבְּנוֹ ו"ל. וְלָכֵן בְּהַקְדָּמָה ל"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" מֵבִיא, שֶׁהוּא נִדְמָה כְּנִסּוֹ הַיּוֹשֵׁב עַל גְּבִי עֵנֶק, הֵינּוּ הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא נָנֵס, אָדָם קָטָן, אֲבָל הוּא יוֹשֵׁב עַל אָדָם גְּדוֹל מְאֹד, וְלָכֵן הוּא רוֹאֶה לְמַרְחֹק. וּבְזֶה לֹא כָּל אֶחָד רוֹצֵה לְהוֹדוֹת, וְלָכֵן בְּנֵי-אָדָם כָּל-כָּף מְתַרְחֲקִים לְבִסּוֹף מֵהַקְדָּשָׁה.

עָלֶיךָ לְהֵיוֹת הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּים, שְׂזַכִּיתָ לְהַתְּוֹדֵעַ מִרַבְּנוֹ ו"ל; כִּי סוּף כָּל סוּף לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ו"ל, זֶה מְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד מְאֹד, וְצָרִיכִים לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם וְלוֹמַר: "אֲשֶׁרִינוּ, שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ו"ל". וּמִדּוּעַ? כִּי הִתְקַרְבוֹת אֵלָיו ו"ל, הִיא דָּבָר אַחֵר לְגַמְרֵי, כִּי הָאֱמֶת שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל, הִיא אֱמֶת לְגַמְרֵי אַחֶרֶת מֵאֲשֶׁר יִשְׁנָה בְּמִקּוֹם אַחֵר; כִּי בְּכָל מְקוֹם חוֹשְׁבִים: 'אֲנִי' ו'אֲנִי' ו'אֲנִי', וּכְשֶׁבָּאִים אֶל רַבְּנוֹ ו"ל, אוֹמְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְתָּ, חֶלֶק ב', סִימָן עב): הַצְּדִיק מִפִּיל עַל הָאָדָם שְׁפִלוֹת — רִגַע, מִי זֶה אֲנִי?! אֲנִי כְּלוֹם! אֲנִי יוֹדֵעַ מָה עֲשִׂיתִי, אֲנִי פָּגוּם'. וְכָל שְׂמֵתִּקְרָבִים יוֹתֵר אֶל רַבְּנוֹ ו"ל, יוֹתֵר נִתְגַּלָּה אֶצְלוֹ שֶׁהוּא כְּלוֹם, וְאִזּוֹ מִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם

אָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים, זֶה כָּבַר שׁוֹכֵר אֶת הָרַע שְׁלוֹ, אֶת הַיְשׁוּת וְהַתְּמָרִיּוּת שְׁלוֹ, וְנַעֲשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. אֵךְ בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל אֵי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ — זֹו מְצִיאוֹת! וְכִמוֹ שְׁמוּבָא בְּדַבְּרֵיוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁהַצְּדִיק פּוֹתַח אֶת הַפֶּה וְהַלֵּב שֶׁל הָאָדָם, וּמַעֲוֹרֵר אוֹתוֹ מִהַשְׁנָה הַעֲמָקָה שֶׁיֵּשֶׁן בָּהּ.

וְלִכֵּן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ צְרִיךְ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם: אֲשֶׁרִינוּ, אֲשֶׁרִינוּ וְאֲשֶׁרִינוּ, שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי כְּזֶה!

וּבְאֵמֶת לָמָּה רוֹאִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, שְׂזַכּוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְזַכּוּ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה בְּקַבּוּץ הַקְּדוּשׁ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן עֲדִין הֵם עוֹמְדִים בַּחוּץ, וְאֵין לָהֶם שׁוּם הַשְּׁגָה בְּרוּחָנִיּוֹת, וְלֹא זֹו בְּלָבָד, אֲלֵא מִסְתַּכְּלִים עַל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ הַשְּׁגָה בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאוֹמְרִים: פְּלוּנֵי זֶה, אֵינּוּ מִבֵּין מְאוּם. בְּשַׁעַר שְׁהֵם מִסְכָּנִים, הֵם עוֹרִים הַמְּגִשְׁשִׁים בְּאֶפְלָה. מֵהֵיכֵן זֶה נוֹבֵעַ? אֲלֵא לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל אֵי אֶפְשֶׁר, אֲלֵא אִם-כֵּן עֵבֵר עַל הָאָדָם אֵיזָה מִשְׁבֵּר, וְזֶה בְּרוּר, כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, קִדְּם הַצְּרִיף לַעֲבֹר אֵיזָה מִשְׁבֵּר בַּחַיִּים, כִּי אֶת הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל אֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג — אֲלֵא עַל-יְדֵי לֵב נִשְׁבֵּר. וְלִכֵּן אָדָם הֵיזָה צְרִיף לַעֲבֹר קִדְּם כָּל מִשְׁבֵּר רְצִינֵי — אֶחָד יוֹתֵר אֶחָד פְּחוֹת, וְאֹז הוּא נַעֲשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל. וְאִם יֵשׁ לוֹ שְׂכָל, וּמִתְחִיל לְדַעַת — "רַגַּע אֶחָד, אֲנִי יוֹדֵעַ מִי אֲנִי, הֲלֹא הֵייתִי הִכִּי גְרוּעַ, וְהַרְבֵּי הֵיזָה פִּקַּח לִי אֶת הָעֵינַיִם, פִּתַּח לִי אֶת הַלֵּב, וְהַיּוֹם אֲנִי מִבֵּין דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׂאֵף פַּעַם לֹא הִבְנַתִּי, אֶת הַרְבֵּי הֵיזָה לֹא אֶעֱזֹב אֶפְלוּ שֶׁיִּגְרַשׁ אוֹתִי מִמְּנוּ", אָדָם זֶה שְׁקוּשֵׁר עֲצָמוֹ עִם הַצְּדִיק בְּהִתְקַשְׁרוֹת אֲמִתִּית, כְּפִי שְׂאָדָם קוּשֵׁר עֲצָמוֹ עִם זוּלָתוֹ בְּחֻבָּל, בְּאֶפֶן שְׁלֹא יוּכַל לְהִתְנַתֵּק, הוּא תָּמִיד יַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, כִּי "מָה אִם כְּשֶׁהֵייתִי בַּחֲשׂוֹךְ, כָּל-כָּף רַחוּק, הַצְּדִיק הֵיזָה הִגְבִּיַה אוֹתִי וּפִקַּח עֵינֵי, וְהַחִילוֹתִי לְהִבִּין דְּבָרִים שְׁלֹא תֵאָרְתִי וְשַׁעֲרָתִי כָּלֵל, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אִם לֹא אֶעֱזֹב אוֹתוֹ, אֲזִי בְּכָל פַּעַם בְּפַעַם אֲבִין דְּבָרִים מִחֲדָשׁ". זֶהוּ בַר דַּעַת, וְזֶה הֵיזָה מוֹהֲרָנ"ת ו"ל! שְׂיַדַע, אֲשֶׁר בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל הוּא כְּלוּם, וְלִכֵּן תָּמִיד

עָלָה מְעַלָּה מְעַלָּה. לֹא-כֵן שָׁאֵר הַתְּלַמִּידִים, הָיָה הַרְבֵּה שֶׁבְּרַחוּ, כִּי הִיָּתָה לָהֶם חֲלִישוֹת הַדַּעַת — פֶּה רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עָלָיו, פֶּה רַבְּנוּ בְּזָה אוֹתוֹ, פֶּה לֹא נִרְאָה לוֹ אֵיךְ רַבְּנוּ ו"ל הוֹלֵךְ וּמְדַבֵּר, פֶּה לֹא נִרְאָה לוֹ אֵיךְ בְּנֵי-אָדָם מְדַבְּרִים, אֲזִי אוֹמֵר לְעֲצָמוֹ: "רַגַּע אֶחָד, אֲנִי כֹבֵר הַגַּעַתִּי לְמַדְרָגָה, אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַסּוּד, אֲזִי אֶלֶף לְשָׁלוֹם, מָה אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַצְּדִיק?!" וְלִכֵּן מִסְפֵּן נִשְׁאָר בְּאוֹתוֹ מְקוֹם.

וְזֶה מֵה שְׁמוּצָאִים אֲצֵל הַרְבֵּה שֶׁהִתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְזָכוּ לְדַבְּרִים יָפִים, אֲבָל נִשְׁאָרוּ בְּמַעֲמָדָם וּבְמַצְבָּם שֶׁהֵם עוֹמְדִים, לֹא-כֵן אֵלּוֹ שְׂאִינָם עוֹזְבִים אֶת הַצְּדִיק, וְיוֹדְעִים שֶׁכֵּלִי הַצְּדִיק אֵין לָהֶם חִיוֹת כָּלָל, הֵם עוֹלִים בְּכָל פַּעַם מְעַלָּה מְעַלָּה, וְלָהֶם מִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם בְּפַעַם. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סו), שְׂאֵלוֹ שֶׁבְּאִמַּת מְקַשְּׂרִים אֶל הַצְּדִיק, מְרַגִּישִׁים אֶת הַעֲלִיּוֹת וְהִירִידוֹת שָׁלוֹ; וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּמֵאֹד מֵאֹד.

הִנֵּה מְצִינּוּ דְבַר פְּלֵא, רַבִּי עֲקִיבָא יוֹשֵׁב בְּבֵית-סֵהַר, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי בָּא לְבַקְרוֹ, וְלָמַד מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה דְבָרִים. לְכַאוּרָה, יָכוֹל הִיָּה הַתְּלַמִּיד לְהִשְׁבֵּר בְּחִלְישוֹת הַדַּעַת — הֲלֹא הַרְבִּי שְׁלִי יוֹשֵׁב בְּבֵית-סֵהַר, וְאֵיךְ אוֹכֵל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ? ! מְכַרַח הוּא שְׁעֲשֵׂה מִשְׁהוֹ, כִּי לֹא בַחֲנָם שְׂיוֹשֵׁב בְּבֵית-סֵהַר, וְלֹא בְּכַדִּי שֶׁקָּרָה לוֹ דְבַר כְּזֶה. אֲבָל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי יָדַע: "אֲנִי קַבְּלֵתִי כָּל חֲכָמַתִּי מִרַבִּי עֲקִיבָא, מִהַרְבִּי הַזֶּה, מִהַצְּדִיק הַזֶּה, וְאֵין לִי שׁוֹם קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת בּוֹ". וְלִכֵּן הִגִּיעַ לְמַדְרָגָתוֹ, שֶׁגָּלָה אוֹרוֹת אֵין סוּף, שֶׁהֵם מֵאֲמָרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנֵי זֶהָר שֶׁלָּמַד עִם הַתְּלַמִּידִים, עַד כְּדֵי כֶּף, שֶׁגַּם הַתְּלַמִּידִים נִתְגַּלוּ לָהֶם חֲדוּשִׁים, שֶׁזֶּה סֵפֶר הַזֶּהָר, לְקוּט מִכָּל הַתּוֹרוֹת שֶׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי לְתַלְמִידָיו וְחֲדָשׁוּ הַתְּלַמִּידִים, וְעַל קֶטֶב זֶה נִבְנְהָ כָּל הַזֶּהָר. וְכִיצַד זָכָה לָזֶה? אֵלֹא יָדַע, שְׂאֵת רַבּוֹ רַבִּי עֲקִיבָא לֹא יַעֲזֹב.

וְלִכֵּן גַּם אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה — לֹא לְעֲזֹב אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן. לְחַזֵּר עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" פַּעַם אַחַר פַּעַם שׁוֹב וְשׁוֹב, עַד שֶׁבְּכָל פַּעַם יִהְיֶה חֲדָשׁ. כְּמוֹ-כֵן לְלַמֵּד אֶת הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" שׁוֹב וְשׁוֹב, עַד שֶׁנִּזְכָּה שְׂיִהְיֶה בְּתוֹךְ הַדָּם שְׁלָנוּ.

ואם גלף באפן כזה, כל החיים שלנו יהיו חיים אחרים לגמרי.

אשרי השומע ומציית!

הדורש שלומך...

ח' תפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות מה שספרת לי וכו', עליך לדעת, אשר אסור לו לאדם לומר מבינות על זולתו, כי ברגע שעושה כן, מוכיח ומגלה שהוא יש, ויש מבין את היש, אבל כשאדם מבטל את עצמו לגמרי, אינו רואה את השני. ורבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נה), שאדם צריך להגיע לבטול כזה בתוך התפלה, שגם את עצמו לא יראה, לא רק את אחרים, אלא הוא נכלל כל-כך באין סוף ברוך הוא, עד שאינו רואה אלא את הבורא יתברך שמו לבד! ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כב), שאדם צריך כל-כך להפיל באין סוף ברוך הוא, עד שבעת שמתפלל יחשוב: רגע אחד, מי מתפלל? אני מתפלל, מי לומד? אני לומד. מי זה אני? הנשמה, חלק אלוך ממעל. ולכן מוהר"ן ז"ל גלה סוד נורא ונפלא מאד על תורה זו בלקוטי-הלכות, שלוחין, הלכה ב', שזה סוד הבטול, שאדם כל-כך מבטל את עצמו, עד שמגיע להכרה, שאני בכלל לא מתפלל, אלא הקדוש-ברוך-הוא מתפלל, אני איני מקים את המצוות, אלא הקדוש-ברוך-הוא מקים בי את המצוות, אני מתפלל, אני לומד, איני מקים מצוות, רק הקדוש-ברוך-הוא לומד בי תורה ומתפלל בי, שזה מה שאומרים חכמינו הקדושים (ברכות ו:): מנין שהקדוש-ברוך-הוא מתפלל, מנין שהקדוש-ברוך-הוא לומד תורה? וזו המדרגה הכי עליונה, שאדם צריך כל-כך להיות

בטל אליו יתברך, עד שלא יהיה אכפת לו, אף שפואב לו הרבה דברים, אבל צריך תמיד להפוך את הפאב לשברון לב, לידע שעכשו רוצים ממך דבר זה.

ואם נזכה להחדיר בעצמנו ידיעות אלו, תאמין לי, שכל החיים שלנו יהיו חיים אחרים לגמרי. אבל צריכים לחיות עם זה, ולא לדבר בדברים שאין מחזיקים בהם. מהשמים מנסים את האדם לראות, אם באמת מחזיק במה שהוא מדבר, אזי נותנים לו מכות כאלו — הבה נראה איך עכשו תחיה את עצמך.

מי הכניס את מוהרנ"ת ז"ל בפלא? מפרסם גדול, שהיו לו המון חסידים, וחשב בטעות, שמוהרנ"ת ז"ל, חס ושלום, נטה מהתורה. אומר מוהרנ"ת ז"ל, שזה בא מהאמת המטעית של האדם, אדם חושב שהוא מחזיק באמת, אבל זו אמת מטעית. כי אם אדם הולך למסר את זולתו, זהו העון החמור ביותר. להיות 'מוסר' זו המדה הגרועה ביותר. ולכן מצינו אצל גדולי עולם, כגון: הבעל התניא זי"ע, שמסר אותו 'רב', אף לבסוף נתגלה, שזה היה שכור ונואף, והצליח להכניס את הצדיק בבית-הסהר. הבעל התניא היה כל-כך גדול ודבוק בהקדוש-ברוך-הוא, שמי שמסתפל בספריו ובמאמריו הקדושים והעמקים, מתפלא לאילו מדרגות אדם זכה! והכניסו בפלא 'רב' ריק ופוחז.

כמו-כן ה'תוספות יום טוב', דין הכניסו בפלא, ומדוע? כי לא נאות לפסק כמהו. ה'תוספות יום טוב' רצה לפטר את כל העניינים, שלא ישלמו מסים, ואמר שרק העשירים ישלמו, שהרי יש להם ממון הרבה מאד. והדין דאז לא רצה להסכים עמו, והלך ומסרו והכניסו בבית-סהר. ובעבור זה נתקבל ה'תוספות יום טוב' אצל כלל ישראל, ומי שלומד בעיון משניות, לומד עם פרושו. וכן מצינו עוד המון צדיקים, שהכניסו אותם במגבלות, אבל אחר-כך זכו, ששמן נשאר לדורי דורות.

ולכן עלינו להחזיק מעמד, ולא להשבר כלל. וזה מה שמוהרנ"ת ז"ל מאריך בלקוטי-הלכות (עין גסו, הלכה ד'): כשאדם

שֹׁתָהּ, יְכוּל לְבוֹא לְטָעוּת רַבּוֹת, כִּי הִמְתַּנַּגַּד שְׁלוֹ סֶבֶל עַל הַמַּעֲשִׂים, וְלִכְן שֶׁתָּהּ הִרְבֵּה יֵינן, וְהַחֲסִידִים שְׁלוֹ הָיוּ עֲשִׂירִים, וְהִבִּיאוּ לוֹ תְּמִיד בְּקַבּוּקֵי יֵינן יָפִים וּמְשַׁבְּחִים, וּכְשֶׁנֶּמֶר אֶת הַבְּקָבוּק, הָיָה חֲבָל לְהַשְׁלִיכוֹ, וְהָיָה שׁוֹמְרוֹ עַל הַבּוּיָדִם. אֲזַי מוֹהֲרַנְּתָּ וְ"ל הַפְּלִיט פֶּעַם בָּעַת צָרָה: "מִמְּנֵי יִשְׁאַרוּ סִפְרִים שְׂיַחֲיוּ בְּגִי-אָדָם, וּמִמְּנוֹ יִשְׁאַר בּוּיָדִם מְלֵא בְּקַבּוּקִים רִיקִים". וּמִרְבֵּה לְדַבֵּר שֶׁם לְמַה הַשְׁכָּרוֹת עֲלוּלָה לְהִבְיֵא, וּמִזְהִיר מְאֹד לְהַשְׁמֵר מִשְׁתִּית יֵינן.

וְהַעֲקָר — עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד וּלְהַשְׁמֵר מִכָּל מִינֵי מַחֲלָקָת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

עֲלֵי עֲבְרוּ מִשְׁבָּרִים וְגִלְמִים, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר, מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים מֵב, ח): "תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא", אוֹמֵר רַש"י הַקְדוּשׁ: 'צָרָה קוֹרֵאת לְחִבְרָתָהּ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק לְהִתְחַזֵּק מִעֲמֵד וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וּלְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, מַה שְׂיִרְצָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — כֵּן יִהְיֶה, עַד עַת בּוֹא דְבָרוֹ. הַעֲקָר שְׁלֵא לְהַחֲלִישׁ אַחֲרִים.

וְאֶף שְׂאֵנִי סוּבֵל כָּל-כֵּן מְאִינְשֵׁי דְלֹא מְעֵלִי, עִם כָּל זֹאת עוֹד לֹא הִיִּתִי אֶף פֶּעַם שְׂמִיחַ כְּמוֹ עֲכָשׁוּ, שְׁעַתָּה אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַאָּמֶת, שְׂאִין לְאָדָם אֶלֶּא ד' אֲמוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם יְכוּל לִילֵךְ הֵיכָן שֶׁהוּא רוֹצֶה, אֲזַי הוּא שׁוֹכַח מֵהַתְּכַלִּית, שׁוֹכַח שְׂיָבוֹא הַיּוֹם שְׁלֵא יוּכַל לְזוּז, וְאִישׁ לֹא יִרְחַם עָלָיו. כְּשֶׁאָדָם בָּא לִידֵי מַגְבָּלוֹת, אֲזַי הוּא מִתְּחִיל לְהִתְעוֹרֵר — "רַגַּע אֶחָד, יָבוֹא הַיּוֹם וְכֵן יִהְיֶה, שְׁלֵא אוּכַל לְצַאת, לֹא אוּכַל לְלַקֵּת, לֹא אוּכַל לְזוּז, לֹא אוּכַל לְדַבֵּר עִם בְּגִי-אָדָם" וְכו', וְעַל-כֵּן בּוֹרַח עֲכָשׁוּ רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּכְשֶׁזּוֹכִים לְזֶה, נִפְתַּח עוֹלָם חֲדָשׁ.

רַבְּנוּ ו' לְאָמֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ: "תְּאָמִינוּ, שְׂאֵנִי יְכוּל לְהַשְׁלִים עִם כָּלֵם, אֶף מַה לְעֲשׂוֹת, יִשְׁנֵן מִדְּרָגוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֲלֵיהֶן, אֶלֶּא כְּשֶׁחוֹלְקִים עַל הָאָדָם". וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אָמֵר לוֹ מוֹהֲרַנְּתָּ ו' ל: "צָרִיכִים כַּחוֹת לְהִתְחַזֵּק מִעֲמֵד". וְעֵנָה וְאָמֵר לוֹ רַבְּנוּ ו' ל: "אֲתָה

צודק, פי לא כל אָחד יכול להחזיק מעמד, ולעמד בנסיונות קשים כאלו".

על-כל-פנים איכשהו, ראה להתחזק ותחזק את אחרים. הקדוש-ברוך-הוא רוצה לנסות את אנשי שלומנו ולראות — אם באמת הם רוצים את הלימוד שלמדו אתם, הקדוש-ברוך-הוא רוצה לראות איך יחזיקו מעמד עכשו. זה הנסיון שהקדוש-ברוך-הוא מנסה את התלמידים. ואני חושב, שעד עכשו החזיקו מעמד ומחזיקים מעמד, אשריהם ואשרי חלקם!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תפז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אָל ...

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאלתך וכו', שבעלך יראה ללמד ספרות, ויהיה סופר ירא שמים, ואף פעם לא יכתב מזוזות בלי שילך תחלה למקנה, ואז יצאו תחת ידו מזוזות כשרות למהדרין, ויהיו אנשים שיחטפו את המזוזות שלו.

אך עליך לחזקו ביראת שמים, פי להיות סופר כותב מזוזות, זו עבודה קדושה מאד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיצליח בעבודה, ויהיה סופר ירא שמים, ויוציא רק מזוזות כשרות, שישמרו את בתי ישראל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדֵּר וְאֶרָא, כִּיז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מָה אִמַּר לְךָ! הֲלֹא כָּל הַחַיּוֹת שְׁלִי עֲכָשׁוּ זוֹ שִׁיחָה אַחַת מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן נג): כְּשֵׁיט לְאָדָם שׁוֹנְאִים, וְאַחַר־כֵּן קָם עָלָיו אִישׁ אֶחָד מֵרַעֲיוֹ וְאֶנְשֵׁיו גַּם הוּא לְחֶלֶק עָלָיו, הוּא סִימָן שֶׁהַבְּעֲלֵי מַחְלָקֹת שְׁלוֹ יִהְיוּ נִכְשָׁלִים וְנוֹפְלִים; וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח דְּבָר זֶה כָּל־כֶּף בְּנִקְל, אֲלֵא יֵשׁ פֶּאֶן מְסִירוֹת שְׁמֶסְרוּ אוֹתִי, וְשָׁלְמוּ שְׁחַד וְכוּ' וְכוּ', עַד הַחֲלוֹנוֹת הַגְּבוּהִים.

גַּם בִּימֵי מוֹהַרְנִי"ת ז"ל כּוֹתֵב ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחְמָן ז"ל, שֶׁעַם עֲשֶׂר אֶלֶף רַבֵּל יְכוּלִים לְחַסֵּל אָדָם, וְלִמְתַּנְּגָדִים לֹא הִיָּה חֶסֶר פֶּסֶף... כֵּן גַּם אֶצְלֵי הַכֹּל מִשְׁחַד...

אֵל תִּחְשַׁב שְׁנֵה סוּף הָעוֹלָם, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְכִפִּי שְׁעִזֹר לִי עַד עֲכָשׁוּ, כֵּן יִמְשִׁיף לְעִזּוֹר לִי, וְיַעֲשֶׂה עִמִּי נְסִים וְנִפְלְאוֹת. הִרְחַמְנוֹת זֶה רַק שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ יִחְזִיקוּ עִצְמָם בְּיַחַד, וְלֹא יִשָּׁבְרוּ בִּינֵיהֶם, וְאִדְרָבָה, יִשְׁמַחוּ וְיִרְקְדוּ, וְאִשְׁרֵי אָדָם שֶׁיְכוּל לְשַׁמַּח אוֹתָם וְלִרְקֹד עִמָּהֶם, אֲשֶׁר אֵין דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה.

אֶצְלָנוּ מִתְחַזְּקִים בְּכֹל יוֹם, וְכִמוּ שֶׁהַתְּרַנְּגוּל קוֹרָא, כֶּף אָנוּ קוֹרְאִים אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת הַרְצוֹן שֶׁל כָּל יְהוּדֵי — רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּפִּי שֶׁהַתְּרַנְּגוּל צוֹעֵק וְצוֹרַח, כֶּף צְרִיכִים לְצוּחַ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָנוּ יֵשׁוּב הַדַּעַת.

הַעֲקָר לְהִיּוֹת מְאֻחָדִים וְשִׁמְחִים וְעֲלִיזִים, וְכֶף נְצִלִית.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדִידֵי הַיְקָר! כָּל יוֹם נְיוֹם עָלִינוּ לומר בְּפֶה מְלֵא וּבְשִׂמְחָה אֵין סוּפִית: "אֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלַקְנוּ, שְׁזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל!" רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם תְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְהַרְגִיל עֲצָמְנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה מְכַנֵּס יְשׁוּב הַדַּעַת אֲמָתִי. וּכְכֹל שְׂמֵדְבָרִים יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, יוֹתֵר יְשׁוּב הַדַּעַת נִכְנָס בְּאָדָם. וְאֵיךְ זֹכִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), שְׂהַצְדִּיק פּוֹתֵחַ אֶת לֵב הָאָדָם, וְיִכּוֹל לְדַבֵּר לְפָנָי קוֹנֹו, וּכְכֹל שְׂאָדָם מְדַבֵּר יוֹתֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, סִימָן שְׂמִקְבֵּל יוֹתֵר מֵהַצְדִּיק. וּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עב), שְׂפִכָּל שְׂמֵתְקָרְבִים אֶל הַצְדִּיק, נוֹפְלֵת עַל הָאָדָם שְׂפִלוּת, עַד שְׂמֵתְחִיל לְהַרְגִישׁ: "הֵן אֲנִי יוֹדֵעַ מִי אֲנִי, פְּגַמְתִּי, חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פִּשְׁעֵתִי, וְעִשִׂיתִי דְּבָרִים הֲכִי מְגַנִּים, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנָא קַבֵּל אוֹתִי בְּתִשׁוּבָה". אֲבָל לֹא כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לְהַגִּיעַ לְזֶה, שְׂיִכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ כְּשִׂמְתְּקָרֵב אֶל הַצְדִּיק, וְיִדַּע: "אֲנִי הַפְּגוּם הֲכִי גְדוֹל, אֲנִי כְּלוּם", כִּי יִשְׁנֵם בְּנֵי-אָדָם, שְׂלֵא אוֹרֵךְ הַרְבֵּה זְמַן, וְלוֹקְחִים אֶת הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וּמַעֲקָמִים אוֹתוֹ. וְכַמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לו'): וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל, שְׂמִי שְׂפָגַם בְּבְרִית, הוּא לֹא יְרַגִּישׁ שׁוֹם אוֹר בְּצַדִּיק. וְלִכֵּן יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁהֵם קְטַנֵּי מַח, וְיִכּוֹלִים לְעַבֵּד עֲלֵיהֶם בְּמֵאֵד מְאֹד. וְזֶה מֵה שְׂקוּרָה עֲכָשׁוּ, שְׂלֵא צְפִיתִי, שְׂאֶחָד יְקוּם וְיִתְחִיל לומר: "הִנֵּה הוּא אֵינְנוּ כָּאֵן, אֲזִ אֲנִי אֶלְמַד עִמָּכֶם בֵּינְתֵיכֶם", וְכִךְ הִחֲלוּ בְּעִוֹת בְּשִׁלוּם-בֵּית אֶצֶל כְּמָה אֲבָרְכִים. מֵה שְׂאֲנִי עִמָּל כְּבָר עֲשָׂרִים שָׁנָה לְחַתֵּן אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְלַעֲשׂוֹת שְׁלוּם-בֵּית, וְלִבְנוֹת אֶת הַבָּתִּים שְׂלָהֶם, וְלִפְתַּע בָּא אֶחָד מֵאֵינְשֵׁי דְלֹא מְעֲלִי וְהוֹרֵס בָּתִּים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְלִכֵּן כּוֹאֵב וְחוֹרָה לִי מְאֹד מְאֹד, וְיִצְאָתִי נֶגֶד הַתּוֹפְעָה הַזֹּאת בְּכֹל הַכּוֹחוֹת, וְאֲבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

שְׁאַבְעֵר אֶת הַנֶּגַע הַזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר, שֶׁהַדְּבֹר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מֵאֵתוֹ יִתְבַּרְךָ, שֶׁכָּבֹד לֹא אֲדַע מִשׁוֹם צָרָה יִצְעֵר.

נָא וְנָא אֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר, הַטּוֹב בְּיוֹתֵר בְּעִבּוּרְךָ — לֹא לְהִתְעַרֵּב כָּלֵל, וְלֹא לְתַחֵב אֶפֶף בְּעִנְיָנִים לֹא לָךְ, רַק מִפְּעַם לְפַעַם תֵּצֵא לְשָׂדֶה, וּתְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּכֹל יְכַלְתָּהּ, וְאַפְלוּ לֹא תוּכַל כִּי אִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, תִּדַּע לָךְ, שֶׁזֶּה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֵל תִּתְעַרֵּב בְּשׁוֹם דְּבָר, רַק תְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ.

וְזֹאת אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ לְחִזְזוּקְךָ וְלַעֲוֹדוּדְךָ וְלִשְׂמִיחַ אוֹתָךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹרְךָ, שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי.

רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אֲשֵׁתְךָ, כִּי כָּךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעַא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ; תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ. וְלִכֵּן רְאֵה לְצִיַּת לְדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְהַעֲקֹר שֶׁלְּבַל תִּהְיֶה לָךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת כָּלֵל, אֵתָּה לֹא תִרְצֶה מְאוּמָּה רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְאִז לֹא תִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר. רְאֵה לְחַפֵּשׂ רַק אֶת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ.

וְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת ח:): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו. וְלִכֵּן מָה אֵתָּה צְרִיף לְסִגְלוֹת, הִנֵּה כָּל יוֹם תִּלְמַד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שֶׁעַד יוֹם שְׁשֵׁי תַסִּים פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, שֶׁזֶּה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְעַל כֵּלָּם — תִּלְמַד הַרְבֵּה הִלְכָּה. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וּבְאִמַּת לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' תפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אֶתְכֶם בְּבָנוֹת, וּבְיֹדָאֵי יְהִי לְכֶם חֲתָנִים
תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים. הֶעֱקָר אֶל תְּתַבְּלְבְּלֵי מְשׁוּם דְּבָר, וְתִרְאֵי אֶת הַנַּחַת
שְׂיִהְיֶה לְכֶם. בְּיֹדָאֵי פְּשָׁבָאִים לְמָקוֹם חֲדָשׁ קָשָׁה יוֹתֵר, וּבִפְרָט
לְמָקוֹם פְּזָה, שְׂיִשׁ פֶּל-כָּף הַרְבֵּה מְגִיעוֹת, וְהַחֲנוּף עֲדִין אֵינְנוּ מוֹצֵק,
אֲבָל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַחֲנוּף תְּחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְיִהְיֶה לְכֶם
הַרְבֵּה נַחַת מִהֵן, וְתִהְיֶינָה יִרְאוֹת שְׁמַיִם.

רַק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ, וְאֶל תְּתַבְּלְבְּלוּ מְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, לֹא פְּדָאֵי
פֶּלֶל וְכָלֵל לְהַגְיֵב וְכוּ', לֹא בְּאַתְּם לְשֵׁם לְהַתְעַרֵב בְּדְבָרִים שְׂאִינְם
שְׂיִכִים לְכֶם.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפַאֲמַת תִּזְכּוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וְתִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה גְּדוּלָה מְאֹד, וְתִזְכּוּ לְפִרְנָסָה בְּשִׁפְעָה, וְנִשְׁמַע אֶצְלָכֶם
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

ח' תצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שְׂאִין לָנוּ בְּזָה
הַעוֹלָם רַק הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ! וְצָרִיכִים לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר רַק
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָכָל שְׂאֵדָם מְשִׁיחַ בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנוֹ — יוֹתֵר מְזַדְּבָךְ.

אודות שאלתך וכו', רבנו ז"ל אמר פעם: אני אומר לכם לא לצום, כי מי שידע ממני, כבר אינו צריך לצום, ומי שאינו יודע ממני, לא יועיל לו הצום, ולמה לו לצום? ! מאחר ששמענו מרבנו ז"ל דבר זה, עלינו לקבל על עצמנו לא לצום שום צומות שאינם כתובים בשלחן ערוך. יום פפור התענית היא מדאורייתא, ואוי לו לאדם אם אינו מתענה, כי עובר בזה על כריתות. תשעה באב זה מדרבנן, ואחר-כך יש לנו ארבעה צומות: צום גדליה, עשרה בטבת, תענית אסתר, שבועה-עשר בתמוז, שאנו צמים על חרבן בית מקדשנו ועל הריגת הצדיקים, ויותר מזה אין צריכים לצום.

ולכן ראה לשמר מאד שלא לעשות לעצמך סתם תעניות. והעקר מה שאמה צריך — להרגיל עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ובהתחלה יבוא לך דבר זה קשה מאד, כי אדם מלא עוונות, וקשה לו מאד לשיח אליו יתברך, כי עוונותיו מפרידים בינו לבינו יתברך. אבל אם הוא חזק בזה, ובא ומדבר אל הקדוש-ברוך-הוא חמש דקות, ואחר שעה שעתים מדבר עוד חמש דקות, ובכל פעם בא אל הקדוש-ברוך-הוא מחדש, הדבורים הללו שורפים את כל הקלות שברא מחמת עוונותיו. ואם היו בני-אדם יודעים מה זה לדבר אליו יתברך, היו מאד חזקים בזה. כי ברגע שאדם משיח עמו יתברך, כבר אינו צריך מאומה, כי ההתבודדות אליו יתברך מכניסה באדם שמחה כזו, שכל-כך שמח, שאינו צריך מאומה, רק את הבורא יתברך שמו לבד!

גם ראה להשתדל מאד לאהב את אשתך, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (יבמות סב:): האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו, עליו הכתוב אומר: "וידעת כי שלום אהלך". כל אדם אוהב את גופו, ואת האשה צריכים לכבד יותר ממה שמכבדים את גופו, אם תהיה בינכם אהבה אמיתית והבנה הדדית, ושלום-בית אמתי, הילדים יגדלו בישוב הדעת, ויראו אבא ואמא שלווים ורגועים, חיים בשלום ובהבנה, ואז תהיה אוירה של שמחה בכל הבית, עד שתקדו מחמת רב שמחה, ותרגישו את השכינה ממך. חכמינו הקדושים אומרים (ירושלמי ברכות, דף סב:): אי אפשר לאיש

בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל שְׁתִּהְיֶה הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וּתְדַבֵּר עִם כָּל־מִי שֶׁיְהִי דְבוּרֵי אֲמוּנָה, דְבוּרֵי שְׂמֻחָה, וְאִזּוֹ תִרְאֶה שְׂכָל הַחַיִּים שְׂלֶךְ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי.

רְאֵה לְקַבֵּעַ בְּכָל יוֹם עֵתִים לַתּוֹרָה; כִּי מִי שֶׁפָּר דַּעַת וְשִׂכְל, וְלוֹמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא — חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, הוּא מְרַגֵּשׁ שְׁבַע לְנַפְשׁוֹ. אֲךָ אִם אֵין אָדָם לּוֹמַד זֹאת בְּכָל יוֹם, הוּא חָשׁ רַעְבוֹן, שֵׁישׁ לוֹ אֵיזָה חֶסֶר, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה מְאֹד, וְאִזּוֹ תִרְאֶה לְאֵילוֹ נְסִים יְבִיאֶךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

אֲנִי מְקַנְהָה שְׁתַּצִּיית אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט, וּבְקָרוֹב מְאֹד נִתְרַאֶה יַחַד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאֶרְאָה, כִּי טַבַּת ה'תִּשְׁמָ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי.

אוֹדוֹת וְכוּ', עֲלִיךָ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה, שְׁנַתֵּן לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִתְּנָה בֵּן, וְהִנֵּה עוֹד מְעַט יְכַנֵּס בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, שְׂכָתוֹב בַּיָּהֳרָ (חֶלֶק ג' מִד.), כְּשֶׁמְכַנְיָסִים אֶת הַתִּינּוֹק לְבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, נִחַשְׁבַּ כְּאֵלוֹ מְקַרִּיבִים קָרְבָּן. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשִׂמְחָה בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וּבְכִפְרֻט שְׂזָהוּ בְּנֵךְ הַבְּכוֹר, עֲלִיךָ לְהִיּוֹת שְׂמֻחָה מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַשְּׂמֻחָה הַזֹּאת תִּבְרֵא לְךָ שְׂמֻחָה לְכָל הַחַיִּים.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲשֶׁר ח' תצב בְּנַחֵל עא

ח' תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וּמִפְּאֵת טְרַדוֹתֵי בְּעֶסֶק הַרְבִּים, לֹא הִנֵּה
לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ עַד כּה.

מָה אָמַר לְךָ! הֲלֹא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּבָר אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא
נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ; תִּכְבְּדוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם, כְּדִי
שְׁתַּתְּעֲשׂוּ. הַעֲשִׂירוֹת הַזֹּה הִיא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת; מִדּוּעַ אֵין לָכֶם
יְלָדִים? מִפְּנֵי שְׂאִינְךָ מְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כָּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא י): הַרוּצָה לְזִכּוֹת לְבָנִים זָכָרִים, יִשְׁמַח אֶת
אִשְׁתּוֹ לְדַבֵּר מְצוּהָ; וּבְמִקּוֹם לַעֲשׂוֹת כֵּן, אִתָּהּ מְצִיק לָהּ, וּמְבַקֵּר אֶת
מַעֲשֵׂיהָ, מַשְׁפִּילָהּ וְכוּ', הֵיטְבָן?! הֲלֹא אִם תִּמְשִׁיךְ כֵּן, לְבִסּוּף הִיא
תַּעֲזֹב אֶת הַבֵּית, וְתִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּךָ. וְאַתָּה תִּסְתַּוֵּבב נַע וְנָד כְּקִינָן, וְלֹא
תִמְצָא מְנוּחַ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שְׁכָן בְּעוֹלָם הַבָּא.

רְאֵה לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל אֲשֶׁר בְּזִיתָ וְחִרַפְתָּ אֶת
אִשְׁתְּךָ, רְאֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה, וּלְכַבְּדָהּ וּלְיַקְרָהּ מְאֹד, כִּי כָּף
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבִמוֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ,
וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר מְגוּפוֹ, עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר: "וְיִדְעַתָּ כִּי שְׁלוֹם
אֶהְלֶךְ"; אָדָם צָרִיךְ לְאַהֲבֹב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּפִי שְׂאוֹהֵב אֶת עַצְמוֹ, וּלְכַבְּדָהּ
יוֹתֵר מִמֶּה שְׁמִכְבֵּד אֶת עַצְמוֹ. וְאִם תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה, יִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב
בְּחַיִּים. אֵךְ אִם תִּהְיֶה חָכֶם בְּעִיגֵי עַצְמְךָ, וְלֹא תִצְיֵית לְדַבְּרֵי, סוּפֶךָ
סוּף מֵר יִהְיֶה.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, רְאֵה לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵאִשְׁתְּךָ, וְתַעֲשֵׂה
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, תִּצָּא בַּחוּץ וְתִתְבַּוְּד לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכָל
חַיִּיךָ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי. אֵךְ רוּץ תִּכְּף-וּמִיד לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵאִשְׁתְּךָ, כִּי
הָאִשָּׁה זֹה הַשְּׂכִינָה, וְאִם רַבִּים עָמָה, זֶה כְּמוֹ שְׂרָבִים עִם הַשְּׂכִינָה.

וְאִם חַיִּים בְּשָׁלוֹם עִמָּהּ, אֲזִי נִמְצָאִים בְּשָׁלוֹם עִם הַשְּׂכִינָה. אֲשֶׁרִי
אָדָם שֶׁהוּא בְּשָׁלוֹם עִם הַשְּׂכִינָה, וְהַשְּׂכִינָה תִשְׁפִיעַ עָלָיו כָּל טוֹב.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֶרְאָ, כִּיז טַבַּת הַתְּשׁוּבָה.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּרִים הַיְקָרִים,
הַרוֹצִים לְהָאִיר בְּפֶשֶׁם בְּאוֹר הָאוֹרוֹת, צַח הַצַּחְצַחוֹת, מִהַנַּחַל הַנוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גַּרְם יֵאִיר וַיִּזְרַח.

הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלִי, כְּשֶׁאֲנִי זוֹכֵה לְרְאוֹת בְּחוּרִים צְעִירִים,
שְׂבוּעֵר לָבֶם אֶל עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כִּי מֵה שְׂאָדָם קוֹנֵה כְּשֶׁהוּא
צְעִיר, זֶה הוּא לֹא יִקְנֶה הַרְבֵּה שָׁנִים לַעֲת זְקֵנָתוֹ. וְזֶה מֵה שְׂאָמֵר
רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הַעֲבוֹדוֹת שְׂאָדָם עוֹבְדֵי אֵת
ה' בְּבַחְרוּתוֹ, כָּל יוֹם עֲרָכוּ יִקְרֵ מִשָּׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה לַעֲת זְקֵנָתוֹ.
כְּשֶׁאָדָם צְעִיר בּוֹעֵר בּוֹ הַיִּצָּר הַרַע מְאֹד, וּמוֹנֵעַ אוֹתוֹ, שֶׁלֹּא לְלַמֵּד,
לֹא לְהַתְּפַלֵּל, לֹא לְלַכֵּת לְמִקְנֵה, לְהַתְּרַשֵּׁל בְּקִיּוֹם הַמְּצוּוֹת, כִּי הַיִּצָּר
הַרַע יוֹדֵעַ מֵה הֵם יְמֵי הַנְּעוּרִים, וְלִכֵּן עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
לְשֹׁבֵר בְּחוּר. וְזֶה מֵה שֶׁהַתְּאוּנָן הַנְּבִיא יְרַמְיָה (אֵיכָה א, טו): "קְרָא
עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר אֵת בְּחוּרֵי". אֲצַל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם זֶהוּ יוֹם טוֹב,
כְּשֶׁיִּכּוֹל לְשֹׁבֵר בְּחוּר, וְלוֹמֵר לוֹ: אֵינְךָ שׁוֹה שׁוֹם דְּבָר.

וְלִכֵּן קְרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בְּחוּרֵי — רְאֵשֵׁי תְבוֹת עֲמֶל"ק
וְכֵן בְּלַע"ם. בְּלַע"ם הַרְשַׁע קָלֵל, הַכְּנִיס קָלְלוֹת. וְזֹאת אָנוּ רוֹאִים,
שְׂמֵאֵד מְאֹד מְצוּי הַעֲנִינֵן שֶׁל קָלְלוֹת אֲצַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים. וְרַבְּנוּ ז"ל
אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): הַרְגִיל בְּקָלְלוֹת, הוּא
מְעוֹלָם הַתְּהוּ; וְכֵן לְהַפֵּךְ — הַרְגִיל בְּבְרָכָה הוּא מְעוֹלָם הַתְּקוּן; כִּי
כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂאִין בְּלַעַדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת
זֶה הַכֵּל, אֵינן נִמְצָא בְּלַעַדֵּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה נִקְרָא עוֹלָם הַתְּקוּן,
וְאָדָם זֶה תְּמִיד מְבָרֵךְ אֵת הַזּוֹלָת. מֵה שְׂאִין כֵּן, כְּשֶׁאָדָם מְקָלֵל, הוּא

בָּא מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ, שְׁשָׁם אֵין רוֹאִים, כְּבִיכּוֹל, אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׁם גַּעְלָם וְנִסְתָּר מִמָּנּוּ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכָל אֶחָד מִקְּלָל אֶת זוּלָתוֹ. עֲמַל"ק מְקַרֵּר אֶת הָאָדָם, מְכַנִּיס בּוֹ קְרִירוֹת — "מִמְּנִי לֹא יִהְיֶה שׁוֹם דְּבָר, לְמָה לִי לְהַתְּיַגֵּעַ וְלִטְרַח, לְמָה לִי לְעַמֵּל קֶשֶׁה, לְרוּץ אַחַר רוֹחַגִּיוֹת" וְכוּ'. וְלִכֵּן לֹא בְּחַנָּם, שְׁצַעַק הַנְּבִיא יִרְמְיָהּ: "קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחוּרֵי", שְׁזָה רְאֵשִׁי תְבוֹת — הֵן בְּלַע"ם הֵן עֲמַל"ק, כִּי שְׁתִּי קִלְפוֹת אֵלוֹ שׁוֹבְרוֹת בַּחוּר.

וְלִכֵּן כָּל בַּחוּר צָעִיר צָרִיף לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְקַרֵּר אֶת זוּלָתוֹ וְלֹא לְזַלְזֵל בַּחֲבָרוֹ. וּמְכַל שְׁפָן שְׁאָסוּר לְזַלְזֵל בְּהוֹרְיוֹ, אֲשֶׁר זֶהוּ חֲטָא חֲמוּר מְאֹד. וְכֵן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל כְּבוֹד רְבוֹ, כִּי רְבוֹ שְׁלֵמְדוֹ תוֹרָה, מְבִיאֵו לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא (כְּבֹא מְצִיעָא לַג). עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה הַצְּדִיק שְׁדָבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיף צָרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים בּוֹ, וְתַכְּף וּמְיָד כְּשֹׁאָדָם פּוֹגֵם בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, הוּא גַּעְקָר מִן הָעוֹלָם בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה, כְּאֲשֶׁר בְּעִינֵינוּ רְאִינוּ, וּבְאֲזַנֵּינוּ שְׁמַעְנוּ דְּבָרִים חֲמוּרִים כְּאֵלוֹ.

לִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַפְיֵנו לֹא תִצָּא קָלְלָהּ, מִלְּשׁוֹנֵנוּ לֹא יִצָּא שׁוֹם זְלוּל נֶגֶד תַּלְמִידֵי חֲכָמִים. וּבִפְרָט נֶגֶד הַצְּדִיק הַדָּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בַּחוּר צָעִיר יְכוּל לְהַגִּיעַ לְכָל הַמַּדְרָגוֹת שְׁבַע-עוֹלָם — אִם רַק יִרְצֶה. רַבְּנוּ ז"ל דִּבֵּר עִמָּנוּ הַרְבֵּה, אֵיף יַגַּע וְטָרַח בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ. וְסִפֵּר לָנוּ סִפּוּרִים לְאֵין סִפּוּר עַל גִּדּוֹל הַיְּגִיעוֹת וְהַטְּרָחוֹת שֶׁהָיוּ לוֹ עַל כָּל דְּבָר וְדָבָר שֶׁרַק רָצָה לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּר הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. הָיָה לוֹ קֶשֶׁה לְקוּם, וְהָיָה בּוֹכָה הַרְבֵּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִזְכֶּה לְקוּם בְּזִרְיוֹת, הָיוּ בְּקִרְבָּתוֹ חֲבָרִים בְּטָלְנִים, מְשַׁעֲמָמִים וּפְגוּמִים, וְרַבְּנוּ ז"ל בְּקֶשֶׁה הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ שְׂיִכּוֹת אֲלֵיהֶם (עֵין פְּעֻלַת הַצְּדִיק, סִימָן סו). רַבְּנוּ ז"ל לְמַד הַרְבֵּה תוֹרָה, לְמַד הַרְבֵּה חֲמֹשׁ וְלֹא הִבִּין בְּתַחֲלָה כָּלוּם, וּבְקֶשֶׁה וּבְכָה הַרְבֵּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁזָּכָה לְהִבִּין, לְמַד הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת וּגְמָרָא, וּבְהַתְּחִלָּה לֹא הִבִּין כָּלוּם, וְשִׁפּוֹף דְּמַעוֹת כְּפִמִּים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

האיר את עיניו, למד זהר ותקונים ולא הבין מאום, ובכה הרבה להקדוש-ברוך-הוא, עד שהבין (שם סימן נב). רבנו ו"ל עשה הכל בתמימות ובפשטות גדולה מאד. ומדוע ספר לנו את כל זאת? כי רצה שנחקה אותו ונעשה כמהו. רבנו ו"ל אמר (ת"י-מוהר"ן, סימן רל): אני יכול לעשות מכם צדיקים כמוני ממש, והעקר תלוי ביגיעה ובטרחת. מי שבאמת רוצה להיות צדיק, יכול לזכות לזה, אבל צריכים רצון חזק.

אם הייתם יודעים אל מה יכולים לזכות בזה העולם, לא הייתם מפסיקים כרגע מתורה ותפלה ועבודת השם, הייתם קמים מקדם, ורצים למקנה, ומתפללים בכונה גדולה שחרית, מנחה, ערבית, בקולות וצעקות והתלהבות, הייתם לומדים חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, הייתם לומדים המון פראקים משניות, וגורסים הרבה דפים גמרא, הייתם גורסים בזהר ובתקונים.

הרבי הקדוש מקאמרנא זי"ע אמר: בדור הזה, מי יתן, שעם לדלים בגיל תשע יתחילו לומר זהר ותקונים, שזה מזכר את הנפש מפל מיני חלדה. ורבנו ו"ל אמר, שאפלו האמירה בלבד של הזהר, מזכר את הנפש. אבל כשמתוכבים בין ליצינים — נדבקים מהם, ונעשים גם-כן ליצים. אף כבר אמר שלמה המלך (משלי ט, יב): "אם חכמת — חכמת לך, ולצת — לבדך תשא"; העושה ליצנות, אינו מתלוצץ אלא מעצמו, אבל כשאדם חכם — הוא חכם לעצמו.

כשאדם זוכה, ויש לו כסופים להיות צדיק כמו רבי שמעון בר יוחאי, כמו האר"ל, כמו הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, כמו רבנו ו"ל, זו נקראת אהבת אמת, זו נקראת תכלית, זו נקראת שאיפה, שבחור צעיר אומר: אני רוצה לחקות את רבנו ו"ל, אני רוצה לחקות את הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, אני רוצה לחקות את האר"ל, אני רוצה לחקות את רבי שמעון בר יוחאי, שאליהו הנביא היה מצוי ביניהם.

על כל אחד ואחד מהם עברו צרות ויסורים. רבי שמעון בר יוחאי קם עליו מלך רומי, והמון פלוגות של חילים רומאים רצו

לתפסו, וברח עם בנו והתחבאו במערה שלש-עשרה שנה. ושם חבר את התקוני זהר. האריז"ל היה צריך להיות רחוק מבני אדם במצרים על יד הנלוס. הבעל-שם טוב הקדוש זי"ע היתה עליו מחלקת, עד שמהשמים נתנו לו ששים גבורים צדיקים קדושים, ששמו עליו שלא יפל ברשת הסמ"ך-מ"ם. על רבנו ז"ל היתה מחלקת גדולה מאד, שהסמ"ך-מ"ם בעצמו רצה ללכדו. וכל אלו הצדיקים עברו עליהם משברים ונגלים, ואף-על-פי-כן מרב הרצון והפסופים שהיו להם להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא ולהכירו ותברך, וגם לרבנו ז"ל היה מאד קשה, וכך ספר על עצמו, שהיה בחרו צעיר, והיה לו קשה מאד, כי היה פעסן גדול, אבל שבר את טבעו הרע, עד שנעשה כלו טוב.

למה רצה פרעה הרשע לתפס את ילדי ישראל במצרים? כי חווי הכוכבים אמרו לו: בעם ישראל יולד בן אחד, שהוא יושיע אותם. וממנו הוא פחד מאד. שפרה ופועה, שהן יוכדו ומרבים — מה עשו? "ותחיינן את הילדים" (שמות א, יז), אומר מוהרנ"ת ז"ל, שזהו הצדיק האמת, שהוא משפר את הולד ופועה אליו, ומחזק אותו. הצדיק האמת, עליו נאמר: "ותחיינן את הילדים", הוא מחיה את הילדים, ומגלה להם, שגם הם יכולים להיות צדיקים, ומי יודע אם אחד מהם לא יהיה כמו משה רבנו, שהוא יגאל את עם ישראל. זאת צריכה להיות שאיפתכם!

בהיותי צעיר בימי נעורי, קראתי הרבה מאד ספורי צדיקים, ותמיד היה לי רצון עז להיות כדגמת הצדיקים הגדולים, השתוקקתי מאד מאד לילך בדרךם, זו היתה השאיפה שלי. והיו לי המון נסיונות קשים ומרים, המון צרות היו מנת חלקי. אבל הייתי חזק מאד, כל יום חק ולא יעבר גרסתי שמונה-עשר פרקים משניות, אף שבא לי קשה מאד, ולא היה לי מי שיחזק אותי, רק ראיתי שיחה אחת, שמוהרנ"ת ז"ל קבל מרבנו ז"ל תקון לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, וכן עוד כמה מאנשי שלומנו, אז אמרתי לעצמי: גם אני אהיה מאלו אנשי שלומנו, ואלמד בכל יום ח"י פרקים משניות. ומאז לא עזבתי את עצמי.

וְלִכְּנֵן תִּרְאוּ לְרַחֵם עַל עֲצָמְכֶם, אַתֶּם צְעִירִים, עַכְשָׁו זֶה הַזְּמַן שְׁלָכֶם. בְּוֹדַי אַתֶּם רוֹאִים כַּמָּה רִיקִים וּפְוֹחִים מְסֹתוֹכְבִים בְּטֹל, בַּחֲסֵר מַעַשׁ, אַף אֵין מַה לְקַנֵּא בָהֶם, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדִי שְׁעָמוּם. הַבְּטָלָן יוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ מַחֲמַת בְּטָלָה. וְהַצְּדִיק הָאֵמֶת — עָלָיו נֶאֱמַר: "וַתַּחֲיֶינָא אֶת הַיְלָדִים", הוּא מְחַיֶּה אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁלֹּא יַעֲזוּבוּ אֶת עֲצָמָם.

וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, כְּלָכֶם יְכוּלִים לִהְיוֹת צְדִיקִים קְדוֹשִׁים מְאֹד, אִם רַק תִּקְחוּ עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם. אַל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֵף אֶחָד, כֹּל אֶחָד צָרִיף לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ. כּוֹאֵב לִי מְאֹד לִרְאוֹת בַּחֲוֹר צְעִיר מְבֹלָה זְמַנּוֹ בְּשִׁטּוֹת, כִּי אֲזוּ מִמִּילָא הֵיצֵר הָרַע תּוֹפְסוֹ אַחֲרֵי-כֵן בְּרַעֲיוֹנוֹת מְגֻנִים, בְּהִרְהוּרִים רָעִים, בְּהִסְתַּכְּלוֹת רָעוֹת, עַד שְׁנוּפֵל לְדַכְאוּן. אֲבָל אִם הֵייתֶם עֲקֹשְׁנִים לְצִאת לְעֵק לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לִהְיוֹת צְדִיק, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה שֶׁל רַבְנֵי הַקְּדוֹשׁ, אֲנִי רוֹצֵה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אֲנִי רוֹצֵה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה שֶׁל הָאֲרִיז"ל, אֲנִי רוֹצֵה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְכוּ', זֶה נִקְרָא רְצוֹן! הָאִם עֲשִׂיתֶם פֶּעַם כָּף? הָאִם נָפַל בְּרַעֲיוֹנְכֶם פֶּעַם לְהַתְּפַלֵּל: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לִהְיוֹת כְּדַגְמַת אֱלוֹ הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהֶעֱמִידוּ תַלְמִידִים לְאֲלָפִים וּלְרַבּוֹת".

הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסֵק זי"ע תִּקַּן תְּפִלָּה לּוֹמֵר קִדְּם הַתְּפִלָּה, וּמַה מְבַקֵּשׁ שָׁם: "וּמַמְדְרָגָה לְמַדְרָגָה תַּעֲלֵנוּ, שְׁנוֹזְכָה לְבוֹא לְמַעֲלַת אַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב" — לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר, הַרְצוֹנוֹת שֶׁלוֹ הֵיוּ לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגַּת הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים. תִּתְאַרוּ לְעֲצָמְכֶם מַה נִקְרָא רְצוֹן, מַה נִקְרָאת תְּשׁוּקָה, שְׁרוֹצֵה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה גְבוּהָה כְּזוֹ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פֶּרֶק כה): צָרִיף אָדָם לּוֹמֵר, מְתִי יִגִּיעוּ מַעֲשֵׂי לְמַעֲשֵׂי אַבּוֹתֵי? ! וְאִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ כֵּן, סִימָן שְׂיִכּוּלִים לְהַגִּיעַ לָזֶה.

וּבְאֵמֶת אַתֶּם הִכִּי מְאֲשָׁרִים, שְׂיִישׁ לָכֶם מִי שְׂיֵאמֵר לָכֶם אֶת זֹאת. אֲנִי הֵייתִי בְּגִיל צְעִיר כְּמוֹכֶם, וְלֹא הָיָה לִי אֵף אֶחָד, שְׂיֵאמֵר לִי

דְּבָרִים כָּאֵלוֹ. עֲשִׂיתִי זֹאת מִרְצוֹן עֲצָמִי, וְהָיוּ לִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מְנִיעוֹת וְעֹכֹבִים. אָפְלוּ אַחַד מֵאֲנָשֵׁי הַצֹּת בִּישִׁיבָה, מְנַע אוֹתִי שְׁלֹא לְגַרֵס מִשְׁנִיּוֹת, כָּאֵלוֹ זֶהוּ עוֹן גְּדוֹל לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת, וְאָמַר שֶׁזֶה שִׁיף לְזַקְנִים, וּרְדַפְנִי עַד חֲרָמָה. מִסִּכָּן, לֹא סִים חֲיָיו בְּטוֹב, וּמָרִים. וּמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא מִכִּיּוֹן שְׁבִזָּה אוֹתִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה לְעֵינַי הַבַּחוּרִים, וּמָה עֲשִׂיתִי בְּסוֹף הַכֹּל, גְּרַסְתִּי ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת? ! הַחֲבָרִים שְׁלִי הָיוּ שׁוֹכְבִים, הִסְתַּכְּלוּ בְּעֵתוֹן, פִּצְחוּ גִרְעִינִים וְכוּ', וְעַלֵּיהֶם הוּא לֹא צָעַק, וְעַלֵּי הוּא הוֹצִיא אֶת כָּל חֲצִיו וְזַעְמוֹ.

אָבֵל לָכֶם אֵין אֶת הַבְּעֵזָה הַזֹּאת, אֲדַרְבֵּה, יֵשׁ לָכֶם זְמַן דִּי וְהוֹתֵר לְגַרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, יֵשׁ לָכֶם פְּנָאִי לְהַתְּבוּדָד וְלְצָעַק: "רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, אָנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת צַדִּיק, רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, אַחַת וּלְתַמִּיד אָנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְעֹזֵב אֶת אֲנִלְתִּי וּשְׁטִיּוֹתִי, רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, אָנִי חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי".

רַבְּנּוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ הַמוֹן סִפּוּרִים שְׁעָבְרוּ עָלָיו, וּמִדּוּעַ סִפֵּר לָנוּ? כִּי רָצָה שְׁנַחֲקָה אוֹתוֹ וְנַעֲשֶׂה כְּמָהוּ, וְנַהֲיֶה צַדִּיקִים כְּמוֹתוֹ.

לְזֹאת רָאוּ לְקַחַת עֲצָמְכֶם בִּידֵיכֶם, לְעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאָז תִּרְאוּ לְאֵילוֹ מְדַרְגּוֹת וּלְאֵילוֹ הַשְּׁגוֹת יְבִיאְכֶם הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ. חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סִפָּה נב.): יִצְרוּ שְׁל אָדָם מִתְּגַבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאֵלְמָלָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ — לֹא יוּכַל לוֹ. אִם הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ לֹא הָיָה עוֹזֵר לָנוּ, לֹא הָיִינוּ יְכוּלִים לוֹ, וְאִיךָ עוֹזֵר לָנוּ? אוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל.): אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּרָאֲתִי יִצְרַת הָרַע, בְּרָאֲתִי תוֹרָה תְּבַלִּין כְּנַגְדּוֹ; כָּל יוֹם זֶה מִלְחָמָה חֲדָשָׁה, כָּל יוֹם זֶהוּ מֵאָבֶק חֲדָשׁ, כָּל יוֹם זֶה הַתְּמוּדוֹת חֲדָשָׁה, שְׂבָאִים כָּל מֵינֵי מְסִיתִים וּמִדִּיחִים כְּנַגְדַת הַתּוֹרָה, כְּנַגְדַת הַקְּדוּשָׁה, כְּנַגְדַת הַצַּדִּיק, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ נִפְתָּה לְבוֹ לְכָל זֹאת.

קָחוּ עֲצָמְכֶם בִּידֵיכֶם, כִּי דִיקָא עֲכָשׁוּ אַתֶּם יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַעֵוָלָם, אִם לֹא תִהְיוּ בְּטִלְנִים, וְתִקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לְבָרַח מִחֲבָרִים רָעִים, אִם אַתֶּם רוֹאִים בַּחוּר, שְׂאִינוּ רוֹצֵה עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, תְּבַרְחוּ מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׂבוּרְחִים מֵאֵשׁ. רָאוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד

עח אֲשֶׁר ח' תצד בַּנְחֹל

להתפלל שחרית, מנחה, ערבית במנין, ואני רוצה מאד שתתפללו בישיבה בצותא, בקול רם, ותענו "אמן יהא שמה רבה" בקול גדול מאד, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (זהר חלק ג' כ.): אפלו נגזר על האדם שבעים שנה של גיהנום, כיון שמקבל על עצמו לצעק בקול גדול: "אמן יהא שמה רבה", הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו. השתדלו לילה למקוה בכל יום, אבל לשמר מאד — לטבל ולצאת תכף-ומיד. תלמדו בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, עד שתסימו כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, תלמדו בכל יום ח"י פרקים משניות, תגרסו המון דפים גמרא, המון דפים זהר ותקונים, ומלבד זאת תלמדו בעיון את השעור שאתם לומדים בישיבה. ואם תעשו כן, תהיו צדיקים קדושים כאלו, שיקנאו בכם כלם, ותצליחו במאד מאד.

הכפל הדבר — ראו לצית אותי, ולהחזיר דבורים אלו עמך בלבכם, ואז תזכו לכל טוב אמת ונצח.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תצד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה מה שעובר עליך. הקדוש-ברוך-הוא יעזור לך לצאת מהצרה המרה הזאת שנפלת בה.

לדעתי, את צריכה להיות מאד פתוחה, ולדבר עם בעלך כל מה שמעיק לך, ותאמרי לו, כי אי אפשר להמשיך ככה, אם הוא רוצה לשנות את דרכו — מה טוב ומה נעים, ואם לא, אז תלכי אתו לרבנות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאֲרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אִיךָ שְׂאֲתָם
מְחֻזְקִים אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי זֶה הָעֵקֶר, שֶׁהַבְּעַל יַחְזֹק אֶת
אִשְׁתּוֹ וְהָאִשָּׁה תַּחְזֹק אֶת בְּעָלָהּ, וּכְשֵׁיִשׁ הַתַּחְזֻקוֹת בֵּינֵיהֶם, אֲזִי יֵשׁ
הַבְּנָה בֵּינֵיהֶם, וּכְשֵׁיִשׁ הַבְּנָה בֵּינֵיהֶם, יֵשׁ שְׁלוֹם-בַּיִת בֵּינֵיהֶם. וְאִשְׁרֵי
הַזּוֹג שְׁמִבְיָנִים זֶה אֶת זֶה.

בְּעֵת הַהֲרִיזוֹן טוֹב לְאִשָּׁה לֹאמַר הַרְבֵּה שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים, אָשֶׁר
מֵאֵד מְסַגֵּל לְהוֹלִיד בָּנִים צְדִיקִים.

רְאֵי לְהִרְחִיב לְבַעֲלֶךָ אֶת דַּעְתּוֹ, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאֲרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי שְׂמַח לְשִׁמְעַע אִיךָ אֲתָה
מְחֻזְקִים אֶת עֲצָמְךָ עַל אֵף כָּל הִרְיָדוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁלָּךְ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתַּחְזֻקוֹת גְּדוֹלָה בְּכָל יוֹם
וְיוֹם לֹא לְבָרַח מִרַבּוֹנוֹ ו"ל, רַק לְהִשָּׁאֵר אֶצְלוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּתַמִּימוֹת
וּבִפְשִׁיטוֹת גְּדוֹלָה.

רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ לָךְ,
וְאִפְלוּ שֶׁהִנְקָדוֹת הַטּוֹבוֹת מְלֵאוֹת פְּצָעִים, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהַתְחַזֵּק
מֵאֵד, וְלֹא לִפְלֵ בְּדַעְתְּךָ בְּשׁוֹם אִפְּן שְׁבַעוֹלָם כָּלֵל.

פ אֲשֶׁר ח' תצו — ח' תצח בְּנַחֵל

רְאֵה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל בְּהִפְצַת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּמִסִּירוֹת
נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, כִּי זֶה תִּקְוֶנָה הַפְּרָטִי עַל כָּל הָעֶבֶר שְׁלָךְ.

מָה מְאֹד תִּשְׁמַר שְׁלֹא תִמְעַל מֵעַל בְּכִסֵּף שֶׁל הַדְּפֹסָה, שֶׁהוּא
כִּסֵּף שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ וְ"ל אָמַר:
יֵשׁ עֲנִין שִׁיתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

אֲנִי מִקְּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְצֵאת וּלְגַמֵּר אַחַת
וּלְתַמִּיד אֶת הָעֲנִין, וְלֹא תִדַּע עוֹד מִצְרוֹת כְּאֵלוֹ. אֲבָל לְעַת עֵתָה אִם,
חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, יִקְחוּ אוֹתְךָ שׁוֹב, אֲזוּ תִקַּח עִמָּךְ כְּמוֹת גְּדוּלָה
שֶׁל קוֹנְטְרַסִים חֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְתַחֲלִקֵם שָׁם,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְהַחֲזִיר אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל
בְּתִשׁוּבָה. הַעֲקֹר אֵל תִּפְחַד כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

את מכתבכם לנכון קבלתי.

אודות מה שעובר עליכם בענין ילדים, עליכם להתחזק בבטחון גמור בו יתברך, ואז בנדאי תזכו לישועה.

נא ונא לא ליאש עצמכם בשום אפן שבעולם, כי גדול אדוננו רב להושיע.

ראו לקיים דברים אלו, ואז תושעו: 1. ראו להדליק שני נרות של חלב ושני נרות של שמן זית לכבוד שבת-קדש, ולהתפלל אז הרבה על ילדים, כי התפלה שהאשה מתפללת בעת הדלקת נרות, מאד מקבלת למעלה בשמים. 2. ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן פשרות, ואם לא חסר על איזו דלת מאיזה חדר מזוזה. 3. ראו לארח בכל שבת איזה אורח, כי הכנסת אורחים מסגלת מאד להולדה. 4. היה ראוי, שתקנה לאשתך ה"א הנעשה מכסף, ותשא את זה תמיד על צנארה (יכולים לקנות דבר זה בכל חנות של תכשיטים). 5. ראו מאד לשמר על פשרות המאכלים, שיהיו כל מאכליכם פשרים, ותדקדקו מאד על זה. אם תקבלו על עצמכם דברים אלו לקיים, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא להוליד בנים ובנות, ותקראו אותם על שמות הצדיקים הקדושים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תצט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היניק והחפים...
נרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני שמח לשמע, איך שילד צעיר כמוך יזכה להרגיל את עצמו לילך בדרכי רבנו ז"ל, אשריך ואשרי חלקך.

נא ונא ראה להתפלל את התפלות הקבועות מתוך הסדור
דיקא, וכן תרגיל את עצמך כל ימי חייה, כי זה עקר גדול להרגיל
את עצמו בזה, וכפי שמתרגלים בדבר זה מימי קטנותו, ככה ימשך
עליו כל החיים. כי בכלל, מה טוב ומה נעים לומר הכל מתוך
הסדור דיקא, ברפת-המזון וקריאת שמע שעל המטה וכו' וכו'.

ראה להתמיד הרבה בלמוד משניות, כי אשרי הילד המרגיל
את עצמו עוד מימי צעירותו לומר הרבה פרקים משניות, עד שיזכה
לסים בכל יום ח"י פרקים משניות, ועל-ידי-זה יזכה לסים בכל
חדש ששה סדרי משנה, אשר אין למעלה מזה בהצלחת האדם
בגשמיות וברוחניות.

העקר ראה להכניס את הראש שלך בתוך הלמוד שאתה לומד
בישיבה.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, שתזכה להתגדל בלמודים
ולהתעלות, והוריד היקרים ירוו רב נחת ממך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תק.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו יחדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, איך שאתה
מחזק את עצמך בדרכי רבנו ז"ל.

אשרינו מה טוב חלקנו, שזכינו להתודע מרבי אמת כזה, רבי
תמים כזה, שמחזק ומאמץ אותנו להחזיק מעמד בכל מה שעובר
עלינו, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל?! וראוי לנו לשמח על זה
מאד מאד בשמחה אין סופית, ובפרט אתה, אחר שעבר עליך מה
שעבר מבית ומבחוץ, עם כל זאת עזר לך הקדוש-ברוך-הוא באשה

אָשֶׁר ח' תקא — ח' תקב בנחל פג

משפּלֶת וּבְכַנִּים נְחַמְדִּים, בֵּן יַעֲזֹר לָךְ הִלְאָה, שְׁתִּזְכֶּה לְחַנּוּכָם וּלְגִדְלָם
בְּנִקְל, וְתִהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְע, וְתִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶפְלוּ עֲשָׂרִים
דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית,
הַצְּלָחָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַהַצְּלָחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי. וּמְאֹד אֲנִי מִצְטַעַר מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
בְּבִיתְךָ.

מָה אִמַּר וּמָה אֲדַבֵּר, אֶת צְרִיכָה לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה מִהַשָּׁמַיִם, וְרַק
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יָכוֹל לַעֲזֹר לָךְ, עַל-כֵּן רְאֵי לְבָכוֹת אֵלָיו
תָּמִיד, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוֶם וִירַחֵם עָלֶיךָ, כִּי רַק
הוּא יָכוֹל לַעֲזֹר לָךְ.

נָא וְנָא לְרֵאוֹת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת לְהַרְבוֹת בְּבִכְיָה לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁהֵאֲשָׂה מִתְּפִלָּת אֹז, מְאֹד מְסַגֶּלֶת לְהַתְּקַבֵּל
בְּשָׂמִים. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת
תְּפִלָּתְךָ, וְתִזְכֶּי לִישׁוּעָה מִהַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תקב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ז טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע איך שאתה מחזק את עצמך בתקף קטנותך ונדחקותך, אשר זה העקר בזה העולם, לחזק את עצמו מכל מה שעובר עליו.

הדבק את עצמך בו יתברך, ותמיד תזכר, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, וכל מה שתכניס בעצמך ידיעה זו, יותר תזכה להכלל בו יתברך, פי האמונה היא הדבקות, אשרי מי שזוכה להגיע לאמונה כזו, אשר על ידי זה ידבק את עצמו בו יתברך. תאמין לי, כי דבקות אחת אליו יתברך עולה על הכל, אשרי מי שדבוק תמיד בו יתברך.

ראה לדבר הרבה עמו יתברך, כי כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, ותעשה שמח בבית, ותשמח את אשתך ואת ילדיך, ובזכות השמחה תבוא לך פרנסה בשפע ובנקל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער על כל הסבל והצער שיש לכם בביתכם. לדעתי, הוא סובל ממחלת העצבים, וצריכים לאשפז אותו כמה שיותר מהר.

נא לבדק את כל המזוזות בבית אם הן כשרות, ואם אין חסר באיזו דלת של איזה חדר מזוזה.

הקדוש־ברוך־הוא ישלח לאבא רפואה שלמה מהשמים,

אֲשֶׁר ח' תקד — ח' תקה **בנחל** פה
רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל. וכפי הנראה
הוא חולה עצבים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תקד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

אהובי, אחי היקר! מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך, וזה
כמה זמן שלא פתבת לי, ובנדאי עובר עליך מה שעובר ברוחניות
ובגשמיות, על-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם,
ואל תניח את עצמך לפל, ובפרטיות שזכית להיות כבר על ציון
רבנו ו"ל, ראוי לך מאד מאד לשמח בזה. ומעלת הזוכה להיות על
ציון רבנו ו"ל — אין לתאר ולספר כלל, ועליך להיות מאד מאד
שמח על זה.

נא ונא ראה להתחזק בשעורים כסדרן, אפלו מעט דמעט, כי
סוף כל סוף לא ישאר לנו רק זה.

אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבי
אמת בזה, טוב להודות להשם יתברך על כל החסד הנם שעשה
עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

ראה להתמיד בספרי רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות גמורה, ואל יחסר לך יום מבלי למוד "לקוטי-מוהר"ן", אפלו קצת כפי שנתחלק לימי החדש, ועל-ידי-זה תזכה לסיים לכל הפחות במשך שנים או שלשה חדשים את כל ה"לקוטי-מוהר"ן", אשר רבנו ז"ל מאד הזהירונו ובקשנו ללמד ספרו הקדוש, ואשרי מי שזוכה לצית אותו בכל זה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא להתחזק תמיד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לבטל ולבלבל אותך.

העקר הרגל את עצמך להיות בשמחה תמיד, כי השמחה עולה על הכל, ואין לך עוד מדרגה בעולם, שאפשר להגיע אליה כמו מדת השמחה.

עליך לדעת, כי בנגל לאדם לעשות כל עבודות שבעולם, מלהגיע אל העבודה הגדולה של שמחה, אשר זה עולה על הכל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמיד תהיה שמח ועליו, ותהיה רק שמחה בביתכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מִבְּנִיכֶם, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֲצֵל מִי לְמַד דְּבָרִים נְבוֹכִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר הֵם מְנַגְּדִים לְגַמְרֵי לִי־הַדּוֹת בְּכֻלָּל וְלַחֲסִידוֹת בְּפִרְט.

פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח מַכְתָּב לְבְנֵיכֶם, אֲקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִרְצָה לְצִיַּת אוֹתִי, וְגַם אֲנִי שׁוֹלַח לוֹ כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים שְׁיַעֲזִיב בָּהֶם, וְשְׁיִכְנִיסוּ בּוֹ תַקְוָה טוֹבָה לְבַל יִדָּאג וּלְבַל יִתְיַאֵשׁ וּלְבַל יִבְלַבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּהַיֶּה לְבְנֵיכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְשְׁיִרְצָה לְצִיַּת, וְחֲאֲשִׁפּוּ אוֹתוֹ בְּבֵית חוֹלִים, וְעוֹד תִּרְוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּב הוֹרִיךְ הַיְקָרִים, וּבוֹ סָפְרוּ לִי אֶת אֲשֶׁר קִבְּלֹתָ עָלֶיךָ — עֲבוֹדוֹת מְשֻׁנוֹת כְּמוֹ תַעֲנִיּוֹת וְסִגּוּפִים, עַד שֶׁנִּחַלְשָׁתָ לְגַמְרֵי, וְהַרְוֵפְאִים רוֹצִים לְאֲשַׁפּוֹ אוֹתָךְ בְּבֵית-חוֹלִים וְכו', וְנוֹסֵף עַל כָּל הַצָּעֵר הַזֶּה אֵינְךָ מְנִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת מְאֲשַׁפּוֹ בְּבֵית-חוֹלִים.

וְהִנֵּה עָלֵי לְגִלוֹת לָךְ, כִּי כָּל הַדְּרָךְ שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצָמְךָ, הֵיא דְרָךְ טְעוֹת וְדְרָךְ עֲקֻלְקָלוֹת, אֲשֶׁר תּוֹלִיכְךָ בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, כִּי אֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֹפֵץ בְּדַרְכִים כְּאֵלוֹ, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁחָטָא לְפָנָיו

ימים ושנים, גלה לנו רבנו ז"ל, מאורן ורפן של ישראל, שעקר התשובה בדורות אלו היא רק על-ידי שמחה, שכל מה שהאדם יודע שחטא יותר, עליו להתחזק מאד להיות בשמחה על נקדת יהדותו, ושיהיה יקר בעיניו כל מצוה שזוכה לקיים, וכל מה שיודע שחטא יותר, עליו לשמח ביותר, שזוכה לעשות רצונו יתברך, וזה עקר התשובה לכל בעל עברה.

ואל תחשוב שהיא תשובה קלה, כי עליו הראיה, שדבר זה הוא הכי קשה וכבד לאדם לזכות להגיע אליו, ובנגל יותר לאדם להתענות ולסגף את עצמו ולקחת על עצמו כל מיני עבודות קשות, העקר לא להיות בשמחה. על-כן, לדעתי, ראה לעזב את כל העבודות הקשות שלך, שרק דרך הפוכה היא.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי בזה, ואז תבוא על שכרך בזה ובבא לנצח.

הדבר הראשון, ראה לאשפז את עצמך בבית-חולים, כדי שתקבל פחות חדשים.

המאחל לך ברכה ורפואה שלמה מן השמים.

עליך לדעת, כי מצות כבוד אב ואם היא המצוה הכי גדולה ויקרה מכל המצוות. וחכמינו הקדושים קראו לזה 'חמורה שבחמורות' (עין דברים רבה, פרשה ב', סימן ר').

ח' תקט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את כל מכתביך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אֲשֶׁר ח' תקי בְּנַחֵל פט

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְעַקֵּר הַחֲזוּק
הוּא לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׁהָאָדָם בְּשִׂמְחָה, נִתְרַחֶבֶת לוֹ
דַּעְתּוֹ, וְאֵין לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

עַל הָאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת שִׂמַּח בְּחֻלְקוֹ תָּמִיד, וְשִׁלָּא
יְהִי לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת עַל שׁוּם בְּרִיָּה, וְאִזּוֹ יִחְיֶה חַיִּים נְעִימִים וְשִׂמְחִים
מְאֹד. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לָזֶה!

רְאֵי לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וּבִשְׂכַר זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בִישׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תקי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שָׂאתָ מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לִילָךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל.

יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, שְׁתִּזְכָּה לְהַצְּלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכֹל
אֲשֶׁר תִּפְגֹּה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

נָא וְנָא לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
כִּי הַשִּׂמְחָה הַתְּדִירָה מִמְּשַׁכֶּת לְאָדָם שֶׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה. וְאִם הָיָה
בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַשִּׂמְחָה, הָיָה מְאֹד מְאֹד שִׂמְחִים כֹּל יְמֵי
חַיֵּיהֶם.

זֶה עַקֵּר הַעֲבוּדָה הַקְּשָׁה שְׁבַכָּל הַעֲבוּדוֹת, לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ אֶל
מִדַּת הַשִּׂמְחָה. וּכְפִי גְדֻלַּת הַשִּׂמְחָה אֵי אֲפָשֶׁר לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, רַק
עַל-יְדֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כִּי מְאֹד אוֹרֵב הַבַּעַל-דְּבָר עַל דְּבַר זֶה,

ומכניס מתחים בבית, העקר שהאדם לא יבוא ויגיע אל מדת השמחה.

על-כן ראה לשמח בעצמך, ולשמח את אשתך ואת ילדיך, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליכם שמחה ממקור השמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקיא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך.

אם אמנם עדין עובר עליך מה שעובר, עם כל זאת עליך להתחזק ולהחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבְּעוֹלָם, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב. וכבר דברתי עמך פנים אל פנים, כי את כל אחד בזה העולם מנסים בנסיון אחר, ואשרי מי שזוכה להתחזק מעמד מכל הנסיונות שמנסים אותו. ועקר הנסיון הוא בפרנסה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיתהפך אצלך הכל לטובה, ותזכה לברכה והצלחה מן השמים, ולא יחסר לך — לא בגשמיות ולא ברוחניות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אשר ח' תקיב — ח' תקיג בנחל צא

ח' תקיב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נארא, כ"ח טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליכם בביתכם.

לדעתי, אם תלכו עמו בצורה יפה, תפעלו אצלו בנקל, כי עם מדת אהבה והתקרבות יכולים לפעל, יותר מאשר פועלים בכעס ובצעקות ובמחלקת ובמריבות. על-כן ראו להשתדל ללכת עמו רק בדרך אהבה והתקרבות, ואף שאני יודע, שמרב המתח כבר הכל קשה, עם כל זאת כדי להציל את המצב, צריכים ללכת עמו רק בדרך של אהבה.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף, חזקי את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה להכל.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תקיג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נארא, כ"ח טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, איך שאת מחזקת את עצמך, אשר אין למעלה מזה. ובפרט אחר מה שעבר עליכם.

עליכם לדעת, כי מצות השמחה היא עולה על כל המצוות, ואשרי מי שזוכה להיות תמיד בשמחה, ואף שזה דבר הכי קשה להגיע אליו, אבל זה עקר גדלת האדם, שזוכה להחזיק מעמד,

בְּנַחַל

ח' תקיד

אֲשֶׁר

צב

וַיְהִי תָמִיד שְׂמֵחַ. וּבִפְרֹט אִשָּׁה, שְׂמָאד מְצוּי אֶצְלָהּ הַשְּׂבָרוֹן לֵב
וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר בְּבֵית, כְּנֶגֶד זֶה אֲשֶׁרֶיהָ וְאֲשֶׁרֶי
חֻלְקָה, שֶׁהִיא זוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מִרְבְּנוּ ו"ל, וּמָה הָיִינוּ
עוֹשִׂים בְּלִעְדֵינוּ?!

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נֶאֱרָא, כ"ח טֵבַת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יָאִיר.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֶת הַבְּשׂוּרָה הַמְּשַׁמַּחַת, שְׂזַכִּית
לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רְבֵנוּ ו"ל בְּעִיר אוֹמֵן.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! מִכָּל זֶה יְכוּלִים לְרְאוֹת אֶת גְּדֹל
מַעְלַת הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוּדוֹת, כִּי זֶה כְּמָה זְמַן שְׂאִתָּה כָּבֵר מִתְּפִלָּל
עַל זֶה, וְעַל-פִּי-רַב חֲשַׁבְתָּ, כִּי לְעוֹלָם לֹא תִגִּיעַ אֵל זֶה, וּלְבִסּוּף עֶזֶר
לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזַכִּית לְזֶה, וּכְבוֹדָאֵי הוּא רַק בְּזַכוּת הַתְּפִלָּה.

עַל-כֵּן רְאוּהָ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר בְּאֵמַת מִי שְׂמַסְתַּכֵּל בְּעֵינֵי הָאֵמַת, רוֹאֶה שְׂאִין לָנוּ בְּזֶה
הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׂאָנוּ צְרִיכִים, כְּמוֹ
שְׂגִלָּה לָנוּ רְבֵנוּ ו"ל. וְאִף שְׂזֶה מָאד מָאד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֵין לָנוּ
עֲצָה אַחֲרַת, רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוִס
וַיִּרְחַם עָלֵינוּ. עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי מָה שְׂהַתְּפִלָּה פּוֹעֵלַת שׁוֹם דְּכָר
שְׂבָעוֹלָם לֹא יַפְעַל, אֲשֶׁרֶי מִי שְׂחֻזַק בְּעַבּוֹדַת הַתְּפִלָּה תָּמִיד, אֲשֶׁרֶי
לוֹ וְאֲשֶׁרֶי חֻלְקוֹ.

אֲשֶׁרֶנוּ מָה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂזַכִּינוּ לְהַתְּוַדַּע מִרְבֵּי

אֲשֶׁר ח' תקטו – ח' תקטז בַּנְּחֵל צג

אָמַת כְּזֶה, מַעֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד אָנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה.
יְעֹזֵר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְלֵא מִשְׁאַלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה, וְתִזְכּוּ
לְהִתְחַתֵּן בְּלַבְכֶם, וְשִׁיחִיָּה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד רַק שְׂמֵחוֹת, וְלֹא תִדְעוּ עוֹד
שׁוֹם צַעַר.

שְׁמְרוּ עֲצֻמְכֶם מְאֹד לֹא לְחַלֵּל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמְרוּ
עֲלֵיכֶם.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁהָאָמָא תְּדַלִּיק שַׁבְּעָה גְרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנֵי גְרוֹת
שֶׁל שֶׁמֶן זֵית לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלִבְקֵשׁ אִזּוּ מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ אֵת כָּל מֵה
שֶׁהִיא צְרִיכָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ אֵת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
אֵת תְּפִלָּתָהּ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת אִזּוּ מְאֹד מְסֻגָּלָת, וּבִפְרִט
כְּשֶׁהִיא מְבַקֶּשֶׁת עַל יְלָדִים.

רְאוּ לֶאֱכֹל רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, וְזֶה יָבִיא לָכֶם בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך. לדעתי, אם תרגיל את עצמך לילך בדרך רבנו ז"ל, אז תהיה ברכה והצלחה במעשי ידיך, ובפרטיות אם תתחיל ללמד פפי הסדר-הדרך-הלמוד שלו, אשר מי שמרגיל את עצמו לילך בדרך הקל והנעים הזה, מצליח ברוחניות ובגשמיות, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל!

לדעתי, זה שנקנסה לך מחשבה משדים ורוחות ואי הצלחה וכו' וכו', הכל רק דמיון גדול. ראה להוציא את עצמך מהדמיונות האלו, ואז תזכה להצלחה רבה.

פה אני שולח לך כמה קונטרסים מספרי רבנו ז"ל, ומי יתן שתזכה לצית, ואז תהיה לך ברכה והצלחה מן השמים.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר מלא כל הארץ כבודו, וכל דבור ודבור שאדם מדבר עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה שאין כמוה, ואשרי מי שמרגיל את עצמו לבקש את כל מה שצריך רק ממנו יתברך.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא שהקונטרסים האלה יפיתו בך חיים חדשים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקיז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מכם, איך שאתם מחזקים את עצמכם, בן ראוי תמיד — לחזק איש את רעהו.

עליך לדעת, כי כשהאשה מחזקת את בעלה, נעשה מזה יחוד

אֲשֶׁר ח' תקיח בְּנַחֵל צה

גְּדוֹל בְּשָׂמִים, בְּסוֹד (יְרֵמְיָהּ לֵא, כֹּא): "נִקְבָּה תְּסוּבָב גָּבֵר". וּבִפְרָט אֶת, שְׁעֲלִיף לְשִׂמְח מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ וּלְחִזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ, וּלְתַן בּוֹ הַרְגָּשָׁה, שִׁירְגִישׁ עֲצָמוֹ עֲצָמָי, וְיִהְיֶה לוֹ אִמּוֹן בְּעֲצָמוֹ, אֲשֶׁר מְאֹד חָשׁוּב דְּבַר זֶה לְמַעַלָּה.

רְאוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים עַל נַעַם חֲלֻקְתְּכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זֹכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּפִרְנֶסָה בְּנִקְלָה, וּלְשִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ. יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְשׁוֹב בְּאַמֶּת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף אֶצְלֶךָ לְטוֹבָה. וְחֲכַמְיֵנו הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיצֵה כֵּט): גִּזְלֵנוּ וְאִינוּ יוֹדְעֵי לְמִי גִזְלֵנוּ, יַעֲשֶׂה מִהֵן צָרְכֵי רַבִּים; וְאִילוּ צָרְכֵי הַרְבִּים יוֹתֵר גְּדוֹלִים יֵשׁ מִהַדְּפָסֶת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מְחִזְרִים בְּנֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְגַדֵּב בְּכָל פַּעַם לְהַדְּפָסֶת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׂתִזְכֶּה לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶהוּ תְּקוּנָה נְפִלְאָה עַל הַכֹּל. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂחֹזֵק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּו.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

צו אשר ח' תקיט — ח' תקב בנחל

ח' תקיט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רָאָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ בְּצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הָאָרֶץ
ז"ל, וְתִבְקֶשׁ שָׁם בְּכֹל יוֹם בְּעַדִּי, וּמֵאַחַר שְׁזָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂאַתָּה הוֹלֵךְ לְשָׁם בְּכֹל יוֹם, רָאָה לְהַזְכִּירָנִי שָׁם לְטוֹבָה, וְגַם
עַל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַבַּיִת יוֹסֵף ז"ל וַיִּתֵּר הַצַּדִּיקִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקכ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נֵעַם חֶלְקְךָ,
אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלֶךָ.

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּמֵה יָפָה
יִרְשָׁתֵנוּ, שְׂקִבְלָנוּ מִמוֹתֵהֶנּוּ ז"ל, וּמֵה נִעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאָנוּ יוֹשְׁבִים
בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

רָאָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם חֲבֵרֶיךָ, וְגַם תִּרְאֶה לְהַפְּיֵץ לָהֶם סִפְרֵי רַבֵּנוּ
ז"ל, וְזֶה תִּקּוֹן גְּדוֹל עַל הָעָבֵר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ח' תקכ"א בְּנַחֵל צו

מה טוב ומה נעים, אם היית זוכה להדפיס את הקנטרס: "מציאת הזיוג", ולהפיצו בכל קצווי הארץ. ובעוונותינו הרבים, עובר על רוקים ורוקות מה שעובר, והם מאד שבורים, ואשרי מי שיזכה להדפיס את הקנטרס הזה, ואשרי ואשרי מי שיזכה להפיצו בתפוצות ישראל.

ח' תקכ"א.

בעזרת השם יתברך, יום ששי – ערב-שבת-קדש לסדר וארא, כ"ט טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לעלות תמיד מעלה מעלה, ותאחז עצמך ברבנו ז"ל כל ימי חייך. ועל זה צריכים הרבה תפלות, כי הבעל-דבר אורב על כל אחד ואחד בכל יום ויום בכל מיני נכלי ערמומיות, איך לעקר בני-אדם מהשרש.

נא ונא ראה להתמיד בכל יום בכמה מכתבים משאלות ותשובות "אשר בנחל", ושם תמצא התחזקות נפלאה ונוראה על כל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות. אשרנו מה טוב חלקנו, שאנו זוכים לידע מרבנו ז"ל, טוב להודות להשם יתברך על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מחמת טרדות השבת קצרתי עכשו, ואני שולח לך פה כמה מכתבים כלליים שכתבתי לכל תלמידי "היכל-הקדש" די בכל אתר ואתר.

צח אֲשֶׁר ח' תִּקְבַּב — ח' תִּקְבַּג בַּנְּחָל

ח' תִּקְבַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֶרָא, רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר
עֲלֶיכֶם בְּבֵיתְכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁפָכֵךְ לֹא תִדְעוּ מִשׁוֹם צָרָה
וְיִסּוּרִים, וּכְכֹר תִּבּוֹא נַחֲמָה בְּבֵיתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּיכֶם, וְאוּרוֹ
יִתְפָּרֵךְ יְאִיר בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

נָא וְנָא לְשָׁמֹר מְאֹד עַל כְּשָׁרוֹת הַמְּאֻכָּלִים, לְאָכַל רַק דְּבָרִים
כְּשָׁרִים. גַּם רְאוּ לְשָׁמֹר מְאֹד אֶת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר
עֲלֶיכֶם. רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, אִם הֵן כְּשָׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
אִיזוֹ מְזוּזָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תִּקְבַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֶרָא, רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה יִגִּיעוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה
מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֶיכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיכֶם חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים,
וְיִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַנְּכֶם ... נְרוֹ יְאִיר.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁבַנְּכֶם יִתְחִיל לֵילֵךְ, וְתַהֲיֶה לוֹ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַגְלָיו, וְלֹא תִדְעוּ כְּכֹר מִשׁוֹם צָעֵר, וְיַהֲיֶה לָכֶם רַק
נַחַת מִמְּנוֹ, וְתַהֲיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

אֲשֶׁר ח' תקכד בְּנִחָל צט

נָא וְנָא לְשִׁמּוֹר אֶת הַשַּׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הִיא תִשְׁמַר עֲלֵיכֶם.

רְאֵי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן וַיִּתְּ לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלִבְקֶשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עַל בְּנֵיכֶם, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁמִתְפַּלְלִים אִזּוּ, מְאֹד מְסֻגָּלוֹת וּבִפְרָט לְאִשָּׁה.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת הַמְזוּזוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה אִיזוּ מְזוּזָה בְּאִיזָה חֶדֶר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֶדֶר וְאֵרָא, רֵאשׁ חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצִטְעֵר מִכֹּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁלֹא תִדְעוּ כִּכֹּר מִשׁוּם צָרָה וַיִּרְחִיב לָכֶם, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ — תִּשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ שְׁלֹא לְחַלְלָהּ, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה תִּבְּא בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, כִּי הַשַּׁבַּת מְעֻשָּׂרַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוּ דִלְת מְזוּזָה.

חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּנְיַחוּ אֶצְלְכֶם הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן, אֲשֶׁר הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְנִסְעַ פַּעַם אֵל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַגֵּס בְּעִיר הַקְּדוֹשׁ טְבֻרְיָה, וְלְהַדְלִיק שֵׁם

גַּר שֶׁל שְׁמֹן זַיִת לְשֵׁמוֹ וּלְזָכְרוֹ, וְעַל־יַד־זֶה יִמְשֹׁךְ חֶסֶד וְרַחֲמִים עַל כָּל אַנְשֵׁי בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּדֶּה, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרָה וְאֶרְאָה, רֵאשׁ חֲדָשׁ שֶׁבֵּט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַבְרָכֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" וּנְשׁוֹתֵיהֶם, הַיְוִנָּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סְנֵהדְרִין מ.ב.): תָּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל, אֲלֵמְלָא זְכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלָא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אַבִּיהֶם שְׁבַשְׁמִים פְּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ — זַיִם; מַהִי הַמְשַׁמְעוֹת בְּזֶה? אֱלָא יְדוּעַ, שְׁלִרְבְּנוּ ז"ל הָיָה תַלְמִיד בְּשֵׁם ר' חֵיִיקָל, הוּא הָיָה הַחֲזָן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְאֹד מְאֹד מְקָרֵב אֵלָיו, כְּכֵן בֵּית מִמְּשֵׁ. אָדָם שֶׁמְסַתּוֹבֵב יוֹתֵר מְדִי אֶצֶל הַצְּדִיק, נִדְּמָה לוֹ שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַחֲבֵר שֶׁלוֹ, כִּי הוּא נִכְנָס וְיוֹצֵא, יוֹצֵא וְנִכְנָס, עַד שֶׁנִּדְּמָה לוֹ כִּי הוּא מִבֵּין אֶת הַצְּדִיק, זֶה הָיָה ר' חֵיִיקָל. הוּא יָדַע אֶת כָּל הַמְּסֹתוֹרִין שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כְּגוֹן: רַבְּנוּ ז"ל צָם מִשְׁבַּת לְשַׁבַּת, בְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת הוּא אֲכָל סְעֻדַת מְלִיחָה מְלֵכָה, וְעַד לֵיל שַׁבַּת הַבָּא הָיָה צָם, שִׁשָּׁה יָמִים רְצוּפִים, וְעָשָׂה כֵּן שְׁמוֹנֵה־עָשָׂר שָׁבוּעוֹת בְּשָׁנָה, וְעוֹד לֹא הָיָה אִזּוֹ בְּגִיל עֲשָׂרִים. אֲנַחְנוּ כְּשֶׁמְתַעַנִּים יוֹם אֶחָד, אֵינְנוּ יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת הַתַּעֲנִית, וּמְחַפִּים כְּבָר שִׁיְהִיָּה צֵאת הַכּוֹכָבִים, וְיוֹצֵאִים כָּל רֵגַע לְרֵאוֹת אִם כְּבָר אֶפְשָׁר לְאָכֵל, וְקָשָׁה לָנוּ לַעֲבֹר יוֹם אֶחָד שֶׁל תַּעֲנִית, וְרַבְּנוּ ז"ל הַתַּעֲנָה מִשַׁבַּת לְשַׁבַּת, וְאִף אֶחָד לֹא יָדַע אֶת זֹאת, שֶׁלֹּא אֲכָל — לֹא בַּיּוֹם וְלֹא בַּלַּיְלָה, רַק ר' חֵיִיקָל יָדַע, כִּי הוּא תָּמִיד הָיָה נִכְנָס וְיוֹצֵא אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל. וְכִשְׁהִכְנִיסוֹ לְרַבְּנוּ ז"ל אֶת הָאֲכָל לְחֻדְרוֹ שֶׁהָיָה סְגוּר שָׁם, אָמַר לְר' חֵיִיקָל: תִּטַּל מֵהָר אֶת יָדֶיךָ וְתֵאכֵל, וְנָתַן לוֹ אֶת כָּל הַסְּעֻדָה, וְאָמַר לוֹ שִׁישְׁתַּק, וְלֹא יִסְפֹּר

אֲשֶׁר ח' תקכה בְּנַחֵל קא

לְאִישׁ אֶת הַדָּבָר. וְאִם־כֵּן הָיָה כָּל־כֶּף קָרוֹב לְרַבְּנוּ וְ"ל, שְׂיָדַע אֶת
הַמְּסֻתוֹרִין, שְׂאָפְלוּ הַרְבֵּנִית לֹא יָדָעָה. הִיא הִכִּינָה אֶכְל לְרַבְּנוּ וְ"ל,
וְרַבְּנוּ וְ"ל נָתְנוּ לְר' חֵיִקֵּל.

פַּעַם אַחַת כְּשֶׁרַבְּנוּ וְ"ל הִתְעַנָּה, הִגִּיעַ לֵיל רַבִּיעִי, וְרַבְּנוּ וְ"ל
נִחְלַשׁ כָּל־כֶּף, עַד שֶׁהֵחֵל לְצִאת לֹו דָם מִהַאֶף מֵרַב חֲלָשָׁה, וּמִהָעֵינַיִם
זָלְגוּ דִמְעוֹת, וְרַבְּנוּ וְ"ל הִשְׁכִּיב עֲצָמוֹ עַל הַסַּפָּה מֵרַב עֲלֻפוֹן. אָמַר
אֲז ר' חֵיִקֵּל לְרַבְּנוּ וְ"ל: אַתֶּם מְכַרְחִים לְאָכֵל, אִם לֹא, אֵלֶיךָ לְפָרְסֵם
אֶת הַדָּבָר. וְרַבְּנוּ וְ"ל הִסְבִּירוֹ: תִּרְאֶה, זֶה קָרָה כְּבָר לְפַעְמַיִם מֵרַב
חֲלָשָׁה, וְאָעֵבֵר עַל זֹאת. וְר' חֵיִקֵּל הִתְעַקֵּשׁ: לֹא, אַתֶּם מְכַרְחִים
לְשֹׁבֵר אֶת הַתְּעֻנִית וְכוּ' וְכוּ'. וְרַבְּנוּ וְ"ל בְּחֻכְמָתוֹ שָׂאֵל אֶת ר' חֵיִקֵּל:
וּמָה תַעֲשׂוּ לִי לְאָכֵל? וְעֲנֵה ר' חֵיִקֵּל — עוֹף וּמָרָק. וְאָמַר רַבְּנוּ
וְ"ל: בְּסֻדָּר, לֶךְ תִּשְׁחַט לִי עוֹף, (כִּי הוּא הָיָה גַם שׁוֹחֵט וּמוֹהֵל),
וְהֵלֶךְ ר' חֵיִקֵּל וְשָׁחַט אֶת הָעוֹף, וּמָרַט נוֹצוֹתָיו וְהִכְשִׁירוֹ, וּבִין כֶּף
חֲלָפוֹ שְׁעוֹת רַבּוֹת, וְעַד שֶׁבִשֵּׁל וְכוּ', כְּבָר הָיָה אַחַר חֲצוֹת הַלַּיְלָה.
וְרַבְּנוּ וְ"ל הִרְגִישׁ כְּבָר טוֹב יוֹתֵר. וְנִכְנַס ר' חֵיִקֵּל בְּשִׂמְחָה עִם מַגֵּשׁ
עָמוּס בְּצִלְחַת מְרָק וּבִשֶׁר וְכוּ', וְאָמַר: רַבִּי, תִּטְלוּ יָדַיִם וְתֹאכְלוּ.
וְרַבְּנוּ וְ"ל אָמַר לוֹ: חֵיִקֵּל, תִּתְחִיל לְשִׁיר לִי אֶת הַנְּגוּן, וְהֵחֵל לְשִׁיר:
"מַעֲיֵן עוֹלָם הֵבֵא, מַעֲיֵן עוֹלָם הֵבֵא, יוֹם שִׁבְתְּ מְנוּחָה, כָּל הַמַּתְעַנְּגִים
כֶּה יִזְכּוּ לְרַב שִׂמְחָה", וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ וְ"ל: עוֹד פַּעַם. וְהֵחֵל לְשִׁיר
שׁוֹב: "מַעֲיֵן עוֹלָם הֵבֵא וְכוּ', וְעָשָׂה רַבְּנוּ וְ"ל תְּנוּעָה עִם הַיָּד
שְׂשׁוּב וְשׁוֹב יְשִׁיר, וּבִין כֶּף ר' חֵיִקֵּל הִחֲזֵן עָשָׂה כָּל־כֶּף הַרְבֵּה
סְלוֹסוּלִים וּסְגִינֵת עֵינַיִם, וְשָׁר כָּל הַלַּיְלָה, וּלְפַתַע אָמַר לְרַבְּנוּ וְ"ל:
אוֹי, צְרִיכִים לְרֹאוֹת מָה קוֹרָה בַּחוּץ, אוֹלֵי כְּבָר הָאִיר הַשַּׁחַר וְכוּ',
וְהִלְכוּ לְהִתְפַּלֵּל. וְרַבְּנוּ וְ"ל בְּחֻכְמָתוֹ דָּחָה אוֹתוֹ בְּאֶפֶן הַזֶּה. וְאִם־כֵּן
כְּשִׂישׁ אַחַד שֶׁנִּכְנַס וְיוֹצֵא אֶצֶל הַרְבִּי יוֹתֵר מִדְּאִי, אֲז נַעֲשֶׂה קָרוֹב
יָתֵר עַל הַמַּדָּה, וּלְעֵתִים הוּא אֶף עֵז פָּנִים, וּמִתִּיר לְעַצְמוֹ לומר דְּעוֹת.

לְר' חֵיִקֵּל הָיָה אַחֲזֵן, בֵּין אַחֲוֹתוֹ, שָׁגַר בְּאִיזָה כְּפָר, וְהָיָה עָנִי
גְדוֹל מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף, שְׁלִילָדִים לֹא הָיוּ נֹעֲלִים וְהִלְכוּ יַחְפִּים. בְּקִישִׁי
הָיוּ לָהֶם בְּגָדִים טְלוּאִים וּבְלוּיִים, הָעֵנִיּוֹת בְּבֵית הָיְתָה נוֹרָאָה, יִשְׁנוּ
עַל הָאָרֶץ וְכוּ'. פַּעַם נִסַּע ר' חֵיִקֵּל עִם רַבְּנוּ וְ"ל, וְעָבְרוּ דֶרֶךְ אוֹתוֹ

כּפֹר. וְדַרְכוֹ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, שְׁכַשְׁהָהּ נוֹסַע בְּעֶגְלָה, הִיָּה עוֹצֵם עֵינָיו בְּדַבְּקוֹת, וְר' חֵיִיָקֵל חָשַׁב שֶׁרַבְנוּ ז"ל נִרְדָּם. וּבֵין כֶּף רֶצֶה ר' חֵיִיָקֵל לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְאַחֲנֵנוּ, וְאָמַר לְעֶגְלוֹן שְׂיַעֲצֹר בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאֲחִינִן. וְהִנֵּה רַבְנוּ ז"ל הִתְעוֹרֵר, וּבִקְשׁוּ ר' חֵיִיָקֵל לְרַדֵּת לְדִירַת הָאֲחִינִן, רַבְנוּ ז"ל לֹא הִתְעַקֵּשׁ וְנִכְנַס. אָמַר ר' חֵיִיָקֵל לְרַבְנוּ ז"ל: תִּרְאוּ אֶת הָעֲנִיּוֹת הַשׁוֹרְרֵת כָּאֵן, וְרֶצֶה בְּזֶה לְרַמֵּז לְרַבְנוּ ז"ל שְׂיִכְרַכֶּם בְּשִׁפְעוֹ. וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל: לִי אֵין שִׁפְעָה לְתַת לוֹ, אִם אֶתָּה רוֹצֶה — תִּתֵּן. אָמַר ר' חֵיִיָקֵל: אֲנִי מִפְּחַד, אֲנִי אֶתֵּן שִׁפְעָה, רַבְנוּ ז"ל יִקְפִיד, וְחֵיִיָקֵל יָמוּת. וְאָמַר לוֹ רַבְנוּ ז"ל: לֹא, לֹא, לִי אֵין שִׁפְעָה לְתַת לָהֶם, חֵיִיָקֵל יִתֵּן לָהֶם. וְהִנֵּה בְּאֲמַצְעֵי הַחֹדֵר הִיָּה סֶפֶל מִיָּם וּמִגָּב, וְר' חֵיִיָקֵל לָקַח אֶת הַמִּגָּב שֶׁהִיָּה טָבוֹל בְּמִיָּם וְהִחֵל לְהִתִּיז: לְמִזְרַח, לְמַעְרָב, לְצָפוֹן, לְדָרוֹם, וְאָמַר: שִׁפְעָה לְמִזְרַח, שִׁפְעָה לְמַעְרָב וְכוּ', וְרַבְנוּ ז"ל הִגְבִּיֵה לְפִתְעָה מְעִילוֹ וְאָמַר: חֵיִיָקֵל עָלַי אַל תִּתִּיז, אֲנִי צָרִיף אֶת הַשִּׁפְעָה שְׁלִיף. וּבֵין כֶּף הִלְכוּ מִהַבֵּית הַזֶּה. וְכֹאֲמוֹר ר' חֵיִיָקֵל הִיָּה קְרוֹב מְאֹד לְרַבְנוּ ז"ל, וְאָמַר לוֹ רַבְנוּ ז"ל: אִם הֵיִיתָ מְצִיֵּית לִי בְּאֲמֵת, הֵיִיתָ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת מִמֶּךָ חֲדוּשׁ גָּדוֹל, אֲבָל חֵיִיָקֵל נִשְׁאַר חֵיִיָקֵל... בְּכָל אִפְּן, הָאֲחִינִן הֵנִ"ל נַעֲשֶׂה עֲשִׂיר גָּדוֹל מְאֹד. וְקִנְיָה בִּיְצִים, וּמִהַבֵּיִצִים בְּקִעוֹ תִּרְנַגּוּלִים, וְאַחֲרֵי־כֵן קִנְיָה עֲזִים, וּפְרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהִיָּה עֶסוֹק מְאֹד לְמַכֵּר סְחוּרְתוֹ בְּעִיר: חֲלָב, גְּבִינָה, בִּיְצִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִזֶּה הִתְפַּרְגַּס. יוֹם אֶחָד רַבְנוּ ז"ל הִיָּה בְּחֹדְרוֹ דְּבִיּוֹק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבְדִיּוֹק אֲזוּ נִכְנַס ר' חֵיִיָקֵל. חֲלוֹנוֹ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל פָּנָה לְכוּוֹן הַשּׁוּק בְּעִיר בְּרֶסֶלַב. וְהִנֵּה רָאָה רַבְנוּ ז"ל דֶּרֶךְ הַחֲלוֹן אֶת אֲחִינֵנוּ שֶׁל ר' חֵיִיָקֵל רָץ עִם עֶגְלָתוֹ, וּמוֹכֵר אֶת סְחוּרְתוֹ, וְהָיִיתָ שֶׁהוּא חָשַׁשׁ שֶׁמָּא רַבְנוּ ז"ל יִרְאֶהוּ מִהַחֲלוֹן וְיִקְרָא לוֹ, עַל־כֵּן כְּשֶׁעָבַר לִיד הַחֲלוֹן כִּסָּה אֶת פָּנָיו, אִךְ לֹא הוֹעִילָה לוֹ הַתְּחַבּוּלָה, וּכְשֶׁחֲלַף סְמוּךְ לְחֲלוֹן, רַבְנוּ ז"ל הִבְחִין בּוֹ וְנִקְשׁ עַל הַחֲלוֹן כְּקוֹרָא לוֹ. הָאֲחִינִן הִכְרִיחַ לְהִסְתַּפֵּל, וְרָאָה שֶׁרַבְנוּ ז"ל עוֹשֶׂה לוֹ סִימָן שְׂיִכְנַס לְחֹדְרוֹ. וּכְשֶׁבָּא אֶל רַבְנוּ ז"ל, הוֹלִיכּוֹ אֶל הַחֲלוֹן וּשְׁאָלוֹ: מָה אֶתָּה רוֹאֶה? וְעָנָה הָאֲחִינִן: אֲנָשִׁים, מוֹכְרִים וְקוֹנִים, סוֹחְרִים גּוֹיִים וְיִהוּדִים וְכוּ', סוֹסִים וְחֲמוּרִים וְכוּ', שְׁאָלוּ רַבְנוּ ז"ל: הֲאִם הִסְתַּפַּלְתָּ הַיּוֹם עַל הַשָּׁמַיִם? וְעָנָה בְּשִׁלְיָהּ, שֶׁהָיִיתָ וְהוּא כָּל־כֶּף עֶסוֹק, לֹא מְצָא פְּנָאֵי לָזָה. אָמַר רַבְנוּ לְר'

חייקל: אַתָּה רוֹאֵה מָה עֲשִׂיתָ עִם הַשְּׁפַע שְׁלֶךְ? שְׂיֵהוּדֵי מִסְכָּן, אֵין לוֹ אַפְלוֹ זְמַן לְהִסְתַּכֵּל דְקָה לְשָׁמַיִם. וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קמט), שְׁבַבְקָר בְּשָׁקְמַיִם, הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן — לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וְזוֹ סִגְלָה לִירְאַת שָׁמַיִם. אָדָם צָרִיךְ לְהִתְבּוֹנֵן לְמַעְלָה וּלְחֹשֵׁב: הִנֵּה עוֹד מְעַט נִחְזָר לְשֵׁם וְכוּ', וְלָמָּה לָנוּ לְרוּץ. אָמַר רַבְנּוּ ו"ל לְאַחֲזֵן: תִּדְעֵ לָךְ, עוֹד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, אָנִי לֹא אֶהְיֶה פֹה, אַתָּה לֹא תִהְיֶה פֹה, הַסּוֹסִים הִלְלוּ לֹא יִהְיוּ פֹה, יִהְיוּ גּוֹיִים אַחֲרָיִם, סוֹסִים אַחֲרָיִם, וְהֵם יַעֲסִקוּ בַּמִּשָּׁא וּמִתָּן. וְלָכֵן לָמָּה לָךְ לְרוּץ כָּל-כָּף עַד שְׂאִין לָךְ פְּנָאֵי לְהִתְבּוֹנֵן עַל הַשָּׁמַיִם, וּבְזָה פְטָרוֹ לְשָׁלוֹם.

לְמִדַּיִם מְכַל זֶה, שְׁלֵהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם זֶהוּ דְבַר גָּדוֹל מְאֹד. וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אֲלֵמְלֵא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֲלֵא לְהִקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמַיִם פְּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ — דַּיָּם. הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ מִצְוָה פְּעַם בַּחֲדָשׁ — לְקַדֵּשׁ אֶת הַלְּבָנָה, שְׂיוּצָאִים בַּחוּץ וּמְסַתְּכָלִים כָּלפִּי מַעְלָה, וּמְפָאָרִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁבָרָא אֶת הַלְּבָנָה: "בְּרוּךְ יוֹצֵרָהּ, בְּרוּךְ בּוֹרְאָהּ" וְכוּ', וְרוֹקְדִים: "כְּשֵׁם שְׂאֵנִי רוֹקֵד בְּנִגְדָהּ, וְאֵינִי יָכוֹל לְנַגֵּעַ בָּהּ, כָּף לֹא יוֹכְלוּ אוֹיְבֵי לְנַגֵּעַ בִּי", וְכֵן אוֹמְרִים, שְׁעַל כָּל הַשּׁוֹנְאִים תִּפְּל אֵימָה, תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגִדְל זְרוּעָהּ יִדְמוּ כְּאָבֵן. וְלָכֵן אֲלֵמְלֵא הֵיִינוּ זוֹכִים לְהִקְבִּיל פְּנֵי אֲבֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם רַק פְּעַם בַּחֲדָשׁ — דַּיִינוּ. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה יְהוּדֵי, שְׁזוֹכָה כָּל יוֹם לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וְאֵינְנוּ מְחַפָּה פְּעַם בַּחֲדָשׁ, אֲלֵא כָּל יוֹם וְיוֹם מְרִים עֵינָיו כָּלפִּי מַעְלָה לְהִתְבּוֹנֵן עַל הַשָּׁמַיִם, אֵיזוֹ שְׂמִחָה הִיא זֶה, שְׂמִסְתַּכֵּל עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן שְׂאָדָם זוֹכָה גַם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין דְּבַר חָשׁוֹב יוֹתֵר מִזֶּה. יוֹצָאִים בַּחוּץ וּמְסַתְּכָלִים לְשָׁמַיִם וְאוֹמְרִים: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵינִי רוֹצֵה מְאוּמָה רַק אוֹתָךְ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּכְנִיס בִּי שְׂמִחָה, תִּכְנִיס בִּי יְרְאַת שָׁמַיִם", וְלֹא סִתָּם שְׂיִרְאָה שָׁמַיִם, גַּם רְשָׁעִים מְסַתְּכָלִים לְשָׁמַיִם, וְאֵין זֶה נוֹגֵעַ לָהֶם כָּלל, הַרְשָׁעִים אוֹמְרִים: מַה מְשָׁנָה אָדָם אוֹ בְּהֵמָה, "כִּי מִקְרָה אָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה מִקְרָה אֶחָד לָהֶם, כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה, וְרוּחַ אֶחָד לְכָל, וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הַכָּל הֵבֵל" (קִהְלַת ג, יט),

כְּמוֹ שֶׁהִבְהִמָּה תְּמוּת, גַּם הוּא יְמוּת. הַרְשָׁעִים מְדַמִּים עֲצָמָם לְבִהְמָה, כְּמוּת זֶה פֶּן מוּת זֶה. הַכֹּל הוֹלֵךְ לְמָקוֹם אֶחָד, הַכֹּל בָּא מִן הָעֶפֶר, וְהַכֹּל שָׁב אֶל הָעֶפֶר. אֲבָל הַנְּבִיא אוֹמֵר אַחֲרַת לְגַמְרֵי: "שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם, וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים", בָּאוּ תִּסְתַּפְּלוּ כָּל־פִּי שְׂמַיִם, וְתִתְחִילוּ לְהִתְבּוֹנֵן מִי בָרָא אֶת הַשְּׁמַיִם: הַשֶּׁמֶשׁ, הַלְּבָנָה וְהַכּוֹכָבִים, מִי מְגַלְגֵּל אֶת הַגְּלָגֶל? הִנֵּה זְרִיחַת הַחֲמָה, וְהִנֵּה הַחֲמָה מְסֻתְּרָה עַד הַשְּׂקִיעָה, וְהִנֵּה יוֹצְאִים הַלְּבָנָה וְהַכּוֹכָבִים, וְלִמְחֻרָת בְּבִקְרָה נַעֲשֶׂה שׁוֹב, הַלְּבָנָה הוֹלֶכֶת וּזְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ שׁוֹב. מִי מְגַלְגֵּל כָּל זֹאת? יֵשׁ בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, "שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים". כְּתוּב בְּזוֹהַר, שְׁכַלְס הוֹלְכִים בְּלִילָה, וְשׁוֹכְחִים מִהֶקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. דְּוָד הַמֶּלֶךְ יָצָא בַּחוּץ וְהִסְתַּפֵּל כָּל־פִּי מֵעֵלָה, כָּל־פִּי שְׂמַיִם, וְאָמַר (תְּהִלִּים ח, ד): "כִּי אָרְאָה שְׁמַיָּךְ, מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ, יָרַח וְכּוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֹת", רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מְסֻתְּפֵל עַל הַשְּׁמַיִם, אֲנִי רוֹאֶה מֶה שְׁבִרְאָתָּךְ, אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַלְּבָנָה וְהַכּוֹכָבִים, וְכֵן שָׂר שִׁירָה כָּל הַלֵּילָה. זֶה הִזָּה דְּוָד הַמֶּלֶךְ!

בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ נוֹהֲגִים לַעֲשׂוֹת סְעֵדָה, אֲשֶׁר זֶהוּ דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד. וּרְבֵנוּ וְ"ל אָמַר: סְעֵדַת רֵאשׁ חֲדָשׁ זֶה סְגֻלָּה לְיִלְדִים; שְׂאֵלוּ פַעַם אֶת מוֹהַרְנֵי־ת וְ"ל עַל עֵינֵינוּ זֶה שֶׁשָּׁמַע מִרְבֵּנוּ וְ"ל, וְאָמַר: אֲנִי שְׂמַעְתִּי מִרְבֵּנוּ וְ"ל: שֶׁסְּגֻלָּה לְגִדּוֹל יִלְדִים זֶה סְעֵדַת רֵאשׁ חֲדָשׁ. אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר שְׂשֵׁתִי הַנְּסֻחָאוֹת אֶמַת: סְעֵדַת רֵאשׁ חֲדָשׁ הִיא סְגֻלָּה לְהוֹלִיד יִלְדִים וְגַם לְגַדֵּל יִלְדִים. לְהוֹלִיד יִלְדִים — זֶה זְכוּת אַחַת, וְלְגַדֵּל יִלְדִים יִרְאִי ה' — זֶה זְכוּת שְׁנִיָּה. גַּם לְגוֹיִים נוֹלְדִים יִלְדִים, אֲבָל הֵם נוֹתְרִים גּוֹיִים! אֵינָם מְסֻתְּפֵלִים עַל הַשְּׁמַיִם, אֵינָם מְתַבּוֹנְנִים עַל הַתְּכֵלִית, עִם הַדּוּמָה לְחַמּוֹר (יְכֻמוֹת סב). וּמִדּוּעַ דִּיקָא חַמּוֹר? כִּי חַמּוֹר אֵף פַּעַם אֵינוֹ מְגַבִּיחַ רֵאשׁוֹ לְהִסְתַּפֵּל לְמַעְלָה. יֵשׁ לוֹ שֶׁק עַל פָּנָיו וְאוֹכֵל מִמֶּנּוּ, וּמְנִיחִים עָלָיו מִשָּׂא וְהוּא סוּחֵב וְסוּחֵב, עוֹצְרִים אוֹתוֹ וְעוֹצֵר, זֶהוּ חַמּוֹר, הֵיכָן שְׂמוּלִיכִים אוֹתוֹ — הוֹלֵךְ, אֵף פַּעַם אֵינוֹ מְגַבִּיחַ רֵאשׁוֹ כָּל־פִּי מֵעֵלָה.

כְּשֶׁהֶקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ (בְּרֵאשִׁית כב, ב): "קַח אֶת בְּנֶךְ וְגוֹ' אֶת יִצְחָק, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעוֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים" וְגו',

אֲשֶׁר ח' תקכה בַּנְחַל קה

אֲבָרְהֶם אָבִינוּ לָקַח אֶת בְּנוֹ בְּשִׂמְחָה, וְנָטַל עִמָּם שְׁנֵי שְׂמָשִׁים: אֲלֵיעֶזֶר וַיִּשְׁמַעְאֵל — "וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ", וְהִלְכוּ וְלֹא יָדְעוּ לְהִיכֵן, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר: "אֵל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים, וְהִנֵּה תוֹךְ כְּדֵי הַלִּיכָה אֲרַכָּה רְאוּ מִרְחוֹק עֲנֵן עַל הַר הַבַּיִת, שֵׁשׁם נִבְּנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַחַר מְאוֹת בְּשָׁנִים, וְכֹךְ כְּתִיב: "וַיֵּרָא אֶת הַמִּקְוִם מִרְחוֹק", שָׂאֵל אֲבָרְהֶם אֶת בְּנוֹ יִצְחָק: הֲאֵם רוֹאֶה אַתָּה מִשְׁהוּ? וְעָנָה בְּחִיּוֹב: אֲנִי רוֹאֶה עֲנֵן גָּדוֹל. וְשָׂאֵל לְשְׁנֵי נְעָרָיו: הֲרוֹאִים אַתֶּם מִשְׁהוּ? וְלֹא רְאוּ מְאוּמָה. אָמַר לָהֶם: "שָׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר", וּמְדוּעַ דְּמָה אוֹתָם לַחֲמוֹר? כִּי חֲמוֹר אֵף פֶּעַם אֵינוֹ מְסַתְּפֵל עַל הָעֵתִיד, הוּא רוֹאֶה רַק אֶת הַהִנָּה, אֶת הָעֶכְשָׁו, רוֹאֶה אֶת שְׁקוֹ קָשׁוֹר לְפִיו וְאוֹכֵל, וְאֵינוֹ מְסַתְּפֵל מֶה הִלְאָה וְכוּ'. אֲבָרְהֶם הִלְךְ עִם יִצְחָק, וַיִּצְחָק הִיָּה מוֹכֵן לְמִסֹּר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָרְהֶם אָבִינוּ הִיָּה מוֹכֵן לְקַיִם צוּי הַבּוֹרָא יְתָבְרַךְ שְׁמוֹ. יְהוּדֵי יִרְאֵי שְׂמִים תְּמִיד מְסַתְּפֵל כְּלַפֵּי מַעְלָה, מוֹכֵן תְּמִיד לְמִסֹּר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִילוֹ יְתָבְרַךְ. מִי שְׂמַגִּיעַ לְמִדְרַגָּה כְּזוֹ, לְהִיּוֹת מוֹכֵן בְּכָל פֶּעַם לְמִסֹּר נַפְשׁוֹ בְּעַבְרוֹ יְתָבְרַךְ, הוּא נֶעֱשֶׂה מְלָאָךְ. וּבּוֹדְדִים זֹכִים לָזֶה. צַדִּיקִים כֹּל שְׂעָה וְכֹל רִגַע מוֹכְנִים לְהַשְׁרֵף בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לָנוּ אֵין מִשְׁגַּ בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ. הִבָּה לֹא נִטְעָה עֲצָמְנוּ, הֲרֵאשׁ שְׁלָנוּ בְּזֹכֵל, בְּלִכְלוּךְ, בְּזַהֲמָה, בְּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת, בְּהַרְהוּרִים רְעִים, בְּכֶסֶף, בְּתַאוּת, בְּשִׁקְרִים וּבְכַזְּבִים, בְּתַחְבּוּלוֹת שׁוֹנוֹת לְעַבֵּד עַל הַבְּרִיּוֹת.

הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע מְבִיא בְּהַנְהַגוֹתָיו, שְׂאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְצִיר בְּדַעְתּוֹ, שְׁבוּעֵר אֲשֶׁ גְדוֹל מִהָאָרֶץ עַד הַשָּׁמַיִם, וְהוּא נוֹתֵן קַפִּיצָה לְתוֹךְ הָאֵשׁ: "אֲנִי נִשְׁרָף לְכַבוֹד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא" — זו מְדַרְגַת הַצַּדִּיקִים. וּמִי אוֹחֵז בְּזֶה? רַק הַצַּדִּיק הַדְּבּוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיק כְּזֶה, שְׂגִם-כֵּן חוֹשֵׁב כֵּךְ.

אָבֵל מִי יוֹדֵעַ מִיְהוּ הַצַּדִּיק?! כֵּאֵן מִתְחִילָה לְהִיּוֹת בְּעֵינָה, זֶה אוֹמֵר — זֶה צַדִּיק, וְזֶה אוֹמֵר — זֶה צַדִּיק וְכוּ', עַד שְׂאוּמָרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שְׂבָא הַסַּמ"ךְ-מ"ם וְעַרְבַב אֶת הָעוֹלָם, וְאֵין יוֹדְעִים הִיכֵן מִשָּׁה שְׂרוּי הִיכֵן אַהֲרֵן שְׂרוּי, אֵין יוֹדְעִים מִי הֵם

הצדיקים האמתיים, ומה רואים? שקרנים, רמאים צבועים, מוכר עצמו לרב גדול, והנה, רחמנא לצלן, גנב מאנשים כסף, מוכר עצמו לרב גדול, והנה, רחמנא לצלן, תפסוהו עם אשת איש...

אבל אנחנו מדברים מצדיק הדבוק בהקדוש־ברוך־הוא, אשר בצדיק כזה אין לנו משג, בצדיק כזה אין לנו הבנה, כי איך יכולים לראות את הקדוש־ברוך־הוא, וכי יכולים להגדיר איך נראה הקדוש־ברוך־הוא?! תסבירו איך נראה אור, איזה צבע יש לו, איזו צורה וכו', אין יודעים! אי אפשר להסביר, הלא אתה נושם את האור כל דקה ושניה, ולמה לא תסביר כיצד הוא נראה, ומהו זה וכו' וכו', אני מרגיש שאני נושם אור, אבל אינני יכול להסביר. אומר רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן סב), שפך היא האמונה בהקדוש־ברוך־הוא, שזה גלוי לפני כלם, אבל לא יכולים להסביר את זאת, זה דבר בלתי אפשרי להבהירו, אשר זה מה שכתוב בזהר (חלק ב' צה): עולמתא שפירתא דלית לה עינין; היא מגלית אבל מסתתרת. אומר רבנו ז"ל, שזה סובב על אמונה, אמונה זה כל־כך יפה, אם אדם מרגיל עצמו להאמין רק בהקדוש־ברוך־הוא, לידע שאין לו אף אחד בעולם רק הבורא ותברך שמו, איזה יפי הוא זה! אבל אף אחד אינו יכול להסביר לשני את היפי הזה, כי אין לו עינים. זה היפי שקבלנו מהצדיק, שהכניס בנו אמונה, אבל איננו יכולים להסביר דבר זה. ומשם יש כח לסטרא אחרא לומר: "מה?! הוא סתם מדמין, הוא סתם עובד עליך" וכו' וכו', ויש, לצערנו, לדבור כח גדול להשפיע על בני־אדם.

ובאמת זה פלא עצום, הלא היית אצל הצדיק, ראית אותות ומופתים, הרגשת את הקדוש־ברוך־הוא, דברת אל הקדוש־ברוך־הוא, והנה בא איזה ריק ופוחז, קל ונקלה, ואומר: "מה פתאם, הוא סתם עובד עליך", היתכן?! הלא הצדיק הזה פתח לך את הפה, שתוכל לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא, ואיך שכחת מזה?! אלא כח הסמ"ך־מ"ם גדול יותר, שייכול להעלים ולהסתיר את הצדיק, וזה כח הבחירה. ודבר זה קשה מאוד מאוד להסביר לבני־אדם. ואימתי מקבלים ועוזע? כששומעים שאחד נפטר באפן פתאומי,

זֶה מְטַלְטֵל אֶת כָּל־מִלְחָמָה לְחֹשֶׁב: "רָגַע, רָגַע, מִה קוֹרָה פֹּה"; שְׁלֹא יִדַע מִצְרוּת, וְשְׁלֹא יִקְרוּ אֲסוּנוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, אֲנָשִׁים יוֹשְׁבִים — זֶה בְּחֹדֶר אֹרְחִים, זֶה בְּמִטְבַּח אוֹכֵל, זֶה מְטַיֵּל בְּרַחוּב וְכוּ' וְכוּ', זֶה מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, וְלִפְתָּע פֶּתְאִים שׁוֹמְעִים אִיזָה אֶסוּן, כָּל אֶחָד מִזְדַּעְזָע, וּבְרָגַע הִרְאִישׁוֹן שׁוֹאֲלִים תִּכְף־וּמִיד: כַּמָּה הִירוּגִים, כַּמָּה פְּצוּעִים וְכוּ', וְהִנֵּה שׁוֹמְעִים שְׁנֵהֲרָגוּ וְנִפְצְעוּ כֶּף וְכָף, וְעַפּוֹ אֵיבָרִים אֵיבָרִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמִתְעוֹרְרִים כָּל־מִלְחָמָה וּמִדְּבַר הַבְּהִלָּה וּבְזוּעוּזוּעַ עֵמֶק, וְאֵימְתִי מִזְדַּעְזָעִים בְּיוֹתֵר? כְּשֶׁמְפִירִים אֶת אֶחָד הַנִּפְגָּעִים — הַפְּצוּעִים אוֹ הַהִירוּגִים, אִם זֶה אֶחָד מְשִׁכּוֹנָתוֹ, אוֹ מִחֲבָרָיו וְכוּ', קֵל וְחֹמֶר אֵיךְ הַמְשֻׁפָּחָה כּוֹאֶבֶת אֶת אֲסוּנָהּ, כְּשֶׁזָּה קָרוֹב לָהּ מְאֹד מְאֹד.

אִם הַצְּדִיק מְדַבֵּר וּמְעוֹרֵר תְּמִיד עַל יִרְאַת שָׁמַיִם, לִידַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְסַתְּפֵל עָלֵינוּ, צְרִיכִים לְהִתְעוֹרֵר מִזֶּה וּלְהִתְבּוֹנֵן בְּזֶה הַיֵּטֵב. בָּא שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וְאוֹמֵר (קִהְלֵת ד, א): "וְשִׁבְתִּי אֲנִי וְאָרְאָה אֶת כָּל הַעֲשׂוּקִים תַּחַת הַשָּׁמַיִם, וְהִנֵּה דִמְעַת הַעֲשׂוּקִים וְאֵין לָהּ מִנְחָם" וְגו'; כְּתוּב בְּזֵהָר (חֶלֶק ב' קיג): מִה זֹאת אוֹמֶרֶת "וְשִׁבְתִּי אֲנִי וְאָרְאָה", רַש"י אוֹמֵר: וְאָרְאָה — בְּרוּח־הַקֹּדֶשׁ. וּמֵהֵיכָן שָׁב שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ? אֵלָּא שֶׁהִיא לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם, וְרָאָה מִה שְׁקוֹרָה. הַצְּדִיקִים יוֹשְׁבִים פֹּה לְמִטָּה, וְיוֹדְעִים מִה קוֹרָה לְמַעַלָּה עִם כָּל נִשְׁמָה וּנְשָׁמָה. וּמִה רָאָה שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ? צוּעֵקִים כָּל הַעֲשׂוּקִים, וְאֵין מִי שֵׁינַחֵם אוֹתָם. רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחֹת־הַר"ן, סִימָן כג): פֹּה בְּעוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ רַחֲמָנוּת, יְהוּדִים רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, אִם לְאֶחָד אֵין מִה לְאָכֹל, כָּל־מִלְחָמָה יִדְאָגוּ בְּעַבּוּרוֹ, אֶחָד בּוֹכָה שְׁאֵין לוֹ בְּגוּד חֵם, יִקְנוּ בְּעַבּוּרוֹ וְיַעֲזְרוּ לוֹ. אוֹמֵר רַבְּנּוּ ז"ל, פֹּה בְּעוֹלָם הַזֶּה אֶחָד רָעֵב, צָמָא, יַחַף בְּלֹא מְנַעֲלִים, חוֹמְלִים עָלָיו כָּל־מִלְחָמָה וְעוֹזְרִים לוֹ. שָׁם בְּעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן יוֹשְׁבוֹת הַנְּשָׁמוֹת וּבּוֹכוֹת, הֵן צְרִיכוֹת בְּגָד לְלִבָּשׁ, אֵכֹל לְאָכֹל, וּמִים לְשִׁתּוֹת, וְכֵלֶן צוּעֵקוֹת: אֲנַחְנוּ צָמָאוֹת, אֲנַחְנוּ רָעֵבוֹת, אֵין לָנוּ לְבוּשׁ, בָּאִים מְלֹאכִים וּמְבִיאִים אֵכֹל, שְׁתִּיָּה וּבְגָדִים, וְאוֹמְרוֹת הַנְּשָׁמוֹת: לֹא, לֹא, לֹא לָזֶה אָנוּ זְקוּקוֹת, אֵלָּא מְלָבוּשִׁים זֶה הַמְּצוּוֹת, אֵכִילָה זֶה תוֹרָה, וּשְׁתִּיָּה זֶה תְּפִלָּה, וְלֹא הִכְנוּ אֶת כָּל אֱלוֹהִים, וּמִה נַעֲשֶׂה עִכְשָׁו?! וְאוֹמְרִים לָהֶם: זֶה כְּבָר מְאֹדָה. כִּי כֶּף אוֹמְרִים תְּכַמִּינוּ

הַקְדוּשִׁים (עבודה זרה ג.): מִי שֶׁטָרַח בְּעָרֵב שַׁבָּת — יֹאכַל בְּשַׁבָּת, וּמִי שֶׁלֹּא טָרַח בְּעָרֵב שַׁבָּת — מָה יֹאכַל בְּשַׁבָּת? ! שֶׁשָּׂה יָמִים אָדָם עֲצָל, אֵינּוּ עֹמֵל, מְעוֹרְרִים אוֹתוֹ — הַתְּכוֹנֵן לְשַׁבָּת, אֵתָהּ צָרִיף חִלּוֹת, יֵינן, בְּשֶׁר וְדָגִים וְכוּ', וְהוּא אֲדִישׁ, וְהִנֵּה מְגִיעָה שַׁבָּת, וְאֵין לוֹ מְאוּמָה. אָבֵל הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ, דוֹאֵג לְשַׁבָּת מִתְחִילַת הַשְּׁבִיעַ, וְאֵז יֵשׁ לוֹ כָּל הַצָּרִיכִים לְכָבוֹד שַׁבָּת. כְּמוֹ-כֵן הָעוֹלָם הַזֶּה נִדְמָה כְּפְרוּזְדוֹר, וְהָעוֹלָם הַבֶּא נִדְמָה כְּטָרְקֵלִין — אַרְמוֹן, כָּל מִי שֶׁמְכִין עֲצָמוֹ בְּפְרוּזְדוֹר, יְכוּל לְהִפְגֵּס לְאַרְמוֹן.

וְלָכֵן רֹאשׁ חֲדָשׁ זֶהוּ יוֹם מְסַגֵּל מְאֹד. רֹאשׁ חֲדָשׁ מְסֻרָה אוֹתוֹ לְנָשִׁים, זֶהוּ חַג לְנָשִׁים, שֶׁאֲסוּר לָהֶן בּוֹ לְתַפְרֹת וּלְכִבּוּס. כִּיּוֹם שֶׁיִּשְׁנָה מְכוֹנַת כְּבִיסָה, וְקָל מְאֹד לְהִכְנִיֵס כְּבִיסָה לְמְכוֹנָה, אֲזַי הָאֲחֵרוֹנִים מְקֻלָּים לְכִבּוּס, אָבֵל לְכַתְחֵלָה לֹא הִתִּירוּ בָּן. וּמִדּוּעַ זָכוּ לְיוֹם טוֹב זֶה? כִּי בְשַׁעֲהָ שֶׁמְשָׂה רַבְּנֵינוּ עָלָה לְשִׁמְיָם לְהַבִּיאַ לָנוּ אֵת הַתּוֹרָה, הִיוּ עָרֵב-רֵב שֶׁאָמְרוּ (שְׁמוֹת לב, א): "כִּי זֶה מְשָׂה הָאִישׁ לֹא יִדְעֵנוּ מָה הִזָּה לוֹ", מְשָׂה רַבְּנֵינוּ כָּבֵר לֹא יֵרֵד, וְכָבֵר הוֹלְכִים לְעֲשׂוֹת עֲגָל בְּמֻקוֹמוֹ, וּמִמָּה עוֹשִׂים עֲגָל? מִזְּהָב, וְאֲצֵל מִי הַזְּהָב? אֲצֵל הַנָּשִׁים. וְלָכֵן בָּאוּ כָּל הַגְּבָרִים לְנִשְׁוֹתֵיהֶם, שֶׁיָּבִיאוּ אֵת תְּכֵשִׁיטֵיהֶן, כְּדִי לְעֲשׂוֹת אֵת הָעֲגָל, וְהַנָּשִׁים סָרְבוּ לְתָנָם, כִּי הֵאֱמִינוּ שֶׁמְשָׂה רַבְּנֵינוּ יָבוֹא. לְנָשִׁים יִשְׁנָה אֲמוֹנַת חֲכָמִים חֲזָקָה, וְסָרְבוּ לְתַת אֵת תְּכֵשִׁיטֵיהֶן. הִלְכוּ הַגְּבָרִים וְלָקְחוּ מֵהֶן בְּכַת, וְזֶהוּ שֶׁפְּתוּב: "וַיִּתְּפְרְקוּ". וְלָכֵן קָדָם קָבְלַת הַתּוֹרָה כְּתוּב (שְׁמוֹת יט, ג): "כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִעֲקֹב וְתִגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל", מִדּוּעַ לְדַבֵּר אֶל הַנָּשִׁים תְּחִלָּה? כִּי רָאָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵן תְּמִימוֹת דְּעָה עִמוֹ, שֶׁמְאֱמִינוֹת בּוֹ בְּאֲמוּנָה תְּמִימָה. וְכֵן אָמַר רַבְּנֵינוּ וְ"ל, שֶׁצָּרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאֲמוּנָה כְּדִגְמַת הַנָּשִׁים שֶׁמְאֱמִינוֹת בְּתְמִימוֹת וּבְכִפְשִׁיטוֹת. וְלָכֵן רֹאשׁ חֲדָשׁ זֶהוּ חַג לְנָשִׁים, וְעַלֵּיהֶן לְעֲשׂוֹת סְעֻדַת רֹאשׁ חֲדָשׁ וְלְהַקְפִּיד עַל כָּף. וּבְפָרֵט הַחֲדָשׁ הַזֶּה — חֲדָשׁ שֶׁב"ט, שֶׁהוּא רֹאשִׁי תְּבוּת: שְׁמֵרָם בְּרַכְּם ט' הָרָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמְרֵנוּ, יְבָרְכֵנוּ וַיְטַהֲרֵנוּ.

הִנֵּה יִשְׁנוּ קְטְרוּג גְּדוֹל בְּשָׂמִים, מֵאַחַר שֶׁמְסֻרָתִי נִפְשִׁי בְּעֵבוֹר בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל לְהִצִּילָם מִחֲטָא, וְלְהַרְבּוֹת אֲצֵלָם הַקְּדוּשָׁה

והטְהַרְהָ, וְהַסְמִיךְ-מִמֶּם מִשְׁתוֹלֵל, כִּי אֵין לוֹ אֶת מִי לְתַפֵּס וּמִי לְהַכְשִׁיל, וְלִכֵּן יָרַד וְהִתְלַבֵּשׁ עִם הַסְמִיךְ-מִמֶּם פַּה בְּאַרְצָךְ, וְהַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילוֹת שְׂוֵא, וּמְנַסִּים בְּכָל מִינֵי נְכָלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת לְמַסֵּר אוֹתִי, וְלִהְיוּצִיא כָּל מִינֵי שֵׁם רַע וּלְשׁוֹן-הָרַע עָלַי, אֲבָל אֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂיִפְלוּ נִפִּילָה אַחַר נִפִּילָה, אֲבָל זֶה תְּלוּי בְּתַפְלוֹת שְׁלֹכֶם, תִּדְעוּ שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלָת, תִּפְלָה מוֹעֵלָת, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר: "וְשִׁבְתִּי אֲנִי", מִהֵיכָן שָׁב? מִהַשָּׁמַיִם, "וְרֵאִיתִי" שֶׁם שִׁבְעָה מְדוּרֵי גֵיהֲנוֹם, "וְאָרְאָה" — רֵאִיתִי אֶת כָּל הַעֲשׂוּקִים שֶׁנֶּעֱשְׂקוּ בְיַדִּי הַסְטֵרָא אַחֲרָא, שֶׁנִּפְלוּ בְיַדִּי הַסְמִיךְ-מִמֶּם, "דְּמַעַת הַעֲשׂוּקִים וְאֵין לָהֶם מִנְחָם" — אֵין מִי שְׂיִנְחָמֶם. אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂאוּכַל בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשַׁנִּיאוֹת, וְשׁוֹתָה אַחֲרֵי-כֵן כַּמָּה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, וּמִתְלַבֵּשׁ בְּמַצּוֹת (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כג).

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁנֵי דְבָרִים עֲכָשׁוּ: רְאוּ לְהִרְבּוֹת בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז): עֲלִיכֶם לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה, וּמֵה הֵייתֶם עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵיו?! וְהַדְּבָר הַשְּׁנִי אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם: הַחֲדָשׁ הַזֶּה, חֲדָשׁ שְׁבַט, שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְבוֹת: שְׁמֵרֶם, בְּרַכֶּם, טְהַרֶם, הַחֲדָשׁ הַזֶּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְנוּ וְיִבְרַךְ אוֹתְנוּ וְיִטְהַר אוֹתְנוּ, צְרִיכִים הִרְבָּה תְּפִלוֹת לְהִתְפַּלֵּל שֶׁתְּהִיָּה לִי יְשׁוּעָה. הַסְמִיךְ-מִמֶּם הִיָּה בְּטוֹחַ, שְׁבֻדָּאֵי עַל-יַדֵּי שְׂיִרְחֻקְנִי מִכֶּם, הוּא אֵט אֵט יִכְנִיס אֶת רַגְלֵי הַטְּמְאוֹת בְּתוֹךְ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" וְיַהֲרִס אוֹתוֹ, חַס וְשְׁלוֹם. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲשֵׂה עִמָּנוּ גֵּם וְסַפֵּל תְּכַנִּיּוֹתָיו. וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַלְּאָה הִרְבָּה מִלְּפָנָיו יְתִבְרַךְ, שֶׁנִּזְכָּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל. הַמְּשִׁיכוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרֵי, כָּל תְּפִלָּה וְתַחֲנִּנה שֶׁמִּתְפַּלְּלִים, עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם.

נָא וְנָא רְאוּ לְדַבֵּר עִם יְלָדֵיכֶם דְּבוּרֵי אָמוּנָה, אַל תִּלְכוּ עִמָּהֶם בְּיַד קָשָׁה, רַק בְּהַסְבְּרָה, תִּרְאוּ לְסַפֵּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וּבִזְכוּת זֶה תְּהִיָּה לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה, קְהֵלָה מְגֻבְּשֶׁת, קְהֵלָה שֶׁהַסְמִיךְ-מִמֶּם הַטְּמָא לֹא יוּכַל לְהַכְנִיס טְלָפְיוֹ שָׁם, וּבְקָרוֹב מְאֹד נִזְכָּה לְרְאוֹת כְּבָר בְּגֹאֲלָתָן וּבִישׁוּעָתָן שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל.

קי אשר ח' תקכו בנחל

ראו לרקוד ולשמח מאד, ואל תשכחו 'לנדב' לי כל יום חמש דקות של תפלה, ולבקש מלפניו יתברך, שאזכה לצאת מהצרות שהכניסו אותי בהן. והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שפבר נשמח כלנו יחד בירושלים עם המשיח שיבוא, פי רבנו ז"ל אמר: "נצחתי ואנצח", לא מנצחים אותי כל-כף מהר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, איך שאתה מחזק את עצמך עם כל נקדה ונקדה קטנה, בן ראוי להיות.

עליך לדעת, אהובי, אחי היקר! כי אתה נמצא עכשו בשלב כזה, שהבעל-דבר סבב אותך בכל פרט ופרט, ואתה צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם, כדי להיות בשמחה עצומה, ושלא תשבר משום דבר שבעולם, ובפרטיות שאתה זוכה לקרב אחרים, על-ידי הפצת ספרי רבנו ז"ל, אין למעלה מזה, פי זכות הרבים עולה על הכל. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן י'): המלמד תורה לאחרים, התורה מתגלה לו בלא טרח. גם אמר (שם, סימן צו): מלמד לאחרים עדיף ממעשה; ובפרטיות בדור הזה, שנתפשט עלינו הערב-רב מבית ומחוץ, ונותנים כחות למסיון, ימח שמם וזכרם, ויש להם תכניות טמאה להפיץ את השמד שלהם וכו', על-פן אין לה מצנה יותר גדולה מזו בדור הזה כמו הפצת ספרי רבנו ז"ל, ובפרטיות הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל.

על-פן אל תחלש דעתך כלל, מפל מה שעובר עליך, ראה רק לשמח עם הזכות הגדולה, שזכית להיות עוסק בצרכי צבור, אשר זוהי המצנה הכי גדולה. וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה,

אֲשֶׁר ח' תקכז בְּנַחַל קיא

סימן נה): אין ערך למצוה שעושה אדם לעצמו לבר, אפלו שתהיה רבה, למצוה שתמשך ממנה זכות לרבים, אפלו שתהיה קטנה.

אודות למוד גמרא, ראה להיות רגיל הרבה באמירה בתמימות ובפשיטות, וסוף הפכוד לבוא, שתזכה שיפתח לך מחך ודעתך.

עליך לדעת, כי כל דף גמרא שאדם זוכה לומר ולחזור, ממשיך עליו אור וחיית ונעם וזיו ודבקות הבורא, והוא תקון גדול לנפש וזכוכה. אשרי מי שיאמר וילמד ויחזור בכל יום על כמה וכמה דפים גמרא, שאז ימשיך עליו מלאכי השמירה, שהם בסוד ראשי תבות: ג'מ'ר'א', שהם: ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל. וזה קשור המרכבה, שנצולים על ידם מטמאת המקרה (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), עיני שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקכז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי הניקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, איך שאתה עוסק לקרב רחוקים, אשר אין למעלה מזה בתקון הברית, וצריכים להיות חזקים בזה מאד מאד.

כבר ידוע לנו, איך שרבנו ז"ל בקש מאד את אנשי שלומנו ואמר, שראוי לנו אפלו לנסע נסיעות, העקר לקרב רחוקים אליו יתברך. ובפרט אתה, שחנן אותך הקדוש-ברוך-הוא עם קול יפה, עליך להתחזק ולהמשיך בעבודת הקדש הזו, לדבר עם בני-אדם בעבודת השם יתברך. ומה גם שתזכה לשיר לפניהם שירי האמונה, אשר שרים ב"היכל-הקדש" קדש קדשים, אשר אין למעלה מזה. ומי יתן, שיעזר לנו הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה להדפיס את השירים

בְּנַחֵל

ח' תקכח

אֲשֶׁר

קִיב

הָאֵלוֹ, שְׁיִהְיוּ רְגִילִים בְּפִיּוֹת אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִדְבְּקוּ
עֲצָמָם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וּכְבֹּר יְדוּעַ אֲצֻלָּנוּ, אִיךָ שָׁרְבָנוּ ז"ל מְאֹד רָצָה לְהַחֲיוֹת וּלְחַזֵּק
אֶת הָאֲחֵרִים, וּגְלָה לָנוּ נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הַנְּגִינָה, שְׁיֵשׁ בָּזֶה
כֹּחַ לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיחַ אֶת כָּל הַיְרֻדִים וְהַנְּפוּלִים.

אִינְךָ צָרִיךְ לְדַאֵג כָּלֵל וְכוּ', כִּי כְּשֶׁהָאָדָם מוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ לְמֵלֵא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, אֲזַי מוֹסֵר אֶת כָּל הַכְּבוֹד רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאָנוּ רַק
שְׁלִיחִים לְגִלוֹתוֹ, וְאִם-בֵּן מֵה שְׁיָךְ לְקַחַת אֶת הַכְּבוֹד לְעֲצָמָנוּ, הֲלֹא
הַמֶּלֶךְ הוּא כָּאֵן, כַּמּוֹבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א' סִימָן קצד).

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבֹט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאִתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה
מִזֶּה. אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֵלְקָנוּ, שְׁזָכִינוּ לְהַתְּוַדַּע מִרְבֵּי אֱמַת כְּזֶה, רַבִּי
נוֹרָא כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּלַמְּדֵנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת אִיךָ לְעַבֵּר
אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲזִיק בְּשַׁעוּרִים הַקְּבוּעִים בְּכָל יוֹם, וּבַפְּרָטִיּוֹת
בְּאִמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ זְכוּיָךְ וְטָהֳרַת הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁרִי
הַזּוֹכָה לֹאֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא
לְנֻצַח נְצָחִים.

אֲשֶׁר ח' תקכט בְּנַחַל קיג

רָאָה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי שֶׁתְּדַבֵּר בְּכָל יוֹם
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר צְרִיךְ שְׂיִהְיֶה חָשׁוּב בְּעֵינֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, ב' שְׁבֹט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדַּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק הַיֵּטֵב בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי
לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַל תִּנְיַח אֶת
הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת לְהַכְנִיס בְּךָ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תִּהְיֶה חֻזַּק עִם נִקְדֻתְךָ, אֲזִ
בּא תְּבוֹא עַל שְׁכָרְךָ, וְתִזְכֶּה לְהַנְשֵׁעַ בִּישׁוּעַת עוֹלָמִים.

רָאָה לְהִיּוֹת שְׂמִחַ וְטוֹב לֵב עַל חֲלֻקָּךְ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מֵינֵי מְאַמְצִים
בְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק שְׂמִחַ תְּמִיד, אֲשֶׁר אֵין לְךָ דְּבַר גְּדוֹל מִמֶּדֶת
הַשְּׂמִחָה.

גַּם הַרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בִּינְךָ לְבֵין קוֹנֶךָ,
וְתִסְפָּר לוֹ כָּל מַה שְּׂמַעִיק וְכוֹאֵב לְךָ, הַכֹּל לְכַל תִּסְפָּר לוֹ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁיטוֹת, וְאֲזִ תִּרְאֶה הַצְּלִיחָה גְּדוֹלָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קיד אָשׁר ח' תקל – ח' תקלא בנחל
ח' תקל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשמ"ו.

שלום רב אָל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך, שבעלך עזב אותך, והשאיר אותך עם חמשה ילדים, והדבר הזה נוגע לי בנפשי. עם כל זאת עלי לחזק ולאמץ אותך ולגלות לך, שעקר מעלת האדם הוא – כשזוכה להחזיק מעמד בכל המצבים הכי קשים שעוברים עליו, וזה עקר גדלתו. ובפרט את, שנשארת כמו על המים ממש.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי להנצל ממנו מה שיותר מהר, כי בעל שעזב את אשתו, ויכול לדבר כך, לדעתי זה חמור מאד. ואף שקשה לומר זאת לאחר, ובפרט שהילדים צריכים לאבא, אף מה את יכולה לעשות, שהוא זרק אותך לגמרי.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך כח להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר בעולם, ותזכי לגדל את הילדים בנקל, ויצליח את דרכך ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי תמיד.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תקלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לראות, איך שאתה מזכה את הרבים בזכות נוראה ונפלאה כזו, אשר כל מי שמזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו (אבות ה, יח). ובפרט כשזוכים לזכות

אֲשֶׁר ח' תְּקַלֵּב בְּנַחֵל קֶטוּ

אֶת אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹף אֱלֹהֵינוּ, וְאֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק בְּזֶה תָּמִיד.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּגִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרֹגַע, כִּי הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת הֵם מִהֶסֶטְרָא אַחֲרָא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אֶת זֶה מְאֹד (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ.ח). וְעַקֵּר עֲבוּדַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְזָכוֹת לְבוֹא אֶל הַשְּׂמֵחָה הָאֲמִתִּית, וְהַשְּׂמֵחָה פּוֹתַחַת שְׁעָרִים חֲדָשִׁים בְּדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁשָׂמַח בְּכֹל יוֹם, וְשָׂם אֶת כָּל עֲבוּדָתוֹ וְנִקְדָּתוֹ רַק אֶל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ!

נָא וְנָא רְאֵה לֹא לְבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַע-עוֹלָם, וְשׁוּם דְּבַר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, רַק הַדְּבָק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז תִּרְגִּישׁ עֲרָבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תְּקַלֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בַּא, ב' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר מִכָּל מָה שְׁעָבַר עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ.

וְהִנֵּה הָעֵבֶר אֵין, עַל-כֵּן עָלֶיךָ לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת — מָה עוֹשִׂים מִעַכְשָׁיו? וְאֵיךְ יוֹצְאִים מִהַבֶּץ עַל-כָּל-פְּנִיִם עֹכְשׁוֹ? ! כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִיּוֹת תָּמִיד עִם יְסוּרֵי מִצְּפוֹן, כִּי מָה דְּהוּא הָוָה. וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַדְּאָגוֹת מְכַלּוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

רְאֵי לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, שְׁמְרֵי אֶת הַשְּׂבַת-קִדְּשׁ, וְאֵז הַשְּׂבַת תִּשְׁמַר אוֹתְךָ. גַּם תִּשְׁמְרֵי מְאֹד עַל כְּשָׁרוֹת הָאֲכִילָה, וְתִבְדְּקֵי אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵן כְּשָׁרוֹת, וְזֶה יְבִיא לְךָ עֲשׂוֹר וְהַצְּלִיחָה בְּחַיֶּיךָ.

בַּנְחָל

ח' תקלג

אֲשֶׁר

קטז

רְאֵי לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם
לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי אֵיךְ יִפֹּל דְּבָר.

ח' תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבֹט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי מִכְּבָר, אֵךְ מֵרַב טְרִדוֹתֵי הַרְבוּת לֹא
הָיָה הַפְּנֹאֵי לְהַשִּׁיבְךָ.

רְאוּ שִׁיחֵיָה תָּמִיד שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, כִּי בְּבֵית שֵׁישׁ שְׁלוֹם —
הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם, וְכִשֶּׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּבֵית, אִזּוּ בֵּא כָּל מִינֵי שִׁפְעַת
וְהַצְּלָחָה בְּבֵית.

תְּכַמִּינֵנו הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְּבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק ט'): אִיזוּהִי
אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; כִּי בְּאַמֶּת עַל-פִּירֵי רַב הָאִשָּׁה יֵשׁ
לָהּ כַּחוֹת לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד יוֹתֵר מִהַבְּעַל. וְאָמְרוּ תְּכַמִּינֵנו הַקְּדוּשִׁים
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה יז, סִימָן ח'): הַגָּבֵר גִּבְרָא מַעְפָּר, וְהָאִשָּׁה הִיא עֲצָם
מֵעֲצָמוֹת בְּעֵלָה, וְטָבַע שֶׁל עֵפֶר שֶׁתִּכְרַף-וּמִיד נָמַס, מֵה שְׁאִין כֵּן עֲצָם
מִחְזִיק מֵעֵמֶד יוֹתֵר כִּידוּע; וְעַל-כֵּן יֵשׁ לָאִשָּׁה כַּחוֹת יוֹתֵר תְּזַקִּים
מִהַבְּעַל, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁמְחַזְקָת תָּמִיד אֶת בְּעֵלָה, וּמְכַנְסָת בּוֹ
שְׂמִחָה וּבְטָחוֹן, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ בְּזָה וּבְבֵא. וְכִשְׁטוֹב לְבַעַל, אִזּוּ טוֹב
לָאִשָּׁה, וְכִשְׁטוֹב לְשִׁנֵּיהֶם, אִזּוּ טוֹב לְיִלְדֵים.

הַעֲקָר חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה עַל גִּדְּל הַחֶלֶק
הַטוֹב, שְׂזֻכָּה אֶתְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם יִלְדֵים גְּחֻמִּים, אֲשֶׁר

אֲשֶׁר ח' תקלד בַּנְחַל קיז

אחרים היו משלמים על זה כל הון דעלמא, ובזה שתחיי את עצמך
— בזה תצליחי, פי השמחה והחיות מכניסים תקנה באדם.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תקלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, כ' שבט ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

עליך לדעת, פי טבעי בני-אדם שונים זה מזה, וכעין שאמר
חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כא, סימן ב'): כשם שפרצופיהם
שונים, כך דעותיהם שונות. וביותר מצוי דבר זה בשדוף, פי
על-פירב הם שני הפכים, ועקר המעלה לחברם, שיהיו בנושא
אחד. ועל-כן אמר רבנו ז"ל, שעקר שלמות השלום הוא — כששני
הפכים משתווים לדבר אחד. על-כן לדעתי, ראי לבא לעמק השנה,
ותחליטו שניכם יחד, והקדוש-ברוך-הוא יוציא משפטכם לאור.

ודעת לנבון, פי צריכים לקחת בחשבון ענין הפרנסה, לשקל
היכן שיהיה יותר בנגל הפרנסה, פי אתם כבר אינכם צעירים, ולכן
טוב לקחת בחשבון את מקום ההגירה, היכן שיהיה יותר בנגל
הפרנסה.

הקדוש-ברוך-הוא יוליך אתכם על דרך האמת, ותתישבו היטב
מה לעשות.

העקר הוא רק להמשיך את עצמו תמיד אליו יתברך, ולהכניס
בעצמו ידיעת אמתת מציאותו יתברך, לידע ולהודיע ולהודיע, אשר
אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא,

קִיחַ אֲשֶׁר ח' תְּקֵלָה בְּנֶחֱל

שְׁנֵה עֶקֶר הַתְּכֵלִית שֶׁהָאָדָם יָרַד בְּזֶה הָעוֹלָם, לְהַגִּיעַ וּלְהַשִּׁיג דְּרָגָה זוֹ, לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יְתִבְרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מֵהַשָּׁמַיִם.

ח' תְּקֵלָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְקִרְאָת הַהִזְמָנָה שֶׁהִזְמַנְתָּ אוֹתִי אֵלֶיךָ. וְאִם יִהְיֶה רַק בִּיבְלָתִי, אֶקְבֵּל אֵת הַהִזְמָנָה.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקְרָ! לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוֹלָם, לְשַׁמֵּשׂ אֵת הַמְּקוֹם הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, שֶׁהוּא הָהָר הַטּוֹב וְהַלְבָנוֹן, שֶׁשָּׁם טְמוּנִים וּגְנוּזִים צְדִיקִים קְדוֹשִׁים, אֲשֶׁר כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל נִשְׁעַן עֲלֵיהֶם. וּבּוֹדָאֵי בְּזִכּוֹת הַשְּׁמוּשׁ שֶׁתִּשְׁמַשׁ שָׁם, לְנִקּוֹת וְלַצְבָּע אֵת קִבְרֵיהֶם, תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לְפָנֶסָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּלְהִרְחֵבָה וּנְחַת מֵהִילָדִים, וְתִזְכֶּה לְגַדְלָם בְּנִקְלָה.

אוֹדוֹת שְׁזִכִּיתָ לְנִקּוֹת אֵת מַצְבַּת קְבוּרַת צִיּוֹן הַנְּבִיא הוֹשֵׁעַ בֶּן בְּאֵרִי, שֶׁהָיָה מְכֹסֶה הַרְבֵּה שָׁנִים בְּחוֹל, וְעַכְשָׁו שֶׁפָּצְתָּ אֵת הַמְּקוֹם, עַד שֶׁרְאוּי לְהַכְנִס שָׁם, וַיּוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים שָׁם, בּוֹדָאֵי בֵּא תְּבֵא עַל שְׁכָרְךָ. וַיְדוּעַ אֲצִלְנוּ אֵיךְ שְׁמוֹהֵרְנָ"ת ז"ל, כְּשֶׁהָיָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הִשְׁתַּטַּח עַל הַצִּיּוֹן שֶׁל הוֹשֵׁעַ בֶּן בְּאֵרִי, וְשָׁהָה שָׁם זְמַן רַב, וּבּוֹדָאֵי פָּעַל מִכַּח קִדְשָׁתוֹ, שֶׁאַחַר מָאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יִמָּצֵא אַחַד מִתְּלִמֵּידי "הַיִּכְלֵ-הַקִּדְשׁ", וַיִּחַפֵּר אֵת הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּנְקֶה אוֹתוֹ, עַד שֶׁיִּהְיֶה בֵּית וְעַד לְחֻכְמִים, לְלָמַד וּלְהִתְפַּלֵּל שָׁם, עַל-פֶּן רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

וְהִנֵּה מוּבָא בְּדִבְרֵי הַמְּקַבְּלִים, שֶׁהוֹשֵׁעַ בֶּן בְּאֵרִי הָיָה נִצּוּץ רְאוּבֵן (סִימָן בֶּן בְּאֵרִי אוֹתִיוֹת רְאוּבֵן), וּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית לז, כט): "וַיִּשָּׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר", שֶׁהוּא סוּד בְּאֵר, וְהוּא פֶּתַח בְּתִשׁוּבָה (וְעַל-פֶּן כָּל

אֲשֶׁר ח' תקלו בְּנַחַל קיט

הַתְּשׁוּבָה נִקְרָאת עַל שְׁמוֹ). וַיֵּשׁ לֹאמֵר, שְׁבִשְׁבִיל זֶה מְסַגֵּל הַמְּקוֹם לַתְּשׁוּבָה. וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְשִׁבְתָּ שֶׁם קִצַּת לְלַמֵּד וּלְהַתְּפַלֵּל, כִּי הַמְּקוֹם הוּא מְקוֹם מְסַגֵּל מְאֹד.

רְאִיתִי בְּסֵדֶר הַדּוֹרוֹת, שְׁמֵבִיא בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "קִבַּלְתִּי מִזְקֵנֵי הַדּוֹר בְּסֵלּוֹנֵיִי, שְׁקִבְלָה אֶצְלָם, שֶׁהוֹשַׁע הִנְבִּיא מֵת בְּבָבֶל, וְצִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ שְׁיִקְבְּרוּהוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִפִּי שֶׁהִדְרִךְ הִיִּתָּה אֲרָכָה וּמְסַכְּנָת, צִוָּה שְׁיִשְׁיִמּוּהוּ בְּתוֹךְ אֲרוֹן תְּכָף אַחַר מוֹתוֹ, וַיִּקְשְׁרוּ הָאֲרוֹן אֶל הַגְּמָל, וַיִּנְיַחוּהוּ שְׁיִלְךָ לוֹ מֵאֲלֵיו, וְהַמְּקוֹם שְׁיִנּוּחַ הַגְּמָל — שֶׁם תְּהֵא קְבוּרָתוֹ. וְכֵן עָשׂוּ; וְהַגְּמָל הֵלֵךְ בְּלִי שׁוֹם נֹזֵק וּמוֹקֵשׁ עַד הַגְּלִיל הַעֲלִיּוֹן הִיא צִפֹּת, מְקוֹם בֵּית הַחַיִּים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְעַל-פִּי הַמְּכַתֵּב שְׁהִיָּה בְּאֲרוֹן הַפִּירוּהוּ הִיְהוּדִים, וַיִּקְבְּרוּהוּ שֶׁם בְּכַבּוּד", עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וּמְקַבֵּל, שְׁשֵׁם בְּמַעֲרָה נִקְבְּרוּ הוֹשַׁע וְאָבִיו בְּאֵרִי, וַיֵּשׁ בְּדַעַתִּי לְחַבֵּר קְנֻטְרַס מִהַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וּסְגֻלָּתוֹ, וְתַפְלָה נִפְלְאָה לְהִיּוֹת רְגִיל לֹאמֵר שֶׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח. לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת שְׁאֵלְתָךְ וְכוּ', עָלֶיךָ לְזַכֵּר דְּבָר אֶחָד, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא), שְׁאָסוּר לְהִיּוֹת זָקֵן, הֵינּוּ תָמִיד צְרִיכִים לְהַתְּחַדֵּשׁ, תָּמִיד לְהַרְגִּישׁ כְּאִלוֹ עֹבְדֵי אֱלֹהִים בְּחוֹר צְעִיר, וְעֹבְדֵי אֱלֹהִים כֹּל לֵילֶךְ בְּדֶרֶךְ זוֹ וְלְהַתְּעוֹרֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כְּשֶׁהִיִּיתִי בַתְּחִלַּת הַהִתְקַרְבוּת, קִרְאתִי בְּכֹל יוֹם אֶת הַסְּעִיפִים

הראשונים בספר "שכחי הר"ן", שם ראיתי מה רבנו ו"ל עשה: התבודד כל-כף הרבה, וכא לו מאד מאד קשה, והתגבר על הכל. רבנו ו"ל למד כל-כף הרבה משניות ובכה שיבין, למד גמרא ובכה שיפתח שכלו, למד זהר ובכה שיבין, עד שהקדוש-ברוך-הוא פקח לו את העינים. וזה היה אצלי החזוק הכי גדול, רציתי לחקות את רבנו ו"ל. ולכן דבורים כאלו צריכים לשמע שוב ושוב ושוב — להתחדש, אפלו שאדם בן ששים, שבעים, עליו להרגיש כאלו הוא בחור צעיר כבן חמש-עשרה, ועכשו הוא מתחיל. זו נקראת שלמות התשובה, וזאת צריכים להחדיר בכל אנשי שלומנו.

נא ונא ראה לדבר עם בני הנעורים רק מעבודת השם יתברך, ואז תצליח. ובנדאי יש כמה ליצנים שעושים ליצנות, הלא גם בין אנשי שלומנו מסתובבים כמה לצים, שבשקט מקררים את זולתם, וזה מסודות הבחירה, כי אם לא הייתה בחירה, היו כלם רואים רק מלאכים, רק אור.

ולכן ראה העקר להתחזק במאד מאד ולחזק אחרים. ולבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שלא יהיה לך שום משא ומתן עם לצים.

אודות ששאלת וכו', עליך לדעת, כי כל סרט שנעשה בו צחוק מהקדשה, זה יותר גרוע מצלב. כי צלב רואים שזו טמאה, רואים כמרים המשתחווים לצלב, אבל אלו הסרטים שבהם כאלו עושים הצגה חרדית וכדומה, זה מלא כפירות ואפיקורסות, מלא נאוף, ומלא לעג וקלס מהחרדים לדבר ה', וצריכים להשליכם מהבית. ואף שקשה להחדיר דבר זה בבני-אדם, אבל אני כל-כף הרבה אכתב ואדבר מזה, עד שאני מקווה להקדוש-ברוך-הוא לפעל, לנקות את הבית מהנבל הזה, כי זה סתם צחוק מיהדות ומנהגי ישראל. ואנחנו יהודים תמימים שאיננו שואלים שום שאלות, והבן למעשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ח' תקלז — ח' תקלח בַּנְחַל קכא
ח' תקלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.
מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מָה אָמַר לְךָ! אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לַעֲזוֹב אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּרִגְעַ, וְאִם אָדָם חִזַּק בְּתַפְלָה, אִף פַּעַם לֹא יִפֹּל. וְאֵינוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ — מִי נוֹפֵל בְּדַכְּאוֹן וּבִיְאוּשׁ? מִי שֶׁמִּתְרַשֵּׁל בְּתַפְלָה. וְלָכֵן תִּגְנֹב חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְתַפְלָה, תִּלְךָ בְּחוּץ לְטִיִּל, וְאִז תִּדְבַּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיִיתָ מְאֲמִין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד עַל יְדֶךָ, הָיִיתָ מְדַבֵּר אֵלָיו כְּמוֹ שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר אֵל חֵבֵר.

רַבֵּנוּ יו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סב): לְמָה אָדָם אֵינוּ מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ? כִּי אֵינוּ מְאֲמִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא עַל יְדוֹ, כִּי אִם הֵיטֵה לְאָדָם אֲמוּנָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹקֵד עַל שְׁפָתָיו, הֵיטֵה מִתְבוֹדֵד בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ הַרְבֵּה מְאֹד.

וְלָכֵן רָאָה לְהִתְבוֹדֵד וְלִהְיוֹת לְבִשְׂכִיל הָאָבָא שֶׁיְהִיָּה בְּרִיא, כִּי רַק תַּפְלָה הִיא הַכְּלִי-זֵינן שְׁלֵנוּ, הִיא הַחֲרִב שְׁלֵנוּ, וְלָכֵן הַמְּשֻׁךְ לְהִתְפַּלֵּל, וְתִבְקֶשׁ גַּם עֲלֶיךָ, שֶׁיְהִיָּה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית, וְתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְשֵׁלָא תִדְאָג, וְזֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת עֵקֶר הַתַּפְלָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוּךְ.

הַעֲקָר רָאָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִבְקֶשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

קכב אָשֶׁר ח' תקלט בַּנְחַל

הוא, שְׁתֵּהִיָּה לָךְ הַרְבֵּה שְׁמִחָה בְּשַׁבָּת. וְעַלֶיךָ כָּל־כֶּף לְשִׂמְחַת בְּשַׁבָּת, עַד שֶׁתִּשְׁפַּע עֲלֶיךָ שְׁמִחָה לְכָל הַשָּׁבוּעַ. כִּי כָף אוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן יז), שְׁצַרִיכִים לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד בְּשַׁבָּת, וְהַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־וָלֶם, לְהַשְׁבִּית הַשְּׂמִיחָה בְּשַׁבָּת, וְלִכֵּן גּוֹרֵם לְמַרְיבוֹת בֵּינוּ לְאַשְׁתּוֹ בְּעָרֹב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׂמִיחוֹת, שְׂאֵז נִבְרָא הַסֵּמ"ךְ־מ"ם וְהַקְּלָפוֹת וְהַטְּמָאָה. וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂאֵתָה תְּחִזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְכֵן לְהַפְּךָ — שֶׁהִיא תְּחִזֵּק אוֹתְךָ, וְתֵהִי־ךָ רַק אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה בְּבֵית, אֲזִי תִשְׁפַּע הַשְּׂמִיחָה לְכָל שִׁשֵּׁת יָמֵי הַחֹל.

וְכֵן לְעֵנִין שִׁפְעַ גְּשָׁמִי, שְׁצַרִיכִים לְקִנּוֹת מְצַרְכֵי מְזוּן לְכַבוֹד שַׁבָּת בְּשִׁפְעַ רַב, עַד שֶׁיִּהְיֶה שִׁפְעַ לְכָל הַשָּׁבוּעַ. כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בִּיצָה טז.), שֶׁהַתְּקָצִיב שֶׁל הָאָדָם נִקְבַּע בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, חוּץ מֵהוֹצָאוֹת שַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, זֶה אֵינוֹ נִכְלָל בְּתַקְצִיב, זֶה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נוֹתֵן מִתְּנָה. וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לְקִנּוֹת לְכַבוֹד שַׁבָּת כָּל־כֶּף הַרְבֵּה, עַד שֶׁיִּשְׁאַר לְכָל יְמֹת הַשָּׁבוּעַ. וּמִמִּילָא אֶפְלוּ נִגְזָר עֲלָיו שֶׁיִּהְיֶה עָנִי, אֲבָל אִם קוֹנֶה לְכַבוֹד שַׁבָּת, יִהְיֶה לוֹ שִׁפְעַ גְּדוֹל.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִהַיְלָדִים, וְתוֹכֵל לְחַתֵּן אֶת כָּלֶם בְּשְׂמִיחָה עֲצוּמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קַבְּלָתִי אֶת כָּל הָאֲרִיכוֹת שְׂאֵתָה מְאָרִיךְ בְּעֵנִין הַבְּרָכוֹת וְכו', וּבְעֵנִין הַנְּהַגוֹת וְכו', וְלִדְעָתִי, זֶה סֵתֵם בְּלִבּוֹל הַדְּעַת. יְדוּעַ, שְׂרַבְּנוּ וְ"ל אָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן רלד), שֶׁהוּא אֵינוֹ מְחִזֵּק מִחֲמַרּוֹת וְכו', עֵין שֵׁם. וְלִכֵּן כָּל אֲשֶׁר כְּתִבְתָּ, הַכֹּל חֲמַרּוֹת שֶׁל מֵה בְּכָף. אָדָם

אָשׁוּר ח' תּקמ בּנַחַל קכג

כְּשִׁיוֹצֵא לְצַרְכֵי וְכוּ', תַּכְּף-וּמְיָד צָרִיךְ לְבָרֵךְ בְּרַפְת "אָשׁוּר יֵצֵר",
אֲפִלוּ שֶׁהוּא בְּאִמְצַע אֲכִילָה אוֹ שֶׁהוּא קֹדֶם בְּרַפְת־הַמְּזוֹן, תַּכְּף-וּמְיָד
כְּשִׁנוּטְלִים יָדִים, צָרִיכִים לְבָרֵךְ בְּרַפְת "אָשׁוּר יֵצֵר", וְאִין בְּזֵה שׁוּם
דִּינִין אִם זֶה דְּרַבְּנָן, וּבְרַפְת־הַמְּזוֹן זֶה דְּאוֹרֵיטָא, וְזֵה בְּרוּר. וְאִינְי
יִודַע מְדוּעַ אַתָּה צָרִיךְ לְהַעֲתִיק מִכָּל-כֶּף הַרְבֵּה סְפָרֵי שְׁאֵלוֹת
וּתְשׁוּבוֹת, שְׁזֵה אוֹמֵר בְּכֵה וְזֵה אוֹמֵר בְּכֵה.

וְכֵן הַדְּבָר לְגַבֵּי טְלִית גְּדוּל וְטְלִית קָטָן. טְלִית קָטָן מְבָרְכִים לְפִי
מִנְהַג אֲשֶׁכְּנִזִּים תַּכְּף-וּמְיָד בְּבִקְרָה כְּשֶׁלֹּכְשִׁים אֵת זֶה, וְנִשְׁאַרְתָּ עֲלֵיו
כָּל הַיּוֹם. וְאֲפִלוּ אִם הוֹלֵךְ כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם לְמַקְוֵה, אִינּוּ צָרִיךְ
לְחַזֵּר וּלְבָרֵךְ, כִּי בְּדַעְתּוֹ לְחַזֵּר וּלְלַכְשׁוּ, וְאִין בְּזֵה שׁוּם הֶסֶח הַדַּעַת,
כִּי עַל מְנַת כֵּן הוּא הוֹלֵךְ עִם טְלִית קָטָן, וְלִכְּנֵן אִין מַה לְבָרֵךְ כַּמָּה
פְּעָמִים בַּיּוֹם עַל מְצֻנַת צִיצִית. מַה שְּׂאִין כֵּן טְלִית גְּדוּל זֶה רַק
בְּתַפְלָה, וְאִם בְּאִמְצַע הַיּוֹם הוּא צָרִיךְ שׁוּב מֵאִיזוֹ סִבָּה לְלַבֵּשׁ טְלִית
גְּדוּל — עֲלֵיו לְבָרֵךְ. אֲלָא רַק אִם הוּא עוֹשֶׂה תְּנַאי בְּעַת שְׁלֹבֵשׁ
אֵת הַטְּלִית גְּדוּל, שְׁלֵא יִצְטָרֵךְ שׁוּב לְבָרֵךְ, כִּי סְפֵק בְּרַכּוֹת לְהַקְלֵל,
אֲבָל זֶה רַק אִם הַתְּנָה תְּנַאי. וְזֵה נִפְקָא מִגִּיּוּה, אִם כְּבָר הַתְּפִלָּל עִם
טְלִית גְּדוּל, וְהוֹרִיד אֵת זֶה, וְאַחֲרֵי-כֵן הִלֵּךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְנִתְּנָה לוֹ
עֲלֵיהּ, וְצָרִיךְ לְהַתְּעַטֵּף בְּטְלִית, אִם הוּא צָרִיךְ לְבָרֵךְ אִם לֹא. וְלִכְּנֵן
אִם מְכֻנְיִים בְּעַת שְׂמַתְלַבֵּשׁ בְּטְלִית גְּדוּל לְהוֹצִיא, שְׁלֵא יִצְטָרֵךְ לְבָרֵךְ
עוֹד פְּעַם בְּרַכָּה, כְּגוֹן שְׁקוּרָאִים אוֹתוֹ לְבָרִית, וְנוֹתְנִים לוֹ כַּבוּד, וְהוּא
צָרִיךְ לְהַתְּעַטֵּף בְּטְלִית, שְׁלֵא יִצְטָרֵךְ לִזְמַר בְּרַכָּה, זֶה הַדְּרָךְ הַקָּלָה
בְּיִוְתֵר, וְלֹא צָרִיכִים לְהַחְמִיר, וְהִבֵּן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תּקמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

קכד אָשֶׁר ח' תקמא — ח' תקמב בַּנְחַל

הַעֲקֵר רַק לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהַשְׁבִּיר מִשּׁוּם דְּבָר. מִהִי תְּשׁוּבָה?
שְׁחֻזְרִים בַּחֲזָרָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שׁוֹכְחִים אֶת הָעֵבֶר, וְעוֹשִׂים
הַתְּחָלָה חֲדָשָׁה. וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִיחוֹת
שֶׁתַּחֲמִיל הַתְּחָלָה חֲדָשָׁה, יִתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דְחִיפָה כְּזוֹ, עַד
שֶׁתִּזְכֶּה בְּאֵמֶת לַחֲזֹר אֵלָיו.

וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מִשּׁוּם עֵבֶר, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׁנִשְׁמַע רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רַק לֹא לְדַאֵג, הַכֹּל יִהְיֶה מְתַקֵּן בְּתַכְלִית הַתְּקוּן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל עָלַי, כִּי אֲנִי זָקוּק לְרַחֲמִים רַבִּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּפְלוֹתֵיכֶם תִּתְקַבְּלֶנָה, וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

וּבִזְכוּת הַתְּפִלוֹת שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בְּצִיּוֹן הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבֵּי מְאִיר בְּעַל
הַגָּס, בְּיָדֵי הַזְכוּת הַזוֹ תַעֲזֹר לִי, וְהַזְכוּת הַזוֹ תִּהְיֶה גַם לָכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הַמְּלֵא צֶעֶר.

אֲשֶׁר ח' תקמג בַּנְחַל קכה

אודות מה שֶׁבִקְשָׁתָּ נְכוּי', הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לּוֹ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה. אָנוּ נִמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵינוּ, וְאַתָּם רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד.

אֲךָ רְאוּ לְשָׁמֵר מְאֹד שְׁלֵא לְהִשְׁאִירוּ לְבַד, כִּי הַרוּפְאִים כִּיּוֹם
הֵם מְפַקְרִים.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבְּשְׁרָנִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מֵהַ
שְׁיוֹתֵר מֵהַר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

יְדִידֵי הַיָּקָר! רַק תִּתְחַזֵּק לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת:
שַׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, וְזֶה יִהְיֶה לָּךְ חֶק לְכָל הַחַיִּים, וְאִז תִּרְאֶה
לְאַיִזוֹ הַצְּלָחָה תְּזַכֶּה לְהַגִּיעַ.

וּרְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וַרְשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שְׁתַּסִּים
בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, וְתִלְמַד הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת,
וְתִגְרַס כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא, וְאִז תִּרְאֶה שְׂיִהְיֶה לָּךְ שְׁלוֹם-בֵּית אָמְתִי.

וְהַעֲקֹר תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמְּשַׁפָּחָה, שְׁלֵא תִכְשַׁל, חֵם
וְשְׁלוֹם, בְּעוֹן נִדָּה, שְׁנֵה מְבִיא אַחֲרֵיךָ לִילְדִים פְּגוּעִים, הַשֵּׁם יִשְׁמֵר.
וְלִכֵּן רְאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכוֹת אֱלוֹי, וְתִשְׁאַל שְׁאוֹלוֹת שְׁעוֹלוֹת לָּךְ.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּהְיֶה תְּמִיד דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְתִהְיֶה
שְׁמֵחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קכו אָשֶׁר ח' תקמד — ח' תקמה בַּנְחַל
ח' תקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, ב' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֵר רְאָה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם: "רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁלֵא תִכְנַס בִּי עֲצָבוֹת כְּרָגַע, שְׁאֲזַכֶּה
רַק לְחֹשֶׁב מִמֶּךָ" — זֹאת עָלֶיךָ לְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם וְיוֹם אֶת הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם תִּתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ עַל שִׂמְחָה, תִּהְיֶה
הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ. וְלִכֵּן אֵל תִּתֵּן שְׁכָל דְּבַר קִטָּן יִשְׁבֵר אוֹתְךָ, אֲתָה
תִּרְאֶה לְבָרַח אֵל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

עָלֶיךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁיִי עִם הַתְּרַגּוּם חַק וְלֹא יַעֲבֹר,
וְזֶה יָבִיא לְךָ יִרְאֵת שָׁמַיִם, פְּרֻנְסָה, וְכֹל טוֹב.

וְרְאָה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּתְפָּרֵץ עָלֶיךָ. הַעֲקֵר
לְקַנּוּת מִדַּת הַנְּתַנּוּת, וְלֹא לְהִתְעַקֵּשׁ לְהִיּוֹת צוֹדֵק, וּבְזֶה תִּחְסֹף
הַרְבֵּה מְרִיבוֹת וְאֵי הַבְּנוֹת.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד נִתְרָאָה, אֲתָה רַק
תִּתְפַּלֵּל עָלֶי, וְאֲנִי אֲתִפַּלֵּל עָלֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, ב' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב ...

מִכְתָּבְךָ לְנִכוֹן קִבְּלָתִי.

עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא

אֲשֶׁר ח' תקמו בנחל קכו

יִשְׁמַח אוֹתְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בַּיִת עִם בְּעָלְךָ, וְתֹאבְבוּ
אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִכְבְּדוּ וְתִבְיִנוּ זֶה אֶת זֶה, וְאָז הַבְּרָכָה תִּהְיֶה בְּתוֹךְ
בֵּיתְכֶם, וְתִזְכוּ רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תקמו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב ...

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ וְכו', הֶעֱקַר רָאִי לְכַבֵּד אֶת בְּעָלְךָ, וְאָז בְּעָלְךָ
יִכְבְּד אוֹתְךָ, וְכִשְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת בֵּינֵיכֶם, אִז תִּצְלִיחוּ לְטַכֵּס עֲצָה
וְכו'. וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּבְשְׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

וְאוֹדוֹת מֵה שְׁשֻׁאֲלָתְךָ וְכו', רְצוּי שְׁבַעֲלָךְ יִלְמַד חֲצִי יוֹם, וְחֲצִי
יוֹם יִלְךָ לְעֶסֶק בְּאִיזוֹ עֲבוּדָה, וְכֵן יִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַבָּא וְעוֹלָם הַגֵּה,
וְאֵת תְּסִיעֵי בְּיָדוֹ, וְזֶה יִהְיֶה הַתְּקוּן הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר.

וְהֶעֱקַר שְׁתִּבְקָשִׁי אֶת בְּעָלְךָ, שְׂיִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּמִנְיָן,
וְאָז תִּהְיֶה בְּטוֹחִים, שְׁתִּמְיֵד תִּהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר — אִם בְּעָלְךָ חֲפִץ לִילֵךְ לְעֶבֶד חֲצִי יוֹם, אֵל תִּצְאֵי
כְּנֻגְדוֹ בְּזֶה, אֲלֹא תַעֲוֹדְדִי אוֹתוֹ, כִּי אִם קָשָׁה לוֹ לִישֵׁב יוֹם שָׁלֵם
בְּכוֹלָל, אֵל תִּכְרִיחִי אוֹתוֹ, וְחֻבֵּל שְׂיִפְגֵּם הַשְׁלוֹם-בַּיִת אֲצִלְכֶם. הֶעֱקַר
שְׂתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֶהְבָּה וְאֶחָדוֹת, וְאֵף אִם הוּא מִתְעַסֵּק בְּאִיזָה עֶסֶק
חֲצִי יוֹם, אִין זֶה נוֹרָא, כִּי טוֹב תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֲרִץ, שְׂיִגִיעַת
שְׂנִיָּהֶם מִשְׁפַּחַת עוֹן' (אָבוֹת ב, ב).

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קכח אָשֶׁר ח' תקמוז — ח' תקמח בַּנְחַל

ח' תקמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ...

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָה אִמַּר לָכֶם! הֶעֱקַר מֵה שְׁצַרִּיכִים — לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, לְהַבִּין זֶה אֶת זֶה, לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמַתִּי, וְהַשְׂכִּינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, כִּי הַשְׂכִּינָה אֵינָה שׁוֹרָה, אֲלֵא בְּמָקוֹם שֵׁשׁ אֶהְבֶּה וְכָבוֹד וְהַכְנָה הַדְּדִית, וְעוֹזְרִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְאִזּוּ תִרְאוּ שֵׁיצֵאוּ מִכֶּם דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְתִכְנִסוּ הַרְבֵּה אוֹרְחִים, וְתִזְכּוּ לְכָל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֵּא, ג' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אוֹדוֹת וְכו', הֶעֱקַר רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁפֻעוֹלָם לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאִף פֶּעַם אֶל תְּרִיבוֹ, כִּי הַמְּרִיבָה הִיא מִהַשְׁטָן כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (סְפָר־הַמְּדוּת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמָקוֹם מְרִיבָה — שֵׁם הַשְׁטָן. וְלָכֵן רְאוּ לְשַׁמֵּר שֶׁלֹּא יִהְיוּ קְטָטוֹת בֵּינֵיכֶם, כִּדִּי שֶׁהַשְׁטָן לֹא יִשְׁכֵּן בְּבֵיתְכֶם, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שֶׁתִּזְכּוּ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָד, שֶׁיִּהְיֶה צְדִיק גָּדוֹל מְאֹד, וְתִרְוֶה מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקמט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ג' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מכתבך לנכון קבלתי.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה להתחזק במאד מאד, שעזרך הקדוש־ברוך־הוא וחתנתך פמה ילדים, ועוד תזכה לחתן את הבת בקרוב מאד, ויהיה לכם ממנה רב נחת.

תמיד תתן תודה והודאה לפניו יתברך, "זכרו נפלאותיו". כי בדרך כלל אדם שוכח את הנפלאות שעשה עמו הבורא יתברך שמו, ויש לו טענות כלפי מעלה, חס ושלום, אבל אם אדם מקיים בשלמות: "זכרו נפלאותיו", שאינו שוכח לרגע את הנפלאות שעשה עמו הבורא יתברך שמו, כל חייו מתנהלים באופן אחר לגמרי.

ראה איזה מחיר כבד אני משלם עתה, בעטנים של כל המוסרים והמלשינים, שחפצים לבטלני לגמרי, אבל אני מאמין בהקדוש־ברוך־הוא שלא יעזב אותי. יש לי, ברוך הוא וברוך שמו, אמונה פשוטה בו יתברך, שמהמצבים הכי קשים, אזכה סוף כל סוף לצאת מכל הרשעים הללו, ובפרט מהסמ"ך־מ"ם הרשע, שכל מזמותיו תפלגה על ראשו, ומה שרצה לראות בי — יהיה בו.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

קל אשר ח' תקנ בנחל
ח' תקנ.
ח' תקנ.

בעזרת השם ותפילה, יום שני לסדר בא, ג' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאלתך וכו', עליך להתחזק במאד מאד בהפצה, אשר אין דבר חשוב מזה, ובכל יום אני מקבל מכתבים מאנשים, שזה מה שהחזירם בתשובה. ולכן היכן שאתה יכול להפיץ — תעשה כן.

הנה קבלתי מכתב מהמזרח הרחוק, מאיזה אי מרחק, שישנם שם הרבה נער שהתדרדרו, רחמנא לצלן, עד הכי גרוע, והיה שם מפיץ אחד, שנתן להם קונטרסים, וקפצו עליו כמוצא שלל רב, והיה בעבורם חבל הצלה. ולכן המשך בעבודתך עבודת הקדש, ותעורר גם את אחרים, שיגלו ויפרסמו את אור רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה, כי בזה מצילים את נשמות ישראל, ואין יכולים לתאר ולשער כלל מה הספרים הללו עושים.

הנה קבלתי מכתב נוסף ממישהו, שהיה פורק על לגמרי, ושנא את הדת, כל-כף התדירו בו ארס נגד כל הקדוש לעם ישראל, וקבל קונטרס אחד: "יש סכוי", וזה עורר אותו, וחזר בתשובה והתחתן, ויש לו שני ילדים, והוא הכי מאשר — כף הוא כותב לי. אז אני רואה מה זו הפצה, ועל זה צריכים למסר את הנפש, פשוטו כמשמעו, רק להפיץ ולעורר אחרים להפיץ, כי אז כל אחד מגיע למקום אחר ולפנה אחרת — לקרב יהודים לצור מחצבתם.

ולכן ראה אתה בעצמך להמשיך להפיץ, ותראה לעורר אחרים לעבודה קדושה זו, אשר אף פעם אין יודעים לאן זה מגיע, ומי מתעורר על-ידי-זה. ובפרט שעלינו לשוב בתשובה על רע מעללינו,

אֲשֶׁר ח' תקנא — ח' תקנב בַּנְחַל קלא
וְהַתְּקוּן שְׁלֵנוּ הוּא הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה גְדוּלָה לְתַקּוּן
גַּם אֶת עֲצֻמּוֹ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, ג' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ...

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּכַּנְסוּ לַחֲפָה בְּשִׂמְחָה גְדוּלָה מְאֹד,
וְתִתְחַתְּנוּ וְתִבְנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

רְאוּ לְבַרֵּר אֶצְל הַרּוֹפֵא בְּעִנְיַן וְכוּ', וְאִם זֶה לֹא יִכּוּל לְהִזְיֵק וְכוּ',
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַעֲקֹר שֶׁתִּרְאוּ לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה זֶה אֶת זֶה, וְנִשְׁמַע
אֶצְלְכֶם בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, ג' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אָדָם צָרִיךְ לֵהִיּוֹת אִךְ וְרַק שִׂמְחָה, וְלֹא
לְהִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַּע, אֲשֶׁר אֵין לָךְ אֲשֶׁר גְּדוּל מְזֵה. אִךְ
בּוּ כְּרַגַּע שְׁאָדָם חוֹשֵׁב מֵאַחֲרֵים, וְרוֹצֵה לֵהִיּוֹת מִשְׁהוּ בְּזֵה הָעוֹלָם,
אֲזִי נוֹפֵל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה. וְלָכֵן זֶה מְסַפֵּן בְּמֵאֹד מְאֹד לְחַשֵּׁב

קִלְבֵּי אֲשֶׁר ח' תְּקַנְנָה בְּנִחְלָה

מֵאַחֲרַיִם, עַל הָאָדָם לְחַשֵּׁב רַק מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶפְלוּ מֵעֲצָמוֹ
אֲסוּר לֹא לְחַשֵּׁב. וְכִף אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נה),
שֶׁבִשְׂעַת הַתְּפִלָּה אֲסוּר לְחַשֵּׁב אֶפְלוּ מֵעֲצָמוֹ רַק מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי אֵין בְּזָה הָעוֹלָם רַק הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

וְלָכֵן מִי שְׂאִינוּ אוֹחֵז בְּזָה, הוּא מְסַכֵּן מְאֹד, כִּי נִכְנָסֵת בּוֹ הַתְּאֻנָּה
שֶׁל יְשׁוּת וְגֵאוּת, וְרוּצָה לִהְיוֹת מְשֻׁהוּ בְּזָה הָעוֹלָם. וְלָכֵן צְרִיכִים
הֶרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לְבַטֵּל
אֶת עֲצָמֵי לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי אֵלֶיךָ, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה שׁוֹם דְּבַר בְּזָה הָעוֹלָם
רַק אוֹתָךְ, וְלֹא אֶשְׁמַע בְּזָה הָעוֹלָם רַק אוֹתָךְ, וְלֹא אֶדְבֵּר שׁוֹם דְּבוּר
אַחֵר, רַק דְּבוּרִים שֶׁהֵם שְׂבַחִים אֵלֶיךָ, וְלֹא אֶלֶךְ כִּי אִם אֵלֶיךָ, אֲשֶׁר
הִפַּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת זֶה הִפַּל". אִם אָדָם מַחְדִּיר דְּבַר זֶה בְּעֲצָמוֹ,
הוּא חֵי חַיֵּי גַן עֵדֶן, וְאִינוּ חָסֵר דְּבַר, וְהוּא נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא, וְכִבֵּר מִזְמַן אֵינְנוּ נִמְצָא בְּזָה הָעוֹלָם. אָבֵל אוֹי לוֹ לְאָדָם אִם
אֵינְנוּ אוֹחֵז בְּזָה, כִּי אֵז הוּא מְסַכֵּן מְאֹד, שְׁמָא יִפֹּל לְבָאֵר שְׁחַת.

הֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹרְנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְהִגִּיעַ לָזֶה, אֶפְלוּ שְׂאִינְנוּ
אוֹחֲזִים בְּזָה, לְכֹל הַפְּחוֹת אָנוּ מִדְּבָרִים מְזֵה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תְּקַנְנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֵּא, ג' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת — לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי.

אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּמֵאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, נִכְנָס
בֵּינֵיכֶם הַשָּׁטָן, וְחַפֵּץ רַק לְשַׁבֵּר אֶת בֵּיתְכֶם, וְחָבֵל מְאֹד שְׁשׁוּעָלִים
קְטָנוֹים מְחַבְּלֵי כְרָמִים, יִנְסוּ לְחַבֵּל בְּכַרְם שְׁלָךְ.

הַהֶכְרַח לִי לֹא לְדַבֵּר לָךְ, שְׁאִם לֹא תִצְיֵת אוֹתִי — תֵּאבֵד אֶת

אֲשֶׁר ח' תקנד בְּנַחֵל קלג

אֲשֶׁרְךָ, וְלֹא תִרְאֶה אֶף פַּעַם אֶת בְּנוֹתֶיךָ, וְתִצְטַרְךָ לְשֵׁלֶם אַחֲרֶיךָ כְּ
מְזוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְתִסָּבֵל צָרוֹת צָרוֹרוֹת. כִּי כָּל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֶךָ
עוֹמֵד עַל חוּט הַשְּׁעָרָה, שְׁאֲנִי מַחְזִיק אֶת זֶה שְׁלֹא תִתְגַּרְשׁוּ, כִּי אֲנִי
נֶגֶד גְּרוּשֵׁינִי, וְאֲשֶׁרְךָ רוֹצֵה לְעֹזֵב אֶת הַבַּיִת.

אֲנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, אַתֶּם זוֹג נִפְלָא, וְהַסְמִיךְ-מ"ם נִכְנָס בְּתוֹךְ
בֵּיתְכֶם לְשֹׁבֵר אַתְכֶם, כִּי זֶה כָּל שְׂאִיפְתּוֹ — לְשֹׁבֵר בְּתֵי יִשְׂרָאֵל,
וְלִהְיֶינָה לְכֶם בְּעוֹנוֹת, וְאֲנִי מַחְזִיק בְּכָל הַכַּחוֹת, שְׂאֲצַלְכֶם זֶה לֹא
יִקְרָה, כִּי אֲצַלִּי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֶף פַּעַם לֹא קָרָה שְׂזוּג הַתְּגַרְשׁ, רַק מִי
שְׁלֹא צִיֵּת אוֹתִי, תִּכְרַף-וּמִיד כְּשֶׁהֲלֵךְ מִמֶּנִּי — הַתְּגַרְשׁ. וְזוֹ עֲבָדָה
מְצִיאוֹתִית — כָּל זְמַן שֶׁהָיוּ אֲצַלִּי, לֹא הָיוּ גְרוּשֵׁינִי, בְּרַגַּע שְׂעִזְבוּ
אוֹתִי, כְּכֹר נִפְרְדוּ זֶה מִזֶּה.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מֵאֵד, רְאֵה לְעֹזֵב אֶת הַטְּמְאָה הַזֶּה,
וְאִם לֹא — עֹזֵב אוֹתִי, וְאֵל תִּצְלַצֵּל אֵלַי, וְאֵל תָּבוֹא אֲצַלִּי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בֵּא, ג' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל וְלִשְׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל מֵה
שְׁעָשָׂה עִמָּךְ — חֲסֵדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, שְׂזַכִּיתָ לְהַתְחַתֵּן, וְהִנֵּה יֵשׁ
לְךָ יְלָדִים. וְהִעֲקֹר, תִּרְאֶה לְדַבֵּר תְּמִיד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, לְעוֹרְרֵם
וּלְחַזְקֵם וּלְעוֹדְדֵם וּלְשַׂמְחֵם, שְׁלֹא יִפְּנֵס אֲצַלֵּם שׁוֹם אָרֶס מְאִיזָה
נִחַשׁ, כִּי הִרְבֵּה נִחַשִׁים מְסֻתוֹכְבִּים בְּתוֹךְ הַכְּרֵם, וְצָרִיכִים לְהִשְׁמֵר
מֵהֶם מֵאֵד.

אֶף אַתָּה תְּדַבֵּר רַק מִגְּדֵלֶת הַצַּדִּיק וּמִגְּדֵלֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

קלד אשר ח' תקנה בנחל

ומענין תפלה והתבודדות, אשר באמת אין מעלה גדולה מלדבר אליו יתברך, כי אם אדם מרגיל עצמו בזה, הוא הכי מצלח בחיים. ואפלו חמש דקות בכל פעם — גם-כן נפלא מאד, לצעק: "רבנו של עולם, אני אוהב אותך, רבנו של עולם, אני רוצה להרגיש אותך. רבנו של עולם, אתה פה אתי" וכו'. ומחמש דקות 'גונבים' עוד שתי דקות פה, ועוד שלש דקות שם וכו', ופתאם רואים אור בזה שלא תארו.

ולכן עלינו לשמח מאד מאד, שזכינו להתקרב לרבנו ז"ל, ועלינו ללמד הרבה בספריו הקדושים. ולכן אל תהיה בטלן, ראה להתמיד הרבה בספרי רבנו ז"ל, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ראה להתדיר דבורים אלו עמך בלבך. כי כך אומרים חכמינו הקדושים (ברכות מ.) על הפסוק: "והיה אם שמוע" — אם שמעת בישן תשמע בקדש. אם אדם שמע כבר פעם, ושמע עוד פעם, אז זוכה בכל פעם לשמע חדשות, ואין עוד חדשות כספרי רבנו ז"ל.

ולכן אל תהיה בטלן, וראה לצית לדברי אלו, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ג' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! כשאשה צריכה ללדת, הבעל צריך להרבות בתפלה בכל יום ויום, ולבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בקלות, והעבר יהיה בריא, כי התפלות שהבעל מתפלל בעת

אֲשֶׁר ח' תקנו בְּנַחַל קלה

הַעֲבוּר, זֶה נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּשָׂמִים, וְלִכְּנֹן תִּתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְהַעֲקָר תִּרְאֶה לְשִׂמְחָה אוֹתָהּ, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד, שֶׁבְּתוֹךְ בֵּיתְךָ תִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה זוֹ הַגְּאֻלָּה, כָּכֵל שֶׁנִּשְׂמַח יוֹתֵר, נִגְאָל מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה שִׂמְחָה, הָיוּ רוֹקְדִים כָּל יוֹם, וְהָיוּ מִרְקִידִים אֲנָשִׁים אַחֲרֵיהֶם. רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם מִסְתוֹבְבִים בְּזֶה הָעוֹלָם מְדַכְּאִים בְּדַכְּאוֹן פְּנִימִי, וְאִינֶם יוֹדְעִים בְּעֶצְמָם מִדּוּעַ הֵם מְדַכְּכִים.

וְלִכְּנֹן רְאֵה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מְאֻשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֶה מְכַנֵּס יְרֵאת שָׂמִים בְּאָדָם, תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן שַׁחֲרִית, מְנַחֵה וְעַרְבִית, וְאִז תִּהְיֶה הַמְאֻשֶׁר בְּיוֹתֵר בְּחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקִרְוֵב נִתְרָאָה פְּנִים אֶל פְּנִים, וְנִזְכָּה כָּבֵר לְרֵאוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה בְּיַחַד.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׂמִים...

ח' תקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, ג' שְׁבֹט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

יְדִידֵי הַיְקָר! הַעֲקָר רְאֵה לְהֵיוֹת תָּמִיד שִׂמְחָה, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, מְבֹטָח לָךְ, שֶׁלֹּא יִחְסַר לָךְ מְאוּם. כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת אֵינָן אֶלָּא מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד): מְצֻנָה גְדוּלָּה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. רַבְּנוּ ז"ל אֵינּוּ נוֹתֵן עֲצוֹת לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֶלָּא אוֹמֵר, שְׂזוֹ מְצֻנָה גְדוּלָּה, וְהַמְצֻנָה

קלו אשר ח' תקנו בנחל

הגדולה הזו, בה תלויים כל המצוות, כי בזה שאדם שמח, הוא מגלה, שהוא מאמין בהקדוש-ברוך-הוא. ולכן אל תהיה בטלן, הנה בשמחה, ואז תראה שכל חייך ישתנו לטובה. וככל שתהיה בשמחה, יאיר עליך אור הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב נתראה פנים אל פנים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ג' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר זכור תזכר, אשר הענין של הפצה, זה מקרב את הגאולה, כי לדאבונו הרב, כל-כך הרבה בני הנעורים נקשרים בפגם הברית, ורק זה מה שמציל אותם. ישנם בחורים שרוצים לאבד עצמם לדעת מרב דכאון שעובר עליהם מחמת פגם הברית, כי החטא המגנה הזה מכניס באדם דכאון פנימי, ונשפרים לגמרי. ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להפיץ כמה שיותר בין בחורים.

והקדוש-ברוך-הוא יתן לנו את החיים, שנזכה כל ימי חיינו רק להפיץ ולפרסם את אור רבנו ז"ל, ולא נסתכל על שום דבר, רק קדימה, זו צריכה להיות כל מגמתנו.

אינך יכול לתאר ולשער גדל זכותך בשמים, שיש לך חלק בהפצת הספרים הקדושים. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגם החלק שלי יהיה בחלקך.

הסמ"ך-מ"ם לקח את עצמו עלי, כי הוא יודע שאני יכול

אָשֶׁר ח' תקנח בַּנְחַל קלז

לְהַצִּיל אֶת כָּל הַבְּחוּרִים בְּדוֹר הַזֶּה. וְלִכְּן מוֹסֵר אוֹתִי וּמְסַרְנִי, וּמוֹצִיא
עָלַי שֵׁם רַע, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אָנִי מִתְחַזֵּק, וְאֶעֱשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם לְהַצִּיל אֶת הַבְּחוּרִים תָּמִיד.

אודות ששאלת וכו', זהו דבר גדול מאד לפתח בכל מקום
"היכל-הקדש", ואשרי אברהם הפותח בעירו "היכל-הקדש", ושם
יגדל שם רבנו ז"ל ויתפרסם בכל העיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקנח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ג' שבט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ, וּמִפְּאֵת טְרַדוֹתֵי הַרְבוֹת נִתְעַכֵּב
עַד כּה.

מה אמר לך, ומה אספר לפניך! אדם צריך בזה העולם
להתחזק בכל הכחות שיש לו, כדגמת אדם הטובע בים סוער, אשר
אינו עוזב את עצמו, אלא עושה כל מיני פעולות שבעולם להנצל,
ונתלה בכל מיני קרשים, ושוחה ושט עד שמגיע לחוף מבטחים,
ואף שהגלים מכסים אותו וכמעט שנגחנק, אינו עוזב את עצמו, כי
רוצה לחיות.

ולכן כל אדם שנפל, ונמצא עכשו בים סוער, במים הזדונים,
הוא צריך להתחזק ולא לעזב את עצמו בשום פנים ואפן, אלא
לשחות אלי חוף, ומהו החוף? הצדיק. אצלו זהו מקום מבטחים.

ולכן אל תעזב עצמך, ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם.

העקר ראה לשמר מאד מאד על השלום-בית, כי ביתך זו
אשתך, והיא מצלת אותך מהחטא, ולכן עליך לכבדה ולקרה מאד.

קלח אָשֶׁר ח' תקנט בַּנְחַל

כּי מָה הֵייתָ עוֹשֶׂה אִם הֵייתָ עֹתָה בְּחוּר מְבֹגֵר, רִוּק וְקֵן? הֵייתָ שְׂרוּי
בְּצָרָה צְרוּרָה.

וְלָכֵן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּמָאד מְאֹד, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתְּמִיד יֵאִיר עֲלֶיךָ אֹרֹךְ יִתְבָּרֵךְ. וְתִרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ
עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, וְאִז כָּל חַיִּיךָ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרֵים
לְגַמְרִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, ג' שְׁבֹט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְהַדְּפָסָה, וְהַשְׂוֹאוֹת חֵן
לְךָ עַל זֶה.

עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְדַעַת שְׂאִין שׁוֹם
מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּיךָ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְחַקֵּק אֶת זֹאת הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב
בְּרֹאשׁוֹ.

וְאִיךָ יוֹדְעִים שְׂאָדָם כָּבֵר אוֹחֵז בְּאַמוּנָה? אִם מְרַגֵּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר
אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל אֲשֶׁר מַעֲיֵק לוֹ מְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּפִי
שְׂמִסְפָּרִים לְחֵבֵר טוֹב, סִימֵן שֶׁהַאֲמוּנָה נִכְנָסָה עִמָּךְ בְּתוֹךְ לְבוֹ. וְלָכֵן
רָאָה לְהִתְחַיֵּל עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר אֶל הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ, אֲפִלוּ כְּמָה
דְּבוּרִים, לְהַשְׁתַּטַּח עַל הָאָרֶץ בְּפִשׁוּט יְדִים וְרַגְלִים, וְלִבְכוֹת
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה רוּצָה לְהַרְגִּישׁ אוֹתוֹ, שְׂאֵתָה חֲפֵץ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, שְׂאֵתָה חֲפֵץ לְהִיּוֹת נִכְלָל בּוֹ, וְאִז כָּל חַיִּיךָ יִהְיוּ חַיִּים
אַחֲרֵים לְגַמְרִי.

אֲשֶׁר ח' תְּקַס בְּנַחֵל קִלְט

וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! רְאֵה לְקַחַת עֲצָמָךְ בְּיַדְיךָ, תַּעֲשֶׂה כְּכַר
הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה, וְאִז תִּרְאֶה לְאִיזָה טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי תִזְכֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תְּקַס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, ג' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְדָּשׁ", הַיּוֹ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לַהֲיִוֹת בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד. רַבְּנוּ וְ"ל
אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), כְּדֵי לְהַמְתִּיק אֶת הַדֵּינִים, צְרִיכִים
לְרַקֵּד וּלְמַחֵא פֶּה אֶל פֶּה, זֶה הָעֲצָה. וְלִכְּנֵן רְאוּ לְרַקֵּד וּלְשַׁמֵּחַ בְּמֵאֹד
מְאֹד, כִּי הַסְטֵרָא אַחֲרָא, הַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחֲתִים, אֲצֵלֵם נִמְצָא רַק
עֲצָבוֹת וְדַפְאוֹן. אֲבָל אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּתוֹב (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א' טז, כז): "עֲז
וְחִדּוּהַ בְּמִקוּמוֹ", אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא רַק הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּנֵן
זֶה הַסִּימָן אִם אָדָם אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִם לֹאוּ — אִם הוּא
בְּשִׁמְחָה, אִף אִם הוּא בְּעֲצָבוֹת, סִימָן שֶׁהוּא רְחוּק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא. הַנְּבִיא זְכַרְיָה אוֹמֵר (זְכַרְיָה ב, יד): "רְגִי וְשִׁמְחִי בַת צִיּוֹן, כִּי הִנְנִי
בָּא וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְךָ", כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל נִקְרְאת בַּת צִיּוֹן, וְהַנְּבִיא אוֹמֵר
בְּשֵׁם ה': תַּעֲלֹזִי וְתִשְׁמְחִי, כִּי הִנֵּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא אֵלֵינוּ. אִין
עֲצָה אַחֲרַת בְּזֵה הָעוֹלָם — רַק לַהֲיִוֹת בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה, וְאֲפִלוּ
שְׁעוּבָר עַל אָדָם מֵה שְׁעוּבָר — עֲלִיו לְשִׁמְחָה.

וּבְאֵמַת בְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְשִׁמְחָה? הֲלֹא כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ יֵשׁ לוֹ
חֲבִילָה שֶׁל צָרוֹת וְיִסוּרִים, אִין אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ סֶבֶל
וְצַעַר, כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וּבְמָה אִם-כֵּן יֵשׁ לָנוּ לְשִׁמְחָה? הַשִּׁמְחָה
שְׁלָנוּ צְרִיכָה לַהֲיִוֹת, שְׁזַכֵּנוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וְ"ל. זֶה הַשִּׁמְחָה הַכִּי
גְּדוֹלָה, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ וְ"ל? ! הֵינּוּ שְׁבוּרִים וְרַצּוּצִים
וּמְדַכְּאִים. וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה שְׁלָנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מִצְדִּיק בְּזֵה, וְכַמוֹבֵא

בדברי רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן קעז), שצריכים לשמח במאד מאד, שיש לנו רבי כזה. ואם איננו שמחים בזה, סימן שאיננו מקרבים אל הצדיק. הנביא זכריה אומר (זכריה ג, א): "ויראני את יהושע הכהן הגדול, עומד לפני מלאך ה', והשטן עמד על ימינו לשטנו"; זכריה הנביא ראה את הכהן הגדול בימיו, שהיה יהושע, אשר עומד לפני הקדוש-ברוך-הוא והשטן לצדו. נמצא מזה, שאחד יכול להפגס לקדש הקדשים, בתקף היותו כהן גדול, ושמו יהושע בן יהוצדק, ואף-על-פי שנגנס לפני ולפנים, עם כל זאת השטן עומד על ימינו לשטנו, ואם בארזים נפלה שלהבת, מה יעשו אזובי הקיר? ! אם כהן גדול, שנגנס לפני ולפנים ועמו השכינה, ועם כל זאת השטן עומד על ימינו — הייתכן? ! מה נאמר אנו? ! הלא אנו אנשים קטנים ופגומים, ירודים ונפולים, רק אתמול שבנו בתשובה שלמה, רק אתמול עזבנו את כל עברנו הרע, ועל-בן פמה רחמים אנו צריכים להשאיר בקדשה, לידע שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, ודומם, צומח, חי, מדבר, זה עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך. פי אנו נמצאים עדין בסכנה גדולה מאד, שלא נפל מהאמונה התמימה, הברורה והמזככת. אם יהושע הכהן גדול, ראהו זכריה הנביא שהשטן עומד על ימינו, מה אנו נגיד? ! הלא בנקל אנו יכולים להדרדר, ושיהיו לנו קשיות הרבה על הצדיק, רחמנא לצלן.

זכריה הנביא הסתפל בעינים אחרות, הוא ראה את יהושע הכהן גדול, ומשהו אינו כשורה אצלו, "ויהושע היה לבש בגדים צואים, ועמד לפני המלאך", ומאידך גיסא אומר הנביא: "והשטן עמד על ימינו", איך יתכן דבר כזה? ! אלא ברגע שיש לה שיכות עם השטן, אני מסתפל ומתבונן בך היטב היטב, ויהושע היה לבוש בגדים צואים, בגדים שנוסף מהם ריח רע, אבל בעינים רגילות אין רואים דבר זה, רק צדיק קדוש יכול להנכח בזה, רק זכריה ראה זאת.

הצדיק הוא מוריד מאתנו את הבגדים הצואים, אנו מלאים זהמה, צואה, שכחנו את מעשינו הרעים שעשינו עד כה, ולכן

השֵׁטן עומד על ימינו, הסמ"ך-מ"ם בְּנַקֵּל יָכוֹל לְהַסִּית פְּגַד הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת, הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד. אִם יְהוֹשֵׁעַ הִפְהֵן הַגְּדוֹל
אֵינָנו בְּטוֹחַ בְּצַדִּיקוֹתוֹ, וְהַצַּדִּיק הַתְּבוּנָן בּוֹ וְרָאָה אֶת בְּגֵדֵי הַזְּהֵמָה
שָׁלוֹ, כִּמָּה עָלִינוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה עַל עֲבֻרֵנוּ הַפְּגוּם! ?

לְזֹאת רָאוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַצַּדִּיק מְכַנֵּס בְּכֶם דַּעַת הָאֵמֶת,
וְאִיזוֹהִי? "אֵתָה הִרְאֵת לְדַעַת כִּי הַיְיָ" אֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ
(דְּבָרִים ד, לה); אֵין לְאָדָם אֶף אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ!

אֲנִי נוֹלְדָתִי בְּחֹדֶשׁ אֶזְרָא, בְּסַפְיָרָה — חֹסֵד שְׁבִיסוּד. אֲנִי יָכוֹל
לְמַצֵּא חֹסֵד בְּמִי שְׁפָגַם בִּיסוּד, וְאָז צְרִיכִים לְכוּן: כָּלֶם יָחִיד. וּמַהִי
הַמְשַׁמְעוֹת בְּזֵה? אֵלָא אֲנִי דוֹאָג לְכָלֶם שֶׁיְהִיָּה לָהֶם כָּל טוֹב,
וּלְבִסוּף — יַחֲיִיד, אֲנִי נוֹתֵר לְבַד.

רַבִּי אֶלְחָנָן וְסַרְמֵן זצ"ל, הִיָּה גְּאוֹן עֲצוּם, הִיָּתָה לוֹ יְשִׁיבָה בְּעִיר
בְּרַאנוּבִיץ, וְהִיָּה תַלְמִיד שֶׁל הַ"חֲפִץ חַיִּים", וְתַמִּיד עוֹרֵר אֶת
תַלְמִידוֹ לְתִשׁוּבָה. וּפְעַם דִּבֵּר מִמְּלֶאכִי חֲבֵלָה וְכוּ', וְהָיָה כִּמָּה
תַלְמִידִים שֶׁהָיוּ לָהֶם סְפָקוֹת בְּזֵה — הָאִם יִשְׁנֶם מְלֶאכִי חֲבֵלָה, וְלֹא
עָנָה הַצַּדִּיק. כְּשֶׁנִּכְנְסוּ הַגְּרַמְנִים, יִמַּח שְׁמֵם, וְלָקְחוּ אֲנָשִׁים, גְּשִׁים
וְטָף בְּאֶכְזָרִיוֹת נוֹרְאָה, וְדַחְקוּ אוֹתָם בְּקְרוֹנוֹת שֶׁל בְּהֵמוֹת, וְנִסְיַעָה
שֶׁל שְׁעִתִּים אֲרָכָה כְּיוֹמִים, וְהִשְׁמֵשׁ קִפְחָה, וְהַחֵם הָיָה קָשָׁה מְנִשְׂא,
וְהַצְמָאוֹן עֲצוּם, וְהָרִיחַ רַע וְהַצְחָנָה — נוֹרָא וְאִים, וְעַד שֶׁהִגִּיעוּ
לְתַחְנָה הַסּוֹפִית — אוֹשְׁבִיץ, כְּבָר שְׁמַחוּ שֶׁיִּצְאוּ מֵהִגִּיהוּם שֶׁל
הַרְפָּכָת. וְהִנְאֻצִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזַכְרֵם, פְּתַחוּ אֶת הַדְּלָתוֹת, וְהִפּוּ מַכּוֹת
רִצַּח אֶת הַיְהוּדִים שֶׁיִּצְאוּ מֵהַרְפָּכּוֹת. אָמַר רַבִּי אֶלְחָנָן וְסַרְמֵן, לֹא
הָאֵמֶתֶם שִׁישׁ מְלֶאכִי חֲבֵלָה, הִנֵּה לָכֶם, רָאוּ לְפָנַי עֵינֵיכֶם מְלֶאכִי
חֲבֵלָה בְּהַתְגַּלְמוֹתֶם! אֲשֶׁר גְּרוּעִים הֵם מִחַיּוֹת רַעוֹת טוֹרְפוֹת. לְקַחַת
אֲנָשִׁים חֲסָרֵי יִשַׁע, זְקֵנִים, יְשִׁישִׁים, תִּינוּקוֹת, יְלָדִים, חוֹלִים וְכוּ',
חַפִּים מִפְּשַׁע, וְלִרְצַחֵם בְּדָם קָר, בְּאֶכְזָרִיוֹת נוֹרְאָה מְאֹד, אֵלוּ מְלֶאכִי
חֲבֵלָה!

זֶה מַה שְׁמַחְדִּיר בְּנוֹ הַצַּדִּיק — דַּעַת הָאֵמֶת, שְׁלֹא יַעֲבְדוּ עָלֵינוּ,

שלא נהיה שוטים, ונזהר במאד מאד מכל מיני צבועים המתחזים כצדיקים; כי ברגע שיש שיכות עם השטן — כבר לבושים בבגדים צואים. והצדיק תפץ להסיר מאתנו את הבגדים הללו, ולהלבישנו מחלצות.

למוהרנ"ת ז"ל הנה חדר מיחד, ששם למד הרבה מאד. פעם אחת בא אליו ר' נחמן טולטשינער ז"ל, ומצאהו שם בוכה הרבה מאד, ולשאלתו — ענה מוהרנ"ת ז"ל: תראה אילו פחות נתנו לסמ"ך-מ"ם, פחות אדירים הרבה יותר מן הקדשה, עד שאינני יכול ללחם עמו. מוהרנ"ת ז"ל היו לו שמונים תלמידים, ונותרו עמו חמשה בלבד, היתכן?! אלא זה מסוד הבחירה, שהטמאה תכסה כל-כף את הקדשה, עד שאנשים מתרופפים באמונת חכמים, ונופלים ונלכדים בזרועות הסטרא אחרא.

ובעת שראה זכריה הנביא, שהשטן עומד על ימינו של יהושע כהן גדול, אמר לו: אני רואה עליך בגדים צואים, זהמה יש במחך, אם תוציא את הזהמה, אלבישך לבושים חדשים. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא), לבושים זה מחשבות, אדם צריך שתהיינה לו מחשבות טהורות, רק לחשב מהקדוש-ברוך-הוא, רק לחשב טוב, ומי מכניס לו מחשבות טובות אלו? הצדיק. ואיך, אם-כן, יכולים להסיתו נגד הצדיק?!

לי היו נסיונות עצומים בהתקרבות לרבנו ז"ל, הכו אותי מכות עזות על כף, ואפלו אלו שהיו נקראים כבר על שם רבנו ז"ל נדו אותי, אבל אף אחד לא הצליח להחלישני, ואני מדפיס ומפיץ ביתר שאת וביתר עז את אור רבנו ז"ל, ואינני מתפעל משום ברירה בעולם.

להיות מקרב לרבנו ז"ל, צריכים קדם כל לנקות את העבר. סיר שבשלו בו תבשיל אתמול, אם לא נקו אותו — יעלו השאריות עבש ועפוש, היתכן לבשל בסיר המלכלך הזה תבשיל אחר? אם לא מנקים את המח מהעבר המלכלך, איך אפשר להכניס בו קדשה וטהרה?! צריכים תחלה לנקותו לגמרי, ורק אחר שמוציאים את

כָּל הַהִרְהוּרִים הַמְגִנִּים, אֲזִי יְכוּלִים לְקַבֵּל מֵהַצְדִּיק, אָבֵל אִם מְכַנְיָסִים
גַּם דַּעוֹת נִפְסָדוֹת — מֵה שֶׁפְּלוּנִי אָמַר וְאֶלְמוּנִי פִטְפֹּט, אֵיךְ רוֹצִים
אֲחַר־כֵּן לְקַבֵּל אֶת דַּעַת הַצְדִּיק הָאֵמֶת?!

מִסְתַּבֵּב הֵלֶךְ עָנִי, מְחַסֵּר בְּבֵית, הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד בַּחוּצוֹת, וּמוֹצֵא
בְּאִשְׁפֹּתוֹת מְלָבוֹשׁ בְּלוּי וְלוֹבָשׁוֹ, בְּפָנָה נִדְחַת אַחֲרַת מוֹצֵא מְעִיל
מִיָּשָׁן וּמִתְעַטֵּף בּוֹ, בְּרַחוּב צְדָדֵי נוֹסֵף מוֹצֵא עוֹד ז'קֵט וְכוּ', עַד
שֶׁהִלְבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּשִׁכְבוֹת עַל גְּבִי שְׁכָבוֹת בְּלוּיוֹת וּמְזֵהֲמוֹת, וּמְרַגֵּשׁ
שְׁכָבֵר חֵם לוֹ דִּיו. וְהִנֵּה חוֹלֵף עַל פְּנֵי חֲנוּת בְּגָדִים הַדוֹרָה, וְחוֹשֵׁב
לְעֲצָמוֹ: לָמָּה לֹא אֶקְנֶה לְעֲצָמִי בְּגַד חֲדָשׁ, לִי לֹא מִגִּיעַ?! הַמוֹכֵר
מְקַבְּלוֹ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְשׂוֹאֵל לְרִצּוֹנוֹ, וְתוֹשׁוּבְתוֹ — שֶׁחֲפֵץ
בַּחֲלִיפָה חֲדָשָׁה. הַמוֹכֵר מְבִיא לוֹ חֲלִיפָה לְמַדִּינָה, וְהִלָּה נִכְנָס לַחֲדָר
הַלְּבָשָׁה, וְהִנֵּה שׂוֹמֵעַ הַמוֹכֵר קְרִיאוֹת גְּנָאִי, צַעֲקוֹת, גְּנִיחוֹת וְכוּ',
וְנִבְהַל מְאֹד, אֲזִי נִכְנָס לַחֲדָר וְנִשְׁתוּמַם לְמַרְאֵה עֵינָיו, הַהֵלֶךְ מְנַסֵּה
לְהַכְנִיס אֶת יָדוֹ לַחֲלִיפָה, וְהִיא לֹא עוֹלָה עָלָיו וְכוּ'. אָמַר לוֹ הַמוֹכֵר:
שׂוֹטֵה שְׁכָמוֹךְ, הִסֵּר מְעַלְיָךְ אֶת בְּגָדֶיךָ הַבְּלוּיִים, וְרַק אֲזִי תִמְדַּד אֶת
הַחֲלִיפָה שֶׁנִּתְתִּי לָךְ. כְּמוֹ-כֵן קוֹרֶה עִם הָאָדָם, כְּשֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עַל
הַצְדִּיק, סִימָן שֶׁלֹא הוֹרִיד אֶת מְלָבוֹשָׁיו הַמְזֵהֲמִים, הוּא רוֹצֵה לְלַבֵּשׁ
אֶת לְבוּשׁ הַצְדִּיק עַל בְּגָדָיו הַצּוֹאִים. וְזֶה מֵה שֶׁאָמַר זְכַרְיָה הַנָּבִיא
לִיהוֹשֻׁעַ — הִסֵּר מְעַלְיָךְ אֶת בְּגָדֶיךָ הַצּוֹאִים.

לְזוֹת אָמַר לָכֶם שׁוֹב וְשׁוֹב, אִם רִצּוֹנְכֶם לְקַבֵּל אֶת לְמוּדֵי
הַצְדִּיק, קִדְּם הִסִּירוּ מְעַלְיְכֶם אֶת כָּל הַשְּׁטוֹת וְהַהֲבֵל שֶׁהַכְנִיסוּ
בְּמַחְכֶם, לֹא יִתְּכֵן שֶׁתִּקְבְּלוּ מֵהַצְדִּיק עַל בְּגָדֵיכֶם הַבְּלוּיִים. לֹא יִתְּכֵן
שֶׁתִּלְבָּשׁוּ חֲלִיפָה חֲדָשָׁה, בְּטָרֵם הוֹרְדָתֶם אֶת כָּל הַלְּכָלוֹף וְהַזָּבֵל
שֶׁהָיָה לָכֶם תַּחְתֵּיהָ.

יְעוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּזָכוֹת הַשְּׂמִחָה שְׁלָכֶם, שֶׁתִּשְׁמַחוּ
בְּשְׂמִחָה אֵין סוֹפִית, תִּזְכּוּ בְּאֵמֶת לְקַבֵּל אֶת דַּעַת הַצְדִּיק.

וְכַאֵן הַמְּקוֹם לְעוֹרֵר אֶתְכֶם עַל כְּשָׁרוֹת הַמְּאָכְלִים, אֲשֶׁר הוּא
עֹנֵן חָמוֹר בִּיּוֹתֵר; כָּל מוֹצֵר שְׁקוּנִים, צָרִיךְ לְהַקְפִּיד שִׁיְהִיָּה עָלָיו
הַכָּשֵׁר מִבֵּית-דִּין שֶׁל יְרֵאֵי הַשֵּׁם, הַכָּשֵׁר מִהַדָּר שֶׁל יְרֵאִים וְשְׁלָמִים,

קמד אָשֶׁר ח' תקסא בַּנְחָל

כּי בְּכָל דְּבַר מֵאֲכָל עֲלוּלִים לְעַרְב שׁוּמָן חֲזִיר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וּבְעֵנָן בְּשֶׁר, הִתְקַפְּדָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת גְּדוּלָה בְּמִיחָד, כּי כִּיּוֹם נַעֲשֶׂה הַשְּׁטַח הַזֶּה הַפְּקָר גְּדוּל מְאֹד, וְעֲלוּלִים לְהַכְשֵׁל בְּטָרְפוֹת וּנְבִלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ בְּמֵאֹד מְאֹד אֵיזָה בְּשֶׁר אַתֶּם קוֹנִים, וּרְאוּ לְקִנּוֹת אִף וְרַק הַכֶּשֶׁר שֶׁל בֵּית-דִּין יֵרְאֵי הַשֵּׁם, שְׂאִין עֲלֵיו שׁוּם פְּקָפוּק. כּי אִם אוֹכְלִים, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּשֶׁר פְּגוּלִים, לְבִסּוֹף נִתְקַרְרִים מִיִּרְאַת שָׁמַיִם, וְכֵן הַיְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה, כּי הַדָּם נִתְעַפֵּר, וְהַלֵּב נִטְמָטֵם, עַד שְׁמִדְרָדְרִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

אַנְוָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּכְנִיסוּ אֶת כָּל דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עֲמָק בְּלַבְבְּכֶם, וְנִזְכָּה לִישׁוּעַת ה' כְּהֶרֶף עֵינַי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֵיךְ, שֶׁלֹּא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ זֶה זְמַן רַב, וְלֹא רָאִיתִי כְּתִיבַת יָדְךָ.

בְּיָדַי עוֹבֵר עֲלֵיךְ מֵה שְׁעוֹבֵר בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ וּלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, כּי זֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׂיִכּוֹל לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וּלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלָיו, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

רְאֵה לְהַתְחַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", אֲשֶׁר כָּבֵר אָמַר הַחֶכֶם: חֲבֵרַת הַטּוֹבִים מוֹסִיפָה הַשֶּׁבֶל, וּמְחַיֶּה הַלֵּב, וּמְזַכֶּכֶת הַדַּעַת, וּמְאִירָה הַפְּנִים, וּמְפָרְסְמַת הַטּוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל

אֲשֶׁר ח' תקסב בְּנַחֵל קמה

— בין בְּרוּחַנִיּוֹת וּבֵין בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְהַשְׁמָחָה פּוֹתַחַת שְׁעָרִים חֲדָשִׁים
בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת. וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמָחָה, סִימָן כֵּא):
עַל-יְדֵי שְׁמָחָה תְּפִיסַת הַמַּח נִתְגַּדֵּל.

עַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת בְּשְׁמָחָה, וּבִפְרָט אַתָּה, שֶׁהֵטַבַּע שְׁלֶךְ
לְהַמְשִׁיךְ אַחַר הָעֲצָבוֹת, הַצָּעֵר וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', עָלֶיךָ לְעַבֵּד רַק
עַל נִקְדָּה זֹה, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׁמָחָה וּלְשַׂמַּח אֲחֵרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת שְׁאַתָּה רוֹצֶה הַנְּהַגוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, פֶּה אֲנִי
שׁוֹלַח לְךָ כַּמָּה קוֹנְטֵרָסִים שֶׁנִּדְפְּסוּ עִכְשָׁו, וְהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ
ו"ל. רָאָה לְעֵינַי בְּהֵם, וְשֵׁם תְּמַצֵּא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשֶׁךָ.

הַעֲקֵר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד עַל-פִּי סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ
ו"ל, לְהִתְחִיל לְלַמֵּד כְּסֵדֶרֶן שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת וְשְׁעוֹר בְּגִמְרָא וְשְׁעוֹר
בְּשַׁלְחַן עֲרוּף מֵהִתְחַלָּה, עַד שְׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים וְתִתְחִיל עוֹד פְּעַם.

רָאָה לְקִיִּים מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, שֶׁהִיא מְצוּהַ תְּמוּרָה
שֶׁבְּתְּמוּרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ו'), וְצָרִיכִים לְהִנָּהֵר בְּזֶה מְאֹד
מְאֹד, וְזֶה מְבִיא אַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַקְּפִידוּ עַל
זֶה מְאֹד מְאֹד.

רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׁמָחָה, וּרְאָה לִילֶךְ נִקִּי
בְּגוּפְךָ וּבְמַלְבוּשֶׁךָ, כִּי הַנְּקִיּוֹת הִיא סוֹד הַהַצְלָחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קמו אָשֶׁר ח' תקסג – ח' תקסד בַּנְחָל

ח' תקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמָאֵד אָנִי מְצֻטְעָר מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, יַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיא, וְתִגְדֵּל אֶת בְּנֵיךָ בְּנִקְל.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּמַחְלַת הַלֵּב צָרִיכִים מְנוּחָה, לְנוּחַ הַרְבֵּה וְלֹא לְהִתְעַמֵּל, וּכְשֶׁתִּשְׁמָר עַל הַמְּנוּחָה, יַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיַעֲבֹר הַכָּל, וְתִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם.

הַעֲקָר אֵל תִּתְעַצֵּבֵן עַל שׁוֹם דְּבָר, וְאֵל תִּכְעַס וְאֵל תִּקְפִּיד, כִּי כָּל אֵלוּ מְעוֹרְרִים אֶת הַמֵּתַח סְבִיב הַלֵּב, וְגוֹרְמִים לוֹ לְכֹאֲבִים.

רְאֵה לְבֹדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ, אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִדְקְדֵק לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים עַל הָאָדָם אַרְיכוֹת יָמִים (מְנַחוֹת מֵד), וּבִפְרָט אֶתָּה, שְׁצַרֶיךָ לְרַחֲמִים גְּדוּלִים בְּשָׂבִיל אַרְיכוֹת יָמִים, עַל-כֵּן תִּדְקְדֵק מְאֹד לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

גַּם רְאֵה לְבֹדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי הַמְּזוּזָה מְמַשְׁכֶּת לְאָדָם אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

אֲשֶׁר ח' תקסה בְּנַחֵל קמז

רְאֵה לַחֲזֹק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּגֵי אֲפָנִים שְׁבַעְוֹלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ אֶת
הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת שִׁיְהָרְסוּ אֶת בְּרִיאוֹת גּוֹפְךָ.

עֲלֶיךָ לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֹחָה, וְכֹל מֵה שֶׁתִּשְׂמַח יוֹתֵר
— תִּצְלִיחַ יוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֹחָה, חֶלֶק
ב', סְעִיף א'): מִי שֶׁהוּא שֹׂמֵחַ תָּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלֵּחַ; עַל-כֵּן
רְאֵה לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל מִדַּת הַשְּׂמֹחָה, וְהַשְּׂמֹחָה הִיא רְפוּאָה לְאָדָם
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב'
סִימָן כד).

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפְךָ, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן פד): תִּקְוֹן הַגּוֹף קִדְּם לְתִקְוֹן הַנַּפְשׁ;
וְאָמַר הַחֶכֶם: "שְׁלֵמוֹת הַגּוֹף קִדְּם לְשְׁלֵמוֹת הַנַּפְשׁ כְּמִפְתַּח הַפּוֹתַח
טְרַקְלִין".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה —
תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ד' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר מִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר
עֲלֶיךָ.

רְאֵה לְהִכְנִיס בְּעֲצָמְךָ מִדַּת הַשְּׂמֹחָה, כִּי הַשְּׂמֹחָה הִיא רְפוּאָה
לְאָדָם, וְכֹל מֵה שֶׁהָאָדָם שֹׂמֵחַ יוֹתֵר, יִתְרַחֵב לוֹ מִחוּ וְנִדְעָתוֹ, וְאִינוּ
מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דָּבָר. וְעַקֵּר הַדְּקָדוּקִים שֶׁהָאָדָם מְדַקְדֵק עַל עֲצָמוֹ
הוּא רַק מִקְטָנוֹת הַמַּחִין, שֶׁאֵז הוּא תָּמִיד דוֹאֵג וְחוֹשֵׁב שֶׁאִינוּ יוֹצֵא
יְדֵי חוֹבָתוֹ, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם שֹׂמֵחַ, אִינוּ מִתְבַּלְבֵּל מֵהַשָּׁנָה, כְּמוֹ

שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְפָה נג.): כְּשֶׁהֵינּוּ שְׂמֵחִים בְּשִׂמְחַת בֵּית
הַשְׁוֹאֵבָה, לֹא רְאִינוּ שְׁנָה בְּעֵינֵינוּ; הֲרִי לָךְ כְּשֶׁהָאָדָם שְׂמֵחַ, אֵינּוּ
מְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִהַשְׁנָה.

עֲלֶיךָ לְהִזְהַר מְאֹד בְּשָׁנָה, וְאֵל תִּסְגֶּף עֲצָמְךָ בָּהּ. וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל: תְּקוּן הַגּוּף קוֹדֵם לְתְּקוּן הַנַּפֶּשׁ, כִּי אִם אֵין גּוּפוֹ שֶׁל הָאָדָם
חֲזָק, לֹא יוּכַל לְהִתְעַסֵּק בְּנַפְשׁוֹ. וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם: "שְׁלֵמוֹת הַגּוּף
קוֹדֵם לְשְׁלֵמוֹת הַנַּפֶּשׁ, וְהוּא כִּמְפָתַח הַפּוֹתַח טְרַקְלִין".

עַל-כֵּן, לְדַעְתִּי, כֻּלָּךְ מְכַל הַסְּגוּפִים בְּעֵנְנֵי שְׁנָה, רַק תִּישֵׁן כָּל
צָרְכְךָ לְמַעַן תִּתְּהֶיָה בְּרִיא בַּגּוּף וּבַנַּפֶּשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִתְּהֶיָה זֹהִיר לְהַנִּיחַ
תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקסו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי, וּמְרַב טְרַדוֹתִי לֹא הָיָה הַפְּנָאִי
לְהַשִּׁיבְךָ עַד עַכְשָׁו.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, וּבְכַפְרֵט עַכְשָׁו בִּימֵי
הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג):
הַעֲבֹדוֹת שֶׁאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכּוּ יָקָר מִשְׁנַיִם
רְבוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֻנוֹתוֹ.

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמַה נְּעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֵנּוּ זוֹכִים לִידַע
מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, הַמּוֹלִיכֵנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֲמַת וְהַתְּמִים.

אָשֶׁר ח' תּקסז בְּנַחַל קמט

מה טוב ומה נעים, אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום את ספרי רבנו ז"ל, ותחבר עצמך עם אנשי שלומנו האמתיים, עובדי השם. וכבר אמר החכם: "עם מי שתשכן ותתחבר — כמהו תהיה".

על-כן ראה לברח מלצים אשר יקררו אותך מעבודת השם ותברך, וכל עוד האש וההתלהבות בוערת בך, ראה לנצלה בעבודת השם ותברך.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח, ובפרטיות בעבודת השם ותברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אם תוכל לומר בכל יום ח"י פרקים משניות — אין למעלה מזה, כי זה מכניס באדם חשק גדול ללמוד התורה הקדושה.

ח' תקסז.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, איך שאתה מחזק את עצמך בעבודתך עבודת הקדש.

מה שהפחידו אותך, שלא תצא שמה בלילה, הכל דמיון, כי בלילה כשאדם יוצא בחוץ אל השדה, ובפרטיות אל קברי צדיקים, אז הוא עת רצון גדול בשמים, והצדיקים יושבים ולומדים תורה אז בגן-עדן, כמובא בזהר הקדוש (חלק א' צב.), ועל-כן מי שזוכה להגיע אל ציון קדשם בלילה, אז נתעורר אור תורתם שלומדים למעלה, ונשפע גם על זה שבא למטה אל ציונם.

אודות שאלתך בענין הצדקה וכו' וכו', אתה יכול לעשות

קִפְסָאוֹת עַל כָּל צִיּוֹן מְכַל תִּנָּא וְצַדִּיק, וְלִקְחַת אֶת הַכֶּסֶף בְּשִׁבְלֶיךָ,
יַעַן שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּסִיּוּד הַקְּבֵר, וְאַתָּה מְנַגֵּה אֶת הַמְּקוֹם וּמְחַזְקוֹ
נְקִי.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ
וּבְכָל גִּידֶיךָ וּבְכָל טְפֵי דְמִיךָ, וְלֹא תִירָא וְלֹא תִפְחָד מִשׁוּם בְּרָיָה,
וּזְכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים תִּגַּן עֲלֶיךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּשָׁמַיִם, בְּזֶה שְׁאַתָּה מְשַׁמֵּשׁ
אֶת הַצַּדִּיקִים, כִּי אַתָּה גּוֹרֵם לָהֶם נַחַת רוּחַ גְּדוּלָה, בְּזֶה שְׁאַתָּה
מְחַזְקֵם אֶת הַמְּקוֹם נְקִי, וּבְגִי־אָדָם יְכוּלִים לְגַשֵּׁת שָׁם וּלְהִתְפַּלֵּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מְכַל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְסַפֵּר
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ
מִשׁוּם בֶּן אָדָם, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מְמִילָא
כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְכֹל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל.

אוֹדוֹת כָּל הָעֻנִּין שֶׁל הַטְּבַעַת וְכוּ', שְׁאַמְרַתְּ לָהּ 'הֲרֵי אַתָּה וְכוּ',
יֵשׁ בְּזֶה שְׁאַלָה גְּדוּלָה לְשָׂאֵל לְרַב, וְהַדְּבָר הַזֶּה אֵינוֹ פְּשוּט כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְרַחֵם, וְיוֹצִיאֶךָ מִהַמְּקוֹם הַחֲשׂוּף הַזֶּה, וְתִזְכֶּה
לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה אֲמִתִּית, וּלְהִתְחַתֵּן תַּכְף־וּמִיד בְּשִׁתְּצֵא מִשָּׁם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... שיחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראה להדביק את עצמך בו יתברך, ושום דבר בעולם לא ישבר אותך, ושלא יהיו לך שום קשיות וספקות עליו יתברך כלל, כי צדיק וישר השם, ויש הרבה דברים שאין עליהם שום תרוץ כלל, רק עלינו לידע, כי "צדיק השם בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" (תהלים קמה, יז).

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן נב): מה שקשה קשיות על צדיקים, זהו מכרח להיות, כי הצדיקים מתדמים ליוצרים פמובא, וכמו שקשה קשיות על השם יתברך, כמו-כן בהכרח שיהיה קשיות על הצדיק, כי הוא מתדמה אליו יתברך.

ובענין הקשיות שקשה על השם יתברך, מרגלא בפומיה לומר: אדרבה, כך ראוי להיות דיקא שיהיו קשיות על השם יתברך, וכך נאה ויפה לו יתברך לפי גדלתו ורוממותו, כי מעצם גדלתו ורוממותו שהוא מרומם מאד מדעתנו, על-כן בודאי אי אפשר שנבין ונשיג בשכלנו הנהגתו יתברך, ועל-כן בהכרח שיהיו עליו יתברך קשיות, כי כך נאה ויפה להבורא יתברך, שיהיה מרומם ונשא מדעתנו, שעל-ידי-זה קשה הקשיות כנ"ל. ואם היתה הנהגתו כפי חייב דעתנו, אם-כן היתה, חס ושלום, דעתו כדעתנו.

אקווה להקדוש-ברוך-הוא שתוציא מכל זה רמזים לעצמך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

קנב אָשׁר ח' תקע — ח' תקעא בַּנְחַל

ח' תקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ד' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי. אִם מִצַּד אֶחָד אָנִי מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאֵתָה רוּצָה מְאֹד לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אִךְ מִצַּד שְׁנֵי אָנִי מְאֹד מִצְטַעֵר, אִיךְ שִׁקְשָׁה עָלֶיךָ לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הָעֶבֶר שְׁלֶךְ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת ו): "לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא"; הֵינּוּ לְפִי הַצַּעַר שֵׁשׁ לְאָדָם לְהַנִּיחַ אֶת מַעֲשָׂיו וּמִתְגַּבֵּר עַל זֶה, זוֹכָה לְהִגִּיעַ אֵל זֶה. עַל-כֵּן רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִשְׁמֹר אֶת הַשְּׂבִיבָת-קַדְשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׂבִיבָת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכָה לְחַיִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ד' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

לְצַעֲרִי, אֵינִי בְּיַדֵּינוּ אֶפְשָׁרוֹת לְעֶזֶר לָכֶם בְּתְרוּמָה רְצִינִית כְּמוֹ שִׁבְבָנְשֵׁת, רַק שְׁלַחְתִּי לְךָ תְּרוּמָה צְנוּעָה, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה פֶתַח לְבְרָכָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִזְכּוּ לְצֵאת מִהַמְּצַר, וְתִשְׁעוּ בִישׁוּעָה כְּלָלִית וּפְרָטִית.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבֹט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
גֵּרוּ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לִנְכוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׁאַתָּה מִשְׁתוֹקֵק לְלֶכֶת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל. אֲשֶׁרִיךָ מֵה טוֹב חֲלֻקְךָ
וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֶךָ, כִּי דְבַרֵי רַבְּנוּ ו"ל הֵם אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֲשֶׁרִי
מִי שְׁיִלְךָ בְּהֵם בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים
לְנִצְחָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בּוֹדָאִי נִמְצָאִים בְּכָל חוּג אֲנָשִׁים שְׂאִינָם שְׁפוּיִים
בְּדַעַתָּם, וְאִסוּר לְדוֹן אֶת הַכָּלָל בְּשִׁבִיל הַפְּרִט, כֵּן הַדְּבָר נוֹגֵעַ
בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שְׂאִסוּר לְדוֹן אֶת הַכָּלָל בְּשִׁבִיל הַפְּרִט, וְהֵבֵן
לְמַעֲשֵׂה.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם, לְבַל תִּגְיִחַ אֲצִלְךָ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת כָּלָל. וְאַתָּה צָרִיךָ
לְהִיּוֹת מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׁזִנְכָה אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאִשָּׁה הַרוֹצָה
לְעֶזֶר לָךְ, וְכֵן בְּיָלֵד נְחֻמָּד. יַעֲזוֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָנוֹת בֵּית
נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

נָא וְנָא אֵל תִּצְטַעַר כָּלָל מְזָה שְׁאַתָּה צָרִיךָ לְבַטֵּל חֲצִי יוֹם
בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, כִּי כָּבֵר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שְׁטוֹב תִּלְמוּד תוֹרָה
עִם דֶּרֶךְ אֲרָץ, שְׁיִגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׁפַּחַת עוֹן (אָבוֹת ב, ב). וּבִפְרִטִיּוֹת,
שְׁהַבְטוּל שְׁלֶךְ הוּא, שְׁאַתָּה כּוֹתֵב סֵפֶר תוֹרָה, שְׁזָה בְּעֲצָמוֹ מְצוּהָ
רַבָּה מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שְׁתִּזְכָּה לְקִנּוּת דִּירָה מְרוּחַת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכָתֵב לִי מִכְתָּב, וְאִז אֲכָתֵב לָךְ עוֹד בְּאֲרִיכוּת.

קנד אשר ח' תקעג — ח' תקעד בנחל

ח' תקעג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכל להשמיע לי בשורות טובות.

אודות שאתה שואל בענין אחיך, עליך לדעת, כי נתוח צריכים לשאל דעת כמה רופאים ואסור לעשות מעשה בפזיזות, שאחר-כך יתחרט, חס ושלום.

ראה לקרב מאד את אחיך, ותמן לו כמה קונטרסים מהקונטרסים החדשים, באפן שיזכה לחזר בתשובה, כי הקונטרסים האלו הם תמצית דברי רבנו ז"ל, אשרי מי ששוקד בהם בכל יום, ואשרי ואשרי מי שזוכה להפיצם, כי הוא תקון גדול על פגם הברית, כי כנגד שאדם פזר זרעו לבטלה, יפזר קונטרסים לאחינו בני ישראל, ויקרבם אליו יתברך, כי הקונטרסים האלו הם תמצית דברי רבנו ז"ל.

ראה להיות תמיד בשמחה, ואל תניח את העצבות אצלך כרגע, כי העצבות היא הסטרא אחרא, והקדוש-ברוך-הוא שונא אותה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מח).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תקעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע את הרמז שלך

אָשֶׁר ח' תקעד בְּנַחֵל קנה

בְּעֵנִין, שְׁאָסוּר לְהוֹצִיא אֶת שֵׁם רַבּוֹ מִפִּיּוֹ, וְאִתָּךְ עִמָּךְ הִצְדֵּק.
וּבִפְרָטִיּוֹת כָּל הָעֵנִין הַזֶּה שֶׁל נ' נח' נחמ' נחמן', שְׁמִסְתּוֹכְבִים עִכְשָׁו
מְטַרְפִּים, וְאוֹמְרִים לְהַגִּיד כְּזֶה דְבָר, אֲשֶׁר הוּא בְּכֹלל שְׁטוֹת, וְאִין
לְזֶה שׁוֹם מְקוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל. וּמִי יִתֵּן שֶׁבְּמִקּוֹם לְפָרְסָם שְׁטוֹת
כְּזוֹ, יִפְיִצּוּ יוֹתֵר טוֹב אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל הָעֵינַיִם, כִּי רַבְּנוּ
ו"ל אָמַר (סִפְרֵי־הַמְדוּת, אוֹת רֵאִיָּה, סִימָן ג'): קְדוּשׁ הַחֲדָשׁ מְסַגֵּל לְרְפוּאָת
חֲלוּשֵׁי הָרְאוֹת; עַל־כֵּן רֵאָה לְהִיּוֹת זְהִיר מְאֹד בְּכֹל חֲדָשׁ לְקִדְשׁ אֶת
הַלְּבָנָה, וְתִבְרַךְ אֶת הַבְּרָכָה בְּכֹנְנָה, וְתִבְקֶשׂ אֹז מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, שִׁישְׁלַח
לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וּבִפְרָט
עַל הָרֵאִיָּה, בְּזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק
יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחְמָן בֶּן פִּיגְא, זְכוּתוֹ יִגַּן
עֲלֵינוּ.

אֲנִי לְפִי דַעַת רַבְּנוּ ו"ל, צְרִיכִים לְקִדְשׁ אֶת הַלְּבָנָה תְּכַף־וּמִיד
אַחַר רֵאשׁ חֲדָשׁ, וְלֹא לְחִפּוֹת ז' שְׁלָמִים. וְאִף שְׁמוּבָא בְּדַבְרֵינוּ פַּעַם
כָּכָה — ז' שְׁלָמִים, וּפַעַם כָּכָה — פְּחוֹת מִז' שְׁלָמִים, מִנְּהַג אֲנִישֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ תְּכַף־וּמִיד אַחַר רֵאשׁ חֲדָשׁ, כְּשֶׁרַק רוֹאִים אֶת הַלְּבָנָה —
מְקַדְשִׁים אוֹתָהּ, וְהִיא סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, שְׁלֹא יָמוּת בְּחֲדָשׁ זֶה.

גַּם אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (שֵׁם סִימָן ד'): תְּקוּן חֲצוֹת מְסַגֵּל גַּם־כֵּן
לְחֲלוּשֵׁי הָרְאוֹת; עַל־כֵּן רֵאָה לֹאמַר בְּכֹל לַיְלָה אֶת סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת,
וְיִכּוּלִים לֹאמַר רַק אֶת הָעֶשְׂרָה מְזֻמּוּרִים הַמוּבָאִים שֵׁם כְּשֶׁאִין לוֹ
פְּנָאִי (וְזֶה גִּסַּח הַסְּפָרִדִּים — לֹאמַר עֶשְׂרָה מְזֻמּוּרִים, עֵינֵי בְּתִקּוּן
חֲצוֹת שְׁלָהֶם).

הַעֲקֵר רֵאָה לְשִׂמְחָה מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר, שֶׁהַשְּׂמִיחָה הִיא
רְפוּאָה לְכֹל, אֲשֶׁרֵי הַשְּׂמִיחַ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קנו אשר ח' תקעה בנחל
ח' תקעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשמ"ו.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער על גדל העגמת
נפש שאתה גורם לעצמך.

והנה עליך לדעת, כי רבים חללים הפילה אכזבה, הרבה
פעמים האדם חושב על איזו הצעה, ונכנס בדמיונו שיקחנה,
ואחר-כך פשךל תכניותיו עולות ברוח, אז מצטער מאד מאד
וכמעט שישתגע. על-כן ראה לקחת את עצמך בידיך, ואמר החכם:
"כשתפחד מאלקיך ותזהר מדרכיך, לא תקשל ברע".

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קלה), שצריכים לקשר
עצמו עם צדיק האמת, ולאהב אותו אהבה שלמה, כמו שכתוב
(בראשית מד, ל): "ונפשו קשורה בנפשו", ותרגומו חביבא עליה
כנפשיה, וכמו שנאמר (שמואל-א' יח, א): "ונפש יהונתן נקשרה בנפש
דוד", ואהבתו את הצדיק יותר מאהבת נשים, כמו שנאמר
(שמואל-ב' א, כו): "נפלאה אהבתך לי מאהבת נשים"; לדעתי, אם
אתה לומד חסידות כמו שאתה כותב, אזי יותר טוב לך, שתקשר
עצמך עם רבך באהבה אמתית, עד שתתבטלנה אצלך כל האהבות
רעות והאהבות מדמות, ותגאל גאלת עולם.

נא ונא אל תתיאש, כי בתפלה יכולים לפעל הכל. ובפרוש
אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, חלק ב'): על-ידי תפלה יכולים
לשנות זיוגו הנכרז בשמים; על-כן ראה להתפלל להקדוש-ברוך-
הוא בלשון שאתה רגיל בה, ותשיח ותספר לפניו יתברך את כל
לבך, וכל מה שעובר עליך, ואז תראה ישועה נפלאה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אָשׁר ח' תקעו – ח' תקעו בַּנְּחַל קנז
פּה תִּקְבַּל רְצוּף כַּמָּה קוּנְטֵרְסִים, וְתִשְׁלַח נְדָבָה אֶל תַּבַּת הַדָּאָר
שְׁלָנוּ, וּבְזָכוֹת הַצְּדָקָה תִּזְכָּה לִישׁוּעָה.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבַּלְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַמְּשֻׁפָּחָה, וּכְבָר
לֹא תִדְעוּ מִשׁוֹם צָרָה וּמִשׁוֹם צַעַר וְיִסּוּרִים, רַק שְׂיִהְיֶה שְׁבַע שְׁמֵחוֹת
בְּבֵיתְכֶם.

צָרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּבֵית, שְׂתִהְיֶינָה הַמְּזוּזוֹת פְּשׁוּרוֹת, כִּי
חֵס וְשְׁלוֹם בְּבֵית שְׂאִין מְזוּזוֹת פְּשׁוּרוֹת, שֵׁם יֵשׁ הַרְבֵּה צָרוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְתִצְלִיחוּ
בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' תקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת לְהַשִּׁיב לָךְ עַל כָּל שְׂאֵלוֹתֶיךָ, עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַמְּזַל
שְׁלָךְ תְּלוּי אֵךְ וְרַק בְּמַדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּכְכֹל שְׂתִשְׁמַחֵי יוֹתֵר, תִּזְכֶּי
לְהַצְּלִיחַ בְּחַיֵּיךָ יוֹתֵר, וְכֵן עֲלִיךָ לְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר זוּהֵי רְפוּאָה

בְּנַחֵל

ח' תקעח

אֲשֶׁר

קנח

לְכֻלָּם, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל. אֲשֶׁר־י מִי שֶׁשְׂמַחַח תָּמִיד אֶת אַחֵרִים, וְאִז לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה.

הַתְּקוּן שֶׁלָּךְ הוּא, שֶׁתְּמִיד תַּעֲשִׂי רַק חֶסֶד עִם הַבְּרִיּוֹת, וְתִשְׂמַחֵי אוֹתָם, וּבִזְכוּת זֶה תִּנְשָׁעִי בְּכֹל מִיָּנִי יְשׁוּעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבֹט, י"ז דְּשׁוּבָבִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמֵּידי "הַיְכָל-הַקִּדְשׁ", קִדְשֵׁי קִדְשִׁים, דִּי בְּכֹל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְהוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְכֶם בְּכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְאֵל תִּפְלוּ בְּדַעְתְּכֶם מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם, יְהִי־הֵ אִיף שִׁיְהִיָּה, וַיְהִי־מָה שִׁיְהִיָּה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְכִמּוּ שֶׁצָּעַק רַבְּנוּ ז"ל: הַקִּדְוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאִין יוֹדְעִים מְזָה כְּלָל (גֵּאָט אִיז גְּרוֹיס גְּרוֹיס מְעַן ווִיסְט גָּאָר נִישְׁט); הֵינּוּ שֶׁלְגִדְלָתוֹ וְגִדְל רַחֲמָנוּתוֹ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד — אִין לְשַׁעַר וּלְתַאָר כְּלָל, כִּי יֵשׁ עֲנִין שִׁיתֵּהֶפֶךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאֶפְלוּ שֶׁהָאָדָם נִפְל בְּכֹל מִיָּנִי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וְהַשְׁלָכוֹת שְׂבַעוּלָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כָּל אֶחָד כִּאֲשֶׁר יוֹדַע נִגְעֵי מְכַאוּבֵי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲדִין כּוֹל לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְפֹךְ אֶת כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְהַשְׁלָכוֹת לְעֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת (עֵינִ שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן ג').

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מֵאַחַר שֶׁזְּכִינוּ בְּזִכְיוֹת חַנּוּם לְהַתְּנוּדַע מֵרַבֵּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּלֻמְדָנוּ עֲצוֹת וּדְרָכִים וְהַנְּהַגוֹת יִשְׁרוֹת אִיף לְהַתְּקַרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עֲלִינוּ לְצִיְתוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָלוֹת כְּלָל, וְעַל כָּל דְּבוּר וְעֲצָה שְׁלוֹ, רְאוּי לָנוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְקִיּוֹ כְּמוֹת שֶׁהוּא, וְעֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד, שֶׁזְּכִינוּ

אֲשֶׁר ח' תקעח בְּנַחֵל קנט

לפל בְּחֶלְקוֹ, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים כְּשֶׁגַּם אֲנַחְנוּ הֵינּוּ חוֹלְקִים
וּמְתוֹצְצִים עָלָיו, חס ושלום?!

והנה מאחר שבקשנו רבנו ו"ל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, שְׁנַעֲבֹד עַל נְקֻדַּת
הַשְּׂמִיחָה, וּבְזוֹה תְלוּיּוֹת כָּל הַמְדַרְגּוֹת וְהַהֲשָׁגוֹת וְכָל הַתְּקוּנִים, עַל-כֵּן
עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל נְקֻדַּה זוֹ שֶׁל שְׂמִיחָה, וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחָה
מְאֹד מְאֹד עַל נְקֻדַּת יְהִירוּתָנוּ, וְלְהַפְרֵךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְהַאֲנָחָה לְשִׂמְחָה,
וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמֵנוּ, אֲפִלוּ שְׁאֲנַחְנוּ מִנְּחִים בְּמָקוֹם שְׁאֲנוּ מִנְּחִים, וְכֵן
לְשִׂמְחָה אֶת בְּנֵי בֵיתֵנוּ וְאֶת יְלָדֵינוּ, וְכֵן לְשִׂמְחָה אֶת שְׂכֵנֵינוּ, קְרוֹבֵינוּ
וּמְשַׁפְּחֵתָנוּ, וְכֵן לְשִׂמְחָה אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה, אֲשֶׁר זְכִינוּ לְהַבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשִׂנִי גוֹי, אֲשֶׁר
בְּשִׂמְחָה הַזֹּאת כָּבֹד כָּל הַשְּׂמִחוֹת בְּעוֹלָם. וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי
שְׂזוּכָה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אַחֵרִים.

ראו להרגיל את עצמכם לדבר בכל יום עמו יתברך בתמימות
ובפשטות גמורה, ולספר לפניו יתברך את כל לבכם וכל מה
שעובר עליכם, כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר אין לה טוב מזה;
כי כל דבור ודבור שהאדם זוכה לדבר עמו יתברך — נשמע
ונתקבל למעלה, והוא כלי להמשכת אור זיו וחיות אלקותו יתברך
בעולם. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה, רק מדבר בכל יום
עמו יתברך, ומספר את כל מה שמעיק לו, אשר זהו השער והפתח
להכנס אליו יתברך (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פד).

אחי ורעי היקרים! ראו לשמר את הזמן היקר, אשר אין לכם
קָר מִזְמַן, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְקַנּוֹתוֹ בְּשׁוּם מְמוֹן שֶׁבְּעוֹלָם. כִּי תִכַּף-וּמְיָד
כְּשֶׁהִזְמַן עוֹבֵר, לֹא תוּכְלוּ כָּבֹד לְהַחֲזִיר אוֹתוֹ. זְכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר
כָּל יוֹם וְיוֹם הוּא יוֹם חֲדָשׁ, שְׁעֵדִין לֹא הָיָה, וּכְבֹר לֹא יֵהְיֶה כָּלֵל,
עַל-כֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂזוּכָה לְחַשֵּׁב בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנּוֹצְחִית,
וְאִינוּ מֵיֵאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, רַק מִכָּל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁעוֹבְרוֹת
עָלָיו, הוּא חוֹזֵר וְקָם, בְּסוּד (מְשַׁלֵּי כו, טז): "כִּי שְׁבַע יָפַל צְדִיק וְקָם",
אִם שְׁעוֹבְרוֹת הַשְּׁבַע מִיָּמוֹת, וְנוֹפְלִים וְנוֹכְשָׁלִים בְּמָה שְׁנוֹפְלִים
וְנוֹכְשָׁלִים, עִם כָּל זֹאת "וְקָם", צְרִיכִים לְקוּם וּלְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לִיָּאֵשׁ

את עצמו כָּלֵל. וכָּבֵר אָמַר הַחֲכָם: "כָּל מֵה שֶׁתִּקְרַב לְקֶצֶף, הוֹסֵף תְּקוּן מֵעֲשִׂיף".

אחי ורעי היקרים! ראו לחטף בְּכֵל יוֹם שְׁעוּרִים פְּסֻדִין: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף, מְכַל שִׁיעוֹר אֶפְלוֹ קֶצֶת, אָבֵל לְבַל יַחֲסֹר לָכֶם שְׁעוֹר אֶחָד, כִּי אֵין לָנוּ שִׁיּוֹר אֶלָּא הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְהַתּוֹרָה הִיא חַיִּינוּ, וְהִיא נִשְׁמַתְנוּ, וְהִיא תְּקוּמַתְנוּ, וְהִיא תְּלִיף אֶתְנוּ בְּזֵה וּבְבֵא לְנִצָּח. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצִיֵּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֵל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וּבְכֵל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ, וְיִהְיֶה לָכֶם תָּמִיד רַק שְׂמֻחוֹת, שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְתֹארוּכוֹ יְמֵיכֶם וּשְׁנוֹתֵיכֶם בְּזֵה הָעוֹלָם, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ יְתִבְרַךְ דִּירָה בַּתְּחִתּוֹנִים, עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵדַע מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ, וְכֵלִם יִדְבְּרוּ מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ וְאֵלָיו יְתִבְרַךְ בְּפָרְסוֹם גְּדוֹל, בְּלֵי שׁוֹם בּוֹשָׁה כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁמְדַבְּרִים בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁשֵּׁם הוּא רַק עֲצָם גְּלוּי אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ בְּלֵי שׁוֹם לְבוֹשִׁים וְצִמְצוּמִים כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדְרַ בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבְרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֵל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וּבְכֵל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ — תִּשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

רְאֵה שְׂאֲשֻׁתְךָ תִּדְלִיק לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ אֲרַבְּעָה גְרוֹת שֶׁל חֶלֶב, וְלַהוֹסֵיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זֵית, וְלַהֲתַפְּלֵל אֶז הַרְבֵּה עַל בָּנִים, כִּי

אָשֶׁר ח' תקפ"פ בַּנְחָל קסא

הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלָת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, הֵן מְאֹד מְסֻגָּלוֹת לְהִלָּדֵת בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

עָקֵר הַצְּלָחָתָךְ תְּלוּיָה רַק בְּשִׁמְחָה, עַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִיּוֹנֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקפ"פ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שָׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְלֵ שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ — אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל. יַעֲזֹר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְבַשְׂרָנִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁבְּתַחֲלֵת הַחֲזָרָה בְּתִשְׁבָּה, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְשַׁבֵּר אֵת הַהֲרִגָל הָרַע שֶׁהִתְרַגַּל בּוֹ, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי מְאַמְצִים לְאָכֵל רַק מְאַכְלִים כְּשָׂרִים, אֲשֶׁר הִרְמַבְ"ם הַקְּדוֹשׁ אֹמֵר, שֶׁטֹּבֵעַ הָאָדָם נִמְשָׁךְ אַחַר הַמְּאַכְלִים שֶׁהוּא אוֹכֵל, כִּי הַדָּמִים הֵם כְּפִי הַמְּאַכְלִים.

מְאֹד אֲנִי שִׂמְחָה, שֶׁאַתָּה מְנִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּחְזִיק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

נָא וְנָא הֲרַגַל אֵת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּסִבְלָנוֹת, וְאֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס, וְתִמְחַל לָהּ, וְתִדְיִן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֲסוּר לְצִאת בְּחֹמֶר הַדִּין, וְאֵי אֶפְשָׁר לְחַיּוֹת כָּךְ, אֲלֵא הָאָדָם צָרִיךְ לְוַתֵּר. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ח):

קסב אֲשֶׁר ח' תקפא בנחל

בְּמִדָּה שְׁאֵדָם מוֹדֵד — בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ; וְעַל-כֵּן אִם תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמֶךָ
לַיֶּלֶךְ בְּמִדַּת הַיְתָרְנוּת, יִתְרוּ לְךָ מִן הַשָּׁמַיִם עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' תקפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי רַק עֲכָשׁוּ, אַף שְׁאֲנִי רוֹאֶה וּמִבִּין
מִפְתְּלִי מִכְתָּבְךָ, שְׁפַתְכֶּת לִי אוֹתוֹ כְּבָר מְזִמֵּן רַב, וְהַכֹּל מֵאֵת הַשָּׁם.

וְהִנֵּה לֹא אוֹכַל לְהַאַרְיֶיךָ לְךָ עֲכָשׁוּ, אֲקַנְהָ שְׁתַּכְתֵּב לִי עוֹד פְּעַם,
וְאֲזוֹ אֶכְתֵּב לְךָ בְּאַרְיִכוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וּבְכֹל
אֲשֶׁר תִּפְּנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

אוֹדוֹת שְׁאֵלְתְּךָ בְּעֵנִינְ מִשָּׁה רַבְּנוּ, עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲסוּר לִזְמַר
דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׁאֵחָד גְּדוֹל מִמֶּנּוּ, אוֹ עַל-כָּל-פְּנִיִּים כְּמוֹתוֹ, כִּי הַדְּבָר
נִכְנָס בְּכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וּמִי שְׁאוּמֵר דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אוֹ מוֹדֵד מִי
גְּדוֹל מִמִּי, הֵרִי הוּא בְּכֹלל שׁוֹטָה, וְגַם נוֹגֵעַ הַדְּבָר בְּכַפִּירוֹת
וְאַפִּיקוֹרְסוֹת.

עַל-כֵּן, לְדַעַתִּי, אֵל תִּכְנִיס אֶת עֲצָמֶךָ בְּעֵנִינִים כְּאֵלוֹ, כִּי מִשָּׁה
רַבְּנוּ הוּא מִבְּחַר הָאֲנוּשִׁי, וְהוּא הוֹרִיד לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ הַעֵיד עָלָיו, שְׁלֹא קָם כְּמִשָּׁה, עַל-כֵּן
אֲסוּר לִזְמַר עַל שׁוֹם בְּשׁוֹר וְדָם שֶׁהוּא כְּמִשָּׁה. וּבְכֹלל אֵין רְאוּי
לְבִנְי-אָדָם מְגַשְׁמִים כְּמוֹנוֹ לְהִתְעַרֵּב בְּעֵנִינִים רוֹחֲנִיִּים וְדַקִּים כְּאֵלוֹ.
הַלּוֹאִי שְׁנוֹזְפָה לְתַקֵּן אֶת שְׁחֻטָּאֵנוּ וּפְגַמָּנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְנִזְכָּה לְלַמֵּד
אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְהָ.

אָשר ח' תקפב — ח' תקפג **בנחל** קסג

רָאָה לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ, אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי הֲרֵבָה
פְּעָמִים הִצָּרוֹת בְּבֵית מִתְהוּוֹת, כְּשֵׁאִין לְאָדָם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְהוֹרִים, וְיִתְבָּרְכוּ בְּכֹל
מִיַּגֵּי בְּרָכוֹת, וְיִהְיֶה לָהֶם תְּמִיד רַק נַחַת מִכֶּם.

נָא וְנָא לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא צְרִיכִים
לְהַחֲלִיפֵן תְּכֵף־וּמֵיד, כִּי הֲרֵבָה צָרוֹת עוֹבְרוֹת עַל בְּנֵי־אָדָם, כְּשֵׁאִין
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

שְׁמְרוּ שִׁבְת־קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשִּׁבְתִּי תִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תקפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה.

קסד אָשֶׁר ח' תקפד בַּנְחַל

אודות ילדים, ראוי לשמור על טהרת המשפחה, ותקפדי על זה מאד.

ראוי להדליק לכבוד שבת-קדש ארבעה גרות של חלב ושני גרות של שמן זית, ולבקש אז ממנו יתברך, שתזכי לפרי בטן, כי התפלות שהאשה מתפללת אז, הן מאד מסגלות בעבור ילדים.

תבדקו את המזוזות אם הן כשרות, ואם לא חסרה באיזה חדר מזוזה.

אל תדאגי כלל, הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, וימלא לך משאלות לבך לטובה, ותזכי לבנים חכמים.

תקבלי על עצמך לתן שם לבנה היולד לך למזל טוב, על שם צדיק קדוש ונורא, וכן את כל הילדים שתזכר להוליד, תקראו אותם על שם צדיקים וצדקניות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תקפד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשמ"ו.

שלום רב אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראה להיות בשמחה, כי השמחה היא הצלחה לאדם בגשמיות וברוחניות, וכל מה שהאדם ישמח יותר, כמו-כן יזכה להמשיך עליו הצלחה יותר, כי השמחה מרחבת את דעת האדם, אשרי מי ששמח תמיד, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

ראה לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך.

ראה לבדק את התפלין שלך אם הן כשרות, כי התפלין ממשיכים לאדם חיים ואריכות ימים, שפע ברכה והצלחה.

אָשֶׁר ח' תקפה בְּנַחַל קסה

רָאָה שְׂאֵשֶׁתָּךְ תִּקְפִּיד לִילֶךְ בְּכִסּוּי רֹאשׁ, וְגַם תִּדְלִיק נֹסֶף לְגֵרוֹת
שְׂמִדְלָקָת לְכַבוֹד שְׂבֵת־קִדְשׁ שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְזֶה יָבִיא לָכֶם
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבֵית, פְּרִנְסָה וִילָדִים, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ. וְלֹא
צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים אַחֲרֵים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מְכַתְּבָךְ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל צְעָרֵי מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ רַק
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ, וְלִבִּי נִשְׁבֵּר בְּקִרְבִּי לְגַמְרֵי מֵרֵב
צְרוּתֶיךָ וְהַעוֹבֵר עָלֶיךָ.

אֲזַכִּיר אוֹתְךָ לְטוֹבָה בְּעֵת חֲצוֹת, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל
בַּשָּׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

נָא וְנָא אֵל תִּתְגַּרֵּשׁ, וְאֵל תִּתֵּן בְּשׁוּם אִפְּן גַּט פְּטוּרִין, כִּי סוּף
כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

רָאָה לְבִדָּק אֵת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ, וּתְדַקְדַּק מְאֹד לְלַכֵּת עָרֵב וּבְקָר
לְהַתְּפִלֵּל בְּבֵית־כְּנֶסֶת, וְאֵז כָּל הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים שְׁלֶךְ יִפְּלוּ תַחְתֶּיךָ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיתְהַפֵּף מִזְלֶךְ לְטוֹבָה, שִׁתְהַיָּה לָךְ
פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַצָּרָה הַמְּרָה הַזֹּאת שְׁנִפְלֵתָ בָּהּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹף כְּמָה קוּנְטְרָסִים לְתַנּוּם לְאִשְׁתְּךָ, שִׁתְקַרָּא בָהֶם,
וְכֵן לְבְנֶיךָ הַיְקָרִים.

קסו אֲשֶׁר ח' תקפו – ח' תקפז בַּנְחַל
ח' תקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, ה' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אֶת מִשְׁפַּט בְּעֶלְךָ לְאוֹר וַיֵּצֵא זְכַאי,
וְלֹא יִהְיֶה עָלָיו שׁוּם דִּינִים כָּלֵל.

אֲנִי מִדְּגִישׁ עוֹד פְּעַם, שְׁתֵּרָאִי אֶת לְבַדְךָ לְהַדְלִיק שְׂבָעָה גְרוֹת
שֶׁל חֶלֶב, וְנוֹסֵף לְזֶה שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת לְכַבוֹד שְׂבַת-קֹדֶשׁ,
וּלְבַקֵּשׁ אֶז הַרְבֵּה עַל הַצְּלַחַת בְּעֶלְךָ וְעַל הַיְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר
תִּתְפַּלְּלִי אֵז, מְאֹד מְסֻגָּלֶת בַּשָּׁמַיִם.

אוֹדוֹת בְּתֶךָ, אֵל תִּדְאַגֵּי כָּלֵל, כִּי בּא יְבוֹא וְכוּ' וְלֹא יֵאָחֵר.

הַמֵּאַחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, ה' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְרוֹ זְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע וּלְרֵאוֹת אֶת
תְּשׁוּקַת לְבָבְךָ לְהַכְּנִס אֶל תּוֹךְ הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי
חִלְקֶךָ.

לְדַעֲתִי, רֵאָה לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאַמְצִים עֲכָשׁוּ לְהַתְחַתֵּן בְּאַרְץ
יִשְׂרָאֵל דִּיקָא, וְאֵל תִּדְאָג דְּאֲגוֹת מְחָר לְעִנְיָן פְּרִנְסָתְךָ, כִּי חֲכַמְיֵנו
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (עֵין תַּעֲנִית ח:): מֵאֵן דִּיקָיִב חִי יִהִיב מְזוּנֵי; וּבְוִדְאֵי
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּפְרִנְס אוֹתְךָ בְּכַבוֹד.

נָא וְנָא אֵל תַּצֵּא לְחוּץ לְאַרְץ, רַק תִּשְׂאָר בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה. וּכְבָר

אָשֶׁר ח' תקפח בַּנְחֹל קסז

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית וַבְּהַ, פְּרָשָׁה טז, סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ב, יב): "וַיִּזְהַב הָאָרֶץ טוֹב", אֵין תּוֹרָה כְּתוּרַת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל.

רָאָה לְקַיִם מֵאֲמָרָם ו"ל (אָבוֹת ב, ב): טוֹב תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אָרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוּ וַתִּבְרָךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְהוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וַתִּבְרָךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְסַפֶּרֶת לָנוּ (בְּרֵאשִׁית מט, א), אֲשֶׁר יַעֲקֹב אָבִינוּ קָדָם הִסְתַּלְקוֹתוֹ, קָרָא לְבָנָיו וְאָמַר לָהֶם: "הֵאָסְפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים", אוֹמֵר רַש"י: בְּקֶשׁ לְגַלוֹת אֵת הַקֶּץ, וְנִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ שְׁכִינָה. מִדּוּעַ? מָה הָיָה כֹּל-כֵּן נוֹרָא בְּזָה שְׂיִגְלָה אֵת הַקֶּץ? אֵלֹא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, כִּי אִם הָיוּ רוֹאִים אֵת הַכֹּל מִהַתְחַלָּה עַד הַסּוֹף, לֹא הָיְתָה בְּחִירָה. אִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ כֹּל פֶּרֶט וּפְרֵט מִה שְׁעוֹמֵד לְקִרוֹת עִמוּ, הָיָה מִשְׁתַּנֵּה לְגַמְרֵי. וּבְשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן חוֹשְׁבִים שְׂיִישׁ טָבַע, מִקְרָה וּמְזֹל, וְכֹל דְּאֵלִים גָּבַר, מִי שְׂיִוִּתֵר חֲזָק — הוּא גּוֹבֵר, וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב, שֶׁכֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ זֶה שֶׁל הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא יְכוּלִים לְהִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִהַבּוֹרָא וַתִּבְרָךְ שָׁמוּ, הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל. אֲנַחְנוּ אֵינָנוּ רוֹאִים כְּלוּם, רוֹאִים לְפָנֵינוּ עוֹלָם. וְלָמָּה נִקְרָא עוֹלָם? לְשׁוֹן הָעֵלֶם, לֹא רוֹאִים אֵת אֱלֻקוֹתוֹ וַתִּבְרָךְ תַּכְּף-וּמְדֵד, רַק אַחַר יִגִיעַה וְטִרְחָה שֶׁל יָמִים וְשָׁנִים, אָדָם צָרִיךְ לְזַכֵּךְ

אֶת עֲצָמוֹ, עַד שְׂיִרְאָה אִיזוֹ הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקוֹת, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן שֶׁהֵכַל יִהְיֶה פְתוּחַ לְפָנָיו, שְׂיִרְאָה מֵה הוֹלֵךְ לְקִרְוֹת עִמּוֹ. אִם אָדָם הֵיךָ רוֹאֶה וְיִודַע אֶת זֹאת, הֵיךָ מִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי לְטוֹבָה, הֵיךָ יוֹדַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּכֵל עָלָיו, יֵשׁ עָלָיו מְצַלְמָה, רוֹאִים אֶת מַעֲשָׂיו, יוֹדְעִים מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וּמְקַלְיֵטִים מֵה שֶׁהוּא מְדַבֵּר. תִּתְאָרוּ לְעֲצָמְכֶם אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים, שְׂיֵשׁ עֲלֵיכֶם מְצַלְמָה וְרוֹאִים וְשׁוֹמְעִים וּמְקַלְיֵטִים אֶת כָּל מַעֲשֵׂיכֶם וְדְבוּרֵיכֶם, הֵייתֶם מִשְׁתַּנִּים לְגַמְרֵי. זֶה מֵה שֶׁרְצָה יַעֲקֹב אָבִינוּ — לְגַלוֹת אֶת הַקֶּץ, אֶת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׂיִהְיֶה גְלוּי לְפָנָיו, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, אֲזַי הֵינּוּ רוֹאִים מֵה הוֹלֵךְ לְקִרְוֹת עִמָּנוּ, וְהֵינּוּ מִשְׁתַּנִּים לְגַמְרֵי. וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּתַחֲלַת הַשְּׁלַחן עָרוּף: אֵינּוּ דוֹמָה אָדָם שְׂיִוָּשֵׁב לְפָנָי מִלֶּךְ וּמִתְנַהֵג בְּנִמְוִים וּבְדַרְךְ אַרְץ גְּדוֹל, אוֹ שְׂיִוָּשֵׁב בְּחִדְרוֹ וּפּוֹרֵק עַל, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה אִם אָדָם הֵיךָ חֵשׁ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּכֵל עָלָיו, וְשׁוֹמֵעַ כָּל דְּבוּרָיו וְרוֹאֶה מַעֲשָׂיו, כְּבָר הֵיךָ מִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי. וְלִכֵּן יַעֲקֹב אָבִינוּ קִדְּם הַסְתַּלְקוֹתָיו אָמַר: "הֶאֱסָפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים".

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נו'): הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, אֲלָא הוּא מְסַתֵּר בְּהַסְתֵּרָה שְׁתוּף הַסְתֵּרָה, וְאֵף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר וְנִגְעָלִים וְרַחוּק מִמָּנוּ, וְזוֹ עֵקֶר הַצָּרָה שֶׁל הָאָדָם; וְזֶהוּ שֶׁכָּתִיב (דְּבָרִים ל"א, יח): "וְאֶנְכִי הַסְתֵּר אֶסְתִּיר פָּנָי", רַב בְּנֵי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים שֶׁהֵם רַחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאוֹמְרִים עַל פְּלוּנֵי: "הוּא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה", "אֶלְמוּנֵי חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה" וְכוּ', "וּמָה אֵתָּךְ?" שׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ, "אֲנִי צַדִּיק גְּדוֹל" — הוּא עוֹנֶה. וְזוֹ הַצָּרָה הַכִּי גְדוֹלָה, שֶׁאָדָם אֵינּוּ יוֹדַע שֶׁהוּא רַחוּק, כִּי כְּשִׂיּוֹדַע שֶׁעָשָׂה חֲטָא וְעוֹן, יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת זֹאת, וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אֵתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תִּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן; הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה בְּיֹתֵר, שֶׁאָדָם אֵינּוּ יוֹדַע שֶׁקַּלְקֵל, אֵינּוּ יוֹדַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִסְתָּר מִמָּנוּ, שְׁזוֹ הַסְתֵּרָה שְׁבִתוּף הַסְתֵּרָה. בָּא הַצַּדִּיק וּמְגַלֶּה לָנוּ: "תְּדַעוּ לָכֶם, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִסְתָּר מִכֶּם", וְכֵן מוֹרִיד מֵאִתָּנוּ

הַסִּתְרָה אַחַת, וְאִזּוֹ כְּשִׁמְתַחִילִים לְרֵאוֹת שְׂרַחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, אִם עֲשִׂינוּ עוֹלָה — נִתְקַן אוֹתָהּ. רַבְּנֵנוּ וְ"ל אֹמֵר (שִׁיחוּת-הַר"ן, סִימָן עח): אַחַר כָּל עוֹלָה יֵשׁ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל אֶחָד יָכוֹל לַעֲשׂוֹת עֶשְׂרִים עוֹלוֹת, וְאַחֲרֵיכֶן יִתְחִיל אֲצִלוֹ הַיִּשְׂרָאֵל, אֲבָל אִם אָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ שְׂעוֹשֵׂה עוֹלוֹת, שֶׁהוּא דוֹרֵךְ עַל מִישֵׁהוּ, אֵף פֶּעַם לֹא יִתְקַן. וְזֶה מֵה שְׂרָצָה יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹאמַר לְבָנָיו: בְּקֶשׁ לְגִלוֹת אֶת הַקֶּץ, שִׁירָאוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, קֶץ בָּא הַקֶּץ, שְׂנוֹזְפָה לְהַרְגִישׁ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ פֹּה אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֲצִלְנוּ וּמִסְתַּכֵּל עָלֵינוּ, וְאִזּוֹ הֵיטָה מְתַבַּטְּלֵת הַבְּחִירָה, וְלִכֵּן נִסְתַּלְקָה מִמָּנוּ הַשְּׂכִינָה,

וּמָה הוּא אֹמֵר? "הָאֶסְפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם וְגו', הַקְּבִצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב, וְשִׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם", יֵשׁ כָּאֵן לְכַאוּרָה כְּפֹל לְשׁוֹן? אֵלֹא בְּרַגַע שְׂרָצָה לְגִלוֹתֶם אֶת הַקֶּץ, שִׁירָאוּ לְפָנַי עֵינֵיהֶם גְּלוּי שְׂכִינָה, שִׁירָאוּ אֶת הַנְּסִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּהֶם, וְהַטּוֹבוֹת שֶׁהַצְּדִיק מִיטִיב עִמָּהֶם, אִזּוֹ אֵין בְּחִירָה, וְלִכֵּן נִסְתַּלְקָה מִמָּנוּ שְׂכִינָה, אֲבָל לְכָל הַפְּחוֹת "הַקְּבִצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב", אֵלוֹ שֶׁהֵם בְּמַדְרַגָּה קְטָנָה לְשׁוֹן יַעֲקֹב — תִּשְׁמְעוּ, "וְשִׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל" — אֵלוֹ שֶׁהֵם בְּמַדְרַגָּה גְבוּהָה — לִי רֵאשׁ, שִׁמְעוּ לְאֲבִיכֶם — מֵה שְׂרוּצָה לֹאמַר לָכֶם. אָבֵא, טַבְּעוּ שְׁמֵרַחֵם עַל הַבֵּן, בֵּן אֵינוֹ מְרַחֵם עַל אָב. כְּמוֹ שְׂכוֹתֵב הַשֵּׁל"ה הַקְדוּשׁ (שַׁעַר הָאוֹתִיּוֹת, אוֹת ד', דְּבוּר הַמְּתַחִיל: וְדוֹרֵךְ אֲרִי): אִמְרוּ בְּמִשְׁלַל הַדְּיוּט, אֲב אֶחָד מִפְּרָנִס עֲשֶׂרָה בְּנֵי בְּאֵהְבָה וּבְרָצוֹן, וְעֲשֶׂרָה בְּנִים לֹא מִפְּרָנִסִים בְּאֵהְבָה וּבְרָצוֹן אֲב אֶחָד שְׁלֵהֶם; וְאֵף שְׁזָהוּ פִתְגָם עִמָּמִי, שְׂאָב אֶחָד יָכוֹל לְגַדֵּל עֲשֶׂרָה יְלָדִים, וְעֲשֶׂרָה יְלָדִים אֵינָם יְכוֹלִים לְהַחְזִיק אָבֵא אֶחָד, אֲבָל יֵשׁ בּוֹ מוֹסֵר הַשֵּׁפֶל. יַעֲקֹב אָבִינוּ אֹמֵר: "הַקְּבִצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב, וְשִׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל", הֵן אֵלוֹ שֶׁהֵם עֲדִין מַחוֹת קְטָנִים בְּחִינַת יַעֲקֹב, הֵן אֵלוֹ שְׂכָבֵר זְכוּ לְמַחִיז גְּדוּלִים, בְּחִינַת יִשְׂרָאֵל, תִּשְׁמְעוּ מֵה שְׂאֲבִיכֶם מְדַבֵּר אֲלֵיכֶם. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֹמְרִים, שְׁהִרְבֵּי נִקְרָא אָבֵא, כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק אֲלֵיהֶוּ, אֲלִישַׁע הַתַּלְמִיד צָעַק (מְלָכִים-ב' ב, יב): אָבִי, אָבִי, הֵיכֵן אַתָּה, וְלִכֵּן הוּא זָכָה לְפִי שְׁנַיִם בְּנִבּוּאָה מֵאֲלֵיהֶוּ, מִסְּבִיר מוֹהֲרָנִי ת' וְ"ל

(לקוטי־הלכות, שלוחין, הלכה ה'): אם אדם יודע מי הרבי שלו, מתבונן היטב היטב מה הרבי עשה בעבורו, הוא אף פעם לא יעזב אותו, משום סבה שבעולם, יהיה מה שיהיה, ואפלו הרבי אינו צודק, הוא לא יעזבנו בשום אופן. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (בבא מציעא לג.): אבדת רבו ואבדת אביו — אבדת רבו קודמת, ומדוע? אביו הביאו לעולם הזה, ורבו שלמדו תורה, ורב חכמתו למד אצלו, הביאו לעולם הזה ולעולם הבא. מכל שפן שהרבי חתן אותך ונדאג בעבורך שנים על גבי שנים, איך יכולים לשפח את זאת?! ולכן כל זמן שאדם מחפש אחר רבו: "אבי, אבי", כמו שצעק אלישע אחר אליהו, אזי זכה לפי שנים. אומר מוהרנ"ת ז"ל, שנה היה חטא העגל; משה רבנו התמהמה, ומה בכך?! פבר עוזבים את משה, ואומרים (שמות לב, א): "כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו", משה רבנו הוציאכם ממצרים מבית עבדים, נתן לכם מן לאכל, מים לשותות — באר, בגד ללבש — עננים, עלה להוריד לכם את התורה הקדושה, ולפתע פתאם תאמרו: כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו, ואתם עושים עגל?! אתם מחליפים שור אוכל עשב במשה רבנו הרבי שלכם!?

יש פאן דבר פלא, משה רבנו יורד למצרים, ובתחלה לא רצה, אך הקדוש־ברוך־הוא הכריחו. ובא אל פרעה ואומר: "שלח את עמי", ופרעה מסרב, וכך הולך הלוך ושוב וכו', ופרעה פוער פיו הטמא ואומר: "מי הו'ה כי אשמע בקולו" וכו', מכחיש לגמרי במציאות הבורא יתברך שמו, מדבר כפירות ואפיקורסות. משה רבנו אינו מתפעל ממנו, כי בא עם השליחות של הבורא יתברך שמו, ושוב הולך ושב ושב והולך, ופרעה מגרשו. ולא זו בלבד אלא אמר (שמות ה, ז): "לא תאספון לתת תבן לעם". אומר הצדיק הקדוש רבי דוד מלעלוב זי"ע, הלשון פאן היא פלא על גבי פלא, מהי המשמעות במלה: "לא תאספון"? אלא יום אחד נתן להם פרעה חפשה מעבודה, וזה היה בזכות משה, שבא לפרעה ואמר לו: אם לא תתן להם יום אחד לנוח, לא יוכלו לעבד לך, ובחר משה רבנו את יום השבת וכן הנה. מה עשו כלל ישראל בשבת?

התאספו יחד, היו להם מגלות ומגלות וקראו בָּהֵן (שמות רבה, פרשה ה', סימן יח), ומה הִיָּה כְּתוּב בָּהֵן? אֵלֶּא כֹּל אֶחָד סֵפֶר מֵה שְׁמִקְבֵּל אֲצִלוּ מֵאֲבִיו, וּמִסְבוּ וְכוּ', כֹּל אֶחָד מִסֵּר הַנְּהִיגוֹת שְׁקִבֵּל מֵאֲבוֹתָיו וְאֲבוֹת אֲבוֹת עַד יַעֲקֹב אֲבִינוּ, וּמֵה יַעֲקֹב קִבֵּל מִיִּצְחָק, וּמֵה יִצְחָק קִבֵּל מֵאַבְרָהָם, וְזֶה מֵה שֶׁהִחֲזִיק אוֹתָם — הֵהֱתַאֲסְפוֹת הַזֶּה בְּצוּתָא. פֶּרְעָה לֹא יָכוֹל הִיָּה לְהִבִּין מִדּוּעַ עִם יִשְׂרָאֵל אֵינָם נִשְׁבָּרִים? ! הוּא מַעֲבִידָם בְּעִבּוּדַת פָּרָךְ, מִטִּיל עֲלֵיהֶם עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת, מִתְעַלֵּל בָּהֶם, הַכְּנִיסָם לְמַחֲנֵה הַסָּגֵר, מִכֵּה בָהֶם מְכוֹת רָצַח, וּמֵה מִחֲזִיק אוֹתָם? וְהִנֵּה נִתְגַּלָּה לוֹ הַסּוּד, שֶׁפַּעַם בְּשָׁבוֹעַ הֵם מִתְאַסְּפִים, וּמֵה הֵם עוֹשִׂים בְּאַסְפָּתָם? מְסַפְּרִים סְפוּרִים מֵהָעֶבֶר, סְפוּרֵי צִדִּיקִים, נִזְכָּרִים מֵה הַצִּדִּיק עָשָׂה בְּעִבּוּרָם, וְכִף הִתְחַזְּקוּ יַחַד, וְלָכֵן אָמַר: "לֹא תוֹסְפוּ" — תִּרְאוּ שֶׁעִם יִשְׂרָאֵל לֹא תִתְאַסְּפוּ יוֹתֵר, וּמִדּוּעַ? לְתַת תְּבִינָה לְעַם — לְשׁוֹן תְּבוּנָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם זְמַן לְהִתְבּוֹנֵן הֵיכֵן הֵם בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמֵה תְּכַלִּיתָם. וּמִקְבֵּל, שֶׁהַצִּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי דָּוִד מְלַעְלוֹב זי"ע אָמַר: כְּשֶׁאֲסַתְּלַק מִזֶּה הָעוֹלָם, מִשֶּׁה רַבְּנוּ יְבֹא כְּנֻגְדֵי וַיֹּאמֶר לִי: "אֵל זֶה נִתְכַּנְּנֵתִי בְּפִסּוּק הַזֶּה".

וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל מֵהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע לְהִתְאַסֵּף בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, עַל-פִּי מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה. הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע עֲבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדַבְּרוֹת עֲצוּמָה, וְלֹא הִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַּע, (עַד שֶׁהַצִּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְנַדֵּל מוֹיִטְבֵּסְק זי"ע, שֶׁטָּמּוֹן בְּטַבְּרִיָּה אָמַר: הִנֵּה דָבָר ה' אֵל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, כִּי הִיָּה גְדוֹל כְּאֶחָד הַנְּבִיאִים, דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא). פַּעַם אַחַת רָאָה יְהוּדֵי פְּשוּט מְסֻתָּבֵב בַּעֲת סַעֲדָה שְׁלִישִׁית וּמִחַפֵּשׁ מְגִינָן, וְהִנֵּה מִצָּא הֵלָּה יְהוּדֵי אֶחָד וּבִקְשׁוּ לְהַצְטַרֵּף לְמְגִינָן, מִצָּא עוֹד יְהוּדֵי וּבִקְשׁוּ לְהַצְטַרֵּף גַּם-כֵּן, וְהִנֵּה פָּגַשׁ בְּבַעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ וְלֹא הִפִּירוּ וְאָמַר לוֹ: ר' אִיד, אָנִי צָרִיךְ מְגִינָן, וְנִכְנַס הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וּמֵה רָאָה? שֶׁהַיְהוּדֵי הַזֶּה נוֹתֵן לְכֹל אֶחָד לָחֵם מִשְׁנָה, וְנוֹטְלִים יָדַים וְאוֹכְלִים סַעֲדָה שְׁלִישִׁית, וְאַחֲרֵיכֵן מִתְחַלְלִים לְשִׁיר, עַד שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן וּבִרְכוּ בְּרַכְת־הַמְּזוֹן וְהִתְפַּלְלוּ עַרְבִית. שְׁאֵל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע אֶת הַיְהוּדֵי: מִדּוּעַ כֹּל-כֵּן חָשׁוּב הִיָּה

לך, שִׁיְהִיָּה מַנְיָן בַּעַת סַעֲדָה שְׁלִישִׁית? וְעַנָּה וְאָמַר: יְדוּעַ, אֲשֶׁר קָדָם שְׂיוּצָאָת הַנְּשֻׁמָּה מִזֶּה הָעוֹלָם, זֶה זְכוּת גְּדוּלָּה שְׁנַמְצָא שָׁם מַנְיָן, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אֹמְרִים (סְנֵהֲדִרִין ל.ט.): עַל כָּל בֵּי עֲשָׂרָה שְׁכִינְתָּא שְׂרִיָּא, וּמָאֵד מִקְפִּידִים עַל כָּךְ וּבִפְרֻט צְדִיקִים. וְהִנֵּה בְּשַׁבַּת מְקַבֵּל כָּל יְהוּדֵי נְשֻׁמָּה יְתָרָה, וּבְמוֹצָאֵי שַׁבַּת מְאָבֵד אוֹתָהּ וְיוֹצֵאת מִמֶּנּוּ, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהַנְּשֻׁמָּה תִּצָּא בְּנוֹכְחוֹת מַנְיָן. וּמֵאֵז כְּשֶׁשָּׁמַע דְּבַר זֶה הִבְעֵל-שָׁם טוֹב הִקְדוּשׁ זי"ע, תִּקְּן בֵּין תַּלְמִידָיו, שֶׁבַעֲת סַעֲדָה שְׁלִישִׁית יִתְקַבְּצוּ יַחַד. וְכָךְ נוֹהֲגִים הַחֲסִידִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שֶׁמִּקְפִּידִים בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית לְשַׁבַּת בְּצוֹתָא, וּמְדַבְּרִים אֶז דְּבוּרֵי תוֹרָה, וּמְסַפְּרִים סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְנוֹזְפִרִים בְּעֵבֶר. חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אֹמְרִים (עֵין שַׁבַּת קי.ט.): מִי שֶׁנִּזְהָר בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, נִצָּל מִמְּלַחְמַת גּוּג וּמַגּוּג, וּמוֹהַרְנֵ"ת ז"ל אָמַר: מְלַחְמַת גּוּג וּמַגּוּג תִּהְיֶה כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, שֶׁתִּפְגַּס בְּעוֹלָם אֲוִירָה שֶׁל הַפְּקָרוֹת, שֶׁל פְּרָקוֹן, שִׁיפְרָקוּ עַל מֵהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכֵן מְבִיא הַצְּדִיק מְקַאמְרָנָא זי"ע בְּסִפְרוֹ "שְׁלַחַן הַטְּהוֹר" (סִימָן רמב), שֶׁהֶעֱנַג שַׁבַּת שְׁאָדָם מְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבַּת, זֶה מְצִילוֹ מִכְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת. וְאוֹמַר, שֶׁמֵּעוֹלָם הִיְתָה דְרָכּוֹ הוּא לְבַדּוֹ לְבַשֵּׁל לְשַׁבַּת, אֲבָל לַעַת זְקֵנוֹתוֹ אֵין בּוֹ כּוֹחַ, וְעַל-כֵּן מִכִּין רַק אֶת הַנְּרוֹת, וְאוֹמַר, שֶׁכָּכֵל שְׁאָדָם יִגַּע וְטוֹרַח בְּשִׁבִיל הַשַּׁבַּת, כְּמוֹ-כֵן יִרְגִישׁ אוֹתָהּ. וּבִפְרֻט סַעֲדַת שְׁלִישִׁית, זֶה כְּנֻגַד גּוּג וּמַגּוּג, שְׁזוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, מ"ט עַד נ' שְׁעָרֵי טְמָאָה, וְאוֹמַר הִבְעֵל-שָׁם-טוֹב הִקְדוּשׁ זי"ע, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַעֲנִישׁ אָדָם כָּל זְמַן שִׂישׁ לוֹ אֲמוּנָה, אִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְשַׁבְּרוֹ, וְאֲמוּנָה עוֹלָה ק"ב, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית כד:): רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דְּוָסָא הוּא הוֹרִיד שְׁבִיל שֶׁל פְּרַנְסָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְכָל הָעוֹלָם נִזּוֹן בְּשִׁבִיל חֲנִינָא בְּנֵי, וְחֲנִינָא בְּנֵי דֵי לוֹ בְּק"ב חֲרוּבִין מְעַרְבַּ שַׁבַּת לְעַרְבַּ שַׁבַּת. אוֹמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יח): חֲרוּבִים זֶה אֲמוּנָה, ק"ב — כְּמִסְפַּר אֲמוּנָה, וְרַבִּי חֲנִינָא בֶּן דְּוָסָא הִרְאָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים. וּבִאֲמַת אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים יֵשׁ בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע, הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ נִסִּים, אֲבָל אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (נְדָה לא.): אֶפְלוּ בַּעַל הַנֶּס אֵינּוּ מְפִיר בְּנֶסוֹ; אָדָם שׁוֹמֵעַ וְרוֹאֶה וּמְדַבֵּר וְכו', וְאֵינּוּ שָׁם עַל לֵב, שֶׁכָּל דְּקָה שֶׁהוּא חַי וְאֵינּוּ מְקַבֵּל אֵיזוֹ מַחֲלָה — זֶהוּ נֶס, שֶׁאֲשַׁתּוֹ חִיָּה

וְאֵינָהּ מְקַבֶּלֶת אִיזוֹ מָכָה — זֶהוּ גַם, וְהִנֵּה נִדְמָה לוֹ שְׁזָה טְבָעִי, אֶף בְּאַמַּת זוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת לְחֹשֶׁב כָּף, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדָּיו נִמְצָא, וְהוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וּמְשַׁגֵּיחַ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית עַל כָּל בְּרוּאָיו.

וְלָכֵן צְרִיכִים לְמָסֵר נַפְשֵׁנוּ עַל כָּל מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, אִם יֵשׁ מְנַהֵג מִהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, שְׁיִתְקַבְּצוּ יַחַד בְּסַעְדָּה שְׁלִישִׁית, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כֵּן, וְלֹא לְזַלְזֹל בָּזֶה. אִם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע הַקָּפִיד מְאֹד לִילֵף עִם שְׁטָרֵי־יָמָל וּשְׂאָר בְּגַדֵי חֲסִידוֹת, וְכֵן הָאָר"י הַקְדוּשׁ אֹמֵר, שְׁבִשְׁבַת צְרִיכִים לִילֵף בְּכַגְדִּים לְבָנִים, וְהַעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֹאת, כִּדִּי לֹא לְהִרְאוֹת מְשֻׁנָּה, כִּי כָּל־הוֹלְכִים בְּשַׁחֲוֹר, אֶף אֲנֹו הִרְאָנוּ כֵּן אֶת דְּבָרֵי הָאָר"י ז"ל, כִּי אֲנֹו קִהְלָה נִפְרָדָת. וְהַסֵּמ"ך-מ"ם מְנַסֶּה לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, אֶף לֹא יוֹכֵל לָנוּ. וְלָכֵן עַל כָּל־מָסֵר נַפְשָׁם עַל הַמְנַהֵג הַזֶּה. מְנַהֵג זֶהוּ גֹדֵר בֵּין הַטְּמֵאָה לְבֵין הַקְדוּשָׁה. כָּל מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל צְרִיף לִהְיוֹת אֲצִלְנוּ קְדוּשׁ מְאֹד, וְלֹא לְהִקְל בָּזֶה, חֵס וְשְׁלוֹם. וְלָכֵן רְאוּ לְהִתְאַסֵּף כָּל סַעְדָּה שְׁלִישִׁית, וּלְדַבֵּר דְּבוּרֵי תוֹרָה וְאַמוּנָה, וְלְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְלְהִזְכֵּר מִי עֶזֶר לָנוּ, וּמִי דוֹאֵג בְּעַבּוּרָנוּ וְכו'.

וְהִנֵּה אֵיךְ הַסֵּמ"ך-מ"ם, שָׂרוּ שֶׁל עֵשׂוֹ, מְקַרֵּר אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל? לֹא יָבוֹא בְּגִלּוּי — תְּחִלָּל שְׁבַת, כִּי אֶף אֶחָד לֹא יִצִּיתוֹ. בָּכֵן, מַה הוּא עוֹשֶׂה? לוֹעֵג עַל מְנַהֵג — "לְמָה לָךְ לִילֵף בְּשְׁטָרֵי־יָמָל, אוֹ בְּכַגְדִּים לְבָנִים, בְּגַרְבִּים לְבָנִים, אֵין זֶה מְקַבֵּל בְּכָל מְקוֹם, וְלְמָה אַתָּה צְרִיף בְּכָל־לְהִתְאַסֵּף", וְכֵן הִלְאָה וְהִלְאָה. "הֲלֹא אַתָּה יָכוֹל לְאָכַל סַעְדָּה שְׁלִישִׁית בְּבֵית, וְלִצְאֹת לְטִיֵּל עִם מְשַׁפְּחֵתֶךָ" וְכו'. וְכֵן מְקַרֵּר אֶת הָאָדָם טַפִּיִן טַפִּיִן, עַד שֶׁמְקַרֵּר אוֹתוֹ גַּם מִתְּפִלָּה בְּמִנְיָן וְכו', רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כִּי עֲמַלְק מִתְּחִיל עִם הַזְּנוּבוֹת, "וַיִּזְנוּב בָּךְ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ", תוֹפֵס אֶת הַשּׁוֹלִיִּם, וְאַחֲרֵי-כֵן הוֹלֵךְ לְקַרֵּר אַחֲרֵים. וְעַל-כֵּן מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְמָסֵר נַפְשׁוֹ בְּעַבּוּר זֶה. בְּסַעְדָּה שְׁלִישִׁית צְרִיכִים לְהִתְאַסֵּף כָּל־הָאָחֵרֵת מִתְּקַרְרִים מְעַבְּדוֹת הַשֵּׁם, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וַיִּוֹרְדִים וּמְדַרְדְּרִים, עַד שֶׁמְגִיעִים לְעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת. מְנַהֵג זֶהוּ יְסוּד.

ידוע, שהמגיד מקוֹז'ניץ זי"ע הֵיָה אָדָם חָלֵשׁ מְאֹד, וְהֵנָּה יָשָׁב עִם תַּלְמִידָיו בְּעֵת הַסֵּדֶר. [ידוע, שְׁאֶצֶל חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשָׂה, מְקַפִּידִים מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא לֵאכֹל שְׂרוּיָה בְּפֶסַח, וְזֶה אֶצְלָנוּ מִנְהַג עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וּבְאַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח אוֹכְלִים קְנִידָלֶעךָ, לְהוֹרוֹת שְׁתֵּם חַג הַפֶּסַח, וּכְבָר אֶפְשֶׁר לֵאכֹל שְׂרוּיָה]. וְהֵנָּה נִכְנָס אֵלָיו אֵיזָה מִתְנַגֵּד, וּבְחֻצְפָתוֹ עֲמַד מְאַחֲרֵי גִבּוֹ, וּבְשִׁעָה שְׁאָמַר הַמַּגִּיד תּוֹרָה, וּבְתוֹךְ דְּבָרֵי תּוֹרָתוֹ נִתֵּן כַּמָּה טַעֲמִים לְמָה אֶסוּר לֵאכֹל שְׂרוּיָה בְּפֶסַח, רַק בְּאַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח, וְגִלָּה אֵת זֹאת עַל-פִּי סוּד, אֲזַי הַמִּתְנַגֵּד בְּחֻצְפָתוֹ אָמַר: יָבוֹא הַיּוֹם הָאֲחֲרוֹן וְלֹא תַחֲיוּ לֵאכֹל שְׂרוּיָה, בְּפִיכֶם לֹא יִכְנָס שְׂרוּיָה. הַמַּגִּיד מְקוֹז'ניץ הִסְתוֹבֵב וְרַק הִסְתַּפֵּל עָלָיו, וּבּוֹ בְּמִקּוֹם הַתַּפְּגָר. כַּמּוֹבֵן נַעֲשֶׂה רַעֲשׁ, וְהִבִּיאוּ גוֹיִים וְהוֹצִיאוּהוּ. וּבְאַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח בְּעֵת הַסַּעֲדָה, הַמַּגִּיד מְקוֹז'ניץ סִפֵּר אֵת הַסְּפוּר: גְּלִיתִי לָכֶם אֵת הַסּוּד לְמָה צְרִיכִים הַיּוֹם לֵאכֹל שְׂרוּיָה, וְאָדָם הַתְּלוּצֵץ מִזֶּה תַּחַת אִפִּי, וְהֵנָּה הִסְתַּכְּלִיתִי עָלָיו וְנָדַם. וּבְנֵי הַבֵּינוּ, שֶׁבְּכָל אֲחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח צְרִיכִים לְסַפֵּר סְפוּר זֶה, וְכֵן נִהְגוּ בְּבֵית קוֹז'ניץ אַחַר הִסְתַּלְקוּתוֹ שֶׁל הַמַּגִּיד — לְסַפֵּר אֵת הַסְּפוּר הַזֶּה, כְּדִי לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים מִה זֶה מִנְהַג יִשְׂרָאֵל, וְכַמָּה חֲמוּר לְלַעַג מִזֶּה. וְסָבַב וְהִלֵּךְ כֶּף כַּמָּה דוֹרוֹת עַד הַנִּיץ. וְהֵנָּה רָאָה הַנִּיץ בְּחִלּוּמוֹ אֵת הַמִּתְנַגֵּד בּוֹכָה, וְאָמַר לוֹ: "עֲשֵׂה נָא לִי טוֹבָה, הִפְסִיקוּ לְדַבֵּר מִמֶּנִּי, אֵין לִי מְנוּחָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, אֵינְנִי נִכְנָס בְּשׁוּם מְקוֹם, וְאֵנִי מְסִתּוֹבֵב בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ, כֹּל זְמַן שְׂאֵתֶם מְסַפְּרִים אֵת הַסְּפוּר הַזֶּה, שְׁלַעֲגַתִּי לְדַרְשׁוֹת סִבְכָּם". וְהִלֵּךְ הַנִּיץ לְקַבְּרוֹ שֶׁל הַסַּבָּא, וְסָגַר אֵת עֲצָמוֹ בְּאֵהָל וְהַתְּבוּדָה שָׁם, וּמֵאֵז פִּסְקוֹ לְסַפֵּר אֵת הַסְּפוּר.

אֲנִי רְאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי סְפוּר מְזַעֲזַע. בְּהֵיוֹתִי בְּחוּר, הֵיָה זֶה יוֹם רֵאשׁוֹן בְּבִקְרָה, בְּאֵתִי לְבֵית-הַכֶּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחָרִית, רַב אֲנָשֵׁי בֵית-הַכֶּנֶסֶת עֲדִין בְּחַיִּים, אָחִי הֵיָה גַם-כֵּן בְּאוֹתוֹ מַעֲמַד. לְפִתְעַ פְּתָאִם אַחַר הַתְּפִלָּה, אָדָם זָקֵן הַחֵל לְנַבֵּל אֵת פִּיו עַל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי בְרוּךְ מַגּוֹרְלִיץ זי"ע, בְּנוֹ שֶׁל הַרְבֵּי מִצְאָנוּ זי"ע, בַּעַל הַדְּבָרֵי חַיִּים. וְתַכְף כְּשֶׁהִסְתּוֹבֵב נִפְל מְלֵא קוֹמָתוֹ עַל הָאָרֶץ, וְהִקִּיא מִפִּיו דָּם, אֲשֶׁר לֹא רְאִיתִי דְּבָר כָּזֶה אֶף פַּעַם, וּבּוֹ בְּמִקּוֹם נֶפַח אֵת נִשְׁמָתוֹ.

אֲשֶׁר ח' תקפח בְּנַחֵל קעה

ואז נוכחתי לראות מה זה לדבר על צדיק, אפלו אם אין מכירים אותו. מכל שכן צדיק שמכירים אותו, צדיק שאת לחמו אכלתם ואת מימיו שתיתם, ובמטתו ישנתם, הוא גדל אתכם, הוא מסר נפשו בעבורכם וחתן אתכם, היש זכות גדולה מזו?! ואיך יכולים לגבל את הפה עליו, איך יכולים לשמע מהשני שמגבל פיו כנגדו?! מי שיש לו רק מעט תבונה ושכל מתרחק כמטחוי קשת מאלו הפוערים פיהם נגד הצדיק. הרמב"ם אומר, אפלו אם יבוא אחד, ויעמיד את השמש כיהושע בן-נון, ויאמר לך לכפור, הוא תיב מיתה, ולא תשמע בקולו. אם אדם מדבר נגד הקדוש-ברוך-הוא, אפלו שיעמיד את כל השמים ושמי השמים, כל המזלות והירח והכוכבים, לא תשמע בקולו. חכמינו הקדושים אומרים (פסחים קת.): מורא רבך כמורא שמים; רבי שעזר לך, שמסר נפשו בעבורך, איך אתה יכול להיות כפוי טובה כלפיו?! ואם באים בני בליעל ופוערים פיהם הטמא נגד הרבי הזה, תברח מהם כמו שבורחים מאש. שלמה המלך אומר (קהלת ד, ב): "ושבח אני את המתים שכבר מתו, מן החיים אשר המה חיים עדנה". מהו הגלוי שמגלה פה? אלא חכמינו הקדושים אומרים (ברכות יח:): צדיקים חיים חיים נצחיים, ואפלו שנסתלקים קרויים חיים. יש לכם משג מה זה צדיק?! "ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים, אשר המה חיים עדנה", הינו שאינם רואים כלום רק אלקות, הם מסתפלים רק אל הקדוש-ברוך-הוא, אין להם עסק עם החיים, זה סובב על צדיקים שכל-כף דבוקים בו יתברך, שבימי חייהם הם כבר מתים, ואחר צדיקים כאלו יכולים לתת שם אפלו בחייהם, כי הם זכו למדרגה כזו, שיעקב אבינו רצה לגלות לבניו, הם רואים את כל אחד ואחד, הם שומעים מה שכל אחד מדבר. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן צח): "עיני הנו"ה אל צדיקים", הצדיק יש לו עיני ה', הוא רואה רוחניות אלקות, שזה מה שחכמינו הקדושים אומרים: יתן בו עיניו ונעשה גל של עצמות, הצדיק מכניס את עיניו בזולת, והוא מתחיל להרגיש: אוי, רבנו של עולם מסתפל עלי, רבנו של עולם רואה איך אני מתנהג בחדרי חדרים, רבנו של עולם שומע כל מה שאני אומר. שזה מה שכתוב: "ומגיד

לְאָדָם מַה שְׁחוּ" — אַפְלוּ שִׂיחָה קָלָה שְׂבִין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אוֹמְרִים לוֹ בְּיוֹם הַדִּין (עַן חֲגִיגָה ה:). וְכִי אָסוּר לְדַבֵּר עִם הָאִשָּׁה?! אַבְל צְרִיכִים תָּמִיד לְזַכֵּר שְׁעוֹד אֶחָד שׁוֹמֵעַ. וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָה נו): שׁוֹתָא דִּינוּקָא אוּ דְאַבוּה אוּ דְאַמִּיה; אִם שׁוֹמְעִים אֶחָד מְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק, סִימָן שְׁשֹׁמֵעַ זֹאת בְּבֵית, עִם אִשְׁתֵּי תְּדַבֵּר דְּבוּרִים טוֹבִים, לְחִזְקָה וּלְעוֹדְדָה וּלְשִׁמְחָה. רַבְּנֵינוּ ז"ל אוֹמְרֵי (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פט), שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדֵחַן הַמְּשַׁדֵּף כָּל הַנְּשֻׁמוֹת. בְּדַרְךָ כָּלֵל שְׂדֵחַן שְׁעֵשָׂה שְׂדוּף, נָטַל כְּסָפוֹ, וְסִימָן אֶת מְלֹאכְתּוֹ, לֹא-כֵן הַצְּדִיק, הוּא שְׂדֵחַן כָּל הַחַיִּים, אֶת הַצְּדִיק צְרִיכִים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. שְׂדֵחַן כְּזֶה הוּא רְאֵשֵׁי תְּבוּת: כִּי שְׂבִיר דְּלִתוֹת גְּחֻשָׁת; הַצְּדִיק הֵלֶךְ וְשָׁבַר מְחִיצוֹת בְּרוּז, וּמְצָא לָךְ זְוִיג, הַצְּדִיק סָפֵן עֲצָמוֹ בְּעֵבוּרָךְ, הוּא הֵיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת כְּלִי-כֶּף מְפָרָסֵם, כְּכֹל רֹאשׁ יְשִׁיבָה, שְׂדוּאָג רַק בְּשִׁבְלוֹ וּבְשִׁבְלֵי בְּנֵי מְשֻׁפְחָתוֹ. רַבְּנֵינוּ ז"ל אָמְרֵי: "הֵייתִי יָכוֹל לְהִיּוֹת מְפָרָסֵם כְּשֹׁאֵר מְפָרָסֵם, שְׂבָאִים אֲלֵיהֶם וְאִינִם יוֹדְעִים מְדוּעַ, הוֹלְכִים וְאִינִם יוֹדְעִים עִם מַה הוֹלְכִים. וְאִנִּי עֲזַבְתִּי אֶת הַכֹּל, וְלִקְחֹתִי עֲצָמֵי בְּעֵבוּרְכֶם, לְעֶזֶר לְכֶם". וְכֵן אֲנִי מְסַרְתִּי נַפְשִׁי בְּעֵבוּרְכֶם, חֲתַנְתִּי אֶתְכֶם, בְּנִיתִי אֶת בֵּיתְכֶם, וְאִיךְ יִתְכֵן לְהִיּוֹת כְּפוּיֵי טוֹבָה?! אִךְ זֹאת תִּדְעוּ, מִי שְׁמַדְבֵּר רַע עַל הַצְּדִיק, לְבִסּוּף יִקְבַּל עֲנָשׁוֹ מִשָּׁלֵם, וְלֹא יִנְקָה מִדִּין שָׁמַיִם.

הַמְּגִיד מְמֹרֵיטֵשׁ זִי"ע סָבַל עַל רַגְלָיו. וְסָפַר בְּעַל הַתְּנִיָּא שֶׁהוּא הֵיךְ צְעִיר הַתְּלַמִּידִים, [אֲזוֹי תְּתַאֲרוּ לְעֲצָמְכֶם מִי הֵיךְ גְּדוֹל הַתְּלַמִּידִים, שְׁמִי שְׁלוּמֵד סְפָרֵי בְּעַל הַתְּנִיָּא מְתַפְעֵל מִעֲמֻקּוֹת גְּלוּי אֲלֵקוֹת שֵׁישׁ בְּהֶם, וּגְדוּלֵי הַתְּלַמִּידִים הָרִי זֶה אוֹרוֹת אֵין סוּף מְלַבְּשִׁים בְּגוּף גְּשָׁמִי, כְּדָגְמַת: הַרְבֵּי רַבִּי זֹשָׁא, הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ וְכוּ'. וְיָדוּעַ שְׂבַעֵל הַתְּנִיָּא הֵיךְ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּנִגְלָה, עַד שֶׁרַבְּנֵינוּ ז"ל שְׂבַחוּ וְאָמְרֵי עָלָיו, שְׁגַם בְּנִגְלָה הוּא אֵינוֹ נוֹפֵל מִהַגְּאוּן]: אִיךְ זְכִינוּ לְקַבֵּל מִהַרְבֵּי? אֲלֵא בְּשַׁעֲהַ שֵׁישְׁבָנוּ בְּחֶדֶר וְחִפְּיָנוּ שֶׁהַרְבֵּי כְּפִנְס, תְּכֵף כְּשִׁשְׁמַעְנוּ אֶת קוֹל צְעָדָיו, (כִּי הֵיךְ נִשְׁעַן עַל קַבִּים מִחַמַּת חֲלִי רַגְלָיו), הַתְּיַשְׁבָנוּ וְהַחִילוֹנוּ לְרַעַד, וְשִׁנִּינוּ דָּא לְדָא נִקְשָׁן, וּמִמֵּי מְדַבְּרִים כָּאֵן? מְגִדוּלֵי עוֹלָם, צְדִיקִים אֲדִירִים, וְהֵיךְ אֲצֻלָּם מוֹרָא

רַבְּךָ כְּמוֹרָא שְׁמַיִם, וְכָךְ קִבְּלוּ שְׁפַע אֱלֹקֵי, בְּזָכוֹת הַיְרָאָת חֲכָמִים
שְׁהִיְתָה לָהֶם. וְהִנֵּה נִכְנַס הַמַּגִּיד מִמְּעוֹזְרִיטָשׁ, וְכֹלֶם עֲמָדוֹ בְּפַחַד
וּבְמוֹרָא, וְסִמֵּן לְכֹלֶם לְשִׁבְתָּ, וַיֵּשְׁבוּ, וְאִימָה וַיְרָאָה נִפְלָא עֲלֵיהֶם.
וּמַמִּי מְדַבֵּר כָּאֵן? מִמְּלֶאכֵי מַעְלָה, קְדוּשֵׁי עֲלִיּוֹן! פֶּתַח הַמַּגִּיד
וְאָמַר: תְּדַעוּ לָכֶם, שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם בָּא וְאָמַר לִי: אִם אַתֶּם לֹא
תִּפְסְקוּ עִם הַתְּלַמִּידִים, אֶקַּח עֲצָמֵי עַל יַלְדֵיכֶם. אָמַר לוֹ הַמַּגִּיד
לְסִמִּ"ךְ-מ"ם, חֲזוּר אֵלַי בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְאַתָּן לָךְ תְּשׁוּבָה. לְזֹאת,
אָמַר הַמַּגִּיד לְתַלְמִידָיו, אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תְּלַמִּידֵי הַיְקָרִים, מִסֵּרְתִּי נִפְשִׁי
בְּעַבְוֹרְכֶם, אֲבָל אֲנִי אִישׁ חוֹלְנֵי וְחֻלְשׁ מְאֹד, אֵינִי לִי כַּחוֹת נֶגֶד
הַסְמִ"ךְ-מ"ם. הוּא אֹמֵר שְׂיִקַּח עֲצָמוֹ עַל יַלְדֵי, אֵינִי לִי כַּח לְזֶה, וּבְכֵן
אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁכַלְכֶם תְּקוּמוֹ וְתַעֲזָבוּ, וְתַסְעוּ כָּל אֶחָד לְבֵיתוֹ. וְתַכְךָ
כְּשֶׁאָמַר בֵּן, נִעְמָדוּ כְּלָם עַל רַגְלֵיהֶם וְאָמְרוּ פֹה אֶחָד: רַבִּי, אֲסוּר
לְהַשְׁבֵּעַ, אֲבָל אִם הִיָּה מִתֵּר לְהַשְׁבֵּעַ, אֲנַחְנוּ נִשְׁבָּעִים, שְׂאֵתְכֶם אֲנַחְנוּ
לֹא עוֹזְבִים — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. וְתַכְךָ כְּשֶׁשָּׁמַע כֵּן
הַמַּגִּיד הַקְּדוּשׁ, הוֹאֵר אֹר גָּדוֹל עַל פָּנָיו, וְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה הַתְּפַשְׁטָה
עָלָיו, וְקָם וַיֵּצֵא.

אֲחֵר שְׁנַיִם נִתְגַּלָּה, מָה הִיָּה כְּשִׁחְזוֹר, שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם בָּא אֵלָיו
וּשְׁאָלוֹ: יֵשׁ לָךְ הַחֻלְטָה? וְעָנָה וְאָמַר: אֵינְנִי מִפַּחַד מִמֶּךָ, תַּעֲשֶׂה מָה
שְׂאֵתָה רוֹצֶה. אִם הַתְּלַמִּידִים שְׁלִי מְאַחֲדִים אֶתִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא, אֵינִי מִפַּחַד מִמֶּךָ. אָמַר לוֹ הַסְמִ"ךְ-מ"ם: בְּסִדְרָה, אֶעֱשֶׂה דְבָר
כְּזֶה שֶׁתַּחֲרִטוּ, אֶקִּים מִפְּרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר, שְׂיֹלִיכּוּ שׁוֹלֵל אֲלֵפִים
וְרַכְבוֹת אֲנָשִׁים... וְאֵלּוֹ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, הֵם נִסְתָּרִים וּבְזוּיִים
מְאֹד מְאֹד.

הֵיכֵן בְּעוֹלָם יֵשׁ כְּזֶה, אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכֶּם שֶׁתַּעֲנוּ לִי, שֶׁתִּרְבַּע עוֹשֶׂה
טוֹבוֹת לְאֵין סֶפֶר לְאֲנָשָׁיו, וְהִנֵּה קָם אֶחָד וּפּוֹעֵר פִּיּוֹ נֶגֶד רַבּוֹ,
הֵימְכֵן?! הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֹמְרָת: "וַיְהִי בְּשִׁלַּח פְּרָעוּה, וְלֹא נָחַם
אֱלֹקִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, כִּי קָרוֹב הוּא", רַש"י הַקְּדוּשׁ אֹמֵר:
'וְנוֹחַ לְשׁוֹב לְמִצְרַיִם', הֵימְכֵן?! הֲלֹא עִם יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ שׁוֹאֵת
מִצְרַיִם, סָבְלוּ סָבֵל נוֹרָא וְאִים, וְרָאוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-כְּרוּךְ-
הוּא אֵינּוּ מַנִּיחֵם לֵילֶךְ דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, כִּי קָרוֹב הוּא, אֹמֵר

רש"י: ונוח לשוב באותה דרך למצרים, היתכן דבר כזה?! מה אתכם?! חתנו אתכם, ויש לכם כבוד ילדים, ואלו שאין להם ילדים, יהיו להם ילדים, בשעה שמסתובבים בכל הישיבות בחורים עם זקן ארוך מאד, לכם יש כבוד ילדי חמד וכו', מה קורה פה — ונוח לשוב?! אני כבוד שב, ומדוע? כי זה פוער פיו, וזה פוער פיו, היתכן?! האם אתם מתחרטים על העסקה שעשיתי עמכם, האם אתם מתחרטים שבניתם בתים?! בודאי שלא.

המדרש אומר, שהפלשתים היו ליצנים, ומליצנים צריכים לשמר מאד מאד. חכמינו הקדושים אומרים (ירושלמי ברכות, דף כ:): קשה היא הליצנות, שתחלתה יסורים וסופה כליה. מתחילים עם ליצנות, וסופה כליון, אני חושב שראיתם את זאת כלכם. ורבנו הקדוש הזהיר את בניו: אל תדורו בשכונציב, כי יש בה הרבה ליצנים, ועלולים למשך אתכם בליצנותם, אשר היא אבי אבות הטמאה. וכן אמרו חכמינו הקדושים (שבת קד.): הבא לטמא פותחים לו, שנאמר: "אם ללצים יליץ", שואל מוהרנ"ת ז"ל (עין לקוטי הלכות, ספר תורה, הלכה ג'): למה דיקא פסוק זה נטלו חכמינו הקדושים לראיה, שהבא לטמא פותחים לו? אלא מכאן, שעקר פתח הטמאה זה ליצנות. הקדוש-ברוך-הוא לא רצה שעם ישראל יעברו דרך ארץ פלשתים כי ליצנים היו, ומנין? שפתוב (בראשית י, יד): "ואת פתרים ואת פסלחים אשר יצאו משם פלשתים", אומר רש"י: שהיו מחליפים משכבם אלו לאלו, ויצאו מהם פלישתים, שהיו נואפים גדולים, אלו הליצנים. ולכן אם רואים אחד מתלוצץ מרבו, צריכים לידע שזהו נואף. חכמינו הקדושים אומרים (עין מענית ז:): אם ראית עז פנים, בידוע שעבר עברה, כל שיש בו עזות פנים, בידוע שעבר על אשת איש. מוהרנ"ת ז"ל אמר: אצלי אם חכמינו הקדושים אומרים, זה הקדוש-ברוך-הוא אומר. היתכן להתלוצץ מהצדיק האמת?! הצדיק שמסר נפשו בעבור כל אחד ואחד מכם, ואיך יתכן לשבח את כל טובותיו ומסירות נפשו?! לי אין יכולים לעשות מאומה, כי כבוד שלמה המלך אמר (קהלת ד, ב):

"וְשִׁבַח אֲנִי אֶת הַמַּתִּים שְׂכָר מֵתוֹ, מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה".

מִסְפָּרִים עַל הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ מוֹוִילְעֵדְנִיק, שְׁנַכְנַס אֵלָיו זוּג וּבְכוּ
שְׁלֹא זָכוּ לְזָרַע שֶׁל קַיִמָּא, וְהִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם וְאָמַר: "נֹו, בֵּת תַּחֲלָה
סִימָן יָפֵה לְבָנִים, לָכוּ לַחַיִּים וּלְשִׁלּוּם". וְלֹא הִבִּינוּ מַה שְׁאָמַר וַיֵּצְאוּ
מִתְדָרוֹ. וְהִנֵּה נֹולְדָה לָהֶם בֵּת, וּבִין כֶּף הַצַּדִּיק מוֹוִילְעֵדְנִיק נִסְתַּלַּק.
כְּשֶׁהִיָּתָה הַבֵּת כָּבֵת שֵׁשׁ, הִלְכָה בְּאִיזָה מֵרְתֵף לְבָדָה וְנִבְהָלָה, וַיִּמְרַב
פַּחַד אַבְדָּה אֶת הַלְשׁוֹן, הַהוֹרִים הָיוּ אוֹבְדֵי עֲצוֹת, מַה יַעֲשׂוּ, יֵשׁ
לָהֶם בֵּת יַחֲדָה, וְהִנֵּה הַפְּכָה לְאֻלְמַת. וַחֲפָשׂוּ אַחַר צַדִּיק שְׁשׂוּכְלוֹ
לִילֵף אֵלָיו, וְנִסְעוּ לְרַבִּי אֶהֱרָן מִטְשְׁעֵרְנוֹבֵל, וְסִפְרוּ לוֹ אֶת כָּל הַסְּפֹר
שְׂעֵבֵר עֲלֵיהֶם מֵאֵז שְׁלֹא הָיוּ לָהֶם יְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַחֲלִל לְצַעֲק
עֲלֵיהֶם: "תֵּצְאוּ מִכָּאן לָכוּ מִכָּאן", וְאָמְרוּ: "רַבִּי, אָנוּ צְרִיכִים
יְשׁוּעָה". וְצַעֲק: "לָכוּ לְרַבִּי שְׁלָכֶם" וְכוּ', וְעָנוּ: "הַרְבִּי שְׁלָנוּ נִפְטָר".
וְאָמַר לָהֶם: "הֲלֹא שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר: 'וְשִׁבַח אֲנִי אֶת הַמַּתִּים
שְׂכָר מֵתוֹ, מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה', רוּצוּ מֵהַר אֶל צִיּוֹנוֹ".
וְנִסְעוּ לְצִיּוֹנוֹ עִם בֵּתָם, וּבְכוּ שֵׁם: "רַבִּי, הִנֵּה הַבְּרָכָה שְׂבִרְכָתֶם
אוֹתָנוּ, אֲבָל הַבֵּת אַבְדָּה אֶת קוּלָהּ", וְצַעֲקוּ וּבְכוּ בְּמַאֵד מְאֹד. וְתוֹף
כְּדֵי בְכִיָּתֶם הַחֲלָה לְפֶתַע הַבֵּת לְצַעֲק: "אֲבָא, אֲבָא, תָּן לִי מִים
לְשִׁתוֹת, אֲנִי צָמְאָה", וְהַהוֹרִים הִסְתוּבְכוּ בְּהֵלֶם, הֵיִתְכַּן? הַבֵּת
מִדְּבָרָת? ! וְהַחֲלוּ לְרַקֵּד בְּצִיּוֹן מְרַב שְׂמִחָה. "וְשִׁבַח אֲנִי אֶת הַמַּתִּים
שְׂכָר מֵתוֹ, מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה", צַדִּיקִים אֶפְלוּ שֶׁהֵם
חַיִּים הֵם בְּחִינַת מַתִּים, אֵינֶם בְּזָה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְכֹלֶם מְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם
כָּל דָּבָר אֲסוּר — וְזֶה בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן. אִף מִי שְׁנִמְצָא
בְּפָנִים, וְזָכָה לְקַבֵּל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה טוֹבוֹת מֵהַרְבִּי, הֵיִתְכַּן שִׁיְהַפֵּךְ עוֹרוֹ
עַל רֵבּוֹ? !

אֲנִי מְסֻרְתִי נִפְשִׁי וְחִלְבִי וְדָמִי בְּעֵבֹר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד פַּעַם
יִתְגַּלֶּה בְּרַבִּים, לָמָּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְקַח עֲצָמוֹ עָלַי וְעַל יְלָדֵי, כִּי אָמַר
לִי, שָׂאֵם אֵינִי מִפְּסִיק לְהַצִּיל אֶת כָּל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, אֲזִי לוֹקַח עֲצָמוֹ
עָלַי וְעַל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי, וְכֵן הָוָה. אֲנִי יָכוֹל לְהַצִּיל אֶת כָּל הַדּוֹר הַזֶּה
מִפְּגַם הַבְּרִית, וְלָכֵן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַתְּלַבֵּשׁ עָלַי שְׁלֹא אֶעֱשֶׂה כֵּן. אֲצִלִּי

מתקנים בשלמות מה שאמר דוד המלך (ברכות ג.): אני ידי מלכלכות בדם בשפיר ובשליה, כדי לטהר אשה לבעלה. חתנתי אלפי זוגות, ולא יצא תחתי גט אחד, ברוך הוא וברוך שמו, אני צריך לבלות שתיים-עשרה שעות ביממה עם אנשים, במקום ללמד ולחדש חדושי תורה, ולכתב ספרים קדושים וטהורים.

אבקש אתכם בלכם, ראו לחזר בתשובה על שפגמתם באמונת חכמים, ראו לבקש סליחה אם זלזלתם ברבכם שלמד אתכם תורה הקדושה, והחדיר בכם אמונה ויראת שמים אמיתית. אל תקבלו שום לשון-הרע על הצדיק, מי שפער פיו על הצדיק, לבסוף קבל ענש מר מאד.

היה מפרסם אחד, שהעליל על מוהרנ"ף ז"ל עלילת שוא, ובגללו הכניסו את מוהרנ"ף לפלא, וארבע שנים לא יכול היה להכנס לברסלב. ואחר ארבע שנים התפגור אותו מפרסם במיתה משנה מאד, והחלו בניו למות בזה אחר זה, וכשהגיע הבן השביעי, רצה אמו למוהרנ"ף ז"ל, ונפלה לרגליו ואמרה: "אנא, תצילו לי את הבן האחרון, אני יודעת שזה בשביל שפגמנו בכבוד הצדיק", והשאירה את הבן שם. ואמר מוהרנ"ף ז"ל לבנו: קח את הבן, והשיבנו לאמו, וברכה שישאר בחיים, ויהיה לה ממנו נחת, וכן הוה.

ולא בחנם שהזירונו חכמינו הקדושים (אבות ב, י): הזירו בגחלתן שלא תפנה. אבקש אתכם מאד, מסרתי נפשי בעבורכם, ראו לשמר על פיהם מאד, ואם יש אחד שפוער פיו הטמא כנגד הצדיק, תראו לברח ממנו כמו שפורחים מאש. אני יכול להעיד לפני בית-דין של מעלה, מאז שהתקרבותי לרבנו ז"ל, לא היה לי יום אחד טוב, הכוני במכות רצח, ודברו עמי אנשים גדולים שאעזב את רבנו ז"ל ולא נכנעתי, ולא זו בלבד אלא הדפסתי והפצתי את ספרי רבנו במסירות נפש הכי גדולה, פעם אחר פעם, ואם לא די בזה, אנשי שלומנו נדו אותי ושונאים אותי בתכלית השנאה. ואגלה לכם סוד: את רבנו ז"ל לא אעזב, אפלו שאגיע לעולם העליון,

אֲשֶׁר ח' תקפח בְּנַחֵל קפא

וַיֹּאמְרוּ לִי: "אַתָּה אֵינְךָ נִכְנָס לְכֹאֵן", וַיִּמָּה אֶעֱשֶׂה אָז? אֶקַּח כֶּסֶף, אוֹ פֶּחַ, אוֹ אֶבֶן, וְאֶתִישֵׁב עַל זֶה בַּחוּץ, וּמִי שִׁיעֵבֵר לִיְדֵי אִמֵּר לוֹ: "הִכְנָסוּ פֹה, פֹּה הָאֵמֶת", כָּל־כֶּף אֲנִי חֹזֵק בְּזֶה, אֲנִי אוֹמֵר זֹאת לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְפָנַי בֵּית־דִּין שֶׁל מַעֲלָה, כִּי אֲנִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל לֹא אֶעֱזֹב לְעוֹלָמִי עַד!

וְאִם־כֵּן לֹא אוֹכֵל לְהִבִּין, אַחַר שֶׁעֲשִׂיתִי לָכֶם כָּל־כֶּף הַרְבֵּה טוֹבוֹת, גִּדְלָתִי וְטַפְחָתִי אֶתְכֶם, וְחַתְנָתִי אֶתְכֶם, וּפְעֻלָּתִי בְּעַבְדְּכֶם לִילְדֵי חֶמֶד, וְאֲנִי עַדִּין מִצִּיל אֶת בֵּיתְכֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְכִבֵּר תוֹכְלוּ לְקַבֵּל לְשׁוֹן־הַרְעַ עֲלֵי? ! הֵיתְכֶן? ! כֶּף לְשִׁכַח אֶת כָּל מַה שֶׁעָשָׂה בְּעַבְדְּכֶם הַרְבִּי? ! לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, רְאוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְכֶם לְהִתְאַסֵּף בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, וּלְהִתְחִיל לְדַבֵּר מִמָּה שֶׁדַּבַּרְתִּי עִמָּכֶם מִשָּׁךְ הַשָּׁנִים, כִּמָּה לְמַדְתִּי עִמָּכֶם, וְזָכְרוּ אֶת הַפְּרוּשׁ שֶׁפָּרַשׁ רַבִּי דָּוִד מִלְּעֹלֹב זי"ע: שֶׁפָּרְעָה אָמַר: "לֹא תוֹסִיפוּן לְתַת תְּכֶן לְעַם", הוּא רָאָה שֶׁאֵינּוּ יְכוּלִים לְיִשְׂרָאֵל, וְאָמַר: אֵל תִּתְּנוּ לָהֶם לְהִתְאַסֵּף וּלְהִתְחַזֵּק יַחַד.

הַסֵּמ"ך־מ"ם רָאָה שֶׁאֵינּוּ יְכוּלִים לָכֶם, הוּא חָשַׁב שֶׁבִּזְוֶה שִׁירְחִיק אֶתְכֶם מִמֶּנִּי, הַכֹּל יִחַרְבּ, אֵךְ לֹא הִצְלִיחַ בְּמַעֲלָלָיו, וְהֵנָּה נוֹסְפוּ עוֹד וְעוֹד מְקַרְבִּים, וְזֹאת הַסֵּמ"ך־מ"ם אֵינּוּ יְכוּלִים לְסַבֵּל, וְלָכֵן שָׁנִיו חָרַק וְעֵינָיו לְטִשׁ עָלָי, אֵךְ כָּבֵר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: נִצַּחְתִּי וְאֲנִיצַח.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁכָּל הַדְּבוּרִים שֶׁדַּבַּרְתִּי, שֶׁהֵיוּ דְבוּרִים הַיּוֹצְאִים מִן הַלֵּב, יֵהִיוּ נִכְנָסִים אֶל הַלֵּב, הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע אָמַר: אִם אָדָם מְדַבֵּר מִלְּבוֹ, כִּדְרֵי שִׁיכְנֵס לְלֵב עֲצָמוֹ — הֵם דְּבָרִים הַנִּשְׁמָעִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קפב אָשׁר ח' תקפט — ח' תקצ בנחל

ח' תקפט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּמִסְעָדְךָ שְׁלֵף, וְשִׁתְּהִיָּה
נַעֲשֶׂה עֲשִׂיר גְדוֹל, רְאֵה לְקַיֵּם אֶת הַתְּנָאִים הָאֵלּוּ:

רְאֵה לְמַכּוֹר רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם פְּקוּק
בְּהַכְשָׁרָם כָּלֵל, וְכֵן הַפְּרוֹת וְהַיְרָקוֹת שִׁיְהִיו מְעֻשָׂרִים.

תְּקַפִּיד מְאֹד, שֶׁתִּחְנֹגוֹת תִּהְיֶה סְגוּרָה בְּשִׁבְת־קִדְשׁ, וּלְבַל תִּחְלַל,
חֵס וְשְׁלוֹם, אֶת הַשִּׁבְת־קִדְשׁ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ מְזוּזָה עַל כָּל פֶּתַח הַמִּסְעָדָה.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, שֶׁהִיא הַמְּשַׁכֵּת לְאָדָם חַיִּים
וְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.

אִם תִּקְרִים אֶת כָּל זֹאת, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַשְׁפִּיעַ
מְרָבָה, שֶׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ...

ח' תקצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי כָּבֵד, וְגַם עֲכָשׁוּ קִבְּלֹתִי מִכְתָּב מֵאֲחִיךָ
... גְרוּ יְאִיר, עַל-כֵּן אֲנִי כוֹתֵב לְךָ פֶּה תְּשׁוּבָה, וְתִרְאֶה לְמַסֵּר לוֹ אֶת
זֶה, כִּי בְּעֶצְמָךְ תִּבִּין אֶת נְחִיצוֹת הַמִּכְתָּב.

אֲשֶׁר ח' תקצא בְּנַחֵל קפג

נָא וְנָא רְאֵה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית אֶצֶל אַחִידָה, וּבְשׁוֹם אִפְּן
שְׁבַעוּלָם אֵינִי מְסַכֵּים שְׁיִתְגַּרְשׁוּ, כִּי אֶפְלוּ הַמְזֻבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת עַל
הַמְגַרֵּשׁ אֶת אֲשֶׁתוֹ הַרְאֵשׁוֹנָה (גטין ז.). וּבִפְרָטִיּוֹת אֶצֶל אַחִידָה, שֶׁהֵם
שְׁנֵיהֶם בְּגִיל צָעִיר מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לַעֲשׂוֹת בִּינְיָהֶם שְׁלוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲשֶׁר שְׁמוֹ שְׁלוֹם, יְבָרֵךְ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלוֹם, וְיִמְשִׁיף שְׁלוֹם לְאַחִידָה.

אֶתָּה שְׁלוֹם, וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה
לְקִרְאָת כְּתִיבַת יָדְךָ, כִּי אֶתָּה חֲקוּק מְאֹד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה לְהִתְנוּעַד עִמָּךְ כְּשֶׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ
הַקְדוּשָׁה, וְכֵן אֶתָּה רְאֵה לְכָתֵב לִי בְּכָל שְׁבוּעַ מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁאֶתָּה הוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַגְנֵן,
וְזָכִיתָ לְקִנּוֹת תְּפִלִּין מְהֻדְרוֹת, אֲשֶׁרֶיךָ מֵה טוֹב חֲלָקְךָ, וּמֵה נְעִים
גוֹרְלְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַגְנֵן,
יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת זִיו שְׁכִינַת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִהְיֶה לוֹ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה בְּכָל הָעֲנִינִים.

מְאֹד מְאֹד נִרְאֶה בְּעֵינַי, שֶׁתִּפְגַּס בְּעֶסֶק פְּרֻנְסָה, כִּי חֲכָמֵינוּ

קפד אֲשֶׁר ח' תקצב בַּנְחָל

הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אבות ב, ב): טוֹב תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם הַרְף אֶרֶץ,
שְׂגִייעַת שְׁנִיָּהֶם מְשַׁכַּח עוֹן; וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וַיִּמְשִׁיךְ לָהּ הַצְּלָחָה בְּעֶסְקֶיהָ.

הַמְּאַחַל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הִנֵּה עַל חֲבֵרָךְ ... רְאִיתִי גְזֵרַת מָוֶת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל-בֶּן
גִּרְשָׁתִּיּוֹ מִפְּנֵי, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוֹת הַבְּזִיוֹן שֶׁעָשִׂיתִי לוֹ
וְהַגְּלוֹת שֶׁהוֹלֵךְ — יִכְפֹּר לוֹ, וְתַהֲיֶה לוֹ אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.

ח' תקצב.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אָנִי מְצַטְעֵר מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ בְּעֵנֵן שְׁלוֹם-בֵּית.

וְהִנֵּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, כִּי הַתַּחֲתָנְתָּם בְּגִיל צָעִיר, בְּחִסְדּוֹ
יִתְבָּרַךְ, אַתָּה הִיִּית בְּגִיל שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה וַחֲצִי, וְאַשְׁתָּךְ בַּת שְׁמוֹנֶה-
עֶשְׂרֵה, אָזִי עָלֶיךָ לְדַעַת, מֵאַחַר שֶׁשְׁנִיכֶם עֲדִין צָעִירִים, בּוֹדָאֵי יֵשׁ
בִּינֵיכֶם אֵי הַבְּנָה, וְעַלֵּיכֶם לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁלִים בִּינֵיכֶם וְלִמְחַל אֶחָד
לְשָׁנִי.

וְהִנֵּה בְּזֶה שֶׁהִלַּכְתָּ לְהִיּוֹת עֲצֻמָּאֵי, וְשִׁכַּרְתָּ לְעֲצֻמָּךְ דִּירָה רְחוֹק
מִחֲמוֹתָךְ — טוֹב עָשִׂיתָ, כִּי בְּאִפְּן הַזֶּה לֹא תַהֲיִינָה שׁוֹם קְטָטוֹת
וּמְרִיבוֹת בִּינֵיכֶם, אַךְ עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְכַבֵּד אֶת חֲמוֹתָךְ מְאֹד, כִּי
סוּף כָּל סוּף הִיא אִמָּה שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת סְבָלָן, כִּי הַסְבָּלָנוֹת הִיא עֵקֶר בְּחַיִּים,
וּבְפִרְטִיּוֹת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, שְׂאֵז צְרִיכִים אֶת הַסְבָּלָנוֹת מְאֹד מְאֹד,
וּבְלִי סְבָלָנוֹת אֵי אִפְשָׁר לְעֵבֵר אֶת הַחַיִּים כָּלֵל, יִהְיֶה אִיךָ שֶׁיִּהְיֶה

אָשֶׁר ח' תקצג בְּנַחַל קפה

וַיְהִי מֵה שְׁיֵהָיָה, אָסוּר לְקַפֵּץ תְּכַף-וּמְיָד וּלְזַרֵק גֹּט, סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לָכֶם כְּבָר שְׁנֵי יְלָדִים, וְחָבַל לְשֹׁבֵר בַּיִת כָּל-כֶּף יָפָה בְּשִׁבִיל אִי הַבְּנָה. וְאִף שְׁאֲנֵי יוֹדֵעַ, שְׁאֵתָה עֲכָשׁוּ מְמַרְמֵר, וְנִדְמָה לָךְ כְּאִלוֹ כָּל הָעוֹלָם חָשׁוּף בְּעֵדָךְ, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁתְּבוֹא לְיִשׁוּב הַדַּעַת, תִּרְאֶה פִי לֹא כְּדַאי לְשֹׁבֵר בַּיִת כָּל-כֶּף נִחְמָד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחוּס וַיִּרְחַם עָלֶיךָ וַיִּרְחִיב אֶת דַּעְתְּךָ, וְתִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל גְּדֻלוֹת הַמַּחֲיָן, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכָל הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא עוֹלָם עוֹבֵר, וְהַכֹּל כָּצֵל פּוֹרֵחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְתִזְכֵּי לְגִדּוֹל אֶת הַיְלָדִים בְּנִגְלָל בְּלִי שׁוּם בְּעִוּוֹת.

רְאֵי לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לָךְ רְפוּאָה שְׁלָמָה. גַּם תִּהְיֶי רְגִילָה לִדְבַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, כִּי אִשָּׁה מְעַבְרַת כְּשׁוֹכֶה לִדְבַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, זוֹכָה שְׁהַעֲבֹר יֵצֵא צְדִיק אוֹ צְדִיקָת.

נָא וְנָא לְרֵאוֹת לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

קפו אָשֶׁר ח' תקצד — ח' תקצה בַּנְחַל

ח' תקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ו' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת אַחֲרִים לְשׁוֹב בְּתְשׁוּבָה, אָשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ. כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד יִקְרָה כָּל גִּפְשׁ שְׁמַחְזִירִים בְּתְשׁוּבָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׁכָל וְעוֹזֵר לְזֶה.

מִי יִתֵּן, שְׁתַּעֲזֹר לָנוּ בְּאִמְצָעִים כְּסָפִיִּים לְהִדְפִּיס וּלְחַזֵּר וּלְהִדְפִּיס וּלְחַזֵּר וּלְהִדְפִּיס אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אָשֶׁר הוּא זְכוּי הַרְבִּים מֵאֵד מֵאֵד, אָשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֵׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהִדְפָּסְתֶּם וּבְהַפְצָתֶם, אָשֶׁר בְּנֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּקָרוֹב גְּאֻלְתָּנוּ.

וּמַחֲמַת שְׁבִמּוּצָאֵי־שְׁבַת־קֹדֶשׁ זֶה אֲנִי נוֹסֵעַ לְאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, הַהִכָּרַח לִי לְקַצֵּר עֶכְשָׁו, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ו' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מַחְזֵק אֶת עֲצָמְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁאַזְכָּה לְשִׁמְעַת מִמֶּךָ תְּמִיד רַק בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר מֵאֵד עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפֶךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן פד): תִּקְוֵן הַגּוֹיָף קוֹדֵם לְתִקְוֵן הַגִּפְשׁ;

אָשֶׁר ח' תקצו בְּנַחַל קפז
וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל תְּקוּנַת הַגּוּף — לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת דִּיקָא,
וְכֵן לְשֹׁמֵר מְאֹד אֶת הַשְּׂנָה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה עַל נֶעֱם
חֶלְקְךָ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלְךָ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה,
סִימָן כ"א): עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה תִּפְיֶסֶת הַמַּחַ גְּדֹל.

בְּמוֹצָאֵי-שְׁבֶת-קִדְשׁ זֶה אֲנִי נוֹסֵעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְנֶאֱקָרָה
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּפֶּעַם הַזֶּה לְהַכְנִיֵס יְתֵד גְּאָמֵן שָׁם בְּאַרְצֵנוּ
הַקְּדוֹשָׁה, וְתִהְיֶה הַתְּחִלָּה לְהַתְּיָשְׁבוּתִי שָׁם בְּמִהְרָה.
הַהֲכָרַח לִי לְקַצֵּר.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר ב"א, ו' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.
אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִפֶּךָ.
יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְלֵא כָּל מְשָׁאֲלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה אֲמֵן.
עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזָכוֹת שְׂאֵתָה זֹכָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל
בְּהַדְפָּסֶת וּבְהַפְצַת סִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים, בְּנִדְאֵי ב"א תְּבוֹא עַל שְׁכָרְךָ, וְאַף
שְׁלֵעַת עֵתָה לֹא רוֹאִים שׁוֹם יְשׁוּעָה, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן,
וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא — אִם תִּחְזִיק מֵעַמָּד.
נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, אֲשֶׁר בְּנִדְאֵי נִזְכָּה עַל
יְדוּ לְהַגִּיעַ לְכֹל טוֹב אֲמֵתִי וְנִצְחִי.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

קפח אשר ח' תקצז — ח' תקצח בנחל

ח' תקצז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בעבודת השם יתברך.

ראה להיות חזק לדבר הרבה עמו יתברך, כי זה עקר הבית מנוס של כל אדם. אשרי מי שזוכה להיות חזק בזה, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח.

אנשי שלומנו גילים לומר: אלמלא לא זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אלא לקבל ממנו את העצה היקרה הזו של התבודדות — הנה די, ומכל שכן, שזכינו לקבל מרבנו ז"ל עוד עצות נוראות ונפלאות עד מאד, אשרי מי שיחזיק מעמד, ויאחז את עצמו תמיד ברבנו ז"ל, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח.

מחמת טרדותי עכשו — ההכרח לי לקצר.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

אודות הצרה שנתהוהה בביתכם, בנדאי אין שום עצה אחרת, אלא תפלה ובקשה.

ח' תקצח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ו' שבט ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

אָשֶׁר ח' תקצט — ח' תר בנחל קפט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁתַּזְכֶּה לְצֵאת מֵהַבַּיִת הַמְּלֻכָּךְ שְׁנִפְלֵת בּוֹ, וְתִזְכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאַל תִּפְּל בְּדַפְאוֹן, כִּי הִדְכָּאוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְזֶה זְמַן רַב שֶׁהִתְפַּלְלֹתִי עֲלֶיךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתִי בְּרַחֲמִים, וְשֵׁלֵא יֵאָרַע שׁוֹם רַע בְּבִיתְךָ.

נָא וְנָא אַל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל מִשׁוֹם דָּבָר, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר צֵאתְכֶם וּבּוֹאְכֶם תָּמִיד מִכָּל רָע.

נָא וְנָא לְהַדְלִיק שְׁבַעַה גְרוֹת שֶׁל חֵלֶב לְכַבּוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ וּשְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זֵית, וְהֵאֲשֶׁה תִּתְפַּלֵּל אֲזוֹ הַרְבֵּה עַל הַצְּלַחַת יְלָדֶיךָ וּבְרִיאוֹתָם, וְשִׁיִּשְׁלַח לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרֻנְסָה בְּרוּחַ וּבְשִׁפְעַע, כִּי הִתְפַּלֵּה שֶׁהֵאֲשֶׁה מִתְפַּלֵּלֵת אֲזוֹ מְאֹד מְקַבֵּלֵת בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים, וּמְרַב טְרֻדוֹתִי לֹא הִיָּה הַפְּנָאִי לְהִשִּׁיבְךָ.

קצ אֲשֶׁר ח' תרא בנחל

רֵאָה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וּבִפְרָט עַל יָדֵי
לְמוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֵׁשׁ תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ.

בְּיָדָי כְּפִי מֵה שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, הִנֵּה רְאוּי
לְהֶאֱרִיךְ לָךְ, אִךְ טְרֻדוֹתַי עֲכָשׁוּ מְאֹד רַבּוּ, וּבִפְרָט כִּי בְּדַעְתִּי לְנִסְעַ
לְאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, עַל-כֵּן הִתְקַרַח לִי לְקַצֵּר.

לִיעַת עֵתָה רֵאָה לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׂבִשְׂאֵלוֹת
וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר כָּלֵם נִכְתְּבוּ גַם בְּשִׁבְלֶיךָ, וְשֵׁם תִּמְצָא
מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ, וְלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל מֵה שְׂעוּבָר
עֲלֶיךָ. וְעַקֵּר הַחֲזָקָת מֵעַמֵּד הוּא, שְׂתִּהְיֶה שְׂמַח תְּמִיד, כִּי הַשְּׂמִחָה
מְכַנִּסָּה בְּאֲדָם הַרְחֵבַת הַדַּעַת, וּמִי שְׂתִּמְיֵד שְׂמַח — הוּא מְצַלִּיחַ,
וּפּוֹתֵר אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מִבֵּין הַשְּׂמִחָה,
הַמְּקַשְׂרָנוּ אֵל שְׂרֵשׁ הַשְּׂמִחָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל
הַחֶסֶד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ח' תרב — ח' תרג בַּנְחַל קצא

ח' תרב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ו' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר ...
נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים, וּמֵרֵב טְרֵדוֹתֵי לֹא
הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ וְעִמָּךְ הַסְּלִיחָה.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיְּנֵי פְעֵלוֹת בְּעוֹלָם, שְׁתַּזְכֶּה לְהַחְזִיק מְעַמָּד,
כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כֹּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וַיִּצְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת
גְּדוֹלָה בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁרֵי הַמְּחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְאִינוּ מְנִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְפַל.

וְעַקֵּר הַהַתְּחִזְקוֹת תַּזְכֶּה לְמַצָּא בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל-כֵּן רְאֵה
לְהַתְמִיד בָּהֶם בְּיֹתֵר, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגֵּעַ לְנַפְשְׁךָ, וּבַכְּפִרְטִיּוֹת
בְּקוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תִּמְצִית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד בְּשַׁעוּרִים קְבוּעִים בְּכֹל יוֹם: מְקַרָּא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְעַכֵּב אוֹתְךָ מִזֶּה.
גַּם הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, כִּי הַדְּבוּר הוּא
יְסוּד הָאָדָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזָק בְּזֵה תִּמְיֵד!

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ו' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׁאַתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה וְזֶה הָעֵקֶר, כִּי אֵין לְךָ
דְּבָר גְּדוֹל אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ מֵדַת הָאִמוּנָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אִמוּנָה, סִימָן ו'): עַל-יְדֵי אִמוּנָה הָאָדָם חֹבֵיב לְהַשֵּׁם

יִתְבַּרְךָ כְּאִשָּׁה לְבַעֲלָהּ; כִּי בָזָה שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲזִי נִכְלָל
לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא הַדְּבָקוֹת, וְנִתְיַחַד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ
כְּדָגְמַת אִשָּׁה אֶל בַּעֲלָהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ
יִתְבַּרְךָ, וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי אֵין לָךְ טוֹב
מִהָאֲמוּנָה.

רַבְּנוּ ו"ל אָמַר, שֶׁהָאֲמוּנָה הִיא הַמְּדַרְגָּה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁהָאָדָם
צָרִיךְ לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ, וְעַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל רְצוֹן נוֹרָא
וְנִפְלָא כְּזֶה, עַד שֶׁיִּתְבַטֵּל בְּמַצִּיאוֹת, וְלֹא יֵדַע מַה לַּעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵוֹ
יִתְבַּרְךָ. וּבְפֶרוֹשׁ אָמַר רַבְּנוּ ו"ל: עַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִסְלַח לָךְ עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ (עֵין סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן לַג).

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אוֹדוֹת חֲלֻקַּת הַסְּפָרִים בֵּין הַשׁוֹטְרִים, בְּנֹדָאֵי תַעֲשֶׂה כְּמוֹ
שֶׁכְּתִבְתָּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא אֶת חֶסְרוֹנְךָ, כִּי חָבַל לֹא לָתֵת
לְשׁוֹטְרִים סְפָרִים, וְכָל סֵפֶר וְסֵפֶר שֶׁתִּתֵּן לָהֶם יַעֲשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל
אֶצְלָם.

ח' תרד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׂמְעַע אֵיךְ שֶׁאַתָּה
מִשְׁתַּוָּקֵק לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, וְתִזְכֶּה בְּאֵמַת לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה,
וְתִקְבַּל עֲלֶיךָ לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְלֵאכֹל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, וְאֵז
תִּמְצָא בְּנִקְל זְוֹג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲשֶׁר ח' תרה — ח' תרו בנחל קצג

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וּבְיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ כְּהִלְכָתָהּ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם,
וּתְמַשִּׁיךְ לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי הַשְּׁבֵת
מֵרַפָּאת וּמַעֲשָׂרֹת.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תִּדְּלִיקוּ לְכַבּוֹד שְׁבֵת-קֹדֶשׁ שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל
חֵלֶב וּשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְהֵאֲשֶׁה תִּתְפַּלֵּל אִזּוּ הַרְבֵּה עַל יְלָדִים,
כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהֵאֲשֶׁה מִתְפַּלְּלֹת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת מְאֹד מְקַבֵּלֹת
בְּשָׁמַיִם.

רְאוּ לְהִזְהָר בְּטַהֲרַת הַמְשַׁפְּחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ לַפְּרוֹת
וְלִרְבוֹת, וְלֹא יִהְיֶה אֲצִלְכֶם שׁוֹם צֶעֶר.

גַּם טוֹב מְאֹד לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם אֵינָן פְּסוּלוֹת, וְאִם אֵין
חֲסֵרָה בְּאִיזוֹ דְּלֹת מְזוּזָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי שְׂאַתֶּם מְסַדְּרִים יַחַד.
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה כְּכֹה, וְתִזְכִּי לְהַתְעַלּוֹת
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

נָא וְנָא לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת, כִּי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע
אָמַר: כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה חוֹר קָטָן בַּגּוּף, נַעֲשֶׂה חוֹר גָּדוֹל בַּנְּשָׁמָה; הֵינּוּ
כְּשֶׁהָאָדָם נִחְלָשׁ, אֵינּוּ יָכוֹל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת הַבּוֹרָא. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ
ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן פד): תִּקְוֵן הַגּוּף קָדָם לְתִקְוֵן הַנְּפֶשׁ.
הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תרז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מַצְטַעֵר עַל הַמְרִיבוֹת שֵׁישׁ
בְּבֵיתְכֶם.

נָא וְנָא רְאֵי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, כִּי בְּבֵית שֵׁישׁ מְרִיבוֹת, בּוֹרַחַת מִשֵּׁם
הַהַצְּלִיחָה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁפָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ אַרְבַּעַת גְּרוֹת שֶׁל חֶלֶב וּשְׁנֵי
גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְתִבְקָשִׁי אֲזוֹ הַרְבֵּה עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה בְּעֵת
הַדְּלָקַת גְּרוֹת מְאֹד מְסַגֶּלֶת לְאִשָּׁה — הֵן בְּפִרְנָסָה וְהֵן בִּילְדִים.

נָא וְנָא תִכְסִּי אֶת רֹאשְׁךָ עִם מְטַפְחַת, וְזֶה יָבִיא לְךָ רַק הַצְּלִיחָה
וְנַחַת וְאַרְיכוֹת יָמִים וְכָל טוֹב.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי חַיֵּי הָאָדָם כָּל-כָּף קָצָרִים, הֵנָּה הוּא כָּאֵן וְהֵנָּה
הוּא שֵׁם וְהַזְמַן פּוֹרַח מְאֹד, עַל-כֵּן חָבַל לְחַיּוֹת אֶת הַחַיִּים בְּמְרִיבוֹת
וּבְמַחְלָקַת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תרח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי אין לשער ולתאר כלל,
כי אתה נחמתי ושמחתי, ומי יתן שאזכה להתועד עמך תמיד.

ראה לשמח מאד מאד על נעם חלקך, שזכית להתודע מרבי
אמת כזה, רבי נורא כזה, רבי נפלא כזה, טוב להודות להשם על
כל החסד חנם שעשה עמנו.

הרגל עצמך להיות רק שמח תמיד, כי השמחה היא ההצלחה
לאדם גם בגשמיות וגם ברוחניות.

גם מדי פעם בפעם ראה לצאת לחוץ אל השדה, ותסתכל על
השמים, ותדבר עמו יתברך באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל
אביו. כי עליך לדעת, אשר כל דבור ודבור שאתה מדבר אליו
יתברך — נשמע ונתקבל, ואף כי נדמה לך להפוך, כל זה בשביל
הבחירה והנסיון.

נא ונא ראה להניח תפלין בכל יום וכן לשמר שבת קדש, ואז
השבת תשמר אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר, הניק
וחפים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי בצרוף המתנה תהלים, ותשואות חן
לך על זה.

אודות שאתה מתלונן, שעובר עליך מה שעובר וכו' וכו', עליך
לדעת, כי על כל אחד בזה העולם עובר מה שעובר, ואשרי מי
שזוכה להחזיק מעמד, ובפרט בימי הנעורים, שאז הזמן הכי טוב
והכי יפה לעבודת השם יתברך. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות
תשובה, סימן עג): העבודות שהאדם עובד את השם יתברך בבחירתו,
כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו. על-כן ראה
לזרו את עצמך עכשו בימי נעוריך להתמיד מאד בלמוד משניות,
כי המשניות משנות את טבע האדם, ומכניסות בו נשמה חדשה,
אשרי מי שיזכה לומר בכל יום ח"י פרקים, באפן שיזכה לסיים בכל
חדש ששה סדרי משנה, ואין למעלה מזה, כי מי שמרגיל את עצמו
לסיים בכל חדש ששה סדרי משנה, מטהר ומזכך את עצמו לגמרי,
עד שזוכה שיאיר לפני עיניו אורו יתברך בגלוי נורא ונפלא מאד.

"יהי אור" עולה רל"ב, כמספר: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, שהם
כלליות הד' עולמות, כי על ידם נמשך האור האין סוף ברוך הוא
למטה דרך כל העולמות. וכשהאדם זוכה ליחד תמיד את השמות
האלו ממטה למעלה וממעלה למטה, על-ידי-זה "ובדר"ף חטאים
לא עמד", שכבר נתבטלים ממנו כל החטאים (עין בתהלים בן ביתי,
על פסוק (תהלים א, א): וברך"ף — שעולה רל"ב, עין שם). כי באמת
יכולים לזכות בזה העולם להרגיש ערכות נעימות ידידות זיו חיות
אלקותו יתברך, אם רק לא מטעים את עצמו וזוכים להתמיד הרבה
במשניות.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי בזה, ותתחיל לחזר
הרבה במשניות, ותהיה חזק בזה כל ימי חייך, ואז תראה נפלאות
רבות. ורבנו איש האלקי הבית יוסף ז"ל זכה למגיד מן השמים,
רק בזכות ששקד הרבה בלמוד משניות, כמוכא בספרו "מגיד
מישרים".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

קצו

בנחל

ח' תרי

אשר

ח' תרי.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה זוכה להתחזק בדרךכי רבנו ו"ל, אשר אין טוב מזה, וראוי לנו לשמח מאד על נעם חלקנו, אשר בנחל שם גורלנו, שאנו זוכים לידע מרבי אמת כזה, רבי המחיה אותנו, רבי המאמץ אותנו, אשרינו!

העקר ראה להרגיל עצמך להתבודד עמו יתברך בכל יום, עד שתזכה להגיע אל טהרת המחשבה, ויתנוצצו לך המחין בדבקות הבורא, וכפי שהאדם זוכה להתבודד עמו יתברך, על-ידי-זה ינדפכו לו המחין, עד שעל-ידי זכוך המחין יכולים לזכות לחלומות צודקים, לחלום על-ידי מלאך (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה').

אודות החלום שחלמת מרבנו ו"ל, כבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נה:): אין מראים לו לאדם אלא מהרהורי לבו, על-כן אם תחשב כל היום מרבנו ו"ל ותורתו, תזכה לראות אותו בחלום. וכבר אמר רבנו ו"ל, שיש אנשים מאנשיו, שהוא נראה אליהם בחלום בדמות זקן גדול, ואמר שאם היינו אנשים פשרים כרצונו, היינו יכולים לשמע ממנו דברים גדולים ונוראים בחלום. והעקר לזכות שלא ישתפח מה שרואים ושומעים בחלום, פי לפעמים רואים ושומעים איזה דבר, ואחר-כך נשפח (וזה מחמת שלוקחים וטורפים ממנו הדבר בחזרתו) (עין חיי-מוהר"ן, סימן תצז).

ראה לקבע את עצמך בלמוד "לקוטי-הלכות" בכל יום, פי דבר זה ידוע אצל אנשי שלומנו היקרים, שכל אלו שקבעו את עצמם בלמוד "לקוטי-הלכות", האירו באפן אחר לגמרי. אשרי השוקד בכל יום ב"לקוטי-הלכות" הקדושים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תריא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער על העגמת נפש שנגרמה לך.

אודות השדוף, ראי לגמר תכף-ומיד, ואל תחשבי ואל תדקדקי יותר מדי, כי כבר הזהירנו רבנו ז"ל לבלתי לחשב הרבה. ובאמת כל הפחדים שלך הם אף למוטר, כי אם לא עכשו אימתי, כי כבר הגעת לגיל כזה, שאסור לחשב הרבה, ואם לא תזרזי עצמך, תתחרטי, חס ושלום.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם בכרכה והצלחה, ותזכי לבנות בית נאמן בישראל על-פי התורה והיראה.

תאמיני לי, שזה יהיה עקר השמחה והחיות והחדנה לאמך תחיה, כשתראה אותך תחת החפה, וממש חיים חדשים תנפחי בה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך בהצלחה מרבה, וראי להיות חזקה מאד בכל ענייך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תריב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי, שקבעת את עצמך להתפלל שחרית, מנחה ומעריב במנין, אשר אין דבר גדול מזה,

אֲשֶׁר ח' תריג בְּנַחֵל קצט

ובבקר ראה להתפלל בזמן תפלה, ואסור להתפלל קדם עלות השחר.

אודות להיות שליח צבור, טוב ונכון הדבר, ואל תדקדק יותר מדי, רק טוב מאד לשליח צבור שיזהר בטבילת מקוה.

העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם לילך בדרך רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות, ולהתפלל אליו בתפלה, ולבקש ממנו תפלה את כל מה שאתה צריך בין ברוחניות ובין בגשמיות, כי השיחה בינו לבין קונו מטהרת ומזככת את האדם ורוחצת אותו ברוחניות ובגשמיות גם יחד, הינו כי מי שמרגיל את עצמו לדבר תמיד עמו תפלה, אזי ברוחניות נזדככת נשמתו מאד, וגם בגשמיות זוכה להגיע אל ישוב הדעת אמתי ונצחי, ויודע איך להתנהג בכל דבר, ואינו מבהל ומבלבל כלל, כמו שאמר רבנו ז"ל בפרוש, שאצלו מי שאינו מתבודד, הוא מבהל ומבלבל, ומי שמתבודד תמיד עמו תפלה, נדמה כמו אדם אחר השנה, שדעתו נוחה ומישבת היטב (עין שיחות הר"ן, סימן רכח).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי, וממש תחייני.

ח' תריג.

בעזרת השם תפלה, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי זה זמן רב, ולא היה לי הפנאי להשיבך, ועמך הסליחה.

זה עכשו חזרתי מארצנו הקדושה, ומאד אני מצטער, שלא זכיתי לראותך אצלי, אחרי שכל משפחתך שבתו עמי בשבת קדש,

הִינוּ חֲמִיף וְכֹל גִּיטִיף, וּבִנְדָאֵי בַפֵּעַם הַשְּׁנֵיָה שְׁאֲזֹכָה לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, נִתְרָאָה פָּנִים אֶל פָּנִים.

רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׁמִיחָה מְכַנְסֶת בְּאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת, וּבְלֵי שִׁמְחָה הָאָדָם
מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל לְגַמְרֵי, וְנוֹפֵל בְּדַכָּאוֹן. וּכְשֶׁהָאָדָם זֹכֶה לְשִׁמְחָה, אֲזִי
נִתְרַחֵב לְבוֹ, וְזֹכֶה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר מְלֵא
כֹּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה שֶׁל הָאָדָם, שְׂיִזְכָּה לְהִגִּיעַ אֶל
יְדִיעָה זוֹ; כִּי עֵקֶר הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם, הֵם הַכְּפִירוֹת
וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת, שֶׁמְפָרִידִים אוֹתוֹ מִמָּנוּ יִתְבַּרְךָ, וְיִלְהַפּוּךְ — עֵקֶר
הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהִגִּיעַ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לְאַחֵז אֶת עֲצָמוֹ
בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ.

אוֹדוֹת תְּקוּן, כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בִּיצָה כט): גִּזַּל וְאִינוּ
יֹדְעַ לְמִי גִזַּל, יַעֲשֶׂה מֵהֶם צָרְכֵי רַבִּים; וּפְרַשׁ מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל, שְׂאִין
לָךְ עוֹד צָרְכֵי רַבִּים גְּדוֹל מִלְּהַדְפִּיס סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְיִלְהַפִּיץ אֶת
תּוֹרָתוֹ וְדַעַתוֹ בְּעוֹלָם.

וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, אִם תִּזְכָּה לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים
הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִסִּפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בֵּין חֲבֵרֶיךָ, וְתַחֲזִיר
אַחֲרֵים בַּתְּשׁוּבָה.

נָא וְנָא רָאָה לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּל בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי הַשָּׁלוֹם
הוּא תְּקוּן לְכֹל. וּבַפְּרָט שְׁתַּהֲיֶה בְּשָׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם כָּל
הַמְּשֻׁפָּחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

אָשֶׁר ח' תריד — ח' תרטו בַּנְחַל רַא

ח' תריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כִּד שְׁבֹט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

בֵּין כֶּף זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְחָבַל שְׁלֹא בְּאַתֶּם לְשִׁבוֹת
עִמָּנוּ יַחַד בְּשִׁבְת־קִדְשׁ, אִף שְׁכָל מְשֻׁפָּחְתְּךָ שְׁבַתוֹ עִמִּי.

רְאִי לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִסְתַּדֵּר עִם בְּעֵלְךָ, כִּי
בְּשִׁנָּה הָרֵאשׁוֹנָה צָרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת וְהִדְרָכָה רַבָּה אִיךָ לְהִסְתַּדֵּר יַחַד,
וְכָל הַהִתְחַלּוֹת קָשׁוֹת הֵן, וְדַבֵּר זֶה נוֹהֵג אֲצֶל כָּל זׁוּג צְעִיר, שְׁבִשְׁנָה
הָרֵאשׁוֹנָה קָשָׁה לָהֶם לְהִסְתַּדֵּר, וְהַכֹּל בָּא מִפְּנֵי אֵי הַבְּנָה, וְעַל־כֵּן
עָשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין זֶה אֶת זֶה, וְאִז הַכֹּל
יִסְתַּדֵּר, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּהוֹלְדָה בְּנִקְלָה. וּמוֹבָא בְּסִפָּרִים
הַקְּדוּשִׁים, שְׁמֻסְגָּל לְאִשָּׁה לְהוֹלִיד בְּנִקְלָה, שְׁתַּהַיָּה זֶהִירָה בְּאַכִּילַת
מְלֶזֶה מְלָכָה, לְטַל עַל־כָּל־פְּנִים לְכִזְזִית, כְּמוֹבָא בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ (אַרְח
חַיִּים, סִימָן ש'); וְכֵן מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּזְכִּי לֹאמַר בְּמִשְׁךָ חֲדָשִׁי
הַהֲרִיזוֹן שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכִּי לְהוֹלְדָה בְּנִקְלָה.

הַמֵּאֲחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תרטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כִּד שְׁבֹט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת

רַב אֲשֶׁר ח' תרטז בַּנְּחָל

בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, כִּי בְּיָדַי בָּא תְּבוֹא יְשׁוּעַתְכֶם, וְלֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִזְכּוּ לְזֶרַע שֶׁל קַיְמָא.

רְאוּ לְקַיִם אֶת הַהֲנַהְגוֹת הָאֵלוּ, וְאִז תִּרְאוּ בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם:

רְאוּ לְשָׁמֵר מְאֹד טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תִּזְכּוּ לִילֵךְ מִפְּעַם לְפַעַם לְשִׁמְעַע אֵיזָה שְׁעוֹר וְהִרְצָאָה בְּטְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה.

רְאוּ לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ אַרְבַּעַת גְּרוֹת שֶׁל חֶלֶב וּשְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זֵית, וְהָאִשָּׁה תִּבְקֹשׁ אֶז הַרְבֵּה מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיתֵן לָהּ זֶרַע שֶׁל קַיְמָא, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, מְאֹד רְצוּיּוֹת וּמְבַקְּשׁוֹת בְּשָׂמִים.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי הַרְבֵּה פְּעָמִים הַמְּתַחֲמִים וְהַצְּרוֹת בְּבֵית נְגַרְמִים עַל-יְדֵי מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת.

רְאוּ לְהַכְנִיס אֵיזָה אוֹרַח מְדֵי פַעַם לְבֵיתְכֶם, כִּי הַכְּנַסַּת אוֹרַחִים מְסַגֵּלַת לְהוֹלְדָה.

הִיא טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּקְנֶה לְאִשְׁתְּךָ ה"א שֶׁל כֶּסֶף, וְהִיא תִתְּלֶה אֶת זֶה עַל צְוֹאֲרָהּ (יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶת זֶה בְּכָל חֲנוּת לְתַכְשִׁיטִים).

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׁמְחָה מוֹרִידָה אֶת כָּל הַמְּתַחֲמִים, וְאֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וּבְפִרְטִיּוֹת אִם תִּקְיָמוּ אֶת כָּל הַנְּאָמָר כָּאֵן.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

ח' תרטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מְשַׁפְּטִים, כ"ה שְׁבֻט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מְכֹל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִהַשְּׂכָנִים.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם אֵינָן פְּסוּלוֹת, וְאִם אֵין חֲסֵרָה בְּאִיזָה חֶדֶר מְזוּזָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל הוּא בְּשִׁבִיל מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת.

גַּם רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתַנִּיחַ בְּכָל בִּקְרַת תְּפִלִּין. וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (עֵין גִּטִּין ז.): מִי שֶׁמְשַׁכְּחִים וּמַעְרִיב לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, עַל־יְדֵי־זָה כָּל שׁוֹנְאָיו נוֹפְלִים תַּחְתָּיו, עַל־כֵּן רְאֵה לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבִקְרַת בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא וּבַמְנַיָן, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁכָּל שׁוֹנְאֵיךָ יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלֵיךָ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי הַשְּׂמֵחָה מֵרַחֲבֵת אֶת הַדַּעַת, וּמְכַנְסֵת בְּאָדָם בְּשַׁחוּן חֲזָק, וְאֵינוֹ מִפְּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, מַה שֶּׁאֵין כֵּן הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן מְשַׁבְּרִים אֶת הָאָדָם, וּמְכַנְיָסִים בּוֹ פְּחָדִים שֶׁמִּפְּחַד מְכָל דְּבָר.

וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ וּלְכָל מְשַׁפְּחָתְךָ, וַיִּשְׁמַר אֶתְכֶם מְכָל רַע, וַיִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, בְּרִיאוֹת וּמְזֹל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מִכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְאִם מֵצֵד אֶחָד אָנִי מְאֹד שֶׁמַּח שְׂאֵתָם מִחֲזָקִים אֶת עֲצַמְכֶם בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, אֵךְ מֵצֵד שְׁנֵי אָנִי מֵצִטָּעַר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֵב הַרְחֵמָן וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת כָּל פֶּה, וּבּוֹדָאֵי מִמְשִׁיךְ יִשׁוּעוֹת וְנִסִּים חֲדָשִׁים בְּכָל יוֹם, אֵךְ עַל־פִּי־רַב הָאָדָם אֵין לוֹ דַּעַת וְשִׁכָּל לְקַבֵּל אֶת הַיִּשׁוּעוֹת וְהַנִּסִּים, וְדוּחָה אֶת זֶה בְּשִׁתֵּי יָדַיִם, וּבַפְּרָטִיּוֹת עֲנִין שְׂדוּכִים, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי הַכָּל

מֵהַשָּׁמַיִם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָפֵץ חֶסֶד הוּא, וְרוֹצֵה לְעֹזֵר לְאָדָם, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ בֵּת זוּג, כִּי לְמַעַלְהָ הֵם נִשְׁמָה אַחַת, וְכִשְׂיֹרְדִים לְמִטָּה הֵם מִתְפַּצְּלִים וְכוּ', וְצָרִיכִים לְמַצָּא אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי וְכוּ'. וְכִשְׁהָאָדָם 'חֶכֶם', וְחוֹשֵׁב הַרְבֵּה, אֲנִי כָּל הַהֲצָעוֹת שֶׁמְצִיעִים לוֹ הוּא דוֹחָה, מֵה שְׂאִין בֶּן מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת, וְתַכְף-וּמְיָד כְּשֶׁרַק רוֹאֶה אֶפְלוֹ אִיזוֹ נִקְדָּה טוֹבָה בְּהֲצָעָה, הוּא תַכְף-וּמְיָד מִתְחַתֵּן.

לְדַעֲתִי, כָּל הַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ וְשֶׁל אַחֹתָךְ, שְׂאֵתָן בּוֹחֲרוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, וְעַל כָּל שְׂדוּף וְהֲצָעָה שֶׁרַק מְצִיעִים לְפָנֶיךָ, אֵתָן דוֹחוֹת אֶת זֶה בִּינְדִים, פֶּן וְאוֹלֵי יָבוֹא לְכֵן דְּבַר יוֹתֵר טוֹב, וּבִשְׂבִיל זֶה אֵתָן סוֹבְלוֹת כָּל-כֶּף. רְאוּ לְבַטֵּל אֶת רְצוֹנְךָ לְפָנֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזוֹ תִרְאוּ יִשׁוּעָה גְדוֹלָה מֵהַשָּׁמַיִם.

אֲסוּר לִפְלֵי בְּדַעֲתוֹ כָּלֵל יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וּמְכַל שְׂכֵן אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן וְחָפֵץ חֶסֶד הוּא, וּבּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוֹב אֶתְכֶן, אִם רַק תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶן אֶת הַשְּׂדוּף הַרְאִשׁוֹן שֶׁיִּדְבְּרוּ לְכֵן אַחַר קִבְּלַת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה — לְגַמֵּר, וְאֲזוֹ תִתְחַתְּנוּ בְּקָרוֹב.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֹטֵעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מְכַל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת בְּבֵיתְךָ, עַד שֶׁכָּל הַבֵּית נִתְהַפֵּף לְגִיּהֲנוּם מִמֶּשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

אוֹדוֹת בְּעֵינֶיךָ וְכוּ', הִיָּה טוֹב שֶׁתִּתְיַעֲצִי עִם הַרַב דָּשֵׁם, שְׂבּוֹדֵאֵי יוֹדַע אֶת הַבְּעִיָּה מְקָרוֹב, וְאִם יִרְאֶה וְיִבִּין שְׂאִין יַעֲזֶה אַחֲרַת רַק גֵּט, תִּקְבְּלִי אֶת פֶּסְקוֹ. אֲבָל רְאִי לְסַפֵּר לוֹ הַכֵּל כְּמוֹת שֶׁהוּא.

אֲשֶׁר ח' תריט בַּנְחַל רה

אָדָם צָרִיף לְחִזֵּק עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִהְיוֹת בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ בְּדַעְתּוֹ, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבְּרוֹ וּלְבַטְלוֹ, אֲפִלּוּ יַעֲבִרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגַלִּים, עָלָיו
לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה, כִּי הַסִּבְלָנוֹת הַיָּא עֶקֶר בְּחַיִּים,
וּבְלֵי הַסִּבְלָנוֹת אֵי אֲפָשָׁר לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם כָּלָל.

כְּשֶׁאָדָם זֹכֵחַ לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִוָּדַע שֶׁהַכֹּל לְכָל
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזִי בְּנִגְלָל לּוֹ לְקַבֵּל הַכֹּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצָרוֹתֶיךָ דֵּי, וְחִזְפֵּי
לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

תְּמַשִּׁיכֵי לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתְךָ
וְאֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּדוֹלָה,
כִּי סוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מַשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַנְּנִי מְאֹד שְׂמֵחַ בְּשִׂמְחַתְכֶם. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה
בִּינֵיכֶם תְּמִיד שְׁלוֹם-בֵּית וְהַבְּנָה אֶחָד לַשָּׁנָה, אֲשֶׁר זֶה הָעֶקֶר לְקִיּוֹם
בֵּית נְכוֹן.

אוֹדוֹת הַלְּדוֹת בָּנִים וּבָנוֹת, הָעֶקֶר רְאוּ לֹא לְהִתְפַּחַד כָּל-כַּף וְלֹא
לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי דְחִיקַת הַשְּׁעָה גּוֹרְמַת לְמַתְחִים רַבִּים, וְזֶה
מַעֲכָב אֶת הַהוֹלָדָה.

רְאוּ לְהִדְלִיק אַרְבָּעָה גֵּרוֹת שֶׁל חֶלֶב, וּשְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת
לְכָבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְהֵאשָׁה תִתְפַּלֵּל אֲזִי בְּעִבּוֹר יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה
שֶׁהֵאשָׁה מִתְפַּלֵּלָת אֲזִי מְאֹד רְצוּיָה.

רו אָשֶׁר ח' תּוֹרַח – ח' תּוֹרַח בְּנַחֵל

רְאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד טְהוֹרַת הַמְשַׁפָּחָה. וּכְבֹּר אֱמֹר רַבְּנוּ וְ"ל
(סִפְר־הַמְדוּת, אוֹת בְּנִים, סְעִיף כב): מֵהַ יַעֲשֶׂה אָדָם וַיְהִיֵּה לוֹ בְּנִים? יַעֲזֹר
מַעֲוֹתָיו לְעֹנֵיִם, וַיִּשְׁמַח אֶת אִשְׁתּוֹ לִפְנֵי תַשְׁמִישׁ. הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתֹזְכוּ לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תּוֹרַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כִּי שָׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַצְלִיחוּ בְּרַבְּכֶם, וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתַצְלִיחוּ, וַיִּתֵּן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה לְיִלְדֵים, וַיִּרְחִיב לָכֶם
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִחָה מְשַׁמְּרַת אֶת הָאָדָם מִכָּל
מִינֵי מַחְלוֹת וּפְגָעִים רָעִים.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵית נְמֻשְׁכוֹת מְזוּזוֹת
פְּסוּלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תּוֹרַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ה שָׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל יְדִידִי ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה מְאֹז שְׁבִנְךָ ... גְּרוּ יְאִיר, עֹזב אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הוּא עוֹד
לֹא הִיָּה אֶפְלוּ פַעַם אַחַת אֶצְלִי, וְשִׁמְעֵתִי שְׁמוֹעוֹת לֹא טוֹבוֹת, שֶׁהוּא

מתחיל להדדדד, רחמנא לצלן, על-פן ההכרח לי להודיע את כל אשר נעשה למען הצל אותו.

הבנתי מדבריו שטלפן לי ממרחקים, שהיות שאתם אימתם עליו, שלא תשלמו בעבור חתנתו, דבר זה שוברו לגמרי, עד שברח לחוץ לארץ, ומסתובב ברחובות ובשוקים, ומי יודע עד היכן ידדדד, חס ושלום, על-פן ההכרח לי לכתב לכם, ולבוא אליכם בשורותים אלו.

תכמינו הקדושים אמרו (יבמות סג): גחות דרגא ונסיב איתתא; באפן שיקח אשה, צריך לירד דרגא אחת; פי בדרך כלל ההורים אינם רוצים לראות את המציאות אשר לפניהם, והטבע הבריא שאוחזים את הילדים שלהם להכי מצלחים והכי משלמים, ועל-פן אינם משלימים בדעתם, שבניהם ובנותיהם יקחו איזה סתם שדוף ומחפים ומחפים, ולבסוף, רחמנא לצלן, כבר מאחר, ולוקחים דבר פחות ורוד עד מאד. אבל אם היו תקף-ומיד מסתכלים על המציאות, לא היו צריכים להגיע לכל זה.

כמו-כן הדבר עמכם, אם הייתם מסתכלים על המציאות, שבנכם, גרו יאיר, הוא קצת פרא, ותמיד היו לי עמו בעיות, לא הייתם מאימים עליו, שאף פעם לא תחתנו אותו, ולא הנה מגיע לזה שיברח מהבית וכו'.

אף העבר אין, וצריכים לחשב עכשו מחשבות רציניות אף יכולים להציל אותו מלדת לבאר שחת, שאז כבר יהיה, חס ושלום, מאחר.

על-פן, לדעתי, ראו לחתן אותו כמה שיותר מהר עם בת ישראל, ולא צריכים להסתכל על שום יחוס וכדומה, וגם לא צריכים לקנות דינה, פי הוא יכול לגור בשכירות, אשר לדעתי חתנה פזאת לא צריכה להכניס להוצאות רבות.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וְתִזְכּוּ לַרְוּת רַב גַּחַת מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרכב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֹדֵר מְשֻׁפָּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

וְהִנֵּה אִף שְׁפָכָר הַרְבֵּה דָיו נִשְׁפָּךְ, וְהַרְבֵּה קוֹלְמוּסִים נִשְׁכְּרוּ עַל-יְדֵי גְדוּלֵי חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּדוֹרוֹת הָאֲחֻרָּוִנִים, אֲשֶׁר חִבְרוּ סִפְרִים רַבִּים וְכָתְבוּ מֵאֲמָרִים אַרְכִּים בְּעִנְיַן הַצָּרָה הַמְרָה, נִגַע צָרַעַת מִמְּאֶרֶת הַרְעָה, שֶׁתִּפְסוּ אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאֲחֻרָּוִן הַזֶּה קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְהִיא קִלְפַת טְמֵאָה זֹהֲמַת הָעֶרְב־רַב, שֶׁשָּׂמוּ מִגְמָתָם לַעֲקֹר אֶת שֵׁם הַשֵּׁם מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְלִהְחַלִּיף אֶת צְבִיוֹן הַיְהוּדוּת לַהֲיֹוֹת כָּכָל הַגּוֹיִים בֵּית יִשְׂרָאֵל.

וּבִיּוֹתֵר הַפְּלִיא לְכַתֵּב מִזֶּה הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אִישׁ הָאֱלֹקִי מִהַר"י מִסַּאטְמָאר זי"ע בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "וַיּוֹאֵל מֹשֶׁה", וּבְקוֹנְטְרַס "עַל הַגָּאֲלָה וְעַל הַתְּמוּרָה", אֲשֶׁר כָּל דְּבָרָיו הֵם רוּחַ-הַקְּדוֹשׁ מֵהַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר עָלִיהֶם אֵין לְהוֹסִיף וְאֵין לְגַרֵעַ. עִם כָּל זֹאת מֵאַחַר שֶׁקָּרָה מִקְרָה לֹא טָהוֹר, וְקָמָה תְּרַבּוּת אֲנָשִׁים חֲטָאִים, עֶרְב־רַב הַמְּסֻתוֹכְבִּים בֵּינֵינוּ, אֲשֶׁר רַק כֶּסֶף וְכָבוֹד חֲפָצִים וּמִגְמָתָם, וְהַעֲזוּ לִפְגַע יָד בְּסִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל" הַקְּדוֹשִׁים, הַמְּגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַגְּלוּי, וּמוֹרִים עֲצוֹת וּדְרָכִים יִשְׁרוֹת וְנִחְמָדוֹת לְהַתְקַרֵּב לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-פִּי דְרָכּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל. וְהִיּוֹת שְׂאֵתָם מְצֻטְעָרִים כָּל-כָּף, אֲמַרְתִּי לְנַחְמְכֶם — לְמָה תִּתְפַּעְעְלוּ מֵאֵלוֹ הַצְּבוּעִים וְהַשְּׁקֵרְנִים, הָעֶרְב־רַב שֶׁהִתְעַרְבוּ בֵּינֵינוּ, וּמִסְרוּ אוֹתִי

אֲשֶׁר ח' תרכג בנחל רט

במסירות שוא ורשע, וסלפו את מה שכתוב בספרי שאלות ותשובות "אשר בנחל".

מה אמר לכם, אדרבה "ואדרבה בעדותך נגד מלכים ולא אבוש", אחר עכשו כמה קונטרסים, אשר יגלו ויפרסמו את הקדוש-ברוך-הוא בעולם, ואיני מתבייש ומתפחד כלל, כי האמת עד לעצמו.

ואתכם, אנשי שלומנו היקרים, אבקש, שלכל תתפעלו משום בריה שבועולם, ואל תסתכלו על כל החצים שיורים בי המורים, רק ראו למסר את נפשכם להדפיס ולהפיץ את הקונטרסים, שזכיתי לחבר וללקט ולקבץ מכל ספרי רבנו ו"ל ומוהרנ"ת ו"ל, ונכתבו בלשון קלה וצממית, באפן שיהיה מובן להמון העם, ובפרטיות לאחינו בני ישראל קדושים וטהורים, להאיר בהם את האמונה הפשוטה בו יתברך בכל מיני לשונות שבועולם, לחזקם ולאמץם ולדבר על לבם, שיתחזקו ויתאמצו ולא ידאגו ולא יתיאשו בשום פנים ואפן, כי יש תקנה לאחריהם.

והקדוש-ברוך-הוא יערה רוח טהרה מפרום, וימשיך עלינו אור חדש בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

ראה למסר את המכתב הזה לחברים אנשי שלומנו היקרים, החפצים באהבתנו, ותאמר להם: חזקו ואמצו, ואל ירף לבבכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרכג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

את מכתבכם לנכון קבלתי, והנני להשיב לכם, אודות רצונכם לידע מהו בדיוק הספר שאלות ותשובות "אשר בנחל" ומהותו,

רִי אֲשֶׁר ח' תְּרַכֵּד בְּנִחָל

וְלָמִי נִכְתְּבוּ הַתְּשׁוּבוֹת? הֲנֵה סִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנִחָל", זוֹ עֲבוּדָה שֶׁל יוֹתֵר מְעֻשְׂרִים שָׁנָה שְׁאֵנִי מִתְּכַתֵּב עִם כָּל שׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ אֶת דְּרָכֵי הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, וְלִהְבִּינֵנוּ וְלִהְסַבִּירוֹ תוֹרַת רַבְּנֵנוּ נִחְמָן מִבְּרִסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. וְעַד עַכְשָׁיו כָּבֵר יָצָאוּ לְאוֹר ס' חֲלָקִים (מִהַדוּרָה יְשָׁנָה), וְהֵם מְדַבְּרִים מְכֹל הַבְּעִיּוֹת שֶׁרַק עוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם. וְתִהְיֶה לָאֵל, הַרְבֵּה חֲלָקִים כָּבֵר נִדְפְּסוּ פְעָמִים וְשִׁלְשׁ. וְכֵן כָּל הַחֲלָקִים נִתְפָּשְׁטוּ וְנִפְּצוּ בְּכָל קִצְוֵי תֵבֵל מִמֶּשׁ, עַל-יְדֵי תַלְמִידֵינוּ הַיְקָרִים בְּכָל חֲלָקֵי הָעוֹלָם.

וּבְעֵינַי שְׁאֵלְתוּ עַל הַקְּבוּץ רֵאשׁ הַשָּׁנָה; יְדוּעַ וּמִפְרָסֵם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי הַקְּבוּץ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא רַק בְּעִיר אוֹמֵן אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְכִשְׁסָגוֹר נִסְגְּרוּ הַגְּבוּלוֹת, אֲזַי בְּכָל עִיר וְעִיר שֶׁרַק מִתְקַבְּצִים אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֵׁם מְקַבְּלִים אֶת תְּקוּנָם מִרַבְּנֵנוּ ז"ל.

אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף הָאָמֶת תְּצוּרָה לְמַעַלָּה, כִּי הַשָּׁקֵר אֵין לוֹ רַגְלִים, וּבְסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר הַהִכְרָח לוֹ לִפְלֵי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחוּס וְיִרְחַם כָּבֵר עַל פְּלִטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וַיִּבְטַל אֶת הַשָּׁקֵר, וְתִתְגַּלֶּה הָאָמֶת בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדֻקְנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תְּרַכֵּד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְל צְעָרֵי לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ מִצָּב כְּנֵה, שְׁאֵתָה מְצוּי בְּבֵית-הַסֵּהַר בְּמַדִּינַת תְּאֵילָנֶד — אֵין אֶתָה יָכוֹל לְתַאֲרַר וְלִשְׁעַר, וְזַעֲקָה מְרָה תִזְעַק בְּתוֹךְ לְבִי, וְהַכֵּל הוּא הַחֲנוּךְ הַקְּלוּקֵל שֶׁקִּבְּלֹתָם בְּמַדִּינָה שֶׁל גִּיהֲנוּם, תַּחַת שְׁלֹטוֹן הָעַרְב־רַב, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אֲנִי מְקַבֵּל מִכְתָּבִים מֵאֲסִירִים מְכֹל חֲלָקֵי הָעוֹלָם, שֵׁשׁ

אֲשֶׁר ח' תרכד בְּנַחֵל ריא

אֲסוּרִים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יְלִידֵי אֶרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁנִּפְּלוּ בְּפַח יְקוֹשׁ רַק
בְּשִׁבִיל הַחֲנוּף הַקְּלוּקֵל שֶׁקָּבְלוּ שָׁם.

וְהִנֵּה הָעֶבֶר אֵין, עַל־כָּל־פְּנִים מֵעַכְשָׁו רְאָה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר,
לְהִתְחַזֵּק בְּמָקוֹם שְׂאֵתָה נִמְצָא שָׁם, לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו
יְתִבְרֶךְ, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם
רֵעֵהוּ. כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יְתִבְרֶךְ כָּלֵל,
וְהַכֵּל לְכֹל אֵלְקוּתוֹ יְתִבְרֶךְ, וּבְנֻדָּאֵי גַם בְּמָקוֹמָךְ שְׂאֵתָה מִנַּח שָׁם, גַּם
שָׁם נִמְצָא הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְגַם מִשָּׁם אֵתָה יְכוֹל לְחֹזֵר אֵלָיו
יְתִבְרֶךְ אִם תִּרְצֶה. וְעֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּל־כֶּהָ גְדוֹל וְכוּ' וְכוּ', גְדוֹל ה' וּמְהֻלָּל מְאֹד,
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֵר. וְאִם תִּשְׁתַּוְּקֵק אֵלָיו יְתִבְרֶךְ, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמָךְ
לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֶךְ, וְתִתְחַרֵּט עַל כָּל הָעֶבֶר שְׁלָךְ, תִּזְכֶּה לְצֵאת
מִהַמָּקוֹם וְהַפַּח יְקוֹשׁ שֶׁנִּפְּלָתָ וְנִלְכַּדְתָּ בּוֹ.

אִף שֶׁעַכְשָׁו נִדְמָה כָּל הָעִנְיָן כְּחֵלוֹם, כִּי אֵתָה כּוֹתֵב שְׂדֵנּוּ אוֹתָךְ,
רַחֲמָנָא לְצֻלָן, לְמֵאָה שָׁנָה, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה,
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְעַם חֲרָטָה אֲמִתִּית עַל
הָעֶבֶר, אֵתָה יְכוֹל לְצֵאת מִשָּׁם.

נָא וְנָא רְאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵל תִּנְיִחַ
אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁיִּכְנָסוּ בְּךָ כְּרַגַּע, וְאִף שְׂאֵתָה
נִמְצָא עַכְשָׁו בְּמַצָּב נוֹרָא מְאֹד, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי
פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמָךְ, וְלְחִזֵּק אֶת נַפְשְׁךָ, כִּי סוּף כָּל
סוּף בֹּא יָבוֹא יוֹם יִשׁוּעָתְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מִשָּׁם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל, בְּעִזְרַתוֹ יְתִבְרֶךְ,
לְהַמְצִיא בְּעִבּוּרְךָ מֵהַשְּׁחָסֵר לְךָ.

ח' תרכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ז שָׁבַט ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹן מִכְתָּב שֶׁקִּבַּלְתִּי מֵאִיזָה אֶסִיר בְּמִדְיַנַת תְּאֵילָנָד,
שֶׁנִּשְׁפָּט בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, לְמֵאָה שָׁנִים, וְעַל-כֵּן אִם יֵשׁ לָךְ אִיזוֹ
אֶפְשָׁרוֹת לְעֶזֶר לוֹ — תִּתְבָּרַךְ מִהַשָּׁמַיִם.

וּבְהִיּוֹתִי בְּמַחְנָכֶם בְּשַׁבַּת שִׁירָה זוֹ, הָאֲרַכְתִּי הַרְבֵּה מֵעֲנִין פְּדִיּוֹן
שְׁבוּיִים, שֶׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁעַל-יְדֵי שְׁעוֹסָקִים בְּמִצְוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים,
יִוָּדְעִים הֵיכֵן הוּא אֲרַמּוֹן הַמֶּלֶךְ, וְהֵיכֵן הוּא אֲרַמּוֹן הָעֶבֶד, כִּי מִבְּחוּץ
שְׁנֵיהֶם גֵּרָאִים שְׁוִים (עֵין בְּסוּף סְפִירוֹי-מַעֲשִׂיּוֹת, מִהַפְּלִטִין שֶׁל מֶלֶךְ וְהַפְּלִטִין
שֶׁל עֶבֶד); וְדַבְּרָנוּ אָז, שֶׁרַבִּי פִּנְחָס בֶּן יְאִיר, הִיָּתָה מִצְוַתוֹ תָּמִיד —
לְפָדוֹת שְׁבוּיִים. וְעַל-כֵּן זָכָה, שֶׁנִּעֲשׂוּ נִסִּים עַל יָדוֹ, שֶׁדוּד הֵטְבַע
מִמֶּשׁ. וְהֵעֲנִין הוּא, כִּי רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יְאִיר לֹא רָצָה לְהַנּוֹת מִהַבְּרִיּוֹת,
כְּמוֹבָא בְּגִמְרָא (חֲלוּן ח); וְכָל מִי שֶׁאִינּוֹ נִצְרָךְ אֶל הַבְּרִיּוֹת, יָכוֹל לְעַסֵּק
בְּפְדִיּוֹן שְׁבוּיִים בְּאַמְת, וְכוֹנְנָתוֹ לַשָּׁמַיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל לְהַפִּיר אֶת
הַפְּלִטִין שֶׁל מֶלֶךְ, כִּי גַם הוּא נִכְלָל בְּפְלִטִין שֶׁל אַמְת, כִּי זֶה עֲקָר
הָאַמְת, שֶׁהָאֲדָם יִכְלַל בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְכו' (וְהָאֲרַכְתִּי בְּזֶה מְאֹד, וְחֻבַּל
שְׁלֹא נִכְתַּב בְּזַמְנּוֹ).

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבָעוּלָם. וְהַעֲקָר — שֶׁלְבַל תִּפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיָדָאֵי סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

מְאֹד מְאֹד אֶבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁלְבַל תִּשְׁמַע שׁוּם דְּבָר מִלְבַּד עִיר
יְבִנְאֵל, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּךְ הַמְּקוֹם הַזֶּה לְהִיּוֹת עִיר בְּרִסְלָב,
בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְאֲנִי חֲפֵץ וּמִשְׁתַּוָּקֵק לְגוֹר וּלְהַתְּגוֹרָר רַק בְּעִירַת
יְבִנְאֵל, מֵאַחַר שֶׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם לְקַח אֶת עֲצָמוֹ כָּל-כֶּף חֻזַּק
עָלַי לְבִטְלָנִי וּלְגִרְשָׁנִי מִשָּׁם, עַל-כֵּן אֲנִי אוֹמֵר (תְּהִלִּים קלב, יד): "פֹּה
אֵשֵׁב כִּי אוֹיְתִיךָ."

אָשֶׁר ח' תּרְכוּ בְּנַחֵל רִיג

אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם נִהְיֶה עֲקֹשְׁנִים וְנִצְלִיחַ
בְּדַרְכָּנוּ. וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמִדַּת הָעֲקֹשְׁנוּת, וְאָמַר שֶׁבְּעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צָרִיכִים לִהְיוֹת עֲקֹשְׁן גָּדוֹל (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
מח).

וּמַחֲמַת טְרוּדוֹתֵי הַרְבּוֹת — הֵהָכֵרַח לִי לְקַצֵּר, וְעוֹד תְּזוּן
לְמוֹעֵד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תּרְכוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפָּטִים, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדֹרָא'
ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֵת עֲצֻמְךָ וְגַם מְחִזֵּק אֵת אַחֵרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה
מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שֶׁעַקֵּר הַתְּקוּן לְכֹל הָעוֹוֹנוֹת הוּא לְהַחְזִיר
אַחֵרִים בְּתִשׁוּבָה. וּבְזֶה שְׂמֵחָזִירִים אַחֵרִים בְּתִשׁוּבָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מוֹחֵל גַּם לוֹ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֵת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, כִּי מִי
שְׂמֵרְגִיל אֵת עֲצֻמוֹ בְּתַפְלָה זוֹכֶה לְרֹאוֹת נְסִים, כַּמּוֹבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן ז').

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֵת כָּל נְסִיךְ
לְחַבְרִיךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְקַרְבֵּם אֵל דְּרַכֵּי רַבְּנוּ ז"ל, כַּמּוֹבָא
(בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט), שֶׁעַל-יְדֵי שְׂבִיחַ הַצְּדִיקִים שְׂמֵשֶׁבַחִים
וּמְפָאָרִים אוֹתָם, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְדַבּוֹר הַנְּשִׁמְעַע וְהַנְּתַקְבֵּל. עַל-פֶּן
רְאֵה לְעִסֵּק בְּזֶה לְדַבֵּר תָּמִיד מִשְׂבַּח הַצְּדִיקִים וּמֵהַנְּסִים שְׂזִכִּיתָ עַל

ריד אָשֶׁר ח' תּוֹכֵחַ בְּנִחָל

יָדָם, שְׁזָה יִגְבִּיחַ וְיָרִים אֶת מַחֲדָּה וְיַדְעֶתָּהּ, וְתוֹכֵחַהּ לְמִצָּא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוּאֵיהָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תּוֹכֵחַ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי מִשְׁפָּטִים, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבֵיתְךָ.

כְּפִי הַנִּרְאָה מִדְּבָרֶיךָ, שָׂאִין אֶתָּה יְכוּל לְעַצֵּר אֶת כְּעֶסֶךָ, עַד שֶׁאֶתָּה מִתְקוּטָט עִם אֲשֶׁתְּךָ, וּבְשִׁבִיל זֶה הִיא בְּרַחֲמֵי לָךְ. לְכֵן רְאֵה לְהַפְּךָ אֶת טְבֻעֶךָ, וְתִהְיֶה רַק טוֹב תְּמִיד, וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהִגִּיב לְאֲשֶׁתְּךָ עַל כָּל מָה שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת וּמְצַעֲרֶת אוֹתְךָ.

אֲקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׂאִם תִּשְׁנֶה אֶת טְבֻעֶךָ, וְתִהְיֶה רַק טוֹב תְּמִיד, אֲזִי תִחְזֹר אֲשֶׁתְּךָ אֵלַיךְ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְאָדָם יֵשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה נִסְיוֹנוֹת, וּמְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּאִפְסוֹן אַחֵר לְגַמְרֵי. וְעַקֵּר גְּדֻלַּת הָאָדָם, שֶׁלֹּא יִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר. וְאֵין זֶה עֲצָה לְבָרַח מִהַמְצִיאוֹת. עַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה תִּכְתַּב, שֶׁאֶתָּה מְרַגֵּישׁ כִּי אֶתָּה יוֹצֵא מִדְּעֶתְךָ וְכוּ'. הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְפָּרַךְ, וְתִדְבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְפָּרַךְ, וְאֲזִי אֵינְךָ צָרִיךְ שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

אֲקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ אֶצְלָכֶם לְטוֹבָה. הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל עִרְבֵי וּבִקְרֵי בְּמִנְיָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפִּיל אֶת כָּל שׁוֹנְאֵיךָ תַּחַת רַגְלֶיךָ.

אֲשֶׁר ח' תּוֹרַח בְּנַחֵל רטו

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּבְּדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם אֵינְךָ פְּסוּלוֹת.
הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תּוֹרַח.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, א' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדַרְיָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי, וְגִדַּל שְׂמִחְתִּי שֵׁישׁ לִי, שְׂזוּכִית
לְהַתְחַזֵּק וְלִהְיֹזֵק מֵעֲמֵד בְּתַקְּךָ הַחֲשֵׁף שְׂאֵתָה נִמְצָא, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה עָקֵר מֵעֲלַת הָאָדָם — כְּשִׁזּוּכָה לְהַחֲיוֹת אֶת
עֲצָמוֹ מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁף דִּיקָא. וּמוֹבָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (עֵין חֶלֶק ב' קפד.),
שְׁעָקֵר מֵעֲלַת הָאָדָם בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, כְּשִׁזּוּכָה לְהַחֲיוֹק מֵעֲמֵד מִתּוֹךְ
הַחֲשֵׁף דִּיקָא, וְכֹל מֵה שְׁחֲשֵׁף לוֹ בְּזִהַר הָעוֹלָם, וּמִהַפֵּךְ אֶת הַחֲשֵׁף
לְאוֹר גְּדוֹל, זֶה עָקֵר מֵעֲלַתוֹ לְמַעְלָה.

על־כֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ גַּם מִהַמְּקוֹם שְׂאֵתָה נִמְצָא שָׁם,
וְשָׁם תִּרְאֶה לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת חֲבֵרֶיךָ. כִּי זֶה עָקֵר תִּקּוֹן נִשְׁמַתְךָ עַל
כֹּל מֵה שְׁעָבַר עֲלֶיךָ עַד עַכְשָׁיו.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה,
לִידַע שְׂאֵין בְּלַעְדֵּיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְכֹל
מֵה שְׁתִּכְנִיס בְּעֲצָמְךָ יְדִיעָה זוֹ, כְּמוֹ־כֵן תִּזְכֶּה, שְׂיֵאִיר עֲלֶיךָ אוֹרוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַד שְׁבִרְבוֹת הַזְּמַן, כְּפִי הַשְּׂקִידָה שְׂתִּשְׁקַד בְּאַמוּנָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, יְאִירוֹ לְפָנֶיךָ שְׂמוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר לְבָנָה עַל גְּבִי אֲשֶׁר שְׂחוּרָה
וְכוֹי, אֲשֶׁר אֲדַמָּה עַל גְּבִי אֲשֶׁר לְבָנָה וְכוֹי, כֹּל אֲחָד כְּפִי מְדַרְגַּת נִשְׁמַתוֹ
וּכְפִי הַמְּקוֹר וְהַשְּׂרֵשׁ שְׂאוּחַז בּוֹ.

רְאֵה לְהַפְיִץ אֶת הַקּוּנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית סִפְרֵי
 "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, אֲצֵל כָּל חֲבָרֶיךָ הָעוֹבְדִים עִמָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, א' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר-א'
 ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מֵאֵד נְרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ,
 אֵיךְ שְׂאֵתָה זֹכָה לְחִזְקֶךָ אֶת עֲצָמֶךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל. כִּי כָפִי הַשְׂמִיחָה
 שְׂמֵשְׂמַחִים אֶת עֲצָמָם בְּדָבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה, כְּמוֹ-כֵן נִמְשָׁכֶת עָלָיו הָאָרֶה
 מֵהַדָּבָר הַזֶּה שְׂשִׂמַח בּוֹ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהוֹצִיא אֶת עֲצָמֶךָ מֵהַדְּמִיוֹנוֹת, כִּי הַדְּמִיוֹן הוֹרֵס אֶת
 הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְאֵין לְךָ עוֹד דְּמִיוֹן גָּדוֹל כְּמוֹ הַעֲתוּנִים, שֶׁכֵּל אֲחָד
 כּוֹתֵב מֵה שֶׁבִּדְהָ מַלְבוֹ, וּמִזֶּה נַעֲשֶׂה שִׁיחָה בֵּין הַבְּרִיּוֹת בַּמְקוּוֹה, קִדְּם
 הַתְּפִלָּה, וּבְאֲמִצַּע הַתְּפִלָּה, וּבְאֲמִצַּע הַלְמוּד וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל שְׁטוֹת
 וְהִבֵּל, לֹא מְנִיחַ וְלֹא מְקַצֵּתָהּ, וְזֶה רַק עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מֵחַי הַחַיִּים.
 כִּי בַמְקוֹם לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וּמִתּוֹרְתוֹ הַקְּדוּשָׁה, מְכַנְיָסִים אֶת
 הָרָאשׁ בְּהִבֵּל הַבָּלִים.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלֻקְנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבֵּי אֶמֶת פְּזָה, רַבֵּי
 נִפְלָא פְּזָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם
 שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

רְאֵה לְחִזְקֶךָ אֶת עֲצָמֶךָ לְהַתְמִיד בְּכֹל יוֹם בְּסִפְרֵי שְׂאֵלוֹת

אֲשֶׁר ח' תרל בנחל ריז

ותשובות "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע.

ח' תרל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש חדש אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הנקר לי מאד, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרךי רבנו ז"ל, אשר אין טוב מזה, אשרי מי שיחזק את עצמו תמיד.

תאמין לי, שמאד כואב לי כל מה שעובר עליכם מבתכם, ואני תמיד מבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שפכר יחוס וירחם עליכם, וישלח רפואה שלמה לבתכם, רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל. ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתקבל תפילתי לרחמים ולרצון, וכבר לא תדעו משום צרה.

נא ונא ראו אתה ואשתך להיות סבלניים, לסבל זה את זה, ולא לזרק את האשמה זה על זה, פי שניכם אינם אשמים בדרך, פי זו גזרה מן השמים, וצריכים לבטל ולהמתיק את הגזרה.

ועל-כן עליכם לחזק אחד את השני, ולהיות לעזר זה לזה, באפן שיהיה לכם בנגל להתעסק עם בתכם, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה במהרה, בזכות המצוה של זכות הרבים שאתה עוסק.

אם אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג לִי אֶת הַסֵּפֶר "בְּרַכַּת חַיִּים", שֶׁהוּא חֲבוּר עַל
הַהֶפְטָרוֹת (מִרְבֵּי יוֹסֵף חַיִּים, בְּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי).

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרלא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדֵר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַנְּנִי מְבָרְכֶךָ בְּבְרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלְדָּת בְּנֶךָ. יַעֲזֹר לָךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַדְלוֹ וְלַחֲנֹכוֹ לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים
עִם כָּל שְׂאֵר יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה
הִיא יְסוּד גְּדוֹל בְּחַיֵּי הָאָדָם, כִּי בְּלִי שִׂמְחָה אֵי אֶפְשֶׁר לְעַבֵּר אֶת
הַחַיִּים; כִּי עַל כָּל אָדָם עוֹבֵר בְּזָה הָעוֹלָם מֵה שְׂעוֹבֵר, וְכַמַּעֲט
שִׂיאֵבֶד לְגַמְרֵי וְכוּ'. עַל-כֵּן הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת אַחֲרֵים, שֶׁזוֹ הַמְּצֻוָּה הִכִּי גְדוֹלָה.

וּבְאֵמַת הַשִּׂמְחָה הִיא בְּפָנִימִיּוֹת הַלֵּב, הֵינּוּ כִּי אֵינּוּ צָרִיךְ לְקַפֵּץ
וְלַצַּעֵק וְכוּ', כִּי מִי שֶׁקוֹפֵץ וְצוֹהֵל תָּמִיד, זֶה סִימָן שֶׁהוּא בְּעַל מְרָה
שְׁחוּרָה בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבוֹ, וְהוּא רַק רוֹצֵה לְהַסְתִּיר אֶת מְרִירוֹת הַדְּכָאוֹן
שֶׁבְּלִבּוֹ, עַל-כֵּן הוּא קוֹפֵץ וְצוֹהֵל וְרוֹקֵד וְכוּ'. אֲבָל בְּאֵמַת עֲקָר
הַשִּׂמְחָה הוּא בְּלֵב, כַּמּוּבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה') עַל פְּסוּק
(תְּהִלִּים ד, ח): "נִתְתָּה שִׂמְחָה בְּלִבִּי", אֲשֶׁר עֲקָר הַשִּׂמְחָה הוּא בְּלֵב,
שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּלֵב אֶחָד עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא תִהְיֶה
לוֹ שׁוּם עֲקָמוּמִיּוֹת בְּלָבוֹ עָלָיו יִתְבַּרַךְ, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת כְּלָפִי
שְׂמִיאָ, וְזֶה עֲקָר הַשִּׂמְחָה אֲמִתִּית, שֶׁהוּא תָּמִיד דְּבוּק בְּחַיֵּי הַחַיִּים,
וְאֵין לוֹ שׁוּם סְפָקוֹת כְּלָל, וְהַכֵּל בְּרוּר אֲצִלוֹ כְּשִׂמְשׁ. וְזוֹהִי שִׂמְחָה

אֲשֶׁר ח' תרלב בְּנַחֵל ריט

שֶׁל הַקְדוּשָׁה-בְרוּךְ-הוּא, וְנִכְנָס עִם שְׂמֵחָתוֹ בְּשִׂמְחַת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, עֵינַי שָׁם.

רְאֵה לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמְךָ בְּמָה שְׂזָכִיתָ לְהִתְקַרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בָּזָה צְרִיכִים לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, כִּי מָה הֵיינוּ עוֹשִׂים בְּלִעְדֵי רַבְּנוּ ז"ל!

רְאֵה לְעֲשׂוֹת לְעֲצָמְךָ חֹק קְבוּעַ — לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּחְזִיק מֵעַמָּד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, כִּי אֵין לָךְ עוֹד תִּקּוֹן גָּדוֹל מִזֶּה שְׂזוֹכִים לְקַרֵב עוֹד יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת הַתְּרוּמָה, א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְרֵאוֹת, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאַתָּה מְחַדָּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֻלְקֶךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַכְנִיעַ אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׂאֵז תִּקְבַּל תְּפִלָּתְךָ, כְּמוֹ שְׂאַמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית ח.): "אֵין תְּפִלָּתוֹ שֶׁל אָדָם נִשְׁמַעַת, אֶלָּא אִם-כֵּן מַשִּׁים נִפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ", וְכֵן כְּשֶׁדַּעַתוֹ שְׂפִלָּה אֶצְלוֹ. וְאָמַר הַחֹכֵם: "מִתִּי הַתְּפִלָּה נִשְׁמַעַת? בְּעֵת שְׂהַנְּפֵשׁ נִכְנַעַת, וְהַעֲיִן דוֹמַעַת, וְהַתְּלָאָה לְקִירוֹת הַלֵּב נוֹגַעַת".

וּמָה שְׂאַתָּה כּוֹתֵב, שְׂהַנְּךָ לוֹמַד בְּעֵתִים הַלְלוֹ הַרְבֵּה "לְקוֹטִי-הַלְכוֹת", עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל מִי שֶׁלְּמַד בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַרְבֵּה

"לקוטי-הלכות", זכה להתחזק ולהחזיק מעמד יותר יפה בחייו. אשרי השוקד בכל יום בספרי "לקוטי-הלכות" הקדושים של מוהרנ"ת ז"ל, וקובע לעצמו בהם שעורים פסדרן, ואז טוב לו לגצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כל תלמידי הישיבות קטנות של "חסיד ברסלב", די בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

תהלה לאל, שאנו זוכים להתקבץ יחד ולדבר מדבורי רבנו ז"ל, כל זמן שאדם מלבש בגוף גשמי וחקרי, אינו יכול לתאר לעצמו מה זה לדבר מרבנו ז"ל. אין לנו משג מי זה רבנו ז"ל. אלמלא מוהרנ"ת ז"ל, לא היינו בכלל יודעים מרבנו ז"ל, ולכן לא בחנם שאמר רבנו ז"ל, שעלינו להודות מאד למוהרנ"ת ז"ל, על הספרים שכתב, פי הוא כתב את התורות של רבנו ז"ל, את הספורים של רבנו ז"ל, ואת השיחות של רבנו ז"ל, שזה ה"לקוטי-מוהר"ן", ה"ספורי-מעשיות" והשיחות הקדושות שב"שיחות-הר"ן" וב"חי-מוהר"ן". ולכן אם אנו רוצים להיות מקרבים לרבנו ז"ל, עלינו ללמד הרבה בספריו הקדושים, ואי אפשר להיות מקרבים אליו ז"ל, אלא על-ידי למוד ספריו הקדושים, ולהתמיד בהם בשקיפה רבה מאד מאד. חכמינו הקדושים אומרים (שבת קנב.): ינקותא כלילא דנודא, ומה שלומדים בצעירות לא שוכחים, פי ככל שהוא בחור צעיר יותר, נדבק בו יותר מה שלומד. ולכן הסמ"ך-מ"ם מטמא את הבחורים, מטמא את המחזות, מבלבלם בשטיות דיקא באלו השנים מגיל בר מצוה עד החתונה, לוכד את בני הנעורים בהבלים, פי יודע שאלו השנים

היפות ביותר; מצד אחד — יכולים לאבד את השנים הללו בְּנַקֵּל, להסתפל בכל מיני שקוץ, תעוב, זהום ונאוף, לבטל את הזמן היקר, לפטפט בפטפוטי הבל, להיות בריב אחד עם השני, ולדבר דבורי רכילות וליצנות ושאר שטיות. ומצד שני — יכולים לנצל את הפמה שנים הללו ביראת שמים שלמה, וללמד אז הרבה תורה ולהתבודד הרבה להקדוש-ברוך-הוא, ואז זוכים בשנים אלו למה שהמון שנים אחר-כך לא יכולים לזכות. וכאשר מסבירים זאת לבחורים צעירים, אינם יכולים להבין זאת. כי חושבים — הלא אלו השנים שלנו, עכשו אנו יכולים לבלות את הזמן וכו', ואינם קולטים, שאלו הפתויים של הסמ"ך-מ"ם, שתופס את הצעירים לבזבז זמנם. וכך אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה, סימן עג), העבודות שאדם עובד את הקדוש-ברוך-הוא בבחירתו, ערכן יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנותו. בודאי זה בא קשה מאד מאד, אבל אם מתגברים בשנים אלו, ולומדים בהתמדה, מנצלים את הזמן היקר, אז לכל החיים זוכרים את זאת. ודבר זה אי אפשר להסביר, אבל אני יכול להעיד לכם, שפן הוא הדבר.

פי עזרני הקדוש-ברוך-הוא בזכות חנם, שהתקרבותי לרבנו ז"ל, והייתי אז בן חמש-עשרה וחצי, והיה זה על-ידי ספר אחד קטן: "משיבת נפש", וכל-כך נתהפכתי, עד שישבתתי שעות על גבי שעות ולמדתי, ויכלתי ללמד שמונה-עשרה שעות רצוף בלי שום גזמא! וכך בליתי את השנים. ואולי תחשבו שלפני-כן הייתי מתמיד גדול, אז ההכרח לי לומר לכם, שהייתי שוכב גדול ביִלְדוּתִי, לא היה עץ שלא טפסתי עליו, כל הגגות המסכנים ידעו את בקורִי. בשנת תש"ח היתה מלחמת השחרור, ועפו פגזים בירושלים. הלגיון הירדני היה חזק מאד, יותר מכל צבא הערבים, והם המטירו על ירושלים פגזים, והגבול היה לא רחוק מביתי, בכך הלכתי להסתפל איך הם יורים והם יורים, וצעקו עלי: ילד, חזר לביתך וכו', ולא הסתכלתי על כל זה.

אבל ברגע שנתקרבותי אל רבנו ז"ל, כל-כך נתהפכתי מהקצה אל הקצה, הכנסתי את עצמי כל-כך בספרי רבנו ז"ל, והחילותי

כִּלְכֹּף הַרְבֵּה לַחֲזוֹר בָּהֶם, עַד שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ הַכֹּל בְּעַל־פֶּה, כִּי הַשָּׂנִים
הֵזוּ מִגִּיל בְּחַרוּתִי עַד הַחֲתֻנָּה בְּלִיתִי רַק בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה; הַסְּפָרִים:
"שִׁיחוֹת־הַר"ן" וְ"חַיֵּי־מוֹהַר"ן" הֵייתִי גּוֹמֵר כָּל שָׁבוּעַ, וְכֹךְ כַּמָּה
שָׁנִים. כָּל שִׂיחָה שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל הֶצְרַכְתִּי לְקַיֵּם, אֶפְלוּ שָׂבָא לִי מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה, אֲמַרְתִּי לַעֲצָמִי: אֲנִי מִכְרַח לַחֲקוֹת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, מִלְּבַד
בְּעִנְיַן שֶׁל תַּעֲנִיּוֹת, שְׁאֲמַר רַבְּנוֹ ז"ל לֹא לְהַתְעַנּוֹת, אֲזוּ לֹא הַתְעַנִּיתִי.

פַּעַם אַחַת בְּקִיץ רְצִיתִי לַחֲקוֹת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל שְׁסַפֵּר, שְׁבִיּוֹם
אֶחָד מִימֵי הַקִּיץ יָצָא אַחַר וְתִיקֵן עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ עַל הַהַר,
וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַהַר שֶׁהֵיטָה שָׁם כְּעֵין מְעָרָה, וְנָתַן לָזֶה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ
לְהַחֲזִיק לוֹ אֶת הַחֲפָצִים, וְהוּא הוֹצִיא סֵפֶר "שְׁעָרֵי צִיּוֹן" מִכִּיסוֹ,
וְהֵתִישָׁב וְהַחֲלִל לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכֹךְ יָשַׁב יוֹם שְׁלֹם
שֶׁל קִיץ. וְרְצִיתִי לַחֲקוֹת אֶת זֹאת, אֲזִי הִלְכְּתִי יוֹם אֶחָד לְהַר, וְשִׁהִיתִי
שָׁם מוֹתִיקֵן עַד הַלַּיְלָה, שְׁנָה כְּשֶׁלֹּשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁעוֹת, וְהַתְּבוֹדְדִיתִי
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְהֶאֱמַת, שֶׁהִיָּה זֶה עַד כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ, אַחַר שְׁלֹשׁ
אַרְבַּע שָׁעוֹת חֲשַׁבְתִּי שֶׁזֶהוּ זֶה, אִךְ אֲצִלִּי אֵין חֲזָרָה, אִם אֲנִי מִקְּבֵל
עַל עֲצָמֵי מִשְׁהוּ, אֲנִי מִכְרַח לְסַיֵּם, וּמִשְׁכַּחְתִּי עוֹד שָׁעָה, וְעוֹד שָׁעָה,
וְחֲשַׁבְתִּי — זֶהוּ זֶה, כִּבֵּר לֹא הָיוּ לִי דְבוּרִים, וְהַחֲלִילֹתִי לַצֶּעֶק עַל
זֶה בְּעִצְמוֹ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵין לִי דְבוּרִים", וּמִמִּילָא הָיוּ לִי
דְבוּרִים, וּמִשְׁכַּחְתִּי כָּל הַיּוֹם מִשְׁךָ שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁעוֹת שֶׁל הַתְּבוֹדְדוֹת.
וּמִדּוּעַ אֲנִי מְסַפֵּר לָכֶם כָּל זֹאת? כִּי פֶן וְאוּלַי יָבוֹא הַבַּעַל־דָּבָר,
וַיֹּאמֶר לָכֶם: בּוֹדְאֵי הָיוּ לוֹ כְּשֶׁרוֹנּוֹת וְכוּ', אִךְ זֹאת אֲמַר לָכֶם, שְׁאֵין
זֶה נְכוּן, אֲנִי עֲדִין חַי וְאֲנִי מַעִיד: אִם רוֹצִים — יְכוּלִים, אֵין דָּבָר
הָעוֹמֵד בְּפָנַי הַרְצוֹן. הֵייתִי הַשׁוֹכֵב הַכִּי גְדוֹל בִּימֵי יְלָדוּתִי, וְלֹא הָיָה
לִי חֶשֶׁק לְלַמֵּד בְּתַחֲלָה, אִךְ שְׁאֲנִי בָּא מֵאָבָא כְּזֶה שְׁכַמְעַט הָיָה יַחֲד
בְּדוֹר בְּגֵאוֹנוֹתוֹ וּבְצַדִּיקוֹתוֹ, אִךְ שְׁאֲנִי בָּא מִדּוּרֵי דוֹרוֹת שֶׁל צַדִּיקִים
בְּלִי הַפֶּסֶק, אֲבָל הֵייתִי שׁוֹכֵב בְּטַבְּעִי. וְתַכְךָ כְּשֶׁנִּתְקַרְבְּתִי לְרַבְּנוֹ ז"ל
— כִּלְכֹּף נִתְהַפַּכְתִּי, כִּי רַבְּנוֹ ז"ל הָאִיר בִּי אוֹר כְּזֶה, שְׁאֲרָגִישׁ מֵה
זֶה לְלַמֵּד תּוֹרָה, מֵה זֶה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מֵה זֶה לְטַעַם
טַעַם רוּחַנִיּוֹת. הֵייתִי עֶקְשָׁן כִּלְכֹּף גְּדוֹל, שְׁשׁוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם לֹא
יְכוּלָה הֵיטָה לְשַׁבֵּר אוֹתִי. וּמֵאֲזוּ עַד עַכְשָׁיו זֶה כְּמַעַט שְׁלֹשִׁים שָׁנָה,

אֲשֶׁר ח' תרלג בַּנְחָל רכג

שְׁאֲנֵי הוֹלֵךְ עִם אוֹתָהּ עֲקֻשָׁנוֹת, וְכָל זֹאת רַק מִחֲמַת הַרְצוֹן. אִם יֵשׁ לְאָדָם רְצוֹן, וְרוֹצֵה לֵהִיּוֹת צַדִּיק, וְחַפֵּץ לְחִקוֹת צַדִּיקִים, אֵי אֶפְשָׁר לוֹ רַק עַל-יְדֵי עֲקֻשָׁנוֹת. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מח): צָרִיךְ לֵהִיּוֹת עֲקֻשָׁן גָּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין זֶה בָּא קֵל.

וּבִפְרָט אֵלוֹ הַשָּׁנִים מִהֵבֶרֶת-מִצְוָה עַד הַחֲתָמָה, הֵן הַשָּׁנִים הַכִּי פוֹת — מִחַד, אֲבָל אֵלוֹ הַשָּׁנִים הַסְּמ"ך-מ"ם 'גוֹנֵב' מִהֵבֶחֱרוּרִים. פֶּה מִשְׁדָּלוֹ לִילֵךְ עִם הַחֵבֶר, אוֹ לְהִתְיַשֵּׁב לְבִטֵּל אֶת הַזְּמַן, אוֹ לְטַיֵּל, וְהֵבֶחֱרוּר אֵינוֹ שֵׁם לֵב שֶׁהַזְּמַן חוֹלֵף, הַשְּׁעוֹן זָז, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ, הִנֵּה שָׁנָה וְהִנֵּה עוֹד שָׁנָה, וְהִנֵּה פִתְאֵם מִתְחַתְּנִים וְהַשָּׁנִים חָלְפוּ, וּמֵאוּמָה אֵין בְּיַד. וְאֵין יְכוּלִים לְהַחֲזִירָם, וּכְמֵאֹמֵר הַחֲכָם: אֵין לָךְ אֲבֻדָּה בְּאֲבֻדַת הַזְּמַן, הַכֹּל יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֲבָל לֹא אֶת הַזְּמַן, כָּל דְּקָה שְׁחוּלְפֶת לֹא תָשׁוּב לְעוֹלָם. יֵשׁ מֵאֹמֵר הַחֲכָם: אָדָם דּוֹאֵג עַל אֲבוּד דְּמִיּוֹ, וְאֵינוֹ דּוֹאֵג עַל אֲבוּד יְמִיּוֹ, דְּמִיּוֹ חוֹזְרִים, יְמִיּוֹ אֵינָם חוֹזְרִים; בְּגִי-אָדָם דּוֹאֲגִים: מֵה יִהְיֶה, אֲבֻדַתִּי אֶת כֶּסֶפִּי וְכוּ', אֵךְ כֶּסֶף זֶה עָגַל, הַיּוֹם אֵין, לְמַחֵר יֵשׁ וְכוּ', אֲבָל הַזְּמַן לְעוֹלָם לֹא יָשׁוּב.

וּדְיָקָא עֲכָשׁוּ, בְּגִי הַנְּעוּרִים, זֶהוּ הַזְּמַן הַיְפָה בְּיוֹתֵר, אִם מְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם עַל תּוֹרָה — אֵין לְמַעֲלָה מְזִהָ. יִשְׁשָׁכֵר — הוּא מְפַל הַשְּׁכָטִים קִבֵּל עַל עֲצָמוֹ עַל תּוֹרָה, עַד שְׁאָבִיו יַעֲקֹב בָּרְכוּ: "יִשְׁשָׁכֵר חֲמוֹר גָּרָם, רוֹבֵץ בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים" (בְּרֵאשִׁית מט, יד), אוֹמֵר רַש"י: לְמָה בָּרְכוּ וְדָמְהוּ לְחֲמוֹר? אֵלָּא לְחֲמוֹר עֲצָמוֹת רַחֲבוֹת, חֲמוֹר יְכוּל לְשֹׂאת מִשְׁאוֹת הַרְבֵּה עַל גִּבּוֹ, חֲמוֹר הוֹלֵךְ בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְאֵינוֹ מִתְנַגֵּעַ, כִּי הִיָּה יִשְׁשָׁכֵר, לְמַד תּוֹרָה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, "וַיֵּרָא מְנוּחָה כִּי טוֹב וְאֶת הָאָרֶץ כִּי נֹעְמָה, וַיֵּט שְׁכָמוֹ לְסִבַּל וַיְהִי לְמַס עוֹבֵד" (שָׁם, פְּסוּק טו), הוּא הִיָּה הַמֵּאֲשֵׁר יוֹתֵר מְכֹל הָאֲחִים, כִּי לֹא הִיָּה חֲסֵר דְּבָר, וְהִיָּתָה לוֹ מְנוּחָה. הוּא רָאָה וְשָׁמַע וְהִרְגִּישׁ אֶת הַנְּעִימוֹת הַנִּפְלְאָה בְּיוֹתֵר בְּחַיִּים. "וַיֵּרָא מְנוּחָה כִּי טוֹב, וְאֶת הָאָרֶץ כִּי נֹעְמָה", וּמִדּוּעַ? "וַיֵּט שְׁכָמוֹ לְסִבַּל, וַיְהִי לְמַס עוֹבֵד". עִבּוּדָתוֹ הִיָּתָה לְבִטֵּל אֶת הַסְּמ"ך-מ"ם: לְמ"ס אוֹתִיּוֹת סמ"ל, וְחֲסֵר א' — אֵלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם. עַל-יְדֵי

שְׁלַמְד תוֹרָה וְעֶסֶק בְּתַפְלָה, וְזָכָה שְׁמַמְנוּ יֵצְאוּ חֲכָמִים גְּדוֹלִים, "וּבְנֵי יִשְׁשַׁכַּר יוֹדְעֵי בִינָה לְעֵתִים" (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א' יב, לב), אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב פִּתְנָא א, ח), שֶׁהֵם יָדְעוּ אֵיךְ לְעַבֵּר אֶת הַשָּׁנִים. כָּל עִם יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים אֶת הַחֲכָמִים הַלְלוּ שְׂיוּצָאִים מִבְּנֵי יִשְׁשַׁכַּר, וּמִדּוּעַ? כִּי הוּא קִבֵּל עַל עֲצָמוֹ אֶת עַל הַתּוֹרָה.

וּבְאֻמַּת הַיָּהּ לִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַשְׁתַּנּוֹת, כִּי הֵייתִי בְּתַכְלִית הַהַפֵּךְ, אֲבָל הִפְכֵתִי אֶת טְבַעִי, וְלָמָּה אֲנִי מְסַפֵּר לָכֶם וְחוֹזֵר וּמְסַפֵּר? שְׁלֹא תִפְגַּס בְּכֶם אִיזוֹ מַחְשָׁבָה, שְׁבוּדָאֵי נוֹלְדֵתִי אֲצֵל אָבָא כְּזֶה, וְרֵאִיתִי אֵיךְ שֶׁהוּא לּוֹמֵד וְכוּ', כִּי מֵאֵז שְׁאֲנִי מִכִּיר אֶת עֲצָמִי, בְּשִׁכְבִּי בַעֲרִיסָה בְּבֵיתֵנוּ הַקָּטָן וְהַדָּל, שְׁמָנָה חֲדָר אֶחָד בְּלִבָּד, וְהוּא שָׁמַשׁ לְחֲדָר שְׁנָה, לְחֲדָר יְלָדִים, לְחֲדָר אוֹרְחִים וְכוּ', שְׁמַעְתִּי שֶׁהָאָבָא הָיָה מִתּוֹכָח בְּלוּמְדוֹת עִם תַּלְמִידֵי חֲכָמִים עֲצוּמִים, וּמִתְפַּלֵּל עִמָּהֶם בְּפִלְפּוּלִים נוֹרָאִים, אֲזוֹ אוֹלֵי תַחֲשֹׁבוּ שֶׁבַעְבוּר זֶה הַצְּלַחְתִּי, אֲךָ הַהֲכָרַח לִי לּוֹמֵר לָכֶם שְׁלֹא, אֲלֵא יִגְעַתִּי בַעֲצָמִי, לְמַדְתִּי הַרְבֵּה "שִׁיחוֹת-הַר"ן" וְ"חֵי-מוֹהַר"ן", וְרֵאִיתִי שֶׁרַבְנוּ וְ"ל הַקָּפִיד מְאֹד עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּשֶׁאָמְרוּ לוֹ: אֵיךְ יְכוּלִים לְהַדְמוֹת אֲלֵיכֶם, כְּשֶׁאַתֶּם נוֹלְדֵתֶם בְּבֵית קְדוֹשׁ כְּזֶה, אַתֶּם נִכְד הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע! הַקָּפִיד עַל זֶה רַבְנוּ וְ"ל מְאֹד וְאָמַר: אִם הֵייתִי נוֹלֵד אֶפְלוּ אֲצֵל הַסַּנְדֵּלָר וְהַחֲיט הַכִּי פְּשׁוּט, כְּפִי הַרְצוֹנוֹת שֶׁהָיוּ לִי, כְּפִי הַיְגִיעוֹת וְהַטְרָחוֹת — זֶה מָה שֶׁעָזַר לִי. וְהַהֲכָרַח לִי לּוֹמֵר לָכֶם, שֶׁהַשִּׁיחָה הַזֹּאת — הִיא אֲשֶׁר הִפְכָה אוֹתִי לְגַמְרִי. הַשִּׁיחָה הַזֹּאת הַכְּנִיסָה בִּי גַם-כֵּן חֶשֶׁק.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, אַתֶּם בַּחוּרִים צְעִירִים, אִם תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל חֲבָרִים שְׁמִסְתוֹבְבִים בְּטַל, וְשׁוֹרְפִים אֶת זְמַנָּם הַיָּקָר, אֵל תְּבִיטוּ עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַעְעוֹלָם, תִּרְצוּ לְהֵיוֹת רַק עוֹבְדֵי ה', אֲזוֹ אֲנִי מִבְּטִיחְכֶם שֶׁתִּצְלִיחוּ. וְהַהֲכָרַח לִי לּוֹמֵר לָכֶם, שֶׁלָּכֶם לֹא יִהְיוּ מְגִיעוֹת כְּאֵלוֹ כְּפִי שֶׁהָיוּ לִי. אוֹתִי הָרֵאשׁ יִשְׂיֵכָה בַעֲצָמוֹ מִנְע מְלֵהֲתִקְרַב לְרַבְנוּ וְ"ל, כְּשֶׁרֵאִיתִי בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קִפְהָ, שֶׁרַבְנוּ וְ"ל גָּתַן לְמוֹהַר"ן וְ"ל תִּקְוֹן לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם חֵי פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת וְלַעֲזוֹד כְּמָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲמַרְתִּי לְעֲצָמִי: לָמָּה

אֲשֶׁר ח' תרלג בַּנְחַל רכה

שְׁלֹא אֶדְחַף אֶת רֵאשִׁי לְהִיּוֹת גַּם-בֶּן מֵאֱלוֹ אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנוּ? ! זֶה הִיָּה הַרְצוֹן שְׁלִי. וְזֶה בָּא לִי מְאֹד קָשָׁה, עֲמַדְתִּי עַל מְקוֹם אֶחָד, וְלֹא זָוְתִי עַד שְׁסִימְתִי ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת. וְהִרְבֵּה פְעָמִים בָּא הַיֵּצֵר הָרַע וְאָמַר: תִּלְמַד מִחֵר אוֹ מִחֲרָתִים וְכוּ', וְהִתְעַקְשְׁתִּי: אֵינְנִי זֶז מִפֶּה עַד שְׁאֲסִים, וְהִיָּה לִי קָשָׁה מְאֹד. אָבֵל הַקָּשִׁי הֵכִי גְדוֹל הִיָּה לִי, שְׂרָאשׁ הַיְשִׁיבָה בְּעֵצְמוֹ בָּא וְאָמַר לִי: מִשְׁנִיּוֹת זֶה לְזַקְנִים וְלֹא לְבַחוּרִים, וְהִצְרַכְתִּי לְלַמַּד בְּמִסְתוֹר וּבְהֶחָבֵא ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, לְקַחְתִּי כְּמֵה סִפְרֵי קֹדֶשׁ, וְהִעֲרַמְתִּי סְבִיבֵי כְחוֹמָה, וּבַתוֹכָם הִכְנַסְתִּי מִשְׁנִיּוֹת וְלִמְדָתִי, שְׂהָרַשׁ יְשִׁיבָה לֹא יָשִׁים לִבּוֹ, עַד פְּדֵי כָף הַצְרַכְתִּי לְלַמַּד בְּמַחְתָּרָת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן כָּל יוֹם וַיּוֹם 'גִּנְבְּתִי' ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת. וְכֵן כָּל דְּבַר קָטָן בְּעֵינַי רַבְּנוּ ז"ל בָּא לִי קָשָׁה מְאֹד, וְהִיָּתִי עֲקָשָׁן גְּדוֹל.

עַל-כֵּן תִּהְיוּ גַם אַתֶּם עֲקָשָׁנִים, וְתִרְאוּ שְׁלֹא תִפְסְדוּ. וְאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קָשָׁה, וְאֵנִי יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַתְּחַבּוּלוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם שְׁיִנְסָה לְמַנְעַ אֶתְכֶם. תִּאֲמִינוּ לִי, שְׂאִין אֲמֻלָּים גְּדוֹלִים יוֹתֵר מֵאֱלוֹ שְׂמִבְטָלִים זְמַנָּם לְרִיק. אֶף אֱלוֹ שְׂקִבְלוֹ עַל עֲצָמָם עַל תּוֹרָה, הֵם הַמְאֻשְׁרִים בְּיוֹתֵר, וְאֵינָם חֹסְרִים דְּבַר. "וַיֵּרָא מְנוּחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה", מְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם סֶבֶל עַל הַתּוֹרָה, וְלֹא מִפְּסִידִים כָּלֵל וְכָלֵל, וְזוֹכִים לְכָל טוֹב. וּמִכָּל שְׂכָן שְׂאֲחֵר-כָּף כְּשֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַכֶּה, וְזוֹכִים שְׂחוּלְפִים שְׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, אִזּוֹ רּוֹאִים דְּבָרִים כְּאֱלוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי נְחוּם מִטְשַׁעֲרָנוּבֵל זי"ע, בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר הַקְּדוּשׁ "מְאוֹר עֵינַיִם", הוּא זָכָה לְהִיּוֹת עוֹד אֲצֵל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע. הוּא רָאָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל כְּשֶׁהָיָה יֹלֵד קָטָן, וְאָמַר עָלָיו שְׂבַח כְּזֶה: מֵה שְׂנֵאָמַר "לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנִיכֶם לְבִלְתִּי תִחַטְּאוּ" (שְׁמוֹת כ, יז) — זֶה נֶאֱמַר עַל הַיֵּלֵד הַזֶּה. רַבְּנוּ ז"ל הִיָּתֵה לוֹ יִרְאָה מִהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ הַזֶּה הֵעִיד, שְׁעַל הַיֵּלֵד הַזֶּה יֵשׁ חֵן גְּדוֹל.

אֶחָד הַסֵּתְלָקוֹתוֹ, הִיָּה בָּא לְלַמַּד עִם בְּנוֹ — הַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ ר'

מְרַדְכֵי מִטְשָׁעֲרֵנוּבֵל זי"ע. כָּל לִילָה הָיָה בָּא אֵלָיו מִן הַשָּׁמַיִם, וְלוֹמַד עִמּוֹ בְּחִדְרוֹ. תְּתַאֲרוּ לְעֵצְמֵכֶם נִשְׁמָה מִהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, יוֹרֶדֶת וְיוֹשֶׁבֶת מִמּוּל וְלוֹמְדֵת תּוֹרָה. אֵין יְכוּלִים לְהִסְבִּיר אֶת הַתַּעֲנוּג הַזֶּה. וְכִף הָיָה מִשָּׁף זְמַן אָרֶף, וְלִפְתַּע פְּתָאם נִפְסַק הַדְּבָר, וּכְבָר לֹא בָּא. לְבֵן הַיְתָה חֲלִישוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָה מְאֹד, וְהַתְּפִלָּל הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — מְדוּעַ, מַה קָרָה, מַה חָטָא, מְדוּעַ לֹא בָּאִים אֵלָיו מִהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְלַמֵּד?! בְּיוֹם מִן הַיָּמִים הַתְּגָלָה אֵלָיו אָבִיו, וּשְׁאֵלוֹ הֵבֵן: אָבָא, מְדוּעַ הַפְּסִקְתָּ לְבוֹא אֵלַי? עָנָה וְאָמַר לוֹ: אֵינְךָ יוֹדֵעַ מַה קוֹרָה לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, אֵילוֹ עֲלִיּוֹת עוֹלָיִם עוֹלָיִם בְּכָל פַּעַם, כְּפִי שְׂאָדָם לְמַד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְרָא, שְׂזָה בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, מִשְׁנָה — שְׂזָה בְּעוֹלָם הַיְצִירָה, גְּמָרָא — שְׂזָה בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה, מְדַרְשׁ וְזֵהר — שְׂזָה בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, אֵיזָה תַּעֲנוּג רִוְחָנִי הוּא זֶה, אֲשֶׁר אֵין יְכוּלִים לְתַאֲרֵי, בְּכָל פַּעַם עוֹלָיִם יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְמַעֲלָה, וְאֶת הַתַּעֲנוּג הָרוּחָנִי, בְּנִי, אֵינִי יְכוּל לְהִסְבִּירָךְ. וְכָל-כֶּף קָשָׁה לְרַדֵּת מֵאוֹרוֹת כְּאֵלוֹ, לְחִזּוֹר לְעוֹלָם הַזֶּה הַגָּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, שְׁפָה נִמְצָאִים בְּמִצָּב מְסַכֵּן מְאֹד, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה שְׁקֵרָנִים הָעוֹבְדִים עַל בְּנֵי-אָדָם, הַצְּדִיק כָּל-כֶּף גְּדוּל, שְׁהֵנָה יְכוּל לְהִיּוֹת לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְהֵנָה יְכוּל לְהִיּוֹת פֹּה לְמַטָּה, לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ אֶל הַכִּי יְרוּדִים וְכוּ', וְלֵהֲתַעֲסֵק בְּעִסּוּקִים גָּשְׁמִיִּים, וְאַחַר-כֶּף חוֹזֵר וְעוֹלָה לְמַעֲלָה. וְלִכֵּן יֵשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה קְשִׁיוֹת עַל צְדִיקִים, כִּי הֵנָה הַצְּדִיק לְמַעֲלָה, וְהֵנָה הוּא לְמַטָּה, הֵנָה הוּא לְמַטָּה, וְהֵנָה הוּא לְמַעֲלָה. וְלִכֵּן יִשָּׁנִים אֲנָשִׁים שְׂמֵהֶרְהָרִים, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל צְדִיקִים, בְּחִשְׁבָּם: אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת, אִם הוּא לְמַעֲלָה בְּרוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, מְדַבֵּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִכְלָל בְּאֵין סוּף לְגַמְרֵי, מְטִיל בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, כְּמוֹ שְׂאֵנוּ מְטִילִים פֹּה בְּאֵיזָה גֵן, וְהֵנָה הוּא יוֹרֵד לְמַטָּה, וּמְדַבֵּר עִם פְּלוֹנִי וְעִם אֶלְמוֹנִי כָּל מִינֵי שִׁיחוֹת שֶׁל מַה בְּכֶף, עַד שְׁחוּשְׁבִים שְׁהֵנָה זֶה אָדָם פְּשוּט. כִּי מִמָּה נִפְשָׁךְ, אִם הוּא לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַ אֲסוּר שְׂיִהְיָה לוֹ שׁוּם עֵסֶק עִם אֲנָשִׁים לְמַטָּה, וּבְפָרֵט עִם גּוֹיִים, לְקִנּוּת, לְמִכּוֹר, לְתַקֵּן, לִישׁוֹן, לְאָכֵל, לְשִׁתּוֹת, יְלָדִים, אֲנָשִׁים, מְרִיבוֹת — כֶּף הֵם חוֹשְׁבִים, וְאִם הוּא לְמַטָּה מִתַּעֲסֵק עִם בְּנֵי-אָדָם, אֵיךְ הוּא לְמַעֲלָה?! וְלִכֵּן יֵשׁ קְשִׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, אֲבָל כֶּף אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָנוּ,

חלק ב', סימן סח): גְּדַלְת הַצְּדִיק, שֶׁהוּא לְמַעַלָּה הוּא לְמַטָּה, וְכִשְׁהוּא לְמַטָּה הוּא לְמַעַלָּה; וְזֹאת לֹא הֵבִין קִרְחַ, וְזֶהוּ שֶׁפְּתוּב (תהלים קו, טז): "וַיִּקְנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה, לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ ה'", קִרְחַ וְעַדְתּוֹ וּמֵאֲתִים וַחֲמֻשִׁים רַבָּנִים לֹא הֵבִינוּ מִי זֶה מֹשֶׁה מִי זֶה אַהֲרֹן. מִמָּה נִפְשָׁף, מֹשֶׁה רַבְּנוּ, אִם אֶתָּה בְּשָׁמַיִם, הוֹרְדֵת לָנוּ תוֹרָה, אִיךָ יֵשׁ לָךְ עֶסֶק עִם אַנְשִׁים מְגֻשָּׁמִים, פְּחוּתֵי עֶרְףְּ? ! אַהֲרֹן הִכְהֵן, כְּשֶׁאֶתָּה נִכְנָס לְפָנָי וּלְפָנִים, מְדַלֵּק אֶת הַמְּנוֹרָה בְּכָל יוֹם, מְקַטֵּיר קְטֹרֶת, אֲשֶׁר לְאַף אֶחָד אֲסוּר לַעֲשׂוֹת כֵּן, וְהִנֵּה אֶתָּה מְסֻתָּבֵב בֵּין זוּגוֹת וְעוֹשֶׂה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, וְעַלֶיךָ לִשְׁמַע אֶת כָּל הַלְּכָלוּף בִּינֵיהֶם, זֹאת לֹא הֵבִינוּ. זֶה הַפְּרוּשׁ שֶׁל הַפְּסוּק: "וַיִּקְנְאוּ לְמֹשֶׁה", הִנֵּה אֶתָּה מֹשֶׁה רַבְּנוּ דְּבוּק בַּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִנֵּה אֶתָּה "בַּמַּחֲנֶה", מְסֻתָּבֵב בֵּין הַמוֹן-עַם, וְצָרִיךְ לְהִתְעַסֵּק עִם פְּחוּתִים וּפְגוּמִים וִירוּדִים. "לְאַהֲרֹן" — הִנֵּה אֶתָּה מְסֻתָּבֵב בֵּין זוּגוֹת, שׁוֹמֵעַ אֶת כָּל מָה שֶׁנֶּעֱשֶׂה אֲצִלְּךָ, וְהִנֵּה אֶתָּה "קְדוֹשׁ ה'", זֹאת הֵם לֹא הֵבִינוּ, וְלָכֵן נִתְקַיֵּם אֲצִלְּךָ (שם, פְּסוּק יז): "וַתִּפְתַּח אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן, וַתִּכַּס עַל עֲדַת אַבִּירָם, וַתִּבְעַר אֵשׁ" וְגו', שֶׁנִּקְבְּרוּ בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה, אֵינְכֶם מְבִינִים אֶת הַצְּדִיק, אֲזִי תִקְבְּרוּ, תִּתְהַרְגוּ בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נב): כָּשֶׁם שֶׁיֵּשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּף יֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים. וְסִיִּים רַבְּנוּ ז"ל: וְאֲשֶׁרִי אָדָם, שֶׁאֵין לוֹ קִשְׁיוֹת — לֹא עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא עַל הַצְּדִיקִים. אֲבָל זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי אָדָם שֶׁהוּא יְרוּד וְנָפוּל, פְּגוּם וּמְגֻשָּׁם, כִּיֵּצֵד יִזְכֶּה לְהֵבִין צְדִיק קְדוֹשׁ הַדְּבוּק בַּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּכֵן מָה קוֹרָה לְבִסּוּף? שְׂמַת מִיתָה מְשֻׁנָּה כְּדִגְמַת קִרְחַ וְעַדְתּוֹ, דָּתָן וְאַבִּירָם, שֶׁנִּבְלְעוּ כָּלָם בְּאֲדָמָה.

וּנְחִזוּר לְסַפּוּרְנוּ, הַרְבֵּי ר' מְרַדְּכֵי מִשְׁשַׁעֲרֵנוּבֵל זִי"ע שָׁאֵל אֶת אָבִיו: מִדּוּעַ פְּסַקְתָּ לְבוֹא? וְעָנָה אָבִיו: אֵינְךָ יוֹדֵעַ הַתְעַנוּג שֶׁיֵּשׁ לְמַעַלָּה — לְמִי שֶׁזָּכָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרָה, הַרְבֵּה מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, זֶהֲרֵ וְכוּ', אֵיזָה תְעַנוּג יֵשׁ בְּשָׁמַיִם עַל כֵּף, שֶׁאֵינִי יְכוֹל לְהִסְבִּירְךָ. וְשָׁאֵלוּ: אִם-כֵּן לָמָּה עֲכָשׁוּ בְּאֵתָּךְ? וְעָנָה וְאָמַר: עֲכָשׁוּ עֲלֵתָה לְשָׁמַיִם נִשְׁמָה קְדוּשָׁה מִבְּרִדִּיטְשׁוּב, וְכָל הַצְּדִיקִים יֵצְאוּ לְקִרְאָתָה לְקַבְּלָהּ, וְגִרְשׁוּ אֶת כָּל הַצְּדִיקִים מִגִּזְעֵן לְקַבֵּל אֶת פְּנֵיהָ.

וגם אותי גִּרְשׁוּ, אֲזוּ נִצְלַתִּי אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת לְבוֹא אֵלַיךָ וְלִלְמַד עִמָּךְ, וְיִוְתֵר אֵינִי יָכוֹל לְבוֹא, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּמִקּוֹם גְּבוּהָ מְאֹד מְאֹד. וְשָׂאֵל הַבֶּן: אֵיזוֹ נִשְׁמָה הִיא זֹאת? וְעֲנָה אָבִיו: תִּבְרַר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מִי זֶה. וּבְרַר הַבֶּן מִי נִסְתַּלַּק עִתָּהּ, וְנוֹדַע לוֹ כֶּף: הֲיֵהּ יְהוּדֵי בִּשְׁם ר' יְהוֹשֻׁעַ אֶלְעָזָר, שֶׁגָּר בְּבִרְדֵיטְשׁוֹב, וְאָהֵב לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּלֵם, הֵיכֵן שָׂרָאָה יְהוּדֵי גַּמֵּל עִמּוֹ חֶסֶד. וְכָל יוֹם יֵצֵא לְשׁוּק לְרֵאוֹת לְמִי יָכוֹל לַעֲזֹר. יוֹם אֶחָד יֵצֵא לְשׁוּק, וְרֵאָה קֶהֱל גְּדוֹל מְאֹד צוֹעֵק, וְנִגְלָה לְעֵינָיו יְהוּדֵי שׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ מְעֻלָּף, וְשׁוֹפְכִים עָלָיו מִיָּם וּמְעוֹרְרִים אוֹתוֹ, וְתִכְף־וּמִיד שׁוֹב נֶפֶל בְּעַלְפֹּן, וְשׁוֹב מְעוֹרְרִים אוֹתוֹ, וְשׁוֹב מִתְעַלֵּף וְחוֹזֵר חֲלִילָה. ר' יְהוֹשֻׁעַ אֶלְעָזָר רַץ תִּכְף־וּמִיד לְיְהוּדֵי הַזֶּה וְשָׂאֵלוֹ: מַה קָּרָה פֹּה? וְסִפֵּר כֶּף: אֲנִי סוֹחֵר גְּדוֹל, הָיִו לִי מְאֵתִים רַבָּל (הוֹן תּוֹעֲפוֹת בַּיָּמִים דָּאָז), עוֹד מְאֵתִים רַבָּל נִתְּנוּ לִי אֲנָשִׁים, שְׂאֲקֵנָה לָהֶם סְחוּרָה, וְעוֹד מְאֵתִים רַבָּל הָיִו לִי שְׁלוּיֵתִי, סֶף הַכָּל שֵׁשׁ־מֵאוֹת רַבָּל. וּבֵאתִי פֹה לְשׁוּק לְקִנּוֹת סְחוּרָה, וְאֲנִי מִחְפֵּשׁ וּמְמַשְׁמֵשׁ בְּכִיסִי, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׂאִין לִי הַכֶּסֶף וְנִתְעַלְפֵתִי, וְעֵדִין אֲנִי בְּצָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד, הָרִי אֵין זֶה הַכֶּסֶף שְׁלִי, אֲלֵא שֶׁל אַחֲרִים וְכוּ', וְתִכְף כְּשֶׁגָּמַר לְסַפֵּר צָרְתּוֹ נִתְעַלֵּף שׁוֹב. אָמַר לוֹ ר' יְהוֹשֻׁעַ אֶלְעָזָר: מַה אַתָּם מִתְעַלְפִים — מְצֵאתִי אֶת הַכֶּסֶף, תֹּאמְרוּ לִי סִימֵן. וְתִכְף כְּשֶׁהָיָה שָׁמַע שְׂמֵצָאוֹ אֶת כֶּסֶפוֹ — נִתְעוֹרַר. וְאָמַר סִימְנִים: זֶה הִיָּה כֶּף וְכֶף שְׁטָרוֹת שֶׁל עֲשָׂרָה, כֶּף וְכֶף שְׁטָרוֹת שֶׁל עֲשָׂרִים וְכוּ' וְכוּ', וְהָיָה עֲטוּף בְּבַד אָדָם וְכוּ'. וְאָמַר ר' יְהוֹשֻׁעַ אֶלְעָזָר: אֲנִי רַץ לְבֵיתִי לְהִבְיָאָךְ וְכוּ'. וּבִאֲמַת לֹא מְצָא אֶת הַכֶּסֶף, אֲלֵא הִיָּה חוֹסֵף שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים פְּרוּטָה לְפְרוּטָה, שְׂיֵהָיָה לוֹ לְחַתֵּן אֶת יְלָדָיו, וְכֶף הִצְטַבְּרוּ אֶצְלוֹ שֵׁשׁ־מֵאוֹת רַבָּל, וְהִלֵּךְ וּפְרַט אֶת הַדּוֹלָרִים לְשְׁטָרוֹת כְּפִי דְבָרֵי הַמִּתְעַלֵּף, וְעֵצְפֵם בְּצַעֲיָף אָדָם כְּדַבְּרֵיו וְכוּ', וְהִבִּיא אֶת כָּל הַכֶּסֶף לְיְהוּדֵי הַמִּתְעַלֵּף. וְהָיָה חֲבָקוֹ וְנִשְׁקוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא יָדַע פִּיֶּצֶד לְהִשִּׁיב לוֹ טוֹבָה. וּבֵין כָּל הַיְהוּדִים הִלְלוּ הִיָּה יְהוּדֵי אֶחָד, שֶׁהוּא גָּנַב אֶת הַכֶּסֶף, וְרֵאָה אֶת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁעָשָׂה ר' יְהוֹשֻׁעַ אֶלְעָזָר, וְנִכְנַס בּוֹ הַרְהוּר תְּשׁוּבָה: אוֹי לִי, שֶׁגָּנַבְתִּי כֶּסֶף מִיְהוּדֵי. וְכִשְׁנֹתְפָזְרוּ כָּל הַהֶמוֹן, בָּא יְהוּדֵי זֶה וְאָמַר לָר' יְהוֹשֻׁעַ אֶלְעָזָר — אֲנִי הַגָּנֵב, קָחוּ אֶת הַכֶּסֶף בְּחִזְרָה, וְאֲנִי מִתְחַרֵּט. וְהִשִּׁיב לוֹ ר' יְהוֹשֻׁעַ אֶלְעָזָר: אֵינִי נוֹטֵל כֶּסֶפְךָ, הַמְצִינָה הַזֹּאת

לְהַחֲיוֹת יְהוּדֵי אֵינִי מוֹכֵר, אֲנִי זְכִיתִי בְּמִצְוַה זוֹ, וְלֹא נֹאוֹת לְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף. וְהַגִּבּוֹר הַתְּעַקֵּשׁ, וְר' יְהוֹשֻׁעַ לֹא חָפֵץ בָּזֶה, וְהַחֲלוּ לְרִיב. אָמַר הַגִּבּוֹר: בֹּא עִמִּי לְדִין תּוֹרָה, וְהִלְכוּ שְׁנֵיהֶם לְרַבִּי מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע, בְּעַל הַ"קְדָּשֵׁת לוֹי". וְשָׁטַח כָּל אֶחָד טַעֲנוּתָיו, פֶּסֶק הָרַבִּי: לֹאוּ, מִצְוָה זוֹ מִצְוָה, יְהוּדֵי עָשָׂה מִצְוָה, אִי אֶפְשָׁר לְמַכְרָה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן. אַחֲר־כֵּן נִפְטַר ר' יְהוֹשֻׁעַ אֶלְעָזָר, וּבְזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת שֶׁהִחִיָּה יְהוּדֵי, צוּוּ אֶת כָּל נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁיֵּצְאוּ לְקַבֵּל פָּנָיו, וְאִז הֵבִין הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְרֹדְכֵי מְטָשְׁעֶרְנוֹבֵל זי"ע אֶת דְּבָרֵי אָבִיו. נִמְצָא שְׂרוּאִים מִכָּל זֶה מַעֲלַת עֲשִׂית חֶסֶד עִם יְהוּדֵי.

הִיָּה רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִז, הָרַבִּי מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע קָדַם תְּקִיעַת שׁוֹפָר עֲלֵה לְבַמָּה, וְהֵנִיחַ אֶת הַטְּלִית עַל רֹאשׁוֹ, וְהַחֵל לְבָכוֹת בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת, וְאָמַר: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִי כַּעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ, יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים הֵם, הִיָּה אֶצְלֵי דִין תּוֹרָה כָּזֶה וְכָזֶה, וְהַחֵל לְסַפֵּר: יְהוּדֵי עָזַר לְשָׁנִי, וּבָא הַגִּבּוֹר וְהַתְּחַרֵּט עַל הַגִּבּוֹבָה, הֵיִשׁ לָךְ עִם כָּזֶה? ! תִּמְחַל לְעַם יִשְׂרָאֵל !

מַה לְּמַדִּים מֵהַסְּפוּר הַזֶּה? אִם אָדָם רוֹצֶה בְּאַמֶּת, אֶפְלוּ שֶׁהוּא אִישׁ פָּשׁוּט, אֲבָל עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְאִילּוּ תַעֲנוּגִים הוּא זוֹכֶה. וַיֵּשׁ מְדַרְגוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁנְּשָׁמוֹת בָּאוֹת מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה לְלַמֵּד עִמוֹ תּוֹרָה. וְכַלְכֶם יְכוּלִים לְזַכּוֹת לָזֶה — אִם רַק תִּהְיוּ עֲקֻשָׁנִים, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתֶּם צְעִירִים, וַיֵּשׁ לָכֶם יֵצֵר הָרַע גָּדוֹל מְאֹד לְבַלּוֹת אֶת הַזְּמַן, לָמָּה לֹא תַחֲשְׁבוּ שֶׁיֵּשׁ דְּבָרִים יוֹתֵר יְפִים מִכָּל הַשְּׁטִיּוֹת הַלָּלוּ, מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת הַלָּלוּ? !

כְּשֶׁהֵייתִי צְעִיר בְּגִילְכֶם, לֹא יָדַעְתִּי מְדַבּוּרִים נִשְׁגָּבִים כְּאֵלוֹ, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הֵייתִי עֲקֻשָׁן גָּדוֹל, וּבָא לִי כָל-כֵּף קָשָׁה. וּבְצַעֲרוֹתַי קִבַּלְתִּי עַל עֲצָמִי — אִם סִפֵּר קָטָן יְכוּל לְהַפְּךָ בֶּן אָדָם, אֲזִי כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי וְאֶתְחַתֵּן, אֵלַי וְאֶפִּיץ סִפְרֵי רַבּוֹנוֹ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְקִבַּלְתִּי עַל עֲצָמִי בְּגֵדֵי, וְקִנִּיתִי מֵהַשְּׁקִיבְלִיתִי. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר: "נִדְרֵי לַה' אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ" (תְּהִלִּים קטו, יד), הַנִּדְרֵי שְׁלִי שְׁלַמְתִּי נִגְדָה כָּל עַם יִשְׂרָאֵל. וְזֶה לִי לְמַעְלָה מַעֲשׂוּרִים שָׁנָה,

שְׁאֲנִי מִפִּיץ סִפְרֵי רַבְנֵנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמַגְלָה וּמִפְרָסֵם אֶת רַבְנֵנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם.

אֲבָל קִדְּם צְרִיף לְמַלְא אֶת עֲצָמוֹ בְּסִפְרֵי רַבְנֵנוּ ו"ל, שְׁאַחַר-כֵּן יוֹכֵל לְהַבִּין גַּם-כֵּן מַה זֶה לְהַפִּיץ לִיהוּדֵי.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אַתֶּם עֲדִין צְעִירִים, עֲכָשׁוּ הַזְּמַן שְׁלָכֶם, אַתֶּם יְכוּלִים לְמַלְא עֲצָמְכֶם עִם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה תוֹרָה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁנַיִם מְקָרָא וְאַחַד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, ח"י פְּרָקִים מִשְׁנוֹת בְּעֵקֶשְׁנוֹת הַכִּי גְדוּלָה, אַתֶּם יְכוּלִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, לְסִיִּם ש"ס כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, אִף שְׂזֵה נִרְאָה כְּחִלוֹם, אִךְ יְכוּלִים לְקַיֵּם אֶת זֶה. הֵיוּ לִי תַלְמִידִים שְׁסִימוּ בְּעֵת בְּחֵרוּתָם כְּמָה פְּעָמִים ש"ס, שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת יִשְׁבוּ וְלָמְדוּ וְהִתְמִידוּ בְּלַמּוּד דְּף אַחַר דְּף גְּמָרָא, וּמִי שְׁזוּכָה לְסִיִּים מְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא כָּל שְׁבוּעַ — אֲשֶׁרֵי לוֹ. וְיְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֹאת, אִין זֶה דְּבָר עַל מִנַּת שְׁיַעֲלָה לְרַקִּיעַ. לְהַתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, לְהַתְבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תַּעֲשׂוּ כֵן, אִינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר לְאִיזָה טוֹב תִּזְכּוּ.

אֲבָל הַהִכְרַח לֹא מֵרָח לְכֶם, שְׁהַסְמָ"ךְ-מ"ם לֹא יְנוּחַ וְלֹא יִשְׁקֹט, וַיֵּשׁ לוֹ הַרְבֵּה פְתוּיִים וּבְלִבוּלִים, אִךְ זוֹ עַקֵּר הַבְּחִינָה. וְזֹאת אֲנִי מְכַרַח לֹא מֵרָח לְכֶם: אֲנִי בְּחִרְתִּי בְּטוֹב, אִף שְׁגַם סְבִיבֵי הֵיוּ חֲבָרִים לֹא טוֹבִים, אֲבָל לֹא הִטִּיתִי אֲזַנִּי אֲלֵיהֶם, וְלִמְדַתִּי הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְנֵנוּ ו"ל, וְאִף שְׁכַלְּם הִרְחִיקוּנִי, וְנָדוּ אוֹתִי, לֹא נִתְפַּעַלְתִּי מֵאִף אֶחָד, כִּי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִין יְכוּלִים לְהוֹצִיא מִמֶּנִּי, יְכוּלִים לְקַחַת מִמֶּנִּי הַכֵּל, אֲבָל לֹא אֶת הַבוּרָא יִתְבַּרְךְ שְׁמוֹ! נִסּוּ אוֹתִי בְּנִסְיוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים וּמְרִים, וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי נִמְצָא בְּנִסְיוֹן קָשֶׁה מְאֹד, שְׁהַסְמָ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, הַעֲלִיל עָלַי עֲלִילַת שְׁוֹא וְרָשָׁע, אִין זֹאת אֲלֵא שֶׁהוּא מְפַחַד מִמֶּנִּי, כִּי אֲנִי מְמַלְא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם סִפְרֵי רַבְנֵנוּ ו"ל, אֲבָל אִמְשִׁיף הַלָּאָה וְהַלָּאָה.

לְרַבֵּי מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זִי"ע הָיָה בֶּן ר' מְאִיר, שְׁנִסְתַּלַּק בְּחַיָּיו. בְּסִפְרוֹ "תַּנְיָא" יֵשׁ מִכְּתָב מִבְּעַל הַתַּנְיָא בְּאֵגְרוֹת הַקִּדְּשׁ, שֶׁהוּא מְנַחֵמוֹ עַל

פְּטִירַת בְּנוֹ. מִסְפָּרִים, שֶׁהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע יֵצֵא לְקַבְּרוֹ
 שֶׁל בְּנוֹ, וְהַחֵל לְשִׁיר: מֵאִיר, מֵאִיר, אַתָּה יוֹדֵעַ הֵיכָן אַתָּה נִמְצָא?
 מֵאִיר, מֵאִיר, אַתָּה יוֹדֵעַ הֵיכָן אַתָּה נִמְצָא? אַתָּה נִמְצָא לְפָנַי מְלֶךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. מֵאִיר, מֵאִיר, אַתָּה יוֹדֵעַ מָה עָלֶיךָ
 לְבַקֵּשׁ עֲכָשׁוֹ? מֵאִיר, מֵאִיר, אַתָּה יוֹדֵעַ מָה עָלֶיךָ לְבַקֵּשׁ עֲכָשׁוֹ? בְּנֵי,
 חַיִּי, מְזוּנֵי, רוּיְחִי, לְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל. שְׁתַּהֲיֶה לְכֹלֶם פְּרָנְסָה. וְחִזּוּר
 שׁוֹב: מֵאִיר, מֵאִיר, אַתָּה יוֹדֵעַ אֵיךְ מִתְּפַלְּלִים לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?
 בְּכֹל לְבָבְךָ וּבְכֹל גַּפְשְׁךָ וּבְכֹל מְאֹדְךָ. וְכֹךְ יֵשֵׁב עַל קַבְּרוֹ שֶׁל בְּנוֹ
 וְשׁוֹר: מֵאִיר, מֵאִיר, תַּעֲלֶה לְשָׁמַיִם וּתְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
 וְכַתּוּב בְּזֵהר (עֵין חֶלֶק א' פ.ח.) — בְּמָה שְׁעוֹסְקִים בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, בְּזֵה
 עוֹסְקִים לְאַחַר הַמּוֹת. בְּמָה שְׁאָדָם חוֹשֵׁב בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, כִּי יִחְשַׁב
 בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, אָבֵל חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (אֲבוֹת ב, ד): אַל
 תֵּאֲמִין בְּעַצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ, עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן, עַד הַשְּׁעָה
 הָאֲחֵרוֹנָה, עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן, אַל יֵאֲמִין בְּעַצְמוֹ, יְכוּלִים לִפְלֹא וְלַעֲזֹב
 אֶת הַצְּדִיק, וְאִזּוּ מְאֻבְּדִים הֵפֵל. וְכַדְגַּמַּת רַכְבַּת נוֹסַעַת, שֶׁבְּכֹל תַּחְנָה
 נִכְנָסִים וְיוֹרְדִים אֲנָשִׁים, וְהַרְפַּכְתָּ מִמְּשִׁיכָה לְנִסְעָה, וְהִנֵּה יִשְׁנֵם שְׁלֹא
 זוֹכִים לְהַגִּיעַ לְסוּף, וְיוֹרְדִים בְּאֲמֻצַּע הַדֶּרֶךְ, וּבֵינָם כֹּף עוֹלָיִם אַחֲרֵים
 וְכוּ', עַד שֶׁמְגִיעָה הַרְפַּכְתָּ לִיעוֹדָה, מִסָּפֵן הָאָדָם שֶׁבְּרַח תַּחְנָה אַחַת
 לְפָנָי הַסּוּף, אִיזוֹ רַחֲמָנוֹת עַל נַשְׁמָה כְּזוֹ, בְּרַחֲמֵי לְפָנָי שֶׁהַגִּיעָה
 הַרְפַּכְתָּ לְתַכְלִיתָה!

וְלָכֵן עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בֵּאוּ וְנַחֲזִיק בְּרַבְּנוּ
 זי"ל בְּכֹל הַכַּחוֹת, נִלְמַד סְפָרֵי רַבְּנוּ זי"ל, נִהְיֶה מְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. רַבְּנוּ זי"ל אוֹמֵר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן
 עד): הַמְּקַרְבִּים שֵׁישׁ לְצְדִיק בְּחַיָּיו, יִהְיוּ מְקַרְבִּים בְּמוֹתָם. וְלָכֵן בֵּאוּ
 נַחֲזִיק עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעֲכָשׁוֹ
 תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת יְרֵאֵי ה', צְדִיקִים קְדוֹשִׁים, וְאִם תִּרְצוּ —
 תַּצְּלִיחוּ. וְאֲנִי מִבְּטִיחָכֶם, כִּי אֲנִי עֹבְרֵת אֶת הַשֶּׁלֶב הַזֶּה, וְעַדִּין אֲנִי
 עוֹבֵר שָׁלֵב זֶה, וּמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לִי, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵינְנִי מִסְתַּפֵּל
 עַל זֶה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכִּלְכֶם תַּתְּחַזְּקוּ, וּתִקְבְּלוּ עַל
 עֲצָמְכֶם לְקַיֵּם אֶת הַמְצָוֹת. וְהַמְצָנָה הַגְּדוּלָה בְּיוֹתֵר — כַּבוּד אָב

רלב אשר ח' תרלד בנחל

ואם, שהקפידו על כף חכמינו הקדושים במאד מאד, ואמרו (דברים רבה, פרשה ב', סימן ו'), שהיא חמורה שבחמורות. ומי שמדבר על אביו, אסור לעמוד בד' אמותיו, ואסור שיהיה לנו שיג ושיח עמו. חכמינו הקדושים אומרים (תנא דבי אליהו רבה, פרק כז): כל העולם פלו של הקדוש-ברוך-הוא, ואינו מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם. וכן אמרו (במדבר רבה, פרשה יד, סימן י'): נפתלי כבד את אביו יותר מדי, שהיה אביו שולחו לכל מקום שירצה, ומצא קורת רוח ממנו; נפתלי זכה יותר מכלם במצות כבוד אב ואם, שקימה בתכלית השלמות. ולכן אם שומעים אחד שמדבר על הוריו — צריכים להתרחק ממנו כמו שפורחים מאש. כי גם אבשלום קם על אביו, ומספן — לבסוף נתלה בשערותיו. ולכן אבקש אתכם במאד מאד, ראו לקיים מצות כבוד אב ואם, והתמידו מאד בלמוד התורה הקדושה, ונצלו את הזמן היקר לתורה, לתפלה ועבודת ה', ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שכלכם תהיו צדיקים, ונשמע בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש חדש אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע איך שאתה
מחזק את עצמך לילה בדרכי רבנו ז"ל.

אודות שאתה כותב שחשבת, פי תכף-ומיד פשתהיה נעשה
חתן, כבר יפסיקו ממך הבלבולים וכו', ועכשו אתה רואה שנתהוו
בלבולים חדשים וכו'. עליך לדעת, פי כל החיים של האדם מלאים
נסיונות קשים ומרים, ואין לה יום שלא תעבר עליך איזו צרה,

אֲשֶׁר ח' תרלה בַּנְחַל רלג

קטנות וירידות ונחלישות הדעת וכו', ואשרי מי שזוכה לחזק את עצמו בכל מה שעובר עליו.

ודעת לנבון, שבלי העצות הקדושות שקבלנו מרבנו ז"ל, אי אפשר לעבר את העולם הזה בשלום; הינו פי רבנו ז"ל מאיר בנו, שנזכר להיות דבוקים בו יתברך בדבקות אמת, להיות דבוקים בחי החיים, אף הפעל-דבר רואה, שהאדם רוצה להתגבר עליו, ולחשב תמיד ממנו יתברך, אזי בא בכל יום עם בלבולים חדשים. אשרי מי שמתחזק מעמד בכל יום, ואינו נשבר משום דבר שפועלם.

כמו-כן ראה אפה, ידידי היקר! לחזק את עצמך בכל מה שעובר עליך, ושום דבר שפועלם לא יוכל לשבר אותך. הרגל את עצמך לדבר בכל יום עמו יתברך אפלו כמה דבורים, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש חדש אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאוד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, אף שאפה מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ז"ל.

ראה להיות בשמחה תמיד, כי השמחה מרחבת את דעתו של אדם, ומקרבת אותו אליו יתברך. ואם היו בני-האדם יודעים מעלת השמחה, היו תמיד שמחים. ובפרוש אמר רבנו ז"ל, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ובפרט לחלי עצבים.

בְּעֵנִין קִבַּלְתָּ הַתֵּר הוֹרָאָה, עֲלִיף לְדַעַת, כִּי צְרִיכִים לְחֹזֵר הַרְבֵּה
מְאֹד מְאֹד עַל אֶסוּר וְהַתֵּר, וְהִיא אֲחֻרִיּוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֶסוּר
לְהַתְרִישׁל בְּדַבְרִים אֵלּוּ כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵר תָּמִיד עַל הַהֲלָכוֹת,
כִּי מוֹרָה הוֹרָאָה צְרִיף תָּמִיד לְחֹזֵר עַל הַהֲלָכוֹת, שְׁלֵבֵל יִטְעָה, חֵס
וְשָׁלוֹם, שְׁלֵא תִצָּא קִלְקֵלָה תַּחַת יָדוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרלו.

בְּעֵנִית הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁחֹזְרֵנוּ לְכָאֵן
עִם כָּל הַבְּלוֹבִלִים וְהַטְרָדוֹת, וְכָל מָה שֶׁעָבַר עָלֵינוּ וְעוֹבֵר עָלֵינוּ, עִם
כָּל זֹאת אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה. וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ עֵנִין שְׁיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.
וּבְאֲמַת צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לִילֵף עִם הַשִּׁיחָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה
שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁאָמַר: הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וְאִין
יּוֹדְעִים כָּלֵל, וְיֵשׁ עֵנִין שְׁיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה; הֵינּוּ הָאֲדָם צְרִיף
לְהַמְשִׁיף אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יִסְתַּכֵּל לֹא עַל הָעֶבֶר
וְלֹא עַל הָעֵתִיד, רַק עַל הַהוֹה. וְתָמִיד יִדַּע, שְׁרַחֲמֵנוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל
מַעֲשָׂיו, וּבְיַדָּאֵי מְכַל הִירִידוֹת תְּהִינָה נַעֲשׂוֹת עֲלֵיוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי כְּפִי
הַחֲשֵׁף — בֵּן בָּא אַחֲרֵיכֶם הָאוֹר, וְאִם יֵשׁ קִדְם הַרְבֵּה חֲשֻׁכוֹת, סִימֵן
שְׁיִהְיֶה אַחֲרֵיכֶם אוֹר גְּדוּל וְנוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ
בְּעֵתִים הַלְלוֹ, וְאִינוּ מְאָבֵד אֶת עֲצָמוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ח' תרלוז – ח' תרלח בַּנְחַל רלה
ח' תרלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ...

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמָאֵד אֲנִי מַצְטַעַר עַל הַצְעֵר שֶׁעוֹבֵר עָלַיךָ.

עָלַיךָ לַעֲשׂוֹת עִכְשָׁו כֹּל מִיַּגִּי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, יְהִיֶּה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, בְּנֹדָאֵי הַסֶּכֶל שְׂאֵת סוֹכְלֵת מַצְעֵר אַחִיךָ, הוּא סֶכֶל גָּדוֹל, עִם כֹּל זֹאת צָרִיךְ לְשָׁמֵר מְאֹד לֹא לְהִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצְעֵר כֹּל-כָּךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהֶם, שְׂיִמְצְאוּ בְּקִרְוֹב אֶת בֵּית זוּגָם, וַיִּכְנֹו בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

מַה שְׂאֵת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת הוּא, בְּשַׁעֲהָ שְׂאֵת מְדַלְקֵת גִּירוֹת לְכָבוֹד שְׂבֵת-קִדְשׁ, תְּבַקְשִׁי אֶז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִמְצִיא זְווגִים הַגּוֹנִים לְאַחִיךָ, וּבְנֹדָאֵי הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתִזְכְּרִי לְשִׁמְעַת קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה, קוֹל שֶׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִחָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תרלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִיַּמֵּי הַנְּחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גִּירוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמָאֵד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מִכֹּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלַיךָ, אֲשֶׁר זֶהוּ הַעֲקָר

בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁצַרִּיכִים לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵלָיֶה בְּזֶה הָעוֹלָם הֵנָּה — לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתִבְרַךְ מִקְטָנוּתוֹ וּבְאֲמֻצָּע יָמָיו וּבְסוּפוֹ, שֶׁזֶּה שְׁלֵמוֹת הָאָמֶת, שֶׁהוּא סוּף תוֹךְ רֹאשׁ, הֵינּוּ שְׂיִהְיֶה מִקְשֶׁר הָרֹאשׁ אֶל הַסּוּף וְהַסּוּף אֶל הָרֹאשׁ, שְׂיִהְיֶה יָמֵי זְקֻנָּתוֹ כִּימֵי קְטָנוּתוֹ וְיָמֵי קְטָנוּתוֹ כִּימֵי זְקֻנָּתוֹ, שֶׁלֹּא יִתְבַּיֵּשׁ עִם יָמָיו כְּלָל. וְזֶה עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הָאָמֶת. אִךְ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹכֵד אֶת הָאָדָם בְּמִצְוֹתָיו, וּמְשַׁתְּדֵל לְהִסְתִּירוֹ וּלְכַסּוֹתוֹ וּלְבַטְלוֹ, בְּאִפְסָן שֶׁלֹּא יִזְכֶּה לְהַשִּׁיג אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרַךְ, וְלֹא יִרְגִישׁ אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרַךְ. וְעַל-כֵּן מִרְמֵז שְׁמוֹ בְּפִסְוִק (תְּהִלִּים לב): א'תָּה ס'תָּר ל'י מ'צֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ריג), שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִסְתִּיר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, שֶׁלֹּא יִשָּׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרַךְ. וּבְאֲמִתּוֹ בְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה יְכוּלִים לְמַצֵּא שֶׁם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן סִתְּר רֹאשֵׁי תַבּוֹת: ס'וֹף ת'וֹךְ ר'אשׁ, הֵינּוּ כִּי בְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה יְכוּלִים לְקַשֵּׁר אֶת הַסּוּף אֶל הָרֹאשׁ, וְלְמַצֵּא אוֹתוֹ יְתִבְרַךְ בְּכָל עֲנִינָיו.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כְּלָל בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵינּוּ אֲפֹלוּ שֶׁכָּבֵר עָבֵר עָלָיו בְּחַיָּיו מָה שְׁעָבֵר אִינוֹ נִשְׁבֵּר, רַק מִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְחוֹזֵר בְּתוֹשֻׁבָּה, וּמִקְשֶׁר אֶת הַסּוּף לְרֹאשׁ.

אֲשֶׁרֵינוּ מָה טוֹב חֶלְקֵנוּ, שְׂאֵנוּ זוֹכִים לִידַע מִרְבֵּי אֲמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אֲדֵר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גְּרוֹ יָאִיר.

אֲשֶׁר ח' תרלט בְּנַחַל רלוז

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ, בֶּן
יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּבַשְׂרֵנִי תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

עָלֶיךָ לְחֻזַּק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹן אַחֵר וּמְשַׁבְּרִים אוֹתוֹ, כְּדֵי שְׂיֻכַּל
לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק קָדֵם
שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר. אִךְ כִּפִּי הַנִּרְאָה דָּבָר זֶה מְאֹד קָשָׁה, כִּי
כְּשֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם טוֹב, קָשָׁה עָלָיו לְקַבֵּל אֶת עַל מְלֻכוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
מֵה שְׂאִין בֶּן כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה מְשַׁבֵּר, אֲזִי הוּא מְקַבֵּל אֶת אוֹר
הַצַּדִּיק, אִם זוּכָה וְגַם אֲזִי יֵשׁ הַמוֹן נְסִיוֹנוֹת, כִּי יֵשׁ הִרְבֵּה שְׁעוֹבֵר
עָלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֵינָם מִתְקַרְבִּים אֶל הַצַּדִּיק.
עַל-כֵּן-פָּנִים מֵאַחֵר שְׁזוּכִיתָ אֶתָּה לְהִתְנַדֵּעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל בְּאִפְּן כְּזֶה,
רָאה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ וּלְהַחְזִיק מִעַמְד, וְשׁוּם דָּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יִשְׁבֵּר
אוֹתְךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּתַפְלָה יְכוּלִים לְהַפְּךָ אֶת גִּזְרֵי הַדִּין הַכִּי קָשָׁה
שְׁבַעוּלָם, הָעֵקֶר לֹא לִפְלֵ בְּשׁוּם יְאוּשׁ, וְאִף שְׁמֵר לָכֶם מְאֹד מְאֹד
מִרְבוּי הַצְּרוּת וְהַהִרְפָּתָקָאוֹת שְׁעוֹבֵרוֹת עָלֵיכֶם, עִם כָּל זֹאת סוּף כָּל
סוּף אַחֵר הִרְעָ יְבוֹא הַטּוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, וְיִתְפַּתְּחוּ חוּשֵׁי
וְשִׁכְלוֹ וְדַעַתוֹ.

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּהוֹלָדָה בְּנִקְלָה, וְתִזְכָּה לְעֵבֵר עַל
הַכֹּל בְּשָׁלוֹם.

אֶת הַמְּאֵתִים דּוֹלָר לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי בְּשִׁבִיל הַדְּפָסָה, וְתִשׁוּאוֹת חֵן
לְךָ בְּעֵבֹר זֶה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר עַל שְׁמִתְעַכְבֶּת לְךָ מְצִיאַת זְוִיגָךְ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זְוִיגָךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטוֹב.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵינן לְךָ צַעַר כְּצַעְרוֹ שֶׁל בְּחֹור, וּמִי מִבֵּין כָּל-כֶּף בְּחֹור כְּמוֹ רַבְּנוֹ ז"ל?! עַל-כֵּן רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ אֶצְלָךְ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת כְּרָגַע, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְזֶה עָקֵר גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׂיִכּוֹל לְהַפְּךָ אֶת הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת.

נָא וְנָא רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי הַשְׂמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם, וּבְשִׂמְחָה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְכֹל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמִחָתִי לְרֵאוֹת וְלִשְׁמֵעַ אִיךָ שְׁנַר חֲדָשׁ רוֹצֶה לְהַדְלִיק אֶת עֲצָמוֹ מֵאוֹר הָאוֹרוֹת שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשְׁךָ, כִּי הַחַיּוֹת וְהַמְּשִׁיבַת גַּפְשׁ שְׁזוּכִים בְּלִמּוּד סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְאַחַר, כִּי אִם מִי שְׁלוּמֵד בְּזֶה.

אָשֶׁר ח' תרמב בַּנְחָל רלט

אָשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאָז טוֹב לוֹ
תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ — מֵאַיִן הַמְּקוֹר לֹאמֵר בְּכָל יוֹם הַעֲשֵׂרָה מְזֻמְרֵי
תְּהִלִּים שְׁגָלָה רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְאָדָם עַל חֲטָאֵיו? הֲנֵה
דְּבַר זֶה הוּא רַק מְנַהֵג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁנוֹהֲגִים לֹאמֵר בְּכָל
יוֹם הַעֲשֵׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים. וְאִם כִּי לֹא בְּפִרוּשׁ אֲתָמֵר מְכַלְלָא
אֲתָמֵר, מֵאַחַר שֶׁרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט), שֶׁהוּא
תְּקוּן הַכְּלָלִי, עַל-כֵּן מִי יֹאמֵר: "זְכִיתִי לְבִי טַהֲרָתִי מִחֲטָאֵי"?!
לְזֹאת מִי שִׁירָאת הַשֵּׁם בְּלִבּוֹ, יִשְׁתַּדֵּל לֹאמֵר בְּכָל יוֹם עֲשֵׂרָה מְזֻמְרֵי
תְּהִלִּים. וְהַעֲקֹר לֹא לְהַפְסִיק בִּינֵיהֶם בְּדִבְרֵים בְּטִלִּים.

וְאוֹדוֹת הַפְּאוֹת, יְדוּעַ אֲצַלְנוּ, שֶׁרַבְּנוּ ו"ל הִקְפִּיד מְאֹד שְׁנֹלְךָ עִם
פְּאוֹת אֲרָכִים, וְלֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ עַמְּהֶם, וְגַם הוּא בְּעֶצְמוֹ הֵלֵךְ עִם פְּאוֹת
אֲרָכִים, וּכְשֶׁבָּא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לֹא הִנִּיחוּ אוֹתוֹ לְנִסְעַ לִירוּשָׁלַיִם, כִּי
חֲשְׂדוּהוּ לְמַרְגָּל וְכוּ'. וְהַדְּבַר פְּלֵא — מִדּוּעַ כָּל-כֶּף פִּתְחוּ לְהִנִּיחוּ
לְנִסְעַ לִירוּשָׁלַיִם בְּעִבּוֹר פְּאוֹתָיו?! וַיֵּשׁ בְּזֶה סוּד גְּדוֹל, וַיּוֹכֵן קִצְת
עַל-פִּי (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יז), שֶׁכָּתַב שֵׁם: "וַיֵּשׁ לְפַעַמִּים
שְׂאִיזָה פְּחוֹת שְׁבִי-יִשְׂרָאֵל עוֹשָׂה נְעֻנּוּעַ עִם הַפְּאוֹת שְׁלוֹ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
יֵשׁ לוֹ הַתְּפָאֵרוֹת גְּדוֹלָה מְזֹה", וְדו"ק.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ בְּעֵינֵי הַתְּבוּדוֹת, הַדְּבַר הוּא בְּפִשְׁיטוֹת,
כְּשֶׁהָאָדָם מְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי מְדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ; כִּי בְּאֲמַת אֵין בְּלַעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ

כָּלֵל, וּמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד אֶת דְּבוּרֵי פִּי, לֹא לְפִטְפֹּט כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, אֲלֵא יְדַבֵּר אוֹ דְבָרֵי אֲמוּנָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, אוֹ דְבָרֵי תוֹרָה, אוֹ דְבָרֵי תְּפִלָּה, אוֹ יְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ.

וַיִּתֵּר בְּאוֹר רָחֵב עַל עֲנִיַן הַתְּבוּדוֹת תְּמַצָּא בְּסֵפֶר "הַשְּׁתַּפְּכוֹת הַנְּפֹשׁ", שֶׁהוּא לְקוּט מְכַל סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל — קַחֵם מִשָּׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדַרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגַּע, כִּי זֶה עֵקֶר גְּדִלוֹת הָאָדָם, שֶׁיִּכּוֹל לְהַחְזִיק מִמֶּמֶד מְכַל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו. וְעַל קֵטֵב זֶה סוֹכֵב וְהוֹלֵךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל — לְהֵאִיר עֵינֵי הָאָדָם, אֵיךְ שֶׁיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת וְלַחְזוֹת בְּנַעַם הַנְּוִיָּה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ כְּלוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד.

זְכוֹר תִּזְכֹּר אֶת מָה שֶׁשָּׁכַר עִבֵּר עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ, וְעַם כָּל זֹאת עֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזָכִיתָ לְהַפְּךָ אֶת כָּל הָרַע לְטוֹב, וּבּוֹדָאֵי גַם עֲכָשׁוּ לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּתְּהַפֵּךְ לָךְ כָּל הָרַע לְטוֹב, עַד שֶׁתִּשְׁרֵי וְתִרְגַּן (יִשְׁעִיָּה יב, א): "אוֹדֶךָ הַנְּוִיָּה כִּי אֲנַפְתָּ בִּי, יֵשֵׁב אַפְּךָ וְתִנְחַ'מ'נִי'".

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאֵז תִּרְאֶה הַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אשר ח' תרמד בנחל רמא

ח' תרמד.

בעזרת השם ותפריך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש חדש אדר-א' התשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי קדם שנסעתי לארץ ישראל, ועל כן לא הנה הפנאי להשיבך תכף ומיד, ועכשו כשחזרתי אמרתי לרוץ בשורותים אלו לפניך.

אודות שאלתך בענין התעניות, ידוע אצלנו, שרבנו ו"ל הקפיד מאד לא להתענות כלל, רק התעניות המוכאות בשלחן ערוך, והן הד' תעניות. ואמר בדרך צחות: מי שידע ממני, כבר אינו צריך להתענות, ומי שאינו יודע ממני, לא יועילו לו התעניות, ודברי פי חכם חזן.

ולקהין דבריו הקדושים הוא, כי כל למוד של רבנו ו"ל, הוא התגלות אמתת מציאותו ותפריך בתכלית הגלוי, עד שכשהאדם זוכה להתקרב אל רבנו ו"ל באמת לאמתה, בלי שום טעות כלל, אז מרגיש את אמתת מציאותו ותפריך על פניו בגלוי נפלא, ומתחיל לדבר עמו ותפריך בתמימות ובפשיטות גמורה, ולספר לפניו ותפריך את כל מה שעובר עליו, ומתודה לפניו ותפריך כל מה שעשה, אשר לפי דעת הרמב"ם בהלכות תשובה, היסוד והעקר בדרך התשובה הוא הודוי, וכל זמן שהאדם אינו מתודה, אפלו שיעשה כל מיני תשובה שבעולם, הרי הוא כטובל ושרץ בידו. ועל-כן הזוכה להתקרב אל רבנו ו"ל, זוכה שיפתח פיו לדבר אליו ותפריך, וכפי שמתמיד בזה, כן מאיר על עצמו אורו ותפריך, עד שזוכה שנמחלים עוונותיו.

כי באמת כל מה שהאדם סובל ברוחניות ובגשמיות, הוא רק מצד עוונותיו המרבים, שעל-ידי רבוי עוונותיו, נסתרת ממנו אמתת מציאותו ותפריך, ושורה בתוך חשך גדול, ומסבב עם קליפות של מחשבות זרות ועננים שחורים, מה שאין כן כשהאדם זוכה להתקרב אל הצדיק האמת, וזוכה לקבל את פניו, ולהאיר עליו מזיו

רמב אֲשֶׁר ח' תרמד בְּנַחֵל

אורו, עד שזוֹכָה לְהַרְגִישׁ אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזַי פּוֹתַח פִּיּוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמִתְנַדֵּה תְּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְזוֹכָה לְתִשׁוּבָה אַמְתִּית.

מה שָׁאִין בֶּן מִי שָׁאִינוֹ מְקַרֵב אֶל הַצַּדִּיק, אֲפֵלוּ כְּשִׁמְתַעֲנָה, הוּא סֵתֵם מְסַגֵּף אֶת גּוֹפּוֹ, וְנִשְׁאָר עִם כָּל הַתְּאַוּת שְׁלוֹ, כִּי אֲפֵלוּ אַחֲרֵי כָּל הַתְּעַנּוּיֹת וְהַסְּגוּפִים, הוּא נִשְׁאָר כְּמוֹ שֶׁק מְלֵא חוֹרִים, עֵינַי דְּבָר זֶה בְּאַרְיכוֹת (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י'). וְתִבִּין וְתִשְׁפִּיל אֶת דְּבָרֵינוּ.

אודות שְׁהֶאֱבַרְךָ וְכוּ' חוֹלֵק עַל הָאִישׁ הָאֱלֹקִים הַבְּעַל הַתְּנִיא, אִינִי יוֹדֵעַ אִיךָ מַעַז לְהַכְנִיס אֶת רֵאשׁוֹ בְּדְבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר פָּסַק וְאָמַר בְּאַגְרַת הַתְּשׁוּבָה, שְׁאֵם מִתְּעַנָּה שְׁלֵשׁ פְּעָמִים מְסַפֵּר הַצּוּמוֹת יֵצֵא, וְהַהֲלָכָה כְּמוֹתוֹ, וְכֵן הִסְפִּימוּ בְּשָׂמִים, וְעַל-כֵּן פָּלֵא בְּעֵינַי אִיךָ אֲבָרְךָ צָעִיר יִכְנִיס אֶת רֵאשׁוֹ בֵּין הָרִים גְּבוּהִים, וַיֹּאמֶר אֶת חַוֹת דַּעְתּוֹ.

עַל-כֵּן-פְּנִים בְּעֵינַי הַתְּעַנּוּיֹת טוֹב לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְלְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וּבִפְרָטִיּוֹת לְשִׁמְעַ אֶת בְּזִיוְנוֹ וְלֵדַם וְלִשְׁתַּק, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנוֹ, שְׁמַחֲרָפִים וּמְגַדְּפִים אוֹתוֹ וְהוּא שׁוֹתֵק, זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּשׁוּבָה (עֵינַי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר').

וְתִאֲמִין לִי, יְדִידֵי הַיְקָר! שְׂיֹתֵר נִקְל לְהַתְּעַנּוֹת אֶלֶף תְּעַנּוּיֹת מִלְּסָבֵל בְּזִיוְנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמַיִם בְּרַבִּים, עַד שְׂיִהְיֶה שִׂיחָה בְּפִי כָּל הַבְּרִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף כְּמָה קוֹנְטְרָסִים שְׂאֵךְ יֵצֵאוּ לְאוֹר.

ח' תרמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְךָ
וּלְנַחֲמְךָ יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת, כִּי אֵין אָדָם נָקִי, שְׁלֵא יַעֲבְרוּ צְרוֹת
וְיִסּוּרִים וּבְלִבּוּלִים, קִטְנוֹת וְעֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת בְּכָל יוֹם, וְכָל אֶחָד חוֹשֵׁב
שְׂאֲצֵל חֲבָרוֹ יוֹתֵר טוֹב.

וּמָה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שְׁלִי יֵשׁ עַל-כָּל-פָּנִים הַיֵּכֵן לְהַפְּנֵס, לְדַעֲתִי,
אֵתָה טוֹעָה, לֹא פַעַם אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם אוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, שְׁלֵא הָיָה לִי
הַיֵּכֵן לְהַפְּנֵס, לוֹלִי חֲמַלֵת ה' עָלַי עַל-יְדֵי רַב בְּטַחוּנִי בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְדָבָר
זֶה שׁוֹם בְּרִיָּה אֵינָה יוֹדַעַת עִם כָּל הַפְּרָסוּמוֹת וְהַפְּרָסוּם שְׁיֵשׁ לִי.

עַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְאֵל תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַצַּעַר, חֲסִדִּי
הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַגַּעַת לְמִסְקָנָה כְּזוֹ, שְׂאֵתָה רוֹאָה שְׂאֵין לָךְ מִי שְׂיַעֲזֹר
לָךְ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְעַל-כֵּן מָה לָךְ לְדָאָג, וּמָה לָךְ
לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַצַּעַר?! רְאֵה לְשִׁכַח אֶת הָעֶבֶר שְׁלָךְ, וְאֵל
תְּדַאָג דְּאֵגַת מְחָר, רַק תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְחִיוֹת עִם הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִהְיֶה
שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב עִם כָּל הַנְּקֻדוֹת הַטּוֹבוֹת שְׂיֵשׁ בָּךְ, וְתִתְחִיל לְחַפֵּשׂ
אֶת הַנְּקֻדוֹת טּוֹבוֹת שְׂיֵשׁ בָּךְ, וְאֵיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵר עֲזוֹר לָךְ
הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּחַיֶּיךָ, וְאֵף שְׂמֵרֵב שְׂבָרוֹן לְבָבְךָ אֵתָה מְרַגֵּשׁ כְּאֵלוֹ
אֲבָד מְנוּס מִמֶּךָ, וְאֶפְסָה תִקְוָה, כָּל זֶה בָּא מְרַב יְאוּשׁ שְׂנַפְּלֹת בּוֹ.

עַל-כֵּן רְאֵה לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְהָאֲנַחָה לְשִׂמְחָה, וְתַחֲיָה אֶת
עֲצָמְךָ עִם כָּל מָה שְׂתוּכֵל, וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׂיִכּוֹל לְהַפְּךָ אֶת
הַמְּרִירוֹת לְמִתִּיקוֹת וְאֶת הַחֲשָׁף לְאוֹר גְּדוּלָּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִתְהַפֵּךְ מִזְּלָךְ לְטוֹב, וְיִתְחִיל
לְהֵאִיר לָךְ תְּמִיד, וְתִזְכֶּה לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבַּל כַּמָּה סְפָרִים מְסַפְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּתְעִין בָּהֶם, וְשֵׁם
תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשָׁךְ.

ח' תרמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה מַחֲיָה אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵתָה זוֹכָה לְלַמֵּד
עַל־פִּי סֹדֵר־דָּרָךְ־הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

אוֹדוֹת חֲצוֹת — אֵין לְמַעֲלָה מְזָה, מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת עַר בְּנִקְדַּת
חֲצוֹת, וְלוֹמֵר הַמְזֻמּוֹרִים, זֶהוּ תִקּוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׂיִהְיָה
חֲזַק בְּזָה בְּכֹל יוֹם, וְאָז טוֹב לוֹ בְּזָה וּבְכָּא לְנַצַּח.

חֲצוֹת רְאֵשֵׁי תְבוֹת: ת'אֵמֵר ח'חֲצוֹת וְיִתְבַּטְּלֶנָּה צ'רוֹתֶיךָ.
חֲצוֹת רְאֵשֵׁי תְבוֹת: ת'אֵמֵר ח'חֲצוֹת וְיִתְגַּלֶּה צ'דִּיק. כִּי עַל־יְדֵי
אֲמִירַת חֲצוֹת, זוֹכָה שְׁנִתְבַּטְּלוֹת כָּל הַצְּרוֹת מִמֶּנּוּ, וְשֵׂיִתְגַּלֶּה אֵלָיו
הַצְּדִיק.

הַעֲקָר אֵל תִּפְּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, רַק רְאֵה לוֹמֵר הַמְזֻמּוֹרִים שֶׁל
חֲצוֹת אֲפֵלוּ בְּמִטְתָּךְ, וְכֵן עַקֵּר מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת הוּא
בְּנִקְדַּת חֲצוֹת, כְּמוֹכָא (לְקוּשֵׁי־מוֹתֵרִין, חֵלֵק א', סִימָן נד) עֵינֵי שָׁם; רַק חֲזַק
וְאֵמֵן לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְהַשְׂמַחָה מְרַחֶבֶת דַּעְתּוֹ שֶׁל אָדָם,
וּמְכַנְסֵת בּוֹ תִקְוָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

אָשׁר ח' תרמז — ח' תרמח בנחל רמה

ח' תרמז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש חדש אדר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוּ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

אודות שאלתך מהי דרכו של רבנו ז"ל, הייתי ממליץ לך, שתתמיד בספרי רבנו ז"ל, ושם תמצא מרגוע לנפשך.

רבנו ז"ל אמר, שלקח את הטוב מהחסידים ואת הטוב מהמתנגדים; אצל החסידים העקר הוא תפלה, ואצל המתנגדים העקר הוא תורה, ואצלו היסוד והעקר שניהם — תורה ותפלה.

על-כן ראה לחזק את עצמך ללמד בסדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, ותטיל בכל חלקי התורה הקדושה, וכן תרגיל את עצמך להתפלל התפלות הקבועות: שחרית, מנחה, מעריב, ברכת-המזון, וקריאת שמע שעל המטה מתוך הסדור דיקא, בכונה ובפרוש המלות, ואז טוב לו לנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרמח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, ב' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, פי השמחה מרחבת לאדם את דעתו, וממשכת לו רפואה ברוחניות ובגשמיות.

הִזָּה מְאֹד רְצוּי, שְׂאֲשֶׁתָּךְ תִּדְלִיק ב' גֵּרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּב' גֵּרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת לְכַבֹּד שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְשִׁתְּפִלֵּל אֶז הַרְבֵּה עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְתַפְּלֶלֶת אַחַר הַדְּלָקַת גֵּרוֹת, מְאֹד רְצוּיָה וּמְקַבֵּלַת בְּשָׁמַיִם, וּבִפְרָט עַל בָּנִים.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְדַקְדֵּק לְהִתְפַּלֵּל עָרֵב וּבֹקֵר בְּמַגֵּן דִּיקָא, וְכָל אֲמֵן שֶׁבְּבִרְכוֹת וּבִקְדִישִׁים יִהְיֶה אֲצִלוּ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רֵב, וְאִם יִהְיֶה נִזְהָר בְּזוֹה, יַעֲזֹר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַפְקֵד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרמט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל מְשֻׁפָּחַת ... שְׂיִחְיוּ.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחֵיבְכֶם, וְשֵׁלֵא יִשְׁלַט בְּכֶם שׁוֹם עֵין הַרְעָה וְשׁוֹם קִנְיָה וְשׁוֹנְאָה וּמַחְלָקַת, וְשִׁתְּהִיו תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים בְּבִרְיָאוֹת הַשְּׁלֵמָה.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד שְׂמֵחִים, שֶׁזְּכִיתֶם שֶׁנִּתֵּן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּנָה כְּזוֹ — שְׁלֵשָׁה יְלָדִים, כִּי אֵין לָךְ עוֹד מִתְּנָה גְּדוּלָה מְזוֹ לְאָדָם כְּמוֹ יְלָדִים.

רְאוּ לְהַדְּלִיק חֲמִשָּׁה גֵּרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנַיִ גֵּרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת לְכַבֹּד שְׁבֵת-קֹדֶשׁ. וּבְעֵצַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת תִּתְפַּלְּלוּ כָּל מָה שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁמְתַפְּלָלִים אֶז מְאֹד רְצוּיָה.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם אֵינֶן פְּסוּלוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי רַב הַצָּרוֹת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל בְּבֵיתוֹ, זֶה מִפְּנֵי מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת.

אֲשֶׁר ח' תרנ – ח' תרנא בַּנְחַל רמז

גם ראו לשמר מאד על כְּשֵׁרוֹת הַמְּאָכְלִים מה שְׁאַתֶּם אוֹכְלִים, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ אֶת הַשִּׁבְת־קֹדֶשׁ, וְאִז הַשִּׁבְת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

הַמְּאָחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְעֲצָבִים, וְכָל מִי שֶׁשִּׂמַּח בְּיוֹתֵר – מַצְלִיחַ יוֹתֵר בְּחַיָּו. וְאִם הָיָה בְּנִי־אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַשִּׂמְחָה, הָיָה תָּמִיד שׂוֹמְחִים וְעֹלִיזִים. וְעַקֵּר הַגְּלוּת הִיא הַעֲצָבוּת וְהַמְרִירוּת. וְעַל־כֵּן לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ אֶל שִׂמְחָה, זֶה עֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְהוּא עוֹבֵד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה, וְהוּא מְשַׂמַּח גַּם אֲחֵרִים.

הַמְּאָחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תרנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד אֲנִי שׂוֹמֵחַ לְשִׂמְעַ בְּשׁוֹרָה מְשֻׂמַּחַת, שְׂוִכִית לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. מִי יִתֵּן, שִׁיעֹזֵר לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁתְּחַזִּיר גַּם אֶת אֲחֵרִים בְּתִשׁוּבָה, כִּי זֶה עַקֵּר הַתִּשׁוּבָה – כְּשׁוֹזְכִים לְהַחֲזִיר גַּם אֶת אֲחֵרִים בְּתִשׁוּבָה; כִּי כִּנְגֵד שֶׁהָאָדָם חָטָא וְקִלְקַל עַד עֲכָשׁוּ, וְרוּצָה לְתַקֵּן, עַקֵּר הַתְּקוּן – שִׁתְּחַזִּיר אֲחֵרִים לְצוּר מִתְּצַבְתֶּם.

רמח אָשֶׁר ח' תרנב בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְבְרִיאוֹת אֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ וְכָל הַיְלָדִים, וְיִהְיֶה לְךָ תָּמִיד רַק טוֹב.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרָגַע, כִּי הָעֲצָבוֹת הוֹרְסוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. וְלִהְיוֹךְ — הַשְׂמָחָה הִיא הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

רְאֵה שְׂאֵשְׁתָּךְ תִּדְלִיק שְׁבַעָה גֵרוֹת שֶׁל חֶלֶב לְכָבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְשִׁתְּבַקֵּשׁ אֲזוֹ כֹּל מֵה שֶׁהִיא צְרִיכָה — בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת וּבֵין בְּגַשְׁמִיּוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאֵשָׁה מַתְּפַלְלֶת בְּעַת הַדְּלָקָת הַגֵּרוֹת — מְאֹד מְקַבֵּלָת. וְהַעֲקֹר לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָרָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּמְלֵא אֶת מִשְׁאָלוֹת לְבָם לְטוֹבָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל רַבְּנוּ ז"ל, וְתַקְיְמוּ אֶת דְּבָרָיו בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה כְּכֹל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא שְׁלֵמוֹת הַהִתְקַרְבוֹת — כְּשׂוֹזָכִים לְסֵלֶק אֶת הַשֶּׁכֶל לְגַמְרֵי, וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרָיו בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת עֲצָמִיּוֹת כָּלֵל (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כַּג).

וְהִנֵּה יָדוּעַ אֲצִלְכֶם אִיךָ שָׂרְבְּנוּ ז"ל הַזֵּהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְׂמָחָה. וּבְכַפְרוֹשׁ אָמַר לָנוּ, שְׂאֵם נִזְכָּה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי יִהְיֶה טוֹבָה לָנוּ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְתָמִיד הוֹכִיחַ אוֹתָנוּ לְמָה אֵין אָנוּ

אֲשֶׁר ח' תרנב בְּנַחֵל רמט

שְׂמֵחִים, וּכְשֶׁאַתֶּם תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה, תִּמְשִׁיכוּ חֲסֵדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַעֲנִין הוּא, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר מִבֵּית וּמִבְּחוּץ — צְרוֹת וַיְסוּרִים, בְּלִבּוֹלִים וְהִרְפַּתְקָאוֹת, עַד שְׂאִין מִי שֶׁיִּנְצֵל מִזֶּה, לוֹלִי מִי שֶׁזָּכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלוֹמַד אֶת לַמּוֹדוֹ הַטּוֹב, שֶׁהוּא לַמּוֹד הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְכַנֵּס אֶת עַצְמוֹ בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, שֶׁשֵּׁם מוֹצֵא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ.

וְעַל-כֵּן מִי שֶׁזָּכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְשׁוֹקֵד בְּסִפְרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, מֵאִיר בּוֹ אִירוֹ הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, יֵישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִשׁוּקָה וְהִתְעוֹרְרוֹת עֲצוּמָה אַחֲרָיו יִתְבַּרֵּךְ, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, וְאָמַר: מִי שֶׁיִּתְמַיֵּד בְּסִפְרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, יִזְכֶּה שֶׁתִּפְתַּח קִשְׁיוֹת לְבוֹ, וְיִהְיֶה נֹעֵשֶׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּדוֹל, וּבְעַל מַח וּבְעַל הַשְּׂגָה נִפְלֵא.

וְעַל-כֵּן מִי שֶׁכָּבַד לָמַד וְלוֹמַד וְשׁוֹקֵד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יֵישׁ לוֹ הִתְחַזְּקוֹת וְדַבּוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי מְדַבּוּרֵי הָעוֹלָם, וְיֵישׁ בְּכַחוֹ לְהַחֲיוֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי. כִּי כְּשֶׁזּוֹכִים לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלְהִתְמַיֵּד וְלְשַׁקֵּד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, אֲזִי יֵישׁ לוֹ כֹּבֵד דַּבּוּרִים לְדַבֵּר עִם כָּלֵם, וְיִכּוֹל לְשַׁמַּח אֶת כָּל הַנִּשְׁפָּרֵי לֵב, וְכָל הַרְחוּקִים יְכוֹל לְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ בְּהִתְקַרְבוֹת אֲמִתִּית.

וְעַל-כֵּן אַחֲנֵנוּ הַיְקָרִים, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַחֲקוּקִים בְּלַבְּנוּ, מֵאַחַר שֶׁזָּכִיתֶם לְהִתְוַדַּע מִרַבֵּי אֲמֵת כְּזֶה, עָלֵיכֶם לְשַׁמַּח בְּעֲצָמְכֶם, אֲשֶׁר בְּנַחֵל שֵׁם חֲלֻקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, וְכֵן רְאוּי לְכֶם לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרֵים, וּלְדַבֵּר עַל לְבָב, לְחַזְּקֵם וּלְאַמְּצֵם וּלְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב וְעַל שׁוּם לִץ, רַק תִּקְיֵמוּ זֹאת בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת — לְדַבֵּר עִם אַחֲרֵים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר זֶהוּ רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל — לְגַלוֹת לַמּוֹדוֹ הַטּוֹב לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם חֲבֵרָיו וּשְׂכָנָיו וְקַרְוֵבָיו דַּבּוּרֵי אֲמוּנָה, וּלְגַלוֹת לָהֶם אֶת עֲצוּמֵי הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ

ז"ל, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם אֵילוֹ קוֹנְטְרָסִים מִהֶקוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל וְתַלְמִידוֹ הַקְדוֹשׁ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח, כִּי זֶה עָקַר תְּקוּן הָאָדָם — כְּשִׁזּוּכָה לְקַרֵב אֶת אַחֵרִים.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעִי, אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! אַל תִּתְבַּלְבְּלוּ כָּלֵל מִכָּל הַבְּזִיווּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים שְׁעוֹבְרִים עָלַי עֲכָשׁוּ, כִּי הִכַּל לְטוֹבָה, וּבּוֹדָאֵי בְּזוּכוֹת כָּל אֵלּוֹ הַבְּזִיווּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים, גִּזְכָּה לְהִתְגַּדֵּל וְלְהִתְפָּרֵס יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהָאִיר אֶת אוֹר רַבְּנֵי ז"ל וְעֲצוּתוֹ הַקְדוֹשׁוֹת לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

רְאוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ, אֵיךְ שָׁבַן לִילָה לְיוֹם דִּיקָא עַל-יְדֵי כַּמָּה בְּנֵי בְּלִיעַל, שְׁמַסְרוּ אוֹתִי לְשִׁלְטוֹן, וּכְוַנְתָּם הִיָּתָה לְהַרְעָ לִי, דִּיקָא הַתְּהַפֵּךְ הָרַע עַל רֵאשִׁים, וְנִתְפָּרְסְמִתִּי יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמִזֶּה רוֹאִים גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֵיךְ שֶׁכְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב לְהַרְעָ לְחִבְרוֹ, יִתְהַפֵּךְ הָרַע עַל רֵאשׁוֹ, וְנִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ (תְּהִלִּים ז', טז): "בוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֶהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעַל, יֵשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וְעַל קַדְקָדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד". וְכֵן רוֹאִים גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֵיךְ שֶׁכְּשֶׁיִּגִיעַ הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה וְהַרְגַע שֶׁתְּצַרְךָ לְהִתְפָּרֵס דַּעַת רַבְּנֵי ז"ל בְּעוֹלָם, כְּכַר מְצֵאוֹ כָּל מִינֵי עֲצוֹת וְאִפְּנִים, שִׁיתְגַּלֶּה וְיִתְפָּרֵס שְׁמוֹ הַקְדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל בְּעוֹלָם, וְהִכַּל יִקְבְּלוּ אֶת לְמוֹדוֹ הַטוֹב, שֶׁהוּא לְמוֹד הָאֱמוּנָה הַקְדוֹשָׁה, שֶׁכָּל אֶחָד יִתְחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְיוֹ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו.

רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְאַל תִּנְיָחוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְפַל כָּלֵל, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֵא הַטוֹב, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹבֵנוּ וְלֹא יִטְשֵׁנוּ.

מָה טוֹב וּמָה גָּעִים לְהִיּוֹת חֲזָק וְאֲמִיץ לְהִתְמַיֵּד בְּלְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה כְּאֲשֶׁר הִזְהִירָנוּ רַבְּנֵי ז"ל עַל דְּבָר זֶה בְּיוֹתֵר, לְקַבֵּעַ לְעֲצַמְנוּ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וְלְהִיּוֹת וּלְטַיֵּל בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הִלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, בְּרִיתוֹת וְחוֹסְפּוֹתוֹת, אֲשֶׁרִי מִי

אֲשֶׁר ח' תרנג בְּנַחֵל רנא

שְׂאִינוּ מְטֵעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל. וּכְכֹר הָאֲרֻכָּתִי בְּאֲרֵיכוֹת גְּדוּלָּה בְּקִנְטָרִים "סֵדֶר דְּרַף הַלְמוּד", אִיף שְׁעַל-יְדֵי הַדְּרַף וְהַעֲצָה הֵזוּ יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְכֶם בּוֹ יְתַבְרַף, לִידַע שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיו יְתַבְרַף כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יְתַבְרַף מְצַמֵּם אֶת עֲצָמוֹ מֵאִין סוּף עַד אִין תְּכֵלִית, וּמַגְלָה רְמִזִּים לְאָדָם, אִיף שְׂיִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתַבְרַף. אֲשֶׁרִי מִי שְׁשָׂם בְּטַחֲוֹנוֹ בּוֹ יְתַבְרַף, וְשָׂם לְבוֹ הֵיטֵב לְרְמִזִּים שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמֵּז לוֹ בְּכֹל יוֹם אִיף לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתַבְרַף. אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּלְמוּדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַפְרָסֵם אֶת לְמוּדוֹ לְכֹל אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְפִרְטֵיּוֹת בְּיָמֵינוּ אֵלּוּ, אֲשֶׁר טְמָאת הַמְּסִינִין גּוֹבְרֵת מְאֹד מְאֹד, וּבְכֹל יוֹם וְיוֹם לוֹכְדִים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁתָּם, עַל-כֵּן עָלִינוּ לְלַחֵם נִגְדָם בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרנג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַף, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדַר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיף שְׂאֵתָה זוּכָה לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל רִגַע מִמֶּשׁ. אֲשֶׁרִיךָ מַה טּוֹב חֲלָקְךָ וּמַה נָּעִים גּוֹרְלְךָ, שְׂזוּכִית לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אִין לְמַעְלָה מִזֶּה כִּי אִין לָךְ עוֹד דְּבַר גְּדוּל מְלֵהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד! עֲכָשׁוּ יֵשׁ לִי הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה, וְאֵנִי יוֹדַע שְׂמַעְשֵׁי רְצוּיִים בְּשָׁמַיִם, מֵאַחַר שְׁכַל-כֶּף חֲרָפוֹ וּבְזוּ אוֹתִי, זֶה סִימָן שְׂמַעְשֵׁי רְצוּיִים.

רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם כַּמָּה קוּנְטֵרְסִים, וְזֶה
 יָבִיא לָךְ גַּם פְּרִנְסָה בְּשֹׁפֶע, כִּי עֲכָשׁוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוּדָה זֹאת אֲצִלְנוּ
 קִדְשׁ קִדְשִׁים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרנד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתְבָרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדֶרֶא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, נָר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נָרוּ
 יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
 אִיךָ שִׂאֲתָה מְחֻזָּק אֵת עֲצָמְךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת שִׂאֲתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֵת
 הַרְבִּים בְּהַפְצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וּבִפְרָט
 בְּעֵתִים הַלְלוּ, אֲשֶׁר הַמַּסִּיּוֹן עוֹבֵד כָּל־כָּף, וְאֵין לָךְ יוֹם שֶׁקִּלְקַלְתוּ
 מְרַבָּה מִחֲבָרוֹ, עַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַפִּיץ אֵת סִפְרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל בְּכָל יוֹם. וּבִפְרָטִיּוֹת הַקּוּנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית
 הַ"לְקוּטִי־הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר בָּהֶם מְבֹאֵר הַרוּחַ־הַקִּדְשׁ שֶׁל
 רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא רוּחַ נְבוֹאָה, כַּמּוּבָא (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח',
 עִין שֵׁם).

רָאָה לְחֻזָּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּפְלַח בְּדַעְתָּךְ
 כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲתָה רוֹאָה אֵת הַנְּסִים וְאֵת
 הַחֲסִדִים וְאֵת הַרְחָמִים הַרְבִּים שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּכָל
 יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל יַעַת מְמַשׁ, שְׁזֹכִיתָ לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל
 לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֹכִיתָ לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וַיֵּשׁ לָךְ אִשָּׁה
 כְּשֵׁנָה, וְגַם בְּפְרִנְסָה עוֹזֵר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַם כָּל זֹאת עָלֶיךָ
 לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, וְהַשָּׁם יְתְבָרֵךְ בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אֲשֶׁר ח' תרנה — ח' תרנו בנחל רנג
רָאָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ אֶפְלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים, אֲשֶׁר זֶה
עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ בְּעֵנִין הַלְמוּד עִם יְלָדִים, מַה טוֹב וּמַה נְעִים
שֶׁבַעֲלֶיךָ יִהְיֶה אִזּוֹ בְּבֵית, שְׂאֵז לֹא שִׁיךְ עֵנִין יְחוּד.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלִימָה, וְתִזְכּוּ לְגִדּוֹל
אֶת הַיְלָדִים, וְיִהְיוּ תַלְמִידֵי חֻכְמִים יְרֵאִים וְשְׁלֵמִים, שְׂמוּרִים מִן
הַחֻטָּא.

רְאֵי לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ עַל הַצְּלָחַת בְּעֲלֶיךָ וְעַל
הַצְּלָחַת הַיְלָדִים וּבְרִיאוֹתָם, וְשִׂתְהִיָּה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְשִׂתְזַכּוּ
לְהַגְדִּיל אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תרנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי בְּצִרוּף הַמָּאָה דוֹלָר לְהַדְפָּסָה,
וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לרוות רב נחת מבניך ומבנותיך, ושאתה תעבר בנגל את ההריון ותלד בנגל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מה שעובר עליך. ועקר החזק הוא על-ידי שמחה, שתשתדל לשמח עם הנקדות טובות שיש בך, אשר זה עקר ויסוד גדול בדרכי רבנו ז"ל, שצריכים לבקש ולחפש בעצמו את הנקדות הטובות, ולדון את עצמו לכף זכות, כמובא באריכות (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רכב; ובלקוטי-הלכות, השפמת הבקר, הלכה א'), ומבאר שם, שעקר הגאולה על-ידי משיח צדקנו תהיה רק שילך ויתנהג באפן הזה, שמשיח צדקנו יטה כלפי חסד, וידון את כלם לכף זכות, ובאפן הזה יקרב את כל העולם כלו אליו יתברך, ויגלה את אמתת מציאותו יתברך.

על-כן עלינו להתחיל מעצמנו לראות לדון את עצמנו לכף זכות, ולהשתדל תמיד לשמח את עצמנו ואת בני ביתנו ואת ילדינו, וכן לשמח את אחרים, כי השמחה — בה תלויה כל הגאולה ברוחניות ובגשמיות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרנז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, ב' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאוד, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בכל מה שעובר עליך. והעקר — שאתה זוכה לחזק את עצמך ללכת בדרכי רבנו ז"ל, לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, אשר אין למעלה מזה, ואשרי מי שמתמיד בזה בכל יום, ואז טוב לו לנצח נצחים.

ראה להיות חזק מאד לדבר בכל יום עם אחד מאנשי שלומנו, כי כן היה דרך מוהרנ"ת ז"ל, כי בכל יום היו נכנסים אצלו בני הנעורים, ודבר עמם מעצות רבנו ז"ל, וכשהיה יום שלא נכנסו אצלו, היה יוצא לחוץ, וחפש אחר איזה מאנשי שלומנו לדבר עמו בדרכי עצותיו של רבנו ז"ל, כי זה מאד מאד נחוץ. ובפרטיות בימינו אלו, אשר השקר והדמיונות מתפשטים כל-כף, עד שנכנס גם בינינו, שיכול לקום איזה זקן בעל דמיון, ויתפאר שקבל פתקה מהשמים מרבנו ז"ל, וכאלו רבנו ז"ל אמר לו, שצריכים לומר: נ' נח' נחמ' נחמן מאומן, ובזה תהיה לו ישועה... אשר מלבד שכל הדבר הזה הוא שטות והבל רוח, פידוע לנו אשר רבנו ז"ל אמר בפרוש, בשעה שנכנס לגור בעיר ברסלב, שהיום קבענו שאנשי שלומנו יהיו נקראים 'ברסלבר' על שם העיר ברסלב (עין חיי-מוהר"ן, סימן קטו), ואף פעם לא נקראו אנשי שלומנו על שם אומן, רק המתנגדים בעיר פולין קראו את אנשי שלומנו בלשון ליצנות: "אומנער חסידים", ומזה בעצמו רואים את השקר שבפכתב הזה. ומלבד זאת מי שיש לו רק קצת שכל ודעת, יבין וישכיל שהכל הוא רק דמיון גדול. והפלא הכי גדול, שאין בכל אנשי שלומנו מי שיצא לחלק עליו ולהתלוצץ ממנו, כמו שחולקים ומתלוצצים ממני, והבן למעשה.

על-כל-פנים איך שהוא צריכים לחזק את עצמו מאד מאד בעתים הללו, לגלות את הנקדה האמתית של רבנו ז"ל, והיא הלמוד איך שמוהרנ"ת ז"ל מלמד אותנו דרך ה"לקוטי-הלכות" הקדושים, כי הוא הבין את דעתו של רבנו ז"ל יותר מכלם. ועל-כן מי שאינו לומד "לקוטי-הלכות", אין לו שום תפיסה ברבנו ז"ל כלל.

בימינו אלו זכינו להוציא לאור את הקונטרסים החדשים, שהם קצור ותמצית ה"לקוטי-הלכות" הקדושים, ועל-כן מצוה רבה להדפיסם ולהפיצם בכל תפוצות ישראל, ולא להתפעל משום ברחה שבעולם.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

רנו אֲשֶׁר ח' תרנח — ח' תרנט בַּנְחַל

ח' תרנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָרָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הֶרֶב ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ, עַל אֵף שְׁעוֹבָרִים עָלֵינוּ בְּלְבוּלִים בְּעִנְיָן
הַיָּשׁוּב לְהַתְּיָשֵׁב בְּעִירָה יְבֻנְאֵל.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֲצִלִּי נִסְכָּם לְהַשָּׂאֵר רַק בְּעִירָה
יְבֻנְאֵל, מֵאַחַר שְׂאֵנִי רוּאָה שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם כָּל-כֶּף חֻזָּק, וְרוּצָה לְתַת
לִי הַכֹּל, רַק לֹא אֶת יְבֻנְאֵל, עַל-כֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַשָּׂאֵר רַק
שָׁם.

וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּרְאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
שְׁעֵלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׂאֵתָה בְּעֲצָמְךָ תִּשָּׂאֵר שָׁם, וְגַם תִּשְׁתַּדֵּל לְהַבִּיא
אוֹתִי לְשָׁם.

גַּם נִסְכָּם אֲצִלִּי בְּהַסְכָּמָה מִחֻלָּטָה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּשִׁיגִיעַ הַיּוֹם
שְׂאֲצַטְרֵךְ לְהַפְּשִׁיט אֶת גּוּפִי וְכוּ' וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה וְכוּ', אֲטַמִּין אֶת
גּוּפִי בְּעִיר יְבֻנְאֵל. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְרִיךְ יָמֵי וּשְׁנוֹתֵי בְּאִפְּן
שְׂאוּכָל לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּלְקַרֵּב אֶת אַחֵינוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, לְהָאִיר לָהֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישֵׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ד' אֲדָרָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הֶרֶב, רוּדְף צְדָקָה וְחֶסֶד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מוֹסֵר כְּתָב זֶה הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, הוּא תְּלָמִיד יְשִׁיבְתָנוּ, וְהוּא

אָשֶׁר ח' תרס בַּנְחַל רנז

נֶצְרָךְ לְמַלְבוּשׁ בַּחַל וּלְשֵׁבֶת-קִדְשׁ, וְאַבְיוֹ הוּא עָנִי וְאַבְיוֹן, שְׁאִינוּ
יְכוּל לְסַפֵּק לוֹ. עַל-כֵּן עָלִי לְהַמְלִיץ בְּעֵבוּר הַבְּחֹר הַזֶּה, וְנָא לְעֹזֵר
לוֹ בְּקִנְיַת מַלְבוּשִׁים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּזְכֶּה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת, וּבְפָרֵט
בְּעֵתִים הַלְלוּ, שֶׁהִנְאוּךָ פְּתוּחַ כָּל-כָּף כְּמוֹ בְּדוֹר הַמַּבּוּל וְיוֹתֵר מִזֶּה,
וְכֵן הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת מִתְגַּבְּרִים בְּעוֹלָם כְּמוֹ בְּדוֹר הַהַפְּלָגָה
וְיוֹתֵר מִזֶּה, וְעַלֵּינוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֵנוּ עֲכָשׁוּ עַל-פִּי דְרָכֵי עֲצוּתָיו
הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָּה. וְלֹא רַק לְחִזּוֹק
אֶת עֲצָמֵנוּ אֲנוּ צְרִיכִים, אֲלֵא גַם לְחִזּוֹק אֶת אַחֲרֵים, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוּכָה
לְעֶסֶק בְּזֶה בְּעֵתִים הַלְלוּ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אִף שְׁכָבָר נִפְלֵת בְּבִין מְלַכְלָךְ
וּמְגַשֵּׁם פְּזָה, וְנִכְשַׁלְתָּ בְּמָה שְׁנִכְשַׁלְתָּ וְכוּ' וְכוּ', וְעַדִּין אַתָּה נִכְשַׁל
בְּמָה שְׁאַתָּה נִכְשַׁל, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְלֹא לִפְלֵ
בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, רַק מִתְקַן הַזְּהֵמָה וּמִתְקַן הַחֲשֵׁךְ שֶׁלְךָ, רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ
אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַחֲקֵק בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
וְאִין בַּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאַפְלוּ בְּמַקוֹמוֹת הַמְטַנְּפִים יְכוּלִים לְמַצֵּא
אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן יב).

רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמְךָ מְחֹבֵבוֹת, וְכֵן אֵל תִּבְזְבוּ אֶת כִּסְפֵי
הַהֲדַפְסָה וְהַהֲפָצָה לְהֵבֵל וְלָרִיק, כִּי כִסְפֵי הַהֲדַפְסָה הֵם קִדְשׁ קִדְשִׁים.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וּכְדֹאֵי
לָךְ לְנִסְעַ אֶפְלוּ לְאִיזָה מוֹשָׁב, הָעֵקֶר לְמִלֵּא אֶת הַמְּקוֹם עִם
הַקּוֹנְטְרָסִים, וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר
רַק זֶה יְבִיא אֶת הַגְּאֻלָּה. וּבִשְׁבִיל זֶה עוֹבֵד עָלֵינוּ הַבַּעַל-דְּבָר כָּל-כָּף,
אֲבָל כָּבֵד לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אֲדָרָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ
שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים — אִינן לְשַׁעַר
וְאִינן לְתֵאָר כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אָנוּ חַיִּים עִכְשָׁו בְּזְמַן כְּזֶה, שֶׁחַשְׁפוּ
כַּפּוּל וּמְכַפֵּל מִסְתִּיר אֶת הָעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי שְׂזַכֵּינוּ
לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, אָנוּ כָּבֵד רוֹאִים אֶת הָאוֹר הַמְּאִיר בַּמְּזֻרָח,
וּמִתְחִיל לְצֵאת וּלְהֵאִיר בְּעוֹלָם.

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְוַדַּע מִרַבִּי
אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבִּי הַמְּבִין אוֹתָנוּ, רַבִּי הַמְּכַנִּים בָּנוּ אֶת
אֲמֵתֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֲלָקְנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם
גּוֹרְלָנוּ.

וּבַכְּרִטִּיּוֹת עָלֵינוּ לְשִׂמְחָה, שְׂאָנוּ זוֹכִים וּמְזוּכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵשִׁים
אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת לְמוֹדוֹ גַּם לְאַחֲרִים, וְשׁוֹבְזוֹת

זֶה גַם אֲנַחְנוּ נֹזֶכֶה לְהָאִיר בְּנוֹ אֶת עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, אֲשֶׁר יְסוֹד הַעֲצָה שְׁלוֹ הִיא אֲמוּנָה פְּשוּטָה, לְהֶאֱמִין בּוֹ יְתַבְּרֶךָ, אֲשֶׁר הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מְמַלֵּא כָּל עַלְמִין וְסוֹבֵב כָּל עַלְמִין, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יְתַבְּרֶךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְעַל־כֵּן אֵין לָנוּ שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם שְׂיִכּוּלָה לַעֲזוֹר לָנוּ, אוֹ לַצַּעַר אוֹתָנוּ, אָנוּ רַק בְּיָדוֹ יְתַבְּרֶךָ פְּחֻמֵּר בְּיַד הַיּוֹצֵר, וְעַל־יָנוּ רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יְתַבְּרֶךָ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּדַבְּרֶךָ זֶה מְאֹד, לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ תָּמִיד, שְׂאָנוּ זְכִינוּ לְהִיּוֹת יְהוּדִים, וְאָנוּ מְאֲמִינִים בּוֹ יְתַבְּרֶךָ, וּמְשַׁתְּדָלִים לְקַיֵּם אֶת מְצוּוֹתָיו בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ תִּסְפֹּר רַק לוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא לְגַצַּח נְצַחִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הַתְּבוֹנְנוּ נָא בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ וּרְאוּ מַה מְבַקֵּשׁ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵעַם יִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת כה, ח): "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם", הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ רוֹצֵה שְׂנוּבְנָה לוֹ בֵּית-מִקְדָּשׁ וְיִשְׁכֵּן שָׁם. אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵין אֱלֹשִׁיף הַקְּדוֹשׁ שָׁם): בְּתוֹכוֹ לֹא נֶאֱמַר אֶלָּא בְּתוֹכָם, מַהִי הַלְשׁוֹן בְּתוֹכָם? אֶלָּא בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שְׂאֲנַחְנוּ נִהְיֶה הַמִּקְדָּשׁ, שְׂאָנוּ נִקְדָּשׁ אֶת עַצְמָנוּ, כְּדֵי שֶׁהוּא יִשְׂרָה בִּינֵינוּ. כְּמוֹ-כֵן עָלֵינוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד, שְׂבִיתָנוּ יִהְיֶה מְשָׁפָן, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוּכַל לְשָׁפָן אֶצְלָנוּ.

מִלֶּךָ לֹא יִכְנַס לְמָקוֹם מְלֻכָּה, לְמָקוֹם שֵׁשׁ שָׁם רֵיחַ רַע, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִלְּכוּתוֹ שֶׁל עוֹלָם, יִכְנַס לְמָקוֹם שֶׁל עֲנִיִּים, אֲבָל הָעֵקֶר שֶׁיְהִי נָקִי, אֲפֹלוּ יְהִי הַמָּקוֹם שֶׁל הָעֲנִי וְהָאֲבִיּוֹן הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, הָעֵקֶר שֶׁיְהִי נָקִי וְרְאוּי. וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוּת, שְׁגַם אָנוּ בְּעֲצֻמָּנוּ, אִם אָנוּ רוֹצִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִכְנַס אֵלֵינוּ וְיִשְׁרֶה בְּתוֹכֵנוּ וּבְבֵיתֵנוּ, עָלֵינוּ לְהִיּוֹת נְקִיִּים.

וְכָךְ כְּתִיב: "וְהִיִּיתֶם נְקִיִּים מֵה' וּמִיִּשְׂרָאֵל", אָדָם צָרִיךְ לְרְאוּת, שֶׁהוּא בְּעֲצֻמוֹ יְהִי נָקִי, לֹא דַי שֶׁרַק יִשְׂרָאֵל יִדְעוּ שֶׁהוּא נָקִי, אֲלָא גַם הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ יַעֲדֵד עָלָיו כֵּן. וְכֵן גַּם לְהַפְּךָ — לֹא רַק שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵד עָלָיו, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ לִבְבּוֹ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֲלָא צְרִיכִים לְהִיּוֹת נְקִיִּים גַּם מִיִּשְׂרָאֵל. אִף שֶׁבְּאֻמַּת אֵי אֶפְשָׁר לְצֵאת יְדֵי חוֹבַת בְּנֵי-אָדָם, כִּי זֶה בְּלִתי אֶפְשָׁרִי שֶׁבְּנֵי-אָדָם יִסְכִּימוּ אִתְּךָ בְּכָל דְּבָר.

וּבְיַבֻּדְאֵי אֵין מְדַבֵּר מְכַפֵּיָה, לְכַפּוֹת עַל הַזּוּלַת דְּעוֹתָיו, כְּדֵי שֶׁיִּסְכְּמוּ עִמּוֹ, כִּי כָּל כְּפֵיָה לְבִסוּף מִתְפַּוֶּגֶגֶת, הַקּוּמוֹנִיסְטִים, יִמַּח שְׁמֵם, חָשְׁבוּ שֶׁיִּוְכְּלוּ לְכַפּוֹת עַל מְלִיוֹנֵי אֲנָשִׁים בְּשִׁיטָתָם הַקּוּמוֹנִיסְטִית, אֲבָל זֶה הַחֲזִיק לְמִשְׁךְ שְׁבָעִים שָׁנָה בְּלִבָּד וְלֹא יוֹתֵר, וְאֲפֹלוּ בְּזִמְנֵים שֶׁחָשְׁבוּ שֵׁשׁ לָהֶם כְּבָר תַּחַת שְׁלֹטוֹנֵם מְלִיוֹנֵי אֲנָשִׁים, זֹו הִיָּתֵה טְעוֹת בְּעֵלְמָא, בְּלִבָּם לֹא הִחֲזִיקוּ עִמָּם, כִּי אִף אֶחָד אֵינוּ אוֹהֵב כְּפֵיָה, אֵין מִשְׁגַּ כְּזֶה].

וְכֵן לְעֵתִים בְּנֵי-אָדָם מְסַכְּיִמִים עִם מִיִּשְׁהוּ, וּמְעִידִים עָלָיו שֶׁהוּא מְקַבֵּל וְעוֹבֵד וְכוּ', בְּשַׁעָה שֶׁהוּא סֵתֵם צְבוּעַ וְשֶׁקֶר, וְלִכֵּן צָרִיךְ שֶׁאֵלוּ הַמְּעִידִים בּוֹ כְּנָקִי, יְהִיוּ אֲנָשִׁי מַעֲלָה, יִרְאוּ שָׁמַיִם וְעוֹבְדֵי ה' אֱמֵתִיִּים. וְאִם-כֵּן זֶהוּ שְׁכֵתוֹב: "וְהִיִּיתֶם נְקִיִּים מִהַנְּיָה" — מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, "וּמִיִּשְׂרָאֵל" — גַּם עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לִידַע שֶׁהוּא נָקִי.

הַרְמַב"ם אוֹמֵר מֵה זֹו תְּשׁוּבָה? מִי יְכוֹל לְהַעֲדֵד עָלֶיךָ שֶׁשָּׁבַת בְּתְשׁוּבָה? רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִם אַתָּה חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה עִם אֱמֵת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוֹל לְהַעֲדֵד עָלֶיךָ שֶׁחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, אֲזוֹ אַתָּה נִקְרָא חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, אֲבָל אִם בְּנֵי-אָדָם אוֹמְרִים שֶׁחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה,

אין זו ראייה כלל. אחד שהיה בדיוטה התחתונה, הלך עם שערות ארפות וכו' וכו', והנה החליט לחזור בתשובה, והלך לקנות לו מלבוש וכובע רבני, גזז את שערותיו, והשאיר שתי פאות ארפים, גדל זקן ארוך וכו', שלשום הוא עבר, רחמנא לצלן, עברות הכי חמורות, אכל טרפות ונבלות, בשר שפנים וסרטנים וכו', חלל שבת, טמא עצמו וכו', אתמול שב בתשובה, והיום הוא כבר בעל רוח-הקדש, ונותן תקונים, היתכן? ! ומדוע? כי עוד עשרה או מאה אנשים כמהו רצים אחריו ואומרים לו 'קדוש'...

ולכן הרמב"ם אומר: חוזר בתשובה זהו רק כשה'יודע תעלומות' מעיד עליו, אחרת הוא סתם עובד על בני-אדם. אבל יהודי שנולד אצל אבא ואמא השומרים טהרת המשפחה, הנשמה שלו היא נשמה קדושה וטהורה, יכול להיות שיכשל, יכול להיות שיפל, יכול להיות שיעשה טעויות, סוף כל סוף פלנו בני-אדם, אשר מצוי בהם טעויות, כל אחד עלול לעשות טעות. רבנו ז"ל אמר: אני אומר ההפך מכל העולם, העולם אומרים שגדול בישראל אינו יכול לטעות, ואם שגה — איננו גדול בישראל ואיננו צדיק. ואני אומר שאפלו גדול וצדיק יכול לעשות טעות, ואם שגה עדין נשאר צדיק וגדול בישראל. ואם-כן אנו עלולים לשגות, ופה מדבר על אנשים שנולדו בקדושה ובטהרה, ההורים הקפידו על טהרת המשפחה, על קלה כבחמורה, ובבית אף פעם לא נכנסו טרפות ונבלות, חס ושלום, ובודאי שלא עשו מעשים מגנים וכו' וכו', עם כל זאת יכולים לעשות טעות וחוזרים בתשובה. אבל אדם שעשה מה שעשה וחי כבהמה, כפי שהזכרנו לעיל, והנה זכה ושב בתשובה, הוא צריך להפיר את מקומו, ולישב בין תנור לכירים, לזכור את עברו ולשתק, ולקיים: "וחטאתי נגדי תמיד", כדי שלא תפנס בו איזו מחשבה של התנשאות על הזולת, זו נקראת תשובה שלמה. וזה מה שהקדוש-ברוך-הוא צריך להעיד, שאדם זה חזר בתשובה. ואם הקדוש-ברוך-הוא אינו מעיד, אומר הרמב"ם — סימן שלא חזר בתשובה. זה לגבי הבורא יתברך שמו — והייתם נקיים מה, צריכים להיות נקיים לגמרי, עד שהקדוש-ברוך-הוא יעיד

שְׁאֵדָם זֶה נְקִי, אֲבָל לֹא דִי בְּזָה, אֲלֵא צְרִיכִים גַּם לְהִיּוֹת נְקִיִּים מִיִּשְׂרָאֵל, הֵינּוּ שְׂיֵהוּדִים יִסְפִּימוּ עִמּוֹ, אֶף שֶׁהִמְצִיאוֹת מְעִידָה, שְׁלֹפְנֵי בְּנֵי־אָדָם אֵי אֶפְשָׁר לְצִאת יְדֵי חוֹבֶת כָּלָם.

בְּנֵי־אָדָם אִם אֵינָם מְזַכְכִּים מְדוּתֵיהֶם, הֵם גְּרוּעִים מִחַיּוֹת, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי־מִהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'), שְׁאֵדָם שְׂאִינוּ מִפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אָדָם שְׂאִינוּ מְכַנִּיס בְּרֵאשׁוֹ וּבִמְחַשְׁבֹתוֹ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִינוּ חֵי עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא יְכוּל לְהִיּוֹת גְּרוּעַ יוֹתֵר מִחַיָּה. כִּי חַיָּה לֹא תִטְרַף אֲלֵא אִם הִיא רַעֲבָה, אֲבָל בְּנֵי־אָדָם הֵם הַרְבֵּה הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּרוּעִים. וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת־הַר"ן, סִימָן פ', פ"א) שְׁפִנֵּי־אָדָם יוֹתֵר גְּרוּעִים מִהֵצֵר הָרַע, הֵיִצֵּר הָרַע נוֹתֵנִים לְאָדָם רַק כְּפִי כַחוֹתָיו, אֲבָל אָדָם עֲלוּל לְהֵרֵס אֶת הַזּוּלָת לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְלִכֵּן לְהִיּוֹת נְקִי אֲצֵל בְּנֵי־אָדָם, זֶה הַדְּבָר הַקָּשָׁה בְּיוֹתֵר, כִּי צְרִיכִים לְשַׁכְנַע אוֹתָם. וּבְזָה יֵשׁ שְׁנֵי דְבָרִים: מַעֲלָה וַחֲסָרוֹן, אֶפְשָׁרִי וּבִלְתִּי אֶפְשָׁרִי. הַמַּעֲלָה — אִם אָדָם מִפִּיר בְּאַמֶּת, הוּא נִמְשָׁךְ אַחֵר זֶה, וְהַחֲסָרוֹן — בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁהֶאֱמַת מְדַבְּרֵת, גַּם הַשֶּׁקֶר מְדַבֵּר, כִּי הַשֶּׁקֶר נִדְמָה בְּדִיּוּק כְּמוֹ הֶאֱמַת, וְנִרְאִים אוֹתוֹ דְבָר, אֲזִי לֹא יְכוּלִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הֶאֱמַת, כִּי זֶה לְעַמֵּת זֶה עוֹמֵד הַשֶּׁקֶר בְּלִי בּוֹשָׁה, וְאוֹמֵר גַּם־כֵּן אוֹתָם הַדְּבָרִים. יְכוּל לְהִיּוֹת אָדָם, שְׂאֵף פֵּעַם לֹא מַעֲנִין אוֹתוֹ כֶּסֶף, וְאֵף פֵּעַם אֵינוּ יוֹדַע מַה זֶה כֶּסֶף, וְהוּא יְדַבֵּר וַיְדַבֵּר, וְהַדְּבָרִים שֶׁלּוֹ אֵינָם נִקְלָטִים. וְלִהְפֹךְ — אֶחָד שֶׁהוּא גּוֹנֵב וְגוֹזֵל, וְכָלָם יוֹדְעִים מַעֲשָׂיו, וְאֵף־עַל־פִּי־כֵן הַדְּבָרִים שֶׁלּוֹ נִשְׁמָעִים. זֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה. וְלִכֵּן לֹא שִׁיף לְבוֹא בְּטַעֲנוֹת לְבְנֵי־אָדָם — לְמָה?! לְמָה אֵינָךְ מַחְזִיק כְּמוֹנִי, לְמָה אַתָּה אוֹחֵז מִהֵהוּא וְכו'?! לֹא שִׁיף לְשֶׂאל שְׂאֵלוֹת כְּאֵלוֹ, זֶה בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי, וְזֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה.

וְלִכֵּן רַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ דֶּרֶךְ קִלְיָה וְנִכּוֹנָה מְאֹד, שְׁכָל אֶחָד יְכוּל לִילֹךְ בָּהּ, אִם רַק יִרְצָה; פֶּה יֵשׁ לְכָלָם, יְכוּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּפֶה — אוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂאֵתָה נִמְצָא פֶה עִמִּי, אֵתִי וְאֶצְלִי, דֶּרְכָךְ אֲנִי מִסְתַּכֵּל, דֶּרְכָךְ אֲנִי שׁוֹמֵעַ, דֶּרְכָךְ אֲנִי שֹׁם אֲוִיר, דֶּרְכָךְ אֲנִי מְדַבֵּר

וְאֵנִי הוֹלֵךְ, אֲנִי פֶתַח לִי הַשֶּׁכֶל וְהַמַּחַ, שְׁאֲזַכֶּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ". אָבֵל, חַס וְשְׁלוֹם, עִם הַפֶּה יְכוּלִים לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצָנוֹת. שְׂאֵלוֹ הֵם הַדְּבָרִים הַמְּגִנִים בְּיוֹתֵר. כְּשֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עַל הַזִּילֹת לְשׁוֹן הָרַע, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שְׁזֵה כָּל-כֶּף חֲמוֹר יוֹתֵר מֵעֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיֹת דָּמִים. עֲבוּדָה זָרָה — הַגּוֹי נוֹטֵל אֶלְיָי, פֶּסֶל, וּמִשְׁתַּחֲוֶה אֵלָיו, הוּא טָפֵשׁ, הֲלֹא זֶה סֵתֵם חֲתִיכַת עֵץ, אָבֵן וְכוּ', אָבֵל אֵי אֶפְשָׁר לְלַמֵּד עִם גּוֹי מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרַשׁ וְהִלְכָה, וּמִמִּילָא לֹא יִקְבַּל אֶת זֹאת, הוּא רוֹאֵה פֶּסֶל וּמִשְׁתַּחֲוֶה אֵלָיו, לֹא שִׁיף לְשִׁכְנֵעַ אוֹתוֹ אַחֲרֵת, כִּי כֶּף הוּא חֲנָף, הוּא חֲנָף לְהַרְגַּי יְהוּדִי, לְשִׁנְאָ בַר יִשְׂרָאֵל, מִדּוּעַ? כֶּף חֲנָכוֹ אוֹתוֹ, שְׁהִיְהוּדִי תֵּלֵה אֶת הָאֵלִיל שְׁלוֹ. וּבִשְׁבִיל זֶה הָרְגוּ וְרָצְחוּ, שִׁחְטוּ וְשָׂרְפוּ מְלִיוֹנִים מֵאַחֲרֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאִין אֵף אֶחָד שִׁיפְקַח לָהֶם אֶת הָעֵינַיִם — רַגַע, אֵינְכֶם רוֹאִים שְׁזֵה סֵתֵם אֶלְיָי, חֲתִיכַת עֵץ וְכוּ'. לְזֹאת הוּא נִקְרָא גּוֹי, חֲסֵר דַּעַת וְשֶׁכֶל, הוּא יוֹדֵעַ שְׁצָרִיף לְהַרְגַּי יְהוּדִים וּלְשִׁנְאָם, מִי אָמַר לָךְ שְׁהִיְהוּדִים הָרְגוּ אֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ וְכוּ'?! אָבֵל זֶה נִכְנָס בְּדַם שְׁלָהֶם. זֹו עֲבוּדָה זָרָה, שְׁזֵה הַכִּי גְרוּעַ וְאֹיְלִי בְּיוֹתֵר. גְּלוּי עֲרִיּוֹת — זֶהוּ עוֹן חֲמוֹר בְּיוֹתֵר, בְּרַגַע שְׂאֲשֵׁה אֵינָה שׁוֹמְרַת טְהוּרַת הַמִּשְׁפָּחָה, הִיא עוֹבְרַת עַל כֶּרֶת עִם בַּעֲלָהּ, וּמִכָּל שְׂכָן שְׁעוֹבְרִים עֲבֵרוֹת אַחֲרוֹת וְכוּ', זֶה בְּשִׂרְפָה. וְזֶהוּ הַדְּבָר הַמְּאִוֵּס בְּיוֹתֵר לְחִיּוֹת חַיֵּי הַפְּקָרוֹת. שִׁפְיֹת דָּמִים — לְהַרְגַּי אָדָם, לְהִיּוֹת רוֹצֵחַ, זֶהוּ הַדְּבָר הָאֲכֻזִּי בְּיוֹתֵר. אֵיךְ יְכוּלִים לִגַּע בְּאָדָם וּלְהַרְגוֹ?! אֵלוֹ שְׁלֵשׁ הַעֲבֵרוֹת הַחֲמוּרוֹת בְּיוֹתֵר, וְהֵנָּה לְשׁוֹן-הָרַע גְרוּעַ יוֹתֵר מֵעֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיֹת דָּמִים. מִלְּשׁוֹן-הָרַע אֵף בְּרָיָה אֵינָה נִקְיָה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שְׂאֲפֵלוֹ אִם תִּהְיֶה נְקִי מִלְּשׁוֹן הָרַע, אָבֵל בְּאֲבָק לְשׁוֹן-הָרַע נִתְפָּסוּ כָּלָם, וּבְשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן אֵינְנוּ נִקְיִים מִזֶּה. זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם עַד כְּדֵי כֶּף, שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ח.): שְׂאֵלוֹ אֶת הַנְּחָשׁ, שְׁהִיָּה הָרֵאשׁוֹן שְׁדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע עַל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, מַה הַנְּאָה יֵשׁ לָךְ שְׂאֵתָה מִפִּישׁ אָדָם? חִיָּה טוֹרְפַת — אָרִי, דָּב, זָאב, כְּשֶׁהֵם טוֹרְפִים, יְכוּלִים לְהַשִּׁיג זֹאת בְּשֶׁכֶל, כִּי הֵם רַעֲבִים, וְלָכֵן יִטְרְפוּ בְּנֵי-אָדָם לְהַשְׁבִּיעַ רַעֲבוֹנָם. אָבֵל מֵאַחַר שְׁשֻׁבְעוֹ לֹא יִגְעוּ בְּאִישׁ לְרַעָה. אָבֵל אֵתָה הַנְּחָשׁ אֵינְךָ אוֹכֵל, יֵשׁ לָךְ לְשׁוֹן

חֲדָה כְּמַחֵט, וְאַתָּה נוֹגַע בְּלִשְׁוֹנֶךָ בַּגּוֹף הַחַי, וּמְכַנִּים בּוֹ אָרֶס, הֲרַעַל מִתְפַּשֵּׁט וּמְמִיתוֹ. וּמָה הַנְּאָה יֵשׁ לָךְ בְּזֶה? וְעֵנָה: וְלִי אַתָּם שׂוֹאֵלִים?! שְׂאֵלוֹ לְבַעַל הַלְשׁוֹן מָה הַנְּאָה יֵשׁ לוֹ לְדַבֵּר לְשׁוֹן הֲרַעַ? ! אָדָם נִמְצָא פֹה וּמְדַבֵּר רַע עַל הַזִּוּלַת הַנִּמְצָא בְקִצָּה הָעוֹלָם, וְיִכּוֹל לְהַרְגוֹ בְּלִשְׁוֹנוֹ. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר עַל עֲצָמוֹ: עָלִי אִף אֶחָד אֵינוֹ חוֹלֵק, אֲלֹא צִירוֹ אָדָם שֶׁעָשָׂה כָּךְ וְכָךְ וְכָךְ, וְחוֹלְקִים עָלָיו. תִּאֲמִינוּ לִי, סֵיִם רַבְּנוּ ז"ל, שְׁגַם אָנִי חוֹלֵק עַל אָדָם זֶה, אֲבָל אָנִי אֵינִי אוֹתוֹ אָדָם שֶׁצִּירוֹ. זֶהוּ לְשׁוֹן הֲרַעַ! שֶׁמְצִיְרִים אֶת הָאָדָם בְּצוּרָה הַמְּגַנָּה בְּיוֹתֵר, וּלְבִסּוֹף זֶה לֹא אוֹתוֹ אָדָם. אֲבָל לְשׁוֹן-הֲרַעַ יֵשׁ לָהּ כַּח אֲדִיר, שֶׁכְּלָנוּ נִגּוּעִים בְּנִגְעַ הַזֶּה, וְאִישׁ אֵינוֹ נָקִי, וְעַל זֶה עָלִינוּ לְעַבֵּד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ שִׁבְעִים שָׁנָה, כְּדֵי לְעַקֵּר מֵאַתָּנוּ אֶת הַלְשׁוֹן הֲרַעַ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים עַל שְׂאוֹל הַמְּלֶךְ, שֶׁהִיָּה מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָה בְּלִי שׁוּם חֲטָא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוּאֵל-א' יג, א): "בֶּן שָׁנָה שְׂאוֹל בְּמַלְכוֹ" — בֶּן שָׁנָה בְּלֹא חֲטָא. וְאַף-עַל-פִּי-כֵן קִבַּל לְשׁוֹן-הֲרַעַ עַל דָּוִד הַמְּלֶךְ. וְכֵן אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ה', סִימָן ט'): דוֹרוֹ שֶׁל שְׂאוֹל הָיָה דִלְטוֹרִין — מְלֹאֵי לְשׁוֹן הֲרַעַ. וּמָה הָיָה סוּפוֹ שֶׁל שְׂאוֹל? שֶׁנִּהְרַג. נִמְצָא מְכַל זֶה גְּנוּת לְשׁוֹן-הֲרַעַ. נוֹב עִיר הַכְּהֻנִּים נִהְרַגוּ רַק עַל-יְדֵי לְשׁוֹן הֲרַעַ; בְּעַת שֶׁדָּוִד הַמְּלֶךְ בָּרַח מִשְׂאוֹל, וְהִגִּיעַ אֶל הַכְּהֻנִּים, וּבִקֵּשׁ מֵהֶם לָחֵם לֶאֱכֹל, וְנִתְּנוּ לוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן סִפְרוּ לְשׁוֹן הֲרַעַ לְשְׂאוֹל: הַיּוֹדֵעַ אַתָּה שֶׁדָּוִד הָיָה כְּאֵן, וְקִבַּל אֶכָּל לֶאֱכֹל אֲצֶל הַכְּהֻנִּים, הֲלֹךְ שְׂאוֹל וְהִרַג אֶת כָּל הַכְּהֻנִּים. נִמְצָא מִזֶּה גְּנוּת לְשׁוֹן הֲרַעַ, שֶׁמִּגִּיעַ עַד כְּדֵי רְצִיחָה. לְשׁוֹן הֲרַעַ מְבִיא אֶת הַדְּבָר הַגְּרוּעַ בְּיוֹתֵר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. לְשׁוֹן הֲרַעַ גּוֹרֵם אֲבָדוֹן, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, הוֹרֵס מִשְׁפָּחוֹת, הוֹרֵס בְּנֵי-אָדָם.

וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שְׂאֵמֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "וְעָשׂוֹ לִי מִקְּדָשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם" — הֵינּוּ בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד. אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה הַמְּקוֹם נָקִי — "וְהִיִּיתֶם נְקִיִּים מֵה' וּמִשְׂרָאֵל". לֹא דֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד: אָדָם זֶה שָׁב בְּתִשׁוּבָה, אֲלֹא גַם בְּנֵי-אָדָם יוֹכְלוּ לְהַעֲיֵד — הִנֵּה זֶה חֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. וְכִיצַד בְּאֲמַת יַדְעוּ, הֲלֹא בְּנֵי אָדָם טוֹעִים וּמְטָעִים? אֲלֹא יֵשׁ דְּרָךְ אַחַת שֶׁהִיא

פְּתוּחָה, וּבְדָבָר פְּתוּחַ יֵשׁ מַעֲלָה וְחִסְרוֹן, הַמַּעֲלָה — שְׂיָכוּל כָּל אֶחָד לְבוֹא וּלְרְאוֹת, לְהִתְרַשֵּׁם, לְהִנּוֹת מִן הַיּוֹ, לְהַאִיר עַל עֲצָמוֹ הָאוֹר יְקָרוֹת. וְהַחִסְרוֹן — כָּל הַמִּי וְמִי יְכוּלִים לְהַפְּנִס. מִי שָׁגַר סְגוּר, מֵרָאָה עַל נִקְדַּת חֻלְשָׁה, שֶׁהוּא מִפְּחַד שְׂיָבוֹאוּ אַחֲרָיִם וַיִּשְׁכַּנְעוּ אוֹתוֹ. מִשֶּׁה רַבְּנוֹ כָּשָׁשְׁלַח אֶת הַמְּרַגְלִים לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אַחַת מֵהַשְּׂאֵלוֹת שֶׁכָּוְנָם לְבַדֵּק: הֲאִם הֵם גְּרָיִם בְּמַחְנֵימִים אוֹ בְּמַכְצָרִים, הֲאִם עִירוֹתֵיהֶם פְּתוּחוֹת אוֹ סְגוּרוֹת. אִם הֵן פְּתוּחוֹת, סִימָן שֶׁהֵם גְּבוּרִים וְאִינָם מִפְּחַדִּים, אִם הֵם גְּרָיִם תַּחַת חוֹמוֹת בְּצוּרוֹת, סִימָן שֶׁהֵם חֻלְשִׁים (בַּמְּדָבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה טז, סִימָן יב). וּמַהִי הַמַּשְׁמָעוֹת בְּזֶה? אֵלָּא בְּלִתי אֲפַשְׂרֵי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לְכַפּוֹת, כִּי כְּפִיָּה מְבִיאָה אַחֲרֵי-כֵן הַתְּנַגְּדוֹת וְהַתְּגוּבוֹת שְׂלִילִיּוֹת, וְלֹא אוֹרֵךְ זְמַן רַב וּמַתְחִילִים לְהִתְפַּחַח וּמַתְמַרְדִּים. מַה בְּכָל זֹאת צָרִיךְ אָדָם לְרְאוֹת? לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ, לְהִתְבּוֹנֵן מַה יֵּשׁ לוֹ בַּיָּד, מַה הַרְוִיחַ מֵעַת שֶׁנִּכְנַס לְכָאן, מַה הֵן הַטּוֹבוֹת שֶׁקָּבַל, מַהֵן הַעֲלִיּוֹת וְהַמְּדַרְגּוֹת שֶׁזָּכָה אֲלֵיהֶן מֵאִז שֶׁנִּכְנַס. וְזֶה זֹכֵרִים עַל-יַדֵּי תַּפְלָה, כְּשֶׁאָדָם מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּפִיו לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מִמֶּךָ, תִּפְקַח לִי אֶת הָעֵינַיִם, תִּגְלֶה אֶת אֲזֵנַי, תִּפְתַּח לִי אֶת הַלֵּב שֶׁאֲזַכֶּה לְהִבִּין אוֹתְךָ, שֶׁאֲזַכֶּה לְהִבִּין אֶת עֲצָמִי", עַל-יַדֵּי הַרְבֵּה תַּפְלָה יִזְדַּכֵּךְ מַחוּ, וְתִכְרַף-וּמְדִד יִתְגַּלֶּה לוֹ: "רַגַע אֶחָד, הִיִּיתִי כֵּן וְכֵן, כְּזֹאת וְכְזֹאת עֲשִׂיתִי, וּלְפַתַע פְּתָאִם בָּא אֵיזָה צְדִיק, וְהוֹצִיאֲנִי מֵהַלְכָלוֹךְ וְהִבּוֹץ, חֲתַן אוֹתִי, חֲתַן אֶת יְלָדִי, עֲזַר לִי, מָסַר נַפְשׁוֹ בְּעַבּוּרִי" וְכוּ' וְכוּ', אָדָם צָרִיךְ לְקַחַת מֵרָאָה, וּלְהִתְבּוֹנֵן בְּהַיָּטִב, וּלְדַבֵּר אֶל עֲצָמוֹ: "נִכּוֹן שֶׁהִיָּה עִמִּי כֵּן וְכֵן וְכֵן?!" וְתִכְרַף-וּמְדִד יִצְטָרֵךְ לְהוֹדוֹת — "אֲכֵן הִיִּיתִי כֵּן וְכֵן, וּבָא הַצְּדִיק וְהוֹצִיאֲנִי מִשָּׁם, עֲזַרְנִי וְסִיעֵנִי, חֲתַן אוֹתִי, דָּאֵג בְּעַבּוּרִי, בְּעַבּוּר יְלָדִי" וְכוּ'. וּמִי מְדַבֵּר נֶגֶד הַצְּדִיק הַזֶּה? ! תִּתְבּוֹנֵן בְּתוֹךְ הָעֵינַיִם שֶׁלְּךָ, וּמַה תִּרְאֶה? אֶת עֲצָמְךָ. וְהִנֵּה יָבוֹא אֶחָד, שְׂיִתְכַן וְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ יֹאמְרוּ שֶׁהוּא מֵלֶאֱדָה, שָׂרָף וְכוּ', אוֹ יְהִיָּה מִי שָׂרָף יְהִיָּה, וְהוּא יִתְחִיל לְדַבֵּר עַל מִי שֶׁעֲזַר לְךָ, עַל מִי שֶׁעֲמַד לְךָ בְּמִצּוֹקְתְּךָ, עַל מִי שֶׁהִלֵּךְ עִמָּךְ לְכָל אֲרֶץ הַדְּרָף, עַל מִי שֶׁסָּבַל אֶת סִבְלְךָ, כָּאֵב אֶת כְּאֵבְךָ, וְרַק עֲזַר לְךָ, אַתָּה מְכַרַח לְהִיּוֹת אוֹ טַפֵּשׁ גְּדוֹל אוֹ רְחוּק מְאֹד, אִם תִּלָּךְ וְתִשְׁתַּכְנַע מֵאוֹתוֹ אֶחָד,

ותקבל את הלשון-הרע שלו על הצדיק, כי אינו אלא ממלא את ראשו בטנוף ובצוֹאָה, כי איך יתכן, שיכולים לעבד עליך, ולסלף את האמת לאמתה?! זו נקראת כפיה, שפופים עליך דעות הפך ההגיון הבריאי! אם אדם יכול להחליף פנה בחמור — זה טפש גדול ורשע גמור. פנה נותנת חלב, מהחלב עושים גבינה, מהגבינה עושים שמנת, וכן יכולים לשחטה ולאכל את הבשר שלה. ומה יש מחמור? מאוס, חמור נשאר חמור. לעתים אפלו לעבודה אינו שנה, ואם ימות לפתע, אין יודעים מה לעשות עם הנבלה. זה הדבר היחיד, שהבחירה בו כל-כף קשה ומסבכת ובלתי מובנת, איך יכול להיות דבר כזה, אדם שמסור נפשו וכל פלו בשביל הזולת, ויכולים לעבד על אלו שקבלו את הטובות, ולהסיתם נגד האדם הטוב הזה, היתכן?! לאלקים פתרונים.

ידוע, שהצדיקים ידעו תמיד, שאם רואים רע אצל הזולת, צריכים לידע שהרע הוא אצלם. וכך נהג הפעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, וכן הרבי רבי אלימלך זי"ע, כשראה יהודי מחלל שבת בכה: "מלך, מלך, איך תחלל שבת?! או יהודי אכל טרפות, בכה הצדיק: "מלך, מלך, איך תאכל טרף?! " והיה בוכה כל-כף בבכיות עצומות, עד שהאדם בעצמו התעורר בתשובה: "רבי, לא, לא, לא אתם אכלתם טרפות, לא אתם חללתם שבת אלא אני", והוא בשלו: "לא, מלך עשה את זאת, מלך הכי גרוע". כך צריכה להיות דרכו של יהודי — הפך הרע. והנה היום שמחים לאיר, שמחים לכשלוך החבר, היתכן?! אדם מסית ומדיח אנשים נגד הצדיק שעזר להם כל-כף, איך יכול להיות דבר כזה?!

אחי ורעי היקרים! אחת ממצוות התורה, שהגדירוה חכמינו הקדושים — תמורה שבחמורות, היא מצות כבוד אב ואם (דברים רבה, פרשה ב', סימן ו'), וחשובה היא יותר מכל, והקדוש-ברוך-הוא הקפיד עליה מאד. וכך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו, פרק כו): כל העולם פלו של הקדוש-ברוך-הוא, ואין הקדוש-ברוך-הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם. וכן אמרו (ילקוט שמות רצז): בזמן שמכבדים אב ואם, אמר הקדוש-ברוך-הוא, מעלה אני עליהם כאלו

דְּרַתִּי בִּינִיהֶם וְכַבְּדוּנִי. וְאִם, חֵס וְשְׁלוֹם, מְבִיזִים אָב וְאִם, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִפְהַ עֲשִׂיתִי שְׁלֹא דְרַתִּי בִּינִיהֶם; נִמְצָא, בְּמָקוֹם שְׁמֹזְלוֹלִים בַּהוֹרִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ נִמְצָא שָׁם. הִנֵּה אַתָּם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אָבֵל הוֹרִים נִשְׁאַרִים הוֹרִים, וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר. הֵאֵם אַתָּם מְצַלְצְלִים אֲלֵיהֶם פֶּעַם בַּיּוֹם לְשֹׁאֵל לְשֹׁלֹמִים?! הֵאֵם אַתָּם הוֹלְכִים לְבִקְרָם פֶּעַם בְּשִׁבּוּעַ, לְרֹאוֹת אִם זְקוּקִים הֵם לְאִיזָה עֶזֶר וְכְדוּמָה?! וְאוֹי לוֹ לְמִי שְׁמָלָא טְעֵנוֹת עַל הוֹרֵיו.

וְלָכֵן כְּשִׁחֻזְרִים בְּתִשׁוּבָה צְרִיכִים לְזָכֹר — חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה זֶה רַק אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא אֵל בְּשׂוֹר וְדָם, וְאַחַד מִהַעֲקָרִים שְׁמִבְקֵשׁ אוֹתָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, וְאַפְלוּ הָאָב וְהָאֵם מְחַלְלִים שְׁבֵת, בַּר מִיָּנֵן, אוֹכְלִים טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הֵם נִשְׁאַרִים אָבָא וְאִמָּא, וְאַסוּר לְהַעִיר לָהֶם. רַק כְּשִׁמְבִקְשִׁים מֵאַתְּכֶם לְעֵבֵר עַל צוּוֵי הַבּוֹרָא, צְרִיכִים לְהִשִּׁיב לָהֶם בְּנִחַת וּבְנֵעַם: "אָבָא וְאִמָּא, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָנָנוּ שְׁלֹא לְאַכֵּל מֵאֶכֶל זֶה, אוֹ לֹא לְנִסְעַ בְּשִׁבֵת, וְהִנֵּה אָנוּ אוֹהֲבִים אֶתְכֶם מְאֹד, אָבֵל אֵינָנוּ יְכוֹלִים לְעֵבֵר עַל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה". כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (יִוְרָה דְעָה, סִימָן רמ), מַה זֶה כְּבוֹד אָב וְאִם, וְכִי־צַד צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַהוֹרִים, כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה חֲמוּרָה שְׁבַחֲמוּרוֹת. עִם כָּל זֹאת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּבָא מְצִיעָא ל.ג.): אַבְדַת רַבּוֹ וְאַבְדַת אָבִיו — אַבְדַת רַבּוֹ קוֹדְמַת, אָבִיו הִבִּיאוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְרַבּוֹ הִבִּיאוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם הַבָּא. אָבָא אֵבֵד מִשְׁהוּ, וְהַרְבֵּי אֵבֵד מִשְׁהוּ, אִזִּי צְרִיךְ לְלַכֵּת וּלְחַפֵּשׁ תְּחִלָּה אֶת אַבְדַת הַרְבִּי, מִפְּנֵי שֶׁהָאָב הִבִּיאוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְהַרְבֵּי — לְעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם הַבָּא, הַרְבֵּי פֶתַח לוֹ אֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁיִּחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה, הַרְבֵּי פֶתַח לוֹ אֶת הַמַּחַ שֶׁיִּכְבֵּד אֶת הַהוֹרִים, שְׂיִקְיָם מְצוּוֹת הַבּוֹרָא וְכוּ' וְכוּ'.

לְמַדִּים מִכָּאֵן מַה נִּקְרָאת קְדֻשָּׁה וְטְהָרָה, מַה זֶה לְדַעַת מַה כֵּן וּמַה לֹא, וְלֹא כָּל מַה שְׂרִיק וּפּוֹחַז מְדַבֵּר צְרִיכִים לְקַבֵּל וְכוּ'. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (אָבוֹת ב, ה): לֹא עִם הָאָרֶץ חֲסִיד; צְדִיקִים מִסִּתְפָּלִים עַל הַזּוּלָת, וּמַה שְׂרוּאִים בְּזוּלָת תּוֹלִים אֶת זֹאת

בָּהֶם. לֹא־כֵן הִרְשָׁעִים תָּמִיד נְדָמִים בְּעֵינַי עֲצָמָם כְּצַדִּיקִים וּשְׁלָמִים,
שְׂאִינָם צְרִיכִים תְּקוּן.

הִלְכוּ פַּעַם שְׁנֵי אַנְשִׁים בְּבִיצָה, וּבְאִמְצָעִיתָהּ הָיָה בּוֹר עֲמַק
וְנָפְלוּ לְתוֹכוֹ, עֶבֶר אֶדָם מִרְחוֹק וְרָאָה אוֹתָם, רָץ מֵהָר וְהִבִּיא חֶבֶל,
תָּפְסוּ בְּחֶבֶל וְהוֹצִיָּאָם בְּגִבּוֹרָתוֹ. אֶחָד מֵהַנְּצוּלִים פָּנְיוֹ הָיוּ מְלֵאֵי טִיט
וְבוּץ, וְהַשְּׁנִי — פָּנְיוֹ הָיוּ נְקִיּוֹת. אוֹתוֹ אֶחָד שֶׁהֲצִילָם הַשְׁתּוּמָּם מְאֹד,
כִּי הֲלֹא שְׁנֵיהֶם נָפְלוּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם, וְכִיצַד יִתְכַּן שְׂאֶחָד נָקִי וְאֶחָד
לְאוֹ. וְאִם לֹא דִי בְּזָה, אוֹתוֹ אֶחָד שֶׁהָיָה נָקִי, נִגַּשׁ לְמִים וְרַחֵץ אֶת
פָּנָיו בָּהֶם, וְאֵלּוֹ הַשְּׁנִי שֶׁפָּנָיו מְלַכְלָכוֹת בְּבוּץ וְטִיט, לֹא הִלֵּךְ לְנִקּוּתָן
וְלִהְסִיר הַלְכָלוֹף מֵהֶן. אֲזַי נִגַּשׁ הַמְּצִיל לְאֶדָם שֶׁרַחֵץ אֶת פָּנָיו,
וּשְׂאֵלוֹ: מָה אִתָּךְ? מַדּוּעַ תִּשְׁטַף פָּנֶיךָ? וְעֵנָה: אֲנִי רוֹאָה אֶת פָּנֵי
חֲבֵרִי כַּמָּה מְלַכְלָכוֹת הֵן, אֲזַי אֲנִי מִבִּין, שְׁבוּדָאֵי גַם פָּנֵי מְלַכְלָכוֹת
וּמְזוּהָמוֹת, וְעַל־כֵּן אֲנִי שׁוֹטֵף. וְנִגַּשׁ לְזוּלְתוֹ וּשְׂאֵלוֹ: מַדּוּעַ אֵינֶךָ
שׁוֹטֵף אֶת פָּנֶיךָ? וְעֵנָה: וְלָמָּה אֲשֻׁטֵּפֶם?! הֲלֹא אֲנִי מְסַתְּפֵל עַל
חֲבֵרִי, הוּא נָפֵל עִמִּי לְאוֹתוֹ בּוֹר, וְאִם פָּנָיו נְקִיּוֹת, גַּם פָּנֵי בּוּדָאֵי
נְקִיּוֹת. זֶה מָה שֶׁקּוֹרָה הַיּוֹם עִם בְּנֵי־אֶדָם. אִישׁ הֶגּוֹן מְסַתְּפֵל עַל
הַזּוּלְת וְרוֹאָה אוֹתוֹ מְלַכְלָף, אֲזַי הוֹלֵךְ וְרוֹחֵץ אֶת עֲצָמוֹ, בְּחֻשְׁבוֹ
שְׁבוּדָאֵי גַם הוּא מְלַכְלָף, הֵינּוּ אִם שָׁמַע דְּבַר רַע, הוֹלֵךְ וְשָׁב
בְּתֻשׁוּבָה, כִּי בְטוּחַ שְׁבוּדָאֵי גַם הוּא עֹשֶׂה רַע. וְאֵלּוֹ מִי שֶׁבְּאִמְת
מְלַכְלָף, אִישׁ רַע וּבְלִיעַל מְתַבּוֹנֵן עַל זוּלְתוֹ וְרוֹאָהוּ נָקִי, אֲזַי חוֹשֵׁב
שְׁגַם הוּא נָקִי, וְאֵינּוּ רוֹחֵץ עֲצָמוֹ, וְאֵינּוּ מְזַכֵּף גִּשְׁמָתוֹ, וְנִשְׂאָר
בְּמַדְרַגְתּוֹ הַפְּחוּתָהּ וְכוּ'. וְלָכֵן מְגַלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל — לְהִסְתַּפֵּל רַק
עַל עֲצָמוֹ וְלֹא עַל אֲחֵרִים. וְכַמָּה שְׁמַדְבָּרִים מְזוּה, שׁוֹכְחִים תְּכַף־וּמְיָד
אֲחֵר הַדְּרָשָׁה אֶת דְּבוּרֵי הַהֲתַעֲוִרּוֹת, וְשׁוֹב מִתְחִילִים לְדַבֵּר עַל
הַזּוּלְת וְלְהִסְתַּפֵּל עֲלָיו, בְּמְקוֹם לְהִתְבּוֹנֵן בְּעֲצָמוֹ וּבְמַגְרַעוֹתָיו.

וְלָכֵן עוֹצֵו לָכֶם עֲצָה, לְפָנֵי שֶׁתִּלְכוּ לְדוֹן אֶת הַזּוּלְת, תַּחֲשׁבוּ
מָה אַתֶּם הֵייתֶם עוֹשִׂים לוֹ הֲיָה קוֹרָה אֲצִלְכֶם דְּבַר כְּזֶה. יֵשׁ פְּתָגָם
יְדוּעַ: כָּל זְמַן שְׂאִין דּוֹרְכִים עַל הַיִּבְלַת שְׁל עֲצָמוֹ, לֹא מְרַגְּשִׁים אֶת
הַכָּאב.

הייתי בחור צעיר, ולא אֲשַׁפַּח אֶת זאת אף שחלפו שלשים שנה. הייתי נוסע אז לישיבה זמן הרבה — פשעתיים הלוף ושעתיים חזור וכו'. ועליתי לרפכת, והנה עלה איזה אדם שזמן במאד מאד, ונרף בטעות על רגלו של מאן דהו, וההוא שדרכו עליו החל לצרח ולצוח, והשליף נעלו מעל רגלו, ולא יכול היה להרגע, פי ממש חש שנכרתו אצבעותיו, והתעלף כמעט מרב פאב. והדורף התנצל מאד — לא התפונתי וכו' וכו', ואנשים החלו לנחם את הסובל — לא קרה כלום וכו', למה תפנס בפאניקה, אכל לא הבינו את שעבר על אותו אדם, פי הם לא חוו את הסבל הזה.

הקדוש־ברוך־הוא יעיד, שאני לא עשיתי רע לשום אדם. פתוב: "והייתם נקיים מה' ומישראל". ה' יודע האמת, אל הקדוש־ברוך־הוא אני מתבודד בכל יום, איני הולף לישן לפני שאני עורך חשבון הנפש — אם לא עשיתי איזה עול לזולת, ואם פגעתי במישהו אני מבקש סליחה וכו'. אבל מצד הבריות — לא שיק להשביע את רצון כלם, ובפרט שמקבלים לשון־הרע על הצדיק, ומסיתים ומדיחים נגדו וכו', אם זה מבית אם זה מבחוץ... אך אוי לו למי שמתעזה עצמו.

הרבי מבאבוב זי"ע, בעל מחבר ספר "קדשת ציון", היו לו ישיבות בעירות רבות, ומסר נפשו בעבור עם ישראל. הוא נהרג בשואה עם עוד רבבות יהודים. בנו של הרבי הנוכחי, שהוא נכדו, ספר, שבשואה רץ עם סבו, ועבר שם גיטאפא, ובעט בעיטה בסבו הצדיק הקדוש, ותוף פדי פך עוד הספיק סבו לומר לו: רויץ ברח לאביך. ואחר־כך נטלו אותו עם שאר היהודים לאיזה מקום, וצוה עליהם לכרות בור, וירו בכלם, וכסו אותם באדמה, כשחלקם עדין היו בחיים, ונהרגו בחניקה גס־פן, והאדמה רעדה מגופותיהם הגוססות של היהודים הקדושים.

בתחלת מלחמת העולם השנייה, ידעו שהנאצים, ימח שמם, כובשים מדינות אחר מדינות, אבל לא שיערו עדין את גדל הזועה, שאנשים שהולכים על שפתים, מסגלים להתאכזר עד פדי פך, ולהרג

במיתות משנות ואכזריות את הבריות. והנה באו לשאל את הרבי מבאבוב זי"ע מה יהיה, מתי ישתפר המצב, ולמה הקדוש-ברוך-הוא עושה כזאת?! ענה ואמר הצדיק הקדוש: היתה עירה גדולה מאד — מייץ שמה. פעם בא לשם סוחר יהודי, וכונתו להשאיר שם כמה ימים ולעסוק במסחר. והנה נכנס לבית-הכנסת, וראה הרבה אנשים לומדים ומתפללים, ושאל: מה היום? וענו לו: הצדיק הולך לומר דרשה, ורשם לנו כמה מקומות שולמד וינעין, וכשיאמר את הדרשה כבר לא תהיינה שום קשיות לשאל, ולכן אנו לומדים את כל המקומות שציין לנו היכן ללמד. ואמר, שברצונו לראות את הצדיק הזה, שעורר כל-כף הרבה אנשים ללמד תורה. ולא חלפו דקות רבות, והגיע הצדיק — רבי יהונתן איבשיץ, והחל לדרש את דרשתו. והנה קם הסוחר הלה ושאל שאלה, המשיך הצדיק לדרש, ושוב הפריעו הסוחר בשאלה, ורמו הצדיק לתלמידו שיענה לו, והמשיך בדרשתו — ושוב שאל הסוחר שאלה וכו', ורמו הצדיק לתלמיד אחר שיענה לו. ואמר התלמיד: אנו מתכוננים לדרשה הזו שלשה חדשים, וכל הקשיות הצדיק מתרץ לנו. והנה אתה לא עשית עדין שעורי בית, אזי שב בשקט, וכשיסיים הצדיק דרשתו, אשיב לך על כל שאלותיך, אף אל נא תפריע לאחרים. הצדיק המשיך בדרשתו וסימה. כל אלו שהכינו עצמם, ולמדו הרבה מתחלה, קבלו תרוץ על כל הקשיות. אבל זה שונכנס רק עכשו מבחוץ, הוא מלא קשיות, כי לא הכין עצמו עדין. סיים הרבי מבאבוב זי"ע ואמר: הקדוש-ברוך-הוא ברא את העולם, "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ", הקדוש-ברוך-הוא דורש דרשה יפה מאד — מראשית הבריאה ועד סוף הבריאה, מי שהכין עצמו היטב, הכין שעורי בית, הוא יודע מה שהקדוש-ברוך-הוא עושה, "צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" (תהלים קמה, יז), הוא יודע אשר "הצור תמים פעלו אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא" (דברים לב, ד), מה שהקדוש-ברוך-הוא עושה כף צריך להיות. אף מי שלא התכונן, לו ישנן שאלות וספקות. וסיים: אני עשיתי שעורי בית, למדתי, אני יודע, כי מה שהקדוש-ברוך-הוא עושה, איננו מתערכים במעשיו. וכך נפטר מות קדושים.

חָלְפוּ עָבְרוּ אַרְבָּעִים שָׁנָה מִהַשׁוֹאָה הָאֵימָה, וְהִנֵּה כָּל הַגּוֹיִים
 מִתְעוֹרְרִים, אֶפְלוּ בְּאוֹ"ם הֵיְתָה יְשִׁיבָה מִיַּחַדְתָּ, שֶׁחָלְפוּ אַרְבָּעִים
 שָׁנָה מֵאֵז הַזְּעָה שֶׁהֵיְתָה, וּמֵרְאִים תְּמוּנֹת מְזַעְזְעוֹת, צָרִיפִים
 סְרוּחִים, אֲשֶׁר שָׁם דָּחֲסוּ מֵאוֹת אֲנָשִׁים בִּיחֹס מִחִפּוּר, גְּרוּעַ יוֹתֵר
 מִחַיּוֹת, בְּתַת תְּנָאִים, לֹא אֵכֵל וְשִׁתִּיה, נִפְדָּאֵי לְכֻלְכֶּם לְקִרְא הַרְבֵּה
 סְפוּרִים עַל הַשׁוֹאָה, וְאֲשֶׁרֵיהֶם לְאֵלוּ שֶׁעָבְרוּ אֶת הַשׁוֹאָה וְכִתְבוּ
 סְפָרִים, לְהַנְצִיחַ לְדוֹרוֹת עוֹלָם אֶת הַטְּרַגְדִּיהָ. וּכְשֶׁקּוֹרְאִים בְּזֶה, אֵין
 יְכוּלִים לְהִבִּין אִיךָ הִחְזִיקוּ מֵעַמָּד, אִיךָ רָשְׁעִים אֲרוּרִים רָצְחוּ בְּדָם
 קֵר מְלִיוֹנִים יְהוּדִים חֲפִים מִפְּשַׁע, מְלִיוֹן וְחֻצֵי יְלָדִים רָצְחוּ וְשָׂרְפוּ,
 חָנְקוּ וְעָנוּ, אִיךָ יְכוּל לְהֵיּוֹת?! אַמּוֹת הָעוֹלָם יִדְעוּ וְלֹא רָצוּ לַעֲזֹר.
 כָּל הַגּוֹיִים שֶׁתָּפוּ פְּעֵלָה, לְאַף אִמָּה לֹא הָיָה אֲכַפְתָּ מִרְצַח הַמוֹנֵי בְּזֶה
 בְּמִיתוֹת נוֹרְאִיוֹת וְאֲכַזְרִיוֹת. וְנִשְׁאַלְתָּ הַשְּׂאֵלָה: לָמָּה?! לָמָּה לֹא
 קוֹרָה לָהֶם מְאוּמָה?! וְעוֹד, יִמַּח שְׁמֵם, הַגְּרַמְנִים הַעֲמֻלָּקִים, הֵם
 עֲשִׂירִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וְאֵינָם חֹסְרִים דְּבָר. אִזּוּ מִי שֶׁלֹּא עָשָׂה שְׁעוּרֵי
 בַּיִת, יֵשׁ לוֹ קִשְׁיָה, סִפְק וְכוּ', אִיךָ מִי שֶׁעָשָׂה שְׁעוּרֵי בַּיִת, לוֹ לֹא
 קִשְׁיָה שׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא יוֹדֵעַ שֶׁיִּשְׁנֵם דְּבָרִים נִשְׁגָּבִים מִהַכְּנַתְנוּ, "צִדִּיק
 הַגּוֹי" כִּי פִּיהוּ מְרִיתִי" (אֵיכָה א, יח).

וְלִכֵּן בִּיצֵד תִּשְׁאַלוּ לָמָּה אָנוּ סוֹבְלִים מִהַסְּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, וְלֹא
 קוֹרָה לוֹ מְאוּמָה?! אִיךָ אֲסוּר לְהִתְעַרֵּב בְּחִשְׁבוֹנוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא! אִיךָ זֹאת אֲנִי כֵּן יְכוּל לֵאמֹר: הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ, שֶׁצָּרִיכִים
 לְלַמֵּד בְּמִבְּנֵים שֶׁיִּצְאוּ מִכָּלֵל שְׁמוּשׁ, וְהַתְּנָאִים בְּהֵם אֵינָם תְּנָאִים,
 בְּקִיץ צוּרֵב חֹם נוֹרְאוֹת, וּבַחֲרֹף קֵר מְאֹד וַיִּוָּרֵד בְּפָנִים גְּשֵׁם. בְּשַׁעֲה
 שֶׁבְּתוֹךְ הַמּוֹשְׁבָה יִשְׁנֵם מִבְּנֵים רִיקִים לְחִלוּטִין, מִבְּנֵי קִבֵּעַ עִם כָּל
 הַשְּׂכָלוֹל, וְאֵין רוּצִים לְתַתֵּם לָנוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, מִפְּנֵי הַסְּתַת
 הַסְּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, הָאֵם יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת הַהִגִּיוֹן בְּזֶה?! אֲבָל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, זָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, אֶת הַחֲשָׁבוֹן
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא אָנוּ מְנַהֲלִים, לוֹ יִתְבַּרַךְ יֵשׁ חֲשָׁבוֹנוֹתָיו,
 אֲבָל רָשָׁעִים נוֹתְרִים רָשָׁעִים, וּמְרָשָׁעִים יוֹצֵא רָשָׁע, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא מְמַתִּין וּמְחַכֶּה, אִיךָ לְבִסוּף גְּבַה דְּלִיָּה.

אִיךָ זֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, כְּשֶׁתִּהְיֶה לְכֶם הַזְּדַמְנוֹת וְהַלְוֵאֵי עוֹד

ערב אָשר ח' תרסג בַּנְחַל

הַלִּילָה, אוּ בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁתַּעֲלֶה לָכֶם אִיזוֹ קִשְׂיָה עַל הַצְּדִיק, תִּתְּבוֹנְנוּ בְּתוֹךְ עֲצָמְכֶם, וְתִשְׁאַלוּ: מִי עָזַר לָכֶם? מִי דָּאָג בְּעַבּוּרְכֶם? מִי דָּאָג לְיַלְדֵיכֶם? וְאִיךָ יִתְּכֵן שְׂיָבֹא לִפְתַּע אֵיזָה רִיק וּפּוֹחַז מִבְּחוּץ, אִישׁ רַע וּבִלְיַעַל, וַיִּתְּחִיל לְדַבֵּר רַע, וְעַל מִי? עַל מִי שְׂעֹזֵר לָכֶם? הִיתְּכֵן?! אֶת הַתְּשׁוּבָה תְּשִׁיבוּ אִתְּם.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדֶרֶא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב ...

אֶת מַכְתְּבְּךָ בְּתוֹךְ מַכְתָּב בְּעֵלְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי לְגִדּוֹל יְלָדִים צְרִיכִים סְבָלְנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְעַם עֲצָבוֹן וּמִתְחַזִּים וְעֲצָבִים לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, מִכִּים אֶת הַיְלָדִים, וְהַיְלָדִים אֵינָם יוֹדְעִים לְמָה הִכּוּ אוֹתָם.

אָסוּר לְלַכֵּת בְּתַקְוָה וְעַז עִם יְלָדִים, סוּף כָּל סוּף הֵם רַק יְלָדִים, וְהֵטָבַע הַבְּרִיא שְׁלָהֶם שְׂיִקְפְּצוּ, וְזֶה יִחַדֵּד אֶת מַחֲם.

עַל-כֵּן רְאִי לְשִׁנּוֹת אֶת עֲצָמְךָ, וְתִהְיִי רַק שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה תָּמִיד, וְאִז תִּהְיֶה לָךְ סְבָלְנוֹת אֶל הַיְלָדִים.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת שְׂמִחָה מְאֹד עִם הַמִּתְּנָה הַיְקָרָה שְׁנַתֵּן לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — יְלָדִים, כִּי יֵשׁ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בֵּין אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲשׂוֹכֵי בָּנִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲשֶׁר הָיוּ מְשֻׁלְמִים כָּל הַזֶּן דְּעֵלְמָא, שְׂיִתֵּן לָהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק בֶּן אֶחָד אוּ רַק בַּת אַחַת, וְלָכֶם עָזֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכְיוֹת חֲנֻם, שְׂיֵשׁ לָכֶם יְלָדִים, עַל-כֵּן אִתְּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמִחִים מְאֹד בַּמִּתְּנָה שְׁנַתֵּן לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁר ח' תרסד בְּנַחֵל רעג

על-פֶּן רְאִי לְהִיּוֹת סְבֻלָּנִית גְּדוּלָּה מְאֹד לְיִלְדִים, כִּי סוּף כָּל סוּף
אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

אֹדוֹת בְּרִיאוֹת הַיִּלְדִים, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר, וּבִפְרָטִיּוֹת
לֹא לִתֵּן לָהֶם לֶאֱכֹל מֵאֲכָל מְקַלְקֵל.

אֹדוֹת הַתּוֹלְעִים שֵׁשׁ בָּהֶם וְכוּ', לְדַעַתִּי, עָלֶיךָ לְגַשֵּׁת אֶל רוֹפֵא,
כִּי יֵשׁ לָזֶה הַיּוֹם תְּרוּפָה קְלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלֶאכֶה
רְפָאֵל לִימִין הַרוֹפֵא, וְיִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְיִלְדִים.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחֵדֶשׁ חֲדוּשִׁים
דְּאוֹרֵינָתָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל חֲדוּשׁ וְחֲדוּשׁ שְׂאָדָם זוֹכָה
לְחֵדֶשׁ, אֲפִלּוּ הוּא דְּבָר קָטָן, לְמַעְלָה הוּא דְּבָר גְּדוֹל, וּבִפְרָטִיּוֹת
כְּשֶׁהַחֲדוּשׁ הוּא בְּדַרְכֵי הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כְּמַבָּאֵר בְּזִהַר הַקְדוּשׁ:
כְּשֶׁמְחַדְּשִׁים חֲדוּשִׁים אֱמֵתִיִּים עַל יְסוּדוֹת חֲזָקִים, עַל-יְדֵי-זֶה בּוֹנִים
שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְכוּ' (עֵינן בְּהַקְדַּמַת הַזִּהַר דף ה.).

חֲמַדַּת לְבָבִי! עָלֶיךָ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
יְהִיֵּה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְאֵל תִּנְיִחַ אֶת עֲצָמְךָ לְפַל בְּדַעַתְךָ כָּלֵל, כִּי זֶה עַקֵּר
גְּדֻלַּת הָאָדָם, שֶׁיִּכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו,
וּבִפְרָטִיּוֹת אֵתָה, שְׂכָבֵר עָבַר עָלֶיךָ בְּחַיִּיךָ מָה שְׂכָבֵר עָבַר, עִם כָּל
זֹאת עָלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשְׂמֵחָה
מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וּמְכַנְסֶת בְּטַחֲוֹן חֲזָק בְּאָדָם שֶׁיִּמְשִׁיךָ בְּחַיָּו.

רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד עָסוּק, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיָדֵי שְׁעָמוּם, וְהַשְׁעָמוּם מְשַׁנֵּעַ אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְרֹאוֹת לְהִיּוֹת תָּמִיד עָסוּקִים בְּאִיזָה עֶסֶק, וּבַפְּרָט אַתָּה, שְׂאֵתָה מְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים בְּעֶלְוֹן "הַמְּאִיר", אֲשֶׁר דָּבַר זֶה עוֹשֶׂה רוֹשֵׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָם, כִּי כָּבֵד קִבְּלָתִי הַמּוֹן מִכְתָּבִים רַק אוֹדוֹת זֶה.

עַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה, לְהַדְפִּיס בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת עֶלְוֹן "הַמְּאִיר", וְאִם תּוּכַל לְחַזֵּר עוֹד פַּעַם בְּכַתִּיבַת רְשִׁימַת הַסְּפָרִים וּבַסְּקִירָה קִצְרָה עַל פְּעֻלוֹתֵינוּ — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, כִּי בְּזֶה אַתָּה מְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי בְּעַתִּים הִלְלוּ עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵהַשְּׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת קָשׁוֹת וּמְרוֹת מְאֹד מְאֹד, בְּפַרְטִיּוֹת שְׁבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַיֵּקֶר יֵאֱמִיר, וּמְגַרְשִׁים בְּכָל יוֹם פּוֹעֲלִים מִהַמְּפַעֲלִים הַגְּדוֹלִים, כִּי יֵשׁ אַבְטָלָה גְּדוֹלָה עֲכָשׁוּ, וּבְנֵי-אָדָם הוֹלְכִים בְּיִאוֹשׁ וּבַמְרִירוֹת, וְאִין לָהֶם לְהִיכֵן לְפָנוֹת, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁרַק תִּרְשֵׁם אֶת הַכְּתָבַת לְגִלוֹת לָהֶם שֵׁיִשׁ לָהֶם, בְּרוּף הַשֵּׁם, לְהִיכֵן לְפָנוֹת, בְּזֶה אַתָּה מְצִיל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִרְדַּת שַׁחַת.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתִבְרֵךְ. וְעֲלִיף לְדַעַת, כִּי הַשֵּׁם יְתִבְרֵךְ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יְתִבְרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא אֶפְלוֹ בְּתוֹךְ תוֹף עֲמָקֵי הַזֶּהֱמָה וְכוּ' וְכוּ', וַיְכֹלִים לְהַמְשִׁיף אֶת עֲצָמוֹ אֶלְיוֹ יְתִבְרֵךְ, וּלְגִלוֹת אֶת הַהִסְתָּרָה שֶׁהוּא מְסַתֵּיר אֶת עֲצָמוֹ שְׂמָה כְּמוֹבָא בְּאַרְיִכוֹת (לְקוֹטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נו'), עֵינֵי שָׁם.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַמְּאָה דוֹלָר לְצַדָּקָה, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ בְּעֵבוֹר

זֶה.

ח' תרסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה ג' אֲדִרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוּ יָאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֲנִי רוֹאֶה בְּכָל יוֹם נְסִים נְגִלִים, אֵיךְ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵם עָלֵינוּ שְׁנַחֲזִיק מֵעֵמֶד. וּכְבָר אָמַר מוֹהֲרָנ"ת ז"ל,
שְׁבִדְבַר רַבְּנוּ ז"ל לֹא מְרַאִים כִּי אִם פְּסִיעָה רֵאשׁוֹנָה וְלֹא יוֹתֵר. וְדְבַר
זֶה נִשְׁנָה אֲצִלִּי בְּכָל יוֹם וּבְכָל רֵגַע וּבְכָל שְׁעָה מִמֶּשׁ, שְׁעוֹמְדִים
סְבִיבֵי קִירוֹת וְחוֹמוֹת קָשִׁים וְחִזְקִים, עִם כָּל זֹאת אֲנִי עוֹשֶׂה פְּסִיעָה
וְעוֹד פְּסִיעָה, וְלֹאט לֹאט אֲנִי מְגַלֶּה וּמְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְכָל
הָעוֹלָם וְאֶת לְמוֹדוֹ הַטוֹב, אֲשֶׁר עָקַר לְמוֹדוֹ הוּא הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לְהֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֹקוֹת גָּמוּר, וְאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם לְבוֹשׁ לְגִבֵּי הָאִין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהֵלְבוֹשׁ הוּא הַהִסְתָּרָה. וּבְאֶמַת מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׁכָל,
רוֹאֶה שְׁבִתוֹךָ הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת, בְּתוֹךְ הַתְּאֻוֹת וְהַמְדוֹת
הַרְעוֹת, גַּם שֵׁם גְּנוּזָה אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְגִלוֹת אֶת
הַהִסְתָּרָה שְׁבִתוֹךָ הַסְתָּרָה, שְׂאֵז יִמְצָא שֵׁם תוֹרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד
(עֵינִי לְקוּיטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן נו).

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! בּוֹדָאִי הַמְּלַחֲמָה עָלֵי פָּנִים וְאַחֲרֵי
מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, עִם כָּל זֹאת כְּבָר אָמַר וְהַתְּפָאֵר רַבְּנוּ ז"ל: "נִצְחָתִי
וְאֲנִצְחִי", וּבְכַחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ זֶקֶן, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנוּ מְנַצְחִים אֶת
הַמְּלַחֲמָה, וְזוֹכִים וּמְזַכִּים אֶת הַרְּבִים בְּדַבְּרוֹרֵי אֱמוּנָה. הֵן אֶמַת מִצַּד
אֶחָד הַמְּצַב מֵרַמָּד מְאֹד, כִּי הַתְּגַבְּרוּ וְהַתְּפַשְׁטוּ דוֹר הַמְּבוּל
בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם הַנְּאוּף וְהַשְּׁקוּץ וְהַתְּעוּב וְהַעֵרֶם שֵׁישׁ בְּעוֹלָם עֶכְשָׁו,
שֶׁהַפְּרוּצוֹת מְסִתּוֹבְבוֹת עַל הַרְּחוּבוֹת וּבְפָרְט בְּקִיץ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן דוֹר
הַהִפְּלָגָה, שֶׁבְּנוּ מְגִדֵּל לְהִלָּחֵם נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁמְּפָרְסְמִים דְּבָרֵי חֲרוּף
וְגִדוּף כְּלָפִי מַעֲלָה, אֲשֶׁר לֹא הָיָה דְּבַר כְּזֶה מֵאֶז דוֹר הַהִפְּלָגָה,

שקמה תרבות אנשים חטאים, שמדפיסים בכל יום עתונים רעים מלאים נאוף, כפירות ואפיקורסות וכו' וכו'. עם כל זאת אין אנו מתפעלים מהם כלל, רק מוסרים את נפשנו. וכל קנטרס וקנטרס שאנו זוכים להפיץ ביד אחד מאחינו בני ישראל, זה לנו לקרן גדולה, כי מה כתוב בקנטרס? רק התגלות אלקות בתכלית הגלוי, והתחזקות שיחזק את עצמו בכל מה שעובר עליו. ועל-כן אשרי מי שזוכה בעתים הללו לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל, ובפרטיות על-ידי הפצת הקונטרסים החדשים. ואף שזה נראה עכשו כצחוק, אבל עליך לדעת, כי כל דבור ודבור, וכל קנטרס וקנטרס הבא ליד יהודי, זה עושה אצלו רשם גדול, כי מעט מהאור דוחה הרבה מהחשף. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ולגלות ולפרסם את אמתת מציאותו ותברך, אשר על-ידי-זה ממילא יתבטל השקר והצבועים והנואפים מן העולם.

ראה לחזק את עצמך, ואל תפל בשום מרה שחורה, כי בא תבוא ישועתך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה ברמ"ח איבריך ושס"ה גידריך ובכל טפי דמיה, ותהיה בריא ושלם אתה ואשתך וילדיך, ותזכו לחזות בנעם השם ולבקר בהיכלו כלו אומר כבוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ג' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרטיות איך שאתה מתעקש בעקשנות דקדושה להשאיר בעיניה יבנאל.

מה אמר לך, ידידי היקר! אני רואה עכשו תפקיד בחיים, שאנו צריכים להקים את מרכוננו דיקא בעירה הנפלאה הזאת יבנאל, שהיא בחלק נפתלי, ומי יודע את רצונו יתברך, שרוצה שנהיה דיקא שם. ומאחר שנמשך כל-כך רצוננו אל דבר זה ואל עירה זו, עלינו למסור את נפשנו ולהשאר שם, על אפם וחסמתם של הקמץ הקטן מהסטרטא אחרא.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף נקים שם מרכוז, שיאיר לכל אחינו בני ישראל בארץ ובגולה, ונזכה לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מה שעובר עליך, על אף גדל חלישות הדעת שיש לך ממך מעצמך, ומאחרים שמאמימים עליך באיומים וכו' וכו', עם כל זאת עליך לחזק עצמך בתקף ההתחזקות, ולא להתפעל משום ברירה שבועולם, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

חמדת לבבי! ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ותדע שהכל לכל אלקות גמור הוא, רק הלביש את עצמו בלבושים האלו, והכל נמשך רק בשביל הבחירה והנסיגון, שלא ידע האדם ולא ירגיש את אמתת מציאותו יתברך. וזה עקר עבודת האיש הישראלי — לחפש ולגלות אחר אמתת מציאותו יתברך. ואשרי מי שזוכה לגלות את ההסתרה, למצא את הקדוש-ברוך-הוא בכל דבר ודבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרסז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ג' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאוד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, וגם את השירים שתברתי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לחדש בכל פעם שירים חדשים לשמח אלקים ואנשים.

אהובי, אחי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, פי בזה העולם צריכים חזוק חדש כפי רבוי הצרות והבלבולים שעוברים על כל אחד ואחד בכל יום ויום, ולולי ההקדמות הנוראות והנפלאות שקבלנו מרבנו ז"ל, היינו נאבדים לגמרי, חס ושלום.

על-כן עלינו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, שזכינו ונפלו בגורלו של רבנו ז"ל, ועלינו לצייתו בכל אשר יאמר כי הוא זה, דבר גדול ודבר קטן, אשר רק זו נקראת שלמות ההתקרבות (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג).

מה אמר לך, ידידי היקר! אחרי שכבר עבר עליך בחיך מה שעבר, אסור לך לפול בדעתך כלל, רק ראה לעשות התחלה חדשה. ועקר ההתחלה צריכים בשעת ההתבודדות, הינו בכל פעם כשבא לדבר עמו יתברך, יאמר לפניו: "רבנו של עולם, מעכשו אני רוצה להיות איש פשוט, מעכשו אני רוצה להתחיל להכנס אל תוך התורה הקדושה". וכבר גלה לנו רבנו ז"ל, שהכל הולך אחר ההתחלה. ועל-כן אם ההתחלה היא באפן חזוק חדש, אזי מצליח ביותר בעבודת השם יתברך.

אודות שאלתך לנסע לציון הקדוש, בודאי מה טוב ומה נעים שתראה לנסע בהקדם האפשרי, ובפרטיות שעכשו כבר נותנים רשיונות ישירים מארצנו הקדושה, על-כן ראה לצרף את עצמך עם איזו קבוצה שתהיה, ותסע אל ציון רבנו ז"ל, ומי יתן שתזכה גם לקחת את בנה קדם שבע שנים, אשר רבנו ז"ל אמר, שמי שיהיה אצלו קודם שבע שנים, יהיה שמור מן החטא, ויכנס אל החפה בכתנת נקיה.

אודות שאלתך אם צריך הקטן לומר גם-כן עשרה מזמורים,

בְּאֵמֶת מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם יְכוּל לֹאמֵר הֶעֱשָׂה מְזֻמּוֹרִים, וְאִם
עֲדִין צָעִיר הוּא, וְאִינוּ יְכוּל לֹאמֵר גַּם בֵּן טוֹב, אֲפִלוּ שָׂרָק מְבִיאִים
אֶת הַיֶּלֶד אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, הוּא דְבָר גָּדוֹל מְאֹד.

וְאוֹדוֹת שְׁאֵלְתָּךְ, אִם כְּדַאי לְבוֹא כָּאֵן אַחֲר־כֶּף, עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי
בְּדַאי לֹא תִפְסֵיד, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחְנוּ רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁעַל יְדוֹ לֹא מִפְסִידִים,
בְּדַאי תִּהְיֶה לָּךְ פֶּה הַצְּלָחָה, וְתִקְבַּל בְּחִזְרָה כָּל הַהוֹצָאוֹת שֶׁל
הַנְּסִיעָה וְגַם לְצָרְכֵי בֵיתְךָ.

הַמֵּאַחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תִּחְיֶה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה שְׁאֵת נִמְצְאָת בּוֹדְדָה.
לְדַעַתִּי, אֵת בְּרַנְיָת יוֹתֵר מְדַאי, כִּי עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר הִחְדָּשִׁים
וְהַשְּׂנִים חוֹלְפִים וְרָצִים, וְהַשְּׁעוֹן אִינוּ הוֹלֵךְ אַחֲרֻנְיָת, עַל-כֵּן עֲלִיךָ
לְהִתְיַשֵּׁב לֹא לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף בְּרַנְיָת.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת, כִּי הָאֵהָבָה וְהַתְּבִנָּה בָּאִים בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן, וּמִי
שְׂרוּצָה תִּכְף-וּמְיָד, הוּא רַק מִפְסִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָּךְ לְמַצָּא אֶת בֵּן זוּגָךְ תִּכְף-וּמְיָד,
הַעֲקָר שֶׁמַּעֲכָשׁוּ לֹא תִהְיֶי כָּל-כֶּף בְּרַנְיָת.

רְאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׂמְחָה רַק הִיא
הַעֲשֵׂר וְהָאֲשֶׁר שֶׁל הָאָדָם, וְאִין לָּךְ עוֹד עֲשִׂירוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת
כְּמוֹ שִׂמְחָה. וְצָרִיכִים לְעַבֵּד עַל נִקְוָה זוֹ בְּיוֹתֵר. וּבְפָרֵט אִשָּׁה,
שְׂדֵרְכָה לְהַמְשִׁיךְ תָּמִיד אֶל הַעֲצָבוֹן וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', וּבְדָרְךָ כָּלֵל אִשָּׁה
צְרִיכָה תְּשׁוּמָת לֵב מִיְחֻדָּת, וּכְשֵׁאִינָה מְקַבֵּלָת אֶת זֹאת, אֲזִי הִיא

נמְשַׁכֶּת אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ'. עַל-כֵּן הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְחַזֵּק
אֶת עֲצָמָהּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְחַזֵּק אֶת חֲבֵרוֹתֶיהָ. וְעַל-יְדֵי
שִׂמְחָה תִּזְכֶּי לְהִרְחֵבֵת הַדַּעַת, וְתִדְעֵי מָה אֶת רוּצָהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַחֲזְרֵי אֵלָיו בְּאַמְתּוֹ, וְתִתְחַלְּלֵי בְךָ
חֲדָשׁ בְּחַיֶּיךָ, וְתִשְׂאֵי חַן בְּעֵינֵי רוּאֶיךָ, וְתִצְלִיחֵי בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרסט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אֲנֵר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְקִרְאָתִי אוֹתוֹ בְּכָאֵב לֵב כְּבֵד מְאֹד.

מָה אִמַּר לָךְ, בְּוִדְאֵי הַכֹּל נִסְיוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, וְרוּצִים לְרְאוֹת אֵיךְ
תִּחְזִיקוּ מֵעַמֶּד, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכֹל מִינֵי
נִסְיוֹנוֹת, וּבִפְרָט מִי שְׂרוּצָה לְהַכְּנִס אֶל הַיְהוּדוּת, בְּוִדְאֵי מְנַסִּים אוֹתוֹ
בְּכֹל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת, וְאִם זוֹכֶה לְהִחְזִיק מֵעַמֶּד, אֲזִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה.

וַיֵּמָר שְׂכַתְּבָתִּי, שְׁלִי קָל לְכָתוּב לְמִישָׁהוּ אַחֵר: "אֲחֵי הַיְקָר! אֵל
תִּפְּל בְּרוּחֶךָ" וְכוּ', מָה אִמַּר לָךְ, אִם הֵייתִי מְסַפֵּר לָכֶם אֶת גִּדְּל
הַנִּסְיוֹנוֹת שְׁעָבְרוּ עָלַי בְּחַיִּים חַיִּיתִי, לֹא תֵאֱמַיִנִי בְּשׁוּם אִפֶּן שְׁבַעוֹלָם
מָה עָבַר עָלֵינוּ מֵאִזְ שֶׁהִתְחַתַּנְתִּי וְכוּ', תִּכְרַף-וּמִיד אַחֵר סִיוֵם הַשְּׁבַע
בְּרָכוֹת לֹא הָיָה לָנוּ לָחֵם לְאָכֹל, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּה
כָּלֵל, וְלֹא רָצִינוּ לְסַפֵּר לְהוֹרִינוּ, וְכֹךְ עָבְרָה עָלֵינוּ עֲגִיבוֹת וְדַחְקוֹת
גְּדוֹלָה כַּמָּה שָׁנִים, וּכְשֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָזַר וְנוֹלְדוֹ לָנוּ הַיְלָדִים,
הֵיִינוּ בְּדַחְקוֹת עֲצוּמָה, עַד שְׁבַעֵל הַבַּיִת בָּא יוֹם אֶחָד, וְרָצָה לְזַרֵּק
אוֹתִי לְרַחוּב, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְגִדְּל הַמְּרִירוֹת וְהַצָּעַר
שְׁעָבַר עָלַי אֲזוֹ, אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
הִתְחַזַּקְתִּי בְּבִטְחוֹן חֲזָק, וּבְאִתִּי בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְכִיתִי לְהַשָּׁם

אָשֶׁר ח' תרע בְּנַחֵל רפא

יְתַבְרֶךְ, שְׂיַחֲוּס וַיִּרְחַם עָלַי. וְדַבֵּר זֶה עֲשִׂיתִי מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַד שְׁסוּף כָּל סוּף גַּתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה וְכוּ'.

על-כֵּן אֵל תֹּאמְרֵי זֹאת, כִּי קָל לִי לֹאמֹר לְאַחַר: "אָחִי, חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּפְּל בְּרוּחֶךָ" וְכוּ', כִּי אֲנִי בְּעֲצָמֵי עֲבֵרְתִי עַל כָּל זֶה וְעַל יוֹתֵר מִזֶּה, אֲשֶׁר קָשָׁה לִי לְפָרֵט עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב, עִם כָּל זֹאת הַחֲחֻקִּיתִי מֵעֲמֹד, וְהַכֹּל, תוֹדָה לְאֵל, שְׂזַכִּיתִי לְהַתּוֹדֵעַ מִרְבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, אֲשֶׁר גָּלָה לְנוּ, שְׁכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, הוּא צָרִיךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרֶךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְלִסְפֹּר כָּל לְבוֹ בְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִהְיֶה חֲזוּק בְּזֶה.

על-כֵּן רָאִי לְחֲזוּק אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְרֶךְ, וְלִבְקָשׁ אֶת כָּל בְּקָשְׁתֶּךָ רַק מִלְּפָנָיו יְתַבְרֶךְ, וּבִדְאִי הַשׁוֹמֵעַ תִּפְּלַת כָּל פֶּה, יִשְׁמַע גַּם אֶת תִּפְּלָתֶךָ.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֵי שְׂבוּרָה, חַס וְשְׁלוֹם, וְאַל תִּפְּלֵי בְּשׁוֹם דְּאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן וּמִתְחִים וְעֲצָבִים, כִּי בְּנִדְאֵי בֵּא יְבוֹא יוֹם יִשׁוּעָתֶךָ, כִּי כָּל זֶה הוּא רַק נְסִיוֹנוֹת שְׂמַנְסִים אוֹתֶךָ.

רָאִי לְחֲזוּק אֶת בְּעֲלֶךָ בְּכָל מָה שְׂאֵת יְכוּלָה וְהֶעֱקֵר עִם שְׂמִחָה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְכֶם, וַיִּמְלֵא אֶת מִשְׁאָלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה, וְתִזְכּוּ לִישׁוּעָה בְּקִרְוֹב.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִיָּה, ז' אֲדִרְ-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי, וְשְׂמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַע אֵיךְ שְׂאֵתָה גְּהִנָּה מִסְּפָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל.

רַבֵּן אֶשֶׁר ח' תרע"א בְּנַחֵל

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף כְּמֵה סְפָרִים חֲדָשִׁים מְסֻפְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל.
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וּבְכֹל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

אִם אֶפְשָׁר לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי רַב
הַצְּרוּת שְׁאֵדָם סוּבֵל בְּזֵה הָעוֹלָם, הֵן רַק כְּשֶׁחַס וְשָׁלוֹם, הַמְּזוּזוֹת
פְּסוּלוֹת. וְכֵן תְּבַדֵּק אִם לֹא חִסְרָה עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרע"א.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים, נִרְ לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבַע
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... נִרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְרֵאוֹת וְלִשְׁמֹעַ אִיךָ
שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

מֵה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה
בְּכֹל יוֹם, וְהַעֲקֵר שְׂיִזְנָפָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע
שֶׁהוּא תְלוּי רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ.

וּבְאֵמֶת כְּשֶׁאֵדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְבוֹא אֶל בְּטוֹל אֵמֶת, וַיּוֹדַע
שְׂאִין לוֹ שׁוֹם דָּבָר בְּחַיִּים, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוֹ הוּא זוֹכֵה
לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל יוֹם, וְהַתְּפִלוֹת וְהַבְּרָכוֹת שֶׁבְּכֹל יוֹם, אֲצִלוּ הֵן
חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי וְכֵן הַמְּצוּוֹת.

כִּי סוּף כֹּל סוּף עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר עֲנִין הַהִתְחַדְּשׁוֹת, שְׂאֵדָם
צְרִיךְ לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל יוֹם, בְּכֹל שְׁעָה וּבְכֹל רְגַע מִמֶּשׁ, זֶה תְלוּי
כְּפִי מִדַּת הַבְּטוּל שֶׁמְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וּכְשֶׁהָאֵדָם בְּטֵל
וּמְבַטֵּל לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וַיּוֹדַע שֶׁהוּא כְּתוּלַעַת הַרוּחַשֶׁת

אָשֶׁר ח' תרעב בַּנְחָל רפג

על הָאָרֶץ, אָזִי מְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה, וְהִיא יִקְרָה
בְּעֵינָיו, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבָר, רַק מִחֲזִיק מְעַמָּד. וְלִהְפּוֹךְ —
כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב אֶת עֲצָמוֹ לְמַשְׁהוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא גוֹרֵם שְׂיִפָּל בְּיָאוֹשׁ
וּבְשִׁנָּה רוּחָנִית.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְהוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. וְהַעֲקֹר רְאֵה לְחַדָּשׁ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם
וְיוֹם מִחֻדָּשׁ, וְאֵל תִּנְיַח אֶצְלָךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת כָּלֵל.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁכַח אֶת הָעֵבֶר, וְתִמִּיד תִּדַע כִּי אֵין לְךָ עֵבֶר
כָּלֵל, וְכֵן אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִהֶעֱתִיד, רַק הַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה לְפָנֶי
עֵינֶיךָ, וְתִמִּיד תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֲשָׁבוֹן — מֶה יֵשׁ לְךָ לַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם
הַזֶּה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהוֹרִיד אֶת הַמְּתָחִים וְהַעֲצָבִים שֶׁבַּיּוֹם הַזֶּה מִמֶּךָ
לְגַמְרִי, וְאִזּוֹ תִחְיֶה חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים נְצַחִיִּים.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁמְעַע בַּיּוֹם הַזֶּה דִּיקָא קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל
שְׂמִחָה בְּכָלִי זִמְרָה, וְתִשְׁמַח אֶת עֲצָמְךָ וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ,
וְתִדְבֵר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, אֲשֶׁרִי
מִי שְׂאִינוֹ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל!

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לְךָ, שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ לְנִצַּח נְצַחִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֻדָּשִׁים
תִּנְפַח בִּי.

ח' תרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּצוּהָ, ז' אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה.

את מכתבך לנכון קבלתי, הקדוש־ברוך־הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים. ראי לקחת את התרופות, ושתהיה לך רפואה שלמה לעצבים. ותאמיני לי, שאין שום בוישה לקחת תרופה בעבור זה, אדרבה, הקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שתזכי לרפואה שלמה מן השמים.

ראי לעסק בעסק הרבים ולתת שעורים כרצונך, כי מי שחנן אותו הקדוש־ברוך־הוא בכח הדבור, עליו להוציא את זה מהכח אל הפעל, ולגלות ולפרסם את אמתת מציאותו ותברך ואת דיני התורה הקדושה.

אודות שאת עוסקת בשדוכים וכו', מה טוב ומה נעים שתזכי לשדך מה שיותר בני ובנות ישראל, כי היא המצוה הכי גדולה בעתים הללו.

הקדוש־ברוך־הוא יצליח דרכך, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי, ויהיה שלום־בית בינך ובין בעלך, ותרוי רב גמת מהילדים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ראי להפיץ את הקונטרסים בין חברותיך, ותהיה לך הצלחה בזה.

ח' תרעג.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר־א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל משפחת ... שיהיו.

את מכתבכם לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בכל מה שעובר בביתכם.

אָשֶׁר ח' תרעד בְּנַחֵל רפה

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁהָאֵב יִפְנֶה אֶל רוּפֵא מְמַחָה, וְיִקְבַּל מִמֶּנּוּ אֶת כְּדוּרֵי הַהֲרַגְעָה, כִּי כִּפִּי הַנִּרְאָה הַכֹּל עֲצָבִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה בְּבֵית הִיא רְפוּאָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְצָרִיכִים לְחִזֵּק אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, וְלֹא לִפְלֵ בְּמַתְחִים וּבְעֲצָבִים, וּבְיִדְאֵי יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהָאֵב יִתְפַּקֵּד כְּרָאוּי, כְּשֵׁיִקַּח כְּדוּרֵי הַרַגְעָה בְּעִבּוּר הָעֲצָבִים.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי רֵב רַבֵּן שֶׁל הַצָּרוֹת שְׁעוּבָרוֹת בְּבֵית הָאָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת שֵׁישׁ אֵיזָה קֶלְקוּל בְּמְזוּזָה, וְרְאוּ לְשָׁמֵר שֶׁבֶת-קַדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשֶּׁבֶת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרעד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַצִּנּוּה, ז' אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ וְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אֲחִי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ אֵב הַרְחָמָן, וּבְיִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. וְכִפִּי שְׂאָדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ-כֵן זוֹכָה וְרוּאָה יְשׁוּעָה, וּבְכַפְרִטִיּוֹת לְהַפְקֵד בְּזֵרַע שֶׁל קִנְמָא, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה תְּלוּי כִּפִּי שִׁמְכָנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ סִגְלָה נִפְלְאָה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנֵי בָנִים.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לֹמַר בְּכֹל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזוּמֹרֵי תְּהִלִּים שֶׁגִּלָּה רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא תְּקוּן הַכִּלְלִי, וּבְיִדְאֵי עַל-יְדֵי תְּפִלָּה שֶׁתּוֹזָה

לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבֹקֵר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, תִּזְכֶּה לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּחֻמֵּשׁ וְרִשְׁיִי עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁתִּסַּיִם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם. וַיְכֹוֹלִים לְהִתְחִיל כְּבָר מִיּוֹם רֵאשׁוֹן מִפְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ זֶה, וְעַד יוֹם שְׁשִׁי לְגַמֵּר אֶת כָּל הַפְּרָשָׁה. וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה לְהַפְקִיד בְּזֵרַע שֶׁל קִיָּמָא.

נָא וְנָא אַל תִּפְחַד כָּלְל, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה יְשׁוּעָה נִפְלְאָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּצַנֶּה, ז' אֲדַרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּעֵנִין פְּרִנְסָה.

רְאִי לְהַחֲיוֹת אֶת בְּעַלְךָ וּלְשַׁמֵּחַ אוֹתוֹ, כִּי הוּא מְמִילָא שְׁבוֹר מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאֵת עוֹד שׁוֹפְכֵת עָלָיו דְּכָאוֹן וְעֶצְבוֹן וּמִתְחִים וְכוּ' וְכוּ', שְׁנֵה הוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרִי.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בִּיַד הָאִשָּׁה לְהַפְּנֹךְ אֶת הַגָּבֵר הַכִּי קָשָׁה, וְהַעֲקֹר — עַל־יְדֵי שְׁתַּלְּךָ אֶתוֹ בְּצוּרָה יָפָה וּבְאַהֲבָה וּבְכַבּוֹד גְּדוֹל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנֵה קָשָׁה לְאִשָּׁה, עִם כָּל זֹאת אִם אֵת רוּצָה שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ, רְאִי לְכַבֵּד אֶת בְּעַלְךָ מְאֹד, וְאֵז תִּרְאִי שְׁיִהְיֶה לְכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּבֵית שְׁשׁוּרָה אֲהַבָּה וְשִׂמְחָה, שָׁם שׁוּרָה הַשְּׂכִינָה, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵית — הַשְּׁפַע בְּבֵית.

אֲשֶׁר ח' תרעו בְּנַחַל רפז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וַיִּשְׁפַּע
עֲלֵיכֶם שְׁפַע רַב בְּפָרְנֶסָה, וְתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה חֲדָשָׁה, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה.

רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ בְּתַפְלָה, כִּי מָה שְׂתַפְלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יִפְעַל, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רג): הַטָּבֵעַ
מַחִיב כָּף, וְהַתַּפְלָה מְשַׁנָּה אֶת הַטָּבֵעַ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע גַּם תְּפִלְתְּכֶם,
וּבִתְרוֹךְ תְּפִלְתְּכֶם יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלְתִּי, שְׂאֲנִי מִתְּפִלָּל עֲלֵיכֶם, שְׂכַפְּר
לֹא תִדְעוּ שׁוֹם רַע וְצָרָה, רַק שְׂתִהְיֶה לָכֶם הֶרְחָבָה בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵי לְשָׁמֵר אֶת הַשְּׁבֵת-קִדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר אֶתְכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַצִּוּוּה, ז' אֲדִרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ
זָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל-פִּי דַעְתּוֹ שֶׁל
רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְחֻזַּק אַחֲרָיִם לְהַתְנַהֵג עַל-פִּי דְרָכּוֹ, שְׂאִין
לְמַעַלָּה מְזֵה. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אָבוֹת ה, יח): כָּל הַמְּזַכֶּה
אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדּוֹ.

חֲמֻדַת לְבָבִי! כְּפִי הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת שְׂעוּבָרוֹת עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם, אִי אֶפְשֶׁר לְעַבֵּר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם,

רפח אֲשֶׁר ח' תרעו בַּנְחָל

רק על-ידי הלמודים הקדושים של רבנו ז"ל, אשר הם למודים אמתיים עמק עמק בתמימות אמתית.

ובאמת כל המחלוקות עלינו וההספרות, הן נפלאות תמים דעים. ומהרנ"ת ז"ל רגיל הרבה במכתביו "עלים לתרופה" מכתבי מוהרנ"ת ז"ל, שכותב לבנו ר' יצחק ז"ל, שפליאה דעת נשגבה לא אוכל לה, על גדל ההספדה וההצלמה שיש על תמימות ופשיטות כזו, על דעת אמת כזו.

מה אמר לה, ידידי היקר! כל מה שעבר בימי מוהרנ"ת ז"ל, כן עובר עכשו בימינו, אשר יש כל מיני צבועים המתלבשים ברבנו ז"ל, ובאמת אין להם שום שיכות לרבנו ז"ל, כי למוד התמימות אצל רבנו ז"ל היא תמימות עמקה, לדבר הרבה עמו ותברך בתמימות ובפשיטות גדולה, באשר ידבר איש עם רעהו, וכל דבור ודבור נוסף, שאדם מדבר עמו ותברך, זו הצלחה נצחית. וכן בענין הלמודים, להרגיל את עצמו ללמד על-פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, אשר הוא עולה על הכל, כי סוף כל סוף לא ישאר לנו רק מה שנוזק ללמד בכל יום פרשה חמש ורש"י עם התרגום, וכל שכן אם זוכה להוסיף קצת אור-החיים הקדוש וקצת רמב"ן הקדוש — אין לתאר ואין לשער את הנעימות ואת הערבות והזיו שירגישו ביום הזה שילמדו את השעור הזה. וכן אשרי מי שזוכה לומר וללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה מופך ומטהר את האדם לגמרי. ואשרי ואשרי מי שזוכה לשקד בכל יום בכמה דפים גמרא, ולהעמיק עצמו בדברי חכמינו הקדושים. ומה טוב ומה נעים לסיים את המדרש רבה בפרשת השבוע, שאז כבר אינו צריך לשום ספר מוסר אחר.

מה אומר לה, ידידי היקר! קשה וכבד מאד להתכניס את התמימות הזו לאחרים. אשרי מי שזוכה לומר בכל יום כמה דפים זהר וכמה דפים תקוננים, אשרי לו ואשרי חלקו!

העקר ראה לדבר הרבה עם חבריך וידידיך, אנשי שלומנו

אָשׁר ח' תרעז **בְּנַחַל** **רַפֵּט**
הִיקָרִים בְּעִיר אֲשֶׁדוּד, לְקַיִם אֶת הַעֲצוֹת הַיְקָרוֹת בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשִּׁיטוֹת, וְאֵז טוֹב לָךְ לְנַצַּח.

בְּעֵנִין בִּיאָתְךָ לְכֹאן, אִינִי יוֹדֵעַ מַה לְיַעֵץ לָךְ. רֵאֵה לְהִתְבּוֹדֵד
הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִיךָ שְׂיֵאִיר לָךְ בֵּן תְּקַיִם.

בְּעֵנִין הַצִּיּוֹן שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, כְּפִי שְׁשִׁמְעָתִי וּבִרְרָתִי, כְּכָר נֹתְנִים
רְשִׁינּוֹת יִשִּׁיר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְרוֹסְיָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׂיַפְתָּחוּ הַגְּבוּלוֹת, וְיִזְכּוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְבוֹא לְצִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל בְּעִיר
אוּמָן, וְלוֹמַר שֶׁם הַעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרעז.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּצִוָּה, ז' אֲדִר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרְךָ אֶתְכֶם, וְתַצְּלִיחוּ בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם,
וְתִזְכּוּ לְכַנּוֹת בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל עַל-פִּי דַעַת הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה. רֵאוּ
לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, שְׂזַכִּיתֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי אֵין דְּבַר גְּדוֹל
מִזֶּה אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּשֶׁאֲחַד שֶׁהִיָּה רְחוּק עַד עַכְשָׁו, זֹכֶה לְחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה. וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת לד:): בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלִי
תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד; עַל-כֵּן רֵאוּ
לְכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְכֶם, שְׂזַכִּיתֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וּבּוֹדְאֵי
לֹא יַעֲזוּב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקָר לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת דַּעַתוֹ
וְלִבּוֹ שֶׁל הָאָדָם, וּכְשֵׁיִשׁ לְאָדָם שְׂמֵחָה, יִזְכֶּה לְכֹל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

הַשְּׂמֵחָה מוֹרְדֵת אֶת כָּל הַפְּחָדִים מִהָאָדָם, וְכִשְׁהוּא בְּשִׂמְחָה, כְּבָר
אֵינוֹ מִפְּחָד מִשּׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַצִּוּוּה, ז' אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מִשְׁפַּחַת ... תַּחֲנִיָּה.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי.

מָה אָמַר לָכֶם, וּמָה אֶסְפֵּר לְפָנֵיכֶם, אָנִי מְאֹד שְׂבוּר עַל כָּל מָה
שְׂעוּבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם — הֵן אֹדוֹת הַפְּרִנָּסָה, וְהֵן אֹדוֹת הַבְּנִים
וְהַבְּנוֹת, אָנִי תָמִיד מִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרְכֶם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת
תְּפִלָּתִי, וְיַעֲזֹר לָכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

מָה אָמַר לָכֶם! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הֵתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וּבִפְרָט
אַתֶּם, שְׂעוּבָרִים עֲלֵיכֶם כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְשׁוֹנְאִים מִבֵּית
וּמִבְּחוּץ, עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא
לִפְל בְּרוּחְכֶם כָּלֵל, וְאַף שְׁזֶה דְבָר קָשֶׁה וְכָבֵד לְהַגִּיד לְאַחַר, עִם כָּל
זֹאת, כְּפִי הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַטְּרָדוֹת שְׂעוּבָרִים עֲלֵיכֶם, אֵין לִי מָה
לְהוֹסִיף, רַק לֹמַר לָכֶם, שְׁתְּרָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבַעוּלָם, וּלְהַמְשִׁיךְ לֹמַר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי
סוּף כָּל סוּף עַל-יְדֵי רְבוּי הַתְּפִלָּה, בְּוַדָּאֵי יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְתִזְכּוּ גַם-כֵּן לִישׁוּעָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁיָרוּם קַרְנְכֶם, וְתִזְכּוּ
לְשַׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ח' תרעט — ח' תרפ' בנחל רצא
ח' תרעט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו
יבאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
איך שאתה מחזק את עצמך.

אודות בתך, אני מתפלל בכל יום להקדוש-ברוך-הוא, שישלח
לה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף.

ראה לחזק את עצמך מאד להיות בסבלנות גדולה — אתה
ואשתך, אתם צריכים להבין אחד את השני, ולא לזרק את האשמה
זה על זה, רק חזקו ואמצו יחד, וסוף כל סוף תראו ישועות
ונפלאות איך שתהיה לבתך רפואה שלמה מן השמים. ובפרטיות
שאתה זוכה ומזכה את הרבים להיות שמש אצל רבנו ז"ל, אשר
אין למעלה מזה בדורות אלו — לגלות ולפרסם את למוד רבנו
ז"ל בעולם. אשרי מי שזוכה לשמש את רבנו ז"ל בהפצת ספריו
הקדושים, שאז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

אודות הספרים שבקשתי, אם קשה לך, אל תקנה לי אותם
עכשו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרפ'

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שישחיו.

את מכתבכם לנכון קבלתי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּהֲיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ לְמַתָּנַת בְּשׂוֹר וְנָדָם. וְכֵן יַעֲזֹר לָכֶם בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה — לָכֶם וְלִילָדִים.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין וְהַמְּזוּזוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי בְדַרְךְ כָּלֵל כְּשִׁקוּרָה מִשְׁהוּ בְּבֵית בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שְׁצָרִיכִים לְבַדֵּק — אֶת הַתְּפִלִּין וְהַמְּזוּזוֹת. וְאַחֲר־כֵּן צָרִיכִים לְהַתְּחִיל לְבַדֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הֵינּוּ בַּמְּאֻכָּלִים, אִם אוֹכְלִים מְאֻכָּלִים כְּשָׂרִים, וְאִם נִזְהָרִים בְּבִרְכוֹת הַנְּהַגִּין תַּחֲלָה וְסוּף.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה וְיִשׁוּעָה בְּבֵיתְכֶם וְתִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אָדָר א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחִינּוֹת עֲצוּמָה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמֶּשׁ, כְּפִי שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד יְרִידוֹת וּבְלִבּוּלִים וְהַשְּׁלָכוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת — הֵן מֵעֲצָמוֹ וְהֵן מֵאַחֲרִים.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעֵבֶר, וּמִכָּל שָׁכֵן עַל הָעֵתִיד, רַק לְשִׂמְחָת אֶת עֲצָמְךָ עִם הַהוֹהָ, וְאִז תִּזְכֶּה לְהַגָּאֵל גְּאֻלָּה נְצִחִית.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְהִסְתַּכֵּל בְּעֵינֵי טוֹבָה עַל הַחַיִּים, וְתִדוּן אֶת כָּל

אָשֶׁר ח' תרפב בְּנִחַל רצג

הַבְּרִיאָה כְּלָה לְכַף זְכוּת, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל עֲצָמְךָ בְּעֵין שְׂנֵאָה. וְכִמּוּ
שְׂצָרִיכִים לְאָהֵב אֶת חֲבֵרוֹ, כֵּן צָרִיכִים לְאָהֵב אֶת עֲצָמוֹ.

עַל-כֵּן רְאֵה לְאָהֵב אֶת עֲצָמְךָ, וְתִדַּע שְׂגָם אֶתָּה עֲדִין יְכוּל
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרֶךָ, וְגַם אֶתָּה יְכוּל לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו
יְתִבְרֶךָ, וְהוּא יִקְבַּל אוֹתְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׂיֵשׁ לְךָ כַּחוֹת עֲצוּמִים, אִךְ עֲלֶיךָ לְהוֹצִיא אֶת
כַּחוֹתֶיךָ מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל וּבִפְרָטִיּוֹת שָׁם בְּמִקּוֹם מְגוּרֶיךָ.

רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת חֲבֵרֶיךָ, וּלְדַבֵּר אִתָּם בְּצוּרָה חַיּוּבִית, וּבְנוֹדָא
תְּזַכֶּה לִישׁוּעָה.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה בֵּיתִי בְּעֵינֶיךָ
יְבִנְאֵל, וְנֶאֱפְלוּ כְּשִׁינִיעַ זְמַנִּי לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וּלְהַפְּשִׁיט אֶת הַגּוּף
הַגְּשָׁמִי, אֲטָמֵן, בְּעֲזָרְתּוֹ יְתִבְרֶךָ, שָׁם בְּעֵינֶיךָ יְבִנְאֵל, מְטַעְמִים
הַכְּמוּסִים עֲמָדִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרפב.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יְתִבְרֶךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּצִנָּה, ז' אָדָר א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכָל הַמְּשַׁפָּחָה, שְׂיַחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, וְשִׁתְּהִיָּה לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְשִׁפְעָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ
תִּשְׁכַּלְוּ וְתִצְלַחוּ.

רְאֵי לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי רַב רַבָּן שֶׁל
הַצְּרוֹת בְּבֵית הֵן כְּשֵׁהַמְּזוּזוֹת פְּסוּלוֹת. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,

רצד אָשׁר ח' תרפג – ח' תרפד בַּנְחַל

שְׁיֵהִיו לְכֶם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן תִּקְבְּעוּ מְזוּזוֹת בְּכָל דְּלַת אֲשֶׁר חֲסַרְהָ שֵׁם מְזוּזָה. וּרְאוּ לְשֹׁמֵר אֶת הַשְּׂבִיט־קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׂבִיט תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תרפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אֲדֹרָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי. הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּזְכִּי לְרוּחַ רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְתַהֲיֶינָה לָהֶם בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְיִצְלִיחוּ בְּכָל דְּרָכָם, וְיִחַזְרוּ בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּל מָה שֶׁאַתָּה צָרִיכָה בְּלִשׁוֹן שְׂאֵת רְגִילָה בָּהּ, כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֵרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר תְּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תרפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אֲדֹרָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיָּלֵד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת בְּקִשְׁתְּךָ וְכו'.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְגַדֵּל וּלְהַתְּפַחַח, וְשְׂתַהֲיֶינָה תְּלִמִּיד חָכָם אֲמִתִּי וִירָא שָׁמַיִם, וְהוֹרִיךְ יְרוּוֹ רַב נַחַת מִמֶּךָ. וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה

אֲשֶׁר ח' תרפה בְּנַחַל רצה

— תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ, וְתִהְיֶה לְאוֹת וּלְמוֹפֵת לְהוֹרִיךָ וּלְמוֹרִיךָ כָּל הַיָּמִים, וְתִתְרַם הַרְבֵּה לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אֲדַרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי שִׂמַּח לְשִׂמְעַ, שְׂאֵת מְחֻזָּקֶת אֶת עֲצָמְךָ, וְגַם אֶת מְקַבְּלֹת עַל עֲצָמְךָ לְצִיַּת אֶת כָּל מַה שְׂאֶכְתֹּב לְךָ.

קִדְּם עָלִי לְחֻזֵּק אוֹתְךָ, שְׂתִּהְיֶי תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם, וּמְבַטֵּלֶת מֵהָאָדָם הַדְּאִגוֹת וְהַפְּחָדִים, וּמְרַחֶבֶת אֶת דַּעַתוֹ.

עָלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֶת עֲדִינְ חִיָּה תַּחַת קִטְנוֹת הַמַּחִין כִּי־לִדָּה קִטְנָה, וְאֶת מֵאֵד מְקַשְׁרֶת לְאֵמָא. הֵן אֵמֶת שְׂמֻצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם הִיא הַמְּצַוֶּה הַכִּי גְדוּלָּה, אֵךְ עִם כָּל זֹאת עָלִיךָ לְדַעַת וּלְזִכֹּר, שְׂאֵת כְּבוֹר מְבַגְּרֶת דִּיךָ, וְעָלִיךָ לְחַשֵּׁב עַל הַקָּמַת בֵּית וּלְהַתְחַתֵּן, וּבְזֶה תִּתְרַמֵּי לְאֵמֶךָ הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שְׂתִּשְׁאַרִי, חַס וְשָׁלוֹם, וְנִקְהָ, כִּי בְּזֶה אֶת גּוֹרְמֶת לָהּ רַק צַעַר וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ'.

עָלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל-כָּף קִצְרִים, הֵנָּה הוּא פֶּה, וְהֵנָּה הוּא שֵׁם, וְהֵנָּה הַכָּל כְּצֵל עוֹבֵר. עַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה אֶת כָּל-כָּף חוֹשֶׁבֶת וְחוֹשֶׁשֶׁת עַל כָּל דָּבָר, אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֲחוֹתְךָ הַתְּחַתְּנָה, וַיֵּשׁ לָהּ יְלָדִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עַל-כֵּן רָאִי גַם אֶת לְהַתְחַתֵּן, וְלֹא לְחַקֵּר כָּל-כָּף, כִּי אֵין לָאף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם בְּטוֹחוֹת שֶׁהַכָּל יִלְךְ לוֹ כְּסֵדֶר.

עָלִיךָ לְדַעַת כִּי הַסֵּדֶר וְהַשְּׁלָא כְּסֵדֶר תְּלוּי בְּאָדָם בְּעֲצָמוֹ, כְּפִי שְׂמֵרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּחַיִּים כָּף מְסֵדֶר אֶת הַחַיִּים, וְאֵם רוֹצֶה — הוֹלֵךְ

רצו אֲשֶׁר ח' תרפו בַּנְחַל

לוֹ כְּסֻדְרָה, וְאִם אֵינֶנּוּ רוֹצֵה — הוֹלֵךְ לוֹ שְׁלֹא כְּסֻדְרָה, וְהַעֲקֹר לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹיוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹבָא (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן פב).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכִּי לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְבָא וּלְנִצַּח נְצָחִים.

אֲנֵא רְאֵי לְצִיַּת, וְתוֹצִיאֵי מִמַּחְשְׁבֶתְךָ כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת וּבְלִבּוֹלִים, וְאֵל תַּחֲשָׁבֵי בְּכָל דְּבַר הַרְבֵּה, רַק תִּמְסְרֵי אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹיוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַמֵּאחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרַת הַצִּנּוּה, ז' אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלַיִךְ בְּכָאֵב עֵינַיִם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה עַל הָעֵינַיִם.

כָּכֵר גִּדְפָס קִנְטֵרִס "מְצִיאַת-הַזְּוִיג", וְרֵאוּי לָךְ לְעֵינַיִם בּוֹ בְּכָל יוֹם, וְלוֹמַר אֶת הַתְּפִלוֹת הַמוֹבָאוֹת שֶׁם בְּשִׁבִיל מְצִיאַת הַזְּוִיג, וּבּוֹדָאֵי אִם תִּקְיִים כָּל מַה שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם, תִּזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּית זוּגָךְ.

מַה שֶׁאֵתָּה מְבַקֵּשׁ עֲצוֹת בְּשִׁבִיל רְפוּאָה עַל הָעֵינַיִם, הִנֵּה רְאוּי לָךְ לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת רְאִיָּה, וּלְקַיֵּם כָּל הַנְּאָמַר שָׁם, וּבּוֹדָאֵי תִמְשָׁךְ עָלַיִךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם. וְאַחַת מִהָעֲצוֹת שֶׁמוֹבָאוֹת שָׁם הִיא: אֲמִירַת תְּקוּנַת חֲצוֹת, שֶׁמְסַגֵּל לְחִלּוּשֵׁי הַרְאוֹת, וְעַל-כֵּן אִם אֲפָשֶׁר לָךְ לוֹמַר בְּכָל לַיְלָה תְּקוּנַת חֲצוֹת — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, שֶׁאִז בּוֹדָאֵי תִזְכֶּה לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל הָעֵינַיִם.

גַּם טוֹב מֵאֵד, שֶׁתִּקְדָּשׁ בְּשִׁבְת־קֹדֶשׁ עַל הַיַּיִן, וְתִסְתַּכַּל בְּתוֹךְ הַיַּיִן, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל הָעֵינַיִם.

אָשֶׁר ח' תרפז בְּנַחֵל רצז

רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ
כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אָב הַרְחֵמֵן,
וּבְיָדָיו לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

חִזּוֹק וְאַמֶּץ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְלוֹלֵי הַעֲצוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל,
הֵינּוּ גְּאֻבָּדִים לְגַמְרֵי. עַל־כֵּן הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ, שְׂתִרְאֶה לְהִתְמַיֵּד
בִּיּוֹתֵר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ.

אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ עֲכָשׁוּ חֲבִילָה שֶׁל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְמַעַן תִּהְיֶה
רְגִיל בָּהֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּזָכוֹת שֶׁתִּזְכֶּה לְלַמֵּד
בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, תִּזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּית זוּגָךְ, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פט), כִּי הַדַּעַת הִיא הַמְשַׁדְּכַת כָּל הַשְּׂדוּכִים,
הֵינּוּ מִי שְׂזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, וְזוּכָה לְשִׁמְעַת תּוֹרָה
מִפִּיּו, עַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּית זוּגוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּצִינָה, ז' אֲדֵר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּכָל מָה שֶׁקָּרָה
לָכֶם.

הֵייתִי מֵיַעַץ אֶתְכֶם לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת וְאֶת הַתְּפִלִּין, וְכֵן לְבַדֵּק
אֶת הַמַּאֲכָלִים שֶׁאַתֶּם אוֹכְלִים, אִם הֵם כְּשָׂרִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכְּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא,
וּכְבָּר לֹא תִדְעוּ מִשׁוּם צָרָה וְרָעָה, חַס וְשָׁלוֹם.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּלְמְדוּ בְּסִפֵּר "סִפּוּרֵי־מַעֲשֵׂי־יִת" שֶׁל
רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי שְׁעוֹסְקִים בְּסִפֵּר זֶה, זוֹכִים

רחצ אשר ח' תרפח בנחל

להפקד בנרע של קימא, ובזכות ספר "ספורי-מעשיות" זוכים
להפקד בבנים חיים וקיימים.

ועל-כן מה טוב ומה נעים לכל מי שהוא חשוף בנים, שיקבע
לעצמו שעור ללמד בכל יום קצת בספר הקדוש הזה, כי הספר הזה
עמק עמק מי ימצאנו, ובכל שורה ושורה ובכל ענין וענין יש בו
סודות גדולים ומוסר השכל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצנה, ז' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום רב אף ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערךם הקשה
ממה שנגאָרע עם אחותך.

לדעתי, שתמשיך עם רופא העצבים, והקדוש-ברוך-הוא
השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך, ותתרפא ברפואה שלמה.

נא ונא לכל תכניסו אותה בביתכם, כדי שלא תשבר גם את
ביתכם, חס ושלום. אדם צריך לשמר מאד לא לערוב את הצרות,
הינו שלא יקח את צרות אחרים ויערובם בצרותו, שאז יכול
להשתגע, חס ושלום, ויגרם לעצמו יותר רע.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, וישלח רפואה שלמה לכל חולי עמו
ישראל.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ח' תרפ"ט בַּנְחָל רצט
ח' תרפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ
יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתוֹקֵק לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ אַתָּה מְחַזֵּק
אֶת עֲצָמֶךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכֹל יוֹם
וְיוֹם, וּבִפְרָטִיּוֹת אֵלּוּ הָעוֹסְקִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת שֵׁם הַצְּדִיק
בְּעוֹלָם, הֵם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אֹרֵב עֲלֵיהֶם
מְאֹד מְאֹד לְהַפִּילָם וּלְשַׁבְּרָם וּלְנַתְּקָם מִשֶּׁרֶשׁ קִדְשָׁתָם.

עַל-כֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲעוֹלָם, וְאֵל
תְּנִיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת אֲצַלְךָ כָּלֵל.

תִּצְמִיחַ לִי, שְׂרָאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר
בַּנְחָל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאֵנוּ זוֹכִים לְדַעַת מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה,
כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵינוּ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, וּתְסַפֵּר לָהֶם תְּמִיד
סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּפִרוּשׁ, כִּי עַל-יְדֵי
שְׂמִסְפָּרִים סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְשִׁלְמוֹת
הַדַּעַת, וּדְבָרָיו נִשְׁמָעִים וּמִתְקַבְּלִים (עַיֵּן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן כ"ט).

רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם הַתְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֶה, מְעֲרִיב,
חֲצוֹת, מְתוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא מְלָה בְּמְלָה, וְתִשְׁרֵי לְעֲצָמֶךָ אֶת הַנְּגוֹן
שֶׁלְךָ בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, כִּי מַעֲלַת הַמִּתְפַּלֵּל עִם נְגוֹן, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְהִלְבִּישׁ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּמִלְבוּשֵׁים
נְהוּרִין, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן מ"ב).

וּבְאֱמֶת כֹּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִזָּה מִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם אֶת

התפלות, כל אחד עם הנגון שלו, והיה מדבק את עצמו אליו ותברך מתוך התפלה. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, רק מתפלל בכל יום את התפלות: שחרית, מנחה, מעריב, חצות, בדבקות ומכון פרוש המלות, אשרי לו ואשרי חלקו.

נא ונא ראה לחזק את עצמך, כי סוף כל סוף על ידך יצא מהכח אל הפעל, שאזכה לבוא להתישב בארצנו הקדושה בעריה ובנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אנשי שלומנו הקרובים "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", קדש קדושים, הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

הנה הקמתי פה אצלי ישיבה קטנה, ולקחתי מגידי שעורים מצינים מאד. כתוב (דניאל יב, ג): "והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע, ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד", אומרים על זה חכמינו הקדושים (פבא בתרא ח:): ומצדיקי הרבים פכוכבים — אלו מלמדי תינוקות, שמצדיקים את הרבים, ונדמים פכוכבים, מה הקשר בזה? אלא מי הוא העתיד של עם ישראל? אלו התינוקות של בית רבן; מגיל בר מצוה נעשה הבן גדול, הוא יוצא מרשותם של אביו ואמו ונעשה עצמאי, כל מה שהוא עושה זה ברשותו ובאחריותו, ובית-דין של מטה יכולים לדונו כפי שדנים את כל העולם. אבל זהו הגיל המספן ביותר — מהבר-מצוה עד החתונה, כי הבן אינו יודע מה הוא רוצה. מצד אחד הוא חפץ להיות צדיק, להתעלות בעבודת השם יתברך, להיות למדן, הוא חפץ שיחזיקו ממנו, הוא צריך תשומת לב, ואם הוא יקבל את זה על-פי התורה — הוא

תַּעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה. אַף אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, יִקְבַּל אֶת תְּשׁוּמַת־הַלֵּב בְּצוּרָה הַפּוֹכָה, הוּא יִלְךְ לְשֵׁם, וַיִּדְרֹדֵר, וַחֲמִנָא לְצִלָּן, יִסִּיר אֶת הַפְּאוֹת, אֶת הַכֶּפֶה, יַחֲלַל שִׁבְתָּ, יֵאָכֵל טְרַפּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וַחֲמִנָא לְצִלָּן, הוּא לֹא יַעֲשֶׂה זֹאת מִחֲמַת רַע לֵב, אֲלֵא מִחֲמַת הַרְצוֹן לְזָכוֹת בַּקָּצֵת תְּשׁוּמַת לֵב, הוּא דוֹרֵשׁ אֶת תְּשׁוּמַת לֵב הַהוֹרִים. הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מִשְׁהוּ, וְהִיּוֹת שְׁלֵא מִצָּא אֶת זֹאת בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה, בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, אֲזַי הוּא מְנַסֶּה לְקַבֵּל אֶת זֹאת בְּצוּרָה הַפּוֹכָה. כִּי יִשְׁנֶן שְׁתֵּי דְרָכִים: דְּרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְנִעְיֵמָה, וְדֶרֶךְ עֲקָמָה וּמִלְאָה קוֹצִים וְדֶרֶדְרִים, זְכוּכִיּוֹת וּמְפּוֹלוֹת, שֶׁהוּא רַק יִכְשַׁל בָּהֶם. וּבְאֵמַת הוּא סוֹף הַכֹּל צָעִיר מְאֹד, אַף שֶׁנַּעֲשֶׂה בַר מִצְוָה וְנִקְרָא גְדוֹל עַל־פִּי הַהֶלְכָה, וַיִּכְבֵּר אַחֲרָי עַל עֲצָמוֹ וּמַעֲשָׂיו, וַצָּרִיף לָתֵת אֶת הַדִּין כְּכֵן שְׁבָעִים, אֲבָל בֶּן יוֹם לְלִילָה אֶחָד הַשָּׁכֵל אֵינּוּ גְדֹל. וְלִכֵּן גִּיל בַר הַמִּצְוָה עַד הַחֲתָנָה הוּא הַגִּיל הַכִּי מְסֻכָּן, אוֹ שֶׁהִבְחוֹר לֹקַח עֲצָמוֹ בְּיָדִים, וְנַעֲשֶׂה יָרֵא שָׁמַיִם וְצַדִּיק גְדוֹל, וְהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר, אוֹ שֶׁחֵס וְשְׁלוֹם, הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ קְלוּקָלָת, וַיּוֹצֵא לְתַרְבוֹת רַעָה.

וְלִכֵּן הִקִּימוּ יְשִׁיבוֹת קְטַנּוֹת לְבַחֲרֵי חֲמַד מִגִּיל בַר מִצְוָה. מֵהוּ הַתְּפִקִּיד שֶׁל מַגִּיד שְׁעוֹר, מְחַנְּף, מְשַׁגִּיחַ, רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה? "וּמַצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּפוֹכְבִּים", יֵשׁ לָהֶם זְכוּת גְּדוּלָה בְּשָׁמַיִם, כִּי הֵם מְתַעֲסָקִים עִם הַגְּדִיִּים, שֶׁהוּא דוֹר הָעֵתִיד שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְעַבּוּדְתָם עַבּוּדַת קֹדֶשׁ קְדָשִׁים, אַף הֵם נִדְמִים כְּפוֹכְבִּים, כְּנִקְדוֹת קְטַנּוֹת נוֹצְצוֹת בְּלִבָּד, כִּי הַהוֹרִים אֵינֶם יוֹדְעִים לְהַעֲרִיף מַעֲלָתָם שֶׁל הַמַּגִּידֵי שְׁעוֹר וְרֵאשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת, וּמְזוֹלְזָלִים בָּהֶם בְּיֹתֵר, כִּי נִרְאִים קְטַנִּים כְּפוֹכְבִּים, וְלַעֲתִים חוֹשְׁבִים שֶׁזֶּו עַבּוּדַת שְׁמֵרְטָף...

יִשְׁנֶם יְלָדִים שֶׁהִגִּיעוּ עַד הַבַּר מִצְוָה עִם מְטַעַן שְׁלֵם שֶׁל בְּעִיּוֹת נַפְשִׁיּוֹת, וְכִלֵּי לְהֵאֲשִׁים אֶת הַהוֹרָה אוֹ אֶת הַיֶּלֶד, אֲבָל זֹו עַבְדָּה, שֶׁהֵילֵד נַעֲשֶׂה בַר־מִצְוָה, וּמְתַכּוֹנֵן לְהַתְחִיל יְשִׁיבָה קְטַנָּה, וַיֵּשׁ אַחֲרָיו קָפָה עֲמוּסָה בְּבַעֲיּוֹת נַפְשִׁיּוֹת וְכוּ', וּמַהִיכֵן זֶה נוֹבֵעַ? אֵי אֶפְשָׁר לְהֵאֲשִׁים אַף אֶחָד. לְתַלּוֹת אֶת הַקּוֹלָר בְּצוּאָר הַהוֹרִים קָשָׁה מְאֹד, כִּי לַהוֹרִים הַדְּאָגוֹת שְׁלֵהֶם: דְּחֻקוֹת הַפְּרָנְסָה, צָעֵר גְּדוֹל בָּנִים, הָעֵדֵר נַחַת, בְּרִיאוֹת רוֹפְפָת, וְשָׂאָר בְּעִיּוֹת וּטְרָדוֹת, מְתַחִים וְחֻרְדוֹת לְאִין

ספר, וְכַל אֶחָד עִם הַבְּעִיּוֹת שָׁלוּ, אִף שָׁזָה לֹא מְצַדִּיק אֶת הַתּוֹצְאָה, אִף זֶה הַמְּצִיאֹת, שֶׁהֵיִלֵּד לֹא קָבַל תְּשׁוּמַת לֵב בְּבֵית, לֹא הָיָה לוֹ אֶת "הַחֲנֹךְ לְנֶעַר — עַל־פִּי דָרְכוּ" דִּיקָא, וְלִכֵּן מְחַפֵּשׂ אֶת זֹאת אֲצֵל הַמְּלַמֵּד. הַמְּלַמֵּד יֵשׁ לוֹ כֶּתֶה שֶׁל שְׁלֵשִׁים יָלְדִים, וְלֹא תָמִיד הוּא יְכוּל וּמְסַגֵּל לְהַעֲנִיק לְכָל אֶחָד אֶת הַרְאוּי לוֹ. וְעַל־פֶּן הֵיִלֵּד מְנַסֶּה בְּכַחוֹת עֲצָמוֹ לְמִשְׁךְ תְּשׁוּמַת־לֵב, וּמְפָרִיעַ, מִתְּפָרֵעַ, מִתְּנַהֵג שְׁלֹא כְּשׁוֹרָה, וְנַעֲשֶׂה לְלַעַג וּלְקֶלֶס בְּחֻבְרָה, בְּכֶתֶה, עַד שֶׁמְסַלְקִים אוֹתוֹ מִמְּקוֹם לְמוֹדוֹ, וְהַהוֹרִים מְאַשְׁיָמִים אֶת הַמְּלַמֵּד, וְהַמְּלַמֵּד מְאַשְׁיָמִים אֶת הַהוֹרִים וְכוּ', אִף הָאֲשָׁמוֹת אֵינָן נִסְחָא לְפַתִּירַת בְּעִיּוֹת. וְהִנֵּה הֵגִיעַ הֵיִלֵּד לְגִיל בַּר מִצְוָה, וְהוּא צָרִיךְ לְבָנוֹת אֶת עֲצָמוֹ מְחֻדָּשׁ, וּלְמַעֲשֶׂה הוּא אָבוֹד לְגַמְרִי, הוּא רְקוּב מִעֲקָרוֹ, לֹא רַק בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲלֵא גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, מִיֶּאֱשׁ מִעֲצָמוֹ, מְדַכְדֵּךְ, חֹסֵר תְּקוּהָ וְתוֹחֵלֶת, אִם יִמְשִׁיךְ כֶּף, אִזִּי יִגְדַּל בְּלִי מַדּוֹת, בְּלִי דֶרֶךְ אֶרֶץ, וַיַּעֲשֶׂה בְּעִנְיִי לְחֻבְרָה וּלְסָבִיבָה.

עַל הַהוֹרִים לִידַע, שֶׁהַמְּגִיד שְׁעוֹר שֶׁל בְּנֵם הוּא עֲכָשׁוּ בְּכָלֵל "וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים", הוּא לֹקַח אֶת הַבָּנִים, וְרוֹצֵה לַעֲשׂוֹתָם צַדִּיקִים, דּוֹאֵג לַעֲתִידָם, שִׁירוֹ נַחַת אֶת הוֹרֵיהֶם. אִף הַבְּעִיָּה הִיא שֶׁהוּא נִרְאָה לְהוֹרִים כְּדַגְמַת כּוֹכְבִים, כְּנִקְדוֹת קְטַנּוֹת, וְהֵם חוֹשְׁבִים: מַה כָּבֹד עוֹשֶׂה הַמְּחַנֵּךְ בְּעַבּוֹר בְּנִי, מַה כָּבֹד פּוֹעֵל וּמְשַׁתְּדֵל וּמְתַמְסַר לְמַעַן חֲנוּכוֹ, וְיִלְעָתִים אִף מִתְּחִילִים לְהָאֲשִׁים אוֹתוֹ — אֵינֶךָ מִבֵּין אֶת הֵיִלֵּד וְכוּ' וְכוּ', בְּעֵטִיךָ הוּא נַעֲשֶׂה כְּשִׁלּוֹן, וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי הַטְּחוֹת וּטְעָנוֹת. אִף לְהָאֲשָׁמוֹת אֵין מְקוֹם כָּלֵל וְכָלֵל, כִּי הֵיִלֵּד עֵבֶר שְׁמוּנָה כַּתּוֹת עַד גִּיל הַבַּר מִצְוָה, הָיָה לוֹ שְׁמוּנָה מְלַמְדִים, הָיָה לוֹ שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּבֵית, מְטַעֵן שָׁלֵם שֶׁל בְּעִיּוֹת, וְהִנֵּה הֵגִיעַ לִישִׁיבָה קְטַנָּה, כָּאֵן עַל הַהוֹרִים וְהַמְּחַנְכִים לְדַעַת, שְׁזוֹ הַתְּחִלָּה חֻדְשָׁה, וְזֶה עֲתִיד הֵיִלְדִים, וּיְכוּלִים לְהַתְּחִיל דָּף חֻדָּשׁ בְּחִיָּהֶם, וְלִכֵּן הָאֲחֻרִיּוֹת הַמְּנַחַת עֲלֵיהֶם גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי הֵיִלֵּד עֲכָשׁוּ כָּבֹד עֲקָר בְּחִיִּים, וּמַעֲתָה מְגִיל בַּר־מִצְוָה עַד הַחֲתָנָה, זֶהוּ הַגִּיל הַחֲשׁוּב בְּיֹתֵר, שְׁיִכּוּל בּוֹ לַעֲשׂוֹת תְּפִנִּית חֻדְשָׁה בְּחִיִּים, וְלֵהִיּוֹת גָּאוֹן בַּתּוֹרָה, גָּאוֹן בְּמַדּוֹת, גָּאוֹן בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, בּוֹלֵט חַיּוּבִית בְּחֻבְרָה, וְאֵילוֹ הוֹרִים אֵינָם רוֹצִים

אֶת הַנַּחַת הַגְּדוֹל הַזֶּה מִיִּלְדֵיהֶם? ! וְגַם הַבֵּן רוֹצֵה לֵהיוֹת מִשְׁהוּ, וַיֵּשׁ לוֹ אֶת כָּל הַיְכָלָת. וְלִכֵּן אָסוּר לְהוֹרִים לְהַסְתַּפֵּל עַל הַמְחַנְכִים כְּאִלוֹ הֵם נְקֻדוֹת קִטְנוּת, שְׂאִין בָּהֶם מִמֶּשׁ, אוֹ לְהַקֵּל בְּעַבְדוֹתֵם עַבְדוֹת הַקֹּדֶשׁ, אֲלֵא לִידַע כִּי הֵם מְאִירִים בְּשִׁמְשׁ.

וְזֹאת צְרִיכִים לְזַכֵּר, שְׂמַחְנֶנּוּ מְסוּר, מִתְמַסֵּר לְתַלְמִידוֹ בְּכָל שְׁעָה שְׁבִיּוֹם. וּמְסַפְּרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ח:) עַל רַב, שְׂפָגַשׁ אֶת רַב שְׂמוּאֵל בַּר שִׁילַת בְּגִנְתּוֹ, שְׂאָלוֹ: שְׂבַקְתִּיה לְהִימְנוּתְךָ? אָמַר נָא לִי, וְכִי עֲזַבְתָּ אֶת עַבְדוֹתְךָ הַנְּאֻמָּה עִם הַתְּלִמִּידִים, וּמָה הֵנָּה עוֹשֶׂה בְּגִנְתְּךָ? וְעָנָה לוֹ: שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לֹא הֵייתִי בְּגִנְתִּי, וְאֶפְלוּ עִכְשָׁו שְׂאֵנִי עֲמַל בְּהַ בְּזִמְן הַפְּנוּי שְׁלִי, גַּם עִכְשָׁו אֵינִי מְסִיחַ דַּעַת כְּרָגַע מִתְּלִמִּידִי; הֵינּוּ כִּי מְגִיד שְׁעוֹר וְרֹאשׁ יְשִׁיבָה מְצַלַח הוּא זֶה, שְׂכַל-כֶּף מְסוּר לְתַלְמִידוֹ, שְׂאֶפְלוּ בְּזִמְנוֹ הַפְּנוּי חוֹשֵׁב עֲלֵיהֶם, זֶה נִקְרָא "וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים כְּפּוֹכְבִים".

הַקְּמַתִּי יְשִׁיבָה פֹּה אֲצִלִּי, וְהַבֵּאתִי מְגִידֵי שְׁעוֹרִים מְצַנְיָנִים. חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, אֲנִי עוֹסֵק בְּחֻנוּךְ מִזֶּה עֲשָׂרִים שָׁנָה, וְרֵאִיתִי הַרְבֵּה דְבָרִים, רֵאִיתִי הַצְּלָחוֹת וְכִשְׁלוֹנוֹת, רֵאִיתִי בְּחוּרֵי חֻמַּד, בְּחוּרִים צְעִירִים שֶׁהַצְּלִיחוֹ בְּמִיחַד, וְהַקִּימוּ בְּתִים לְתַפְאֶרֶת, וַיֵּשׁ לָהֶם כְּבָר יְלָדִים וְכוּ', וְרֵאִיתִי לְדַאֲבוּנֵנוּ הַרַב, כְּאִלוֹ שֶׁהִדְרָדְרוּ דְרָדוֹר אַחַר דְרָדוֹר, עַד שֶׁלֹּא נוֹתַר מֵהֶם כְּלוּם, הֵם אֲמַלְלִים מִמֶּשׁ, כִּי חִיֵּיהֶם אֵינֶם חִיִּים, בְּהַתְּחִלָּה חֲשָׁבוּ שְׂיִהְיוּ מִתְּעַנּוּגוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, יָבִלוּ בְּהָרִים וּבְשָׂדוֹת, וַיִּמְצְאוּ עוֹד חֲבֵרִים 'תְּכַשִּׁיטִים' כְּמוֹהֶם, וּלְבַסּוּף הִדְרָדְרוּ מוֹסְרִית וְרוֹחֲנִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהִלְכוּ לְעַבְד, וְאָבְדוּ אֶת כְּסָפָם, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְמַעֲשִׂים פְּלִילִיִּים, וְעַד שֶׁיָּשָׁבוּ אֶפְלוּ מֵאַחֲוָרֵי סוּרָג וּבְרִיחַ, וְגָרְמוּ בּוֹשׁוֹת וְחַרְפּוֹת לְעַצְמָם וּלְכָל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתָּם. וּכְשֶׁהִגִּיעוּ לְגִיל עֲשָׂרִים וְחֻמֶּשׁ שְׁלֹשִׁים מְרֻטוּ שְׁעָרוֹת רֹאשׁם בְּצַעַר: חָבַל עַל יְמֵי הַנְּעוּרִים שְׁלָנוּ שֶׁהִלְכוּ לְאַבּוּד.

וְלִכֵּן אֲמַרְתִּי לְדַבֵּר עִמָּכֶם כְּמָה מְלִים אוֹדוֹת יְלַדְיְכֶם שְׂנַכְנְסוּ עִכְשָׁו לְיְשִׁיבָה קִטְנָה אֲצִלְנוּ, כְּדֵי שְׂתוֹכַחוּ מֵהַ לְפָנֵיכֶם. אֵין מִתּוֹכֵיכֶם עַל מִי הָאֲחֻרִיּוֹת עַל מִי לֹא, אֲלֵא כְּלָנוּ אַחֲרָאִים: הַמְּגִידֵי

שְׁעוּרִים, הַמְשַׁגְּיחִים, רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, וְהַהוֹרִים. סוּף כָּל סוּף זֶהוּ הַבֵּן
 לַהוֹרִים, וְהֵם רוֹצִים לְרֹאוֹת נַחַת מִמֶּנּוּ, וְכֵן הַמְחַנְכִים רוֹצִים לְהַצְלִיחַ
 בַּחֲנוּךְ, שְׁמֵה־שְׁעוֹר שְׁלָהֶם יֵצְאוּ הַבַּחּוּרִים הַמְצַלְחִים בְּיֹתֵר. אָבֵל
 הַהִכָּרַח לִי לֹמֵר לָכֶם מִנְסִיוֹנֵי הָאִישִׁי שֵׁשׁ לִי בַּחֲנוּךְ רַבּוֹת בְּשָׁנִים,
 הַנְּסִיוֹנוֹת בְּגִיל הַזֶּה קָשִׁים מְאֹד, וְהַבְּחִירָה חֲפָשִׁית — לְבַחֵר בְּטוֹב,
 אוֹ לְהַפְּךָ, חֵס וְשְׁלוֹם. וּמָה שֶׁנִּצְרָךְ לְהַצְלַחַת הַבַּחּוּר זֶה שְׁתוּף פְּעֻלָּה
 בֵּין הַהוֹרִים לְמְחַנְכִים, כִּי בְּאִמּוֹר, הַשָּׁנִים הִלְלוּ שְׁבִין הַבַּר מְצוּה
 לְחַתְּנָה, זֶהוּ הַזְּמַן הַקָּרִיטִי בְּיֹתֵר, אוֹ שְׁנוּפְלִים לְתַהוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם,
 אוֹ שְׁעוּלִים מְעַלָּה מְעַלָּה בְּדֶרֶךְ הַסְּלוּלָה הַעוֹלָה בֵּית קָל — הֵן
 בְּמִדּוֹת, הֵן בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, הֵן בְּיִרְאֵת שְׁמַיִם, הֵן בְּמוֹסֵר, הֵן בְּלִמּוּד
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְלָכֵן צָרִיךְ שְׁתוּף פְּעֻלָּה מְלֵא וְתִמְדִי בֵּין הַמְחַנְכִים
 לַהוֹרִים, שְׁלֹשְׁנֵיהֶם מְטָרָה אַחַת — לְרֹאוֹת בְּהַצְלַחַת הַבַּחּוּר, שִׁיְהִיָּה
 טוֹב לְשָׁמַיִם וְטוֹב לְבְרִיּוֹת, שְׂדַעַת הַמְּקוֹם תְּהֵא נוֹחָה הַיְמָנוּ, וּמִמִּילָא
 דַּעַת הַבְּרִיּוֹת תְּהֵא נוֹחָה הַיְמָנוּ. אָסוּר לַהוֹרִים לְדַבֵּר מְלָה רָעָה עַל
 הַמְחַנְכִים בְּנוֹכְחוֹת הַבַּחּוּר, כִּי אִזּוֹ הוּא יֵאָבֵד אֶת כָּל הָאִמּוֹן בָּהֶם,
 וְלֹא יִרְצָה לְקַבֵּל מֵהֶם מְאוּמָה. וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סֵפֶה
 נו): שׁוֹתָא דִּינּוּקָא אוֹ דְּאָבוּה אוֹ דְּאִמִּיָּה; מָה שֶׁהֵבֵן מְדַבֵּר, שְׁמַע
 אֶת זֹאת בְּבֵית מֵהַהוֹרִים, וְלָכֵן אִם הוּא מְתַלּוּצֵץ, חֵס וְשְׁלוֹם,
 מֵהַמְּגִיד שְׁעוֹר וְשָׂאֵר אֲנָשֵׁי צְוֹת הַיְשִׁיבָה, סִימָן שֶׁשְׁמַע בְּבֵית מְלוֹת
 אָרֶס נִגְדָם, אֲשֶׁר אֵין לָךְ חֲמוּר בַּחֲנוּךְ יוֹתֵר מִזֶּה. וְלָכֵן עַל הַהוֹרִים
 לְהִבִּין הַיֵּטֵב אִיזוֹ אַחֲרִיּוֹת מִנַּחַת לָהֶם עַל כֶּף הַמְּאֻזְנִים, וְאִם לֹא
 יְהִיָּה שְׁתוּף פְּעֻלָּה בֵּינֵיהֶם לְבִין הַיְשִׁיבָה, לֹא יֵצְלִיחוּ בַּחֲנוּךְ. גַּם
 אָסוּר לָהֶם לְהִיּוֹת אֲדִישִׁים כְּלָפִי חֲנוּךְ יְלָדֵיהֶם, וּלְשַׁלְּחֵם בְּהַשְׁפָּלוֹת
 וּבְבִזְיוֹנוֹת לַיְשִׁיבָה, וּלְהַקְנִיטֵם וּלְחַרְפֵם, בְּמִקּוֹם לְהַגְבִּיָּהֶם וּלְשַׁבְּחֵם
 עַל הַשְּׁגִיָּהֶם, כִּי בְּזֶה הֵם הוֹרְסִים אוֹתָם לְגַמְרִי. בְּמִקּוֹם זֹאת, בְּאֲשֶׁר
 מִתְּפַתַּחַת אִיזוֹ בְּעִיָּה, צְרִיכִים לְטַכֵּס עֲצָה מָה לַעֲשׂוֹת לְמַעַן הַחֲנוּךְ.
 לְשַׁבֵּת בְּנַחַת עִם הַמְּחַנְכִים, וּלְסַפֵּר לָהֶם מָה עָבַר עַל הַיְלָד מִשָּׁךְ כָּל
 הַשָּׁנִים, וְכַעַת אֵין פְּנָאִי לְהֶאֱשִׁים מִיִּשְׁהוּ, אֶלָּא לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה לְמַעַן
 חֲנוּךְ הַיְלָד, שְׁיִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּרִיאָה וּמְצַלְחַת, וַיַּעֲלֶה
 בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה. וּבּוֹדָאֵי שְׂאִין לְהֶאֱשִׁים אֶת הַמוֹסֵד הַחֲנוּכִי
 בְּמַחְדָּלִים, כִּי בֵּן בְּעִיָּתִי בְּשׁוּם מְקוֹם לֹא יִסְתַּדֵּר. כִּיּוֹם הַדּוֹר מְסַכֵּן

אֲשֶׁר ח' תרצ בַּנְחָל שֶׁ

מאד, והנסיונות נוראיים, ולכן צריך להנהר בזהירות כפולה ומכפלת, כי בנגל לילדים להחליק מטה אלי תהום, רחמנא לצלן.

לכן אבקש אתכם שני דברים: א. הקמתי ישיבה קטנה כדי להצליח עם הבחורי חמד שנעשו בר-מצוה, ואני אחראי על התלמידים שלי, אף שאין זה קל כלל ועקר, והטרח קשה מנשא, ורק הקדוש-ברוך-הוא יעיד כמה יגע ויזע אני משקיע בהם, ומוסר נפשי, פשוטו כמשמעו, בעבורם, ואשרי ואשרי מי שידע להעריך את גדל ההשקעה, והוא בר דעת, וחזק באמונת חכמים, ומציית ומשתף פעולה עם הצוות, הוא זוכה לתוצאות מניבות פרי, שילדיו לומדים בשקיפה ובחשק, מתמלאים בתורה וביראה ובעבודת השם, וקונים שם טוב מאד, ומתחננים עם שדוף הגון, ובונים בתים לתפארה וכו' וכו', והם הכי מאשרים, אשר אין עוד בכל העולם מאשרים כמותם. אך מסכנים אלו שלא צייתו, וזלזלו בחנוף, ועסקו בהאשמות חסרות שחר, לבסוף בחוריהם נעשו מרדניים, ובמקום להיות מכירים בטוב הפכו לכפויי טובה, ולבסוף נכשלו ונפלו היכן שנפלו.

לכן ההכרח לי לומר לכם, כל אלו שילמדו אצלי ויציתו אותי, אני אחראי עליהם, וכוונתי פפי הזריעה כך תהיה הקצירה, כפי גדל ההשקעה הן של ההורים והן של המחנכים, כך נוציא פרות משבחים וערכים לחף, אך כל אלו שילמדו במקומות מבחוץ, אין לי כל אחריות עליהם, ונראה כיצד יצליחו, נראה את העתיד שלהם לעמת עתידם של אלו הלומדים אצלנו. [וכונתי אני יכול גם לטעות, כי כך אמר רבנו ז"ל: העולם אומרים שגדול לא יכול לעשות טעות, ואם טעה הוא איננו גדול, אבל אני אומר, שגדול יכול לעשות טעות, ואם טעה הוא נשאר גדול. וכן אמר רבנו ז"ל בסוף ימיו שעשה טעות, ולא היה צריך לעסק עם בני-אדם, כי אבד את אשתו וילדיו בעבורם. אבל אוי לנו אם רבנו ז"ל לא היה לוקחנו לטפול, מה היה קורה עמנו? !]

ב. יען שישנם שנים שלשה בחורים שהאמונת חכמים שלהם

הַתְּרוֹפָּה, וּמִמֵּילָא גַם הָאֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה כְּבָר תְּחִלַּת
 בְּשִׁלוּנָם. עַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל יַלְדֵיכֶם שְׁלֵא יִנְזְקוּ מֵאוֹתָם
 אֱלוֹ שְׂאִין לָהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים, עַלֵיכֶם לְתַן חֲסוֹן חֲזָק לְיַלְדֵיכֶם,
 שְׁהַמְכוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים הַנִּמְצָאִים בַּחוּץ לֹא יִכְנָסוּ בָהֶם, חֵס
 וְשָׁלוֹם, כִּי אוֹי וְאֲבוֹי אִם אֶחָד מִבַּחוּץ יִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם בְּדַבּוּרִים כְּגוֹן:
 "בֹּא אֲתָנוּ לְלַמֵּד בְּמִקּוֹם זֶה, בֹּא עִמָּנוּ לְמִקּוֹם אֲלִמּוּנִי, לְמַה לָּךְ
 לְשִׁבַּת לְלַמֵּד כָּאֵן בִּישִׁיבָה" וְכוּ', אוֹלֵי זֶה מְאֹד מִפְתָּה, אֲבָל זֹאת
 אִמְר לָכֶם; אִם אַתֶּם רוֹצִים יַלְדִים יִרְאֵי ה', יִרְאֵי חֲטָא, רְאוּ לְצִיַּת
 אוֹתִי! כָּאֵן אַתֶּם יוֹדְעִים הֵיכָן הֵבֵן הוֹלֵךְ וְהֵיכָן בָּא, וְשֵׁם אֵינְכֶם
 יוֹדְעִים כָּלֵל מֵה קוֹרָה אֲתוּ.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, שֶׁתְּחַסְנוּ אֶת יַלְדֵיכֶם בַּחֲסוֹן חֲזָק,
 שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שְׁלֵא יִשְׁפִיעוּ עֲלֵיהֶם
 אֱלוֹ הַחֲפָצִים לְלַמֵּד בַּחוּץ אִף שֶׁהֵם גְּרִים כָּאֵן. בְּרוּךְ הַשֵּׁם מִן
 'הַחוּץ' אָנוּ מְחַסְנִים הַיֵּטֵב, כִּי מִי שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהִתְאַקְלֵם אֲצִלָּנוּ, אָנוּ
 מְבָרְכִים אוֹתוֹ בְּ"צִאתְכֶם לְשָׁלוֹם", אִף אֱלוֹ שְׁגָרִים פֹּה, וְרוֹצִים
 לְשַׁלַּח אֶת יַלְדֵיהֶם לְלַמֵּד בַּחוּץ, מֵהֶם צְרִיכִים לְהִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד.

וּלְסִיּוּם הַכִּפֵּל הַדָּבָר, אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, תִּרְאוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁתּוּף
 פְּעֻלָּה מְלֵא עִם אֲנָשֵׁי צְוֹת הַחֲנוּף שֶׁל הַיִּשִּׁיבָה, תִּתְּנוּ לָהֶם אֶת כָּל
 הַגְּבוּי, וְאִם אַתֶּם רוֹאִים אֵיזוֹ עוֹלָה, אֵל תֹּאמְרוּ אוֹתָהּ לָהֶם בְּפָנֵי
 הַבֵּן, אֲלֵא כְּשֶׂאִינוּ שׁוֹמְעַ תִּשְׁאַלוּ מֵה בְּדִיוק אַרְע וְכוּ'. כִּי הַגִּיל הַזֶּה
 בֵּין הַבְּרִי-מִצְוָה לַחֲתֻנָּה הוּא הַכִּי מְסֻכָּן. וּכְדַגְמַת עֵץ הָרוֹצֵה רַק
 לְעֹלוֹת מְעֻלָּה מְעֻלָּה, וְאִם עוֹצְרִים אוֹתוֹ בְּאֲמָצַע, הוּא סוּטָה סְטִיָּה
 וּמִמְשִׁיף לְגֹדֵל אֲבָל עָקָם, אִף שֶׁמִּמְשִׁיף לְצִמְח הַלָּאָה, אֲבָל זֶה
 בְּעַקְמוּמִיּוֹת, כְּמוֹ-כֵן הַיַּלְדִים, צְרִיכִים לְעִמּוֹד עַל הַמְשָׁמֵר כָּל הַזְּמַן
 וּלְסִיעַ עֲלֵיהֶם לְגֹדֵל יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא קַחוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹ בְּמֵלֵא כְּכֹד הָרֵאשׁ, אֲנִי רוֹצֵה לְרִאוֹת
 רַק נַחַת מֵיַלְדֵיכֶם, אֲנִי מִשְׁקִיעַ אֶת כָּל אוֹנֵי וְהוֹנֵי וְזִמְנוֹי בְּעַבּוּרָם,
 וּמֵאֲכִילָם וּמִשְׁקָם, וּמִגְדָּלָם וּמִטְפָּחָם שֶׁיִּגְדְּלוּ לְאֵילָנָא רַבְרָבָא, רְאוּ,

אָשֶׁר ח' תרצא בְּנַחַל שז

אָם-כֵּן, לְשִׁתּוֹף פְּעֻלָּה, וּבְצוּתָא חָדָא לְטַבְס עֲצָה אֵיךְ לְהַבִּיא
לְהַתְעֵלוֹת הַתְּלִמִּידִים — יְלִדֵיכֶם, וְלְהַצְלַחְתֶּם הַמְּרִבִּית.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבּוֹדֵאי אִם תְּצִיְתוּ לְדַבְּרֵי,
תִּזְכּוּ לְנַחַת מְפֹל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרצא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבַעוּלָם, וְהַעֲקֵר הַדְּבִק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הִינּוּ שְׂתַצִּיר לְעֲצֻמְךָ
תְּמִיד, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֹא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גְּמוּר
הוּא, וְאִתָּה עוֹמֵד בְּתוֹךְ הָאוֹר, וְכֹל מֵה שְׂתַצִּיר לְעֲצֻמְךָ אֵיךְ שְׂאוֹר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב אוֹתְךָ, כְּמוֹ-כֵן תִּזְכֶּה שְׂיַעֲבֹר בְּךָ מִבֵּית
וּמִבְּחוּץ, כִּי הַעֲקֵר תְּלוּי בְּמַחְשַׁבְתּוֹ שֶׁל הָאָדָם; הִינּוּ אִם אָדָם זוֹכֶה
לְהַדְּבִיק מַחְשַׁבְתּוֹ בְּאוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ כְּבוֹדוֹ, וְתְּמִיד מִתְּבוֹנֵן בְּאֱלֻקוֹת
שְׂיֵשׁ בְּכֹל דָּבָר, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָל בְּתוֹךְ הָאֱלֻקוֹת, וְהָאוֹר עוֹבֵר בּוֹ
מִתּוֹכוֹ לְחִיצוֹנִיּוֹתוֹ וּלְתוֹכוֹ. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַדְּבִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאוֹרוֹ
יִתְבָּרַךְ, שְׂאִז יִרְגִישׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו יְדִידוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַדְּבִקוֹת מְזַכְּכֹת אֶת הָאָדָם לְגִמְרֵי, וְאֶפְלוּ מִי
שְׂחֻטָּא, אִם יִזְכֶּה לְאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִדְּבֵק אֶת עֲצָמוֹ אֶלִּיו
יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה, שְׂיִמְחַל לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל
עוֹנוֹתָיו.

נָא וְנָא רְאֵה לְדְבִק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתְּמִיד תְּצִיר בְּדַעְתְּךָ

שח אָשֶׁר ח' תרצב בַּנְחָל

אַמַּתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֵיךְ שָׁאִין בְּלִעְדֵי יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה, שְׂמִיחָל לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְתִתְעַנֵּג בְּעֲרֻבוֹת נַעַם זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִינָה, ז' אֲדֶר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכָּה לְעֻלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ לְדַבְּרוֹת אַמַּתִּית אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי אִם עַל-יְדֵי רַבּוֹי תִּפְלָה וּבִקְשָׁה, כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מִרְגִּיל אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּפְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, הוּא בּוֹנֵה לְעֲצָמוֹ כְּלִים לְהַמְשִׁכַת שְׁפַע רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַדְּבוּר הֵם כְּלֵי הַשְּׁפַע (עֵיִן לְקוּיטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן לד).

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בַּנְחָל שָׁם חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אַמַּת כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, הַמְּשִׁיךְ עָלֵינוּ רַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי זֶה עֲקָר שְׁלֵמוֹת הַצְּדִיק, שְׂזוֹכָה לְהַתְנַהֵג עִם רַחֲמָנוֹתוֹ בְּאִפְסָן שְׂיוּצִיא אוֹתָנוּ מִחֲטָאֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כִּי אֵין לָךְ עוֹד רַחֲמָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹדָם שְׁחָטָא (עֵיִן לְקוּיטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן ז').

וּבְאַמַּת עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה עֲקָר גְּדֻלַּת רַבּוֹנוֹ ז"ל, שֶׁהוּא מוֹסֵר אֵת נַפְשׁוֹ בְּעַבְרָנוּ, וּמוֹצִיאֵנוּ מֵהַבֶּץ שֶׁנִּפְלְנוּ לָשֵׁם, וּמְנַקֵּה רוּחַץ אֵת נַשְׁמָתָנוּ, וּמְלַבִּישָׁנוּ בְּלְבוּשִׁים יְקָרִים. מִי יִתֵּן שְׂזוֹכָה לְבַטֵּל

אָשֶׁר ח' תרצג בְּנַחֵל שט

מחשבותינו ונדעתנו לגמרי, ולקבל את כל למודו הטוב, ועל כל אשר יאמר כי הוא זה נזכה לקיים, שנה עקר שלמות ההתקרבות — כשִׁמְבֹטְלִים את השכל לגמרי, ומקיימים את כל מה שהוא מצוה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג).

ראה, אהובי, אחי הנקר! לשמח מאד על נעם חלקך, ותרגיל את עצמך לרקד עם הילדים, ואל תתעצבן עליהם כלל, כי סוף כל סוף הם ילדים, והם צריכים אבא סבלן גדול. ובפרוש אמר רבנו ז"ל: הבנים שוטים כשאביהם כעסן. כי דרך של ילד, שהוא תמיד שואל שאלות, אבא אבא צריך סבלנות לענות לו על כל שאלותיו וספקותיו. ואם יקפיד ויכעס עליו, אזי ישאר שוטה. על-כן צריך האבא להיות סבלן גדול לבניו.

ראה להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל, ונכתבו בלשון קלה בשביל המון-העם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרצג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך.

ראי להיות סבלנית גדולה לגבי בעלך ותחזקי את הקשר בינך לבניו, כי בבית שיש אהבה ושמחה, שם יש הבנה, ואז יש רפואה.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים באיבריך וגידיך ובכל טפי דמיה.

נא ונא אל תפלי בדכאון, ואל תהיי שבורה, כי סוף כל סוף תזכי לצאת מהמחלה שלך.

שי אשר ח' תרצד בנחל

עליך לדעת, כי עקר הרפואה היא שמחה, על-כן תשתדלי להיות בשמחה עצומה, ולשמח את הילדים ולשמח את בעלך, וכן ראי תמיד לשמח את השכנים.

ראי להדליק ארבעה נרות של חלב ושנים של שמן זית, ובעת הדלקת הנרות תבקשי ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליך, ושתהיה לך רפואה שלמה, כי התפלה שאשה מתפללת בעת הדלקת הנרות — נשמעת ומתקבלת מאד, כי אז הוא עת רצון גדול לאשה.

היה טוב מאד, שתבדקי את המוזות אם הן פשרות, כי רב הפעמים שהאדם סובל, זה רק בשביל שיש פסול במוזוה, חס ושלום.

ראי לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תרצד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אלו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד נהניתי מהתפללות שכתבת, בן יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תחדש תפללות חדשות.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם אין לנו שום דבר רק תפלה, כי אם נמשיך את עצמנו אחר שכלנו הפגום, אז חס ושלום, חס ושלום, נפל בבאר שחת, על-כן עלינו לציית את רבנו ז"ל, ולהשליך את חכמתנו המדמית, ולהיות רגיל לבקש תמיד ממנו יתברך כל מה שאנו צריכים בתמימות ובפשטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו. רבנו ז"ל אמר בפרוש (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יב), שיש שנופלים בבאר שחת על-ידי חכמתם, שנמשכים אחר

אֲשֶׁר ח' תרצה בְּנַחַל שִׂיא

חֲכַמַת עֲצָמָם, עַד שְׁנוּפְלִים בְּמִקְוֹמוֹת הַמְזוּהָמִים וְהַמְטֻנָּפִים עַל-יְדֵי-
זֶה דִּיקָא.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֹדוֹת כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת
וְהַבְּלוּלִים שֶׁיֵּשׁ לָךְ, בְּאַמַּת אִם הֵייתָ בְּאַמַּת חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה עַל
עוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים, אֲזוּ לֹא הָיוּ לָךְ שׁוּם קְשִׁיּוֹת כָּלֵל. אִךְ מֵאַחַר
שֶׁפָּגַמְתָּ מִנְעוּרֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לָךְ קְשִׁיּוֹת וְסָפָקוֹת
עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתָּה תְּמִיד מְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְעֵלוֹת יוֹתֵר
לְמַעַלָּה וְכוּ' וְכוּ'. וּבְאַמַּת אִם תִּזְכֶּה לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְתִדַּע
שֶׁאֵינְךָ יוֹדֵעַ שׁוּם דָּבָר, וְעֲלֶיךָ לְהִשְׁתַּוְּקֶק אֵלָיו יְתַבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁטוּת, אֲזוּ דִּיקָא תִּזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֶל זֶה. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שֶׁתִּזְכֶּה לְחוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה אֲמִתִּית.

עֲלֶיךָ לְזַכֵּר תְּמִיד, כִּי עֲדִין לֹא הִתְחַלְנוּ כָּלֵל, וְכָל זְמַן שֶׁאָדָם
חוֹשֵׁב, שֶׁכִּכֵּר הִתְחַיל בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ, אֲזוּ הִתְבַּלְבְּלוּ לוֹ הַשֶּׁכֶל
וְהַמְשָׁכִיל וְהַמְשָׁפֵל וְכוּ' וְכוּ'. אֲבָל כְּשִׁיזְכֶּה לְבַטֵּל אֶת שְׁכָלוֹ וְדַעְתּוֹ
לְגַמְרֵי, אֲזוּ לֹא יְתַבַּלְבֵּל מִשׁוּם דָּבָר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּצִנָּה, ז' אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְאֲנִי מְאֹד שָׁבוּר וּמְצֻטָּעֵר מְכַל מָה
שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

לְדַעְתִּי, אַתָּה מְכַנֵּס בְּעֲצָמְךָ פְּחָדִים יוֹתֵר מִדֵּי, אֲשֶׁר הַפְּחָדִים
בְּאִים מִחֹסֶר בְּטַחֲוֹן בּוֹ יְתַבָּרֵךְ וּמְהֵעֵדֵר בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יְתַבָּרֵךְ, וְיוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אֲזוּ יִכְנַס בּוֹ בְּטַחֲוֹן חֲזָק

שיב אשר ח' תרצו בנחל

שִׁיבְטַח בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְלֹא יִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁפִעוּלָם. וּכְשֵׁיִשׁ לְאָדָם
אָמוּנָה וּבִטְחוֹן בּוֹ יִתְבַרֵךְ, עַל־יְדֵי־זֶה מִתְחַזֵּק הַבִּטְחוֹן הָעֲצָמִי שְׁלוֹ,
שֶׁהוּא בְּטוּחַ בְּעֲצָמוֹ, וְיִוְדַע מַה שֶׁהוּא רוֹצֵה.

עַל־כֵּן רָאָה, אֶהוֹבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְעֹזֵב כָּבָר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עַד עַכְשָׁיו, וְתַתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהַזְוִיג הָרֵאשׁוֹן שִׁיבּוֹא
אֵלֶיךָ רָאָה לְגַמֵּר בְּכִי טוֹב, וְאֵל תַּחֲשֹׁב יוֹתֵר מְדִי, כִּי אַתָּה כָּבָר בְּחוּר
מִבְּגָר, וּבְיַדָּי תִזְכֶּה לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁכַח אֶת הָעֶבֶר, וְאֵל תַּחֲיֶה בְּמַחְשְׁבוֹת
שֶׁל אֲשֶׁמָה, כְּאֵלֹי אַתָּה אֲשֶׁם בְּדָבָר, מַה דְּהִנֵּה — הִנֵּה, רָאָה
לְהַתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מֵעַכְשָׁיו, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּזְכֶּה
לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֹּב לִי תִכְף־וּמִיד מִכְתָּב, אֵיךְ אַתָּה מַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ.

ח' תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַצִּוּוּה, ז' אֲדִרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

בְּזֶה שֶׁפְתַבְתָּ לִי, שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הִפִּיצוּ אֶת קִנְטָרֵס
"שׁוֹמֵר־הַבְּרִית" בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם מְדַבֵּר בְּגִנוֹת הַנְּאוּף וְחֹמֶר
הָעוֹן שֶׁל הַחֲטָא הַמְּגִנָּה — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, כְּנִרְאָה שֶׁעָשָׂה
רָשָׁם גְּדוּל. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב): כְּשֵׁיִשׁ
קוֹל דְּקִדְשָׁה, הַהֲכָרַח שִׁיחֵיָהּ כְּנִגְדָה קוֹל הַבְּרָה מֵהַסְטָרָא אַחֲרָא;
וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיִּדְפִיס עוֹד פַּעַם אֶת הַקִּנְטָרֵס הַזֶּה.

אֲשֶׁר ח' תרצו בְּנַחֵל שִׁיג

רָאה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּמֵה שְׁעוֹכֵר עֲלֶיךָ
בְּפָגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה. רָאה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמֶךָ מְאֹד
מִחֻבּוֹת, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה גּוֹרֵם שְׁיִפְלָת תְּמִיד לְחֻבּוֹת, וְשֹׂאף פֶּעַם לֹא
יֻכַּל לְצֵאת מִהַחֻבּוֹת. כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵי ז"ל, שֶׁיֵּשׁ חֲטָא
מְגִנָּה, שֶׁעַל יְדֵוּ בָּאִים לְחֻבּוֹת, וּבִקְאֵת הַחֲטָא הוּא חֲטָא הוֹצֵאת זֶרַע
לְבִטְלָה, שֶׁהוּא גּוֹרֵם לְאָדָם, שְׂיִהְיֶה תְּמִיד בְּחֻבּוֹת. וְעַל-כֵּן רָאה
לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וְתִבְרַח לָךְ מִהִרְהוּרִים רָעִים, שֶׁלְּבַל תִּהְרַהֵר אַחֵר
נְשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מִהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר תִּקְוֵן הַבְּרִית, תִּקְוֵן הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה,
הוּא דִּיקָא עַל-יְדֵי צְדָקָה, כְּמוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן רסד); וְעַקֵּר הַצְּדָקָה הוּא לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים,
שֶׁהֵם תְּמֻצִית הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, כִּי כְּנֻגַד זֶה שְׁפָגַם
בְּבְרִית, וְשִׁפָּף אֶת זֶרְעוֹ לְבִטְלָה עַל הָאָרֶץ, וְהִרְג אֶת בְּנָיו, שֶׁהֵיוּ
יְכוּלִים לְהַעֲשׂוֹת מִהַטְּפוֹת, כְּמוֹבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמא),
עַל-כֵּן עֲלִיו לְהַפִּיץ עֲכָשׁוּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וּבִפְרֵט הַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים, וְלְהַפִּיץ בֵּין כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא אַל תִּבְזֹז הַמְּעוֹת בְּשִׁבִיל שְׁטִיּוֹת. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁנוֹזֵפָה לְבָנוֹת אֶת מְרִכּוֹ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעִירָה יְבִנְאֵל, כִּי אֲנִי
רוֹאֶה שְׁשָׁם מְקוֹמִי, כִּי מֵאַחַר שֶׁהִבְעַל-דְּבָר כָּל-כֹּף מִתְגַּבֵּר שְׂאֵצָא
מִשָּׁם, וְלֹא אֲשָׂאֵר שָׁם, אֲזִי נִסְכָּם בְּדַעַתִּי לְהִשָּׂאֵר רַק שָׁם, וְשָׁם
מְקוֹמִי תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמֹר עֲצָמֶךָ מִחֻבּוֹת, וְאַל תִּהְיֶה
בְּטָלָן וְעֲצָלָן, רַק לָךְ בְּכָל יוֹם לְהַפְּצָה, וְהַכְּסָפִים קַח חֲצִי בְּשִׁבִיל
פְּרֻנְסַת בֵּיתְךָ, וְחֲצִי בְּשִׁבִיל הַחֻבּוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שיד אשר ח' תרצז בנחל
ח' תרצז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצנה, ז' אדר-א' התשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

וביותר עלתה שמחתי בזה שכתבת, שזכית לנסע אל עירת
ראש העין, שהיא עירה של תימנים, וזכית להפיץ שם את
הקונטרסים החדשים, אשריך ואשרי חלקך, ומה נעים גורלך.

מה אמר לך, ידידי היקר! הקונטרסים החדשים הם תמצית
דברי מוהרנ"ת ז"ל, אך נכתבו בלשון קלה מאד, באפן שיהיה מובן
לכל. כידוע לנו, אשר מוהרנ"ת ז"ל, הוא אשר הוריש לנו את
הירשה מרבנו ז"ל, ובלי מוהרנ"ת ז"ל אי אפשר בשום אפן לקבל
מרבנו ז"ל, ועל-כן בכל דור ודור כל אלו מאנשי שלומנו היקרים,
שזכו להתמיד ביותר ב"לקוטי-הלכות" הקדושים, הם דיקא עשו
חיל, וגדלו והצליחו בדרכי רבנו ז"ל.

ומחמת שדברי מוהרנ"ת ז"ל נכתבו בקצור ובצורה קשה,
על-כן כדי שייבנו המון-עם בדור הזה, לזאת לקטתי וחברתי את
הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דבריו הקדושים בלשון עממית,
וכל קנטרס מדבר מענין אחר לגמרי, ומחזק ומאמץ על מדה
מסימת. ועל-כן אשרי ואשרי מי שיזכה להפיץ את הקונטרסים
האלו, שהם סלת דברי מוהרנ"ת ז"ל, ועל-ידי-זה ימשיך את
הירשה שקבלנו מרבנו ז"ל.

חמדת לבבי! ראה לחזק את עצמך בכל מה שעובר עליך.
והעקר ראה לעבד על נקדת השמחה, כי השמחה היא היסוד של
הקדשה, ואשרי מי שיזכה להיות תמיד בשמחה, כי השמחה
מרחבת את דעת האדם, ומעלהו משאול תחתית ומתחתיו שהוא
מנח שם, ומגביהה אותו עד רום גבהי מרומים, כי על-ידי שמחה

אֲשֶׁר ח' תרצו בַּנְחַל שטו

זוכים לעלות למעלה מנפשינ, רוחינ ונשמתין, ולהשיג את האין סוף ברוך הוא, בבחינת מטי ולא מטי (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כד); הינו שעל-ידי שהאדם שמח תמיד, על-ידי-זה מתרחב מחו, וזוכה לצאת מכליו, וזוכה לצאת מעשיה ויצירה ובריאה, ולהגיע אל עצם האצילות, שהוא גלוי האין סוף ברוך הוא, שהוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוה כל עלמין, שכבר אינו רואה שום לבוש, רק את עצם עצמיות חיות אלקותו ותברך.

ויכשזוכה להגיע אל מדרגה זו, אזי מדבר תמיד עמו ותברך כאשר ידבר איש עם רעהו והבן אל אביו, אשר אין לה עוד נעם וערכות וזיו יותר מזה, שהאדם זוכה לדבר עמו ותברך. וזה השער והפתח להכנס אליו ותברך (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פד).

ראה, ידידי היקר! לחזק את עצמך להגיע לכל זאת. וראוי לנו לשמח על נעם חלקנו, אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ובנדאי אם נאחז את עצמנו ביחד, נזכה לקבל מרבנו ו"ל, כי האור של רבנו ו"ל כל-כך גדול, שאי אפשר לקבלו, כי אם על-ידי שמצטרפים יחד אחינו בני ישראל.

ועל-כן אשרי מי שזוכה לזכות את הרבים, ובפרטיות את אחינו בני ישראל הספרדים, שהם אנשים תמימים ויקרים עד מאד, והסטרא אחרא לקחה את עצמה עליהם עד מאד, והם עוברים שואה רוחנית, ועלינו להציל את הנשמות מרדת שחת. ואל כל זה זוכים על-ידי שמגלים ומפרסמים להם את הלמוד התמים של רבנו ו"ל.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש חיים חדשים תנפח בי.

שטז אָשר ח' תרחצ - ח' תרצט בנחל

ח' תרחצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ אֵל מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחְיוּ.

את מכתבכם לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזֵר לָכֶם, שְׁתַּהַיֶּה רַק שְׂמִחָה וְשִׂשׂוֹן
בְּבֵיתְכֶם, וְתַהַיֶּה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לָכֶם וְלִילָדִים וְלָכֹל הַמְשַׁפָּחָה.

השם יתברך יוציא אתכם מכל החובות וירחיב לכם, ותהיה
לכם פרנסה בשפע רב.

ראו לבדק את המזוזות אם הן כשרות, כי רב הצרות שהאדם
סובל הן רק מפני שהמזוזות אינן כשרות. ראו לשמר את
השבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם.

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזֵר לָכֶם, שְׂיַהַיֶּה רַק שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְכֹלֵם
יֵאָהֲבוּ אֶתְכֶם, וְתִשְׂאוּ חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיכֶם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תרצט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום רב אֵל ... תַּחֲיָה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה,
ממה שעבר עליך, שונשארתי לבד בלי אבא.

עליך להתחזק מאד מאד, כי החיים מלאים נסיונות קשים
ומרים, ואם לא תקחי את עצמך בידך, אז מי יקח אותך וכו'.

עליך לדעת, כי לפעמים החיים מלמדים את האדם איך לחיות.
ועל-כן ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והעקר

אֲשֶׁר ח' תש בְּנַחֵל שׁוֹז

לְחִזֵּק אֶת הָאָמָא, כִּי הִיא מְסַכְּנָה מְאֹד, כִּי נִשְׁאַרָה אֶלְמָנָה צְעִירָה.
וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוֹלָה לְחִזֵּק אוֹתָהּ, אֵין לָךְ מִצְוָה גְדוֹלָה מִזֶּה.

רְאֵי לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֶבֶר שֶׁלָּךְ, וְתִתְחִילִי דָךְ חֲדָשׁ בְּחַיִּיךָ. וּמָה
טוֹב וּמָה נָעִים שְׁתִּתְחַנְּנִי תַכְף־וּמְיָד עִם הַבְּחֹר הַזֶּה שְׁאֵת נִפְגְּשָׁת
עִמוֹ.

רְאֵי לְהוֹצִיא מִמֶּךָ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל אֲשָׁמָה וְכוּ' וְכוּ'. עֲלֶיךָ
לְדַעַת, כִּי אֵת לֹא אֲשָׁמָה כָּלֵל, כִּי בְּעֶצְמָךְ לֹא יִדְעַת מָה אֵת עוֹשָׂה.
עַל־כֵּן רְאֵי לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּחַיִּיךָ, וְאֵל תְּסַתְּכְלִי לְאַחֲרֶיךָ
כָּלֵל.

הַרְגִילִי אֶת עֶצְמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מְרַחֶבֶת
אֶת הָאָדָם — מִחֲשַׁבְתּוֹ, דַּעַתּוֹ וּמַהוּתּוֹ. וְכִשְׁהָאָדָם שְׂמִחַ, אֲזִי
מִשְׁתַּנָּה לְגַמְרִי.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכְּרִי לְהִתְחַנֵּן בְּקָרוֹב, וְכֵן
שְׁאַחֲרֶיךָ הַיְקָר יִמְצָא אֶת בֵּית זוּגוֹ וְיִצְלִיחַ בְּחַיִּיו, וְכֵן הָאָמָא תִּהְיֶה
מְאַשְׁרֶת בְּחַיִּים, וְתִרְוָה רַב גַּחַת מִכֶּם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵי לְכַתֵּב לִי תַכְף־וּמְיָד מִכְּתָב, אִם קִבַּלְתָּ אֶת מִכְּתָבִי זֶה. גַּם
שְׁלַחְתִּי לָךְ חִבְלֵיהָ עִם עוֹד קוֹנְטְרָסִים מְאֹד מְעַנְיָנִים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּעֲיִנוּ בָהֶם, וְתִקְבְּלוּ מִשָּׁם חִזוּק וְהַדְּרָכָה בְּחַיִּים.

ח' תש.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת הַצְּוָה, ז' אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

בְּנַחֵל

ח' תשא

אֲשֶׁר

שיח

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם
בְּאִיבְרִיךָ וּבְגִידֶיךָ וּבְכָל טְפֵי דְמִיךָ, וְשִׁלָּא תִדְעֵי שׁוּם חִלְשָׁה כָּלֵל.

רְאֵי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמָּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, שְׁאֵז הוּא
הַזְמַן הַכִּי מְסֻגָּל לְאַשָׁה לְבַקֵּשׁ כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה.

רְאֵי לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי רַב הַחֲלָשׁוֹת
וְהַצָּרוֹת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל זֶה בְּשִׁבִיל מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת, עַל-פְּנֵי רְאוּי וְנִכּוֹן
לְבַדֵּקָן, וְאִם לֹא חִסְרָה בְּאִיזוֹ דִּלְת מְזוּזָה.

רְאֵי לְשָׁמֵר מְאֹד אֶת הַמַּאֲכָלִים שֶׁאַתָּה אוֹכֵלֶת שִׁיְהִיו כְּשֵׁרִים בְּלִי
שׁוּם פְּקָפוּק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ.

הַמַּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אֲדַרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכָּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגְךָ
וְתִתְחַתֵּן בְּקָרוֹב.

רְאֵה לְשָׁמֵר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְאֵז הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ.

גַּם רְאֵה לְשָׁמֵר עַל הַמַּאֲכָלִים שֶׁאַתָּה אוֹכֵל שִׁיְהִיו כְּשֵׁרִים,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לְךָ הַבְּרִיאוֹת שְׁלֵמָה.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה
מְרַחֶבֶת אֶת דַּעְתּוֹ וּמְחַשְׁבֶּתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְזוֹכָה לְחַשֵּׁב מְחֻשְׁבוֹת
טוֹבוֹת, וְהוּא תְּמִיד בְּמַצָּב רוּחַ טוֹב.

אֲשֶׁר ח' תשב — ח' תשג בנחל שיט

הקדוש־ברוך־הוא יצליח את דרכך ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ח' תשב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר־א' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר לך למצא את בן זוגך בקרוב, וכן תזכי למצא חן בעיני כל רואיך, ותצליחי את דרכך, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

ראי לא לברר כל־כך, כי כל הבעיה שלך ושל כל הרנקים והרנקות זה מפני שבוררים כל־כך הרבה, עד שבין כך עוברים ימים ושנים, ומאומה אין בידם, לכן ראי לא לבחור כל־כך.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שתזכי להתחתן בקרוב, ותבשרי לי בשורות טובות.

בזכות שמירת שבת, ישמר אותך הקדוש־ברוך־הוא מכל רע.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תשג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר־א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו.

את מכתבכם לנכון קבלתי, וגדל צערי והעגמת נפש מכל מה שעובר עליכם בביתכם, אין אתם יכולים לתאר ולשער כלל. ואין

שכ אָשֶׁר ח' תשד בְּנַחֵל

בְּיַדְנוּ אֵלָא לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחֲוּס וַיִּרְחַם עֲלֵיכֶם
וַיִּרְחִיב לָכֶם, וְשִׁתְּהֶיָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְהַהוּרִים יִתְחַזְּקוּ
וְלֹא יִפְלוּ בְּדַעְתֶּם כָּלֵל. וְאֲנִי כְּשֶׁלְעֲצָמֵי אָנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה אֲמַתִּית
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי
הַמְרַבִּים, שְׁחַטָּאתַי, עֲוִיתַי וּפְשַׁעְתַי לְפָנָיו מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַל הָאֲדָמָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וּבִשְׂכַר זֶה שְׂיִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל בֵּיתְכֶם, וְשִׁלָּא
יִהְיֶה לָכֶם כָּבֵר שׁוֹם צָרוֹת וּמְכַאוּבִים כָּלֵל, רַק בְּרֻכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל
מַעֲשֵׂי יַדְיֶכֶם.

הַמְאַחֵל לָכֶם בְּרֻכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא וְנָא רְאוּ לְחַזֵּק אֶת הַמְשַׁפְּחָה בְּכֹל מָה שָׁרַק אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר
עִמָּם דְּבוּרֵי חַזוּק וְעִדּוּד.

ח' תשד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אֲדַרְיָא ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְיָדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד אָנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַמִּיד תִּרְאֶה
לְשִׂמְחָה עִם הַכָּלִי זְמֵר שְׁבִינִידֶיךָ, וְתִשְׁמַח אֶת עֲצָמְךָ, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא
רְפוּאָה לְכֹל.

כְּפִי הַנִּרְאָה, יִסּוּרֵי מַצְפּוֹן הוֹרְסִים אוֹתְךָ מְכַל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
בִּימֵי נְעוּרֶיךָ, שְׁזַרְקוּ אוֹתְךָ בְּבֵיתְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְגִדַּלְתָּ הַפְּקָר.

לְדַעְתִּי, אֵין אַתָּה צָרִיךְ לְתַלּוֹת אֶת הָאֲשָׁמָה בְּךָ, כִּי כָּךְ סָבַב
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְנֻדְאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה.

אֲשֶׁר ח' תשה בְּנִחָל שכא

רָאָה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה מִחֲדָשׁ, וְתָמִיד
תְּחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמָךְ. כָּל תְּפִלָּה וְכָל בְּרָכָה וְכָל מִצְוָה רְאֵה לְקַיֵּם אוֹתָהּ
מִחֲדָשׁ מִמָּשׁ, כְּאִלּוּ עוֹד לֹא קִיַּמְתָּ אוֹתָהּ מִיָּמֶיךָ. וְכָל בְּרָכָה וּבְרָכָה
תְּהִיָּה אֲצִלְךָ כְּאִלּוּ עוֹד לֹא בִּרְכַתְּ מִיָּמֶיךָ בְּרָכָה זוֹ, וְאִזּוֹ תִּרְגִּישׁ תַּעֲנוּג
בְּעִבּוּדְתָךְ.

וּמֵאִד אֲנִי שְׂמֵחַ, שְׂלֵקְחָתְ לַעֲצָמְךָ עֲבוּדָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים
אָמְרוּ (אבות ב, ב): יָפָה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דָּרֶךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנִיָּהם
מִשְׂפַּחַת עוֹן; כִּי הִהְיָרַח לְאָדָם שְׂיִהְיָה עֶסוּק בְּמִשְׁהוֹ, כִּי אִם לֹא
הוּא יִשְׁתַּגֵּעַ, כִּי הִבְטָלָה מְבִיאָה לְיָדֵי שְׁעֵמוֹם וְלִידֵי זָמָה. וּבִפְרָט
אִתָּה, הֵנָּה רוֹאָה בְּעֲצָמְךָ שֶׁהִבְטָלָה הוֹרְסָת אוֹתְךָ לְגַמְרִי, עַל־כֵּן רְאֵה
לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּלְבַל תִּנְיַח
אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אֲשֶׁתְּךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,
וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל הָעֶבֶר כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲנִי מְקַנְהָה
לְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, כְּמוֹ
שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂיִישׁ עֲנִין שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

רָאָה לְשַׂכַּח תָּמִיד אֶת הָעֶבֶר, וְתַעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה
לְגַמְרִי.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תְּהִיָּה רְגִיל לַעֲיֵן בְּכָל פַּעַם בְּקַנְטָרִס,
וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ חַיִּים חֲדָשִׁים. הֶעֱקַר שְׂתִּהְיָה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל
פַּעַם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תשה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן ז' אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך המשפחה בבריאות השלמה, ויזכו כל אחד ואחת למצא את בן ובת זוגו מן השמים.

נא ונא לא להתבלבל משום דבר שבעולם, פי עליך לדעת, אשר הקדוש-ברוך-הוא מלא רחמים, ובוודאי לא יעזב אתכם. וכל מה שאומרים לכם, פאלו אין פבר תקון, הכל הכל ורעות רוח, פי רבנו ז"ל גלה לנו, אשר אין שום יאוש בעולם כלל. ועל-כן מיהו החכם... והבעל מקבל... והנותן תקונים... שהוא אומר פי פבר אבד מנוס ותקנה, חס ושלום, פאלו עומדים לפני קיר גדול... הלא בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ה.): אפלו חרב חדה מנחת על צוארו של אדם, אל יתיאש עצמו מן הרחמים. על-כן לדעתי, תצחקי מהכל, והקדוש-ברוך-הוא בוודאי לא יעזב אתכם.

ראי לבדק את מזוזות ביתכם אם הן פשרות, וכן אצל ההורים ואצל כל המשפחה לבדק את פשרות המזוזות, וכן אם לא חסרה מזוזה באיזה חדר. וכן רב רבן של הצרות שעוברות בביתו של אדם הן כשהמזוזות פסולות.

הקדוש-ברוך-הוא בוודאי לא יעזב אתכם, העקר להתחזק ולבקש תמיד ממנו יתברך בלשון שרגילים בה, פי עליכם לדעת, אשר הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואם הנה האדם מכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, הנה תמיד מדבר אליו יתברך, ואפלו פשפבר נכשל במה שנכשל, הנה תמיד משיח אליו יתברך פאשר ידבר איש עם רעהו.

ועל-כן ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשמחי את כל משפחתך, פי בוודאי תראו ישועות ונסים ונפלאות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ח' תשו – ח' תשו בנחל שכג
ח' תשו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אֲדַרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּזְכּוּ לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגָכֶם
וְתִתְחַתְּנוּ מִהֲרָה, וְתִזְכּוּ לְהִבְיֵא יְלָדִים לְעוֹלָם, וְהַהוֹרִים יָרוּוּ רַב נַחַת
מִכֶּם.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְאֵל תְּהִי תַחַת מְתָחִים וּלְחֻצִים, כִּי זֶה רַק גּוֹרֵם לְקֻטְנוֹת הַמַּחֲיִין.

עַל-פִּי-רַב קָשָׁה לְמִצָּא אֶת הַבֶּן זִוּג מִפְּנֵי שְׁבוּחֵי הַרְבֵּה,
עַל-כֵּן תִּמְסְרֵי אֶת עֲצָמְךָ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכַפִּי שֶׁהוּא יִנְהִיג וַיִּתֵּן,
אֶת זֶה תִּקְבְּלִי.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי הָאֲהָבָה עַל-פִּי-רַב בָּאָה אַחֲרֵי-כֵן, וְעַל-כֵּן רְאֵי
לְהִתְחַתֵּן תַּכְּף-וּמְיָד עִם הַשְּׂדוּדָה הָרֵאשׁוֹן, אִם הַכֹּל מִתְאַיִם וְהַגּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ח' תשו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אֲדַרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְקִרְאָת דְּבָרֵי הַעֲדוּד
וְהַחִזּוֹק שֶׁפְּתַבְּתָ לִי.

בְּיָדַי בָּא יָבֵא הַיּוֹם שְׁאֲזֹכָה לְגוֹר דִּיקָא בְּעִירָה יִבְנֵאל, כִּי שָׁם
מְקוּמִי, וּמָה שְׁנַעֲשֶׂה לְעַת עֲתָה הָרַעַשׁ, כִּי הַכֹּל בְּשָׁבִיל חֻטָּאִי

שכד אשר ח' תשח – ח' תשט בנחל

המרבים שחטאתי כל-כף הרבה, והם המעפכים אותי לזכות לבוא ולרשת את הארץ.

השם יתברך יעזר לי, שאזכה לשוב בתשובה שלמה, ועל-ידי זה אזכה לשרף את הקלפות שבראתי על-ידי חטאי ועוונותי המרבים, ואזכה לעלות ולרשת את הארץ, ולגור ולהתגורר דיקא בעירה יבנאל.

אל תהיו שבורים, כי בודאי אנחנו עוברים עכשו מצבים קשים בארץ ישראל, כי המסיון, ימח שמם וזכרם, עמלים שם מאד מאד, והערב-רב נותנים להם רשות ללכד את נשמות ישראל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזכה להתגבר על כל הקשאים, ונגור בארצנו הקדושה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תשח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ז' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו בכל דרכיכם, ובכל אשר תפנו תשפילו, ותהיה ברכת השם אצלכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים.

ח' תשט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה, ח' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך.

עליך לדעת, כי מה שנופל על האדם דכאון ועצבות בכל פעם, זה בא מחמת הגדלות שיש בו. כי באמת כשהאדם בטל ומבטל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואינו רוצה שום דבר רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ותמיד משתוקק רק אליו ותברך, אז לא שיכת אצלו ירידה, כי בכל פעם מתחיל מחדש. אבל עקר הירידה של האדם זה רק מחמת שאוחז את עצמו לאיזה בעל מדרגה, שכבר היה באיזו דרגה, ועכשו כאלו נפל מזה, או כשהאדם רוצה איזו מדרגה ולא הולך לו, אזי נשבר. אבל כשהאדם מבטל את עצמו לגמרי באין סוף ברוך הוא, ויודע שהוא פחות מתולעת הרוחשת, אז לעולם לא יפל בדעתו כלל, כי מהיכן יפל? מאחר שהוא רק תולעת הרוחשת על הארץ.

על-כן לדעתי, ראה לבטל את עצמך אליו ותברך, ולא יהיו לך שום ירידות ונפילות והשלכות, ותזכה להנחת מנצחיות החיים, וכל יום יהיה לך יום חדש ממש, והתפלין והציצית שלך יאירו ממש, כי תמיד תציר לעצמך, אשר איש גם כמוני, איש מרחק כמוני, זוכה להתלבש בציצית ובתפלין, היש שמחה פשמחה הזו?! וכן תהיה שמח עם כל ברכה וברכה שתאמר, מאחר שמשגשם כמוני זוכה לומר בכל יום ברכות, שירות ותשבחות להקדוש-ברוך-הוא.

ראה להכניס את הדבורים האלו היטב בלבך, ואז טוב לך בזה ובבא לנצח נצחים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל יום, אפלו כמה שורות, באפן שלא תנתק את הקשר עמי.

שכו אָשֶׁר ח' תשי – ח' תשיא בנחל

ח' תשי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ח' אֲדַרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אָנִי שְׂמֵחַ שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחֻטֶּף
בְּכָל יוֹם נִקְדוּת טוֹבוֹת עַל-פִּי דְרָכֶיךָ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה
חֻטֶּף בְּכָל יוֹם מְשֻׁנָּה, מִקְרָא, מִדְרָשׁ, גְּמָרָא וְכוּ' וְכוּ', כִּי סוּף כָּל
סוּף לֹא יִשְׁאָר לוֹ לְאָדָם רַק נִקְדוּת אֱלוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂשָׂם אֶת
הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית לְפָנַי עֵינָיו, שְׂאֵז בְּיָדָי יִשְׁכִּיל וַיִּצְלִיחַ.

רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים
עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית שְׂאֵין לְמַעַלָּה מִמֶּנָּה.

אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם תִּהְיֶה חֲזֵק בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר
עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, סוּף כָּל סוּף תִּזְכֶּה לְצֵאת מִהַרְעַ וְהַחֲשֵׁף שְׂנִפְלֵת בּוֹ.

רְאֵה לְהִזְהַר לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמִקְוֶה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְזֶה יַעֲזֹר
לָךְ לְשָׁנוֹת אֶת הַרְעַ שְׂלָךְ, וַיִּמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תשיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ח' אֲדַרְא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין אֵתָה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֵל שְׂמִיחָתִי שְׂיִישׁ לִי מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמוֹכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת
מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

אָשֶׁר ח' תשיב בְּנַחֵל שְׂכֹז

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי עֲכָשׁוּ הַמַּצָּב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא אַיִם וְנוֹרָא
בְּיִוְדָעִים וּבְלֹא יוֹדָעִים, כִּי כָּל מִינֵי כְּתוּת מְסִינֵן, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם,
מִתְגַּבְּרִים וּמִתְפַּשְׁטִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּאֶרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה לְאֶרְכָּה
וּלְרַחֲבָה, וּמְמַלְאִים אֶת טְמֵאָתָם בֵּין הַנְּעַר, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הֵם
מַצְלִיחִים, עַל-כֵּן עָלִינוּ לְלַחֵם עִמָּהֶם זֶה לְעַמַּת זֶה לְהַפְיֵן אֶת דַּעַת
וְאוֹר רַבָּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהַתְבַּיֵּשׁ מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה אִיף
שְׂיִהְיֶה וַיִּהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְהַכְנִיס בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ,
אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל,
וְכָל מֵה שְׁמִכְנִיסִים בְּעֶצְמוֹ יְדִיעָה זוֹ, אֲזוּ מְאִיר לוֹ בְּיִתְרֵה אֲמַתָּה
מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ.

רְאֵה לְהַמְשִׁיף לְכַתֵּב מְזוּזוֹת וּתְפִלִּין, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ שְׁתַּצְלִיחַ בְּסוֹפְרוֹת, כִּי זוֹ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה עַד מְאֹד. וּמֵה טוֹב וּמֵה
נְעִים אִם תִּלְךָ בְּכָל יוֹם לְמַקְנָה, כִּי סוֹפֵר צְרִיף לְהַזְהֵר מְאֹד לִילְךָ
בְּכָל יוֹם לְמַקְנָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הִנֵּה שְׁלַחְתִּי לְךָ שְׁלֹשׁ חֲבִילוֹת סְפָרִים, וְהֵן: "רַפּוּאָה שְׁלֵמָה",
"חֹזֶר בְּתְשׁוּבָה", "תֵּן חַיּוּף", וְתִמְסֹר אֶת זֶה לִידִידֵנוּ ... כִּי זֶה שְׁיָף
אֱלֹו.

ח' תשיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּצוּנָה, ח' אֲדַרְיָא ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוּ יֵאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי.

אוֹדוֹת כְּאֲבִי רַגְלִיךָ, לְדַעַתִּי, אֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם נְתוּחַ.

שכח אֲשֶׁר ח' תשיג בַּנְּחֹל

רָאָה לְשֹׁמֵשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, וְתַכְנִס לְאִיזוֹ יְשִׁיבָה אוֹ בֵּית-
מִדְרָשׁ, וְחֲשַׁמֵּשׁ שָׁם אֶת הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים, וְעַל-יְדֵי-זוֹ תִהְיֶה לְךָ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל רַגְלֶיךָ.

חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ,
שְׂזִכִּיתָ לְהִבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, כִּי הַשִּׂמְחָה הַיָּה רְפוּאָה לְכֹל, וְאַסוּר
לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שׁוּם פְּחָדִים שְׂבָאִים בְּדַרְךְךָ כָּלֵל מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
וְדַבְּאוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ,
וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל הַרְגְלִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תשיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי הַצְנוּהָ, ח' אֲדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מֵצִטְעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבְּנֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִתְהַפֵּף
אֶצְלוֹ הַכֹּל לְטוֹבָה, עַד שְׂיִזְכֶּה לְמִצְאָה אֶת בֵּית זוּגוֹ וְלְהִתְחַתֵּן.

בְּאַמַּת מִצְבְּכֶם הוּא מֵצֵב רַע מְאֹד, אֲבָל אֲסוּר לִיָּאֵשׁ עֲצָמוֹ
בְּשׁוּם אִפֵּן שְׂבָעוּלָם.

עַקֵּר הָעֲצָה שְׂיֵשׁ עֲכָשׁוֹ לְתֵן הוּא — רַק תְּפַלֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂצָרִיכִים, וּלְבַקֵּשׁ
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבֶן.

וּכְדַאי לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֲתָם רְגִילִים בָּהּ, וְזוֹ
נִקְרָאת הַתְּבוּדָרוּת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן עֲצָמִי, הִינּוּ לְעֲשׂוֹת

אֲשֶׁר ח' תש"ד בְּנַחֵל שְׁכַט

בְּעֲצָמוֹ תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת: "אָנָּה הַיְיָ" הַבְּרוּךְ הוּא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, חוּס וְחַמֵּל עַל בְּנֵי, וְשִׁלַּח לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגוֹ. אָנָּה הַיְיָ"ה, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְעַל אֲשֵׁתִי, וְתַתֵּן לָנוּ סִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, בְּאַפֵּן שְׁנִזְכֶּה לְסִבֵּל אֶת כָּל הַצָּרוֹת וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ, זֶה יָמִים וְשָׁנִים שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בְּדַפְאוֹן וּבַמְרִירוֹת גְּדוּלָּה, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם עֲצָה אֶל מִי לְפָנוֹת רַק אֵלֶיךָ, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. אָנָּה הַיְיָ"ה, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, פִּי אֵין לָנוּ כָּבֵר כַּח הַסִּבֵּל לְסִבֵּל צָרוֹת מְרוֹת פְּאֵלוֹ. גָּא וְנָא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה לְעִזּוֹר לָנוּ, שְׁפָכֵר נִזְכֶּה לְטַעַם אִיוֹ נְעִימוֹת בְּחַיֵּינוּ, פִּי רְעִים וּמְרִים לָנוּ הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד, וְזָכִינוּ לְקִצֵּת נַחַת מִבְּנֵנוּ, שְׁתַּהֲיֶה לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרָיו וּבְשִׁס"ה גִּידָיו, וּבְכָל טַפֵּי דָמָיו, וַיִּזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן". כֶּךָ תַּחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תְּפִלָּה חֲדָשָׁה, וְתַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאִזּוֹ סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תש"ד.

בְּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת הַצִּיּוּן, ח' אֲדָר־א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל מִשְׁפַּחַת ... שְׁיַחֲיוּ.

אֶת מִכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטְעָר מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם מִבְּנֵכֶם. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לּוֹ, שְׁתַּהֲיֶה לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָה הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאָה הַגּוּף בְּתוֹךְ שְׁאָר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַיִּיתִי מִיַּעֲץ אֶתְכֶם לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת, לְרִאוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת אִם לֹא, כִּי עַל-פִּי-רַב הַצָּרוֹת בְּבֵית — כְּשֶׁהַמְּזוּזוֹת אֵינָן כְּשֵׁרוֹת. גַּם רְאוּי לְשַׁמֵּר עַל הַמְּאֲכָלִים, לְרִאוֹת לְאֹכֵל רַק מְאֲכָלִים כְּשֵׁרִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, יַעֲנֶה גַם לְתַפְלוֹתֵיכֶם שְׁתַּתְּפְּלוּ אֵלָיו, שִׁישְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבְּלִי רְצוּף מִכְתָּב לְבֵן, וּמִי יִתֵּן שְׂיִכְנִיס אֶת הַדְּבָרִים בְּלִבּוֹ.
גַּם שְׁלַחְתִּי לָכֶם סִדְרַת קוּנְטְרָסִים מְעַנִּינִים שֶׁתִּתְּנוּ לוֹ.

ח' תשטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסִדְרַת תְּצִינָה, ט' אֲדִרָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּכֹל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

עָלַי לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים הֵם חִידָה סְתוּמָה, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂיִכּוֹל
לְפַתֵּר אֶת הַחִידָה, וְאִינוֹ מְאֻבָּד אֶת עֲצָמוֹ.

עָלַי לְדַעַת, כִּי עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאָדָם, כְּשֶׁיִּכּוֹל לְעַבֵּר אֶת כָּל
הַקְּשָׁיִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ בַּחַיִּים, וְאִינוֹ מְאֻבָּד אֶת עֲצָמוֹ לְדַעַת, חֵס וְשְׁלוֹם.

הָעֵקֶר צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע
שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֵא כֹל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא,
וְכֹל מָה שֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה
לְרַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאָת הַגּוּף. כִּי עֵקֶר כָּל הַמַּחְלוֹת בָּאוֹת לְאָדָם רַק
כְּשֶׁנֶּעְקַר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵז נִכְנָסֶת בּוֹ רוּחַ טְמֵאָה. מָה שֶׁאֵין בֶּן
כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה, וַיִּודַע שֶׁהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת
גְּמוּר הוּא, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהַסְתַּכֵּל עַל יְפֵי הָעוֹלָם וְעַל רוּחַנִיּוֹתוֹ,
אֲזִי מִתְּהַפְּכִים חַיּוֹ לְגַמְרִי, וְרוּאָה רַק אֶת הַיְפֵי שְׁבַחַיִּים.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּמְשִׁיךְ
אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַצֵּעֵר וְהַמְּכַאֲוִבִים, וּבְנֻדָּאֵי יַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְצֵאת מִזֶּה, אִם תִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יִדְבֹר
אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתְךָ, וְהוּא אוֹהֵב
אוֹתְךָ, וְכִרָא אוֹתְךָ בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁרוּצָה שֶׁתִּתְּרֵם הַרְבֵּה לְחֻבְרָה.

אֲשֶׁר ח' תשטז — ח' תשיז בנחל שלא

רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לְשִׁמְעַת תְּמִיד כְּלִי זָמֵר, וְזֶה יָרִים וַיִּגְבִּיֶה
אֶת רוּחְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב וּמִמָּשׁ תְּחִינִי.

ח' תשטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ט' אֲדֹרָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה בְּכָל מַעֲשֵׂיךָ,
וְתִשָּׂאֵי חֵן בְּעֵינַי כָּל רוּאֵיךָ, וְתִזְכִּי לְמִצָּא בְּקָרוֹב אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הַשֵּׁיךְ
לְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַמְּשֻׁפָּחָה,
בְּרִיאוֹת וְהַצְּלָחָה, שְׁפַע בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תשיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ט' אֲדֹרָא' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיךָ,
וְתִזְכִּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ בְּקָרוֹב. הַעֲקֹר רְאִי לֹא לְבַחֵד הַרְבֵּה, וְאֶת
הַזִּוּוּג הָרֵאשׁוֹן שְׁיִזְמִין לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַעֲכָשׁוּ תְּקַחֵי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַבָּא וְלְאַמָּא, וּבִרְכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְיִהְיוּ רַק שְׂמֵחוֹת בְּבִיתְכֶם תָּמִיד.

הִיא רְצוּי מְאֹד, שְׂתַבְּרְקוּ אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבִיתְכֶם, כִּי רַב הַצְּרוּת שְׂאֲנָשֵׁי הַבַּיִת סוֹבְלִים הֵן רַק כְּשֵׁישׁ מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיוּ לָכֶם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְתִהְיוּ שְׂמוֹרִים מִכָּל רָע.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, 'י אֲדַר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי בְּצִרוּף הַעֲשָׂרָה דוֹלָר לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֶיךָ וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתְךָ רַק רַחֲמִים וְחֻסְדִּים, רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת תָּמִיד.

אוֹדוֹת מֵהַשְּׂפָתְךָ, שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ מֵהַשְּׂעוּבָר, וּבִפְרָטִיּוֹת מֵהַיְלָדִים שְׂיִהְיוּ בְּרִיאִים וְכוּ', וְכֵן מֵעַצְמְךָ וְכוּ'. מֵה אִמְר לָךְ, אֲלֵמָּלָא מְלַחָא לָא הָהּ עֲלֵמָא יְכוּל לְמִיָּקָם מִמְרִירוּתָא דְהָאִי עֲלֵמָא, דְהִינּוּ בְּלִי הַצְּדִיק אִי אֶפְשָׁר לְהַתְּקִים כָּלֵל. וְאִף שְׂבִנְי-אָדָם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם מִתְּקִימִים בְּלִי הַצְּדִיק, בְּאַמַּת רוּאִים אֶת הַהִפְרָשׁ בֵּין מִי שְׂחִי עִם הַצְּדִיק וּמִי שְׂחִי בְּלִי הַצְּדִיק, כִּי מִי שְׂחִי עִם הַצְּדִיק, הִינּוּ שְׂהוּלָךְ עִם עֲצוּתוֹ הַקְדוּשׁוֹת, אֲזִי כָּל הַלֶּךְ מִחֲשַׁבְתּוֹ עוֹבֵר לוֹ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי הוּא תָּמִיד מִשְׂתוֹקֵק רַק אַחֲרָיו יִתְבַּרֵךְ, וְרַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ תְּשׁוּקָתוֹ וְכִסּוּפָיו, וְלִהְיוֹת מִי שְׂאִינּוּ יוֹדֵעַ מֵהַצְּדִיק, גַּם לוֹ עוֹבְרִים הַשְּׂבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בְּלֵא כְּסוּפִים וְהַתְּחַזְּקוֹת.

וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וְז"ל, שֶׁהוּא הַצְּדִיק הָאֲמֵת, וְלִהְנוֹת מִסְפָּרָיו הַקְדוּשִׁים, וְלִלְכַת כְּפִי דְרַכּוּ, שְׂאֲזוּ כָּבֵר כָּל חַיֵּי עוֹבְרִים בְּאַפְּן אַחֲרֵי לְגַמְרִי.

אָשֶׁר ח' תשיט בְּנַחֵל שֶׁלֵג

אָשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוּרְלָנוּ, וּמַה יָפֵה יְרֻשָּׁתֵנוּ,
שָׂאֵנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבִּי אֱמֶת בְּזֶה וּמַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, טוֹב
לְהוֹדוֹת לַהֲשֵׁם יְתָבָרֵךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

נָא וְנָא לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם פְּרֻשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁוּי וְהִתְרַגּוּם, בְּאִפְּן
שְׂבִיבֵא סוּף הַשְּׁבִיעַ, וְתִזְכֶּה לְסִיִּם אֶת כָּל פְּרֻשַׁת הַשְּׁבִיעַ, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקּוֹן הַבְּרִית.

וְכֵן רְאֵה לְהִתְמִיד מְאֹד בְּלַמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת בְּכֹל יוֹם, וּמִי יִתֵּן
שְׂתִזְכֶּה לִומר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה
בְּתַקּוֹן הַבְּרִית.

וְכֵן רְאֵה לְהִתְמִיד הַרְבֵּה בְּלַמּוּד גְּמָרָא דְּף אַחַר דְּף, כִּי כָּל דְּף
גְּמָרָא שְׂאָדָם זוֹכֶה לְלַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא הַצְּלָחָה גְּצִיחִית, מִכָּל
שְׂכֵן כְּשִׁזְזוּכָה לְבָרֵר לְעַצְמוֹ אֶת הַהֲלָכָה בְּתוֹךְ הַגְּמָרָא, אֵין לְמַעַלָּה
מִזֶּה. וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְסִיִּם אֶת הַמְדַרְשׁ רְבָה בְּפֻרְשַׁת
הַשְּׁבִיעַ וְכֵן אֶת הַמְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא שְׂבִפְרֻשַׁת הַשְּׁבִיעַ, שְׂאֵז כְּבָר אֵינוֹ
צָרִיף שׁוּם סֶפֶר מוֹסֵר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' תשיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבָרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִיחָה, י' אֲדִרְ-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי, וְשִׂמְחִיתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיף
שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי
הַסְּבָלָנוֹת הוּא עֶקֶר בְּחַיִּים, כִּי בְּלִי סְבָלָנוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְעִבֹר אֶת
הַחַיִּים. כִּי בְּאֱמֶת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכֹל יוֹם מַה שְּׁעוֹבֵר,
וְלוֹא מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת יְכוּלִים לְהִתְפּוּצֵץ לְגַמְרִי.

שלד אשר ח' תשכ בנחל

על-פני הרגל את עצמך במדת הסבלנות, וראה לא לבזבז את זמנך היקר להבל ולריק, ומכל שפן לא לשבת לפני כלי המשחית, כי עכשו הזמן בוער מאד, כי המסיון, ימח שמם, עובדים מאד חזק בארצנו הקדושה, ומפיצים את ספרי פסוליהם, והכל ברשות הערב-רב, ועלינו ללחם נגדם על-ידי הפצת הקונטרסים החדשים, שהם גלוי אלקות בתכלית מדרגה עליונה, לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך. ואף שיש עלינו מחלקת מריבות ובזיונות וכו' וכו', עם כל זאת אין לנו להתפעל כלל, רק עלינו לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל, שהיא אמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי-זה נזכה להצליח כל ימינו.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך לך פרנסה בשפע, ובזכות שתפיץ את הקונטרסים, על-ידי-זה תהיה לך פרנסה בשפע גדול.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תשכ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה, י' אדר-א' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתראי לחזק את בעלך, ושישרה שלום ביניכם, כי פשיש שלום בבית, אזי השכינה בבית, וכשהשכינה בבית, אזי ההצלחה בבית והשמחה בבית, כי הפל תלוי בזה — כפי השלום בבית; כי שלום הוא שמו של הקדוש-ברוך-הוא.

ראי לךדק מאד בכשרות המאכלים, ולשמר מאד שלא יכנס בתוך ביתכם איזה מאכל, שיש עליו פקפוק בהכשר.

הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לכם, וימשיך לכם ברכה והצלחה מן השמים, ותזכו להושע ברוחניות ובגשמיות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ח' תשכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י' אָדָר-א' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה
מְשִׁמַּחַת, שְׂאֵת חוֹזְרֵת בְּתִשׁוּבָה. יְעֹזֵר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׂתַצְּלִיחִי בְּחַיִּיךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם אֲשֶׁר
זוֹכָה לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַנְּסִיוֹנוֹת שְׂעוּבָרִים עֲלָיו, וְזֶה עָקֵר גְּדֵלֵת
הָאָדָם — כְּשִׁזְזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד מִכָּל מָה שְׂעוּבָר עֲלָיו, וְאִינּוֹ
נִשְׁבֵּר כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר לְךָ, שְׂתִזְכִּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגָךְ, וְתִבְנִי
בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל. הָעֵקֶר אֵל תִּשְׁבְּרִי מִכָּל מָה שְׂעוּבָר עֲלִיךָ, כִּי
סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר לְךָ שְׂתַצְּלִיחִי בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

* * *

כְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְּנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
מ"ז, יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסֵדֶר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ מ"ח לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וְלְהַאֲדִירָה. אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

תִּכּוֹן הָעֲנִיּוֹת

חֵלֶק מֵז

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא ח' תלט
יעוֹרֵר מִלְמַד אֶחָד, שְׂיַחְדִּיר בְּיַלְדִים עֲנִין כְּבוֹד אָב וְאִם, וַיְגַלֶּה עֲנִין מִצָּוָה זוֹ, שְׂרָאוּי לְחַנּוּךְ עָלֶיהָ כְּכֹר מִיְּנִיקוֹת וְקִטְנוֹת, וַיִּצְטַט מִכִּמָּה סְפָרִים הַמְדַבְּרִים מִזֶּה.
- יג ח' תמ
יִחְזַק הַנִּמְעָן עַל אֲשֶׁרוֹ הַגָּדוֹל, שְׂזוּכָה לְהַפִּיץ אוֹר כְּזֶה לְבַחְוָרִים הַמְתַּחַזְקִים מִמֶּנּוּ, וַיַּעֲוֹרוּ לְפָנָיו יְחַס חַיִּיבֵי בֵּית.
- יד ח' תמא
יִזְרוּ בְּעַל שִׂישְׁמַח אֶת אֲשֶׁתּוֹ מְאֹד, וַיִּשְׁרַה בְּבֵית אֲוִירָה טוֹבָה.
- יז ח' תמב
יְגַלֶּה מַעֲלַת הַמְקָרֵב וְהַמְשַׁכְנֵעַ גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַתְקַרֵּב אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּדְבֵּר מִעֲנִין אֲמוּנָה בְּה' וּבְחֻכְמֵי הָאֱמִתִּיִּים, וַיִּחְזַק עַל זֶה.
- טו ח' תמג
יְגַלֶּה מַעֲלַת הַנִּמְעָן, שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיץ אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ וִ"ל, וּמַעֲלַת הָאִשָּׁה, שֶׁהִיא לְעֹזֵר לְבַעֲלָהּ בְּעֲנִין זֶה, וַיְסַפֵּר מֵהוֹרֵיוֹ שֶׁל הַרֵב הַקְדוֹשׁ מְקוֹזְנִין, וַיִּפְּיֵק הַלְקַח הַרְצוּי מִזֶּה.
- יז ח' תמד
יֵאֱמָץ בְּעַל שִׂישְׁחֹק אֶת אֲשֶׁתּוֹ תָּמִיד וַיִּכְבְּדֶנָּה, וְאָז יִזְכֶּה לְעֲשִׂירוֹת דְּקַדְשָׁה.
- יח ח' תמה
יעוֹרֵר זֹג עַל אֲמוּנַת חֻכְמִים וְשְׁלוֹם-בֵּית, וְאֲמִירַת "שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים" הַמְּסַגֵּל מְאֹד לְמַעֲבָרַת.

- ח' תמו יט
 יזרו אדם לבקש כל מה שהוא צריך ממנו יתברך, וידבר מענין 'אשה
 — בעלה משמחה', וכן למוד חמש ורשי"י כל יום.
- ח' תמו יט
 יעורר 'לגנב' כמה דקות בכל יום, כדי לדבר עמו יתברך, ואם מסתכלים
 על השבת הנשמה על-ידי ה' בכל בקר, משתנה כל המבט, ויחזק על
 שעורים כסדרן שמביאים ספוק בחיים, ויורה שלא לדאג רק לשמח,
 וללמד ממנו איך שמחזק עצמו בתקף צרותיו.
- ח' תמח כא
 יוכיח זוג שמתעקשים על בן זכר דיקא, ובלי זה אין שמחתם שלמה,
 למרות שחוו גם גלוי בהלדת בתם.
- ח' תמט כב
 יוכיח את האשה הנ"ל על סרובה לשמח במה שקבלה בנס מן השמים,
 ויזהירה על כבוד בעלה הצדיק.
- ח' תנ כג
 יוכיח אשה מאד על שלום ביתה, ושיחדלו לחיות חיים הפכפכים,
 שמשתנה המצב בהם כמזג אור, אלא ילמדו לחיות עם שלום-בית
 קבוע.
- ח' תנא כד
 ישתתף בצער הנמצא אודות קשייו בשדוכים, וינחמנו על ששפר גורלו
 ברבנו ו"ל, וידבר מענין 'אין יתרון האור אלא מתוך החשך', ויחזקנו
 שבכל צרותיו הוא יודע מעצת העצות — תפלה והתבודדות.
- ח' תנב כה
 יחזק פת ישראל אודות המצנה הגדולה של בקור חולים, ויגלה לה
 מעלת הענין.
- ח' תנג כו
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו, בו יעוררם ויחזקם אודות הנקדה
 שהזהיר עליה רבנו ו"ל, והיא — מדת השמחה התמידית, ויעוררם
 לחזק את זולתם גם-כן בזה.
- ח' תנד כז
 ידבר משמחת עצמו ושמחת אשתו ומשלוש-בית.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

ג

כח' תנה יפליג במעלת קרוב רחוקים, אשר זהו תקון נורא מאד.

כט' תנו ישבח הוצאת גליונות ה'מאיר', ויגלה ענני "היכל-הקדש" איך שהוא בנקדתו הפנימית סוד גלוי עולמות עגולים ישר, וידבר מסוד התפלין ומחין נקיים.

ל' תנו ידבר מצרת הבת, ומשלום-בית, וקביעת עתים לתורה, וכשרות המאכלים, וחמר אסור ולזול בזה.

לא' תנח יגלה, שהרפואה באה על-ידי אמונה, שממשיכים תלמידי רבנו ז"ל ממעינו בכל דור ודור.

לב' תנט ידבר מהעקר שהוא האמונה, והפצתה בין שכבות העם, על-ידי אלו הקונטרסים החדשים, ויגלה שעל-ידי שמוש רבנו ז"ל נקראים תלמידיו.

לג' תס ידבר מהמשכת רוחניות אלקות לתוף צמצומים, על-ידי עסוק בדבורי אמונה עם כל סובביו, ועל-ידי-זה זוכים לפרנסה בנקל.

לד' תסא יעורר לחפש בעצמו איך אחזו באמונה, והוא — על-ידי התקרבות אל איש תבונות המגלה אמונה.

לה' תסב יספר מתכנית נסיעתו לארץ ישראל באותה עת, לשבות בצותא עם תלמידיו בעיר טבריה, ונזכיר מחלת בחור אחד, ויפנס מזה לענין, שעל-ידי אמונה זוכים לרפואה מכל סוגי המכות.

לו' תסג יגלה מעלת אשה כשרה העושה רצון בעלה תמיד.

לז' תסד יחזק בת ישראל על עמוד הבעל, ועל גישה חיובית של הבנה הדרית ביניהם בכל דבר, ואז לטוב הגנוז יזכו.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- לח' תסה יחזק מאד ללמד ספרי רבנו ז"ל, שנתבארו בכתבי תלמידיו ותלמידי תלמידיו עד הספרים החדשים היום, וירגיל לדבר עמו יתברך.
- לח' תסו יחזק להיות בשמחה, ואז יוכל לחשב מחשבות ישרות וינקה לפתקה.
- לט' תסז יבאר, שצריכים רחמים רבים להשאר אצל רבנו ז"ל, כפי ההתגברות הגדולה שיש על זה.
- ח' תסח יחזק בעלת תשובה אודות 'לפום צערא אגרא', ויעודדה להיות בשמחה על נעם חלקה וכו'.
- ח' תסט ידבר מהקונטרסים החדשים, ומענין הפיכת היגון ואנחה לתוך שמחה.
- ח' תע יחזק זוג חשוכי בנים על ענינם, ויתן להם חמש עצות מועילות להפקד בדבר ישועה ורחמים.
- ח' תעא יגלה לזוג הנזקקים לרופאים, שהכל בשביל הבחירה והנפיון, וירחיקם מרופאי אליל, ויאחל יציאה מכל המצוקות.
- ח' תעב יאחל בקצרה לבת ישראל, ודרישה לישום יסודות הבית היהודי.
- ח' תעג ידבר מכבוד אב ואם, מתקנה ושמחה.
- ח' תעד ידבר מרפואה, ושמחה, והרחבה בבית.
- ח' תעה יחזק מאד אלמנה שגשגרה לבדה עם ילדיה, ויתן לה עצות פדי שתראה אור בחייה.
- ח' תעו יאחל ישועה, וידרש שמירת שבת, ויצרף סכום כסף להצלה.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

ה

ח' תעזו מז

מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יחזק ויאמץ על נקדת שמחת התקרבותנו לרבנו ז"ל, וידבר ממעלת ענין זה, וממעלת השמחה על נקדת היהדות, שעל-ידי-זה משברים כל הדמיונות, ומחדירים רוח תקווה.

ח' תעח נ

יחזק להיות שמח וטוב לב, ולהשמר מאסורי פרישות, ויורה לחזור על הקונטרסים, ולמוד ח"י פרקים משניות בכל יום.

ח' תעט נא

יחזק לילך באמת בדרכי רבנו ז"ל, וללמד ספריו הקדושים בהתמדה.

ח' תפ נא

יאחל רפואה, ויעודד על מצות השמחה.

ח' תפא נב

יחזק לילך בדרכי רבנו ז"ל, וידבר מגדלת האשר הנה, שאנו יודעים ממנו, ויעורר לדבר עמו יתברך, וללמד שעורים פסדרן.

ח' תפב נג

ידבר ממרירות העולם הנה, שרבנו ז"ל נשלח אליו להוציאנו ממנו, ולכן עלינו להחזיק בו תמיד, ולא להיות במקרה שחרה בשום אופן.

ח' תפג נג

יחזק אשה על אהבת הזולת ועדודו, ולהחזיר ברעותיה אמונה בה' ובצדיקיו, ויגלה לה מעלתה אם תשרה סביבה אורה של שמחה, שאז השכינה שורה שם.

ח' תפד נה

ידבר מהנקדה הפנימית, למצא בכל פרט מפרטי הבריאה את הקדוש-ברוך-הוא, לעמת מי שתפיסתו בעניני העולם היא שטחית ורדודה, ויגלה סוד הצדיק, שיכול לעשות ראש השנה, כי הוא מבין את כל אחד, ויכול לדון את כלם לכף זכות, וידבר נפלאות ממוהרנ"ת ז"ל, איך חזק את עצמו בבית-הסתר ובשאר צרותיו, ויגלה דבקותו וקרבתו לאורו של מוהרנ"ת ז"ל דיקא, ויבליט את הסוד של הצלחתו לנסק אל-על לעמת שאר תלמידי רבנו ז"ל, וכן הוא בכל דור.

תִּכְן הָעֲנִינִים

ח' תפה סא

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִסּוּד הַבְּטוּל הַשְּׁלֵם וְהַמְחַלֵּט אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֲכַפְתָּ לְאָדָם כָּלוּם, רַק רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיִּסְפָּר מִהִמְסִירוֹת שֶׁמָסְרוּ אֶת מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל וְאֶת שְׁאָר הַצְּדִיקִים, וַיִּגְלֶה מֵאִין נִמְשָׁךְ דְּבַר כְּזֶה, וַיִּגְלֶה הַתְּחִזְקוֹתוֹ בְּעַת הַצָּרוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁעָבְרוּ עָלָיו וְכוּ', וְהַכֵּל לְמַעַן הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן.

ח' תפו סד

יִתֵּן עֲצָה לְאַחַד לְהִיּוֹת סוֹפֵר יָרָא שָׁמַיִם, וּמִזֶּה תִּהְיֶה פְּרָנְסוֹתוֹ.

ח' תפז סה

יִגְלֶה מִהִתְחַזְקוֹתוֹ בְּעַת שְׁחֻלְקִים וְרוֹדְפִים אוֹתוֹ, וּכְפִי שֶׁמֵאִיר הַיּוֹם כָּל יוֹם, כִּי קוֹרָא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד.

ח' תפח סו

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מְאוּר הַצְּדִיק, שֶׁמֵאִיר בְּאָדָם קָרַבְתָּ ה' וְשִׁפְלוֹת עֲצָמוֹ, אֶלָּא שֶׁהָאָדָם, לְעַתִּים, מְעַקֵּם הַכֵּל, וַיִּגְלֶה צָעָרוֹ עַל הַמַּחְרִיבִים מִבְּפָנָיו, וַיִּוָּרֶה לְנִמְעָן לְצִאת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם, אֶפְלוּ כְּמָה דְקוֹת וְכוּ', וַיַּעֲוֶר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְהַקְפָּדָה עַל הַעֲבֵרַת הַסְּדָרָה וְכוּ'.

ח' תפט סח

יִחַזַּק אִשָּׁה אוֹדוֹת חֲנוּף בְּנוֹתֶיהָ בְּמָקוֹם חֶדֶשׁ, שֶׁעָתָה רַק מְנִיחִים יִסּוּדוֹתָיו, וַיִּוָּרֶנָה בִּיצֵד לְנֶהֱג כְּרֵאוּי.

ח' תצ סח

יִרְחִיק מְאֹד מֵעִינֵן סִתָּם תַּעֲנִיּוֹת, שֶׁאֲנָשִׁים עוֹשִׂים לְעֲצָמָם בְּזִמְנֵן הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵין זֶה עַל-פִּי דְרָכּוֹ שֶׁל רַבֵּנוֹ ז"ל, וַיִּגְלֶה מְעַלְתָּ הַהִתְבּוֹדְדוֹת, וְכָבוֹד הָאִשָּׁה, וְשְׁלוֹם-בֵּית, וַיִּזְהַר מְאֹד לְלַמֵּד 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּמֵם' עִם פְּרוּשׁ רַש"י בְּכָל יוֹם.

ח' תצא ע

יִחְדִּיר בְּאֵם רַךְ הַנְּמוּל שֶׁמַּחַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, עַל שֶׁזָּכְתָה לְהַכְנִיס בְּנָה הַרְאִשׁוֹן בְּכִרְיֹתוֹ שֶׁל אֲבִיהָ אֲבִינוֹ.

ח' תצב עא

יֹכִיחַ מְאֹד הַנְּמַעַן עַל שֶׁאֵינוֹ שׁוֹמֵר אֶת שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְנָעוֹת מִמֶּנּוּ הַטּוֹבוֹת, וַיִּזְהַרוּ לְתַקֵּן מַעֲשָׂיו תַּכְף-וּיִמְדוּ, וְאֲזִי הַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

ז

ח' תצג עב

מכתב כללי לצעירי הצאן מבני ישיבתו הקדושה, ויעוררם מאד על שמירת הזמן לזכות לשאיפות גדולות, ולנצל את השנים לילך בדרך רבנו ז"ל בתורה ותפלה פראוי.

ח' תצד עח

יחזק בת ישראל בקצרה על ענינה הפרטי.

ח' תצה עט

ידבר מענין הבנה בין בני הזוג והנהגה בעת הריון.

ח' תצו עט

יחזק כנגד הירדות והנפילות של האדם, שיתחזק שלא לברח מרובנו ז"ל, ולהחיות את עצמו עם כל נקדה טובה, ולשמש את רבנו ז"ל בהדפסה בישר.

ח' תצז פ

יחזק בענין שיתחפף הכל לטובה.

ח' תצח פ

יתן חמש הנהגות פרטיות לזוג חשוכי בנים, שיזכו להפקד בדבר שועה ורחמים בזרע של קימא.

ח' תצט פא

יחזק ילד צעיר על תפלות בכונה מתוך הסדור פראוי, ולמוד ח"י פרקים משניות בכל יום.

ח' תק פב

ידבר מישרים אודות שמחתנו בהתקרבות וכו', ויראה לו את טוב ה' שהשפיע עליו, ויאחל ויחזק לדבר הרבה עמו יתברך.

ח' תקא פג

יחזק בת ישראל, שתשפף דמעות בעת הדלקת גרות, ואז תושע.

ח' תקב פג

ידבר הרבה מהדבקות בו יתברך, ולחזק את עצמו בעת קטנותו, ולדבר הרבה עמו יתברך.

ח' תקג פד

ידבר מסבל שעוברת משפחת הנמענת, ויעץ ויאחל רפואה שלמה.

תִּכְן הָעֲנִינִים

ח

- ח' תקד פה
יחזק על כל העובר ברוחניות ובגשמיות, וישמח הנמצען אודות עבדת
היותו כְּבָר בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, ויחזק בשעורים פְּסֻדֵי ובהתקרבות לְרַבְּנוּ
ז"ל.
- ח' תקה פה
יחזק את הלמוד היום-יומי בספרו של רַבְּנוּ ז"ל "לקוטי-מוהר"ן".
- ח' תקו פו
ידבר נפלאות ממדת השמחה דקדשה.
- ח' תקז פז
יתן מענה להורים שבנם הולך בדרךים נבוכות, וייעץ איך להתנהג עמו.
- ח' תקח פז
יזכיר בחור אחד (בנם של ההורים מהמכתב הקודם) שֶׁלֶקַח עֲצָמוֹ אֶל
עבודות של סגופים ותעניות, ויגלה לו את דרך השמחה האמתית שגלה
רַבְּנוּ ז"ל בעולם, ושהוא התקון האמתי.
- ח' תקט פח
יחזק בת ישראל להיות בשמחה.
- ח' תקי פט
יחזק לילך בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, ויעורר להתאמץ לילך בשמחה, שזוהי
העבודה הקשה ביותר.
- ח' תקיא צ
יחזק שאחר הרע יבוא הטוב, ועל-פן כדאי לעמוד בנסיונות.
- ח' תקיב צא
יגלה, שעקר השלמות לילך במדת האהבה והחסד, ואז פועלים יותר.
- ח' תקיג צא
יבאר, שמצות השמחה באלקות עולה על כל המצוות.
- ח' תקיד צב
ידבר ממצלת התפלה, שעל ידה זוכים להגיע למה שבקשו, ויעורר
לעשות התחלה חדשה.
- ח' תקטו צג
יחזק משפחה על יסודות הנהגות, ובזכות זה יאחל להם הצלחה
בנשואין של כל הילדים.

תַּכְן הַעֲנִינִים

כג

עֲנִין, שְׁאָסוּר לְהִקְשׁוֹת עַל דְּרָכָיו שֶׁל מְקוֹם, רַק לִידַע שְׁצַדִּיק הוּא בְּכָל דְּרָכָיו.

ח' תרסג ערב

יְדַבֵּר מִסִּבְלַנּוֹת בְּגִדּוּל הַיְלָדִים, וַיִּחְזַק לְשִׁמּוֹחַ עִם הַיְלָדִים, כִּי הִיא מִתְנַה שְׁנֵתָן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

ח' תרסד רעג

יִחְזַק עֲנִין חֲדוּשֵׁין דְּאוּרִימָא, וַיַּעֲוֹרֵר לְהִיּוֹת תְּמִיד עֲסוּק וְלִבְרַח מִן הַבְּטָלָה, וַיְדַבֵּר מֵהַעֲלוֹן שְׁמוּצִיא הַנִּמְעָן, וַיִּמְלִיץ לוֹ מֵהַ לְפָרְסִם שָׁם, וַיְדַבֵּר מֵהַאֲבָטָלָה הַגּוֹאֵה בַּדּוֹר הָאֲחֵרוֹן וַקְּשִׁי הַפְּרָנְסָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל דְּבִקּוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִגְלוֹת הַהִסְתָּרָה שְׁמִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ.

ח' תרסה ערה

יְדַבֵּר מֵעֶסְקוֹ — לְפָרְסִם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם וְלִמּוּדוֹ הַטּוֹב וְכוּ', וַיְדַבֵּר מִכַּחוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְלַחֵם עִם כָּל הָרַע שֶׁיֵּשׁ בְּעוֹלָם, וּבִפְרָט שְׁבִדּוֹרְנוּ יֵשׁ דוֹר הַמַּבּוּל וְדוֹר הַהִפְלָגָה, וְכָל קוֹנְטְרַס שְׁמִפִּיצִים, זֶהוּ קֶרֶן נִצְחִית לְלַחֵם עִם הָרַע.

ח' תרסו רעו

יִחְזַק הַנִּמְעָן שְׁמִתְעַקֵּשׁ שֶׁלֹּא לַעֲזוֹב אֶת יְבִנְאֵל, וּמַגְלָה כְּנֻחָתוֹ לְהִקְיִם שָׁם מְרַפּוֹ, שֶׁיְהִיֶּה אוֹר לְכָל הָעוֹלָם, וַיִּסְתַּכֵּל עַל כָּף כְּתַפְקִיד, וַיַּעֲוֹרֵרוּ שֶׁלֹּא לִפְלֹל לְחַלִּישוֹת הַדַּעַת.

ח' תרסז רעז

יְדַבֵּר מִחֲבוּר שִׁירִים חֲדָשִׁים, וּמֵהַחֲזוּק שֶׁיֵּשׁ לָנוּ עַל-יְדֵי הַהִקְדָּמוֹת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מֵהַתְחַלָּה חֲדָשָׁה בְּהַתְּבוּדָה, וּנְסִיעָה לְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, וַיִּבְהִיר — הַאִם הַקְּטָן קָדֵם גֵּיל שְׁבַע צְרִיף לומר בְּדִיקָא 'תַּקּוֹן הַכְּלָלִי' בְּצִיּוֹן.

ח' תרסה רעט

יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא תִהְיֶה בְּרַנִּיט, וְתַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִחָה שֶׁהִיא הַעֲקָרִית בַּחַיִּים.

ח' תרסט רפ

יִרְעִיף טְלָלֵי נַחוּמִים עַל בְּעֵלֶת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר מְנַסִּים אוֹתָהּ מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּחְזַקָּה בַּמַּדַּת הַבְּטָחוֹן.

תִּכְן הָעֲנִינִים

כד

ח' תרע רפא
יְדַבֵּר מִמְשָׁלוֹחַ סְפָרִים וּמִבְדִּיקַת מְזוּזוֹת.

ח' תרעא רפב
יְדַבֵּר מִהֶתְחַזְקוֹת וְהֶתְחַדְּשׁוֹת וּבִטּוֹל אֶמֶת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיְגַלֶּה כִּי־צַדִּיק מְקַיָּמִים זֹאת וְזוֹכִים לְשִׂכָּחָה דַּקְדָּשָׁה, וַיַּעֲוֹרֵר לְשִׁמְעַע קוֹל זָמֵר.

ח' תרעב רפג
יְדַבֵּר אֹדוֹת תְּרוּפוֹת כְּנֶגֶד מַחְלוֹת נַפֶּשׁ, וְעֲנִין עֶסֶק הָרַבִּים, וְעֶסֶק הַשְּׂדוּכִים.

ח' תרעג רפד
יְדַבֵּר בְּעֲנִין עֲצָה לְלִקְחַת תְּרוּפוֹת לְהַרְגֵּעַת עֲצָבִים, וַיַּחֲזֹק עַל שְׂמֵחָה, וַיְדַבֵּר מִמְּזוּזָה וְשִׁבְת־קִדְּשׁ.

ח' תרעד רפה
יַחֲזֹק מְאֹד בְּאַמּוּנָה פְּשׁוּטָה וּבְכַפְרֵט לְחֹשׁוֹכֵי בָּנִים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל בְּדִיקַת תְּפִלִּין וְאַמִּירַת 'תִּקּוֹן הַכְּלָלִי', וְשַׁעֲוֵר קְבוּעַ בְּחֻמֶּשׁ וְרַשִׁ"י.

ח' תרעה רפו
יִשְׁתַּתַּף בְּצַעַר הַנִּמְעָנֵת בְּעֲנִין הַפְּרָנְסָה, וַיִּזְרְזֶה לְחֻזֵּק אֶת בְּעָלָהּ, וְלֹא הִהַפֵּךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, וַיִּיעֲצָה כִּי־צַדִּיק תִּזְכֶּה לְהַפְּךָ הַכֹּל לְטוֹבָה.

ח' תרעו רפז
יְדַבֵּר מְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים, וְכַפִּי יְרִידוֹת הַדּוֹר, צָרִיךְ אֶת עֲמֻקּוֹת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּצַּטֵּט מֵהַשְּׂמֵחָה רַבְּנוּ ז"ל כּוֹתֵב בְּעֵלִים לְתַרְוִפָּהּ, וַיִּתְאַר גְּדֹל הַנְּעִימוֹת שֶׁזֹּכָה לָהּ מִי שְׁלוֹמֵהּ לְמוֹדִים שׁוֹנִים, וַיַּעֲוֹרֵר לְחֻזֵּק כָּל הַחֲבָרִים בְּעִירוֹ, וַיְדַבֵּר מִצִּיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

ח' תרעז רפט
יַחֲזֹק בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה עַל צַעֲדָם זֶה, וַיַּעֲוֹרֵרם לְאַחֵז בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה.

ח' תרעח רצ
יִשְׁתַּתַּף בְּצַעַר מִשְׁפָּחָה, וַיַּחֲזִקם כְּנֶגֶד הַמְּשַׁבְּרִים שְׁעוֹכְרִים, וַיַּעֲוֹדְדֵם בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים.

ח' תרעט רצא
יֵאָחַז רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְצַרַת הַבַּת, וַיַּחֲזֹק אֶת הַוְרִיָּה שֶׁיַּחֲיוּ עִם סְבָלָנוֹת, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הַזֹּכָה לְהִיּוֹת שֶׁמֶשׁ אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל.

תִּכְן הָעֲנִינִים

ח' תרנג רנא
 יחזק לחדש את עצמו, ולשמח בעצם היותנו בציון רבנו ו"ל, ועקר
 ההתחזקות שלו שמבזים אותו.

ח' תרנד רנב
 גגלה, שהקונטרסים החדשים הם לוחמים בטמאת המסיון, וידבר מנסי
 הנמען, ושיזכה להיות בציון רבנו ו"ל.

ח' תרנה רנג
 ידבר מאסור יחוד, וגדויל ילדים בכריאות, ותפלה על הצלחת הפעל.

ח' תרנו רנד
 יחזק בנקדות טובות שיש באדם, ומשיח יטה כלפי חסד, לדון את כלם
 לכף זכות, ובשמחה תלויה כל הגאולה.

ח' תרנז רנז
 גגלה מהדרך של מוהרנ"ת ו"ל לדבר בכל יום עם אחד מרבנו ו"ל, ומי
 שאינו לומד "לקויטי-הלכות", אין לו שום תפיסה ברבנו ו"ל,
 והקונטרסים הם התמצית שלהם.

ח' תרנח רנו
 גגלה מענין פסופין להתישב דיקא ביבנאל, ואשר שם תהיה חלקת
 מחוקק ספון לארץ ימים ושנים טובות.

ח' תרנט רנז
 המלצה בעד תמיכה למלבושים בעבור אחד מתלמידיו דל אמצעים.

ח' תרס רנז
 יעודד לחזק את עצמו ואת אחרים בדעת רבנו ו"ל, שזו תרופה כנגד
 האפיקורסות, ויחזק כנגד הבוץ הסמיך שהנמען נכשל בו, ויזהיר
 מלמעל בכסף ההפצה, ויחזק להפיץ ולמלא כל מקום עם הקונטרסים.

ח' תרסא רנח
 ידבר מיסוד עצות רבנו ו"ל, שהוא אמונה פשוטה בו יתברך, ויחזק
 ויעורר על-פי זה מאד.

ח' תרסב רנט
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם ויעוררם על רבוי
 ענינים, תוכו רצוף ספורי צדיקים והנהגות ואמירות טהורות וכו', ויבאר

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

כא

ח' תרמג רמ
ידבר מהפיכת רע לטוב.

ח' תרמד רמא
ידבר מתעניות ודעת רבנו ז"ל בענין זה, ויגלה נפלאות הטעם שרבנו
ז"ל לא אחז מזה.

ח' תרמה רמג
יגלה, שאין אדם שלא יעברו עליו צרות ויסורים, ויזהיר שלא ידאג
דאגת מחר, וישתדל לראות הנקודות טובות שבו, ולהפך היגון והאנחה
לשמחה.

ח' תרמו רמד
יגלה נפלאות ממצלת אמירת תקון חצות.

ח' תרמז רמה
ידבר מלמוד ספרי רבנו ז"ל, ורבנו ז"ל לקח הטוב מחסידים ומתנגדים,
ויעזור על תורה ותפלה.

ח' תרמח רמז
ידבר מהדלקת גרות שבת-קדש ותפלות במנין.

ח' תרמט רמו
יאחל חיים בלי שגאה, ומתנת ה' — ילדים, וידבר מהדלקת גרות
ובדיקת מזוזות ומשבת-קדש.

ח' תרנ רמז
ידבר מעבודת השמחה, שאדם צריך להמשך אל זה.

ח' תרנא רמז
ידבר ממצלת האדם הזוכה להחזיר בני-אדם בתשובה, ושמחה היא
הצלחת האדם בגשמיות וברוחניות, וענין הדלקת גרות שבת-קדש
ותפלת האשה אז.

ח' תרנב רמח
מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יעודדם ויחזקם, שלא
יתבלבלו ממה שעובר עליהם, על-ידי מוסרים ומלשינים, ויעוררם
ויחזקם מאד מאד לילך בדרכי רבנו ז"ל, ולהתמיד בתורה הקדושה,
ולהדביק עצמם בו תברך.

תִּכְן הָעֲנִינִים

ח' תרלג רכ

מִכְתָּב כָּלְלִי לְצַעֲרֵי הַצֶּאֱן, תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבוֹת קְטַנּוֹת דַּחְסִידֵי בְּרֶסֶלְב, בּוֹ
 יְעוֹרְרֶם מְאֹד עַל הַתְּמִדָּה בַּתּוֹרָה וְעַבּוּדַת הַתְּפִלָּה עַל-פִּי דְרָכֵי רַבֵּנוּ ז"ל,
 וַיִּסְפֹּר מֵעֲצָמוֹ, אֵיךְ שָׁנָה אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, עַל-יְדֵי שְׁנִכְנָסוֹ בּוֹ דְבוּרֵי
 רַבֵּנוּ ז"ל, וַיֶּאֱרִיךְ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וַיִּחְזַק בְּדַבְרֵים מְלֵהִיבִים לְעַבּוּדַתוֹ
 יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ, וַיַּעֲרַר עַל כְּבוֹד אָב וְאִם.

ח' תרלד רלב

יְדַבֵּר גִּפְלָאוֹת מִמַּעֲלַת הַדְּבָקוֹת בּוֹ יְתַבְרַךְ, שְׁלוֹמֵי־מַדִּים אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל,
 וַיִּרְגֵּיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יְתַבְרַךְ.

ח' תרלה רלג

יְדַבֵּר מִהַשְׁמַחָה הַמְרַחֶבֶת דַּעְתּוֹ שֶׁל אָדָם, וּמַעֲנִין לַמּוֹד אֲסוּר וְהַתֵּר
 בְּהַתְּמִדָּה הָרְאוּיָה.

ח' תרלו רלד

יְדַבֵּר מִהַתְּהַפְּכוֹת הַרְעָה וְהִירֵידוֹת לְטוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, וַיִּחְזַק מְאֹד מְאֹד.

ח' תרלז רלה

יְחַזֵּק אִשָּׁה עַל צַעַר אַחִיָּה, שְׂאִינָם מוֹצְאִים זְוִיגָם, וַיַּעֲוֹרְרָה לְהַתְּפַלֵּל עַל
 כָּף בִּשְׁעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת.

ח' תרלח רלה

יְחַזֵּק לְהִיּוֹת דְּבוּק תָּמִיד אֵלָיו יְתַבְרַךְ בְּבַחֲיִנַת רֵאשׁ, תוֹף, סוֹף, בְּכָל
 הַזְּמַנִּים, וְלִמְצֹא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹף הַהִסְתְּרוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינּוֹ
 מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ.

ח' תרלט רלו

יְדַבֵּר מְאֹד הַצַּדִּיק שֶׁמִּקְבֵּל מִי שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, וְעַם תְּפִלָּה
 יְכוּלִים לְהַפְּיֵךְ גְּזֵר דֵּין, וַיֵּאחַל וַיִּבְרַךְ.

ח' תרמ רלח

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת מִצְעָרוֹ שֶׁל בַּחוּר, שְׂאִינּוֹ מוֹצֵא זְוִיגוֹ.

ח' תרמא רלח

יְדַבֵּר מִהַנֶּעַם וְהַמְּשִׁיבַת גִּפְשׁ שְׁזוֹכִים עַל-יְדֵי סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל.

ח' תרמב רלט

יְגַלֶּה הַמְּקוֹר לְמִנְהַגָּנוֹ לומר בְּכָל יוֹם 'תְּקוּן הַכָּלְלִי', וּמַעֲנִין פְּאוֹת
 אַרְפִּים, וְדַעַת רַבֵּנוּ ז"ל וְהַנְּהַגְתּוֹ בְּעִנְיַן זֶה, וַיְדַבֵּר מֵעִנְיַן הַתְּבוּדָרוֹת.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

יט

ח' תרכד רי

יחזק אָסיר יְהוּדֵי מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁנִמְצָא בְּבֵית-הַסֵּהר בְּמַדִּינַת תְּאֵילָנָד, שֶׁשָּׁפְטוּ אוֹתוֹ שֵׁם לְמֵאָסֵר עוֹלָם, וַיִּנְחַמְנוּ וַיִּשְׁמַחְנוּ בְּדַבְּרוּרֵי נְעִימוֹת עֲרֻבוֹת, שֶׁיִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, וַיִּזְכֶּה לְצֵאת מִשָּׁם בְּשִׂמְחָה.

ח' תרכה רבי

יְדַבֵּר מִפְּנִימִיּוֹת מִצּוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, עַל-פִּי מֵה שֶׁדָּבַר בְּשִׁבְת-קִדְשׁ, וַיִּחְזַק בְּעֲנִין שִׁיתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, וּמִתְקַנֵּית הַקָּמַת עֵיר בְּרִסְלָב בְּמוֹשָׁבָה יְבֻנָּאֵל.

ח' תרכו ריג

יִגְלֶה, שֶׁעֵקֶר תִּקּוּן הָעוֹנוֹת הוּא קְרוֹב רְחוּקִים, וְהַמְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ בַתְּפִלָּה — זוֹכֵה לְנִסִּים, וַיַּעֲזֹר לְפָרְסֵם אוֹתָם.

ח' תרכז ריד

יחזק בַּעַל, שֶׁאֲשַׁתּוֹ בְּרַחֵה לוֹ עַל שֶׁהוּא כְּעֶסֶן וְכוּ', וַיְדַבֵּר מִהַנְּסִיוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וַיֹּאחֲל וַיִּחְזַק מְאֹד.

ח' תרכח רטו

יַעֲזֹר לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד מִתּוֹף הַחֲשֵׁף דִּיקָא, וְלִהְתְּעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מִמָּקוֹם שְׁנִמְצָא בוֹ, וַיִּחְזַק בְּאַמוּנָה בוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מְאִירִים לְפָנָיו הָאָדָם שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.

ח' תרכט ריז

יִגְלֶה, שֶׁעֵקֶר הָאֲרֵת הַדָּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה נִמְשָׁף עַל-יְדֵי הַשְּׂמִחָה מִמְּנוּ, וַיִּגְלֶה אֶת הַדְּמִיוֹן הַכְּרוּף בְּקִרְיַאת עֵתוּנִים.

ח' תרל ריז

יִשְׁתַּתֵּף בְּכָאֵב צָרַת הַבַּת, וַיַּעֲזֹר סְבָלָנוֹת הַדְּרִית בֵּין הַזּוּג, כְּדֵי שְׁיִוְכָלוּ לְטַפֵּל בַּבַּת הַחוֹלָה, וַיִּזְכִּיר הַנְּחִיצוֹת לְסִפּוֹר מִסְפְּרֵי הַבְּנֵי-אִישׁ-חֵי.

ח' תרלא ריח

יִגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלַת מַדַּת הַשְּׂמִחָה שֶׁהִיא בְּלֵב דִּיקָא, שֶׁהַכֹּל כְּרוּר בְּלֵי שׁוּם סְפָקוֹת וְכוּ', וַיִּחְזַק עַל כֵּף וְעַל הַפָּצָה.

ח' תרלב ריט

יחזק עַל חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁזוּכָה לָהֶם הַנִּמְעָן, וַתְּפִלָּה שֶׁל הָאָדָם הַזּוֹכֵה לְהַכְנִיעַ — נִשְׁמַעַת, וַיִּגְלֶה מַעַלַת הַמַּתְמִיד בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת".

תָּכֵן הַעֲנִינִים

יח

ח' תריד רא
יחזק אשה הרה אודות השתדלות להסתדר עם בעלה בשלום, ויעוררה
אודות אכילת מלנה מלכה ואמירת שמות הצדיקים.

ח' תרטו רא
יחזק זוג חשוכי בנים אודות שמירת היסודות של הבית היהודי, והקנסת
אורחים, וה"א של פסח.

ח' תרטז רב
ידבר מבדיקת מזוזות ותפלין, ומגן מציל משונאים, וידבר משמחה
המרחבת את הדעת.

ח' תריז רג
יעורר אחיות בצרת שדוכן, שלא יכרו הרבה, ויתאר להן גדל השטות
בזה.

ח' תריח רד
יחזק אשה קשת יום, שמרירות צרת הבת שלה מכריעתה, וייעץ לה
כדת מה לעשות.

ח' תריט רה
יחזק זוג חשוכי בנים אודות ענינם ושלום ביתם.

ח' תרכ רו
יאחל הצלחה, ויחזק על בדיקת מזוזות.

ח' תרכא רו
יוכיח הורים, שבנם מתחיל להדרדר, שתכף יחתנו אותו, מבלי הבט
על שאר ענינים צדדיים.

ח' תרכב רח
ידבר נוראות מטמאת הערב־רב ומקדשת הספרים, אשר מגלים את
פרצופם הטמא, ומקרב הקדוש מסאטמאר זי"ע. ויוכיח שאלו הערב־
רב המסתובבים בינינו, העזו לשלח יד ולהרים פנים כנגד קדשת ספרי
"אשר בנחל".

ח' תרכג רט
יגלה מהות הספרים "אשר בנחל", וידבר מענין קבוץ ראש השנה,
כשהגבול סגור ומסגר.

תִּכְן הַעֲנִינִים

יז

ח' תרב **קצא**
יעורר על חובת ההתחזקות, שזוכים לה על-ידי ספרי רבנו ז"ל, וידבר
משעורים קבועים.

ח' תרג **קצא**
ידבר נוראות נפלאות ממעלת מדת האמונה הקדושה, וזכות הדבקות
בה, שהיא הדרך הגבוהה בזה העולם.

ח' תרד **קצב**
ישבח השתוקקות לחזר בתשובה.

ח' תרה **קצג**
יחזק משפחה מתקרבת אודות יסודות היהדות.

ח' תרו **קצג**
יעורר לשמר על הבריאות, כי על ידה נשמרת הנפש.

ח' תרז **קצד**
ירחיק מריבות מבית הזוג, ויעורר על הדלקת גרות שבת-קדש ותפלת
האשה אז וכסוי ראש.

ח' תרח **קצה**
יחזק על דבור לה' כדבר הבן אל אביו, ויעורר בכמה נקודות ביהדות.

ח' תרט **קצה**
יחזק עבודת ה' של בחור צעיר, ויעורר מאד על משניות פסדן, ויגלה
כמה צרופין נפלאים על קטב יחוד יחודים קדושים.

ח' תרי **קצז**
ידבר מענין חלומות, ומחלום שחלם הנמען מרבנו ז"ל, ויגלה שדבר
מזה כבר מפיו הקדוש, ויעורר על למוד "לקוטי-הלכות".

ח' תריא **קצח**
יזרו בת ישראל לגמר השדוף שהצע לה, פן תתחרט, חס ושלום.

ח' תריב **קצח**
ידבר ממעלת המנין, ויחזק לילך בדרכי רבנו ז"ל אודות השיחה בינו
לבין קונו.

ח' תריג **קצט**
ידבר מעקר התשובה, שהיא אמונה בידיעה ברונה וכו', ותקון של צרכי
רבים הוא ענין הפצת הקונטרסים.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- ח' תקצא** קפג
 יִדְבַר מֵעַנִין מַעֲלַת הַמַּגִּין בְּאִפְסוֹן קָבוֹעַ, וּמֵעַנִין פְּרִנְסָה בְקָבִיעוּת, וּמַגִּין
 דִּין מִנֵּת שְׂרָאָה עַל פְּלוּגֵי.
- ח' תקצב** קפד
 יִחְזַק זוּג צְעִירִים שֶׁיִּתְאַזְרוּ בְּסִבְלָנוֹת בְּחַיִּיהֶם, וְאִזּוּ יִסְתַּדֵּר הַמַּצָּב בֵּינֵיהֶם,
 וְלֹא יִנְהַגוּ בַּפְּזִיזוּת.
- ח' תקצג** קפה
 יִחְזַק אִשָּׁה בְּהַרְיוֹנָהּ, אֹדוֹת אֲמִירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.
- ח' תקצד** קפו
 יִגְלֶה מַעֲלַת הַמַּחְזִיר אֲנָשִׁים בְּתַשׁוּבָה וְכוּ', וּיִחְזַק עַל צְדָקָה לְהַדְפָּסָה.
- ח' תקצה** קפז
 יַעֲזוּר עַל שְׁמִירַת הַבְּרִיאוֹת וְשִׁמְחַת גּוֹרְלָנוּ וְכוּ', וּמִנְסִיעָתוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל
 לְקַבֵּעַ שָׁם דִּירְתוֹ.
- ח' תקצו** קפז
 יִגְלֶה שְׁעַל-יְדֵי שְׁמוּשׁ רַבְּנוּ ו"ל בְּהַדְפַּסַּת סְפָרֵיו זֹכִים לְהַרְבֵּה.
- ח' תקצז** קפח
 יִגְלֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלַת הַהִתְבּוֹדָדוֹת, שְׁנָה עֶקֶר הַבַּיִת מְנוּס בְּנֵה
 הָעוֹלָם.
- ח' תקצח** קפח
 יִחְזַק לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה, וְלִבְרוּחַ מִן הַדְּכָאוֹן.
- ח' תקצט** קפט
 יִסְפָּר מִתְּפִלָּתוֹ אֹדוֹת הַנִּמְעָן וּמִשְׁפָּחָתוֹ, וּמִסְפָּר מְסָיִם שֶׁל גֵּרוֹת לְכָבוֹד
 שַׁבָּת.
- ח' תר** קפט
 יִחְזַק עַל לְמוּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּמֵעַנִין נִסִּיעָתוֹ לְאַרְץ הַקִּדְשׁ, וַיְזוּרוּ
 לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם מַכְתָּבָיו.
- ח' תרא** קצ
 יִדְבַר מִהַצְּלַחַת הַשְּׂמִיחָה, שְׁזוֹכִים לָהּ עַל-יְדֵי רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא שְׂרָשׁ
 הַשְּׂמִיחָה.

תִּכְן הָעֲנִינִים

טו

ח' תקעט קס
יְדַבֵּר מִהַדְּלֶקֶת גְּרוֹת שְׁבֶת-קֹדֶשׁ, וּמִמַּעַלַת תְּפִלַּת הָאִשָּׁה אֲזוּ.

ח' תקפ קסא
יְדַבֵּר מִעֲנִין פְּשׁוּת וּתְפִלִּין, סְבָלָנוֹת וְוַתוֹר.

ח' תקפא קסב
יְדַבֵּר מִגְּדֻלְתּוֹ הַנּוֹרָאָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וְיֹכִיחַ שְׂאֵסוּר לֹאמַר — זֶה גְּדוֹל מִזֶּה לְגַבֵּי הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים.

ח' תקפב קסג
יְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזוּזוֹת וְגִדְל עֲנִין זֶה.

ח' תקפג קסד
יְדַבֵּר מִרְפוּאָה שְׁלָמָה, וּמִהַדְּלֶקֶת גְּרוֹת שְׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְיַעֲוֹרַר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וְנִתְיַנַּח שֵׁם לְבַן הַנּוֹלָד.

ח' תקפד קסה
יַחֲזֹק מִשְׁפָּחָה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה וְעַל כְּמָה עֲקָרֵי הַיְהוּדוֹת.

ח' תקפה קסו
יְבִיעַ צַעֲרוֹ מִצָּרַת הַנִּמְעָן, וְיַדְבֵּר מֵעַת רְצוֹן בְּשַׁעַת חַצוֹת, וּמִמַּעַלַת הַתְּפִלָּה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת.

ח' תקפו קסז
יֵאָחַל לָאִשָּׁה הַצְּלֻחָה בְּמִשְׁפָּט בְּעֵלָה, בְּזָכוֹת הַדְּלֶקֶת גְּרוֹת וּתְפִלָּה אֲזוּ.

ח' תקפז קסח
יְדַבֵּר מִפְּרֻנְסָה וּמִתּוֹרַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִדְבַר אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

ח' תקפח קסט
מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲוֹרְרֵם מְאֹד עַל הַקָּשׁוּר בֵּינֵם לְבֵין רַבֵּם, שְׂחֻזְקָם וְהִבִּיאֵם לְדַרְגָּתָם וְכוּ', וְהַכֵּל בְּתַבּוּל סְפוּרִים וְעַבְדוֹת מִצְדִּיקֵי הַחֲסִידוֹת וְכוּ', תּוֹכּוּ רְצוּף אֶהְבֶּה וְתוֹכַחְהָ לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בַּתְּכִלִּית הַנִּצְחִית.

ח' תקפט קפא
יִתֵּן עֲצָה לְבַעַל מִסְעָדָה כִּי־צַד יִצְלִיחַ בְּעֶסְקוֹ.

ח' תקצ קפב
יְדַבֵּר בְּעֲנִין שְׁלוֹם-בֵּית הַמְּכָרָת, וְשֵׁלָא לְהַתְּגַרֵּשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- ח' תקסט קנא
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֵׁישׁ עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּגְלֶה שְׂפָרָה
 מִכְרַח לְהִיּוֹת, וְצָרִיף לְהַמְשִׁיף אֶת עֲצָמוֹ אֶל אֲמוּנָה.
- ח' תקע קנב
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין 'לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא' לְבַעַל תְּשׁוּבָה בְּדַרְכּוֹ הַקְּשָׁה.
- ח' תקעא קנב
 יִשְׁלַח תְּרוּמָה קְטָנָה, וַיֵּאחֲזֵל עַל-יְדֵי-זֶה בְּרַכָּה.
- ח' תקעב קנג
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מֵהַשְׁתַּוְקָאוֹת הַנִּמְצָן לִילֵף בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהֵם אוֹר
 גָּדוֹל, וַיִּגְלֶה לוֹ שֶׁאֵין לְדוֹן מֵהַפְּרֵט עַל הַכֹּלָל — כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו,
 וַיַּחֲזִקְהוּ לְשִׂמְחָה בְּטוֹב שֶׁהִשְׁפִּיעַ עָלָיו ה'.
- ח' תקעג קנד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין נְחוּם, וַיַּעֲוֹרֵר הַנִּמְצָן לְהַחֲזִיר אֶת אָחִיו בְּתְשׁוּבָה, עַל-יְדֵי
 הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים, וַיַּחֲזִקוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- ח' תקעד קנה
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַוָּצֵאת שֵׁם רַבּוֹ מִפִּיּוֹ, שֶׁכַּמָּה מְטַרְפִּים שְׂמוֹ לָהֶם לְמַגְמָה
 מְגַחֲכָה, וַיִּתֵּן עֲצָה לְרַפּוּאת עֵינַיִם כְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל — קְדוּשַׁת לְבָנָה,
 וַיְדַבֵּר מִדַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲנִין מַצּוּה זוֹ, וְכֵן תִּקּוֹן חֲצוֹת הַמְּסַגֵּל לְהַנ"ל.
- ח' תקעה קנו
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין אֲכֻזָּבוֹת עַל-יְדֵי צַפִּיּוֹת מְגֻזְמוֹת, וַיִּצְטַט מִדְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל
 אוֹדוֹת אֶהְבֵּת הַצְּדִיקִים הַמְּבַטְלֵת אֶהְבֵּת נָשִׁים, וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה יְכוּלִים
 לְזַכּוֹת לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.
- ח' תקעו קנז
 יֵאחֲזֵל רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וַיַּחֲזִק עַל מִצּוֹת מְזוּזָה.
- ח' תקעז קנז
 יִגְלֶה לְבַת יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל-יְדֵי מִדַּת הַשְּׂמִימָה יִתְרוֹמֵם כָּל מְזֻלָּה וְכוּ',
 וַיַּעֲוֹרְרָה עַל חֶסֶד.
- ח' תקעח קנח
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְכָלִּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲוֹרְרֵם וַיַּחֲזִקֵם מְאֹד
 מְאֹד עַל הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִית, וְלַעֲסֹק תָּמִיד בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

יג

ח' תקנט קלח

יְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה, וְאֵיךְ שֶׁהיא נִבְדָּקַת כְּשֶׁהָאָדָם מְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל, כְּמוֹ לְחֹבֵר טוֹב וְכו', וַיַּעֲוֹרֵר עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

ח' תקס קלט

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אָנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם מְאֹד לְקַבֵּל דַּעַת הַצַּדִּיק בְּמַחֲיִן נְקִיִּים, וַיִּתְבַּל דְּבוּרָיו הַלּוֹהֵטִים בְּאֲמֵרוֹת עֲבָדוֹת וְסִפּוּרִים מִצַּדִּיקֵי הַדּוֹרוֹת, וּמִמָּה שֶׁעָבַר עָלָיו, וְתוֹכוֹ רְצוּף לְמוֹד לְקַח מִפְּסוּק בְּנִבְיָא זְכָרְיָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל-פִּי זֶה מְאֹד מְאֹד.

ח' תקסא קמד

יִגְלֶה, שֶׁעַקֵּר גְּדֻלַּת הָאָדָם הוּא בְּזֵה שְׂמִחָזִיק מֵעַמֵּד, וַיַּעֲוֹרֵר לְהִתְחַבֵּר עִם אָנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמְעַלְת מַדַּת הַשְּׂמִחָה.

ח' תקסב קמה

יְדַבֵּר מִמְשָׁלוּחַ הַקּוֹנִטְרָסִים וּמְעַלְתָּם, וַיְרַגֵּיל לְלַמֵּד בְּסִדְרֵ-דָרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, וְכַבּוּד אָב וְאִם וְשְׂמִחָה וְנִקְיִוֹת.

ח' תקסג קמו

יִחְזַק אֶת הַנְּמָעָן שֶׁהוּא חוֹלָה לֵב, וַיִּתֵּן לוֹ עֲצוֹת בְּגִשְׂמִיּוֹת וְכַרוּחָנִיּוֹת לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

ח' תקסד קמו

יַעֲוֹרֵר מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, וַיִּזְהִיר עַל בְּרִיאוֹת הַגּוּף.

ח' תקסה קמז

יִגְלֶה, שֶׁכְּשֶׁאָדָם מֵנַח בְּתוֹךְ שְׂמִחָה, אֲזִי הוּא רְחוּק מִן הַשָּׁנָה, וַיַּעֲוֹרֵר שֶׁלֹּא לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ בְּשָׁנָה.

ח' תקסו קמח

יִשְׂבַּח הַעֲבוּדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּימֵי הַנְּעוּרִים, וַיִּזְהִיר לְהִתְחַבֵּר עִם אָנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הָאֲמִתִּיִּים וְלִכְרַח מְלָצִים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת.

ח' תקסז קמט

יִחְזַק הַנְּמָעָן שְׁזוֹכָה לְטַפַּח אֶת קְבֵרוֹת הַצַּדִּיקִים, שֶׁאֵין שׁוֹם מְנִיעָה מְלִילָךְ שֶׁם בְּלִילָה, וַיִּשְׁיב לוֹ בְּעִנְיַן קְפוֹת הַצַּדִּיקָה שֶׁמְצִיג שָׁם בְּקְבֵרוֹת.

ח' תקסח קנ

יְרַגֵּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאִף אֶחָד, וַיִּתְיַחַס בְּרַצְיָנוּת לְמִסִּירַת טַבַּעַת לְאִשָּׁה לְשֵׁם קְדוּשֵׁינָה, אִף כִּי בְּשָׁחוּק.

תִּכּוֹן הָעֲנָוִיִּים

ח' תקמט **קכט**
 יביע השתתפות בשמחת הנמצן, שמתן את ילדיו, ויחזקו אודות "זכרו
 נפלאותיו", ויתנה סבלו שסובל מהמלשינים הרשעים.

ח' תקנ **קל**
 ידבר מנפלאות מעלת ההפצה, ויספר משני מכתבי תגובה שהגיעו
 עריו, המגלים מתכנם את ההצלה הרוחנית שקונטרסים אלו מביאים
 בכנפיהם.

ח' תקנא **קלא**
 יאחל הצלחה בנשואין עם עצה מרמזת, ויעורר על שמחה.

ח' תקנב **קלא**
 יחזק שלא להסיח דעת כרגע ממנו יתברך, ויעתיק תפלה קצרה על
 הבטול המחלט אליו יתברך, שאז זוכים לחיות חיי גן-עדן.

ח' תקנג **קלב**
 יזהיר מאד אברך, ששלום ביתו עומד על חוט השערה, ויעוררו מאד
 לצית לו, שאז יזכה להנות מחיים שלווים.

ח' תקנד **קלג**
 יחזק הנמצן להודות לפניו יתברך, ולדבר עם אנשי שלומנו מגדלתו
 יתברך ומגדלת הצדיק, ויפליג במעלת תפלה והתבודדות.

ח' תקנה **קלד**
 יגלה מעלת התפלות שאדם מתפלל כאשר אשתו לפני לידה, ויגלה
 מעלת השמחה התמידית, ויעורר על למוד חמש ורש"י והתרגום,
 ותפלות במגן.

ח' תקנו **קלה**
 יגלה מעלת המצוה הגדולה והנוראה להיות בשמחה.

ח' תקנז **קלו**
 יבאר מעלת הפצה, שזה מציל בחורים מפגם הברית וכו', ויגלה
 תשוקתו להאיר אור רבנו ז"ל לכל העולם כלו.

ח' תקנח **קלז**
 ימשיל את החיים בעולם הזה כשוחה בים סוער, וצריך לחתור אל
 החוף, ויחזק על-פי זה מאד.

תִּכְן הָעֲנִינִים

יא

איך חזק את עצמו בתחלת התקרבותו בספר הקדוש "שבחי-הר"ן",
ויעורר לחזק בני הנעורים ולברח מליצינים, וידבר נגד סרטים, שבדרדך
ערמה עושים ליצינות מיהדות בלבוש 'חרדי'.

ח' תקלז קכא
יעורר שלא להתרשל בתפלה, ורק על-ידי אמונה זוכים להחזיר ענין
התפלה בעצמו, והתבודדות היא הפלי זין שלנו.

ח' תקלט קכא
ידבר אודות ברכות כמה פעמים ביום, כגון: ברכת 'אשר יצר', וטלית
קטן וטלית גדול, ויבאר ההנהגה הפשוטה בזה, ויוכיח שלא להכנס
לתוך חמרות יתרות.

ח' תקמ קכב
יחזק בקצרה אודות התשובה אל ה' ותקוה התטאים.

ח' תקמא קכד
יבקש שייעתרו בעדו בציון רבי מאיר בעל הגס זי"ע.

ח' תקמב קכד
יעתר להפצרת תפלה לרפואה, ויזהיר מרופאים.

ח' תקמג קכה
יעורר להתפלל במנגן את השלש תפלות, ויתן כמה שעורים קטנים,
ויזהיר על למוד הלכות טהרת המשפחה.

ח' תקמד קכו
יעורר לערוך בכל יום תפלה קצרה על מדת השמחה, וכן יזהיר על למוד
חמש ורש"י בכל יום ומדת הוטרנות בבית.

ח' תקמה קכו
יחזק בקצרה על שלום-בית ושמחה.

ח' תקמו קכז
יזהיר אשה על כבוד בעלה.

ח' תקמז קכח
יחזק בקצרה זוג על כבוד הדר, שאז יזכו להשראת השכינה במעונם.

ח' תקמח קכח
יחזק בקצרה זוג על הבנה הודית ובריחה מכל מריבה, ויאחל על גדול
ילדם.

תִּכְן הָעֲנִינִים

י

- ח' תקכו קי
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הַנִּמְעָן, שְׂזוּכָה לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים וְכוּ', וַיִּגְלֶה
מַעַלְת לְמוֹד הַגְּמָרָא.
- ח' תקכז קיא
יִגְלֶה מַעַלְת קְרוֹב רְחוֹקִים, וַיַּעֲוֹד הַנִּמְעָן בְּעַל קוֹל נָאָה אֹדוֹת שִׁירָיו,
הַמְּגַלִּים אֶת הָאֱמוּנָה, וַיַּחֲזִקוּ אֹדוֹת מְסִירַת כָּל הַכְּבוֹד רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- ח' תקכח קיב
יַחֲזִק בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְשַׁעֲוֵרִים הַקְּבוּעִים, וּבְלַמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת
וְכוּ'.
- ח' תקכט קיג
יַחֲזִק כְּנֶגֶד הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְלִהְיוֹת חֲזָק בְּנִקְדָּתוֹ, וְשִׂמַח וְטוֹב לֵב,
וַיִּרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- ח' תקל קיד
יַחֲזִק אִשָּׁה אֲמִלְלָה שְׁבַעֲלָה עֲזוּבָה, וּמִתְנַהֵג אֵלֶיהָ בְּאִפְסָן מַחְפִּיר.
- ח' תקלא קיד
יִגְלֶה מַעַלְת הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּעֲוֹד מְאֹד אֶת
מַדַּת הַשְּׂמִיחָה דַּקְדָּשָׁה, אֲשֶׁרֶי הַזּוּכָה לָהּ.
- ח' תקלב קטו
יַחֲזִק כְּנֶגֶד יְסוּרֵי מִצְפּוֹן, וַיִּזְהֵר עַל שְׂמִירַת שְׁבַת.
- ח' תקלג קטז
יִזְהִיר אִשָּׁה שְׂתַּשְׁמֵר עַל שְׁלוֹם בֵּיתָהּ, וַיִּדְבֵּר מִמַּעַלְת אִשָּׁה הַמְּחַזְקַת אֶת
בְּעָלָהּ, וַיִּזְרְזֶה לִהְיוֹת שְׂרוּיָה בְּשִׂמְחָהּ.
- ח' תקלד קיז
יְבַאֵר, שְׁעָקֵר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא כְּשִׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִשְׁתּוּיִם יַחַד, וַיַּעֲוֹרֵר
לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- ח' תקלה קיח
יַעֲוֹד מְאֹד הַנִּמְעָן, שְׁעוֹסֵק לְנִקּוֹת וּלְשִׁפְץ קִבְרֵי הַצְּדִיקִים בְּצַפְתָּ, וּמְזוּכָה
אֶת הַרְבִּים בְּטַהוֹר מְקוֹם מְנוּחָתוֹ שֶׁל הוֹשֵׁעַ בֶּן בְּאֵרִי, וַיִּגְלֶה מַעַלְת
הַצְּדִיק הַזֶּה וּקְדוּשַׁת קִבְרוֹ.
- ח' תקלו קיט
יִגְלֶה מַעַלְת הַדְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אֹדוֹת יְקָן אֲסוּר לִהְיוֹת וְכוּ', וַיִּסְפֵּר

תִּכְן הָעֲנִינִים

ט

ח' תקטז צג
יעורר מאד את הנמצען שסובל מדמיונות ופחדים, לילך בדרךכי רבנו ו"ל,
ויחזקו על הדבור אליו יתברך.

ח' תקיז צד
יעורר אשה כשרה, שתהיה לעור לבעלה בהתחזקות, ויגלה שבח ענין
זה.

ח' תקיח צה
ידבר מענין גזל ואינו יודע למי גזל, שיעשה בזה צרכי רבים, שהוא
צדקה להדפסה וכו'.

ח' תקיט צו
יעורר תושב צפת על התפלה התמידית בציון הארזי"ל והבית יוסף.

ח' תקכ צו
ידבר מטוב חלקנו ויפי ירשתנו ונעימות גורלנו, שאנו יודעים מרבנו
ו"ל ותלמידיו הקדושים, ויעורר להפיץ את הקונטרס "מציאת הזווג".

ח' תקכא צז
יחזק להשאיר אצל רבנו ו"ל כל ימי חייו ולהתפלל על זה, ויעורר על
התמדה ב"אשר בנחל".

ח' תקכב צח
ינחם מפל הצרות, ויעורר על פשרות המאכלים.

ח' תקכג צח
יחזק הנמצען אודות בנם הסובל, ויחזק על שבת ומזונה.

ח' תקכד צט
יחזק משפחה פנגד צערה, ויזרזם על כמה נקדות ביהדות, ויאחל
להצלחה.

ח' תקכה ק
מכתב כללי לאברכי אנשי שלומנו, בו יעוררם מאד על התכלית
הנצחית, על-פי ספור מר' חייקל עם רבנו ו"ל, ועל-פי מאמרם ו"ל:
להקביל פני אבינו שבשמים וכו', וידבר מאמונת חכמים וממדרגת
הצדיקים, ויזרז מאד את בני הקהלה להתאחד סביב דרכו של רבנו ו"ל
פקדושה ובטהרה, ויבאר ענין מלנה מלכה וענין ראש חדש וקדוש
לבנה, ויחזק מאד.

תִּכְן הָעֲנִינִים

כה

ח' תרפ **רצא**
יגלה סדר הבדיקות הרוחניות שעושים כשקורה משהו בבית, ויחזק על זה.

ח' תרפא **רצב**
יחזק לשכח מהעבר, ולהסתפל על החיים בעין טובה, ויעודד מאד, ויגלה ענין מקומו שהוא ביבנאל.

ח' תקפב **רצג**
יחזק על תשובה, מזונה ושבת.

ח' תרפג **רצד**
יחזק בת ישראל, שתרגיל את עצמה לספר הכל להשם יתברך.

ח' תרפד **רצע**
יאחל בקצור לילד הצלחה בצמיחתו בתורה ויראת שמים.

ח' תרפה **רצה**
יחזק בת ישראל לצאת מקטנות מטה, ולהיות בשמחה, ותתחיל לחשב על הקמת בית בישראל מפלי להכנס לבלבולים יתרים בענין זה.

ח' תרפו **רצו**
יחזק הנמצען על כאב עיניו, ויתן עצות והדרכות על-פי דעת רבנו ז"ל איך לזכות לרפואה בענין זה.

ח' תרפז **רצז**
ישתתף בצער משפחה, וייעץ על בדיקת תפלין ומזוזות וכשרות המאכלים, וינדיף ללמד בספורי-מעשיות של רבנו ז"ל כסגלה להפקד בזרע של קומא.

ח' תרפח **רחצ**
יחזק בת ישראל על צער אחותה, שסובלת על העצבים, וייעץ לה בפרטיות ענינה.

ח' תרפט **רצט**
יחזק מאד עסקן בעניני רבנו ז"ל, איך שדיקא על אלו האנשים מתגבר הבעל-דבר ביותר וכו', ויעוררו על ספורי מעשיות מצדיקים, ויזהירו על תפלות הקבועות בכונה עם הנגון האישי כדרך אנשי שלומנו.

ח' תרצ **ש**
מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יבאר כמה יסודות

תִּכְן הָעֲנִינִים

נחוצים בענין חנוף הבנים העולים לישיבה קטנה, ויגלה מהות תפקיד ההורים ותפקיד מחנכי הישיבה בשתפוף עצוב דמותו הרוחנית של הילד, שיגדל לתפארת, וישביע רצונם ושאיפתם כראוי.

ח' תרצא שז
 ידבר דבורים נוראים ונפלאים מענין הדבקות בו יתברך, ולמה זוכה העושה כן.

ח' תרצב שח
 יגלה לאיזו דבקות ה' זוכה האדם המנצל את כלי הדבור שלו להתבודדות, ויחזק לשמח עם ההתקרבות לרבנו ז"ל, שמגלה רחמנותו יתברך ומנקה אותנו, ויעורר הנמען שלא ילך בכעס עם ילדיו.

ח' תרצג שט
 ידבר מענין סבלנות עם הבעל, ויאחל רפואה שלמה, ויחזק שלא לפל לדפאון, ויעורר לשמח אחרים, ויזרו על תפלה בשעת הדלקת גרות שבת-קדש, ובדיקת מזוזות, ושמירת שבת-קדש.

ח' תרצד שי
 ישבח הנמען על שמחדש תפלות וכו', ויגלה לו החיוב להשליך השכל הפגום, ולעבדו יתברך בתמימות כלי שום קשיות ובלבולים, ולידע תמיד שעוד לא התחלנו.

ח' תרצה שיא
 יחזק על אמונה ובטחון כנגד כל הפחדים, ולקחת הזיווג הראשון שיבוא, ולברח מכל מיני רגשות אשמה.

ח' תרצו שיב
 ידבר מההתעוררות שעשה הקונטרס "שומר הבית", ויחזק כנגד החטא הקמור של הוצאת זרע לבטלה, שגורם לאדם חובות תמיד, ועקר תקונו — על-ידי צדקה, לפזר קונטרסים, ויעוררו לא לבזבז כסף על שטיות.

ח' תרצז שיד
 יביע שמחתו על הפצת הקונטרסים בראש העין, ויגלה מהותם ומדוע חברים, ומעלת השמחה ולמה מביאה את האדם, שעל-ידי-זה זוכה להגיע לעצם האצילות, ויעורר לזכות את הרבים, ובפרט לקרב את אחינו בני ישראל הספרדים.

תִּכְן הָעֲנִינִים

כז

ח' תרחצ שטז
יְדַבֵּר מִרְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּמְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וּמִשְׁלוֹם-בַּיִת.

ח' תרצט שטז
יְחִזֵּק יְתוּמָה עַל חַיֵּיהֶּ הַקָּשִׁים, וְכֵן שִׁתְּחַזֵּק אֶת אִמָּה — אֶלְמָנָה צְעִירָה,
וַיַּעֲזְרֶהָ לְסִיִּם שְׂדוּדִים, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּחַיֵּיהָ.

ח' תש שיז
יְדַבֵּר מִרְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּתְפִלָּה בְּעַת הַדְּלָקָה גְּרוֹת שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וּשְׂמִירָה
מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרִים.

ח' תשא שיח
יְדַבֵּר מִמְּצִיאַת הַזְּוִיג, וּשְׂמִירַת שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וּמַאֲכָלִים כְּשָׂרִים, וְלִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה.

ח' תשב שיט
יְחִזֵּק בֵּית יִשְׂרָאֵל, וַיְזַהֲרֶנּוּהָ מִבְּרָרְנוֹת יְתֵר בְּעֲנִין מְצִיאַת הַזְּוִיג.

ח' תשג שיט
יְבִיעַ צְעָרוֹ עַל הַסֶּכֶל שְׂעוּבָר בְּבֵית הַנְּמַעֲנִים, וַיִּגְלֶה הַרְהוּרֵי לְבוֹ שֶׁשָּׁב
לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל לְבוֹ.

ח' תשד שכ
יִשְׁבַּח שְׂמִיחַת הַנְּמַעֲן עִם כְּלֵי זָמֶר, וַיַּעֲזְרוּ לְהַשְׁתַּחֲרֵר מִיִּסוּרֵי הַמְּצָפוֹן,
וַיִּגְלֶה לוֹ בַּיָּצֵד יִרְגִישׁ עַל-יְדֵי מִדַּת הַהֶתְחַדְּשׁוֹת תַּעֲנוּג גָּדוֹל בְּעִבוּדַת ה',
וַיְדַבֵּר מִעֲנִין 'טוֹב תִּלְמוּד תוֹרָה עִם דָּרוֹךְ אֶרֶץ', וַיַּעֲזְרוּ לְהַתְחַזֵּק עִם
אִשְׁתּוֹ וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה.

ח' תשה שכא
יְחִזֵּק מְאֹד עַל-פִּי מַאֲמָרִים: 'אֲפִלוּ חָרַב חֲדָה מִנְּחַת עַל צְנֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם,
אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים', כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וַיְדַבֵּר
מִבְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וְכֵן יְחִזֵּק בְּאַמוּנָה מְאֹד.

ח' תשז שכג
יְחִזֵּק בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד הַבְּרָרְנוֹת הַיְתָרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תוּכַל לְמַצֵּא בְּנִקְלָה
אֶת בֶּן זוּגָה.

ח' תשז שכג
יְדַבֵּר מִעֲנִין מְגוּרֵי הַעֲתִידִים בְּעִיר יְבֻנָּאֵל, וַיִּגְלֶה שְׁהַרְעֵשׂ שְׁנֵתְהוּנָה
בְּעֲנִין זֶה הוּא לֹקַח כְּכַפְרָה, וְכֵן יְבִיעַ תְּקוּנָתוֹ הָאֵיתְנָה שְׁלִכְסוּף יְנֻצָּח.

ח' תשח שכד
יאחל הצלחה בקצור הצלחה.

ח' תשט שכד
יגלה נפלאות, שעקר סבל הדפאון הוא מחמת גדלות וישות, אף אם
אדם היה בטל ומבטל בו יתברך, היה יכול להתחדש תמיד, ולהבין
שאין לו ממה לפל, והיה שמח מאד ממצותיו יתברך.

ח' תשי שכו
יביע שמחתו, על שהנמען חוטף נקודות טובות בכל יום — בתורה,
ודבור אליו יתברך, ומקנה בכל יום.

ח' תשיא שכו
יביע חובתנו ללחם עם המסיון שמתפשט בארץ ישראל לארבה
ולרחבה, ויעורר להכניס בעצמו אמונה פשוטה.

ח' תשיב שכז
יתן עצה לכאב רגלים — שמוש תלמידי חכמים, ויחזק ויאמץ מאד
להיות בשמחה על נקדת היהדות.

ח' תשיג שכח
יחזק מאד כנגד צרות שסובלים הורים מבין חולה וכו', וייעץ להם את
העצה היחידה — שיחה בינם לבין קונם, ויחבר תפלה מיחדת
בעבורם.

ח' תשיד שכט
יצטער בצרת בן ההורים הנמענים, וייעץ על בדיקת מזוזות ומאכלים
בשרים, ויצרף מכתב לבן.

ח' תשטו של
יחזק את הבן הנ"ל, וידבר מחדת החיים, ועקר גדלת האדם —
שעוברים אותם כראוי, ויגלה שעל-ידי אמונה פשוטה זוכים לעבר על
הפל, כי כל החסרונות באים על חסרון אמונה.

ח' תשטז שלא
יאחל הצלחה ונשיאת חן, ורפואה שלמה לבת ישראל.

ח' תשיז שלא
יאחל ברכה והצלחה לבת ישראל, ויעוררנה שלא לבחור הרבה
בשדוכים, ויחיס לרפואת הוריה, ולבדיקת מזוזות ביתם.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

כט

ח' תשיח שלב

יְבַרְךָ אֱלֹהֵי הַפְּדִיּוֹן שֶׁשָּׁלַח הַנִּמְעָן, וַיַּחְזֶקוּ כְּנֶגֶד הַמְּרִירוֹת שֶׁעוֹבְרֵת עָלָיו
מִכָּל הַצְּדָדִים, וַיַּגְלֶה לוֹ שֶׁהֶעֱקֵר לַחַיִּים אֶת הַחַיִּים עִם עֲצוֹת הַצְּדִיק,
וַיַּחְזֶקוּ עַל שְׁעוּרִים קְבוּעִים, וַיַּגְלֶה לוֹ הָאִשָּׁר בְּזֶה.

ח' תשיט שלג

יַחְזֶק מְאֹד עַל מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וַיִּזְהַר מִבְּזוּזֵי זְמַן, וַיַּעֲזֹר עַל חוֹבוֹתֵינוּ
לְלַחֵם עִם הַמַּסִּיּוֹן עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם גְּלוּי אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ.

ח' תשכ שלד

יִזְהַר וַיַּעֲזֹר אִשָּׁה כְּשֶׁרָה שֶׁתַּחֲזֶק אֶת בְּעָלָהּ, וַיַּגְלֶה מְעַלְת הַשְּׁלוֹם
הַנֶּשְׁמֵר בַּבַּיִת, וַיַּעֲזֹר עַל זְהִירוֹת כְּכִשְׁרוֹת הַמַּאֲכָלִים.

ח' תשכא שלה

יִשְׁתַּחֲוֶה בְּשִׂמְחַת הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה שֶׁל הַנִּמְעָנָה, וַיִּדְבֹּר מִעֲנִין נְסִיוֹנוֹת
הַחַיִּים, וַיַּמְעִינֵן מִצִּיאַת הַזְּרוּג בְּלִי לְהִשָּׁבֵר.

סוד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נְאֻה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְיֵי תַּחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלָן

*

וּמְסַגְל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי נִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

*

יְסֻדוּ, תְּקַנּוּ, גְלוּ וְצַנְהוּ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצְּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל
הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני
עפר, קדושים אשר בארץ הקמה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד
עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן
עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל
אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מוזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי
לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו
על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת
ליהוה אנני אתה טובתי בל עליה: ג לקדושים אשר
בארץ הקמה ואדירי כל חפציכם: ד ירבו עצבותם אחר
מקרו בל אסוף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על
שפתי: ה יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיה גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפירה עלי: ז אברך את יהוה
אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי
תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן א שמח לבי ויגל כבודי
אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן
חסידי לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות
את פניך נעמות בימיך נצח:

תקוּן הַכְּלָלִי

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי־
אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־
הַחֲרָשְׁתִּי בָלוּ עֲצָמַי בְּשִׂאֲנֹתַי כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי א יוֹמָם וְלַיְלָה
תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נְהַפֵּךְ לְשִׁדְי בְּחַרְבֵּנִי קוֹץ סֵלָה: ה חֲטָאֹתַי
אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לַיהוָה
וְאַתָּה נִשְׂאֹת עוֹן חֲטָאֹתַי סֵלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסִיד א
אֱלֹהִי לַעֲת מַעַצ רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה א
סֹתֵר לִי * מַעַר תַּעֲרַנִּי רְנִי פִלַט תִּסּוּבְּבִנִי סֵלָה: ח אֲשִׁכִּילְךָ א
וְאוֹרְךָ בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ א כְּסוּם
כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרָסֵן עֲדִיו לְכֹלֹם בַּל קָרַב אֱלֹהִי:
י רַבִּים מְכֹאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ:
יא שְׂמַחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזוֹמֵר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם
רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה א יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחְיֶהוּ וְאֲשֶׁר
בְּאָרְץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוִי
כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֶתָּה בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אִמְרֹתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה
נַפְשִׁי כִּי־חֲטָאֹתַי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבֵד
שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת א שׂוֹא יִדְבֵר לְבוֹ יִקְבֹּץ־אָנֹן לוֹ יַעַצ
לְחוּץ יִדְבֵר: ח יִחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שִׁנְאֵי עָלַי א יִחְשְׁבוּ רָעָה
לִי: ט דְּבַר־בְּלִיעַל יַעֲזוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם:
י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי א אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחַמֵּי הַגְּדִיל עָלַי
עֲקֹב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם: יב בְּזֹאת

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

יָדַעְתִּי כִּי־חַפְצָתָ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי
תַּמְכָּתָ בִּי וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצֵחַ מִשְׁפִּיל לְבַגְי־קַרְחָ: ב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל־אֲפִיקֵי־
מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהִים: ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי |
לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבּוֹא וְאֶרְאֶה פָּנָי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּי
רַמְעַתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ:
ה אֱלֹהֵי אֲזַכְּרֶהָ | וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶדֶךְ אֲדָרְסֵם
עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג:
ו מֵה־תִּשְׁתַּוְּחַחִי | נַפְשֵׁי וְתִהְיֶה עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד
אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ
מֵאֲרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מְצָעֵר: ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְנִגְלִיךָ עָלַי עֲבָרוֹ: ט יוֹמָם | יִצְוֶה
יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבִלְיָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה |
לְאֵל סְלַעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה־קִּדְרָ אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב:
יא בְּרַצַּח | בְּעַצְמוֹתַי חֶרְפוֹנֵי צוּרְרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ
אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה־תִּשְׁתַּוְּחַחִי | נַפְשֵׁי וּמֵה־תִּהְיֶה עָלַי הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמַנְצֵחַ אֶל־תִּשְׁחַח לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבִי | אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמִי
תִּשְׁבְּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֶזְרוֹ וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי
הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עוֹזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתֵי
יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה לְקַרְאֵתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה
יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיְצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹזִים
אֶל־תַּחַן כָּל־בְּגָדֵי אֶזְרוֹ סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב

תקון הפללי

ויסובבו עיר: ח הנה | יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם
כי מי שמע: ט ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל-גוים: י עזו
אלהך אשמרה כי-אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני
אלהים יראני בשררי: יב אל-תהרגם | פן-ישכחו עמי הניעמו
בחילך והורידמו מגגנו אדני: יג חטאת-פימו דבר-שפתימו
וילכדו בגאונם ומאלה ומפחש יספרו: יד פלה בחמה פלה
ואינמו וידעו כי-אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה:
טו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה יביעון
לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני | אשר עזך וארצן לבקר
חסדך כי-היית משגב לי ומנוס ביום צר-לי: יח עזי אלהך
אזמרה כי-אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי * אל-
אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין אלי: ג ביום
צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם
נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי
סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי
ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם-לבבי
אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנה | אדני ולא-יסף
לרעות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר:
י השבח חנות אל אם-קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלזתי
היא שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה כי-אזכרה מקדם
פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים
פקדש דרכך מי-אל גדול באלהים: טו אתה האל

* באמרו אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

עשה פלא הודעת בעמים עז: טז גאלת בזרוע עמך בני-
יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף
ירגזו תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים אף-
חצצוף יתהלכו: יט קול רעמך | בגלגל האירו ברקים תבל
רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפך ושבילך במים רבים
ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמך ביד-משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה היית לנו
בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד-עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד-דפא ותאמר
שובו בני-אדם: ד כי אלק שנים בעיניך כיום אתמול פי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר פחציר יחלף:
ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי-כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור
פניך: ט פי כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו-הגה:
י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת | שמונים שנה
ורבהם עמל ואון פי-גז חיש ונעפה: יא מי-יודע עז אפך
וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן הודע ונבא ללב חכמה:
יג שובה יהנה עד-מתי והנחם על-עברך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרגנה ונשמחה בכל-ימינו: טו שפחנו בימות עניתנו
שנות ראינו רעה: טז יראה אל-עברך פעלך והדרך על-
בניהם: יז ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה
עלינו ומעשה ידינו פוננהו:

קה א הודו ליהנה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו: ג התהללו
בשם קדשו ישמח לב | מבקשי יהנה: ד דרשו יהנה ועזו

תקון הכּללי

בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה מִפְתֵּי
וּמִשְׁפְּטֵי־פָּיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר
צִוָּה לְאַלְף דּוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֵק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ
אֲתָן אֶת־אָרֶץ־כְּנָעַן חֶבְל נְחֹלְתְּכֶם: יב בְּהִיוֹתֶם מֵתֵי מִסְפָּר
כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם
אַחֵר: יד לֹא־הִגִּיחַ אָדָם לְעִשְׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁיָחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
עַל־הָאָרֶץ כָּל־מִטְהַלְּתֵי שֹׁבֵר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְד
נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בְּכַבֵּל רִגְלוֹ בְּרוֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה
בְּאֶדְדֵיכֶם אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל
עַמִּים וַיִּפְתַּחֶהּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־קְנָנָיו:
כב לְאַסֹּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ וּזְקָנָיו יַחֲפֶם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם
וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאָרֶץ־חָם: כד וַיִּפְרַ אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרָיו:
כה הִפְדָּה לִבָּם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו: כו שָׁלַח מֹשֶׁה
עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוֹ־בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתֵּי
בְּאָרֶץ חָם: כח שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה
אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דִּגְתָּם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֹדַעִים
בְּחֹדְרֵי מְלֻכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֵב פָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב גָּתַן
גִּשְׁמֵיהֶם בָּרַד אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנַתָּם
וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיִּךְ
כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסְף
וַזְּהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי־נִפְל
פָּחַדְם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּה וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה:

תקון הכללי

מ שאל ויבא שְלוֹ וְלַחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְבְּבוּ
מַיִם הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר: מב בֵּי-זָכַר אֶת-דָּבָר קָדְשׁוֹ אֶת-
אֲבֹרָתָם עֲבָדוּ: מג וַיִּזְצֵא עִמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו:
מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר |
יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו בזכרנו
את-ציון: ב על-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ בְּנֻרוֹתֵינוּ: ג כִּי
שָׁם שָׁאלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר-יְשִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמַחָה שִׁירוֹ לָנוּ
מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר-יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶגֶר:
ה אִם-אֶשְׁכַּחךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹק לְשׁוֹנֵי | לְחַכֵּי
אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ
שְׁמַחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לִבְנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים
עָרוּ | עָרוּ עַד הַיּוֹסוּד בָּהּ: ח בַּת-בָּבֶל הִשְׁדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלַם-
לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלָתָ לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | שִׁיאַחֲזוּ וְנַפֵּץ אֶת-עַלְלִיךְ
אֶל-הַסַּלַּע:

קנ א הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֵל בְּקֹדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ:
ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְוֵה
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתֶנֶף וּמְחוּל הַלְלוּהוּ
בְּמַנִּים וְעִנָּב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְהוָה שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם
יְהוָה וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיִּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

הספר הקדוש הזה נדפס

לזיווג הגון משורש נשמתו

של **דוד בן שמחה**

וכן שיזכה לישועות בגשמיות
וברוחניות וכן בפרנסה בשפע
גדול, שיזכה לצאת מכל החובות
ושכל בני משפחתו יבואו לגור
ביבנאל.

ושיזכה לשמש את **מוהרא"ש**

הקדוש כל ימי חייו בגוף נפש

רוח ונשמה.

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

אסף בן שושנה

חנה בת שרה

וילדיהם נהוראי בן חנה

יעל מלכה בת חנה

השם יזכה אותם לשלום בית בריאות
ופרנסה

ולזכות נשמתו הקדושה והטהורה
של הגאון הצדיק

מורנו הרב

יורם מיכאל בן רינה זיע"א

ת.נ.צ.ב.ה.

בסיעתא דשמיא הספר הקדוש הזה נדפס
לזכותה ולהצלחתה של האישה האצילית

מרת **אורית** בת **בטי ביאה** תחי'

ויוצאי חלציה:

ינון בן **אורית** הי"ו

אליה בת **אורית** תחי'

ולהצלחת האברכים הרה"ח:

אהוד בן **דליה** הי"ו

דוד ישראל בן **מזל טוב** הי"ו

מתלמידי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

ויהי רצון שנזכה להדבק בדרך **רבנו הקדוש** זיע"א

כל חיינו, אנו ובני ביתנו וכל יוצאי חלצנו לעד,

ונתברך תמיד בכל הברכות הכתובות בתורה

אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
להצלחת האישה הכשרה והצנועה
מרת **אסתר הדסה** בת **דינה** תחי'
היא וכל יוצאי חלציה אמן.

להצלחת הרב הקדוש
ר' **אברהם** בן **רבקה** וזוגתו תחי'
וכל יוצאי חלציו.

ולהצלחת
מאור בן **שושנה** ואישתו תחי'
וכל יוצאי חלציהם